

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

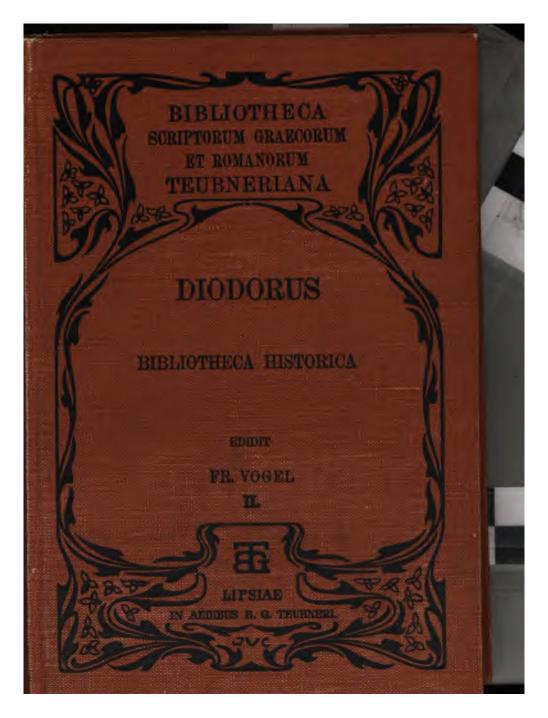
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

PA3404 D4 1888 V.2

•

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

Multi desiderant Diodori editionem, qua res ab eo traditae examinentur atque diserte explicentur. Quod ingens opus me in tanta librorum otiique penuria neque suscepisse neque suscepturum esse illos scire volo. In praesens id studeo, ut codicibus, unde adhuc editiones derivatae sunt, ponderatis aliisque, quantum licebit, adhibitis ac ratione habita et Diodori sermonis et eorum scriptorum, qui ad verbum cum Diodoro consentiunt, verba huius auctoris quam maxime purgata restituantur. Postea si vires annique siverint, separatim de ipsius scriptoris ingenio disseram. Itaque me neque invito neque invido fiet, ut alii illud difficilius opus aggrediantur.

Norimbergae, Aug. 1890. Fr. Vogel.

De codicibus, qui una cum prioribus Diodori libris quintum continent, egi in primo volumine (p. IV—XXI); quibus verbis addenda sunt haec:

1. Codices O et P perverse interpretatus sum obscuris Wesselingi verbis deceptus. Littera O significandum esse codicem Vaticanum 995 saec. XV, qui unus ex libris Vaticanis post vocabulum $\varkappa arteoxe$ (V 84, 1) praecisus sit, per litteras me docuit E. Bethe. Littera P autem convenit in Vaticanum 996 saec. XVI (non in Vatic. 900, ut est apud Wesselingium).

8*

Diodorus Siculus ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ.

.....

DIODORI BIBLIOTHECA HISTORICA.

EDITIONEM PRIMAM CURAVIT IMM. BEKKER ALTERAM LUDOVICUS DINDORF

BECOGNOVIT

FRIDERICUS VOGEL.

VOL 11.

Æ

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCOXC.

PA3404 D4 1888 V.2

.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

.

Multi desiderant Diodori editionem, qua res ab eo traditae examinentur atque diserte explicentur. Quod ingens opus me in tanta librorum otiique penuria neque suscepisse neque suscepturum esse illos scire volo. In praesens id studeo, ut codicibus, unde adhuc editiones derivatae sunt, ponderatis aliisque, quantum licebit, adhibitis ac ratione habita et Diodori sermonis et eorum scriptorum, qui ad verbum cum Diodoro consentiunt, verba huius auctoris quam maxime purgata restituantur. Postea si vires annique siverint, separatim de ipsius scriptoris ingenio disseram. Itaque me neque invito neque invido fiet, ut alii illud difficilius opus aggrediantur.

Norimbergae, Aug. 1890. Fr. Vogel.

De codicibus, qui una cum prioribus Diodori libris quintum continent, egi in primo volumine (p. IV-XXI); quibus verbis addenda sunt haec:

1. Codices O et P perverse interpretatus sum obscuris Wesselingi verbis deceptus. Littera O significandum esse codicem Vaticanum 995 saec. XV, qui unus ex libris Vaticanis post vocabulum xartege (V 84, 1) praecisus sit, per litteras me docuit E. Bethe. Littera P autem convenit in Vaticanum 996 saec. XVI (non in Vatic. 900, ut est apud Wesselingium).

PRAEFATIO.

2. Codices F et G, qui nuper Berolinum translati sunt, inspexit Georgius Schneider, vir de Diodori studiis optime meritus, atque codicem F, ut coniecimus (vol. I p. XVII), in recentissimis libris numerandum Summa autem eius inventi est esse comprobavit. (G. Schneider, De aliquot libris Diodori, Berlin 1890): 'codicem F totum ex libro G manavisse' (p. 7) atque 'ad textum Diodori constituendum codicem G nulla auctoritate esse nec magis in editionibus citandum quam F' (p. 19). Tamen in hac editione codices G et F citatos invenies, non solum quia Schneideri programma sero editum est, sed ob eam potissimum causam, quod codicibus, unde G et F transcripti esse dicuntur, nondum accurate collatis codice G carere nequeo.

Quod ad notarum explicationem attinet, obliquis litteris CFG distinxi eas lectiones, quas in codicibus CFG inveniri non ex dilucidis Wesselingi verbis apparet, sed ex eius silentio tantum concludi potest: exempli gratia V 11, 3 Wesseling adnotavit codices ABFG praebere $i\gamma\kappa\alpha\lambda\circ\nu\mu\acute{e}v\circ\nu\varsigma$ pro $i\gamma\kappa\alpha\lambda\circ\nu\mu\acute{e}v\circ\nu\varsigma$, quod ille in textum recepit; ipse recepi $i\gamma\kappa\alpha\lambda\circ\nu\mu\acute{e}v\circ\nu\varsigma$, atque quoniam eadem lectio in codice D invenitur, brevitatis causa in apparatu critico non scripsi: $i\gamma\kappa\alpha\lambda\circ\nu-\mu\acute{e}v\circ\nu\varsigma$ ABDFG, $i\gamma\kappa\alpha\lambda\circ\nu\tau\alpha\varsigma$ cet., sed: $i\gamma\kappa\alpha\lambda\circ\nu\tau\alpha\varsigma$ C, quod praeter illos quinque libros unum C mentione dignum existimo.

DE FRAGMENTIS LIBRORUM VI-X.

Libri quinque inde a sexto libro usque ad undecimum in omnibus Diodori codicibus, qui quidem adhuc cogniti sunt. desiderantur. Horum librorum fragmenta paulatim haud pauca collecta debemus pluribus hominibus doctis. Stephanus in sua editione anni 1559 unum, qui huc spectat, locum (p. 847 =frag. VI 1) affert ex Eusebio depromptum, cui proximus editor Rhodomanus (a. 1604) nihil addidit nisi duo frusta (p. 352-354 - frag. VII 9 et VII 5) ex Georgio Syncello requisita, quamquam interea Fulvius Ursinus (Antverp. 1582) excerpta quae dicuntur Constantiniana περί πρεσβειῶν ediderat.*) Hinc atque de excerptis reol doerne nal nanlas ab Henrico Valesio (Paris. 1634) editis**) ea, quae Diodori sunt, Wesselingius in editionem suam (a. 1746) redegit. Tum hoc saeculo Angelus Mai inter excerpta neol yvouov, quae in palimpsesto codice Vaticano (Graec. 73) saec. X indaga-

^{*)} Eadem in altero codice (Monacensi 185 saec. XVI), ubi inscribuntur $\pi\epsilon \varrho l \pi \varrho \epsilon \sigma \beta \epsilon \omega r$, detexit Schweighäuser, et quae pertinent ad Diodori libros, cum editoribus Bipontinis communicavit (ed. Diod. Bipont. vol. IV praef.).

^{**)} ex codice Turonico saec. X, quem Nic. Fabr. Peirescius ex insula Cypro redemerat; hunc iterum contulit E. Gros (edit. Diod. Paris. 1844, vol. II praef.) atque Iulius Wollenberg.

PRAEFATIO.

verat, permulta Diodori fragmenta non sine multo labore e tenebris eripuit (script. vet. n. coll. II, Romae 1827). Librum illum misere violatum^{*}) denuo perscrutatus est Herwerden (spicilegium Vatic., Lugduni Batavorum 1860). Deinde ex codice Escorialensi I, Ω 11 chartaceo saec. XVI excerpta $\pi \varepsilon \rho l \ \epsilon \pi \iota \beta o v \lambda \tilde{o} v$ edidit et Aug. Feder (Darmstadt 1848) et Car. Müller (fragm. h. Gr. II p. VII), quibus etiam Diodori quaedam continentur. Denique apud varios scriptores antiquitatis et medii aevi editores Diodori vestigia persecuti spicilegio parum copioso eius reliquias auxerunt.

Haec disiecta Diodori membra ut haud facili negotio collecta sunt, ita suo quodque loco ponere opus si non difficilius, certe subtilius atque fallacius est. Hunc laborem primus adiit Wesselingius, neque tamen perfecit: fragmentis enim, quae inter illa excerpta $\pi \epsilon \rho l$ doerne nal nanlae atque neol noeobeião exstant. seorsus positis reliqua tantum in ordinem digerere conatus est. Tum eodem fere tempore et Stroth in interpretatione Diodori Germanica fragmenta, quae tum (anno 1782) erant nota, universa disponenda curavit et Hevne in commentatione de fontibus et auctoribus Diodori extrema (anno 1784), quo ordine fragmenta inter se excipere viderentur, disputavit. Sed ne hi guidem singula fragmenta singulis libris attribuere ausi sunt. nisi quod quaecumque ad fabulas bello Troiano antiquiores spectant, ex ipsius Diodori dispositione (I 4, 6) in sextum librum rettulerunt. Cetera quoque fragmenta singulis libris (VII-X) distribuere ausus est

^{*)} Mendelssohn (edit. Appiani I p. XVIII) de palimpsesto haec: 'nunc medicamentis Maianis tantopere adfectus, ut equidem nihil fere legere potuerim ac praeter perpauca ab Herwerdeno feliciter eruta Maio fidem habere debuerim.'

primus editor Bipontinus (in vol. IV, anno 1799).*) Deinde multum studii in hac spinosa quaestione consumpsit Krebs (Lectiones Diodoreae, Hadamar 1832)**) atque res usque ad Olymp. 18, 1 (= fragm. VIII 20) ita absolvit, ut editores Diodori plerumque ad eius sententiam accesserint. Interea etiam excerpta Vaticana cognita erant, quorum de ratione et ordine iam Angelus Mai et Ludovicus Dindorf argutas fecerant coniecturas. Praeterea autem Dindorf in fragmentis Diodori non multus fuit***); nam in prioribus editionibus (a. 1826 et 1828) nihil novi occurrit nisi loci quidam ex Tzetze, Eusebio aliisque excerpti, quidquid autem in editione Parisina (a. 1842) in hac re profectum est, id sua opera elaboratum esse testatur Carolus Müller (vol. I praef.): 'Utinam Dindorfus fragmenta, quae tam prae-

^{*)} Hoc labore supersedit Eichstädt, qui (in vol. II praefatione, a. 1802) hanc dixit sententiam: 'fragmenta quidem recentiores editores suis reponere locis tentarunt. Quorum ego conamina quamquam non repudio, si qua forte utilitas inde ad continuam Diodori lectionem redundet; tamen cum fragmenta et brevia sint, nec suis quaeque locis satis tuto restitui queant, utilitatem illam perexiguam, errandi periculum maius esse et gravius existimo.' — Ieiuni an fastidiosi hoc esse putas? equidem sobrii.

^{**)} Hunc libellum multis verbis eisque perdoctis recensuit Wurm (Neue Jahrb. d. Phil. 1833 p. 64), qui ipse Diodori bibliothecam lingua Germanica interpretatus fragmenta suo arbitrio ordinavit (a. 1831), omissis tamen singulorum librorum numeris.

^{***)} Contra Bursian (Gesch. d. klass. Philologie p. 867): 'Von dem gleichfalls zu wiederholten Malen von Dindorf bearbeiteten Geschichtswerk des Diodor sind es namentlich die bruchstückweise erhaltenen Partien, welche demselben in bezug auf Anordnung und Herstellung der einzelnen Bruchstücke viel verdanken.'

clare emaculavit numeroque auxit, etiam ordinare denuo voluisset. Nullus dubito, quin eo modo ad pristinam operis dispositionem omnia iam revocata haberemus. Verum adversante in hac re Diodoro fortuna, meos in humeros onus suscepi, quod sanequam grave bene me usquequaque sustinuisse haud contendo.' Postrema autem Dindorfi editio, sicuti Bekkeri, quod pertinet ad fragmenta librorum VI-X, tota pendet ex Parisina; nimirum suo loco adduntur excerpta ex codice Escorialensi περί ἐπιβουλῶν post editionem Parisinam inventa,*)

Neque ipse animum inducere potui, ut ab hoc iam inveterato ordine longius recederem; ne legentes perturbarentur, eosdem fragmentorum numeros, quibus usus est Dindorf, quam maxime retinebam. Tamen saepius numeri mutandi erant, quia Dindorf ipse unum fragmentum transponi (VI 6 = XXI 1, 6), alterum inseri (VII 14) in corrigendis iussit, tertium delendum erat utpote ex primo Diodori libro (c. 28 et 77) a Ioh. Laurentio (de magistr. I 47) haustum; praeterea Dindorfium sequi non potui in eo, quod frag. IX 10 in duas partes distinxit priorem tantum partem excerptis Vaticanis attribuens, posteriorem nescio quo errore ductus excerptis $\pi \epsilon \rho i$ à $\rho \epsilon \tau \tilde{\eta} \varsigma$ nai nanlaς; tum illas controversias Cleonnis et Aristomenis (VIII 12) equidem unum fragmentum numero, non tria, ut Dindorf; deinde non intellego, qua ratione loci ex integris Diodori libris sumpti, quibus ad priora aut ad posteriora delegatur, tamquam fragmenta a Dindorfio numerati sint; denique fragmentum (VI 7), quod nuper enucleavit A. Ludwich. additum est.

^{*)} De posteriore octavi libri parte idem egit Krebs (a. 1856, program. gymn. Weilburg), noni fragmenta optime illustravit Klüber (a. 1868, Würzburg).

Cetera sine certa causa mutare ac transponere minime expedit; unde autem certae causae in re tam dubia tamque obnoxia errori? Nisi forte contigerit. ut extrinsecus sive ex tabulis chronographi, quo usus est Diodorus, sive ex posterioribus scriptoribus qui ipsi sua ex Diodoro hauserunt, certa quaedam argumenta et indicia colligantur, haec quaestio ad exitum adduci non poterit. Ne id quidem exploratum est, quas res quotve annos singuli libri complexi sint; constat tantum sexto libro Diodorum res usque ad Troiae excidium (I 4, 6)*), decimo usque ad Xerxis transitum in Europam (XI 1, 1) persecutum esse. Septimum librum inde a Troia capta usque ad primam Olympiadem pertinuisse quamvis sit veri simile, Bipontinorum et Wurmi sententia, octavum librum a Roma condita, non a prima Olympiade initium cepisse, qua ratione potest refutari? Nonum librum Bipontini atque omnes deinceps editores incipiunt a Solonis aetate. Quod cum consentiant, dissentiunt de libri noni exitu. Conservavi guidem Caroli Müller distributionem, tamen non dissimulo valde mihi arridere Strothi sententiam, qui, sicuti ipse conieceram, decimi libri exordium fuisse censet illum locum communem (frag. X 12), quo historiae utilitas celebratur. Nam eadem fere disseruit Diodorus in initio et primi et decimi quinti libri.**) Res ipsas autem fragmentis noni libri et decimi ineuntis tractatas, quorum illa ad septem sapientes, haec ad Pythagoreos spectant, facile in unum coire librum in promptu est. Nemo credo in eo offendet, quod frag-

^{*)} Scilicet de primo septimi libri fragmento adnotavit C. Müller: 'incertus haereo utrum ad septimum an ad sextum librum pertinuerit.' Dubitat etiam de frag. X 1 et 2.

^{**)} cf. tamen XI 38, 6. 46, 1. XV 88, 1.

PRAEFATIO.

mentis hoc modo distributis partes minus aequae evadunt. Nam ex dictis factisque sapientium plura excerpta esse quam ex ceteris rebus domi bellique gestis minime mirum est.

Universa regula de fragmentis ordinandis si constituenda est. alia esse neguit nisi ut ea et ex temporum rationibus et ex serie, qua excerpta in codicibus referuntur, componantur; singulis autem locis iudiciumsaepe incertum erit. Nam Diodorus etsi res inter se cohaerentes ad temporum ordinem servandum dirimere orationemque interrumpere veritus non est, tamen haud raro ab hac consuetudine recedens, ut narratio continua et magis perspicua fiat, res priorum posteriorumque temporum coniunxit, atque etiam aliquotiens easdem fere res duobus locis repetivit. Neque magis ordo excerptorum omni suspicione caret; veluti si fragmenta IX 4 et IX 20, 4 vel IX 2 et 34 (cf. etiam p. XLVII) inter se comparaverimus, fieri non poterit, quin ea ex una eademque narratione Diodori excerpta esse arbitremur. Qua in re mihi in mentem venit Jacobi Bernays, qui quaestione posita, quomodo libellus de republica Atheniensium effectus esset, ingeniose disputabat duobus primis capitibus tamquam summam totius operis contineri, tertium autem caput postea additum esse quasi fructum iteratae lectionis. Simili modo etiam ei, qui ex Diodori bibliotheca excerpserunt, quaedam primo seu neglegentia seu fastidio omissa posteriore loco supplevisse videntur. Magna licentia eos usos esse intelleget, qui VIII 1, 2 et 3 vel X 18, 1 et 2 inter se contulerit. — Late ergo patet campus, in quo doctrina et divinatio exsultare potest: sed ubi coniecturae luxuriant, ibi laborat veritas.

DE CODICIBUS LIBRORUM XI-XII.

Ex omnibus codicibus, quibus libri I-V continentur, unus Coislinianus (A) simul comprehendit libros XI-XV, atque ipse conglutinatus est ex duabus partibus non eadem manu scriptis. Quare hoc quoque in volumine denuo quaestio in codices ponenda est. Plurimi quidem eorum, quibus libri XI et XII servati sunt, etiam libros XIII-XV amplectuntur, tamen ad exponendum, quanti quisque horum codicum sit, argumenta et exempla paene omnia tantum ex libris XI et XII afferemus: non solum quod ceteri libri (XIII-XV) in hoc secundum volumen recipi non potuerunt, sed etiam quod in his et illis libris non eadem ratio inter singulos codices intercedere neque auctoritas eorum eadem esse videtur. Denique exspectamus, ut priusquam tertium volumen apparandus erit, etiam alii codices, inprimis Venetus 375, accuratius inspiciantur.

Ρ.

Patmius codex in monasterio S. Iohannis Theologi, P quod est in insula Patmo, asservatus saeculi X vel XI, a Richardo Bergmann, qui illum anno 1866 ipse contulit*), describitur his verbis (program. Gymn. Brandenburgensis, Berolini 1867): 'Foliis constat 310 membranaceis formae quaternariae maioris, quae omnia sunt bene conservata, nisi quod primum duoque postrema, quia codex longum per tempus tegumento caruit, colorem duxerunt luteum atque ultimi pars dimidia ad dextram abscisa est. Munitus nunc tegumento ligneo,

^{•)} Prius codicem P iam contulerat Joh. Saccelion scholarcha, qua collatione usus est Tischendorf.

super quod inductum habet corium colore nigro infectum, in bibliothecae catalogo a Ioh. Saccelione Graece conscripto recensetur sub nota numerali N = 50. Exaratus est autem exceptis tribus foliis posterius scriptis (1. 309. 310) litteris minusculis exeuntis saeculi X vel ineuntis XI*), itaque ceteros omnes quorum quidem habemus notitiam Diodori codices aetate longe superat. Comprehendit sex libros XI-XVI, finiturque horum postremus folio 309 verso. Litterae clarae atque compositae proxime accedunt ad similitudinem earum, quae reperiuntur in codicibus Eusebii historiae ecclesiasticae Ad regendam manum scri-Mazarinaeo et Vaticano. bentis per membranam acuto quodam instrumento ductae sunt lineae, vacuo tamen relicto margine duos vel tres digitos lato, habentque singulae paginae versus 32 Folia 1 et 309, quorum illud in utraque continuos. pagina continet versus 26, hoc in utraque versus 28, saeculo quinto decimo exarata sunt manu, quam esse monachi Andreae Gregorii Chii cognoscitur e folio 310 recto. Ibi enim eiusdem manus litteris aliquanto minoribus scripta leguntur precum formula a Christo praecepta: πάτερ ήμῶν κτλ. et ἆσμα ἐκκλησιαστικόν: θεός avadoc del ral fore ral forae rrd. cum subscriptione memorabili: Θεοῦ συναιρομένου πᾶσαν τήνδε βίβλον περιελθών $d\delta\delta$ έληξα $d\delta\rho\phi$ τηδε νυκτέρα άη νοεμβρίου $\bar{\eta}$ $lv\delta$ ικτιώνος τε΄ της τοῦ λόγου οίκονομίας ἔτει αυξς (i. e. 1466) έν νάξω γρηγόριος μονότροπος τάγαγε**) θύτης

^{*)} Saeculo fere undecimo adscripsit eum Tischendorf, saeculo nono Coxe bibliothecae Bodleianae praefectus.

^{**)} De usu vocabuli $\tau \alpha \chi \alpha$, cui hic additum $\gamma \varepsilon$, quod male scriptum videtur $\tau \varepsilon$ in Andocidis codice Ambrosiano apud Bekkerum in praef. ad illum, v. Ducang. et Thes. Stephani vol. 7 p. 1894 [Dindorf in edit. Diodori vol. III p. XVI].

άμαρτωλός πατρώνυμον έγων άνδρέας και γίος το πάtown.*) Neque vero inseruit Gregorius folia 1. 309. 310. sed ab initio in codice vacua relicta explevit, qua re admodum probabile fit ipsum librum, quem librarius saeculi X vel XI transscriberet, et initio et in fine fuisse mutilum. Folia omnia ab eodem Gregorio numerata sunt excepto quod numero caret ultimo, sed errore bis numeravit 52 $(\nu\beta)$ et 179**) $(\rho o \eta)$, ut penultimum sit r5 (307). Argumentum***), quale reliquis libris praepositum est, ante XI desideratur, tresque in codice sunt lacunae maiores et nonnullae minores, quae in ceteris non reperiuntur. Ac primum quidem in folio 38 verso post vocem εύνοιαν (XI 67) quatuordecim versus non sunt expleti, ut desint verba μετά ---*elevorplag*, itemque in folio insequenti recto vacui sunt duodeviginti versus quatuordecim illis ex adverso positi, itaque post vocem neulévaç (XI 68) desiderantur verba ἀξιοῦντες — ἀπογωρῆσαι. Deinde in libro XIV sex deinceps folia, quaternionis vicesimi septimi 2-7. quibus continebantur verba autol dè προεξαναστάντες (c. 101) — $\delta\iota\delta$ και τδ πεδlov (c. 114) exciderant inter f. 208 et 209, quae cum Gregorius signaverit notis numeralibus continuo sequentibus σ_5 et σ_5 , apparet huius iam aetate illa defuisse. Lacunae minores ut

^{**)} Bergmann scripsit 197, errore, ut ex ipsius schedis cognovi.

^{***)} De argumentis libr. XIII. XIV. XVI in Bergmanni scriptis nihil relictum est.

existerent, plerumque ea re factum est, quod vocabula paria vel $\delta\mu oioté \lambda evra$ librario occasionem dederunt ab uno ad alterum aberrandi. Fuit is quidem homo non satis attentus parumque doctus, qua re etiam factum est, ut cum alia mendose scriberet, tum vehementer peccaret in nominibus Graecis et Romanis. Correxit autem ipse haud pauca perperam scripta, alia mutavit manus paullo posterior aut Gregorius, ad quem auctorem summaria quoque referenda sunt brevia in marginibus posita. Nova quae maioris sint momenti incrementa praeter XII 57, 4 e codice non accedunt ad ea quae edita sunt, sed multa corrupta vel in integrum restituuntur vel facilius sanari possunt nec paucae virorum doctorum emendationes confirmantur.³

Tam modeste ac moderate iudicavit Bergmann de codice P; quod quanto plus temporis et laboris in eo perquirendo consumpsit, tanto maiore laude dignum videtur. Ingrati autem esse duco, id quod Dindorf in praef. vol. III conatus est, huic libro simulque Bergmanni meritis obtrectare. At quamvis longam seriem vocabulorum in P seu omissorum seu mendose scriptorum collegeris, codici P palmam praeripi non posse cum permulti alii loci docent tum hi:

Vulgaris lectio:	cod. P:
XI 13, 2 οί Έλληνες ἐμφοάξαν-	οί Έλληνες στενὰ
τες τὰ στενὰ * τῶν ἐντὸς τῆς	προεμάχοντο τῶν
Εὐβοίας συμμαχούντων.	ἐντὸς
38, 6 κηφύττουσα	κηρύττουσαδιαπρυσίως
76, 5 τοῖς ἀρχαίοις πολίταις	τοῖς ἀρχαίοις — ἔχουσι
τὰς πόλεις ἀπέδοσαν, τοῖς δὲ	συνεχώρησαν τὰ
ξένοις τοῖς διὰ τὰς δυνα-	ἑαυτῶν ἀποκομί-
στείας ἀλλοτρίας τὰς πόλεις	ζειν καὶ κατοικεῖν

ἔγουσι* κατοικεῖν ἅπαντας έν τῆ Μεσσηνία. 77, 4 λογισάμενοι* τοῦ πολλογισάμενοι διά τό λάς μυριάδας αποβαλείν των (διότι scripsi) τούιδίων. τους ού δυνατόν άνελεῖν άνευ τοῦ πολλάς 84, 2* ἀξιόλογόν τι κατερἔσπευδεν ἀξιόλογόν τι γάσασθαι. **κατεργάσασθαι** 89, 2 σπινθήρας πηγάς έτη εξ έξέπεσον 90, 4 έτη όλίγα πάλιν έξέπεσον XII 15, 2 δ νόμος δ νόμος οδτος 29, 1 ev n • xad' hv 36, 1 τέσσαρα τε**σσαρ**άχοντα 54, 4 έξέπεμψαν ναῦς έκαέξέπεμψαν ναῦς εἶκοσι - Thuc. 3, 86. τόν. προσελάβοντο ναῦς ἑκατόν. προσελάβοντο ναῦς εἴxogL. 54, 6 έκ τριήρων πεντήέκ τριήρων δγδοήκοντα. ποντα παὶ διαποσίων. 57, 4 deest οί δè — ένιαυτόν unus praebet P 60, 1 προχειρισάμενοι στραπροχειρισάμενοι — ίκατηγόν μετά νεῶν τριάκοντα νῶν ἐξαπέστειλαν καί στρατιωτῶν ίκανῶν.* ίπανοὺς προσθέντες 63, 5 ίκανούς τούτοις.

Praestat ergo singulari virtute codex P omnibus ceteris libris adhuc ab editoribus adhibitis; etiam pluris esset, nisi ille Gregorius $\pi \tilde{\alpha} \sigma \alpha \nu \tau \eta \nu \delta \epsilon \beta l \beta \lambda o \nu \pi \epsilon \rho l \epsilon \lambda \vartheta \omega \nu$ stilo suo inquinavisset. Nam menda leviora, quae ille feliciter correxit, facili negotio etiam ex ceteris

XV

libris corrigi potuerunt; contra eius opera scriptura saepius ita corrupta est, ut quid manu prima exaratum et correctum sit, vix perspici possit. Raro enim eius artificia tam dilucida sunt, veluti XI 5, 5 γρησιμώτεροι μετά τῶν ὅπλων ἔσονται, ubi in P prima manu scriptum erat rongiumteooi uev tav onlow, guod vitium Gregorius auxit corrigens γρησιμώτεροι μέν τῶν λοιπῶν aut XII 27. 3. ubi Gregorius manu inerti simplicem lectionem δαδίως τὲ κράτησαν (i. e. τ' ἐκράτησαν) τῆς Σάμου καί τούς ita depravavit: δαδίως τε κρατήσαντες τῆς Σάμου τούς (cf. XII 84, 3). Neque minus perverse addidit XI 55, 5 et 81, 5 µή; XII 57, 1 pro widoriula inscite scripsit widovirla. Res eo fit obscurior, quod correcturae inveniuntur, quae iudice Bergmanno neque ad principem librarium neque ad Gregorium referendae sunt.

Quod ad scripturae genus attinet, hic commemorasse satis habeo:

1. Hiatum evitandi causa in codice P multo saepius vocales elisae sunt quam in ceteris libris, quamquam permulti restant loci, ubi hiatus elisione sublatus non est; quin etiam aliquotiens vocales in codice P exaratae sunt, quae in ceteris libris propter hiatum sunt deletae. Multa horum pusillorum discriminum sine dubio inde orta sunt, quod syllabae modo compendiose modo plane scribebantur.

2. N èquilibrium sacchistime etiam ante consonantes positum est, quamvis impiger his locis in littera ν delenda fuerit posterior librarius, ut videtur, idem Gregorius.

3. Ίῶτα προσγεγραμμένον non ita raro invenitur et in exeunti et in medio vocabulo: veluti Bergmann in libro XI collegit 65 exempla; plerumque tamen est omissum. Accentus et spiritus librarius satis diligenter plurimis verbis superimposuit; interdum tamen desiderantur, alias abundant: ἐπάρχοντος, ἐπίσης, οὐχήμιστα — ἀνῶιποδόμησαν, σὺνἐτελέσθη, μὴκέτι, μὴδὲμιᾶς etc.

5. Compendia saepissime adhibentur et. in terminationibus vocabulorum (— αv , ηv , ov, ωv , $\alpha \varsigma$, ϵ_{ς} , η_{ς} , o_{ς} , $o_{\iota\varsigma}$, $o_{\upsilon\varsigma}$, ω_{ς} , α_{ι} , ov) et in particulis ($\kappa \alpha l$, $\delta \ell$, $\gamma \acute{a} \rho$, $\kappa \alpha \tau \acute{a}$, $\delta \iota \acute{a}$, $\pi \rho \acute{o}_{\varsigma}$, $\pi \alpha \rho \acute{a}$, $\pi \epsilon \rho l$); praeterea compendia nulla inveniuntur nisi solita: $\mu \widetilde{\rho} \sigma$ ($\mu \eta \tau \rho \delta_{\varsigma}$), $\pi \widetilde{\rho} \alpha$ ($\pi \alpha \tau \ell \rho \alpha$), $\varphi \iota$ - $\lambda \overline{\alpha} v o \iota \sigma$ ($\varphi \iota \lambda \alpha \nu \partial \varphi \phi \acute{m} o \iota \varsigma$), $\partial \overline{\nu}$ ($\partial \epsilon \acute{o} \nu$), $o \vec{v} \delta \nu$ ($o \vec{v} \rho \alpha \nu \delta \nu$), \mathcal{R} ($\chi \rho \acute{o} \nu \omega \nu$ XI 65, 5; $\chi \rho \acute{o} \nu o \nu$ XIII 1, 1).

Alia, quae huc spectant, infra proferentor, cum de archetypi imagine coniecturam faciemus.

AHL.

Coislinianus codex 149 saec. XV bombycinus, qui A est Parisiis in bibliotheca nationali servatus, continet libros I-V et XI-XV. Cuius auctoritas cum in primis quinque libris plane nulla sit (cf. vol. I p. XI), ad libros XI-XV recensendos aliquantum valet, praesertim cum hic codex A ceteris eiusdem notae libris (HL) diligentius tractatus sit. Contulit enim denuo totum codicem Hermannus Bezzel collationemque suam mecum communicavit, pro qua liberalitate summas ei ago gratias. Idem codicem A ex duabus partibus non eadem manu scriptis constare certis argumentis docuit (Coniecturae Diodoreae, dissert. Erlang. 1888 p. 2), quorum proximum est, quod in primo codicis folio haec invenitur inscriptio: 'Diodori Siculi in guinque libros divisos — seguitur liber sine titulus a principio tractans de diversis bellis' (i. e. libr. XI-XV).*) Dissi-

^{*)} Infra addita sunt haec: τοῦ τῆς σωτηρίας ἐπωνύμου σεβασμιωτάτου καρδινάλου.

DIODORUS II.

mile autem utriusque partis ingenium descripsit Bezzel hoc modo:

· 1. Cum libri prioris partis (I-V) exornati sint titulis Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου βιβλιοθήκης ίστορικής πρώτη (sc. βίβλος), δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, hi desiderantur in libris alterius partis. 2. Argumenta singulorum librorum omnibus quidem praescripta inveni, sed cum librorum I-V argumenta instructa sint epigrammatis quibusdam (Elerros the nowing blblov, nivas τῆς δευτέρας, τρίτης etc.), apud libros XI-XV frustra haec quaeres. 3. In parte priore numeri semper verbis sunt expressi, in altera saepissime litteris compendiariis. 4. Contra in priore parte nonnulla verba compendiose scribuntur, in altera non item. Haec sunt: σρίας (σωτηρίας), π $\tilde{\rho}$ (πατρίδος), πτρ (πατέρος), άδ (άδελφόν), quo in verbo saepissime lacuna invenitur, nec non apud $\lambda \tilde{\gamma}$ ($\lambda \delta \gamma \sigma \sigma_{s}$). 5. In priore parte $\Delta \eta \mu \eta \tau \sigma \sigma_{s}$, semper regunras scribuntur, in altera Anuntoos, regultas. 6. In priore parte hiatus minime evitatur, in altera autem cum magna diligentia.

Codex A igitur ex duabus partibus separatim scriptis conglutinatus est.

- H Vaticanus codex 994 saec. XVI chartaceus, qui 138 foliis continet libros XI—XV, videtur is liber esse, unde sumpta sunt, quae Wesseling 'ex schedis (sc. Vaticanis) ante hos trecentos annos deproperatis ad libros XI—XV illustrandos admovit'. Cuius codicis collatio, qua usus est Wesseling, vereor ne non satis fuerit fida.
- L Parisinus codex 1662 chartaceus saec. XV exaratus videtur, olim Trivultii Cardinalis, continet libros XI—XV (Catal. biblioth. regiae Paris. II p. 384). Hic liber idem est, quem Wesseling ita descripsit: 'codex regius

хуш

secundus^{*}), cui nota 2539 imponitur, saeculi XV aetatem non superat, olim Augustini Cardinalis Trivultii'. Reperiuntur enim in Bergmanni scriptis lectiones quaedam ex codice Paris. 1662, quae prorsus consentiunt eis, quae Wesseling ex suo codice regio secundo attulit; veluti uterque testatur libri XII capita 55 et 56 ingenti lacuna mutilata esse. Codex L scriptus est a librario haud indocto, sed parum diligenti, qui sua commenta pro verbis traditis interserere religioni non habuit.

Hi tres codices AHL quam arte inter se coniuncti, quam longe disiuncti a ceteris sint, ex conspectu lectionum, quem infra dabimus, apparebit: in praesens quae ratio inter hos ipsos libros AHL intercedat, paucis explicabimus. Neque A ab L, neque L ab A originem trahere potuit, quod praeter lacunas utrique communes aliae exstant, quibus aut unus codex A aut, quod multo saepius occurrit, unus L laborat. Velut A omisit libri duodecimi totum caput 80, codex L, ut modo memoravimus, eiusdem libri capita 55 et 56. Utrique horum codicum praestare videtur H: nimirum non aetate, sed integritate; quo magis est dolendum, quod qui codicem H conferendum suscepit, maiore usus est festinatione, quam ut singulis quibusque locis, quae sit huius libri lectio, constet.

Deest ergo codex aliquis, qui unus nobis sit instar totius huius generis. Quam ob causam studiosissimus fueram codicem inspiciendi, qui libris AHL et genere propinquus et aetate superior est. Dico codicem

Р*

^{*)} Secundum hunc dicit in praefatione, ubi de omnibus Diodori codicibus Parisinis agitur: priorem in notis ad libros XI—XV, ubi numero secundo non hic, sed codex I significatur.

(I) Venetum 375 in 4° minori saec. XI*), qui foliis 293 continet libros quinque XI—XV praemisso indice capitum. Unde aliquot lectiones prolatae sunt in Marci biblioth. codic. catalogo a Laurentio Theupolo (an. 1740) p. 179: quae quamvis sint paucae, sufficient tamen, ut huius libri similitudinem cum codicibus AHL cognoscamus. Quare plura comperire cupivi: at responsum est petenti illum librum pretiosiorem esse, quam ut in Germaniam transmittatur. Utinam igitur inter Italos ipsos tandem aliquis exsistat, qui codicem alienigenis invisum evolvat ac quae invenerit, publici iuris faciat.

FIKM.

F Laurentianus codex XII plutei LXX chartaceus saec. XIV continet foliis 278 Diodori Siculi libros decem XI-XX cum argumentis capitum unicuique libro praefixis; quem fuisse a clarissimo Cocchio cum edito collatum docent numeri marginales, qui identidem occurrunt, eius manu notati (Bandin. catalog. cod. Graec. II p. 672). Hic liber 'optimae notae' idem est, quem Wesseling in praefatione editionis suae dixit membranas integerrime emendateque scriptas, quarum luculentum specimen sibi misisset clarissimus Cocchius. Sed lectionum harum usura, inquit Wesseling, quia spissum et bibliopolae damnosum videbatur negotium, frui non licuit; id satis animadverti in plerisque eas cum Claromontanis amice consentire. Denuo hunc codicem conferendum curavit Dindorf per Franciscum de Furia, cui debemus quidquid sub nota F in apparatu critico attulimus. Animadvertendum est lectiones se-

^{*)} Saec. XII: Morellius, Biblioth. Manuscr. p. 241.

cunda manu (nescio quo saeculo) additas saepe conspirare cum libris prioris classis.

Parisinus codex 1661 chartaceus, Fonteblandensis, I olim Antonii Eparchi, qui hunc ipsum cum aliis non paucis regi Francisco I obtulit. Ibi continentur Diodori libri septem, ab undecimo ad decimum septimum, qui mutilus est. Praemittitur singulis libris capitum index. Is codex manu Nicolai Sophiani saeculo, ut videtur, XVI exaratus est (Catal. cod. biblioth. reg. Paris. 1760. II p. 383). Huius libri lectiones Wesselingio suppeditavit de la Barre. Cum autem in bibliotheca Parisina plures Diodori codices*) conserventur. ne ullus resideat scrupulus, quo ex libro ille sua hauserit, audi quibus verbis Wesseling codicem descripsit: tertius codex Parisinus (= Regius 2 in notis, cf. p. XIX), signatus indice MMLX, in fronte et calce haec ostentat: κτήμα 'Αντωνίου τοῦ Ἐπάρχου, ὃ δέδωκεν εἰς σημεῖον εὐχαριστίας τῷ κρατίστω βασιλεῖ Κελτῶν, τῷ ἐπιφανεστάτω Φραγκίσκω, quibus deinde appingitur 'an Sophiani manu?'

Claromontanus codex, quo Diodori libri XI—XV K continentur, collatus est a Camusato, qui, ut ait Wesseling, discrepantes scripturas ex Coisliniano et Claromontanis orae Diodori sui adscripsit. Enumerantur autem in Catalogo codicum collegii Claromontani (Paris. 1764) p. 69 tres libri:

*) Praeter codices I et L exstant Parisiis hi: Cod. 1660 chartaceus saec. XVI exaratus duorum librariorum manu continet Diodori libros XI—XX. — Cod. 1663 chartaceus saec. XVI continet libros XI—XV. — Ex his quoque libris Bergmann lectiones quasdam sibi comparavit (ad XII 56 et 57 spectantes), unde tamen nihil efficitur, nisi ut eorum auctoritatem minimam putemus. Scilicet uterque omisit XII 57, 4.

XXI

CCXX codex chart. in fol. (constans fol. 276) an. 1546 descriptus ac non compactus, quo continentur Diodori Siculi libri quinque XI-XV.

CCXXI codex chart. in fol. (complectens fol. 272) saeculo XVI exaratus ac Venetiis an. 1553 emptus scutis aureis decem. Ibi habentur Diodori libri quinque XI-XV.

CCXXII codex chart. in fol. (constans fol. 230) saeculo XVI exaratus, quo continentur Diodori libri septem XI-XVII.

Hi tres codices una cum duobus aliis, quibus continentur Diodori libri I—V, nunc venerunt in possessionem bibliothecae Berolinensis. Tamen nondum exploratum est, ad utrum illorum codicum, ad primum (CCXX) an ad secundum (CCXXI), lectiones a Camusato collectae referendae sint.

M Marci bibliothecae codex quidam Venetus in usum Wesselingi per Blasium Caryophilum collatus est. Quo de codice ambigua verba fecit Wesseling; cum enim ex eis, quae in praefatione indicat, codicem libros XI—XV continentem exspectemus, occurrimus in eius editionis vol. I p. 633 (XIII 111, 5 ἐκ δυεῶν) notae: 'Venetus hic desinit'. Ceterum quidquid ex hoc Veneto affertur, tanto abhorret a diligentia et sinceritate, ut ei fidem plane derogem. Licet librarius iste suo ingenio usus duos tresve locos sanaverit, multo saepius cupiditate corrigendi inductus etiam longius a veritate aberravit.

Quoniam codices, qui quidem nobis cogniti sunt, percensuimus, nunc demonstraturi sumus non verbosa disputatione, sed delectis exemplis, cur codices hoc modo distinxerimus. Inde non solum apparebit omnes

XXII

codices dividendos esse in partes tres, quarum unam codex P solus, alteram AHL, tertiam FIKM efficient, sed homines rei periti ultro intellegent vel conicient, quid de singulis harum partium libris iudicandum sit quove gradu inter se sint conjuncti.

	P*) AHL	FIKM
-	κηδεστής προῆγε	κηδεστής ήν προήγεν εὐθύς
	καί γὰς τῶν κατὰ τὴν Ἐλλάδα καὶ τῶν κατὰ	προηγεν ευσος καί ποὸ τῆς δυ- νάμεων τῶν κατὰ τὴν Έλλάδα καί κατὰ τὴν Σικελίαν Ἑλλήνων
•	μένουσιν (μένοντα Α) τοὺς κινδύνους ὑπο- μένειν	τοῖς πᾶσιν φέρειν τοὺς κινδύνους
36, 6	διέφυγον	om.
48, 8	εύρ ίσχων	είναι εύρίσπων
55, 4	έν τῆ Σπάρτη	om.
56, 2	άποκαλοῦντες	φάσκοντες
67, 4	om.	τάδελφοῦ
79, 4	πάλιν γενομένης ίσχυ- φᾶς μάχης	om.
91, 1	νας μαζής Λεύπιον	Δεύπιον Πόπλιον
92, 4	πάντοθεν έβόα	ᾶπαντες ἐβόων
XII 1, 2 3, 3	אמדά די <i>ן אי 'A</i> סlav om. PAL**)	ἐν τῆ Ἀσία καὶ πόλεμον συγκρού- σὰς πολλὰς μὲν

*) Locis, ubi AHL cum FIKM eisdem vitiis aegrotant, codicis P praestantiam iam supra p. XIV comprobatam esse noli oblivisci.

**) De codice H hic et aliis locis silet Wesseling, ubi hunc librum cum FIKM consentire pro certo nego. PRAEFATIO.

	P AHL	FIKM	
XII 11, 2	όντες απέκτειναν σχε- δόν	σχεδὸν ὄντες ἀπέκτει- ναν ἐγγύς	
36, 4	δνομαζ <mark>ομέ</mark> νην	λεγομένην	
71, 1	δ άδελφός	om.	
84, 3	κοσμήσας πᾶσι χρησίμοις κατέλεξεν	ἐχόσμησε πᾶσι χοη- σίμοις καὶ κατέλεξεν FIK et P ²	

Ρ

AHL

FIKM

ΧΙ 5, 2 Μηλιακόν κλιακόν HL ήλιακόν κιλιακόν Α 38, 2 **xal** tõv αί τῶν παντελῶς είογεσθαι παντεπαντελῶς ἐνταένταφίων AL λῶς τὰς τῶν ἐνταφίων ήμεληκόφίων σπουδάς των 60, 4 δlyλωττοι δίπλωττοι Η έγχώριοι. δίπλωτοι Α δύσπλωτοι L άρετην πόλιν ΗL δραι την πόλιν 65, 3 δραι την πόλιν ἀρετὴν πολλήν A*)

*) Interpretatio Diodori Latina anni 1548, quam adhibuit Wesseling, Dindorf ignoravit, praebet (p. 257) 'virtute multa'. Cave tamen ne ex hoc uno loco conicias illam interpretationem ex ipso codice A factam esse. Primum enim moneo lectionem $d\varrho e \tau \eta \nu \pi o \lambda \lambda \eta \nu$ codicis A ab Hermanno Bezzel inventam esse, silentio praeteritam a Wesseling, cuius ex notis unum cognoscis: in codicibus AHL pro $d\varrho a \iota \tau \eta \nu$ scriptum esse $d\varrho e \tau \eta \nu$. Licet ergo conicere, ut in A, ita etiam in H vel L $\pi o \lambda \lambda \eta \nu$ pro $\pi \delta \lambda \nu$ inveniri. Deinde, quod pluris est, hic interpres minime omnibus locis eodem

XXIV

DE CODICIBUS LIBRORUM XI-XII. XXV

Ρ.	AHL	FIKM
XI 66, 1 φιλοσό- φαν	φιλοσόφαν ΗL φιλόσοφον Α	Φίφρωνα
90, 4 προσανέ- βησαν	om. AL	ἐπηύξησαν
XII 9, 4 οἰκέτας P ^a ίκέτας P ^b	Σιπελιώτας	'Ιταλιώτας
23, 2 Ταραντί- νους	'Ακραγαντίνους HL Λεοντίνους Α	Οὐεντίνους
34 , 5 εί σαρδαία	είς σαρδέα ΑΗ	είς "Αφδεα
37, 1 ἐπιφανεῖ	έπιφανεϊ ΗL προφανῶς Α	περιφανεῖ
38, 1 πολέμων	νόμων Α*)L	ών ΐσμεν
38, 3 ζητεῖν μὴ ἀλλὰ πῶς	μὴ ἀλλὰ πῶς AL	μὴ ἀλλὰ πῶς σκοπεῖν
47, 2 oử διὰ τῶν Ρ ¹	οὐδ' ἐπὶ τῶν Ρ² L οὐδ' ἐπὶ τὰς Α	οὐδὲ διὰ τῶν
54, 3 xata -	•	καταπολεμήσειν
προνομήσειν PHLF ²		F ¹ IKM et A
65,9 ἀπήγαγεν	είς τὰς Άθήνας	είς τὰς Άθήνας
είς τὰς Ἀθήνας	AL	ἐξέπεμψεν
ib. Τάνταλον	Τάνταλον μετὰ	Τάνταλον μετὰ
δήσαντες ἐφύ-	τῶν Αἰγινή-	τῶνΑἰγινή-
λαττον μετὰ τῶν Αἰγινήτας	τας ΑL	τας έν φυλακῆ κατεῖχον

quo codex A laborat mendo. Attamen id constat interpretationem anni 1548 profectam esse ex codice eiusdem stirpis, cuius sunt AHL.

*) Hanc quoque lectionem debemus diligentiae Hermanni Bezzel; nam Wesseling codici A adsignat lectionem contaminatam: νόμων ῶν ἴσμεν.

Р	· AHL .	FIKM
XII 67, 5 ἀξιόχρεως		ἀξιόλογος FIKM
PHL		et A
72, 5 την φιλο-	τῆς φιλοτιμίας	τῆς φιλονειχίας
τιμίαν*)	AHLF ²	F ¹ IKM.

Multis quidem locis haeremus, quae lectio insit in libris H et L, tenemus tamen testimonia satis multa, quibus quanti quisque codicum AHL aestimandus sit cognoscatur atque sententia, quam supra de eis tulimus, comprobetur. Multo obscurior et difficilior est quaestio, qua ratione libri FIKM inter se cognati sint; cui solvendae etsi exempla infra posita non sufficiunt, tamen aliquam lucem afferent:

- XI 47, 2 outws] outws F, outos ws IKM
 - 27, 2 'Adyvaiov PAHLF, om. cet.
 - 73, 1 τούτων PAHLF, om. cet.
 - 38, 1 ταῖς πόλεσι PAHLF², τοῖς Έλλησι F¹IK
 - 89, 1 παραδεδομένων PAHLF², γεγενημένων F¹IM
 - 28, 2 την αυτην om. FIK
- XII 41, 7 πανδημεί om. FIK
 - 21, 1 ἀργυρικὰς ζημίας] ἀργύρου καὶ ζημίας FIK
- XI 20, 3 γενομένην om. FIM
 - 29, 3 οίκοδομήσω έάσω και om. FIM
- XII 28, 1 έπιτήδειον om. FI
 - 73, 3 αμα P, om. FI, τάλλα cet.
 - 27, 3 ἐκράτησαν τῆς Σάμου] αὐτῆς ἐκράτησαν FK
 - 63, 2 Λακεδαιμονίους om. FK
- XI 13, 5 κατῆφεν στόλου και om. F κατῆφεν — στόλου και τὴν ... πόλιν om. M
 - 85, 1 Κλώδιον] Οὐαλέριον FM

*) recte, si παῦσαι pro παύσασθαι scripseris.

XXVI

XI 53, 1 δ Άκραγαντίνων — Θήρων om. F

XII 12, 4 ύπούλοις om. F

XI 54, 3 artrois om. I

XII 74, 1 άνυπέρβλητον] άξιόλογον Ι

ΧΙ 14, 3 συχνούς] πολλούς Κ

XII 49, 2 δ τῶν Λακ. ναύαρχος om. Κ

68, 4 dè ral .. nólewr om. K

46, 7 έξέλιπον την πατρίδα] ἀπηλθον ἐκ τῆς πατρίδος Μ

66, 1 θλιβόμενοι] έθλίβοντο Μ.

Sed hic subsistamus. Suppetant enim iam exempla ad cognoscendum horum librorum plurimum valere F. etsi in medio relinquendum est, num codex F ceterorum non solum princeps, sed etiam parens sit. Est enim cur suspicemur codicum collationes, quibus nos adhuc utimur, multis modis esse mancas et fallaces. Quare singulorum codicum FIKM inter se necessitudinem explicare non audeo; atque ut dicam quod sentio. hoc aenigma solvere non gestio. Nam mihi persuasum est omnibus codicibus, in quibus haec editio posita est, denuo perquisitis in verbis Diodori corrigendis perpaulum profici. Augebitur tantum numerus locorum. ubi et codices FIKM et AHL inter se concordant, altera familia codicum ab altera discordat: atque multae lectiones, quae codici P propriae visae sunt, investigabuntur etiam in H et L, sicut in codice A Hermanni Bezzel opera recognito iam indagatae sunt.

Utut autem haec sunt, de ratione, qua codices ad Diodori libros XI et XII recensendos adhibendi sint, mea quidem sententia dubitatio esse non potest. Fundamentum operis est codex P, ceteri codices tamquam adminicula suggerendi sunt eis locis non ita paucis, ubi codex P lacunis aut mendis deformatus est. Ceteri

enim codices omnes referendi sunt ad unum exemplar. codici P dissimile nec tamen impar. Ubicumque igitur ab altera parte stat unus P, ab altera ceteri cuncti, lis adhuc, ut aiunt, sub iudice est, atque nisi rationibus ex ipsa re vel ex genere dicendi petitis diiudicari non potest, utra lectio sincera sit. Ubicumque autem cum codice P sive AHL sive FIKM consentiunt, hanc lectionem ex archetypo profectam, diversam ex coniectura (nonnumquam fortasse ingeniosa et vera) ortam esse pro explorato habeo. Quid plura? quoniam codices AHL quanto propius absunt a P. tanto reliquis praestant, libris FIKM nihil effici puto nisi ut examinetur, utrum lectiones codicum AHL his tantum propriae i. e. menda novicia vel commenta postumi librarii sint, an utrique librorum generi communes ideoque aestimatione dignae.

Compluribus quidem locis libri FIKM speciem quandam virtutis prae se ferunt atque editores priores deceperunt (veluti XI 38, 2 90, 4 XII 38, 3 65, 9): nunc autem testimonio codicis P fraudis sunt convicti. Quare aliis quoque locis nobis cautio est, ne illorum praestigiis obcaecemur. Nimirum non refragamur scripturae raranoleuńseiv, ćuius loco PHL praebent raraπρονομήσειν XII 54, 3 (non A, qui eandem invenit coniecturam atque FIKM) aliisque emendationibus facilioribus; neque tamen dubitamus, quin quicumque exemplar, unde manaverunt FIKM, confecit, eas lectiones assecutus sit coniectura. — At duo sunt loci, ubi contra consensum librorum P atque AHL lectionem codicum FIKM a prioribus editoribus receptam non sustuli, non quod eam genuinam esse putassem, sed quia non habui, quo sollertiore modo lectionem codicum PAHL corruptam corrigerem:

XI 29, 2 συναχθέντων δὲ τῶν Ἐλλήνων εἰς τὸν Ίσθμόν, ἐδόκει τοῖς πᾶσιν [μένονσιν PHL, μένοντα A] ὅφκον ὀμόσαι. Lectiones, quae eaedem in P atque in AHL inveniuntur, plus valere quam ceterorum librorum, ex codicum aestimatione modo percepimus; hic autem nulla codicum ratione habita res ipsa docet, lectionem μένουσιν sensu carentem et a scriptura τοῖς πᾶσιν multo abhorrentem neque de industria neque casu mutatam, sed ex archetypo transscriptam esse. Corruptelam inesse etiam librarius A animadvertit et scripsit μένοντα. Minime ergo dubito, quin lectio τοῖς πᾶσιν coniectura et ea falsa sit; genuina lectio potius enucleanda est ex scriptura μένουσιν. Conatus sum scribere: μὲν αὐτοῖς vel σεμνόν, sed ipse meae arti diffido.

XII 3, 3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ Κιλικίας καὶ Φοινίκης προσφερομένων τριήρων τῆ νήσφ, Κίμων ἐπαναχθείς καὶ πόλεμον συγκρούσας πολλὰς μὲν τῶν νεῶν κατέδυσεν, ἑκατὰν δὲ σὺν αἰτοῖς τοῖς ἀνδράσιν εἶλε, τὰς δὲ λοιπὰς μέχρι τῆς Φοινίκης κατεδίωξεν. Desunt in PAL (sine dubio etiam in H) vocabula καὶ πόλεμον συγκρούσας πολλὰς μέν, quibus omissis orationem hiare nemo non videt. Atque vidit ille librarius et lacunam implevit sapientia vili. An quid est vilius quam illud πολλὰς μέν? quid insolentius quam illa elocutio paene inaudita πόλεμον συγκρούειν, cuius unum exemplum praebent lexica (ex Johan. Mal. p. 219, 24)? Tamen hoc supplementum passus sum, inopia coactus, non credulitate.

Restat ut imaginem archetypi, unde omnes codices usque ad hanc aetatem servati originem duxerunt, lineamentis aliquot describere conemur. Quamvis autem

PRAEFATIO.

multis locis sint dissimiles, ad unum exemplar omnes redire facillime intellegitur ex mendis, quae omnibus codicibus sunt communia, veluti

XI 33, 1 χάφιτι δουλεύσαντες] χαφιτίδου κελεύσαντες 33, 4 πρός Πέρσας] προτέρας
50, 3 Σπάφτην] σπουδήν
68, 1 Τύκην] 'Ιτύκην
85, 2 πλήν] πλησίου
XII 3, 4 πεξῆς sive πεζικῆς] Περσικῆς
27, 1 περί Πριήνης] περί εἰρήνης
79, 1 "Αργος] αὐτούς.

Alia id genus facile ipse tibi ex apparatu critico colliges. Digniora autem, quae oculos nostros in se convertant, sunt ea exempla, ubi vitiosae scripturae ortae sunt ex litteris simili forma inter se mutatis:

XII 24, 4 ΑΛγίδω] ΛΑγαδίω 79, 6 Λογάσι] Αρκάσι XIV 35, 3 $\Gamma \Lambda o \tilde{v}$] $\Gamma A o v$ (et sic semper, cf. XV 3, 2, 6) 9, 3. 4 18, 1 19, 1) $XV 19, 3 \Phi Aiovirlovs = XV 69, 1$ XVI 11, 3 $\pi A \in \mathcal{N}$ $\pi A \subset \mathcal{N}$ XI 48, 2 'AργίΔαμος] 'ΑργέΛαος ΧΙΥ 49, 2 καταΔύσας] καταΔύσας (XI 27, 2 κατέΔυσε P, κατέΛυσε cet.) ΧΙ 83, 4 Λώουμα] Δώουμα XV 8, 4 ΚαΔουσίους] ΚαΛουσίους XIII 69, 2 èv Als n] èv 1' ion XII 40, 6 ΤεΤραμέτροις] ΓεΓραμμένοις 78, 1 ΜουΓιλανόν] ΜουΤιλανόν XII 68, 2 "ATNovos] 'ATTIovos XIII 11, 2 dydofnovta i. e. Π $\bar{\tau}\bar{\iota}$ P, totanodiav déna cet.

1

XXX

XIV 65, 4 ἕΤΙ ἄγειν] ἔΠάγειν
ΧΥ 15, 2 ΙΤαλιώτας] Παρόντας
7, 3 λύΤΤης] λύπης = XV 58, 4
XIII 103, 4 Ό Coghov] ΘΕοφίλου
91, 3 Ό Έρμοκράτους] ΘΕρμοκράτους ΡΑΗ
ΧΙΥ 66, 4 Cύνολον] Ούν όλον
XII 9,4 ίπέτας] Οίπέτας Ρ ^a , Cineλιώτας AHL (['] Ira-
λιώτας cet.)
XII 73, 3 α̃Mα P, om. FI, τα̈ΛΛα cet.
XIV 69, 5 ålla äMa P et XV 79, 2 PAFK

Huiusmodi vitia considerantes fieri non potest, quin archetypum litteris, quas dicunt, uncialibus exaratum cogitatione fingamus. Illud archetypum antiquissimum fuisse ex ea re concludimus, quod codex P ipse ceteris multo antiquior transscriptus esse videtur ex exemplari minusculis litteris scripto. Inveniuntur enim in P menda huius generis:

XII 70, 5 προσηλωθεΐσι] προσκλυσθεΐσι Ρ XIII 19, 3 προσηλώσαντες] προσκλώσαντες Ρ XIV 84, 7 ήρκται] ήρμται (sic!) Ρ XIII 49, 1 Πυδναίων] στυδναίων Ρ XIII 52, 4 έστί] έπί Ρ XI 10, 1 Περσῶν] στρατῶν Ρ.

Hic oritur quaestio, cui aetati archetypum adscribendum sit, i. e. quo ex tempore lectiones a codice P alienae repeti possint. Quam rem ad explicandam non tot testimoniis, quot in primis quinque libris (vol. I p. XIX), uti possumus. Suidas et excerptores Constantiniani, praeterquam quod codicem P aetate paulo superant, hic nullam habent utilitatem: nam Suidas nusquam idoneas lectiones praebet, ex primis duodecim Diodori libris omnino nihil operi suo inseruit; excerpta autem Constantiniana quae inveniuntur in palimpsesto Vaticano, nobis auxilium non ferunt, quod et Angelus Mai et Herwerden ea tantum contulit, quae ad perditos Diodori libros spectant. Paulo plus valet codex excerptorum Peirescianus saeculi decimi, qui eis locis, scilicet non multis, ubi codices Diodori inter se dissentiunt, a parte codicis P stat:

XIII 74, 3 όπτώ] ν P, N Peiresc.
XV 1, 5 Λαπεδαιμονίους om. P et Peir.
νικήσαντες] νικήσαντας P et Peir.
XVI 81, 2 την Λιβύην] Λιβύην P et Peir.

Maximi autem momenti ad codices ponderandos est locus Athenaei (XII 59), qui sic incipit: Διόδωρος δ' δ Σικελιώτης έν τοῖς περί βιβλιοθήκης 'Ακραναντίνους φησί κατασκευάσαι Γέλωνι κολυμβήθραν = Diod. XI 25, 4. Consentit Athenaeus cum omnibus Diodori codicibus in vocabulo ποταμῶν (pro ποταμίων), tum dissentit a codice P, cuius lectionem roogn' (rovgn' vulg. et Athen.) equidem cum Rhodomanno et Cobeto praetuli. Sed haec sunt levia, sicut etiam scriptura $\alpha \delta \tau \eta$, quam codex P et Athenaeus offerunt pro vulg. avrn. Contra ea gravissimum argumentum inest in his verbis: κύκνων τε πλείστων είς αὐτὴν καταπτα-. μένων συνέβη την πρόσοψιν αύτης έπιτερπή γενέσθαι ex codice P restitui pro lectione vulgata xúxvov re πληθος [πλήθους edit.] είς αὐτὴν καταπταμένων [καταπταμένους AL, παταπταμένου edit.] etc. Apud Athenaeum enim scriptum est: καθίπτασθαι δὲ καὶ κύκνων πληθος είς αὐτήν, ὡς γίνεσθαι ἐπιτερπεστάτην τὴν θέαν, unde apparet iam Athenaeum genuinae lectionis, quam

XXXII

servavit unus P, ignarum fuisse et tali exemplari usum esse, ex quali derivati sunt et AHL et FIKM.*)

Archetypum ut mendis ex fallaci litterarum forma natis corruptum erat, ita vitiis ex prava pronuntiandi consuetudine ortis inquinatum fuisse nobis persuasimus; quorum vitiorum utrum librarium an Diodorum ipsum reum facias, saepius haesitabis. Forma quidem avdola in ceteris libris usitata refellitur facile codice P, qui formam avdoela servavit; dubium autem interdum videri potest, utrum forma orparla an orparela in archetypo fuerit, quae vocabula in omnibus codicibus (et editionibus) saepissime commutatae sunt. Suo iure Dindorf scripsit XI 48, 4 πολλούς κατέγραψεν είς την στρατιάν [στρατείαν cod.], ην παρεδίδου Πολυζήλω. Neque minus certum est etiam XI 84, 4 ex codice P restituendum esse: καταλέξειν είς την στρατιάν [στρατείαν v.] τῶν νέων τοὺς ἀχμάζοντας ταῖς ἡλιχίαις atque ΧVΙ 73, 3 κατέλεγον τούς άρίστους είς την στρατιάν [στρατείαν ν.] και τῶν Λιβύων τοὺς εὐθέτους ἐστρατοlóyouv. Hoc testantur loci, ubi pro στρατιά synonymum quoddam positum est, veluti:

XIII 2, 2 διεκελεύοντο καταγράφειν ξαυτούς είς τούς στρατιώτας

*) Diodori bibliothecam iam antiquis temporibus ab homine litterato, quem dicunt Graeci $\delta \iota \alpha \sigma \kappa \epsilon \nu \alpha \sigma \tau \eta' \nu$, stilo non religioso retractatam et interpolatam esse, docuit Cichorius (dissert. Lips. 1886 cap. III) nomina magistratuum Romanorum persecutus. Collegit enim multa nomina, quae in codicibus Diodori deterioribus interpolata desunt in codice P, quorum, ut Cichori verbis utar, alia omnino non sunt nomina Romana, alia potius primis post Christum natum saeculis in usu fuerunt ac minime quarti urbis conditae saeculi conveniunt nomenclaturae; quaedam sunt nomina hominum, quos novimus aetatis fere Domitiani imperatoris.

DIODORUS II.

С

PRAEFATIO.

- XIII 109, 1 τοὺς μισθοφόρους κατέλεξεν εἰς τὸ στρατόπεδον
- XVII 39, 3 άλλους έπιλεγόμενος είς στρατιωτικάς τάξεις κατέγραφεν.

Damnanda ergo est forma $\sigma\tau\rho\alpha\tau\epsilon l\alpha$, quamquam eam omnes tuentur codices, etiam his locis^{*}):

XIII 97, 1 κατέγραφον τοὺς εὐθέτους εἰς τὴν στρατείαν XV 61, 4 κατέλεγε τοὺς εἰς τὴν στρατείαν εὐθέτους XVI 28, 1 τοὺς εὐθέτους κατέλεγεν εἰς τὴν στρατείαν. —

Similis inconstantia comparet in multis aliis vocibus, veluti: δυστραπέλεια — δυστραπελία, φιλονεικία — φιλονικία, λειπ — λιπ, inprimis in nominibus propriis: Αίδαλία, Μολυκρία, Γύθιον etc.

Item maxime in nominibus commutantur $\alpha\iota$ et ε (ut Alyεσταΐοι, Θυραία), unde falsa vulgata lectio XI 65, 2 τον ἀγῶνα τον Νεμαΐον (edit. Νεμεαΐον) nata est pro τῶν Νεμέων, quod P servavit.**) Hinc ortus est etiam error codicis P XI 27, 1 ἦσαν δὲ πᾶσαι νῆες pro ἦσαν δ' αί πᾶσαι νῆες, idemque error ceterorum codicum XI 3, 7 νῆες δὲ σύμπασαι: lege νῆες δ' αί σύμπασαι.

Deinde vix opus est memorare saepe η pro ι poni et versa vice ι pro η , quod vitium nusquam magis quam in verbis olu $\eta\sigma$ - et olu σ - increbuit. Huc spectat etiam adverbium biforme $\ell \partial \ell \partial v \tau \ell$ [$\ell \partial \ell \partial v \tau \eta$ P XI 3, 3

XXXIV

^{*)} Quare me paenitet retinuisse II 5, 7 κατέγραψαν τους έπιτηδείους είς την στρατείαν, ubi F praebet στρατιάν.

^{**)} Cf. XIX 64, 1 $\tau \partial \nu \tau \tilde{\omega} \nu N \epsilon \mu \epsilon \omega \nu \dot{\alpha} \gamma \tilde{\omega} \nu \alpha$, qui verborum ordo XI 65, 2 inversus est, ne propter sequentem vocalem hiatus efficeretur.

έθέλοντες P 16, 42, 9] ante consonantem, et έθελοντήν ante vocalem; cf. vol. I p. LI. — Similiter denique perturbata sunt ει et η, praecipue in formis έλείφθην et έλήφθην. Quod mendum cum plerumque satis perspicuum sit, adhuc latuit XII 61, 6 βελῶν τε πλήθει [πλῆθος edit.] καὶ τῶν ἄλλων τῶν χρησίμων πολλὴν ἔχοντες ἀφθονίαν. Legendum enim est cum P πλήθη. Malim etiam XII 10, 5 cum P scribere ἀμετρεί [vulg. ἀμετρή, edit. ἀμετρί].

Ad postremum perpauca addere liceat de ν , quod dicitur $\epsilon_{gelavorinóv}$. Hoc in codicibus, inprimis in codice P, saepissime etiam ante consonantes positum est; neque id a Diodori aetate abhorrere docemur inscriptionibus Graecis intra annos 100—30 ante Christum natum factis, in quibus (cf. Leipziger Studien vol. IV et Meisterhans, Grammatik der att. Inschr. 1888 p. 89) littera ν paragogica hoc modo adhibita est:

ante vocales in media oratione 38 locis adest, 1 abest in pausa 29 " " 2 " ante consonantes in media oratione 82 locis adest, 12 abest in pausa 22 " " nusquam abest.

Hunc usum effusum litterae ν non solum posterioribus codicibus tribuendum esse, sed ipsi archetypo fuisse proprium, optime illustratur vitio omnibus libris communi XII 33, 1 $\ell\pi'$ äqqovrog δ' 'Adήνησι Ναυσιμάζου pro nomine Αυσιμάζου: scriptum erat in archetypo AOHNHCINAYCIMAXOY.— Huic consuetudini repugnat vocabulum εἴχοσι, in quo codex P semper, ceteri plerumque litteram ν etiam ante vocales omiserunt.

1

XXXVI PRAEFATIO.

De lectionum delectu et aliis quibusdam rebus, veluti de colluvione formarum avrov, avrov, faurov, fortasse alias.

NOTARUM EXPLICATIO.*)

- A = Coislinianus codex saec. XV (praef. p. XVII).
- H = Vaticanus codex saec. XVI (praef. p. XVIII).
- F = Laurentianus codex saec. XIV (praef. p. XX).
- I = Parisinus codex saec. XVI (praef. p. XXI).
- K = Claromontanus codex saec. XVI (praef. p. XXI).
- L = Parisinus codex saec. XV (praef. p. XVIII).
- M = Venetus codex (praef. p. XXII).
- P = Patmius codex saec. X vel XI (praef. p. XI).
- a = AHL.
- f = FJKM.
- v. = vulgaris lectio omnium librorum praeter P. Asterisco * indicatur in textu lacuna, in apparatu critico coniectura editoris.

*) Notae in libris I—V adhibitae explicatae sunt in vol. I p. XCVI. Ibidem nomina editorum aliorumque, qui Diodori bibliothecae operam dederunt, enumerantur.

ARGUMENTA LIBRORUM.

LIB. V.

Cap.

- 1. Procemio explicat Diodorus, quantum in historia valeat oeconomia. Vituperatur Timaeus, Ephorus laudatur. Inscribitur hic liber insularis.
- 2. Sicilia, a figura Trinacria appellata, ab incolis Sicania, tum Sicilia. Ambitus insulae. Cereri et Proserpinae merito sacra Sicilia, quod primas fruges tulit.
- 3. Regiones Siciliae amoenissimae: Enna Proserpinae raptu clara, Himera Minervae sacra, Ortygia insula Dianae sedes.
- 4. Proserpina a Plutone abrepta ad inferos descendit apud fontem Cyanen. Ceres quaerens filiam eis, qui ipsam benigne exceperant, fruges muneri dedit: primum Siculis, secundum hos Atheniensibus; ab utrisque ob eam rem festa instituta.
- 5. Proserpinae raptus a .poetis celebratus: Carcini, tragici poetae, versus. Ceres etiam leges docuit.
- 6. De incolarum Siciliae origine diversae opiniones. Sicani primi erant, successerunt ex Italia Siculi, denique Graecorum coloniae accesserunt, quae linguam moresque Graecos et vitam cultiorem vulgarunt.
- Acolides insulae septem: Nomina earum situsque. A Liparo primum, deinde ab Acolo cultae; de huius mytho nonnulla referuntur.
- 8. Aeoli sex filiorum nomina regnaque in Italia et Sicilia.
- 9. Novi insularum Aeoliarum coloni, Cnidii et Rhodii (Ol. 50), victi ab Segestanis, vicerunt Tyrrhenos.

- 10. Liparensium civitas in dies florentior facta est portus opportunitate, thermarum salubritate, aluminis copia, cuius monopolium habuit.
- 11. Osteodes insula, appellata ex ossibus mercennariorum a Carthaginiensibus ibi fraude perditorum.
- 12. Insulae a meridionali Siciliae parte: Melite, Gaulus, Cercina.
- Insulae in mari Tyrrheno sitae: Aethalia, ferri ferax et mercatura celebris. Cyrnus sive Corsica. Eius situs, urbes, proventus.
- 14. Incolarum Cyrni indoles et numerus.
- 15. Sardinia. Deducta in eam ab Iolao cum Thespiadis colonia. Unde incolae Iolaei dicti. Insulam natura ipsa ab externo hoste defendit. Thespiadae postea expulsi Cumas occuparunt.
- 16. Pityusa a pinuum copia ibi nascentium appellata.
- 17. Iberiae obiacent insulae Baleares sive Gymnesiae; earum numerus, situs, fertilitas. Incolae vinosi, mulierosi, in petris degunt, nummos respuunt.
- Ritus nuptiarum et funerum. Baleares funditores optimi, a pueris in funda exercitati.
- Insulae in Oceano sive extra columnas Herculis: Insula in alto mari sita, Libyae obiecta, longe remota, permagna; eius summa fertilitas et amoenitas.
- 20. Haec insula, olim incognita, Phoenicum navigationibus investigata est. Obiter Gades et Herculi exstructum templum describitur.
- 21. Europae obiectae insulae: Britannia, incognita usque ad Caesarem. Eius situs, forma, magnitudo; incolarum mores et victus.
- 22. De stanno a mercatoribus ex Britannia per Galliam deportato.
- 23. Basilea, Scythiae obiecta, sucino clara. Mythus antiquissimus de Phaethonte et sucini origine.
- 24. Celticae gentes: A Galate, Herculis filio, Galatae et Galatia nomen habere traduntur.
- 25. In Gallia, terra populosa et gelida, sunt multa et magna flumina: Rhodanus, Danubius, Rhenus.
- Venti vehementissimi Galliam perflant. Propter frigus ingens terra neque vinum neque cleum profert. Ita-

÷

que incolae zythum sibi parant atque vinum importatum magno emunt.

- 27. Gallia argenti nihil, auri magnam copiam habet. Ornatus ex auro factus.
- 28. Gallorum corpora, coma et barba; mores heroicis similes, certaminum frequentia.
- 29. E curribus pugnandi mos apud Gallos et bellandi ratio. Spoliorum praecipuae species.
- 30. Gallorum vestitus armaque.
- Adspectus Gallorum terribilis, vox horrida. Bardi et Druidae. Divinatio ex immolatis hominibus. Vatum in sacris et pugnis summa auctoritas.
- 32. Celtarum et Galatarum differentia, a Romanis neglecta. Gallorum mulieres procerae et feroces, pueri cani. Eorum nulli tam feri quam Scythiae finitimi, utpote anthropophagi: Cimmerii, postea Cimbri appellati et Gallograeci, immanitate et libidine insignes.
- 33. Celtis vicini sunt Celtiberi, Iberi et Celtae connubiis mixti. Eorum arma et tela pugnandique ratio. Munditiei studiosi urina corpus dentesque abluunt.
- 34. Celtiberorum mores victusque. Vicinis gentibus Vaccaei cultu praestant. Lusitani, Iberorum fortissimi, bene armati, in bellis ad numerum incedunt paeanes canentes. Rapto vivunt, hostes repellunt.
- 35. Metalla Iberorum. Incendio silvarum in montibus Pyrenaeis primum argenti copia provenit. Argento, cuius pretium indigenis erat incognitum, Phoenices allecti.
- 36. Operis metallici ratio apud Iberos.
- 37. Iberorum metalla cum Atticis comparata. Machinae Aegyptiacae ad hauriendas in fodinis aquas ab Archimede inventae.
- 38. Servorum in metallis operantium miseria. Metalla exhausta a Phoenicibus et Italis. Stannum quoque in Iberia effoditur. Insulae Cassiterides stanno abundantes prope absunt. Multum etiam e Britannia in Galliam affertur.
- Ligures, aspera terra coacti, laboriosi et nervosi sunt non solum viri, sed etiam feminae. Fortes milites, audaces nautae.
- 40. Tyrrheni classe praestant. Ab iis mare Italiae obiectum

- 10. Liparensium civitas in dies florentior facta est portus opportunitate, thermarum salubritate, aluminis copia, cuius monopolium habuit.
- 11. Osteodes insula, appellata ex ossibus mercennariorum a Carthaginiensibus ibi fraude perditorum.
- 12. Insulae a meridionali Siciliae parte: Melite, Gaulus, Cercina.
- Insulae in mari Tyrrheno sitae: Aethalia, ferri ferax et mercatura celebris. Cyrnus sive Corsica. Eius situs, urbes, proventus.
- 14. Incolarum Cyrni indoles et numerus.
- 15. Sardinia. Deducta in eam ab Iolao cum Thespiadis colonia. Unde incolae Iolaei dicti. Insulam natura ipsa ab externo hoste defendit. Thespiadae postea expulsi Cumas occuparunt.
- 16. Pityusa a pinuum copia ibi nascentium appellata.
- 17. Iberiae obiacent insulae Baleares sive Gymnesiae; earum numerus, situs, fertilitas. Incolae vinosi, mulierosi, in petris degunt, nummos respuunt.
- Ritus nuptiarum et funerum. Baleares funditores optimi, a pueris in funda exercitati.
- 19. Insulae in Oceano sive extra columnas Herculis: Insula in alto mari sita, Libyae obiecta, longe remota, permagna; eius summa fertilitas et amoenitas.
- 20. Haec insula, olim incognita, Phoenicum navigationibus investigata est. Obiter Gades et Herculi exstructum templum describitur.
- 21. Europae obiectae insulae: Britannia, incognita usque ad Caesarem. Eius situs, forma, magnitudo; incolarum mores et victus.
- 22. De stanno a mercatoribus ex Britannia per Galliam deportato.
- 23. Basilea, Scythiae obiecta, sucino clara. Mythus antiquissimus de Phaethonte et sucini origine.
- 24. Celticae gentes: A Galate, Herculis filio, Galatae et Galatia nomen habere traduntur.
- 25. In Gallia, terra populosa et gelida, sunt multa et magna flumina: Rhodanus, Danubius, Rhenus.
- 26. Venti vehementissimi Galliam perflant. Propter frigus ingens terra neque vinum neque oleum profert. Ita-

que incolae zythum sibi parant atque vinum importatum magno emunt.

- 27. Gallia argenti nihil, auri magnam copiam habet. Ornatus ex auro factus.
- 28. Gallorum corpora, coma et barba; mores heroicis similes, certaminum frequentia.
- 29. E curribus pugnandi mos apud Gallos et bellandi ratio. Spoliorum praecipuae species.
- 30. Gallorum vestitus armaque.
- Adspectus Gallorum terribilis, vox horrida. Bardi et Druidae. Divinatio ex immolatis hominibus. Vatum in sacris et pugnis summa auctoritas.
- 32. Celtarum et Galatarum differentia, a Romanis neglecta. Gallorum mulieres procerae et feroces, pueri cani. Eorum nulli tam feri quam Scythiae finitimi, utpote anthropophagi: Cimmerii, postea Cimbri appellati et Gallograeci, immanitate et libidine insignes.
- 33. Celtis vicini sunt Celtiberi, Iberi et Celtae connubiis mixti. Eorum arma et tela pugnandique ratio. Munditiei studiosi urina corpus dentesque abluunt.
- 34. Celtiberorum mores victusque. Vicinis gentibus Vaccaei cultu praestant. Lusitani, Iberorum fortissimi, bene armati, in bellis ad numerum incedunt paeanes canentes. Rapto vivunt, hostes repellunt.
- 35. Metalla lberorum. Incendio silvarum in montibus Pyrenaeis primum argenti copia provenit. Argento, cuius pretium indigenis erat incognitum, Phoenices allecti.
- 36. Operis metallici ratio apud Iberos.
- 37. Iberorum metalla cum Atticis comparata. Machinae Aegyptiacae ad hauriendas in fodinis aquas ab Archimede inventae.
- 38. Servorum in metallis operantium miseria. Metalla exhausta a Phoenicibus et Italis. Stannum quoque in Iberia effoditur. Insulae Cassiterides stanno abundantes prope absunt. Multum etiam e Britannia in Galliam affertur.
- Ligures, aspera terra coacti, laboriosi et nervosi sunt non solum viri, sed etiam feminae. Fortes milites, audaces nautae.
- 40. Tyrrheni classe praestant. Ab iis mare Italiae obiectum

Cap.

1

nomen habet. Militiam pedestrem excoluere, tubam invenere, lictoribus, sella curuli, toga praetexta primum usi; litterarum studiis dediti prodigiorum disciplinam, vitae cultioris rationem expoliverunt. Ad postremum luxuria effeminati.

- 41. Insulae meridionales in Oceano Arabiae. Praemissa est Arabiae felicis brevis descriptio. Insulae tres prae ceteris memorabiles: una thus et myrrham ferens; altera sepulcris destinata. Thuris et myrrhae historia.
- 42. Thuriferae insulae magnitudo, incolae studiosi mercaturae. Tertia insula Panchaea, cuius incolae ex diversis populis sunt collecti, urbe Panara et templo Iovis Triphylii clara.
- 43. Nemus est in Panchaea insula amoenitate arborumque varietate conspicuum.
- 44. Templum et alia loca sacra Panchaeae insulae describuntur.
- 45. Panchaeae animalia et urbes. Incolarum tres classes: sacerdotes, agricolae, milites. Communitas victus. Vestitus magnificentia.
- 46. Militum apud Panchaeos usus. Sacerdotum luxuriosissimus habitus. Oriundi e Creta sacerdotes. Abundat insula metallis et sacris pretiosissimis.
- 47. Insulae in mari Aegaeo. Samothrace: unde nomen acceperit. Aborigines diluvio paene oppressi.
- Saon reipublicae Samothraciae conditor. Heroes alii: Dardanus, Iasion, Harmonia. Hanc Cadmus uxorem duxit.
- 49. Cadmi nuptiis dii primum aderant, munera offerentes. Iasion Cereri matrimonio iunctus. Adduntur mythi plures. Mysteria.
- 50. Naxus insula, olim Strongyle dicta. Primi coloni Thraces, quos Butes patria pulsus eo duxerat. Mulieres, quarum erat penuria, aliunde raptae. Post Buten Agassamenus rex.
- 51. Otus et Ephialtes Naxi imperio potiti insulae nomen Diae imposuerunt. Deinde Cares insulam occuparunt, quorum ab rege Naxo Naxus est appellata. Hic Theseus Ariadnen reliquit Bacchi minis perterritus.
- 52. De Baccho in Naxo insula nutrito, qui cum opibus aliis, tum vino praestantissimo insulam auxit.

XL

- 53. Syme insula.
- 54. Calydna, Nisyrus, Carpathus.
- 55. Rhodus: Eius primi incolae Telchines artes nonnullas invenerunt primique deorum simulacra fecerunt, magicas artes exercuerunt. Neptunus ibi educatus ex Halia, Telchinum sorore, genuit filiam Rhodum, unde insula nomen habet, ac filios a Venere, quod eam insula arcuerant, corruptos.
- 56. Telchines diluvium praesagientes Rhododiscedunt. Sol Rhodi amore captus insulam servat. Hinc nati sunt Heliadae.
- 57. Heliadae astrologiam, artem nauticam aliasque artes excoluerunt atque divulgarunt, etiam apud Aegyptios. Ochimus natu maximus Rhodi principatum obtinuit.
- Danai et Cadmi in Rhodum adventus; a Cadmo relicta monumenta litteraria. Rhodum serpentibus vastatam Phorbas liberavit.
- 59. Althaemenes Creta relicta, ut fato destinatam patris Catrei caedem evitaret, in insulam Rhodum concedens, inscius patrem occidit, ipse mortem oppetiit. Tlepolemus Herculis filius, qui Argis profugus Rhodum venerat, ibi rex creatus est.
- 60. Rhodo obiecta Chersonesus Cariae. Hanc quinque Curetes e Creta advecti occupant. Tum Cyrnus ab Inacho missus ibi urbem sui nominis condidit.
- 61. Triopas fratre necato et exciso Cereris nemore profugus in Cnidiam venit, Triopium condidit, Chersonesum partemque Cariae occupavit.
- 62. Hemitheae Staphyli filiae fanum Castabi, in oppido Chersonesi. Mythus de Staphyli tribus filiabus.
- 63. Templum Hemitheae communi gentium religione servatum et locupletatum. Eius deae in aegrotos beneficentia.
- 64. Creta: Antiquissimi incolae Eteocretes. Rex eorum Cres. Dii plerique in insula nati. Insulam coluere Idaei Dactyli, multarum artium inventores. Horum discipulus Orpheus, progenies Hercules, ab Alcmenae filio diversus.
- 65. Secuti sunt Curetes rei pastoriciae, mellificii pluriumque artium auctores; Iovis educatores.

Cap.

- 66. Tum fuerunt Titanes: Urani Terraeque sex filii et quinque filiae. Saturnus, natu maximus, homines ab agresti victu ad vitam cultiorem traduxit.
- 67. Hyperion. Coeus et Phoebe, unde nata Latona. Iapetus, cuius filius Prometheus. Mnemosyne. Themis.
- 68. Saturni et Rheae progenies: Vesta. Ceres per Triptolemum hominibus muneratur fruges.
- 69. De frugum inventione Aegyptii, Athenienses, Siculi altercantur. Neptunus maris et rei equestris praeses. Pluto inferorum princeps.
- 70. Iuppiter: eius ortus et educatio.
- 71. Iovis instituta ad tuendam in humano genere institiam. Bellum in gigantes.
- 72. Iovi propter beneficia sacra facta sunt et varia imposita cognomina. Eius liberi.
- 73. Singulis liberis Iuppiter tribuit munia: Veneri virginum curam, Gratiis venustatem tuendam, Ilithyiae parturientium tutelam, Dianae tenerorum nutritionem, Horis legum, iustitiae, pacis custodiam, Minervae olivarum artiumque culturam.
- 74. Musis commissa litterarum studia, Vulcano metallorum fabricatio et ignis, Marti bella et arma, Apollini musica et ars medica. Huius filius Aesculapius.
- 75. Mercurio mandata foedera, mercaturae negotia, eloquentia, palaestra, Baccho vitis cultura.
- 76. Herculis merita; sed hic Alcmenae filio multo antiquior. Britomartis sive Dictynna.
- 77. Pluto, Cereris filio, opes tributae. Cretenses sacrificiorum, rituum sacrorum, mysteriorum auctores esse fabulis variis demonstratur.
- 78. Heroes in Creta nati iuniores: Minos.
- 79. Rhadamanthus, Sarpedo.
- 80. Coloniae Cretensibus immixtae: Pelasgi, Dores duce Tectamo Dori filio, barbari promiscui, Argivi et Spartani.
- Lesbus: Primi insulae coloni Pelasgi duce Xantho, unde appellata est Pelasgia. Deinde Macareus eandem sedem legit. Post Lesbus, Lapithae filius, cum novis colonis immigravit insulamque Lesbum appellavit. Ab his coloniae missae in Chium, Samum, Con, Rhodum.

XLII

- 82. Hae beatorum insulae nuncupatae. Macareus, rex Lesbi, leges dedit.
- 83. Tenedus: Tennes, Cygni filius, insulae conditor.
- Insulae Cyclades primum a Minoe cultae, tum a Rhadamantho, post Troianum bellum a Caribus occupatae, denique a Graecis habitatae.

FRAGMENTA*) LIBRI SEXTI.

Fr.

- 1. Euemeri doctrina de natura deorum. Additae erant Homeri et Hesiodi et Orphei de diis narrationes.
- 2. Dei sunt homines propter beneficia immortales habiti.
- 3. Xanthus et Balius Titanes. (Ceterum in medio relinquendum, utrum haec spectent ad Titanomachiam an ex Pelei vel Achillis historia deprompta sint.)
- 4. Iuppiter post devictos Titanes coronatus.
- 5. Picus sive Iuppiter in Creta sepultus.
- 6. Castor et Pollux, propter virtutem divinos post mortem honores consecuti. — Deinde ex Aeoli posteritate memorantur: (2) Epopeus impius rex Sicyoniorum. — (3) Sisyphus, vir astutus et fatidicus. — (4) Salmoneus, deorum contemptor. — (5) Eius filia Tyro.
- 7. Salmoneus eiusque filia Tyro, ex qua Neptunus genuit Peliam, Iolci regem.
- 8. Admetus et Alcestis, Peliae filia. Melampus.
- 9. Bellerophontes.

FRAGMENTA LIBRI SEPTIMI.

(Inde a Troiae excidio usque ad Olympiadem primam; 1183-776 a. Chr.)

Fr.

- Homerus et Thebani et Troiani belli temporibus floruit ex sententia Dionysii (Scytobrachionis) Mytilenaei, quem in rebus mythicis Diodorus prae ceteris ducem sequi solet. (Hunc locum fragmento assignavi incertus haerens, utrum ad septimum an ad sextum librum pertinuerit.)
- 2. Homerus ante Heraclidarum reditum mortuus est.
- 3. Diomedes, Aegialeae uxoris insidiis coactus, Argis fugit.

^{*)} Pleraque ex Caroli Müller interpretatione.

- XLIV Fr.
- 4. Aeneae fuga et pietas.
- 5. Aeneas Latinorum regnum accipit anno ab eversa Troia tertio; fato functus divinos honores adipiscitur. Filius eius Ascanius Albam condit. Reges Albani usque ad Romam conditam (Ol. 7, 2) recensentur.
- 6. Silvio ab Ascanio insidiae factae sunt.
- 7. Romulus Silvius propter impietatem fulmine percussus est. [Meschela in Libya a Graecis Troia huc delatis conditur.]
 - [Thessalus Thesprotius regionem occupat, quae nunc Thessalia de nomine eius vocatur.]
 - [Heraclidarum reditus.]
- 8. Lacedaemoniorum reges usque ad Olympiadem primam,
- Corinthiorum principes inde ab Alete usque ad Cypselum tyrannum recensentur. (Migratio Aeolica. Cuma in Asia a Cleua et Malao

(Migratio Acolica. Cuma in Asia a Cicua et Malao conditur circa a. 130 post Troiam captam. In idem ferme tempus — a. 131 post Troiam sec. Eusebium incidunt origines Cumarum in Italia. Cuius urbis fata paucis Diodorus comprehendit. Hinc memoratur:)

10. Aristodemus Malacus, Cumanorum tyrannus. [Creta Lacedaemoniorum et Argivorum coloniis fre-

quentata.]

[Cyclades insulae a Caribus occupatae et relictae.]

- 11. Catalogus populorum, qui maris imperium tenuerunt. (Videri potest Eusebius haec ex compluribus Diodori libris excerpta in unum congessisse; at refragantur tempora singulorum populorum imperiis attributa. Quare omnia uno eodemque loco Diodorum proposuisse, eaque ex auctore, qui aliam quam Apollodorus chronologiam secutus, petiisse statuendum est. Igitur ubi de Aeginetarum potestate maritima verba fecit, ceterorum populorum, qui ante Aeginetas inde ab Troianis temporibus classe valuerant, recensum instituerit. Quem in his auctorem secutus sit nescio; vulgo de Castore cogitant; perperam.)
- 12. Lycurgi virtus et in Spartanorum rempublicam merita. Versus Pythiae subditi.
- 13. Temenus et Argivi.
- 14. Argivorum regnum stetit annos DIL.

Fr.

- 15. Caranus ante primam Olympiadem Macedoniae imperio potitus est. Inde reges Macedonum usque ad Alexandrum Magnum enumerantur, qui per CCCCLIII annos regnum tenuerunt.
- 16. Oraculum Perdiccae regi Macedonum datum (cf. p. 145, 5).
- 17. Carani genealogia.

FRAGMENTA LIBRI OCTAVI.

(Ab Olymp. I usque ad Solonis tempora.)

- 1. Elei sacrosancti habebantur a Graecis universis.
- 2. Spectat ad Rheam Silviam, Vestalem.
- 3. Numitor et Amulius.
- 4. Romuli et Remi adulescentia.
- 5. Romulus et Remus de urbe condenda auspicia capientes.
- 6. Remus a fratre occisus.
- 7. De causis belli Messeniaci primi.
- 8. Virginem ex Aepytidarum gente pro patriae salute mactari iubet oraculum.
- 9 et 10. De Archiae (Syracusarum conditoris) amoribus.
- 11. Agathoclis in aede Minervae exstruenda fraus. (Haec narrationi de ortu Syracusarum data occasione intexta esse ordo docet fragmentorum.)
- 12. Cleonnis et Aristomenes Messenii de virtutis praemio litigantes.
- Spectare haec videntur ad exhortationem, qua dux Lacedaemoniorum milites ob oraculum Messeniis datum animis deficientes ad pugnam excitaverat; Pausan. IV 10. — Victi Lacedaemonii oraculum consulunt.
- Numa Pompilius, rex pacis amantissimus, Pythagorae discipulus.
- 15. Sententiae ex narratione de Numa Pompilio rege excerptae.
- 16. Medorum rex Deioces, vir institia insignis.
- 17. Urbes in Italia a Graecis conditae: Oracula Myscello data Crotonis conditori (Ol 17, 3; a. C. 710 sec. Timaeum, ex quo plurima in hac historiae parte Diodorus hausit; Ol. 18, 1; a. C. 708 sec. Euseb.). (Sybaris sec. Euseb. eodem anno quo Croton condita. Post origines urbis incrementa eius exposuit. Huc pertinent:)

XLVI Fr.

- 18-20. De luxu et mollitie Sybaritarum.
- 21. Tarentum ab Epeunactis conditur (Ol. 18, 1; a. C. 708 Euseb.).
- 22. Hippomenis, Atheniensium archontis, in filiam atrocitas. (Sec. Eusebium Hippomenes magistratum gessit Ol. 14, 3-16, 4; a. C. 722-712. Diodorum aliter statuisse apparet, quamquam calculi eius accurate subduci nequeunt. Verum, nisi egregie fallor, Diodorus Hippomenem 17 vel 18 annis posteriorem fecit quam Eusebius.)
- 23, 1. Gela ab Antiphemo et Entimo condita. (Ol. 22, 3, a. C. 690. Euseb. Arm. Venet.; Ol. 23, 1, a. C. 688. Euseb. Arm. Mediol.)
- 23, 2. Chalcidenses Rhegium condunt (Ol. 24, 1, a. C. 684). (Locrorum urbs condita Ol. 24, 2, a. C. 683, sec. Euseb. Hieron.; Ol. 26, 4, a. C. 637 sec. Euseb. Arm. Huc pertinet:)
- 4. De severa apud Locros iustitiae cura. Conf. Plutarch.
 π. πολυπραγμ. c. 8. Timaei fr. 66 sq.
- Oraculum de centum annorum tyrannide Sicyoniis datum. Conf. Aristot. Polit. V 9, 21. (Circa Ol. 26, 4, a. C. 673.)
- 25. Tullo Hostilio regnante (inde ab Ol. 26, 4; a. C. 673) ruptum Romanorum cum Albanis foedus.
- 26. Tullus Hostilius ius constituit, quo bella indicerentur. Conf. Cic. de Rep. II 17.
- Lacedaemonii ab Atheniensibus belli ducem petere oraculo iubentur. — Tyrtaei ducis instituta. — (Quod tempora belli attinet, Diodorus proxime accessisse videtur ad calculos apud Eusebium servatos, ubi Messeniorum defectio assignatur Ol. 36, 3, a. C. 634 in cod. Arm.; Ol. 35, 4, a. C. 637 ap. Hieronymum; Tyrtaeus Ol. 37, 1, a. C. 632 in cod. Arm.; Ol. 36, 4, a. C. 633 ap. Hieron.)
- 28. Cum Tyrtaeo componitur Terpander civiles Lacedaemone seditiones carminibus suis placans.
- 29. Cyrene a Batto condita (Ol. 37, 2; a. C. 631). Ad historiam urbis, quam hac occasione auctor percensuit, pertinent:
- Be Arcesilao, Eudaemonis filio, cui Χαλεποῦ cognomen; ac deinde: (2) de Demonacte Mantinensi, qui sub regno Batti III. Χωλοῦ dissidia Cyrenaeorum composuit.

Fr.

31. L. Tarquinius Priscus (Ol. 41, 1-50, 2; 616-579).

 Locrensium de auxilio adversus Crotoniatas Spartam missa legatio (ante pugnam ad Sagram; circa Ol. 42; a. C. 612).

FRAGMENTA LIBRI NONI.

- 1. Solonis indoles, mores, leges. Sequentur quae sapientiam viri uberius demonstrent:
- 2. Responsa, quae Croeso dedit. (5) Eius de athletis iudicium.
- 3. Historia de tripode aureo, quem Soloni utpote viro sapientissimo destinatum, hic Apollini dedicavit. (Res iterum tangitur in Biantis historia, fr. 13, 2.)
- 4. Solonis contra Pisistratum consilia. (Hoc quoque repetitur, ubi ad Pisistrati tempora auctor devenit, fr. 20, 4.) Adiungitur de ceteris sapientibus narratio:
- 5. Spectat ad Periandrum; cf. fr. 7.
- 6-8. De Anacharsi et Mysone; hunc rejecto Periandro in septem sapientium collegium cooptarunt.
- 9-10. De Chilone.
- 11-12. De Pittaco.
- 13. De Biante.
- 14—15. De Milone Crotoniata et Polydamante Thessalo, inutiliter robore valentibus, cum ingenio destituti essent. (Haec ex eodem de sapientibus loco desumpta. — Absoluta Solonis laudatione, in qua quaecunque proposito inserviebant, nulla temporum ratione habita, auctor congessit, redit ad seriem historiae.)
- Oraculum Graecis datum Cirrham obsidentibus. (Circa Ol. 47, 2; a. C. 591, ut ex Diodori mente statuendum puto.)
- 17. Solon quadraginta septem annis post Draconem. (Vulgoq XXX tantum annorum intervallum statuunt, Solonisque archontis magistratum collocant Ol. 46, 3, a. C. 594. Hoc si tenes, Draconis annus foret 624, atque ex Diodori numero, 641 a. C. Neque tamen ita Diodorum statuisse pro certo contenderim; Draconem sine dubio posuit a. 633 (17 annis post 650), ideoque Solonem a. 586.)

XLVIII Fr.

- 18-19. Phalaridis taurus aheneus, Perilao perniciosus (Ol. 52, 4-56, 4; 569-553 a. C.).
- 20. Solon Pisistrati adversarius.
- 21. Cyrus regnavit Ol. 55.
- 22. Cyri virtutis indoles.
- 23. Astyages victus in milites suos durius consulit.
- 24. Cyrus propter humanitatem pater appellatur.
- 25. Croesus quam meditatus erat adversus insulas expeditionem omittit.
- 26-27. Croesi cum sapientibus Graeciae colloquium.
- 28. Aesopi effatum.
- 29. Atys, Croesi filius, ab Adrasto necatus.
- 80. Phalaridis dictum.
- 81. Croesus oraculum Delphicum bis consulit (Ol. 57, 3, a. C. 550.). Cyrus legatos mittit ad Croesum.
- 32. Croesus ab Eurybato proditur.
- Sententia ad Eurybati scelus spectans. Oraculum Croeso datum de filio voce capto. — Cyrus a Croeso admonitus parcit Sardibus expugnatis (Ol. 58, 3, a. C. 546).
- 34. Cyri in Croesum humanitas.
- 35. Harpagi dictum de Graecis Asiaticis sero cum Cyro foedus iuncturis.
- Lacedaemonii Cyrum Graecis in Asia civitatibus abstinere iubent. Cyri responsum. — Lacedaemoniis Arcadiam occupaturis datum oraculum. — Alterum oraculum eisdem datum de Orestis ossibus consulentibus. — (4) Conf. Herod. I 158.
- 37. Pisistrati de osculo filiae in solemni pompa dato scomma.
 Rustici cuiusdam facete dictum de vectigali a Pisistrato imposito. (Circa Ol. 60, 4, a. C. 537.)

FRAGMENTA LIBRI DECIMI.

- 1. Servii Tullii cum Tarquinio rixa et caedes.
- 2. Servius Tullius regnavit XLIV annos.
- (Fr. 1 et 2 fortasse melius ad librum nonum referentur.) 3. Pythagoras sapientia clarus, archonte Thericle (Ol, 61, 4.).
 - (4) Eius in Pherecydem praeceptorem pietas. -
 - (5) Pythagorei alius alium adiuvabant.

XLIX

Fr.

- 4. Cliniae exemplum; alterum Phintiae et Damonis.
- 5-10. Pythagorae doctrinae capita nonnulla.
- 11. Pythagoreorum sectae interitus per Cylonem. Lysis Pythagoreus, Epaminondae magister.
- 12. Historiae, severae hominum iudicis, utilitas. (Epiphonema, ut videtur, narrationis de Pythagoreis.)
- 13. Cyrus orbis terrarum imperium affectat.
- 14. Cambysae indoles. Eiusdem in Amasis mortui corpus atrocitas et adversus templum Ammonis expeditio.
- 15. Libyes et Cyrenaei ad Cambysen Aegypto potitum deditionem faciunt.
- Polycratis latrocinia maritima. (4) Eius in Lydos fugitivos perfidia.
- 17. Pisistrati filii; Hipparchus occiditur. Laus Aristogitonis.
- 18. Zeno Nearchum tyrannum ulciscitur. (Propter Aristogitonem Zenonis mentionem fecisse videtur Diodorus, quem Zenoni comparat etiam Diogenes Laert. IX 26, vel propter Leaenam meretricem, quae ne socios Harmodii et Aristogitonis proderet, linguam, sicut Zeno, sibi momordit.)

[Dorieus Heracleam in Sicilia condit (circa Ol. 67, 3, a. C. 510).]

- Megabyzus Babylonem dolo capit. (5) Darius expeditionem in Europam parat. (6) Tyrrheni metu Persarum moti Lemnum relinquunt.
- 20-21. Lucretiae mors.
- 22. Tarquinii scelera et Bruti calliditas.
- 23. Sybaritae a Crotoniatis proelio funduntur; cf. XI, 90, 8.
- Herodoti mirabilia narrandi mos. Athenienses Boeotis et Chalcidensibus fugatis Chalcidem occupant (circa Ol. 68, 3; a. C. 506). Cf. Herodot. V 77.
- 25. Caribus de auxilio a Milesiis contra Persas petendo percontantibus oraculum quid responderit. (Cf. Demonis fr. 10, Herodot. V 120.) — Quae sequitur sententia spectare videtur ad foedus Graecorum in Asia contra Persas initum. — Hecataeus Milesius ad Artaphernen legatus missus (Ol. 71, 3, a. C. 494).
- 26. Cf. Herodot. Vl 83.
- 27. Datis legationem Athenas ut Persis se dederent mittit. DIODOBUS II. d

- L Fr.
- Hippocrates Gelensium tyrannus Syracusis victis consulit (Ol. 72, 2, a. C. 491). — Thero Agrigentinus.
- 29. Gelo Syracusanus puer mirabiliter servatus est.
- 30. Cimon Miltiadis patris multam in se recipit. Dux optimus.
- 31. Cimon sororem Elpinicen uxorem habet.
- 32. Themistocle auctore Cimoni collocata est virgo divitissima, cuius dote vinculis liberatus est.
- 33. Graecorum ad Gelonem legatio de auxilio contra Persas (Ol. 74, 4, a. C. 481).
- 84. Sententiae ex orationibus de bello Medico depromptae.

LIB. XI.

Cap.

1. Nullo, ut alias solebat, praemisso procemio Diodorus librum incipit res ab expeditione Xerxis in Graeciam usque ad Atheniensium expeditionem in Cyprum continentem. Belli suasor Mardonius; socii Carthaginienses, quorum apparatus belli describitur.

Ol. 75, 1 : 480 a. Chr.

- 2. Xerxes praeter ingentes copias terrestres iam a Dario patre collectas naves longas MCC paraverat. Ipse Susis Sardes movit, praemissis in Graeciam praeconibus, iuncto ponte Hellesponto, perfossoque monte Athone. Duces Graecorum Euaenetus Lacedaemonius et Themistocles Atheniensis; sed plerique Graeciae populi ad Persas defecerant.
- 3. Graeci defectionis infamia notati recensentur. Concilium Graecorum in Isthmo; Argivorum arrogantia. Interea Xerxes copias per pontem in Thraciam ductas et apud Doriscum collectas lustravit. Navium copiarumque et terrestrium et navalium numerus.
- 4. Graecorum classis Eurybiade praefecto ad Artemisium, pedestres copiae duce Leonida ad Thermopylas Persis oppositae.
- 5. Ad Acanthum urbem progressus Xerxes Graecos ad Thermopylas obstantes nuntiis evocat, ut abiectis armis discedant; Leonidae responsum.

LIBRI XI.

Cap.

- 6. Contempta Demarati Lacedaemonii admonitione Xerxes Medos impetum facere in Graecos iubet.
- Medis ceterisque fugatis Xerxes Persas qui immortales vocantur in Graecos mittit; sed ingenti caede repulsi.
- 8. Tertio proelio victi Persae. Tandem Trachinius quidam per montana viam monstrat, quod per transfugam Leonidas comperit.
- 9. Dimissis reliquis copiis Leonidas cum quingentis Spartanis et Thespiensibus hosti restitit et Xerxis castra noctu invasit.
- 10. Graeci omnes fortiter pugnantes, caesaque magna Persarum multitudine, occubuere.
- 11. Eorum laudatio. Encomium Simonidis.
- 12. Transitu Xerxes ita potitus etiam mari dimicari iubet. Classis Graecorum ad Artemisium consilio Themistoclis Persas adoritur. Pugnam nox intercipit; victoria dubia.
- Oborta tempestas Persarum classi magnam infert stragem. Iterum ancipiti proelio digressi Graeci Salamina se recipiunt.
- 14. Terrestri itinere Xerxes a Thermopylis in Atticam progressus omnia vastat. Delphicum templum mirabiliter servatur.
- 15. Corcyraei callide cunctantur. Graeci consilia diversa de ineunda pugna navali capiunt. Aptissimum locum ad Salamina esse Themistocles censet.
- 16. Pavor Graecos occupat et in Peloponnesum convertit, quam muro muniunt.
- 17. Themistocles Xerxem falso nuntio decipit et ad pugnam navalem exoptato loco committendam impellit, clam accepto per Iones de ipsorum inter pugnandum futura defectione nuntio.
- 18. Pugna committitur ad Salamina.
- 19. Graeci insignem consequentur victoriam. Rex per Themistoclem metu imbutus, ne Graeci mari potiti ponte rescisso reditum intercluderent, in regnum revertitur, relicto in Graecia Mardonio.
- 20. Carthaginienses e foedere cum Persis facto Hamilcare duce bellum contra Graecos in Sicilia movent. Eorum terrestres et navales copiae in Siciliam transvectae. d*

Cap. Himera primum obsessa. Thero, Agrigenti tyrannus, tum ab eo accitus

- 21. Gelo Syracusarum princeps Himerensibus auxilio venit.
- 22. Gelo strategemate usus et incendit hostium classem et Hamilcarem obtruncat, simul proelio pedestrem exercitum ad internecionem caedit.
- 23. Merito haec pugna Plataeensi atque Gelo Pausaniae vel Themistocli componitur.
- 24. Gelonis et Leonidae facinora in eundem diem incidunt. Summa consternatio civitatem Carthaginiensium occupat.
- 25. Gelo militum virtutem praemiis ornat; captivorum autem incredibilem multitudinem inter socios distribuit, quorum servitio multa opera publica perficiuntur.
- 26. Gelo in ipsos hostes mitis et clemens, Carthaginiensibus aequas pacis condiciones concedit. Nummos cudit Damaretios. De praeda templa vel exstruit vel exornat. Obiter commemoratur Pindari aetas.

Ol. 75, 2: 479 a. Chr.

- 27. Persarum classis circa Cumam et apud Samum subsistit. Inter Athenienses et Lacedaemonios simultates acerrimae. Themistocli imperium abrogatur.
- 28. Graecorum dissidiis in sua commoda uti conatur Mardonius; qua spe deceptus incursionem facit in Atticam, et omnia caede atque incendio implet.
- 29. Graecorum de republica tuenda communia consilia et iusiurandum. Aristides et Pausanias duces.
- 30. Ad Plataeas Graeci proelium committunt.

91 et 32. Proelii Plataeensis descriptio.

- 33. Post victoriam Plataeensem spolia sunt distributa, victoriae monumenta posita, virtutis praemia defectionisque supplicia constituta.
- 34. Classi Graecorum praefecti Leotychidas et Xanthippus ad Graecos Asiam tenentes in libertatem vindicandos pugnam navalem experiri constituunt. Ignari rerum ad Plataeas actarum pronuntiari iubent Persas esse victos.
- 35. Postridie nuntius victoriae Plataeensis affertur. Et Graeci et Persae ad pugnam incitantur.

LII

LIBRI XI.

Cap.

- 36. Pugna navalis ad Mycalen commissa eodem die, quo apud Plataeas pugnatum est, describitur. Persae in fugam acti.
- 87. De consilio Graecos, qui Asiam incolunt, in Europam transferendi. Mycalensi pugna bellum Medicum finitur, per duos annos gestum. Commemoratur Herodotum usque ad Sesti obsidionem opus suum perduxisse, et Sp. Cassium Romae capitis damnatum esse.

Ol. 75, 3: 478 a. Chr.

- 38. In Sicilia recuperata pace Gelo civitatem legibus et institutis utilissimis recreat et auget. Gelonis mors et memoria apud posteros. Successit ei Hiero frater.
- 39. Inter Athenienses et Lacedaemonios novae contentiones ob refecta Athenarum moenia oriuntur.
- 40. Themistoclis fraude Athenarum moenia restituuntur. Res Romanae.

Ol. 75, 4: 477 a. Chr.

- 41. Themistocles, cuius maxima apud omnes auctoritas erat, ad amplificandam patriam praeter Phalereum portum, qui angustior erat, Piraeum construere consilium cepit.
- 42. Hoc consilium pro contione exponere recusat. Arcano deliberatur.
- 43. Themistocles cavet, ne Lacedaemonii coeptis suis adversentur.
- 44. Lacedaemoniorum iussu Pausanias dux cum classe in Cyprum insulam et Hellespontum profectus est ad liberandas Graecas civitates adhuc Persarum praesidiis occupatas. Sed captus praemiorum regiaeque filiae spe, proditionis consilia fovet moresque Persicos sectatur.
- 45. Proditio Pausaniae qua ratione fuerit cognita et punita.
- 46 et 47. Sceleribus Pausaniae opponuntur virtutes Aristidis, qui patriam sociis et opibus auxit.

Ol. 76, 1: 476 a .Chr.

48. Leotychidas Spartanorum rex, cui Archelaus successit, et Anaxilaus Rhegii et Zancles tyrannus moriuntur.

Cap. Inter Hieronem et fratrem Polyzelum gravissimae inimicitiae; per Theronem fratres reconciliantur.

49. Naxios et Catinenses Leontium migrare Hiero iubet, receptis novis e Peloponneso et Syracusis colonis. Himeram Thero traduxit Dores.

Ol. 76, 2 : 475 a. Chr.

50. Lacedaemonii indignantes penes Athenienses maris imperium esse ipsorumque rempublicam claudam factam, illis bellum inferre moliuntur. Hetoemaridae prudentia animi placantur.

Ol. 76, 3: 474 a. Chr.

51. Hiero Cumas auxilia mittit, eamque urbem bello contra Tyrrhenos tutatur.

Ol. 76, 4: 473 a. Chr.

52. Bellum in Italia inter Tarentinos et Iapyges gestum.

Ol. 77, 1: 472 a. Chr.

53. Thero Agrigentinorum princeps humanitate et iustitia florens moritur; succedit Thrasydaeus filius ob crudelitatem et superbiam omnibus invisus, qui bello contra Hieronem infeliciter gesto regno pulsus obiit. — Clades ad Cremeram.

Ol. 77, 2: 471 a. Chr.

- 54. Lacedaemonii invidia ducti Themistoclem proditionis apud Athenienses accusant, quasi Pausaniae consiliorum participem. Tum quidem absolutus est.
- 55. Postea innocens ostracismo patria expellitur. Lacedaemonii eundem communi Graecorum iudicio damnandum censent.
- 56. Themistocles Argis ad Molossorum regem, deinde in Asiam ad Xerxem confugit.
- 57. A Mandane, Xerxis sorore, accusatus non modo absolvitur, sed etiam summis muneribus ornatur.
- 58. Themistocles in Asia tuto et iucunde vitam exigit; de eius morte varia traduntur.
- 59. Themistoclis elogium. Buxentum urbs tunc in Italia condita est.

LIV

Ol. 77, 3: 470 a. Chr.

Cap.

- 60. Athenienses Cimonem cum exercitu in Asiam mittunt ad recuperandas sociorum urbes, Persarum praesidiis occupatas. Hic multis in Caria et Lycia urbibus expugnatis Persarum classem apud Cyprum fundit.
- 61. Terrestres quoque copias strategemate usus ad Eurymedontem devincit.
- 62. Cimon ingentem praedam consequitur. Athenienses, quorum respublica ab hoc tempore ingentibus opibus aucta est, decimam dicant Apollini.

Ol. 77, 4: 469 a. Chr.

- 63. Lacedaemonii cum crebris terrae motibus, tum bello ab Hilotis et Messeniis illato admodum afflicti. Archidami regis virtus.
- 64. Rebelles castrum in Messenia occupant. Atheniensium auxiliis brevi dimissis bellatum est per decem annos.

Ol. 78, 1 : 468 a. Chr.

65. Inter Argivos et Mycenaeos bellum exortum. Argivi victores Mycenaeos in servitutem redegerunt et urbem destruxerunt.

Ol. 78, 2: 467 a. Chr.

66. Micythus tutela in Anaxilai filios sanctissime administrata reddit eis paternum regnum. Eo anno Hiero mortuns, quem frater Thrasybulus sequitur.

Ol. 78, 3 : 466 a. Chr.

- 67. Thrasybuli superbia offensi Syracusani bellum movent.
- 68. Syracusani Thrasybulum regno eiciunt, et libertatem usque ad Dionysii dominatum tuentur. Eo anno Romae primum tribuni plebis creati.

Ol. 78, 4: 465 a. Chr.

69. Artabanus satellitum princeps per insidias Xerxem cum prole occidere et regnum occupare conatur. Sed superstes patri fratribusque Artaxerxes patrio regno potitur et parentis caedem ulciscitur.

Ol. 79, 1: 464 a. Chr.

70. Thasios et Aeginetas deficere conantes imperio subiciunt Athenienses. Sed plures populi deficere agitabant, Atheniensium superbia exacerbati. Colonia missa Amphipolin, paulo post ab Edonorum populo oppressa.

Ol. 79, 2:463 a. Chr.

- 71. Artaxerxes in puniendis paternae caedis reis et ordinanda republica versatur. Interea Aegyptii a Persis deficiunt et Inarum regem creant, inita cum Atheniensibus societate. Artaxerxes illos domare parat.
- 72. Sicilia post exactos reges lactior in dies floret. Sed peregrini a Gelone in civitatem recepti cum magistratibus excluderentur, novis tumultibus Syracusas perturbant.
- 73. A Syracusanis illi commeatu interclusi sunt.

Ol. 79, 3: 462 a. Chr.

74. Bellum ab Artaxerxe Aegyptiis illatum duce Achaemene. Athenienses foedere Aegyptiis iuncti Persas proelio vincunt et usque ad Album murum pellunt. Lacedaemonii a Persis advocati auxilio venire recusant.

Ol. 79, 4 : 461 a. Chr.

- 75. Artabazus et Megabyzus novis copiis Aegyptum adeunt, sed exercendo milite annum transigunt.
- 76. Tumultus per Siciliae urbes continuati, victis peregrinis et Messanam deductis tandem sedati sunt.

Ol. 80, 1: 460 a. Chr.

77. Aegyptii adventu novi exercitus perterriti cum Persis in gratiam redeunt, relictis Atheniensibus sociis. Hi tamen navibus ipsi incendio deletis tanta virtute restiterunt, ut eis Persae salvum in patriam reditum concederent. — Athenis tum Ephialtes de Areopagi auctoritate detraxit.

Ol. 80, 2 : 459 a. Chr.

 Bellum Atheniensium cum Corinthiis, Epidauriis, Aeginetis. Ducetius, Siculorum rex, condita urbe Menaeno et expugnata Morgantina gloriam adeptus est.

Cap.

Ol. 80, 3 : 458 a. Chr.

Cap.

- 79. Corinthii et Megarenses de finibus inter se armis contendunt. Megarenses, Atheniensium auxiliis adiuti, victores. Phocensium adversus Dores bellum, quos Lacedaemonii defendunt.
- 80. Bellum inter Lacedaemonios et Athenienses oritur. Thessali inter pugnam desciscunt ad Lacedaemonios. Indutiae quattuor mensium factae.

Ol. 80, 4 : 457 a. Chr.

- Thebani copias suas iungunt Lacedaemoniis, quorum auxilio amissam Persico bello dignitatem reparare cupiunt. Myronides dux Atheniensium parva manu magnum hostium numerum superavit.
- 82. Laudatio Myronidis, qui Tanagra expugnata Boeotiam depopulatus est.
- 83. Boeoti ad Oenophyta victi. Pluribus populis subactis Myronides Athenas redit.

Ol. 81, 1 : 456 a. Chr.

84. Tolmides praefectus classi Atticae, Myronidae gloria excitatus, Laconiam populatur. Messenios a Lacedaemoniis victos deducit Naupactum.

Ol. 81, 2 : 455 a. Chr.

85. Dum Tolmides in Boeotia versatur, Pericles classi praefectus Peloponnesum invadit.

Ol. 81, 3 : 454 a. Chr.

- 86. Cimonis opera quinquennales indutiae factae inter Athenienses et Lacedaemonios. — Sicilia bello Segestanorum et Lilybaeorum aliisque dissidiis internis turbata. Syracusis Tyndarides tyrannidem affectans interficitur.
- 87. Ad opprimendam regnandi libidinem Syracusani instar ostracismi Attici petalismum instituunt.

Ol. 81, 4 : 453 a. Chr.

 Iterum describitur incursio a Pericle in Peloponnesum facta (cf. c. 85). Tolmides Euboeam et Naxum civibus Atheniensibus distribuit. — Sicilia Tyrrhenorum

Cap.

latrociniis vexatur. Ab Syracusanis Phayllus Tyrrheniae bellum inferre iubetur et post hunc Apelles, qui Corsicam et alia loca vastat. Ducetius Siculos in unam rempublicam redegit. Exstruxit urbem Palicen, prope fanum Palicorum.

89. Huius fani descriptio.

İ

90. Palicae urbis fata. — In Italia Sybaris instaurata.

(Res anni Ol. 82, 1: 452 a. Chr. exciderunt.)

Ol. 82, 2 : 451 a. Chr.

- 91. Ducetius Aetnam urbem occupat et Agrigentinos proelio fundit; deinde proelio ipse a Syracusanis fusus atque a suis desertus est.
- 92. Ducetius supplex ad Syracusanos confugit, qui misericordia commoti eum cum viatico Corinthum relegarunt.

LIB. XII.

Cap.

1 et 2. Procemium: Nihil mali sine quodam commodo esse, exemplo belli Persici docetur, quod ad Graeciae universae, inprimis Atheniensium incrementa, opes et florentissimum statum, plurimum valuerit. Inde per proximos quinquaginta annos propter opum abundantiam bonas artes esse excultas, artiumque et doctrinarum studia, praesertim philosophiam, eloquentiam, remque militarem inter Athenienses maximopere floruisse.

Ol. 82, 3: 450 a. Chr.

 Post bellum pro Aegyptiis infeliciter gestum (cf. XI 77) novum bellum pro Graecorum in Asia libertate Persis inferunt Athenienses. Cimon, classi praefectus, Persas in Cypro adoritur. Persae, quibus Artabazus et Megabyzus praeerant, terra marique victi sunt.

Ol. 82, 4 : 449 a. Chr.

4. Athenienses in Cypro Salaminem oppugnant. Artaxerxis rogatu conveniunt pacis condiciones.

Ol. 83, 1 : 448 a. Chr.

5. Megarenses, qui ad Lacedaemonios defecerant, ab Atheniensibus bello domantur.

LVIII

Ol. 83, 2 : 447 a. Chr.

6. Lacedaemoniorum incursio in Atticam. Athenienses Tolmide duce ad Coroneam victi sunt.

Ol. 83, 3 : 446 a. Chr.

- 7. Multae civitates post acceptam cladem ab Atheniensibus deficiunt. Euboea duce Pericle sub imperium redacta. Inde in triginta annos indutiae factae.
- 8. Eodem tempore in Sicilia bellum inter Syracusanos et Agrigentinos exarsit ob Ducetium regulum, quem Syracusani inconsultis Agrigentinis dimiserant. Is cum magna hominum turba in Siciliam redierat, novas sedes quaerens.
- 9. In Italia Thurium urbs condita hac occasione: Sybaritae quingentos cives opibus exutos urbe expulerant, quibus Crotone receptis bellum exoritur. Crotoniatae duce Milone vincunt Sybaritas.
- 10. Sybaris tum eversa est (cf. X 23. XI 90, 3). Post LVIII annos Thessali urbem restituere conati iterum a Crotoniatis expelluntur. Paulo post exules ab Atheniensibus adiuti novam coloniam eo deducunt, et prope Sybarin deletam, ad fontem Thurium, Thurium condunt.
- 11. Discordia Thurii inter cives exorta, caesis antiquis Sybaritis, novi coloni rempublicam melius instruunt; Charondas legibus scribundis deligitur.
- 12. Charondae legum specimen.

Can.

- 13. Charondas litterarum praecipuam curam habet. Litterarum laus.
- 14. Loci poetarum, quibus Charondae leges celebrantur.
- 15. Charondae leges de tutela.
- 16. Eiusdem leges in milites ignavos et capitis reos.
- 17. Leges temere abrogandi conatus a Charonda repressi. Immutatae nullae sunt leges nisi hae tres: lex de oculis effodiendis.
- 18. Lex de divortiis, lex de orbis.
- 19. Charondae mors voluntaria.
- 20. Historia alius legislatoris adiungitur, Zaleuci Locrensis. Legum tamquam fundamentum esse voluit religionem et animum purum. Legum aliquot capita.
- 21. Zaleuci nonnullae aliae leges recensentur.

Ol. 83, 4 : 445 a. Chr.

22. Sybaritae reliqui ad Traentem fluvium se recipiunt, ubi postea interimuntur a Bruttiis. — Athenienses in recuperatam Euboeam Hestiaeis eiectis civium coloniam mittunt.

Ol. 84, 1 : 444 a. Chr.

23. Romae decemviri legibus scribundis creati. Thurii et Tarentini mutuo bello se infestant.

Ol. 84, 2:443 a. Chr.

- 24. Ap. Claudii, qui unus e decemviris erat, libido. Verginia a patre necata. Exercitus movetur, Aventinum occupat.
- 25. Orta inter Romanos discordia intestina componitur, ita ut decem quotannis tribuni plebis et alter de plebe consul creentur.

Ol. 84, 3 : 442 a. Chr.

26. Leges XII tabularum perfectae. — Una pace tum omnes populi fruebantur.

Ol. 84, 4 : 441 a. Chr.

- 27. Samii de Priene bellum contra Milesios moverunt et ab Atheniensibus defecerunt. Pericles Samum cepit; deinde Samios a Persis adiutos iterum vicit et Samum oppugnavit.
- 28. In hac oppugnatione Pericles primas machinas bellicas adhibuit ab Artemone inventas.

Ol. 85, 1:440 a. Chr.

29. Ducetio mortuo Syracusani Siculorum barbarorum urbes occupant.

Ol. 85, 2: 439 a. Chr.

 Syracusarum opes. — Belli Corinthiaci initium. Corinthii pro Epidamniis contra Corcyraeos arma capiunt. — Romani Volscos bello subigunt.

Ol. 85, 3 : 438 a. Chr.

 Campanorum gens in Italia exstitit. — Archeanactidis, qui in Bosporo Cimmerio XLII annos regnaverant, successit Spartacus. — Corinthii a Corcyraeis proelio navali pulsi.

Cap.

Ol. 85, 4 : 437 a. Chr.

32. Et Corinthii et Corcyraei apparant classes. Athenienses coloniam deducunt Amphipolin.

Can.

Ol. 86, 1: 436 a. Chr.

33. Corcyraei triginta navibus Atheniensium adiuti Corinthios fundunt.

Ol. 86, 2: 435 a. Chr.

34. Corinthii Potidaeam ad defectionem ab Atheniensibus movent; Perdiccas rex Macedonum Chalcidenses ab eis abalienat. Victoria ab Atheniensibus parta Potidaea obsidetur. — Romani coloniam mittunt Ardeam.

Ol. 86, 3 : 434 a. Chr.

 Thuriorum in Italia dissidia de civitatis vel coloniae conditore. Archidamus rex Lacedaemoniorum moritur, cui succedit Agis.

Ol. 86, 4 : 433 a. Chr.

36. Spartacus rex Bospori moritur, succedit Seleucus. — Athenis Meton novam computationem astronomicam, quam vocant enneadecaeteridem, divulgat. — Heraclea in Italia a Tarentinis conditur.

Ol. 87, 1 : 432 a. Chr.

37. Romae Sp. Maelius interficitur. — Atheniensium apud Potidaeam nobilissima victoria. Ab hac Thucydides historiam exorsus est belli Peloponnesiaci per XXVII annos gesti, cuius ipse XXII annos descripsit.

Ol. 87, 2:431 a. Chr.

- 38. Belli Peloponnesiaci causae exponuntur: Pericles ne aerarii communis suo arbitratu administrati rationem reddere cogeretur, Alcibiade auctore Athenienses gravi bello implicare consilium cepit.
- 39. Phidias simulque Pericles furti accusantur. Proxima belli causa erat Atheniensium in Megarenses decretum, quod abrogari Lacedaemonii iubent.
- Pericles gravissima oratione bellum in Lacedaemonios suadet, et de parato pecuniarum copiarumque apparatu magnifice disserit. Versus Aristophanis et Eupolidis.
- 41. Lacedaemonii comparato a sociis auxilio primi inferunt

Cap. bellum. Boeoti opprimunt Plataeam urbem Atheniensibus foedere iunctam, sed repelluntur.

42. Platacensibus subveniunt Athenienses. Utriusque partis socii recensentur. Lacedaemonii duce Archidamo rege exercitum in Atticam mittunt; Pericles classe infestari Peloponnesum iubet: quo facto sponte abeunt Lacedaemonii.

Ol. 87, 3 : 430 a. Chr.

- 43. Athenienses Peloponnesum vastare pergunt. Brasidae Spartani eximia virtus.
- 44. Cleopompum Athenienses cum classe in Locros mittunt, Aeginetas expellunt, Megarensium agros vastant.
- 45. Lacedaemoniorum altera incursio in Atticam, cuius incolae Athenas confugiunt; unde pestilentia orta. Hostes avertit Periclis novus impetus in Peloponnesum. Pericli imperium abrogatur, paulo post redditur.

Ol. 87, 4 : 429 a. Chr.

- 46. Pericles moritur. Ei succedit in imperio Hagno, cuius copiis Potidaea diu frustra obsessa capitur.
- 47. Phormio, classis Atheniensium dux, ad Naupactum Lacedaemonios arcet; contra Archidamus in Boeotia Plataeas oppugnat. Xenophon et Phanomachus Athenienses Thraciam, Cnemus Lacedaemoniorum dux Acarnaniam invadunt; utrique rem male gerunt.
- Phormio pugna navali ad Rhium vincit Lacedaemonios; deinde ancipiti Marte pugnat.

Ol. 88, 1 : 428 a. Chr.

- 49. Cnemi ducis Lacedaemoniorum in Salaminem et Piraeum portum expeditio irrita.
- 50. Incidit in hoc tempus bellum, quod Sitalces rex Thracum contra Perdiccam regem Macedoniae gessit, ut Amyntam in regnum paternum restitueret.
- 51. Graeci finitimi ad Thraces arcendos magnas cogunt copias. Quare Sitalces Perdicca sibi reconciliato in Thraciam redit.
- 52. Attica a Lacedaemoniis vastata.

LXII

- 53. Leontini in Sicilia a Syracusanis bello petiti Atheniensium implorant auxilium, misso Gorgia, cuius eloquentia describitur.
- 54. Athenienses Siciliae occupandae studio dudum incensi Leontinis classem auxilio mittant ac rem bene gerunt; tamen Leontini per legatos pacem cum Syracusanis faciunt.
- 55. Lesbii, qui ab Atheniensibus abalienati in societatem Lacedaemoniorum transierunt, Pache duce superantur, quamquam Lacedaemonii naves submittunt et ipsi Atticam devastant. Cleone auctore in Mytilenaeos crudeliter consulere Athenienses decernunt, brevi ad mitiora inflexi.
- 56. Plataceae a Lacedaemoniis obsessae et deletae. Ducenti Platacenses Athenas evaserant, ceteri concisi sunt.
- In insula Corcyra ingens seditio Atheniensium ope composita.

Ol. 88, 3 : 426 a. Chr.

- 58. Athenienses nova vis morbi adoritur. Pestis causae referuntur et quae ad placandos deos facta sint.
- 59. Lacedaemonii denuo Atticam invadere moliti, terrae motibus deterriti sunt. Trachinem nova colonia reficiunt et Heracleam nuncupant.

Ol. 88, 4 : 425 a. Chr.

- 60. Demosthenis, classi Atheniensium praefecti, in Leucadem et Acarnaniam expeditio.
- 61. Demosthenes in Peloponnesum transvectus Pylum occupat et munit: quem locum Lacedaemonii recuperare frustra conantur.
- 62. Continuant Pyli oppugnationem Lacedaemonii. Brasidae nobilissima virtus.
- 63. Lacedaemonii legatis nequidquam Athenas missis in insula Sphacteria fame coacti se dedunt. Pylus Messeniis tutanda traditur.
- 64. In Persia Artaxerxi succedit Xerxes. Aequi in Italia subacti a Romanis. Postumii triumphus et severitas in filium.

ARGUMENTUM

Ol. 89, 1: 424 a. Chr.

- 65. Nicias, classi Atheniensium praefectus, Lacedaemoniorum socios infestat, primo adortus Melum insulam; hinc infecta re divertit in Oropum et Tanagraeorum regionem; tum Locridem et Corinthum petit; Corinthios bis vincit, Cythera insulam expugnat, Peloponnesi agros multos devastat.
- 66. Megarenses ad partes Atheniensium transeunt. Arcem Nisaeam Athenienses vi expugnant.
- 67. Brasidas subito impetu Megaram recuperat, Chalcidenses adiuvat multosque Thraciae populos in societatem recipit. In Hilotas atrocia Lacedaemoniorum consilia.
- 68. Brasidas Amphipolin, cuius oppidi brevis additur historia, et propinqua alia loca occupat.
- 69. Ex discordia inter Boeotos orta Athenienses lucrum facere student; occupant Delium.
- 70. Proelium apud Delium committitur, quo Athenienses funduntur. Ingens Thebanorum praeda.
- 71. In Persia Xerxi Sogdianus et huic post septem menses Darius successit. Hic Antiochus Syracusanus historiam suam finiit.

Ol. 89, 2 : 423 a. Chr.

72. Scionaei in Macedonia ad Lacedaemonios deficiunt, aspernati Athenienses post acceptam cladem. Lesbii de patria certant cum Atheniensibus. Horum classis apud Heracleam ad Pontum sitam deleta. Quare Athenienses anni indutias cum Lacedaemoniis ineunt, brevi solutas propter Scionem, quam Athenienses frustra oppugnant.

Ol. 89, 3 : 422 a. Chr.

- 73. Delios defectionis reos insula expellunt Athenienses. Cleon in Thraciam missus Toronem oppidum vi capit.
- 74. Cleonis et Brasidae acerrimum proelium apud Amphipolin, quo uterque imperator cadit, Lacedaemoniorum vero victoria est. Tum indutiae quinquaginta annorum factae.

Ol. 89, 4 : 421 a. Chr.

75. Reliquae Graeciae civitates exclusae foedere, inprimis Argos, Thebae, Corinthus, Elis, de libertate sua an-

Cap.

LIBRI XII.

Cap. xiae, in Athenienses et Lacedaemonios conspirant. Argivis summa rei permissa.

 Lacedaemonii eo cautiores et leniores, Athenienses duriores facti sunt. Hi saeviunt in Scionem expugnatam.
 In Italia Campani contra Cumas arma ferunt easque diruunt.

Ol. 90, 1 : 420 a. Chr.

77. Delum Athenienses Deliis reddunt oraculo admoniti. Pylum Lacedaemoniis reddere recusant, unde nova dissidia orta. Argivi Atheniensibus accedunt; Corinthios Lacedaemonii ad suas partes trahunt. Heracleam in Trachinia sitam Aenianes, Dolopes, Melienses impugnant, Mecybernam Olynthii capiunt.

Ol. 90, 2:419 a. Chr.

- 78. Inter Argivos, quibus Alcibiades subvenit, et Lacedaemonios bellum exoritur; utrisque populis invitis indutiae factae sunt a ducibus.
- 79. Bellum redintegratur in Arcadia. Argivi ad Mantineam a Lacedaemoniis victi.

Ol. 90, 3 : 418 a. Chr.

80. Mantinea relicta ab Argivis dicionis Lacedaemoniorum facta est. Inter Argivos seditio oritur. Phocenses vincunt Locros. Athenienses per Niciam Cythera et Nisaeam occupant, in urbe Melo omnes adultos incolas trucidant. — Romani in Fidenates bellum gerunt.

Ol. 90, 4 : 417 a. Chr.

81. Argivos Lacedaemonii invadunt, Athenienses tutantur.

Ol. 91, 1 : 416 a. Chr.

- Byzantini, Chalcedonii, Thraces in Bithyniam incursiones faciunt. — In Sicilia Segestani et Selinuntii de finibus certant. Segestani proelio victi.
- 83. Segestani et Leontini Atheniensium implorant auxilium. Legati Atheniensium decipiuntur. Nicias bellum prudenter dissuadet.
- 84. Alcibiadis facundia inducti Athenienses summa vi bellum contra Syracusas parant.

DIODORUS II.

. •

Wess.

. 329 Τάδε ένεστιν έν τη πέμπτη των Διοδώρου βίβλων.

Περί των μυθολογουμένων κατὰ την Σικελίαν και τοῦ σχήματος και μεγέθους τῆς νήσου.

Περί Δήμητρος και Κόρης και τῆς εδρέσεως τοῦ πυρίνου καρποῦ.

5 Περί Λιπάρας καὶ τῶν ἄλλων τῶν Λἰολίδων καλουμένων νήσων.

Περί Μελίτης και Γαύλου και Κερκίνης.

Περί τής Αίθαλίας και Κύρνου και Σαρδόνος.

Περί Πιτυούσσης καί τῶν νήσων τῶν Γυμνησίων, ᾶς τι-10 νες Βαλιαρίδας ὀνομάζουσι.

Περί των έν ώκεανῷ νήσων των πρός έσπέραν κειμένων.

Περί τῆς Πρεττανικῆς νήσου καὶ τῆς ὀνομαζομένης Βασιλείας καθ' ῆν τὸ ἤλεκτρον γίνεται.

Περί Γαλατίας καὶ Κελτιβηρίας, ἔτι δ' Ἰβηρίας καὶ Λι-15 γυστικής καὶ Τυρρηνίας, καὶ τῶν ἐν ταύταις κατοικούντων, τίσι τοῶνται νομίμοις.

Περί τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐν ὠκεανῷ νήσων, τῆς τε Ἱερᾶς ὀνομαζομένης καὶ τῆς Παγχαίας, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ίστορουμένων.

20 Περί Σαμοθράκης και τῶν ἐν αὐτῆ μυστηρίων.

Περί Νάξου και Σύμης και Καλύδνης.

Περί 'Ρόδου και των κατ' αυτήν μυθολογουμένων.

Περί Χερρονήσου τῆς ἀντιπέραν τῆς Ῥοδίας κειμένης.

Περί Κρήτης και των έν αύτη μυθολογουμένων μέχρι 25 των νεωτέρων καιρων.

7 Γαύδου G, γλαύχου D 9 Πιτυούσης ν. 11 τῶν πρός] πρός D 12 Βρεττανικῆς ν. 24 τῶν μυθ. ἐν αὐτῆ ν. Diodobus II. Περί Λέσβου και των είς Χίον και Σάμον και Κων και 'Ρόδον άποικιων ύπο Μακαρέως.

Περί Τενέδου και τοῦ κατ' αὐτὴν οἰκισμοῦ και τῶν ὑπὸ Τενεδίων περί Τέννου μυθευομένων.

Περί τῶν Κυκλάδων νήσων τῶν ἐλαττόνων [καί τυχουσῶν] 5 οίκισμοῦ ὑπὸ Μίνωος.

1 περ] τῆς add. v. καὶ τῶν — v. 6 Μίνωος om. CE Xίου Σάμου Κῶ καὶ τῆς Ροδίων ἀποικίας FG 13 περὶ] τῆς add. v. καὶ τοῦ — μυθευομένων] καὶ τῶν ἐν αὐτῆ οἰκησάντων FG 5 περὶ τῶν] περὶ v., περὶ τοῦ fort. τῶν ἐλαττόνων Μίνωος om. FG, καὶ τυχουσῶν om. D.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Πάντων μέν των έν ταις άναγραφαις γρησίμων 1 προνοητέον τούς ίστορίαν συνταττομένους, μάλιστα δε της κατά μέρος οίκονομίας. αύτη γάρ ού μόνον έν τοις ίδιωτικοις βίοις πολλά συμβάλλεται πρός 5 διαμονήν και αύξησιν της ούσίας, άλλα και κατά τὰς ίστορίας οὐκ ὀλίνα ποιεῖ προτερήματα τοῖς συγγραφεῦσιν. ἕνιοι δὲ καὶ κατὰ τὴν λέξιν καὶ κατὰ 2 την πολυπειρίαν των άναγραφομένων πράξεων έπαινούμενοι δικαίως, έν τῷ κατὰ την οίκονομίαν χει-10 ρισμώ διήμαρτον, ωστε τούς μέν πόνους και την έπιμέλειαν αύτων άποδοχής τυγχάνειν παρά τοις άναγινώσκουσι, την δε τάξιν των άναγεγραμμένων δικαίας τυγχάνειν έπιτιμήσεως. Τίμαιος μέν ούν 3 μεγίστην πρόνοιαν πεποιημένος της των χρόνων 15 άκριβείας και της πολυπειρίας πεφροντικώς, διά τὰς ἀκαίφους καὶ μακφὰς ἐπιτιμήσεις εὐλόγως διαβάλλεται, καί διὰ την ύπερβολην της έπιτιμήσεως 16

7 δὲ] γὰο II 10 διήμαοτον] διήνεγκαν D^aBFG 16 μακοὰς] πικοὰς Hertlein.

DIODORI SICULI

4 Ἐπιτίμαιος ὑπό τινων ἀνομάσθη. Ἐφορος δὲ τὰς κοινὰς πράξεις ἀναγράφων οὐ μόνον κατὰ τὴν λέξιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἐπιτέτευχε· τῶν γὰρ βίβλων ἑκάστην πεποίηκε περιέχειν κατὰ γένος τὰς πράξεις. διόπερ καὶ ἡμεῖς τοῦτο τὸ γένος τοῦ 5 χειρισμοῦ προκρίναντες, κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντεχό-

2 μεθα ταύτης τῆς προαιρέσεως. και ταύτην τὴν βί-331 βλον ἐπιγράφοντες νησιωτικὴν ἀκολούθως τῆ γραφῆ περι πρώτης τῆς Σικελίας ἐροῦμεν, ἐπει και κρατίστη τῶν νήσων ἐστι και τῆ παλαιότητι τῶν μύ- 10 θολογουμένων πεπρώτευκεν.

Ή γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τὸ τελευταῖον ἀπὸ Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ίταλίας παν-15 2 δημεὶ περαιωθέντων ἀνόμοσται Σικελία. ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετρακισχιλίων τριακοσίων ἑξήκοντα· τῶν γὰρ τριῶν πλευρῶν ἡ μὲν ἀπὸ τῆς Πελωριάδος ἐκὶ τὸ Λιλύβαιον ὑπάρχει σταδίων χιλίων ἑπτακοσίων, ἡ δ' ἀπὸ Λιλυβαίου μέχρι 20 Παχύνου τῆς Συρακοσίας χώρας σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων, ἡ δ' ἀπολειπομένη σταδίων χιλίων 3 ἑκατὸν τεσσαράκοντα. οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι παρὰ τῶν προγόνων, ἀεὶ τῆς φήμης ἐξ αίῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐκγόνοις, 25 ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης· ἕνιοι

8 έπιγοαφή Reiske 14 τὸ τελευταῖον Madvig, τελευταῖον δὲ cod. 15 ἀπὸ D, ἀπὸ τῶν ν. 19 Πελωφίδος FG τὸ om. CF 20 σταδίων χιλίων καὶ ἐπτακοσίων, ὡς Ποσειδώνιος είσηκε προσθείς καὶ εἴκοσι Strab. VI p. 266 23 τεσαράκονταὶ ἐξήκοντα Α 25 παραδιδομένης D

V 1. 2. 3.

δε τῶν ποιητῶν μυθολογοῦσι κατὰ τὸν τοῦ Πλούτωνος καὶ Φερσεφόνης γάμου ὑπὸ Διὸς ἀνακάλυπτρα τῆ νύμφη δεδόσθαι ταύτην τὴν νῆσου. τοὺς 4 δε κατοικοῦντας αὐτὴν τὸ παλαιὸν Σικανοὺς αὐτό-⁵ χθονας εἶναί φασιν οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγραφέων, καὶ τάς τε προειρημένας θεὰς ἐν ταύτῃ τῆ νήσω πρώτως φανῆναι καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην πρώτην ἀνεῖναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, περὶ ὧν καὶ τὸν ἐπιφανέστατον τῶν ποιητῶν μαρ-10 τυρεῖν λέγοντα

άλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται πυροί και κριθαί, ήδ' άμπελοι, αίτε φέρουσιν οίνον έριστάφυλον, καί σφιν Διός ὄμβρος ἀέξει. έν τε γάρ τῷ Λεοντίνω πεδίω και κατά πολλούς 15 άλλους τόπους της Σικελίας μέγρι τοῦ νῦν φύεσθαι τούς άγρίους όνομαζομένους πυρούς. καθόλου δε 5 πού της εύρέσεως τοῦ σίτου ζητουμένου κατά ποίαν τῆς οἰκουμένης γῆν πρῶτον ἐφάνησαν οἱ προειρημένοι παρποί, είπός έστιν αποδίδοσθαι το πρωτεΐου 20 τη πρατίστη γώρα. και τὰς θεὰς δὲ τὰς εύρούσας άκολούθως τοις είρημένοις δραν έστι μάλιστα τιμωμένας παρά τοις Σικελιώταις. και της άρπαγης της 3 κατὰ τὴν Κόρην έν ταύτη γενομένης ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην δτι τάς διατριβάς αί θεαί 25 κατά ταύτην την νήσον έποιοῦντο διά τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αύταις ταύτην. γενέσθαι δέ 2 μυθολογούσι την άρπαγην της Κόρης έν τοις λει-

6 τη νήσω om. II 17 πρό] περί Α 18 γης D 19 είκότως D 20 δε τας] δε ταύτας ΙΙ 22 την άφπαγήν την — γενομένην Hertlein 27 της Κ. την άφπαγήν .

μῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ένναν. ἔστι δ' δ τόπος οὖτος πλησίον μέν τῆς πόλεως, ἴοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις άνθεσι παντοδαποίς έκπρεπής και της θεας άξιος. διά δε την από των συομένων ανθων εύωδίαν λέγεται τούς κυνηγείν είωθότας κύνας μή δύνασθαι στι-5 βεύειν, έμποδιζομένους την φυσικην αίσθησιν. έστι 332 δ' δ προειρημένος λειμών άνωθεν μεν δμαλός καί παντελώς εύυδρος, κύκλω δ' ύψηλος και πανταγόθεν κρημνοίς απότομος. δοκεί δ' έν μέσω κείσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὀμφαλὸς ὑπό τι- 10 3 νων προσαγορεύεται. έχει δε και πλησίον άλση Γκαι λειμώνας] καί περί ταῦτα ἕλη, καί σπήλαιον εὐμέγεθες, έγον γάσμα κατάγειον ποός την άρκτον νενευχός, δι' ού μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' άρματος έπελθόντα ποιήσασθαι την άρπαγην της Κό- 15 οης. τὰ δὲ ἴα καὶ τῶν ἄλλων ἀνθῶν τὰ παρεχόμενα την εύωδίαν παραδόξως δι' όλου τοῦ ένιαυτοῦ παραμένειν θάλλοντα και την δλην πρόσοψιν 4 άνθηραν και έπιτερπή παρεχόμενα! μυθολογούσι δε μετά της Κόρης τας της δμοίας παρθενίας ήξιω- 20 μένας 'Αθηναν τε καί "Αρτεμιν συντρεφομένας συνάγειν μετ' αύτῆς τὰ άνθη καί κατασκευάζειν κοινῆ τῶ πατρί Διὶ τὸν πέπλον. διὰ δὲ τὰς μετ' ἀλλήλων διατριβάς τε καί δμιλίας άπάσας στέρξαι την νήσον ταύτην μάλιστα, καί λαχειν έκάστην αυτών 25

3 εύποεπής C τῆς ACDFG, om. edit. Φέας v. (c. 43, 2) 11 προσαγορεύεται] ὀνομάζεται FG και λειμῶνας ACFGM (delevi, cf. Cic. Verr. 4, 107), λειμῶνας D, και λειμῶνας και παραδείσους cet. 14 δι' οῦ] διὸ D 15 εἰσελθόντα ΙΙ 16 ἀνθέων D 18 παραμένει f. 20 τὰς τῆς] πανίτης D 23 Διι πατρί v.

V 3. 4.

γώραν, την μέν Άθηναν έν τοις περί τον Ιμέραν μέρεσιν, έν οἶς τὰς μέν Νύμφας χαριζομένας Άθηνᾶ τάς των θερμών ύδάτων άνειναι πηγάς κατά την Ήραπλέους παρουσίαν, τοὺς δ' ἐνγωρίους πόλιν 5 αὐτῆ καθιερῶσαι καὶ χώραν τὴν ὀνομαζομένην μέγοι τοῦ νῦν Άθήναιον την δ' Άρτεμιν την έν ταῖς 5 Συραπούσαις νησον λαβείν παρά των θεων την άπ' έχείνης Όρτυγίαν ύπό τε των χρησμων και των άνθρώπων όνομασθείσαν. όμοίως δε και κατά την 10 νήσον ταύτην άνειναι τὰς Νύμφας ταύτας χαριζομένας τη 'Αοτέμιδι μεγίστην πηγήν την δνομαζομένην Άρέθουσαν. ταύτην δ' ού μόνον κατά τούς 6 άρχαίους χρόνους έχειν μεγάλους καί πολλούς ίχθῦς. άλλά καί κατά την ημετέραν ηλικίαν διαμένειν συμ-15 βαίνει τούτους, ίερούς όντας και άθίκτους άνθρώποις. έξ ών πολλάκις τινών κατά τάς πολεμικάς περιστάσεις φαγόντων, παραδόξως έπεσήμηνε το θείον καί μεγάλαις συμφοραίς περιέβαλε τούς τολμήσαντας προσενέγκασθαι· περί ὧν άκριβῶς άνα-20 333 γράψομεν έν τοῖς οἰκείοις χρόνοις. δμοίως δὲ ταὶς 4 ποοειοημέναις δυσί θεαῖς και την Κόρην λαχεῖν τούς περί την Ένναν λειμώνας. πηγήν δε μεγάλην αὐτῆ καθιερωθηναι έν τῆ Συρακοσία την όνομαζομένην Κυάνην. τον γάο Πλούτωνα μυθολογοῦσι 2 25 την άρπαγην ποιησάμενον αποχομίσαι την Κόρην έφ' άρματος πλησίον των Συραχουσων, και την γην άναροήξαντα αύτον μέν μετά της άρπαγείσης δύναι

1 τόν] την CFG 7 συραποσί αις D 13 ίχθύας D 14 συμβαίνει διαμένειν ν. 17 έπεσήμαινε D 24 Κυανήν libri 26 άρμασι D 27 της άρπαγης είσδύναι D 8

καθ' άδου, πηγήν δ' άνειναι τήν όνομαζομένην Κυάνην, πρός ή κατ' ένιαυτόν οί Συρακόσιοι πανήνυριν έπιφανή συντελούσι, καί θύουσιν οί μέν ίδιῶται τὰ έλάττω τῶν Γερείων, δημοσία δὲ ταύρους βυθίζουσιν έν τη λίμνη, ταύτην την θυσίαν 5 καταδείξαντος Ήρακλέους καθ' δν καιρόν τὰς Γηουόνου βοῦς έλαύνων περιήλθε πᾶσαν [τήν] Σικε-3 λίαν. μετὰ δὲ τὴν τῆς Κόρης ἁρπαγὴν μυθολογοῦσι την Δήμητραν μη δυναμένην άνευρεῖν την θυγατέρα λαμπάδας έκ τῶν κατὰ την Αϊτνην κρατή- 10 οων αναψαμένην έπελθειν έπι πολλά μέρη της οίκουμένης, των δ' άνθρώπων τους μάλιστ' αυτην προσδεξαμένους εύεργετησαι τον των πυρων χαρ-4 πον άντιδωρησαμένην. φιλανθρωπότατα δε των Άθηναίων ύποδεξαμένων την θεόν, πρώτοις τού- 15 τοις μετά τούς Σικελιώτας δωρήσασθαι τον των πυρών καρπόν άνθ' ών δ δημος ούτος περιττότεοον των άλλων έτίμησαν την θεόν θυσίαις τ' έπιφανεστάταις καί τοις έν Έλευσινι μυστηρίοις, & διά την υπεοβολην της αργαιότητος και άγνείας ένένετο 20 πασιν άνθρώποις περιβόητα. παρά δε των Άθηναίων πολλοί μεταλαβόντες της έχ τοῦ σίτου φιλανθρωπίας, και τοῖς πλησιοχώροις μεταδιδόντες τοῦ σπέρματος, ἐπλήρωσαν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 5 οί δε κατά την Σικελίαν, διά την της Δήμητρος 25 καί Κόρης πρός αύτούς οίκειότητα πρῶτοι τῆς εύρέσεως τοῦ σίτου μεταλαβόντες, έχατέρα τῶν θεῶν

2 Kvavnv libri 9 8008ĩ V II 7 zne 12 μάλιστα αύτην D. -**13 svolvov** D 18 έτίμησε Π 19

κατέδειξαν θυσίας και πανηγύρεις, έπωνύμους αύταῖς ποιήσαντες καὶ τῷ χρόνῷ διασημήναντες τὰς δοθείσας δωρεάς. τῆς μέν γὰρ Κόρης τὴν κατα- 6 νωνην έποιήσαντο περί τον καιρόν έν ω του 5 σίτου καρπόν τελεσιουργείσθαι συνέβαινε, καί ταύτην την θυσίαν και πανήγυριν μετά τοσαύτης 334 άγνείας καί σπουδής έπιτελοῦσιν ὅσης είκός έστι τούς τη χρατίστη δωρεά προχριθέντας των άλλων άνθρώπων αποδιδόναι τὰς χάριτας. τῆς δὲ Δήμη- 7 10 τρος τόν καιρόν της θυσίας προέκριναν έν & την άρχην δ σπόρος τοῦ σίτου λαμβάνει, ἐπὶ δ' ἡμέρας δέκα πανήγυριν άγουσιν έπώνυμον της θεοῦ ταύτης, τη τε λαμπρότητι της παρασχευής μεγαλοπρεπεστάτην καί τη διασκευή μιμούμενοι τον άρχαζον 15 βίον. έθος δ' έστιν αύτοις έν ταύταις ταις ήμέραις αίσχοολογείν κατά τάς ποός άλλήλους όμιλίας διά τό την θεόν έπι τη της Κόρης άρπαγη λυπουμένην γελάσαι διὰ την αίσχρολογίαν.

Περί δὲ τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἁρπαγῆς, ὅτι γέ- 5 20 γονεν ὡς προειρήκαμεν, πολλοί τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν μεμαρτυρήκασι. Καρκίνος μὲν γὰρ ὁ τῶν τραγφδιῶν ποιητής, πλεονάκις ἐν ταις Συρακούσαις παρεπιδεδημηκὼς καὶ τὴν τῶν ἐγχωρίων τεθεαμένος σπουδὴν περί τὰς θυσίας καὶ 25 πανηγύρεις τῆς τε Δήμητρος καὶ Κόρης, κατεχώρισεν ἐν τοῦς ποιήμασι τούσδε τοὺς στίγους.

5 τετελεσιουογήσθαι ΙΙ 7 δσης Hertl. (124, 2), δσην cod., δση Wess. 8 χρατίστη om. ΙΙ τῶν ἄλλων] ἀπάντων ΙΙ 20 πολλοί] μέν add. CDF 21 Καρκίνος cod. 23 ἐπιδεδημηχώς ΙΙ

DIODORI SICULI

λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασι, δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς, πόθφ δὲ μητές' ἀφανισμένης κόρης μαστῆς' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλω χθόνα. καὶ τὴν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίαν πάγοις πυρός γέμουσαν δεύμασιν δυσεμβόλοις πᾶσαν στενάξαι, πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον διοτρεφὲς φθίνειν γένος. δθεν θεὰς τιμῶσιν εἰς τὰ νῦν ἔτι.

5

10

2 οὐκ ἄξιον δὲ παφαλιπεῖν τῆς θεοῦ ταύτης τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τοὺς ἀνθφώπους εὐεργεσίας. χωρἰς γὰρ τῆς εὑρέσεως τοῦ σίτου τήν τε κατεργασίαν αὐτοῦ τοὺς ἀνθφώπους ἐδίδαξε καὶ νόμους εἰσηγήσατο καθ' οὺς δικαιοπραγεῖν εἰθίσθησαν, δι' ἢν 15 αἰτίαν φασὶν αὐτὴν θεσμοφόρον ἐπονομασθῆναι.
8 τούτων δὲ τῶν εὑρημάτων οὐκ ἄν τις ἑτέραν εὐεργεσίαν εὕροι μείζονα. καὶ γὰρ τὸ ζῆν καὶ τὸ καλῶς ζῆν περιέχουσι. περὶ μὲν οὖν τῶν μυθολογουμένων παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἀρκεσθησόμεθα τοῖς 20

6 Περί δὲ τῶν κατοικησάντων ἐν αὐτῆ πρώτων Σικανῶν, ἐπειδή τινες τῶν συγγραφέων διαφωνοῦσιν, ἀναγκαϊόν ἐστι συντόμως εἰπεῖν. Φίλιστος μὲν γάρ φησιν ἐξ Ἰβηρίας αὐτοὺς ἀποικισθέντας 23 κατοικῆσαι τὴν νῆσον, ἀπό τινος Σικανοῦ ποταμοῦ κατ' Ἰβηρίαν ὅντος τετευχότας ταύτης τῆς προσ-335

6 αίτναίοις D Σικελίας cod., corr. Rhod. 10 είς] ές cod. 24 συντόμως] πάντως FGM 25 φησιν om. D

10

δηθεΐσιν.

ηγορίας, Τίμαιος δε την άγνοιαν τούτου τοῦ συγγραφέως έλέγξας άχριβῶς άποφαίνεται τούτους αύτόγθονας είναι· πολλάς δ' αύτοῦ φέροντος άποδείέεις της τούτων αρχαιότητος, ούκ αναγκαΐον ήγού-5 μεθα περί τούτων διεξιέναι. οί δ' οὖν Σικανοί τὸ 2 παλαιόν κωμηδόν φκουν, έπι των όχυρωτάτων λόφων τὰς πόλεις κατασκευάζοντες διὰ τοὺς ληστάς. ού γάρ ήσαν ύπο μίαν ήγεμονίαν βασιλέως τετανμένοι, κατά πόλιν δε εκάστην είς ήν δ δυναστεύων. 10 καί τὸ μέν πρῶτον ἅπασαν τὴν νῆσον κατώκουν, 3 καί την χώραν έργαζόμενοι τάς τροφάς είχον. ύστεοον δε της Αίτνης έν πλείοσι τόποις άναφυσήματα πυρός άνείσης, καί πολλοῦ κατὰ τὴν χώραν δύακος έκχυθέντος, συνέβη φθαρηναι της γης έπι πο-15 λύν τόπον. έπ' έτη δε πλείω τοῦ πυρος έπινεμομένου πολλήν χώραν, φοβηθέντες τὰ μέν πρός ἕω κεκλιμένα της Σικελίας έξέλιπον, είς δε τα πρός δυσμάς νεύοντα μετώχησαν. το δε τελευταΐον πολλαίς γενεαίς ύστερον έκ τῆς Ιταλίας τὸ τῶν Σικε-20 λών έθνος πανδημεί περαιωθέν είς την Σικελίαν, την ύπό των Σικανών έκλειφθείσαν χώραν κατώκησαν. άεl δè τη πλεονεξία προβαινόντων των 4 Σικελών, και την δμορον πορθούντων, έγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αύτοις πούς τούς Σικανούς, έως 25 συνθήκας ποιησάμενοι συμφώνους δρους έθεντο τῆς χώρας. περί ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οίκείοις χούνοις άναγράψομεν. ύσταται δ' άποικίαι των 5 Έλλήνων έγένοντο κατά την Σικελίαν άξιόλογοι καί

4 ovn om. F 12 έν om. D 13 άνιείσης v.

πόλεις παφά θάλατταν έκτίσθησαν. ἀναμιγνύμενοι δ' ἀλλήλοις και διὰ τὸ πληθος τῶν καταπλεόντων Ἐλλήνων τήν τε διάλεκτον αὐτῶν ἕμαθον και ταῖς ἀγωγαῖς συντφαφέντες τὸ τελευταῖον τὴν βάφβαφον διάλεκτον ἅμα και τὴν πφοσηγοφίαν ἠλλάξαντο, ⁵ Σικελιῶται πφοσαγοφευθέντες.

7 Ἡμεῖς δὲ περί τούτων ἀρχούντως εἰρηκότες μεταβιβάσομεν τὸν λόγον ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ὀνομαζομένας Λἰολίδας. αὖται δ' εἰσὶ τὸν μὲν ἀριθμὸν ἑπτά, προσηγορίας δ' ἔχουσι ταύτας, Στρογγύλη ¹⁰ καὶ Εὐώνυμος, ἔτι δὲ Διδύμη καὶ Φοινικώδης καὶ Ἐρικώδης, πρὸς δὲ τούτοις Ἱερὰ Ἡφαίστου καὶ Λι-

- 2 πάρα, καθ' ην δμώνυμος πόλις καθίδουται. κεινται δ' αυται μεταξύ Σικελίας και Ίταλίας έπ' ευθείας άπο πορθμοῦ και τῆς προς ἕω προς δύσιν. ¹⁵ ἀπέχουσι δὲ τῆς Σικελίας ὡς ἑκατον πεντήκοντα σταδίους, και το μέγεθος είσιν ἀλλήλαις παραπλήσιαι· ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν ἐστι την περίμετρον
- 3 σταδίων ώς έκατὸν πεντήκοντα. αὖται δὲ πᾶσαι 336 πυρὸς ἐσχήκασιν ἀναφυσήματα μεγάλα, ὧν κρατῆ- 20 ρες οἱ γεγενημένοι καὶ τὰ στόμια μέχρι τοῦ νῦν εἰσι φανερά. ἐν δὲ τῆ Στρογγύλη καὶ τῆ Ἱερặ μέχρι τοῦ νῦν ἐκ τῶν χασμάτων ἐκπίπτει πνεύματος μέγεθος καὶ βρόμος ἐξαίσιος. ἐκφυσᾶται δὲ καὶ ἅμμος καὶ λίθων διαπύρων πλῆθος, καθάπερ ἔστιν 25
 4 δρᾶν καὶ περὶ τὴν Αἴτνην γινόμενον. λέγουσι γάρ τινες ἐκ τούτων τῶν νήσων ὑπονόμους εἶναι κατὰ

2 τὸ om. v. 5 ẵμα] ἀλλὰ CG 11 καὶ Ἐρικώδης om. AFGM 15 δύσιν] τὴν δύσιν v. 19 ὡς ἑ. π. σταδίων (καὶ τὸ μέγεθος . . παραπλήσιαι) D

νής μέγρι της Αίτνης και τοις έπ' άμφότερα στομίοις συνημμένους. διό και κατά το πλείστον έναλλάξ κάεσθαι τούς έν ταύταις ταις νήσοις κρατήρας τών κατά την Αίτνην. φασί δε τάς Αίόλου νήσους 5 5 το μέν παλαιον έσήμους γεγονέναι, μετά δε ταυτα τόν δνομαζόμενον Λίπαρον, Αύσονος όντα τοῦ βασιλέως υίόν, ύπο των άδελφων καταστασιασθηναι, πυριεύσαντα δε νεών μαπρών παί στρατιωτών έπ τῆς Ἰταλίας φυγεῖν είς τὴν ἀπὸ τούτου Λιπάραν 10 όνομασθείσαν έν ταύτη δε την επώνυμον αύτοῦ πόλιν κτίσαι, καί τὰς άλλας νήσους τὰς προειρημένας γεωργησαι. τούτου δε γεγηρακότος Αίόλον 6 τόν Ίππότου μετά τινων παραβαλόντα είς την Λιπάραν την τοῦ Λιπάρου θυγατέρα γημαι Κυάνην. 15 καί τούς λαούς κοινή μετά των έγχωρίων πολιτεύεσθαι ποιήσας έβασίλευσε τῆς νήσου. τῷ δὲ Λιπάρω της Ίταλίας έπιθυμοῦντι συγκατεσκεύασεν αὐτῷ τοὺς περί τὸ Σύρρεντον τόπους, ὅπου βασιλεύσας καί μεγάλης άποδοχής τυχων έτελεύτησε. ο ταφείς δε μεγαλοποεπώς τιμών έτυχεν ήρωικών παρά τοῖς έγγωρίοις. ὁ δ' Αἰόλος οὖτός ἐστι πρὸς 7 δυ μυθολογοῦσι τὸν Ὀδυσσέα κατὰ τὴν πλάνην άφικέσθαι. γενέσθαι δ' αύτόν φασιν εύσεβή καί δίκαιον, έτι δε και πρός τούς ξένους φιλάνθρωπον. \$5 πρός δε τούτοις την των ίστίων γρείαν τοις ναυτικοῖς ἐπεισηγήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ πυρὸς προσημασίας παρατετηρηχότα προλέγειν τούς έγχωρίους 12 Αζολον cod. 14 την] τήν τε D 6 Διπαρόν ν. 15 λάους] αλλους CF 18 αὐτῷ del. Reiske; τοῦ Λιπάρου.. ERIQUHOUNTOS f. OVDENTON D 21 Alolos cod. 26 anò

 $\tau\eta_{\rm S}$ tàs ảnò f. 27 tois éyraqlois A

ἀνέμους εὐστόχως, ἐξ οὖ ταμίαν αὐτὸν εἶναι τῶν ἀνέμων ὁ μῦθος ἀνέδειξε· διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐσεβείας φίλον τῶν θεῶν ὀνομασθῆναι.

- 8 Τοῦ δ' Αἰόλου υίοὺς γενέσθαι τὸν ἀφιθμὸν ἕξ, 'Αστύοχον καὶ Ξοῦθον καὶ 'Ανδροκλέα, πρὸς δὲ τού- 5 τοις Φεραίμονα καὶ 'Ιόκαστον καὶ 'Αγάθυρνον· πάν τας δὲ τούτους διά τε τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν καὶ διὰ τὰς ἀφετὰς ἀποδοχῆς μεγάλης τυχεῖν· τούτων δ' Ἰόκαστος μὲν τῆς Ἰταλίας ἀντεχόμενος ἐβασίλευσε τῆς παφαλίας μέχρι τῶν κατὰ τὸ 'Ρήγιον τόπων, 10 Φεραίμων δὲ καὶ 'Ανδροκλῆς ἐδυνάστευσαν τῆς Σι κελίας ἀπὸ [τοῦ] πορθμοῦ μέχρι τῶν κατὰ τὸ Λιλύ- 337 βαιον τόπων. ταύτης δὲ τῆς χώρας τὰ μὲν πρὸς ἕω κεκλιμένα μέρη κατώπουν Σικελοί, τὰ δὲ πρὸς
- 2 δυσμάς Σικανοί. ταῦτα δὲ τὰ ἔθνη ποὸς ἄλληλα 15 διεφέροντο, τοῖς δ' Αἰόλου παισὶ τοῖς προειρημένοις ἑκουσίως ὑπήκουον διά τε τὴν τοῦ πατρὸς Αἰόλου διαβεβοημένην εὐσέβειαν καὶ διὰ τὴν αὐτῶν ἐκείνων ἐπιείκειαν. ἐβασίλευσε δὲ καὶ Ξοῦθος τῆς περὶ τοὺς Λεοντίνους χώρας, ήτις ἀπ' ἐκείνου μέχρι 20 τοῦ νῦν χρόνου Ξουθία προσαγορεύεται. 'Αγάδυρνος δὲ βασιλεύσας τῆς νῦν ὀνομαζομένης 'Αγαδυρνίτιδος χώρας ἔκτισε πόλιν τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληδεῖσαν 'Αγάθυρνον. 'Αστύοχος δὲ τῆς Λιπάρας ἔσχε 3 τὴν ἡγεμονίαν. πάντες δ' οὖτοι μιμησάμενοι τὴν 25 τοῦ πατρὸς εὐσέβειάν τε καὶ δικαιοσύνην μεγάλης

6 Φερήμονα D, Φεράμονα CG Ιοκάστην CD 8 διὰ om. D 9 Ίοκάστης CD 11 Φερέμων D, Φεράμων CG 12 τοῦ om. D (c. 7, 2) 16 Λίολοῦ D¹ 17 ὑπήκουε C, ὑπήκουσε FG 22 ἀγαθυρνήτιδος D 24 ἀγάθυρναν D² έτύγχανον ἀποδοχῆς. ἐπὶ πολλὰς δὲ γενεὰς τῶν ἐκγόνων διαδεχομένων τὰς δυναστείας, τὸ τελευταῖον οί ἀπ' Αἰόλου γεγονότες βασιλεῖς κατὰ τὴν Σικελίαν διελύθησαν.

- Μετά δε ταῦτα οί μεν Σικελοί τοῖς ἀρίστοις τῶν 9 5 άνδρων τας ήγεμονίας ένεχείριζον, οί δε Σικανοί περί της δυναστείας διαφερόμενοι πρός άλλήλους έπολέμουν έπὶ πολλούς χρόνους. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοΐς έτεσιν ύστερον, πάλιν των νήσων έξερη-10 μουμένων άει και μαλλον, Κνίδιοί τινες και Ρόδιοι δυσαρεστήσαντες τη βαρύτητι των κατά την 'Ασίαν βασιλέων ξγνωσαν αποικίαν έκπέμπειν. διόπεο ποο- 2 στησάμενοι σφῶν αὐτῶν ἡγεμόνα Πένταθλον τὸν Κνίδιον, δς ήν άναφέρων το γένος είς Ιππότην τον 15 ἀφ' Ἡρακλέους γεγονότα, κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα τὴν πεντηκοστήν, ην ένίκα στάδιον Έπιτελίδας Λάκων, οί δ' οὖν περί τὸν Πένταθλον πλεύσαντες τῆς Σικελίας είς τούς κατά τὸ Λιλύβαιον τόπους κατέλαβον Έγεσταίους και Σελινουντίους διαπολεμοῦντας 20 πρός άλλήλους. πεισθέντες δε τοις Σελινουντίοις 3 συμμαχείν πολλούς απέβαλον κατά την μάχην, έν οίς ήν και αύτος δ Πένταθλος. διόπεο οι περιλειφθέντες, έπειδή κατεπολεμήθησαν οί Σελινούντιοι, διέγνωσαν απιέναι πάλιν έπ' οίκου. ελόμενοι δ' 25 ήγεμόνας τους οίκείους τοῦ Πεντάθλου Γόργον καί
 - Θέστορα και Ἐπιθερσίδην, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Τυροηνικοῦ πελάγους. προσπλευσάντων δ' αὐτῶν τῆ 4

3 αιολοῦ D 10 Κνιδίοις (-ίους FG) τινας καὶ Ῥοδίοις (-ίους FG) δυσαφεστήσαντας DFG 12 γνῶναι FG διόπες del. Reiske 16 ὁ Λάκων ν.

Λιπάρα καί φιλόφρονος άποδοχής τυγόντων, έπείσθησαν ποινή μετά των έγχωρίων πατοιπήσαι την Λιπάραν, ὄντων των άπ' Αίόλου περιλελειμμένων ώς πενταχοσίων. ύστερον δε των Τυρρηνών ληστευόντων τα κατά θάλατταν πολεμούμενοι κατε- 5 σκευάσαντο ναυτικόν, καί διελόμενοι σφας αύτούς οί μέν έγεώργουν τάς νήσους κοινάς ποιήσαντες. οί δε πρός τούς ληστάς άντετάττοντο. και τάς ούσίας δε ποινάς ποιησάμενοι παι ζώντες πατά συσ-338 σίτια, διετέλεσαν έπί τινας χρόνους κοινωνικώς 10 5 βιούντες. ύστερον δε την μεν Λιπάραν, καθ' ην και ή πόλις ήν, διενείμαντο, τάς δ' άλλας ένεώογουν κοινή. το δε τελευταίον πάσας τας νήσους είς είχοσι έτη διελόμενοι πάλιν χληρουχοῦσιν, δταν ό χρόνος ούτος διέλθη. μετά δε ταῦτα πολλαῖς 15 ναυμαγίαις ένίκησαν τούς Τυρρηνούς, και άπο των λαφύρων πλεονάχις άξιολόγους δεχάτας άνέθεσαν είς Δελφούς.

10 Λείπεται δ' ήμιν περί τῆς τῶν Λιπαραίων πόλεως τὰς αἰτίας ἀποδοῦναι, δι' ἂς ἐν τοῖς ὕστερον 20 χρόνοις ἕλαβεν αὕξησιν οὐ μόνον πρός εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ πρός δόξαν. αὕτη γὰρ λιμέσι τε καλοῖς ὑπὸ τῆς φύσεως κεκόσμηται καὶ θερμοῖς ὕδασι τοῖς διαβεβοημένοις. οὐ μόνον γὰρ πρός ὑγίειαν τῶν νοσούντων τὰ κατ' αὐτὴν λουτρὰ πολλὰ 25 συμβάλλεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων ἰδιότητα παρέχεται τέρψιν καὶ ἀπόλαυσιν οὐ

1 gilogeórws cod., corr. Bek. 3 alolo \tilde{v} D¹ 5 tà om. CF κατεσκεύασαν το cod., corr. D³ et Poppo 16 τοὺς om. CD 26 τῶν Ε, ἐκ τῶν cet.

τήν τυχοῦσαν. διόπεο πολλοί των κατά την Σικελίαν ύπο νόσων ίδιοτρόπων ένογλούμενοι καταντῶσιν είς αὐτήν, καὶ τοῖς λουτροῖς γρώμενοι παραδόξως ύγιεῖς καθίστανται. έχει δ' ή νησος αύτη 2 5 τὰ διαβεβοημένα μέταλλα τῆς στυπτηρίας, έξ ἦς λαμβάνουσιν οί Λιπαραΐοι και Ρωμαΐοι μεγάλας προσόδους. οὐδαμοῦ γὰρ τῆς οἰκουμένης [τῆς] στυπτηρίας γινομένης και πολλήν γρείαν παρεγομένης. είχότως μονοπώλιον έχοντες καί τας τιμάς άναβι-10 βάζοντες πληθος γρημάτων λαμβάνουσιν απιστον. έν μόνη γάο τη νήσω Μήλω φύεται μικρά τις στυπτηρία, μή δυναμένη διαρχεϊν πολλαϊς πόλεσιν. έστι δε καί ή νησος των Λιπαραίων μικρά μεν τό 3 μέγεθος, καρποφόρος δε ίκανῶς και τὰ πρός άν-15 θρώπων τρυφήν έγουσα διαφερόντως και γάρ ίγθύων παντοδαπών παρέγεται πληθος τοις κατοικοῦσι καὶ τῶν ἀκροδρύων τὰ μάλιστα δυνάμενα παρέγεσθαι την έκ της απολαύσεως ήδονήν. και περί μέν Λιπάρας και των άλλων των Αίόλου νή-20 σων καλουμένων άρκεσθησόμεθα τοῖς δηθεῖσιν.

Μετά δὲ τὴν Λιπάφαν εἰς τὸ πρὸς δυσμὰς μέ-11 φος νῆσός ἐστι πελαγία, μικφὰ μὲν τὸ μέγεθος, ἔφημος δὲ καὶ διά τινα πεφιπέτειαν Όστεώδης ὀνoμαζομένη. καθ' ὃν γὰφ καιφὸν Καφχηδόνιοι πφὸς ²⁵ Συφακοσίους διαπολεμοῦντες πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους δυνάμεις εἶχον ἀξιολόγους πεζάς τε καὶ ναυτικάς, πεφὶ δὲ τούτους τοὺς καιφοὺς μισθοφό-

7 τῆς om. D 18 ἡ om. D 15 τροφὴν A 19 αἰολοῦ D¹ 24 γὰρ del. Reiske 25 διεπολέμουν f. 26 πεζικάς cod. (cf. I p. LXIV) Dioports II. 2

οων όντων παρ' αύτοις πολλών και παντοδαπών τοις έθνεσιν, ούτοι δε ταραγώδεις όντες και πολλάς καί μεγάλας στάσεις είωθότες ποιεϊσθαι, καί μάλιστα δταν τούς μισθούς εύχαίρως μη λαμβάνωσιν, έγρήσαντο καί τότε τη συνήθει βαδιουργία τε 5 καί τόλμη. ὄντες γάρ τον άριθμον ώς έξακισχίλιοι, 2 καί τούς μισθούς ούκ άπολαμβάνοντες, τὸ μέν πρῶ- 339 τον συντρέχοντες κατεβόων των στρατηγων, έκείνων δ' άπορουμένων χρημάτων καί πολλάκις άναβαλλομένων τὰς ἀποδόσεις, ἀπείλουν τοῖς ὅπλοις 10 άμυνείσθαι τούς Καργηδονίους, και τάς γείρας προσ-3 έφερον τοις ήγεμόσι. της δε γερουσίας έγκαλούσης καί της διαφοράς άει μάλλον έκκαομένης, ή μέν γερουσία τοις στρατηγοίς έν απορρήτοις προσέταξεν άφανίσαι πάντας τους έγκαλουμένους. οί δε 15 λαβόντες τὰς έντολάς, και τοὺς μισθοφόρους έμβιβάσαντες είς τὰς ναῦς, ἐξέπλευσαν ὡς ἐπί τινα πολεμικήν χρείαν. προσπλεύσαντες δε τη προειοημένη νήσω, και πάντας τούς μισθοφόρους άποβιβάσαντες είς αὐτήν, ἀπέπλευσαν καταλιπόντες ἐν 20 4 αὐτῆ τοὺς ἐγκαλουμένους. οί δὲ μισθοφόροι περιαλγεῖς ὄντες τῆ περιστάσει καὶ μὴ δυνάμενοι τοὺς Καρχηδονίους άμύνασθαι, λιμφ διεφθάρησαν. έν νήσω δε μικρά τοσούτων αίγμαλώτων τελευτησάντων συνέβη τον τόπον όλίγον όντα πληρωθήναι 25 των όστων άφ' ής αίτίας ή νησος έτυχε της προσηγορίας. οί μέν οὖν μισθοφόροι τοῦτον τὸν τρό-

2 δε del. Reiske 3 ποιῆσαι CFG 9 χρήμασι DFG 11 ἀμύνεσθαι D 15 et 21 ἐγκαλοῦντας C 26 τῆς] ταύτης τῆς CFG πον παρανομηθέντες τῆς μεγίστης συμφορᾶς ἔτυχον, ἐνδεία τροφῆς διαφθαρέντες.

Ήμεις δ' έπει τὰ περι τὰς Αιολίδας νήσους 12 διήλθομεν, έν μέρει τας έκ θατέρου μέρους νήσους 5 κειμένας άναγραφής άξιώσομεν. της γάρ Σικελίας έκ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν μέρους νῆσοι τρεῖς πρόκεινται πελάγιαι, καλ τούτων εκάστη πόλιν έγει καί λιμένας δυναμένους τοῖς χειμαζομένοις σκάφεσι παρέχεσθαι την ασφάλειαν. και πρώτη μέν έστιν 2 10 ή προσαγορευομένη Μελίτη, των Συρακουσων απέγουσα σταδίους ώς όχταχοσίους, χαί λιμένας μεν έγει πολλούς και διαφόρους ταις εύχρηστίαις, τούς δε κατοικοῦντας ταῖς οὐσίαις εὐδαίμονας. τεχνίτας τε γάρ έγει παντοδαπούς ταις έργασίαις, πρατίστους δέ 15 τούς όθόνια ποιούντας τη τε λεπτότητι καί τη μαλαχότητι διαπρεπή, τάς τε οίχήσεις άξιολόγους χαί κατεσκευασμένας φιλοτίμως γείσσοις και κονιάμασι περιττότερον. έστι δ' ή νήσος αύτη Φοινίκων άποι- 3 χος, οι ταις έμπορίαις διατείνοντες μέχρι του κατά 20 την δύσιν ωχεανοῦ καταφυγήν είχον ταύτην, εὐλίμενον ούσαν και κειμένην πελαγίαν. δι' ήν αιτίαν οί κατοικούντες αύτην εύχρηστούμενοι κατά πολλά διὰ τοὺς ἐμπόρους ταχὺ τοῖς τε βίοις ἀνέδραμον καί ταις δόξαις ηὐξήθησαν. μετά δὲ ταύτην την 4 25 νῆσόν ἐστιν ἑτέρα τὴν μὲν προσηγορίαν ἔχουσα Γαύλος, πελαγία δε και λιμέσιν εύκαίοοις κεκοσμη-

4 χειμένας νήσους ν. 7 πελάγιοι libri 10 συραχοσίων D 11 σταδίους ώς C, σταδίους D, στάδια ώς FG μέν om. v. 16 οίχίας II και om. CD 17 γείσσοις] γησοιεσι D, και θεμελίοις add. C 26 Γάβδος G¹M. 2*

μένη, Φοινίχων άποιχος. έξῆς δ' ἐστὶ Κέφχινα, πρὸς τὴν Λιβύην νενευχυΐα, πόλιν ἔχουσα σύμμετρον καὶ λιμένας εὐχρηστοτάτους, οὐ μόνον ταῖς ἐμπόφοις, ἀλλὰ καὶ ταῖς μαχραῖς ναυσὶν εὐθετοῦν- 340 τας. ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν νήσων 5 εἰρήκαμεν, ἐπάνιμεν πάλιν ἐπὶ τὰς ἑξῆς τῆ Λιπάρα νήσους τὰς κειμένας κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν καλούμενον πέλαγος.

Τῆς γὰρ Τυροηνίας κατὰ τὴν ὀνομαζομένην πό-13 λιν Ποπλώνιον νησός έστιν, ην δνομάζουσιν Αίθά- 10 λειαν. αύτη δε της παραλίας απέγουσα σταδίους ώς έκατον την μέν προσηγορίαν είληφεν άπο τοῦ πλήθους τοῦ κατ' αὐτὴν αἰθάλου. πέτραν γὰρ ἔχει . πολλήν σιδηριτιν, ήν τέμνουσιν έπι την χωνείαν καί κατασκευήν τοῦ σιδήρου, πολλήν ἔχοντες τοῦ 15 μετάλλου δαψίλειαν. οί γαο ταϊς έργασίαις προσεδρεύοντες κόπτουσι την πέτραν και τους τμηθέντας λίθους κάουσιν έν τισι φιλοτέγνοις καμίνοις. έν δε ταύταις τῷ πλήθει τοῦ πυρός τήχοντες τοὺς λίθους καταμερίζουσιν είς μεγέθη σύμμετρα, παρα- 20 2 πλήσια ταις ίδέαις μεγάλοις σπόγγοις. ταυτα συναγοράζοντες έμποροι και μεταβαλλόμενοι κομίζουσιν είς τε Δικαιάρχειαν καί είς τάλλα έμπόρια. ταῦτα δε τα σορτία τινες ώνούμενοι και τεγνιτών γαλκέων πληθος άθροίζοντες κατεργάζονται, καί ποι- 25

1 Κερπίνη DG 3 ταξ AB, τοῖς cet. 6 Λιπάρα] παραλία Wurm 10 Λίδαλίαν ν. 11 παραλίας Wess., Λιπάρας ADFG, Λιπάρας παραλίας cet. 14 σιδηρίτην D έπι] είς II 15 έχοντος ν. 18 χαμινίοις D 21 ταύτας οῦν ἀγοράζοντες ABD^b 28 Διχαιαρχίαν cod.

οῦσι σιδήρου πλάσματα παντοδαπά. τούτων δὲ τὰ

V 12. 13.

μέν είς ὅπλων τύπους χαλκεύουσι, τὰ δὲ πρὸς δικελλῶν καὶ δρεπάνων καὶ τῶν ἄλλων ἐργαλείων εὐθέτους τύπους φιλοτεχνοῦσιν. ὧν κομιζομένων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰς πάντα τόπον πολλὰ μέρη 5 τῆς οἰκουμένης μεταλαμβάνει τῆς ἐκ τούτων εὐχρηστίας.

Μετά δε την Αιθάλειαν νησός έστιν απέχουσα 3 μέν ταύτης ώς τριαχοσίους σταδίους, δνομάζεται δέ ύπο μέν των Έλλήνων Κύρνος, ύπο δε των Ρωμαίων 10 και των έγχωρίων Κόρσικα. αύτη δ' ή νήσος εύπροσόρμιστος οὖσα κάλλιστον ξχει λιμένα τὸν ὀνομαζόμενον Συραχόσιον. ὑπάρχουσι δ' έν αὐτῆ καὶ πόλεις άξιόλογοι δύο, και τούτων ή μέν Κάλαρις, ή δὲ Νίκαια προσαγορεύεται. τούτων δὲ τὴν μὲν 4 15 Κάλαριν Φωκαείς έκτισαν, καί χρόνον τινά κατοικήσαντες ύπο Τυροηνών έξεβλήθησαν έκ της νήσου. την δε Νίκαιαν έκτισαν Τυροηνοί θαλαττοκρατούντες καί τὰς κατὰ τὴν Τυρρηνίαν κειμένας νήσους 341 ίδιοποιούμενοι. έπι δέ τινας γρόνους των έν τη 20 Κύρνω πόλεων χυριεύοντες έλάμβανον παρά τῶν ένγωρίων φόρους δητίνην και κηρόν και μέλι, φυομένων τούτων δαψιλών έν τη νήσω. τα δ' ανδρά- 5 ποδα τὰ Κύρνια διαφέρειν δοκεί των άλλων δούλων είς τὰς κατὰ τὸν βίον χρείας, φυσικής ταύτης 25 της ίδιότητος παραχολουθούσης. ή δ' όλη νησος εύμεγέθης ούσα πολλήν τής χώρας όρεινήν έχει,

1 ὅπλων Bezzel, ὀφνέων codices, τόφνων Wurm, ὄγκων Madvig; cf. etiam c. 22, 2 χαλκεύουσιν, ἂ Π 9 δὲ τῶν] δὲ ▼. 10 εὐπφοσόφμητος D 15 φωκεῖς DF 22 δαψιλῶς Rhod. 23 τὰ om. C

πεπυχασμένην δουμοίς συνεγέσι χαι ποταμοίς διαο-14 ρεομένην μικροίς. οί δ' έγχώριοι τροφαίς μέν χρώνται νάλακτι καί μέλιτι και κρέασι. δατιλώς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας, τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους βιούσιν έπιεικώς και δικαίως παρά πάντας σγε- 5 δον τούς άλλους βαρβάρους. τά τε γάρ κατά την όρεινην έν τοις δένδρεσιν εύρισχόμενα χηρία των πρώτων εύρισκόντων έστί, μηδενός άμφισβητουντος, τά τε πρόβατα σημείοις διειλημμένα, καν μηδείς φυλάττη, σώζεται τοίς κεκτημένοις, έν τε ταις 10 άλλαις ταζς έν τῷ βίω κατὰ μέρος οίκονομίαις θαυ-2 μαστώς προτιμώσι τὸ δικαιοπραγείν. παραδοξότατον δ' έστι το παρ' αύτοις γινόμενον κατά τάς των τέπνων γενέσεις. όταν γάρ ή γυνή τέπη, ταύτης μέν ούδεμία γίνεται περί την λοχείαν έπιμέλεια, δ 15 δ' άνήο αύτης άναπεσων ως νοσων λογεύεται ταπτάς ήμέρας, ώς τοῦ σώματος αὐτῶ πακοπαθοῦντος.

8 φύεται δε κατά την νήσον ταύτην και πύξος πλείστη και διάφορος, δι' ην και το μέλι το γινόμενον έν ταύτη παντελώς γίνεται πικρόν. κατοικοῦσι δ' αὐ- 20 την βάρβαροι, την διάλεκτον ἔχοντες ἐξηλλαγμένην και δυσκατανόητον· τον δ' ἀριθμον ὑπάρχουσιν ὑπέρ τοὺς τρισμυρίους.

15 'Εχομένη δε ταύτης έστι νησος ή προσαγορευομένη Σαρδώ, τῷ μεν μεγέθει παραπλήσιος τῆ Σι- 25 κελία, κατοικουμένη δ' ὑπο βαρβάρων τῶν ὀνομαζομένων 'Ιολαείων, οὓς νομίζουσιν ἀπογόνους εἶναι

2 μακοοῖς C 11 τῷ 0m. v. 13 τὸ παραυτοῖς τὸ D, παρ[°] αὐτοῖς τὸ v. 14 yàρ] μὲν yàρ D 19 ἐν αὐτῆ v. 24 νῆσός ἐστιν v.

V 14. 15.

των μετά Ίολάου καί των Θεσπιαδών κατοικησάντων. κατά γάρ τούς γρόνους έν οἶς Ηρακλης τούς διαβεβοημένους άθλους έτέλει, παίδων όντων αύτῶ 342 πολλών έχ τών Θεσπίου θυνατέρων, τούτους Ήρα-5 κλής κατά τινα χρησμόν έξαπέστειλεν είς Σαρδώ καί μετ' αύτων δύναμιν άξιόλογον Έλλήνων τε καί βαρβάρων έπὶ τὴν ἀποικίαν. ταύτης δὲ προεστη- 2 κώς Ίόλαος δ άδελφιδοῦς Ήρακλέους καταλαβόμενος άπισεν έν αύτη πόλεις άξιολόγους, και την χώραν 10 κατακληρουχήσας τούς μέν λαούς προσηγόρευσεν άφ' έαυτοῦ Ἰολαείους, κατεσκεύασε δὲ και γυμνάσια καί θεῶν ναούς καὶ τάλλα πάντα τὰ πρός βίον άνθρώπων εύδαίμονα, ών ύπομνήματα μέγρι τωνδε των καιρων διαμένει· τὰ μέν γὰρ κάλλιστα πεδία 15 την προσηγορίαν απ' έκείνου λαβόντα Ίολάεια καλεϊται, τὸ δὲ πληθος μέχοι τοῦ νῦν φυλάττει την άπο 'Ιολάου προσηγορίαν. τοῦ δὲ περί τῆς ἀποι- 3 κίας γρησμού περιέγοντος ότι τοις της αποικίας ταύτης ποινωνήσασι διαμενεί τα της έλευθερίας απαντα 20 τον αίωνα, συνέβη τον χρησμον παραδόξως μέχρι τοῦ νῦν αὐτονομίαν τοῖς ἐγχωρίοις ἀσάλευτον φυλάξαι. Καργηδόνιοί τε γαρ έπι πλέον Ισγύσαντες 4 καί της νήσου κρατήσαντες ούκ ήδυνήθησαν τούς προκατασγόντας την νησον καταδουλώσασθαι, άλλ' 25 οι μεν Ιολάειοι καταφυγόντες εις την δοεινήν και καταγείους οίκήσεις κατασκευάσαντες έτρεφον πολ-

1 μετ' ν. Θεσπιαδών] δντων αὐτῶν πολλών ἐκ τῶν Θεσπίων (Θεσπιάδων FG, om. C) add. codices, del. Wess. 8 Ήρακλέους καλ τὴν νῆσον καταλαβ. conicio 10 ἀφ΄ έαυτοῦ πρ. ν. 11 ϊολάους D, ἰολαίους C 15 τὴν om. D Γολάια D 19 διαμένει cod., corr. Wess. 25 Ιόλαοι CD λὰς ἀγέλας βοσκημάτων, ὧν παφεχομένων δαψιλεϊς τροφὰς ἀρκοῦντο προσφερόμενοι γάλα καὶ τυρὸν καὶ κρέα, καὶ τῆς μὲν πεδιάδος γῆς ἐκχωρήσαντες τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας κακοπάθειαν ἐξέκλιναν, τὴν δ' ὀρεινὴν νεμόμενοι καὶ βίον ἔχοντες ἄμοιρον κα- 5 κοπαθείας ταις προειρημέναις τροφαιζ διετέλεσαν 5 χρώμενοι. τῶν δὲ Καρχηδονίων πολλάκις ἀξιολόγοις δυνάμεσι στρατευσάντων ἐπ' αὐτούς, διὰ τὰς δυσχωρίας καὶ τὴν ἐν τοις καταγείοις δυστραπέλειαν διέμειναν ἀδούλωτοι. τὸ δὲ τελευταιον Ῥωμαίων 10 ἐπικρατούντων καὶ πολλάκις ἐπ' αὐτοὺς στρατευσάντων, διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀχείρωτοι πολεμία 6 δυνάμει διέμειναν. οὐ μὴν ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἀρ-

- χαίους χρόνους Ίόλαος μέν συγκατασκευάσας τὰ κατὰ τὴν ἀποικίαν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ol 15 δὲ Θεσπιάδαι τῆς νήσου προεστῶτες ἐπὶ πολλὰς γενεὰς τὸ τελευταΐον ἐξέπεσον εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ κατώκησαν ἐν τοῖς κατὰ Κύμην τόποις, τὸ δ' ἄλλο πλῆθος ἐκβαρβαρωθὲν καὶ προστησάμενον ἐκ τῶν ἐγχωρίων τοὺς ἀρίστους ἡγεμόνας διεφύλαξε τὴν 20 ἐλευθερίαν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.
- 16 'Ημεῖς δ' ἀρκούντως εἰρηκότες περὶ τῆς Σαρδόνος διέξιμεν περὶ τῶν ἑξῆς κειμένων νήσων. μετὰ γὰρ τὰς προειρημένας νῆσός ἐστιν ὀνομαζομένη μὲν 343 Πιτυοῦσσα, τὴν δὲ προσηγορίαν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ 25 πλήθους τῶν κατ' αὐτὴν φυομένων πιτύων. πελαγία δ' οὖσα διέστηκεν ἀπὸ μὲν Ἡρακλέους στη-

3 καὶ κοέα om. D 9 καταγείοις] καταγωγίοις Madvig 10 ἔμειναν II 24 νῆσος Wess., νήσους cod. μὲν om. D 25 Πιτύουσα ν. τοῦ πλήθους om. FGM 27 Ἡρακλείων Dind. V 15. 16. 17.

λῶν πλοῦν ἡμερῶν τριῶν καὶ τῶν ἰσων νυκτῶν,
ἀπὸ δὲ Λιβύης ἡμέρας καὶ νυκτός, ἀπὸ δ' Ἰβηρίας
μιᾶς ἡμέρας· κατὰ δὲ τὸ μέγεθος παραπλήσιός ἐστι
Κορκύρα. κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν οὖσα μετρία τὴν μὲν 2
ἐ ἀμπελόφυτον χώραν ὀλίγην ἔχει, τὰς δ' ἐλαίας ἐμπεφυτευμένας ἐν τοῖς κοτίνοις. τῶν δὲ φυομένων
ἐν αὐτῆ καλλιστεύειν φασὶ τὴν μαλακότητα τῶν
ἐρίων. διειλημμένη δὲ πεδίοις ἀξιολόγοις καὶ γεωλόφοις πόλιν ἔχει τὴν ὀνομαζομένην Ἐρεσον, ἅποι-

 10 κου Καρχηδουίωυ. έχει δὲ καὶ λιμένας ἀξιολό- 8 γους καὶ τειχῶν κατασκευὰς εὐμεγέθεις καὶ οἰκιῶν πλῆθος εὖ κατασκευασμένων. κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι παυτοδαποί, πλεῖστοι δὲ Φοίνικες. ὁ δ' ἀποικισμὸς αὐτῆς γέγονεν ὕστερου ἔτεσιν ἑκατὸν
 15 ἑξήκουτα τῆς κατὰ τὴν Καρχηδόνα κτίσεως.

Άλλαι δ' ὑπάρχουσι νῆσοι κατ' ἀντικοὐ τῆς 17
Ἰβηρίας, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσιαι διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν, ὑπὸ δὲ τῶν
ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλιαρίδες ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἑπάντων ἀνθρώπων. τούτων δ' ἡ μείζων μεγίστη πασῶν ἐστι μετὰ τὰς ἑπτὰ νήσους, Σικελίαν, Σαρδώ, Κύπρον, Κρήτην, Εὕ-

25 βοιαν, Κύονον, Λέσβον, ἀπέχει δὲ τῆς Ἰβηρίας πλοῦν ἡμερήσιον· ἡ δ' ἐλάττων κέκλιται μὲν πρὸς τὴν ἕω, τρέφει δὲ κτήνη πολλὰ καὶ παντοδαπά,

9 έφεσόν D, Έβεσον Wess. 14 γέγονεν αύτῆς D 20 προσαγορευθηναι D, προσαγορευθείσαι aut del. βαλιαρίδας D, Βαλλιαρείς F, Καλλιαρείς CG 22 ἁπάντων om. D

μάλιστα δ' ήμιόνους, μεγάλους μέν τοις άναστή-2 μασιν. ύπεράγοντας δε ταϊς δώμαις. άμφότεραι δ' αί νήσοι γώραν έγουσιν άναθην καρποφόρον καί πληθος των κατοικούντων ύπέρ τους τρισμυρίους, των δε πρός την τροφήν γεννημάτων οίνον μεν 5 δλοσγερώς ού φέρουσι. διο και πάντες είσιν ύπερβολή πούς τόν οίνον εύκατάφοροι, διά το σπανίζειν παρ' αύτοις. έλαίου δε παντελώς σπανίζοντες κατασκευάζουσιν έκ τῆς σχίνου, καὶ μιγνύντες ὑείω 3 στέατι τὰ σώματα αύτῶν ἀλείφουσι τούτω. μάλιστα 10 δε των άπάντων όντες φιλογύναι προτιμωσιν αύτάς έπι τοσούτον, ώστε δταν τινές γυναϊκες ύπο των προσπλεόντων ληστων άλωσιν, άντί μιας γυναικός τρείς ή τέτταρας άνδρας διδόντες λυτρούνται. οίκοῦσι δ' ὑπὸ ταῖς κοιλάσι πέτραις, καὶ παρὰ 15 τούς χρημνούς δούγματα κατασκευάζοντες καί καθόλου πολλούς τόπους ύπονόμους ποιοῦντες έν τούτοις βιοῦσιν, ἅμα τὴν έξ αὐτῶν σκέπην καὶ 4 άσφάλειαν θηρώμενοι. άργυρῷ δε και χρυσῷ νο-344 μίσματι τὸ παράπαν οὐ χρῶνται, καὶ καθόλου ταῦτα 20 είσάγειν είς την νησον χωλύουσιν αίτίαν δε ταύτην έπιφέρουσιν, ότι τὸ παλαιὸν Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν έπι Γηρυόνην, όντα Χρυσάορος μέν υίόν, πλεΐστον δε πεπτημένον άργυρόν τε και χρυσόν. ίν' οὖν ἀνεπιβούλευτον ἔχωσι τὴν κτῆσιν, ἀνεπί- 25 μικτον έαυτοις έποίησαν τον έξ άργύρου τε καί

3 ξάμαις] φωναζς Π **4 κατοίκων Π** τοὺς om. D **1 πληγοταιοι cod.** (cf. I p. LXXIII et Aristot. mir. ausc. 88) **1 πραγκήτο** Π τε om. D

χουσοῦ πλοῦτον. διόπεο ἀκολούθως ταύτη τῆ κοί-

V 17. 18.

σει κατά τας γεγενημένας πάλαι ποτε στρατείας παρά Καργηδονίοις τούς μισθούς ούκ άπεκόμιζον είς τὰς πατρίδας, ἀλλ' ἀνούμενοι νυναϊκας καὶ οἶνον απαντα τόν μισθόν είς ταῦτα κατεγορήγουν. 5 παράδοξον δέ τι και κατά τούς γάμους νόμιμον 18 παρ' αύτοις έστιν. έν γάρ ταις κατά τούς γάμους εύωγίαις οίκείων τε καί φίλων κατά την ηλικίαν ό ποῶτος ἀεὶ καὶ ὁ δεύτερος καὶ οί λοιποὶ κατὰ τὸ έξης μίσγονται ταις νύμφαις άνα μέρος, έσχάτου 10 τοῦ νυμφίου τυγγάνοντος ταύτης τῆς τιμῆς. ἴδιον 2 δέ τι ποιούσι και παντελώς έξηλλαγμένον περί τάς τών τετελευτηκότων ταφάς. συγκόψαντες γάρ ξύλοις τὰ μέλη τοῦ σώματος είς άγγεῖον έμβάλλουσι καί λίθους δαψιλεῖς έπιτιθέασιν. ὑπλισμός δ' έστιν 3 15 αύτοις τρείς σφενδόναι, και τούτων μίαν μέν περί τήν πεφαλήν έχουσιν, άλλην δε περί την γαστέρα, τρίτην δ' έν ταῖς γερσί. κατὰ δὲ τὰς πολεμικάς χρείας βάλλουσι λίθους πολύ μείζους των άλλων ούτως εύτόνως, ώστε δοχείν το βληθέν από τινος 20 καταπέλτου φέρεσθαι. διό και κατά τάς τειχομαγίας έν ταις προσβολαις τύπτοντες τούς έπι των έπάλξεων έφεστωτας κατατραυματίζουσιν, έν δε ταζς παρατάξεσι τούς τε θυρεούς και τὰ κράνη και παν σχεπαστήριον δπλον συντρίβουσι. κατά δε την εύ- 4 25 στοχίαν ούτως άχριβεζς είσιν, ώστε χατά τὸ πλεζστον μή άμαρτάνειν τοῦ προκειμένου σκοποῦ. αίτιαι δε τούτων αί συνεγείς έκ παίδων μελέται, καθ'

1 κατὰ Dind., διὰ cod. 4 κατεχοφήγουν Madvig, κατεχώφιζον cod., κατεχοῶντο f. (c. 27, 3) 11 τὰς — ταφάς Dind., τῆς — ταφῆς cod. 25 εἰσιν] εἶναι D

άς ύπὸ τῶν μητέφων ἀναγκάζονται παϊδες ὄντες [συνεχῶς] σφενδονᾶν προκειμένου γὰρ σκοποῦ κατά τι ξύλον ἡρτημένου ἄρτου, οὐ πρότερον δίδοται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἕως ἂν τυχὼν τοῦ ἄρτου συγχωρούμενον λάβῃ παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν 5 τοῦτον.

- 19 Ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν κειμένων νήσων διεληλύθαμεν, περὶ τῶν κατὰ τὸν ἀκεανὸν οὐσῶν διέξιμεν. κατὰ γὰρ τὴν Λιβύην κεῖται [μὲν] πελαγία νῆσος ἀξιόλογος μὲν τῷ μεγέ-10 θει, κειμένη δὲ κατὰ τὸν ἀκεανὸν ἀπέχει πλοῦν ἀπὸ τῆς Λιβύης ἡμερῶν πλειόνων, κεκλιμένη πρὸς τὴν δύσιν. ἔχει δὲ χώραν καρποφόρον, πολλὴν μὲν ὀρεινήν, οὐκ ὀλίγην δὲ πεδιάδα κάλλει διαφέρου-
- 2 σαν. διαφφεομένη γὰφ ποταμοίς πλωτοίς ἐκ τού- 15 των ἀφδεύεται, καὶ πολλοὺς μὲν ἔχει παφαδείσους καταφύτους παντοίοις δένδφεσι, παμπληθεῖς δὲ κηπείας διειλημμένας ὕδασι γλυκέσιν· ἐπαύλεις τε πο- 345 λυτελεῖς ταῖς κατασκευαῖς ὑπάφχουσιν ἐν αὐτῆ καὶ κατὰ τὰς κηπείας κατεσκευασμένα κωθωνιστήφια 20 τὴν διάθεσιν ἀνθηφὰν ἔχοντα, ἐν οἶς οί κατοικοῦντες κατὰ τὴν θεφινὴν ὥφαν ἐνδιατφίβουσι, δαψιλῶς τῆς χώφας χοφηγούσης τὰ πφὸς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ
- 3 τρυφήν. ή τε όρεινη δρυμούς έχει πυπνούς καl μεγάλους και δένδρα παντοδαπά παρποφόρα καl 25 πρός τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι διαίτας ἔχοντα συναγπείας και πηγάς πολλάς. καθόλου δ' ή νῆσος αὕτη κατάρουτός ἐστι ναματιαίοις και γλυπέσιν ὕδασι, δι'

2 συνεχῶς om. D yàǫ] δὲ v. 10 μὲν del. Bek. 11 ἀπέχει AD, ἀπέχει δὲ cet. 26 ἔχοντα del. Madvig

ών ού μόνον απόλαυσις έπιτερπής γίνεται τοις έμβιοῦσιν ἐν αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν σωμάτων και δώμην συμβάλλεται. κυνήγιά τε δαψιλη παν-4 τοίων ζώων και θηρίων υπάρχει, και τούτων έν 5 raig everiaig evropovreg odder éddineg érovei rer πούς τουφήν και πολυτέλειαν άνηκόντων. και νάο ίγθύων έγει πληθος ή προσκλύζουσα τη νήσω θάλαττα διά τὸ φύσει τὸν ἀπεανὸν πανταγῆ πλήθειν παντοδαπών ίχθύων. καθόλου δ' ή νησος αύτη 5 10 τον περικείμενον άέρα παντελώς εύκρατον έγουσα τὸ πλέον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ φέρει πληθος ἀχροδούων και των άλλων των ωραίων, ωστε δοκειν αὐτὴν ὡσεὶ θεῶν τινων, οὐκ ἀνθρώπων ὑπάρχειν έμβιωτήριον διὰ την ύπερβολην της εύδαιμονίας. 15 κατά μέν ούν τούς παλαιούς χρόνους άνεύρετος ήν 20 διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐκτοπισμόν, ὕστε-

φον δ' εύφέθη διὰ τοιαύτας αίτίας. Φοίνικες ἐκ παλαιῶν χρόνων συνεχῶς πλέοντες κατ' ἐμπορίαν πολλὰς μὲν κατὰ τὴν Λιβύην ἀποικίας ἐποιήσαντο,
οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ τῆς Εὐφώπης ἐν τοῖς πρòς δύσιν κεκλιμένοις μέφεσι. τῶν δ' ἐπιβολῶν αὐτοῖς κατὰ νοῦν προχωφουσῶν, πλούτους μεγάλους ἤθφοισαν, καὶ τὴν ἐκτὸς Ἡφακλείων στηλῶν ἐπεβάλουτο πλεϊν,

ην άκεανον όνομάζουσι. και πρώτον μεν έπ' αὐ-2 25 τοῦ τοῦ κατὰ τὰς στήλας πόρου πόλιν ἕκτισαν ἐπὶ τῆς Εὐφώπης, ην οὖσαν χερρόνησον προσηγόρευσαν Γάδειρα, ἐν ἦ τά τε ἅλλα κατεσκεύασαν οἰκείως τοῖς τόποις και ναον Ἡρακλέους πολυτελη, και θυ-

3 καὶ δ. σωμάτων FG 6 πρὸς] τὴν add. CFG 13 ταύτην CFG 17 εὑρεθῆναι D 28 τρόποις Wess. σίας κατέδειξαν μεγαλοπφεπεῖς τοις τῶν Φοινίκων έθεσι διοικουμένας. τὸ δ' ίεφὸν συνέβη τοῦτο καὶ τότε καὶ κατὰ τοὺς νεωτέφους χφόνους τιμᾶσθαι πεφιττότεφον μέχφι τῆς καθ' ἡμᾶς ἡλικίας. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν Ῥωμαίων ἐπιφανεῖς ἄνδφες καὶ μεγάλας 5 πφάξεις κατειφγασμένοι ἐποιήσαντο μὲν τούτω τῷ θεῷ εὐχάς, συνετέλεσαν δ' αὐτὰς μετὰ τὴν συντέ-3 λειαν τῶν κατοφθωμάτων. οἱ δ' οὖν Φοίνικες διὰ τὰς πφοειφημένας αἰτίας ἐφευνῶντες τὴν ἐκτὸς τῶν στηλῶν παφαλίαν καὶ παφὰ τὴν Λιβύην πλέοντες, 10 ὑπ' ἀνέμων μεγάλων ἀπηνέχθησαν ἐπὶ πολὺν πλοῦν δι' ἀκεανοῦ. χειμασθέντες δ' ἐπὶ πολλὰς ἡμέφας πφοσηνέχθησαν τῆ πφοειφημένη νήσω, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς καὶ φύσιν κατοπτεύσαντες ἅπασι 4 γνώριμον ἐποίησαν. διὸ καὶ Τυροηνῶν θαλαττο- 15

- 4 γνωριμον εποίησαν. Οιο και τορρηνων υαλαττο- 13 πρατούντων καὶ πέμπειν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν ἐπι- 346 βαλλομένων, διεκώλυσαν αὐτοὺς Καρχηδόνιοι, ἅμα μὲν εὐλαβούμενοι μὴ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς νήσου πολλοὶ τῶν ἐκ τῆς Καρχηδόνος εἰς ἐκείνην μεταστῶσιν, ἅμα δὲ πρὸς τὰ παράλογα τῆς τύχης κα- 20 τασκευαζόμενοι καταφυγήν, εἴ τι περὶ τὴν Καρχηδόνα δλοσχερὲς πταἴσμα συμβαίνοι· δυνήσεσθαι γὰρ αὐτοὺς θαλαττοκρατοῦντας ἀπᾶραι πανοικίους εἰς ἀγνοουμένην ὑπὸ τῶν ὑπερεχόντων νῆσον.
- 21 Έπει δε περί τοῦ κατὰ την Λιβύην ἀκεανοῦ 25 και τῶν ἐν αὐτῷ νήσων διήλθομεν, μεταβιβάσομεν

14 απασι offendit (cf. Aristot. mir. ausc. 84) 16 έπιβαλομένων v. 18 διὰ τὴν ἀφετὴν] διαφετὴν D 20 παφάλογα^{*} (XVII 66, 2. 108, 6), παφάβολα libri 22 δλοσχεφές om. D 23 πανοικείως D¹, πανοικει ὡς D² 24 πεφιεχόντων D

it and the second second

V 20. 21.

τον λόγον έπι την Εύρώπην. κατά γάρ την Γαλατίαν την παρωκεανιτιν κατ' άντικού των Έρκυνίων δνομαζομένων δουμών (μεγίστους γάο ύπάογειν παρειλήφαμεν των κατά την Εύρώπην) νησοι 5 πολλαί κατά τον ώκεανον υπάρχουσιν, ών έστι μεγίστη ή Πρεττανική καλουμένη. αύτη δε το μεν 2 παλαιόν άνεπίμικτος έγένετο ξενικαϊς δυνάμεσιν. ούτε γάο Διόνυσον ούθ' Ηρακλέα παρειλήφαμεν ούτε των άλλων ήρφων [η δυναστων] έστρατευμένον 10 έπ' αὐτήν καθ' ήμᾶς δὲ Γάιος Καϊσαρ ὁ διὰ τὰς πράξεις έπονομασθείς θεός πρώτος των μνημονευομένων έχειρώσατο την νήσον, καί τούς Πρεττανούς καταπολεμήσας ήνάγκασε τελεϊν ώρισμένους φόρους. άλλὰ περί μέν τούτων τὰς κατὰ μέρος πράξεις έν 15 τοις οίχείοις χρόνοις άναγράψομεν, περί δε της νήσου καί τοῦ φυομένου κατ' αὐτὴν καττιτέρου νῦν διέξιμεν. αύτη γάρ το σχήματι τρίγωνος ούσα πα- 3 ραπλησίως τη Σικελία τας πλευράς ούκ ίσοκώλους έχει. παρεκτεινούσης δ' αὐτῆς παρὰ τὴν Εὐρώπην 20 λοξής, το μέν έλάχιστον άπο της ήπείρου διεστηκός άκρωτήριον, δ καλοῦσι Κάντιον, φασίν ἀπέγειν άπό της γης σταδίους ως έχατόν, χαθ' δν τόπον ή θάλαττα ποιείται τον έχρουν, το δ' έτερον άκρωτήριον το καλούμενον Βελέριον άπέγειν λέγε-25 ται της ηπείοου πλούν ημερών τεττάρων, τὸ δ' ύπολειπόμενον ανήκειν μέν ίστοροῦσιν είς τὸ πέ-

2 έφχυσνίχων D 3 δουμῶν οῦς μεγίστους AB, ὀφῶν μέγιστα γὰς Π 6 ἡ μεγίστη cod. Βρετταν... v. semper 9 ἢ om. D, ἢ δυναστῶν om. EG ἐστρατευμένων D 18 ίσογώνους D 21 καντίον D; δ add. v. ἀπέχειν om. D κατάγουσιν έπι των ϊππων τα φορτία πρός την έκβολην τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ.

Περί μέν ούν τοῦ καττιτέρου τοῖς βηθεῖσιν ἀρκε-23 σθησόμεθα, περί δε τοῦ καλουμένου ήλέκτρου νῦν διέξιμεν. της Σκυθίας της ύπεο την Γαλατίαν κατ' 5 άντικού νησός έστι πελαγία κατά τον ώκεανον ή προσαγορευομένη Βασίλεια. είς ταύτην δ κλύδων έκβάλλει δαψιλές το καλούμενον ήλεκτρον, ούδα-348 μοῦ δὲ τῆς οἰχουμένης φαινόμενον. περί δὲ τούτου πολλοί των παλαιών ανέγραψαν μύθους παν-10 τελώς απιστουμένους καί δια των αποτελεσμάτων 2 έλεγχομένους. πολλοί γάρ των τε ποιητων καί των συγγραφέων φασί Φαέθοντα τον Ηλίου μέν υίόν. παίδα δε την ήλικίαν όντα, πείσαι τον πατέρα μίαν ήμέραν παραχωρήσαι τοῦ τεθρίππου. συγχωρηθέν- 15 τος δ' αὐτῷ τούτου, τὸν μέν Φαέθοντα έλαύνοντα τό τέθριππον μή δύνασθαι κρατείν των ήνιων, τούς δ' ίππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδός έξενεχθηναι τοῦ συνήθους δρόμου, καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τόν ούρανόν πλανωμένους έκπυρῶσαι τοῦτον καί 20 ποιήσαι τον νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον, μετά δε ταῦτα πολλήν τῆς οίχουμένης ἐπιφλέξαντας οὐκ 3 όλίγην κατακάειν χώραν. διό καί τοῦ Διός ἀγαναχτήσαντος έπι τοις γεγενημένοις, περαυνώσαι μέν τόν Φαέθοντα, αποκαταστήσαι δε τον ήλιον έπι την 25 συνήθη πορείαν. τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρός τάς έκβολάς τοῦ νῦν καλουμένου Πάδου ποταμοῦ,

5 ύπερ] περί D 12 τε et τῶν om. CFG 17 το F, τον cet. ήνίων D 23 τον Δ ία ἀγανακτήσαντα II 27 Πάδου καλουμένου v.; μέν add. Herti. V 22. 23. 24.

το δε παλαιον 'Ηριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηνήσαι μέν τὰς άδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτὴν φιλοτιμότατα, διὰ δὲ τὴν ὑπεοβολὴν τῆς λύπης [ὑπὸ τῆς **σύσεως]** μετασχηματισθήναι την σύσιν, γενομένας 5 alyείοους. ταύτας δε κατ' ένιαυτον κατά την αύ- 4 την ώραν δάχουον αφιέναι, και τοῦτο πηγνύμενον άποτελεϊν το καλούμενον ήλεκτρον, λαμπρότητι μέν των δμοφυων διαφέρον, έπιχωριάζον δ' έν ταις των νέων τελευταίς κατά τὸ τούτων πένθος. διημαρ- 5 10 τηκότων δε πάντων των τον μῦθον τοῦτον πεπλακότων καί διά των άποτελεσμάτων έν τοῖς ὕστερον χρόνοις έλεγχομένων, προσεκτέον ταις άληθιναις ίστορίαις. το γάρ ήλεκτρον συνάγεται μέν έν τη προειρημένη νήσω, χομίζεται δ' ύπο των έγχωρίων 15 πρός την άντιπέρας ήπειρον, δι' ής φέρεται πρός τούς καθ' ήμας τόπους, καθότι προείρηται.

Διεληλυθότες δὲ περί τῶν νήσων τῶν κειμένων 24 έν τοῖς πρὸς δυσμὰς μέρεσιν, οὐκ ἀνοίκειον εἶναι νομίζομεν περί τῶν πλησίον τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν ²⁰ βραχέα διελθεῖν, ἂ παραλελοίπαμεν ἐν ταῖς πρότερον βίβλοις. τῆς Κελτικῆς τοίνυν τὸ παλαιόν, ῶς φασιν, ἐδυνάστευσεν ἐπιφανὴς ἀνήρ, ὦ θυγάτηρ ἐγένετο τῷ μεγέθει τοῦ σώματος ὑπερφυής, τῆ δ' εὐπρεπεία πολὺ διέχουσα τῶν ἅλλων. αὕτη δὲ ²⁵ διά τε τὴν τοῦ σώματος ῷώμην καὶ τὴν θαυμαζομένην εὐπρέπειαν πεφρονηματισμένη παυτός τοῦ μνηστεύοντος τὸν γάμον ἀπηρυεῖτο, νομίζουσα μη-

3 ύπὸ τῆς φύσεως del. Dind. 9 κατὰ] καὶ v. 16 προείρηται] περί τούτων add. CFG 22 ἐδυνάστευεν D 24 προέχουσα II 25 τε om. D

2 δένα τούτων ἄξιον έαυτῆς εἶναι. κατὰ δὲ τὴν Ήρα- 349 κλέους ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν, καταντήσαντος εἰς τὴν Κελτικὴν αὐτοῦ καὶ πόλιν ᾿Αλησίαν ἐν ταύτῃ κτίσαντος, θεασαμένη τὸν Ἡρακλέα καὶ θαυμάσασα τήν τε ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ σώματος ὑπερο- 5 τήν, προσεδέξατο τὴν ἐπιπλοκὴν μετὰ πάσης προ-

- 3 θυμίας, συγκατανευσάντων και τῶν γονέων. μιγεῖσα δὲ τῷ Ἡρακλεῖ ἐγέννησεν υίδν ὀνόματι Γαλάτην, πολὺ προέχοντα τῶν ὁμοεθνῶν ἀρετῆ τε ψυχῆς και ῥώμη σώματος. ἀνδρωθεἰς δὲ τὴν ἡλικίαν 10 και διαδεξάμενος τὴν πατρφαν βασιλείαν, πολλὴν μὲν τῆς προσοριζούσης χώρας κατεκτήσατο, μεγάλας δὲ πράξεις πολεμικὰς συνετέλεσε. περιβόητος δὲ γενόμενος ἐπ' ἀνδρεία τοὺς ὑφ' αὐτὸν τεταγμένους ἀνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ Γαλάτας. ἀφ' ὧν ἡ σύμπασα 15 Γαλατία προσηγορεύθη.
- 25 'Επεί δὲ περί τῆς τῶν Γαλατῶν προσηγορίας διήλθομεν, καὶ περί τῆς χώρας αὐτῶν δέον ἐστίν εἰπεῖν. ἡ τοίνυν Γαλατία κατοικεῖται μὲν ὑπὸ πολλῶν ἐθνῶν διαφόρων τοῖς μεγέθεσι· τὰ μέγιστα 20 γὰρ αὐτῶν σχεδὸν εἴκοσι μυριάδας ἀνδρῶν ἔχει, τὰ δ' ἐλάχιστα πέντε μυριάδας, ὦν ἕν ἐστι πρὸς Ῥωμαίους ἔχου συγγένειαν παλαιὰν καὶ φιλίαν τὴν
 - 2 μέχρι τῶν καθ' ήμᾶς χρόνων διαμένουσαν. κειμένη δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους χει- 25 μέριος ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν ῶραν ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις ἀντὶ μὲν τῶν ὅμβρων χιόνι πολλῆ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς

7 μιχθείσα Π 8 ὄνομα ΙΙ 14 ὑπ' αὐτὸν ν. 22 ἕν ἐστι Α, ἐστι CDE, ἐστιν Ἐν cet. 28 τῶν om. Dind. V 24. 25. 26.

αίθρίας κουστάλλω και πάγοις έξαισίοις πλήθει, δι' ών οι ποταμοί πηγνύμενοι δια της ίδίας φύσεως γεφυρούνται. ού μόνον γάρ οί τυγόντες όδιται κατ' όλίνους κατά τοῦ κουστάλλου πορευόμενοι διαβαί-5 νουσιν, άλλά καί στρατοπέδων μυριάδες μετά σκευοφόρων καί άμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. πολλών δε καί μεγάλων ποταμών δεόντων 3 διά της Γαλατίας και τοις δείθοοις ποικίλως την πεδιάδα γην τεμνόντων, οί μεν έκ λιμνων άβύσ-10 σων δέουσιν, οί δ' έκ των δρων έχουσι τας πηγας καί τας έπιροοίας. την δ' έκβολην οι μέν είς τον ώπεανον ποιούνται, οί δ' είς την παθ' ήμας θάλατταν. μέγιστος δ' έστι των είς το καθ' ήμας 4 πέλαγος δεόντων δ Ροδανός, τὰς μέν πηγὰς ἔχων 15 έν τοις Άλπείοις όρεσι, πέντε δε στόμασιν έξερευγόμενος είς την θάλατταν. των δ' είς τον ώχεανόν δεόντων μένιστοι δοχούσιν ύπάρχειν ο τε Δανούβιος καί δ Έñνος, δν έν τοις καθ' ήμας χρό-350 νοις Καΐσαρ δ κληθείς θεός έζευξε παραδόξως, καί 20 περαιώσας πεξή την δύναμιν έγειρώσατο τούς πέραν κατοικοῦντας αὐτοῦ Γαλάτας. πολλοί δὲ καί 5 άλλοι πλωτοί ποταμοί κατά την Κελτικήν είσι, περί ών μακούν αν είη γράφειν. πάντες δε σχεδύν ύπό τοῦ πάνου πηγνύμενοι γεφυροῦσι τὰ δείθρα, καὶ τοῦ 25 κρυστάλλου διὰ την συσικήν λειότητα ποιούντος τούς διαβαίνοντας όλισθάνειν, άχύρων έπιβαλλομένων έπ' αύτους άσφαλη την διάβασιν έγουσιν.

Ιδιον δέ τι καί παράδοξον συμβαίνει κατά την 26

9 γην om. Α 15 Άλπίοις D, Άλπειοίου C, Άλπεσιν FG 15 δέ om. D 16 την om. D 25 ίδιότητα D

πλείστην τῆς Γαλατίας, περί οὗ παραλιπεῖν οὐκ άξιον ήγούμεθα. από γαρ θερινής δύσεως καί άρκτου πνείν είωθασιν άνεμοι τηλικαύτην έγοντες σφοδρότητα καί δύναμιν, ωστε άναρπάζειν άπο της νής λίθους γειροπληθιαίους τοις μενέθεσι και των 5 ψηφίδων άδρομερή κονιορτόν. καθόλου δε καταιγίζοντες λάβρως άρπάζουσιν άπο μέν των άνδρων τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἐσθῆτας, ἀπὸ δὲ τῶν ἵππων τοὺς 2 άναβάτας. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψύχους διαφθειρομένης τῆς κατὰ τὸν ἀέρα κράσεως οὕτ' οἶ- 10 νον ούτ' έλαιον φέρει. διόπερ των Γαλατων οί τούτων των παρπων στερισπόμενοι πόμα πατασπευάζουσιν έκ της κριθής το προσαγορευόμενον ζύθος, καί τὰ κηρία πλύνοντες τῷ τούτων ἀποπλύματι 8 χρώνται. κάτοινοι δ' όντες καθ' ύπερβολήν τον 15 είσαγόμενον ύπο των έμπόρων οίνον άκρατον έμφοροῦνται, καί διὰ τὴν ἐπιθυμίαν λάβοω χρώμενοι τῷ ποτῷ καὶ μεθυσθέντες εἰς ὕπνον ἢ μανιώδεις διαθέσεις τρέπονται. διο καί πολλοί των Ίταλικών έμπόρων διά την συνήθη φιλαργυρίαν ξρμαιον ήγοῦν- 20 ται την των Γαλατών φιλοινίαν. ούτοι γαο δια μέν

τῶν πλωτῶν ποταμῶν πλοίοις, διὰ δὲ τῆς πεδιάδος χώρας ἁμάξαις κομίζοντες τον οἶνον, ἀντιλαμβάνουσι τιμῆς πλῆθος ἄπιστον· διδόντες γὰρ οἶνου κεράμιον ἀντιλαμβάνουσι παΐδα, τοῦ πόματος διάκονον ἀμει- 25 27 βόμενοι. κατὰ γοῦν τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν οὐ

γίνεται τὸ σύνολον, χουσὸς δὲ πολύς, ὃν τοῖς ἐγχωοίοις ἡ φύσις ἄνευ μεταλλείας καὶ κακοπαθείας

28 χώρας om. Ε 26 γοῦν] γὰρ Dind. 27 τὸ σ. οὐ γίνεται ν. 28 καὶ κακοπαθείας om. CE V 26. 27. 28.

ύπουργεί. ή γάρ των ποταμών δύσις σχολιούς τούς άγχῶνας ἔχουσα, [χα] τοῖς τῶν παραχειμένων ὀρῶν δηθοις προσαράττουσα καί μεγάλους απορρηγυνσα κολωνούς, πληροί γουσού ψήγματος. τούτο δ' of 2 5 περί τὰς έργασίας ἀσγολούμενοι συνάγοντες ἀλή-351 θουσιν [ή συγκόπτουσι] τὰς έχούσας τὸ ψηγμα βώλους, διά δε των υδάτων της σύσεως το γεωδες πλύναντες παραδιδόασιν έν ταις καμίνοις είς την χωνείαν. τούτω δε τῷ τρόπω σωρεύοντες χρυσοῦ 3 10 πλήθος καταγρώνται πρός κόσμον ού μόνον αί νυναϊκες, άλλά και οι άνδρες. περί μεν γάρ τους καρπούς και τούς βραγίονας ψέλια φοροῦσι, περί δε τούς αύγένας πρίπους παγείς όλογρύσους και δαπτυλίους άξιολόγους, έτι δε χουσούς θώραχας. ίδιον 4 15 δέ τι καί παράδοξον παρά τοις άνω Κελτοις έστι περί τὰ τεμένη τῶν θεῶν γινόμενον έν γὰρ τοῖς ίεροις και τεμένεσιν έπι της χώρας άνειμένοις έροιπται πολύς χουσός άνατεθειμένος τοις θεοις, καί των έγγωρίων ούδελς απτεται τούτου δια την δει-20 σιδαιμονίαν, καίπεο όντων των Κελτων φιλαργύρων καθ' ύπερβολήν.

Οί δὲ Γαλάται τοῖς μὲν σώμασίν εἰσιν εὐμήκεις,28 ταῖς δὲ σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί, ταῖς δὲ κόμαις οὐ μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατα-²⁵ σκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὕξειν τὴν φυσικὴν τῆς χρόας ἰδιότητα. τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς [καὶ] ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν

1 ὑπορφεί D 2 καί om. D 6 ἢ (καί FG) συγκόπτουσι del. Dind. 8 ἐν f. del. 10 πρός] ταϊς πρός AD 12 ψέλλια v. 27 καί del. Dind.; ἕνα διαφανείς ὦσι add. G

κορυφήν καί τούς τένοντας άνασπωσιν, ώστε την πρόσοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν έσιχυΐαν παχύνονται γάρ αί τρίγες άπό της κατεργασίας, ώστε μηδέν της των ίππων γαίτης διαφέ-3 ρειν. τά δε γένεια τινές μεν ξυρώνται, τινές δε 5 μετρίως ύποτρέφουσιν. οί δ' εύγενεις τάς μέν παρειάς απολειαίνουσι, τάς δ' ύπήνας ανειμένας έφσιν. ώστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι. διόπεο έσθιόντων μέν αύτων έμπλέκονται ταζε τροφαζε. πινόντων δε καθαπερεί διά τινος ήθμοῦ φέρεται το 10 4 πόμα. δειπνοῦσι δὲ καθήμενοι πάντες οὐκ ἐπὶ θρόνων, άλλ' έπι της γης, υποστρώμασι χρώμενοι λύκων η κυνων δέομασι. διακονουνται δ' ύπο των νεωτάτων παίδων έχόντων ήλικίαν, αρρένων τε καλ θηλειών. πλησίον δ' αύτων έσχάραι κείνται γέμου- 15 σαι πυρός και λέβητας έχουσαι και όβελούς πλήρεις **χρ**εῶν όλομερῶν. τοὺς δ' ἀγαθοὺς ἄνδρας ταῖς καλλίσταις των κρεών μοίραις γεραίρουσι, καθάπερ καί δ ποιητής τον Αίαντα παρεισάγει τιμώμενον ύπο των αριστέων, ότε πρός Έπτορα μονομαγήσας 20 ένίχησε.

νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέφαιφε. 5 καλοῦσι δὲ καὶ τοὺς ξένους ἐπὶ τὰς εὐωχίας, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπεφωτῶσι, τίνες εἰσὶ καὶ τίνων χφείαν ἔχουσιν. εἰώθασι δὲ καὶ παφὰ τὸ δεῖπνον 25 ἐκ τῶν τυχόντων πφὸς τὴν διὰ τῶν λόγων ἅμιλλαν 352 καταστάντες, ἐκ πφοκλήσεως μονομαχεῖν πφὸς ἀλλήλους, παφ' οὐδὲν τιθέμενοι τὴν τοῦ βίου τελευτήν.

3 γάς] τε γάς D ύπο D 7 άπολιαίνουσι AD 10 καθάπες v.

ένισχύει γάρ παρ' αύτοις δ Πυθαγόρου λόγος, δτι 6 τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθοώπων ἀθανάτους είναι συμβέβηκε καί δι' έτων ωρισμένων πάλιν βιούν, είς έτεοον σωμα της ψυγής είσδυομένης. διὸ καὶ κατά 5 τάς ταφάς των τετελευτηχότων ένίους έπιστολάς γεγραμμένας τοις οίκείοις τετελευτηκόσιν έμβάλλειν είς την πυράν, ώς των τετελευτηκότων άναγνωσομένων ταύτας. έν δε ταις όδοιπορίαις και ταις 29 μάχαις χρώνται συνωρίσιν, έχοντος τοῦ άρματος 10 ηνίοχον καί παραβάτην. άπαντῶντες δὲ τοῖς έφιππεύουσιν έν τοῖς πολέμοις σαυνιάζουσι τοὺς έναντίους, καί καταβάντες την άπο τοῦ ξίφους συνίστανται μάχην. ένιοι δ' αὐτῶν ἐπὶ τοσοῦτο τοῦ 2 θανάτου καταφοονοῦσιν, ῶστε γυμνοὺς καὶ περι-15 εζωσμένους καταβαίνειν είς τον κίνδυνον. έπάγονται δε και θεράποντας έλευθέρους έκ των πενήτων καταλέγοντες, οίς ήνιόγοις και παρασπισταϊς γρώνται κατά τάς μάγας. κατά δε τάς παρατάξεις είώθασι ποράγειν τῆς παρατάξεως καὶ προκαλεϊ-20 σθαι των άντιτεταγμένων τούς άρίστους είς μονομαγίαν, προανασείοντες τὰ δπλα καί καταπληττόμενοι τούς έναντίους. δταν δέ τις ύπακούση πρός 8 την μάχην, τάς τε των προγόνων άνδραγαθίας έξυμνοῦσι καὶ τὰς ξαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ 25 τον αντιταττόμενον έξονειδίζουσι καί ταπεινούσι καί τὸ σύνολον τὸ θάρσος τῆς ψυχῆς τοῖς λόγοις προαφαιρούνται. των δε πεσόντων πολεμίων τας 4 κεφαλάς άφαιρούντες περιάπτουσι τοις αύχέσι των

12 την AD, είς την cet. 16 δέ] τε D 25 καὶ ταπεινοῦσι om. CE 26 δράσος Π 28 τοὺς αὐχένας F, om. CE

ίππων τὰ δὲ σχῦλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ήμαγμένα λαφυραγωγοῦσιν, ἐπιπαιανίζοντες καὶ άδοντες υμνον έπινίχιον, χαί τα άχροθίνια ταυτα ταϊς οίχίαις προσηλούσιν ώσπερ οί έν χυνηγίοις τισί 5 πεγειρωμένοι τὰ θηρία. των δ' έπιφανεστάτων πο- 5 λεμίων κεδρώσαντες τάς κεφαλάς έπιμελῶς τηροῦσιν 353 έν λάρνακι, καί τοῖς ξένοις έπιδεικνύουσι σεμνυνόμενοι διότι τήσδε τής κεφαλής των ποονόνων τις ή πατήρ ή καί αὐτὸς πολλὰ χρήματα διδόμενα ούκ έλαβε. φασί δέ τινας αύτων καυχάσθαι διότι 10 γρυσόν άντίσταθμον τῆς κεφαλῆς οὐκ έδέξαντο, βάρβαρόν τινα μεγαλοψυγίαν έπιδεικνύμενοι ού γάρ τὸ μὴ πωλείν τὰ σύσσημα τῆς ἀρετῆς εὐγενές. άλλά τὸ πολεμεῖν τὸ δμόφυλον τετελευτηκὸς θη-30 ριῶδες. ἐσθῆσι δὲ χρῶνται καταπληκτικαῖς, χιτῶσι 15 μέν βαπτοΐς γρώμασι παντοδαποΐς διηνθισμένοις καί άναξυρίσιν, ας έκεινοι βράκας προσαγορεύουσιν έπιπορπουνται δε σάνους ραβδωτούς έν μεν τοις χειμώσι δασείς, κατά δέ το θέρος ψιλούς, πλιν-2 θίοις πυχνοΐς και πολυανθέσι διειλημμένους. ὅπλοις 20

2 διοις ποπνοίς και ποκυανδεοι σιεικημμενους. οπκοίς 20 δε χρώνται θυρεοις μεν άνδρομήκεσι, πεποικιλμένοις ίδιοτρόπως· τινες δε και ζώων χαλκών έξοχας έχουσιν, ού [μόνον] πρός κόσμον, άλλα [και] πρός άσφάλειαν εὖ δεδημιουργημένας. κράνη δε χαλκά περιτίθενται μεγάλας έξοχας έξ έαυτῶν έχοντα και 25 παμμεγέθη φαντασίαν ἐπιφέροντα τοις χρωμένοις,

3 ἀχοοθίνια] ἀχοωτήρια D (cf. IV 81, 4) 4 οί om. v. χυνηγίαις FG 5 τὰ om. edit. 10 καυχήσασθαι II 14 ἀλλά τὸ] ἀλλὰ AD 15 χιτῶνας μὲν βαπτοὺς ... διηνθισμένους cod., corr. A 23 μόνον et καὶ om. D 25 αὐτῶν OFG καὶ Å, om. cet.; f. δὲ 26 χοωμένοις] θεωμένοις II V 29. 30. 31.

ών τοις μέν πρόσκειται συμφυή κέρατα, τοις δέ δονέων η τετραπόδων ζώων έκτετυπωμέναι προτομαί. σάλπιγγας δ' έγουσιν ίδιοφυείς και βαρβαρι- 3 κάς έμφυσωσι γάρ ταύταις και προβάλλουσιν ήγον 5 τραχύν καί πολεμικής ταραχής οίκειον. Θώρακας δ' έχουσιν οί μέν σιδηρούς άλυσιδωτούς, οί δέ τοίς ύπό της φύσεως δεδομένοις άρχοῦνται, γυμνοί μαγόμενοι. άντι δε τοῦ ξίφους σπάθας έχουσι μακράς σιδηραίς ή χαλχαίς άλύσεσιν έξηρτημένας, παρά την 10 δεξιάν λαγόνα παρατεταμένας. τινές δε τούς γιτωνας έπιγρύσοις ή καταργύροις ζωστήρσι συνέζωνται. προβάλλονται δε λόγγας, ως έκεινοι λαγκίας κα-4 λούσι, πηγυαία τω μήχει του σιδήρου και έτι μείζω τὰ ἐπιθήματα ἐγούσας, πλάτει δὲ βραχὺ λείποντα ¹⁵ 354 διπαλαίστων· τὰ μέν γὰο ξίφη τῶν παο' έτέροις σαυνίων είσιν ούκ έλάττω, τὰ δὲ σαυνία τὰς άκμὰς έχει των ξιφων μείζους. τούτων δε τα μεν έπ' εύθείας πεγάλπευται, τὰ δ' έλιποειδη δι' δλων άνάκλασιν έχει πρός τὸ καὶ κατὰ τὴν πληγὴν μὴ μό-20 νον τέμνειν, άλλὰ καλ θραύειν τὰς σάρκας καλ κατά την άναχομιδην του δόρατος σπαράττειν τό τραύμα. αύτοι δ' είσι την πρόσοψιν καταπληκτι-31 κοί και ταις φωναις βαρυηχείς και παντελώς τραγύφωνοι, κατά δε τάς δμιλίας βραχυλόγοι και αίνιγ-25 ματίαι [καί τα πολλά αίνιττόμενοι συνεκδογικώς]. πολλά δε λέγοντες έν ύπερβολαζς έπ' αύξήσει μεν

έαυτῶν, μειώσει δὲ τῶν ἄλλων, ἀπειληταί τε καὶ
1 ὡν τοῖς μὲν D, τοἰς μὲν γὰο ν.
12 λαγκίας Ξάγκείας Π
13 πηγυαίας et 14 λειπούσας codices, corr. Reiske 17 μείζω Π
22 εἰσὶ] εἰς D
25 καὶ τὰ (κατὰ δὲ ADG) πολλὰ αἰνιττόμενοι

(et v. 27 aneilyral ral) del. Reiske, 27 * re] dè cod.

άνατατικοί και τετραγωδημένοι ύπάργουσι, ταζς δε 2 διανοίαις όξεις καί πρός μάθησιν ούκ άφυεις. είσί δε παρ' αύτοις και ποιηται μελών, ούς βάρδους δνομάζουσιν. ούτοι δε μετ' δργάνων ταζε λύραις δμοίων άδοντες ούς μεν ύμνουσιν, ούς δε βλασωη- 5 μούσι. φιλόσοφοί τέ τινές είσι και θεολόγοι περιτ-8 τῶς τιμώμενοι, ούς δρουίδας όνομάζουσι. χρῶνται δε και μάντεσιν, αποδοχής μεγάλης αξιούντες αύτούς ούτοι δε διά τε της οίωνοσκοπίας και δια τῆς τῶν Γερείων θυσίας τὰ μέλλοντα προλέγουσι, 10 καί παν το πληθος έχουσιν υπήχοον. μάλιστα δ' δταν περί τινων μεγάλων έπισκέπτωνται, παράδοξον καί απιστον έχουσι νόμιμον. ανθρωπον γάρ κατασπείσαντες τύπτουσι μαχαίοα κατά τον ύπέο τὸ διάφραγμα τόπον, καὶ πεσόντος τοῦ πληγέντος 15 έκ της πτώσεως καί του σπαραγμού των μελών, έτι δε της του αίματος δύσεως το μέλλον νοουσι, παλαιά τινι καί πολυχρονίω παρατηρήσει περί τού-4 των πεπιστευχότες. έθος δ' αύτοις έστι μηδένα θυσίαν ποιείν άνευ φιλοσόφου. διά γάο των έμ-20 πείρων της θείας φύσεως ώσπερεί τινων δμοφώνων τὰ γαριστήρια τοῖς θεοῖς φασι δεῖν προσφέοειν, καί διά τούτων οζονται δείν τάγαθά αζτείσθαι. 5 ού μόνον δ' έν ταῖς εἰρηνιχαῖς χρείαις, ἀλλὰ καὶ κατά τούς πολέμους τούτοις μάλιστα πείθονται καί 25 τοις μελωδούσι ποιηταίς, ού μόνον οί φίλοι, άλλά και οι πολέμιοι πολλάκις δ' έν ταις παρατάξεσι πλησιαζόντων άλλήλοις των στρατοπέδων καί τοις

7 δρουίδας Ortelins, σαρουίδας cod. 15 τόπον] ήτοι τον λαιμόν add. CN 17 έτι δε] έπι D 27 δ' A, om. cet.

ξίφεσιν ἀνατεταμένοις καὶ ταῖς λόγχαις προβεβλημέναις, εἰς τὸ μέσον οὖτοι προελθόντες παύουσιν αὐτούς, ὥσπερ τινὰ θηρία κατεπάσαντες. οὕτω καὶ 355 παρὰ τοῖς ἀγριωτάτοις βαρβάροις ὁ θυμὸς εἰκει τῆ 5 σοφία καὶ ὁ "Αρης αἰδεῖται τὰς Μούσας.

Χρήσιμου δ' έστι διορίσαι τὸ παρὰ πολλοϊς 32 άγνοούμενον. τοὺς γὰρ ὑπὲρ Μασσαλίας κατοικοῦντας ἐν τῷ μεσογείῷ και τοὺς παρὰ τὰς "Αλπεις, ἔτι δὲ τοὺς ἐπὶ τάδε τῶν Πυρηναίων ὀρῶν 10 Κελτοὺς ὀνομάζουσι, τοὺς δ' ὑπὲρ ταύτης τῆς Κελ-

τικής είς τὰ ποὸς ἄοκτον νεύοντα μέοη παοά τε τὸν ἀκεανὸν καὶ τὸ Ἐοκύνιον ὄοος καθιδουμένους καὶ πάντας τοὺς ἑξῆς μέχοι τῆς Σκυθίας Γαλάτας ποοσαγοοεύουσιν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πάλιν πάντα ταῦτα τὰ

15 έθνη συλλήβδην μιζ προσηγορία περιλαμβάνουσιν, όνομάζοντες Γαλάτας απαντας. αί δε γυναϊκες των 2 Γαλατών οὐ μόνον τοις μεγέθεσι παραπλήσιοι τοις ἀνδράσιν είσιν, ἀλλὰ και ταις ἀλκαις ἐνάμιλλοι. τὰ δε παιδία παρ' αὐτοις ἐκ γενετῆς ὑπάρχει πολιὰ
20 κατὰ τὸ πλείστον· προβαίνοντα δε ταις ἡλικίαις εἰς τὸ τῶν πατέρων χρῶμα ταις χρόαις μετασχηματίζεται. ἀγριωτάτων δ' ὅντων τῶν ὑπὸ τὰς ἄρκτους 3 κατοικούντων και τῶν τῆ Σκυθία πλησιοχώρων, φασί τινας ἀνθρώπους ἐσθίειν, ῶσπερ και τῶν
25 Πρεττανῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν ὀνομαζομένην ¨Ιριν. διαβεβοημένης δε τῆς τούτων ἀλκῆς και ἀγριό- 4

2 προσελθόντες D 3 καταπαύσαντες D 6 παρά πολλοῖς] παράδοξον ἄλλοις D 7 γὰρ om. D 8 παρά] περί II 10 ὑπὲρ] ὑπὸ II 11 ἄρκτον Wurm (Müllenhoff d. Alt. II p. 178), βορέαν Madvig, νότον cod. 12 καθιδρυμένα II 14 πάλιν om. EG, πάλαι Madvig 25 Βρεττανῶν v.

άνατατικοί και τετραγωδημένοι υπάρχουσι, ταζς δε 2 διανοίαις όξεις και πρός μάθησιν σύκ άφυεις. είσι δε παρ' αύτοις και ποιηταί μελών, ούς βάρδους όνομάζουσιν. ούτοι δε μετ' δργάνων ταζς λύραις δμοίων άδοντες ούς μέν ύμνουσιν. ούς δε βλασωη- 5 μούσι. φιλόσοφοί τέ τινές είσι και θεολόγοι περιτ-8 τως τιμώμενοι, ούς δρουίδας όνομάζουσι. γρωνται δε καί μάντεσιν, αποδοχής μεγάλης άξιοῦντες αὐτούς ούτοι δε διά τε της οίωνοσχοπίας και δια της των ίερείων θυσίας τὰ μέλλοντα προλέγουσι, 10 καί παν το πληθος έχουσιν υπήκοον. μάλιστα δ' δταν περί τινων μεγάλων έπισκέπτωνται, παράδοξον καί απιστον έχουσι νόμιμον. ανθρωπου γάρ κατασπείσαντες τύπτουσι μαχαίρα κατά τον ύπερ τὸ διάφραγμα τόπον, καὶ πεσόντος τοῦ πληγέντος 15 έκ της πτώσεως και του σπαραγμού των μελών. έτι δε της του αίματος δύσεως το μέλλον νοουσι. παλαιά τινι καί πολυγρονίω παρατηρήσει περί τού-4 των πεπιστευχότες. έθος δ' αύτοις έστι μηδένα θυσίαν ποιείν άνευ φιλοσόφου. διά γάρ των έμ-20 πείρων της θείας φύσεως ώσπερεί τινων δμοφώνων τά χαριστήρια τοις θεοις φασι δείν προσφέρειν, καί διὰ τούτων οἴονται δεῖν τάγαθὰ αἰτεῖσθαι. 5 ού μόνον δ' έν ταῖς εἰρηνικαῖς χρείαις, ἀλλὰ καὶ κατά τούς πολέμους τούτοις μάλιστα πείθονται καί 25 τοις μελωδούσι ποιηταίς, ού μόνον οί φίλοι, άλλά καί οί πολέμιοι. πολλάκις δ' έν ταζς παρατάξεσι πλησιαζόντων άλλήλοις των στρατοπέδων καί τοις

7 δεουίδας Ortelius, σαρουίδας cod. 15 τόπον] ήτοι τον λαιμόν add. CN 17 έτι δε] έπι D 27 δ' A, om. cet. ξίφεσιν ἀνατεταμένοις καὶ ταὶς λόγχαις προβεβλημέναις, εἰς τὸ μέσον οὖτοι προελθόντες παύουσιν αὐτούς, ὥσπερ τινὰ θηρία κατεπάσαντες. οὕτω καὶ 355 παρὰ τοῖς ἀγριωτάτοις βαρβάροις ὁ θυμὸς εἶκει τῆ 5 σοφία καὶ ὁ "Αρης αἰδεῖται τὰς Μούσας.

Χρήσιμου δ' έστι διορίσαι τὸ παρὰ πολλοϊς 32 ἀγυοούμευου. τοὺς γὰρ ὑπὲρ Μασσαλίας κατοικοῦντας ἐν τῷ μεσογείῷ και τοὺς παρὰ τὰς "Αλπεις, ἕτι δὲ τοὺς ἐπὶ τάδε τῶν Πυρηναίων ὀρῶν 10 Κελτοὺς ὀνομάζουσι, τοὺς δ' ὑπὲρ ταύτης τῆς Κελτικῆς εἰς τὰ πρὸς ἄρκτον νεύοντα μέρη παρά τε τὸν ἀκεανὸν και τὸ Ἐρκύνιου ὅρος καθιδρυμένους καὶ πάντας τοὺς ἑξῆς μέχρι τῆς Σκυθίας Γαλάτας προσαγορεύουσιν. οί δὲ Ῥωμαΐοι πάλιν πάντα ταῦτα τὰ

15 έθνη συλλήβδην μιζ προσηγορία περιλαμβάνουσιν, όνομάζοντες Γαλάτας απαντας. αί δε γυναίκες των 2 Γαλατών οὐ μόνον τοῖς μεγέθεσι παραπλήσιοι τοῖς ἀνδράσιν εἰσίν, ἀλλὰ και ταῖς ἀλκαῖς ἐνάμιλλοι. τὰ δε παιδία παρ' αὐτοῖς ἐκ γενετῆς ὑπάρχει πολιὰ
20 κατὰ τὸ πλεἴστον· προβαίνοντα δε ταῖς ἡλικίαις εἰς τὸ τῶν πατέρων χρῶμα ταῖς χρόαις μετασχηματίζεται. ἀγριωτάτων δ' ὄντων τῶν ὑπὸ τὰς ἄρκτους 3 κατοικούντων και τῶν τῆ Σκυθία πλησιοχώρων, φασί τινας ἀνθρώπους ἐσθίειν, ὥσπερ και τῶν
25 Πρεττανῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν ὀνομαζομένην ¨Ιριν. διαβεβοημένης δε τῆς τούτων ἀλκῆς και ἀγριό- 4

2 προσελθόντες D 3 καταπαύσαντες D 6 παρὰ πολλοῖς] παράδοξον ἄλλοις D 7 γὰρ om. D 8 παρὰ] περί II 10 ὑπὲρ] ὑπὸ II 11 ἄρκτον Wurm (Müllenhoff d. Alt. II p. 178), βορέαν Madvig, νότον cod. 12 καθιδρυμένα II 14 πάλιν om. EG, πάλαι Madvig 25 Βρεττανῶν <.

τητος, φασί τινες έν τοις παλαιοίς γρόνοις τους την Άσίαν απασαν καταδραμόντας, δνομαζομένους δε Κιμμερίους, τούτους είναι, βραχύ τοῦ χρόνου την λέξιν φθείραντος έν τη των καλουμένων Κίμβρων προσηγορία. ζηλούσι γάρ έκ παλαιού ληστεύειν έπλ 5 τάς άλλοτρίας χώρας έπερχόμενοι και καταφοργείν 5 άπάντων. ούτοι γάο είσιν οι την μεν Ρώμην ελόντες, τὸ δὲ ίερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς συλήσαντες, καὶ πολλήν μέν της Εύρώπης, ούκ όλίγην δε και της 'Ασίας σορολογήσαντες, και των καταπολεμηθέντων 10 την χώραν κατοικήσαντες, οί διά την πρός τούς Έλληνας έπιπλοχήν Έλληνογαλάται χληθέντες, τὸ δε τελευταΐον πολλά και μεγάλα στρατόπεδα Έω-6 μαίων συντρίψαντες. άκολούθως δε τη κατ' αύτους άνοιότητι καί περί τὰς θυσίας έκτόπως ἀσεβοῦσι· 15 τούς γάρ κακούργους κατά πενταετηρίδα φυλάξαντες άνασχολοπίζουσι τοῖς θεοῖς καὶ μετ' άλλων πολλών άπαρχών καθαγίζουσι, πυράς παμμεγέθεις κατασκευάζοντες. χρώνται δε και τοις αιχμαλώτοις ώς ίερείοις πρός τάς των θεων τιμάς. τινές δ' αύ-20 τών καί τὰ κατὰ πόλεμον ληφθέντα ζώα μετὰ τών άνθρώπων άποκτείνουσιν ή κατακάουσιν ή τισιν 7 άλλαις τιμωρίαις άφανίζουσι. γυναϊκας δ' έχοντες 356 εύειδεῖς ήχιστα ταύταις προσέχουσιν, άλλὰ πρός τάς των άρρένων έπιπλοχάς έχτόπως λυττωσιν. 25 είώθασι δ' έπι δοραίς θηρίων χαμαι καθεύδοντες έξ άμφοτέρων των μερών παραχοίτοις συγχυλίεσθαι. τό δε πάντων παραδοξότατον, της ίδίας εύσχημο-

6 τὰς] τῆς D 8 τὸ ἐν] ἐν D 14 καθ' αὐτοὺς ν. 21 καὶ om. D 22 ἀποκτέννουσιν D σύνης ἀφοοντιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ῶραν ἑτέροις εὐκόλως προΐενται, καὶ τοῦτο αἰσχρὸν οὐχ ἡγοῦνται, ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν τις αὐτῶν χαριζομένων μὴ προσδέξηται τὴν διδομένην χάριν, ἄτιμον 5 ἡγοῦνται.

Ήμεῖς δ' ἀρκούντως περί Κελτῶν είρηκότες με-33 ταβιβάσομεν την ίστορίαν έπι τους πλησιοχώρους τούτοις Κελτίβηρας. ούτοι γάρ το παλαιον περί τῆς γώρας ἀλλήλοις διαπολεμήσαντες, οί τε Ίβηρες 10 καί οί Κελτοί, καί μετά ταῦτα διαλυθέντες και την χώραν κοινή κατοικήσαντες, έτι δ' έπιγαμίας πρός άλλήλους συνθέμενοι, διὰ την έπιμιξίαν ταύτης έτυχον της προσηγορίας. δυείν δ' έθνων άλχίμων μιγθέντων και γώρας υποκειμένης άναθης, συνέβη 15 τούς Κελτίβηρας έπι πολύ τη δόξη προελθείν, καί Έρωμαίοις πολλούς χρόνους αντιταξαμένους μόγις καταπολεμηθήναι. δοκούσι δ' ούτοι κατά τούς πο- 2 λέμους ού μόνον ίππεῖς ἀγαθούς, ἀλλὰ καὶ πεζούς παρέγεσθαι διαφόρους ταϊς άλκαϊς καί ταϊς καρτε-20 ρίαις. φορούσι δ' ούτοι σάγους μέλανας τραχείς καί παραπλήσιον έγοντας το έριον ταϊς αίγείαις **Θριξίν.** δπλίζονται δέ τινες των Κελτιβήρων Γα- 3 λατικοΐς θυρεοΐς κούφοις, τινές δε κυρτίαις κυκλοτερέσιν άσπίδων έγούσαις τὰ μεγέθη, και περί τὰς 25 πνήμας τριχίνας είλοῦσι πνημῖδας, περί δὲ τὰς πεφαλάς κράνη χαλκά περιτίθενται φοινικοῖς ήσκημένα λόφοις. ξίφη δ' άμφίστομα καί σιδήρω δια-

2 εὐκόπως ἑτέφοις CFG 6 πεφί] τῶν add. v. 11 οἰκήσαντες D 13 ταύτης ἔτυχον] λέγονται ταύτης τυχεῖν C 21 αἰγίαις D DIODORI SICULI

φόρω κεχαλκευμένα φοροῦσιν, ἔχοντες σπιθαμιαίας παραξιφίδας, αίς χρώνται κατά τάς έν ταις μάχαις 4 συμπλοχάς. ίδιον δέ τι παρ' αύτοις έστι περί την των [δπλων καί] αμυντηρίων κατασκευήν. έλάσματα γάο σιδήρου κατακρύπτουσιν είς την γην, καί ταῦτα 5 έωσι μέχρι αν δτου διά τον χρόνον του ίου περιφανόντος το άσθενες τοῦ σιδήρου καταλειωθη το στερεώτατον, έξου κατασκευάζουσι διάφορα ξίωη και τάλλα τα πούς πόλεμον άνήκοντα. το δ' ούτω κατασκευασθέν δπλον παν το ύποπεσον διαιρεϊ, άφ' 10 ούπεο ούτε θυρεός ούτε κράνος ούτε όστουν ύπομένει την πληγήν διά την ύπερβολήν της άρετης 5 τοῦ σιδήρου. διμάγαι δ' ὄντες, ἐπειδὰν ἀπὸ τῶν ίππων άνωνισάμενοι νικήσωσι, καταπηδωντες καί την των πεζων τάξιν μεταλαμβάνοντες θαυμαστας 357 ποιούνται μάχας. ίδιον δέ τι καί παράδοξον νόμιμον παρ' αύτοις έστιν έπιμελεις γάρ όντες καί καθάρειοι ταις διαίταις εν έργον έπιτηδεύουσι βάναυσον καί πολλής άκαθαρσίας κεκοινωνηκός παρ' έκαστα γάρ τὸ σῶμα λοῦσιν οὕρφ, καὶ τοὺς ὀδόν- 20 τας παρατρίβοντες ταύτην ήγοῦνται θεραπείαν εἶναι 34 τοῦ σώματος. τοῖς δ' ἤθεσι πρός μέν τοὺς κακούρνους και πολεμίους ύπάρχουσιν ώμοί, πρός δε τούς ξένους έπιεικεῖς καὶ φιλάνθρωποι. τοὺς γὰρ έπι-

ξενους επιεικεις και φιλανσφωποι. τους γαφ επιδημήσαντας ξένους ἅπαντες ἀξιοῦσι παφ' αύτοῖς 25 ποιείσθαι τὰς καταλύσεις καὶ πφὸς ἀλλήλους ἁμίλ-

1 σπιθαμαίας ΙΙ 4 οπλων και del. Eich., πολλών δπλων και D (cf. III 54, 3); f. και περι την τών ἀμυντηρίων (vel άλλων) οπλων 13 διμάχαι A, δύσμαχοι B, διμάχαιροι cet. 18 καθαροι D 25 άπαντας cod., corr. Dind. V 88. 34.

λώνται περί της φιλοξενίας. οίς δ' αν οί ξένοι συναχολουθήσωσι, τούτους έπαινοῦσι χαί θεοφιλεῖς ήγοῦνται. τροφαίς δὲ χρῶνται κρέασι παντοδαποίς 2 καί δαψιλέσι και οίνομέλιτος πόματι, χορηγούσης 5 τῆς χώρας τὸ μέν μέλι παμπληθές, τὸν δ' οἶνον παρά των έπιπλεόντων έμπόρων ώνούμενοι. γαριέ- 3 στατον δε των πλησιοχώρων έθνων [αύτοις] έστι τό τῶν Οὐακκαίων ὀνομαζομένων σύστημα· οὗτοι γὰρ καθ' ξκαστον έτος διαιρούμενοι την χώραν γεωρ-10 γοῦσι, καί τοὺς καρποὺς κοινοποιούμενοι μεταδιδόασιν έκάστω το μέρος, και τοις νοσφισαμένοις τι γεωργοίς θάνατον το πρόστιμον τεθείκασι. των δ' 4 Ίβήρων άλχιμώτατοι μέν είσιν οί χαλούμενοι Λυσιτανοί, φοροῦσι δ' έν τοῖς πολέμοις πέλτας μικράς 15 παντελώς, διαπεπλεγμένας νεύροις και δυναμένας σκέπειν τό σωμα περιττότερον διά την στερεότητα. ταύτην δ' έν ταις μάγαις μεταφέροντες εύλύτως άλλοτε άλλως από τοῦ σώματος διακρούονται φιλοτέγνως παν τὸ φερόμενον ἐπ' αὐτοὺς βέλος. γρῶν- 5 20 ται δε καί σαυνίοις δλοσιδήροις άγκιστρώδεσι, φοοοῦσι δὲ κράνη καὶ ξίφη παραπλήσια Κελτίβηρσιν. άκοντίζουσι δ' εύστόγως και μακράν, και καθόλου καρτεροπληγείς υπάρχουσιν. ευκίνητοι δ' όντες καί κοῦφοι δαδίως και φεύγουσι και διώκουσι, κατά 25 δε τας έν ταις συστάσεσι των δεινων ύπομονας

1 ξενίας ΙΙ 5 μέν οπ. ν. παμπληθεί D 7 αύτοις οπ. D 8 ούαγκαίων D όνομαζόμενον cod., corr. Steph. 12 τό οπ. Α δ'. Ίβήςων] δε Κίμβοων ΙΙ 23 καρτεροπλήγες ΙΙ

πολύ λείπονται των Κελτιβήρων. έπιτηδεύουσι δέ

DIODORUS II.

49

DIDORI SICULI

50

κατά μέν την είρηνην δρηησίν τινα κούφην καί περιέχουσαν πολλήν εύτονίαν σχελών, έν δε τοις πολέμοις, πρός φυθμόν έμβαίνουσι και παιάνας 6 αδουσιν. δταν έπίωσι τοις άντιτετανμένοις. ίδιον δέ τι παρά τοῖς ሽβηρσι καὶ μάλιστα παρά τοῖς Λυ- 5 σιτανοίς έπιτηδεύεται των γάο άκμαζόντων ταίς ήλικίαις οι μάλιστα άπορώτατοι ταις ούσίαις, δώμη δε σώματος και θράσει διαφέροντες, έφοδιάσαντες αύτους άλπη παι τοις δπλοις είς τας δρεινάς δυσχωρίας άθροίζονται, συστήματα δε ποιήσαντες άξιό- 10 λογα πατατρέχουσι την Ίβηρίαν παι ληστεύοντες 358 πλούτους άθροίζουσι και τοῦτο διατελοῦσι πράττοντες μετά πάσης καταφρονήσεως. κούφοις γάρ γρώμενοι καθοπλισμοίς και παντελώς όντες εύκίνητοι καί όξεις δυσχειρότατοι τοις άλλοις είσι. 15 7 καθόλου δε τας έν τοις όρεσι δυσγωρίας και τραγύ-

- 7 καθολου δε τας εν τοις οφεδι δυσχωφιας και τφαχυτητας ήγούμενοι πατφίδας είναι, είς ταύτας καταφεύγουσι, δυσδιεξόδους ούσας μεγάλοις και βαφέσι στφατοπέδοις. διὸ καὶ Ῥωμαῖοι πολλάκις ἐπ' αὐτοὺς στφατεύσαντες τῆς μὲν πολλῆς καταφφονήσεως ἀπέ-Ξω στησαν αὐτούς, είς τέλος δὲ τὰ ληστήφια καταλῦσαι πολλάκις φιλοτιμηθέντες οὐκ ήδυνήθησαν.
- 35 Ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ τῶν Ἰβήρων διήλθομεν, οὐκ ἀνοίκειον εἶναι διαλαμβάνομεν περὶ τῶν ἐν αὐτῆ μετάλλων ἀργυρείων διελθεῖν · αὕτη γὰρ ἡ χώρα 25 σχεδόν τι πλεϊστον καὶ κάλλιστον ἔχει μεταλλευόμενον ἄργυρον καὶ πολλὰς τοῖς ἐργαζομένοις παρ 2 έχεται προσόδους. εἴρηται μὲν οὖν ἡμῖν καὶ ἐν

9 έαυτοὺς A, αὐτοὺς cet. 15 δυσχειρότατοι D (ut Schaefer), δυσχείρωτοι CFG 27 ἀργύριον v.

V 34. 35.

ταῖς ποὸ ταύτης βίβλοις έν ταῖς περί Ηρακλέους πράξεσι τὰ κατὰ την Ίβηρίαν ὄρη τὰ καλούμενα Πυρηναΐα· ταῦτα δὲ καὶ κατὰ τὸ ΰψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ύπάρχει διάφορα των άλλων παρήχει γάρ 5 άπό τῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν θαλάττης σχεδόν άχρι πρός τον ύπο τας άρχτους ώχεανόν, διείργοντα δε την Γαλατίαν και την Ίβηρίαν, έτι δε την Κελτιβηρίαν, παρεκτείνει σταδίους ώς τρισχιλίους. πολ- 3 λών δ' όντων έν αύτοις δρυμών και πυκνών τοις 10 δένδρεσι, φασίν έν τοῖς παλαιοῖς γρόνοις ὑπό τινων νομέων αφέντων πῦρ κατακαῆναι παντελῶς ἅπασαν την δρεινήν χώραν. διό καί συχνάς ημέρας συνεχώς πυρός έπιφλέγοντος καήναι την έπιφάνειαν της γης, και τα μεν όρη δια το συμβεβηκός 15 κληθήναι Πυρηναΐα, την δ' έπιφάνειαν της κατακεκαυμένης χώρας άργύρω δυηναι πολλώ, και χωνευθείσης της φύσεως, έξ ής δ άργυρος κατασκευάζεται, δύακας γενέσθαι πολλούς ἀργύρου καθαροῦ. τής δε τούτου χρείας άγνοουμένης παρά τοις έγχω- 4 20 ρίοις, τούς Φοίνικας έμπορίαις χρωμένους καί τό γεγονός μαθόντας άγοράζειν τον άργυρον μικρας τινος αντιδόσεως άλλων φορτίων. διό δή τούς Φοίνικας μετακομίζοντας είς τε την Έλλάδα και την

'Ασίαν και τάλλα πάντα έθνη μεγάλους πεφιποιή-25 σασθαι πλούτους. έπι τοσοῦτο δὲ τοὺς ἐμπόφους διατείναι τῆς φιλοκεφδίας, ὥστε ἐπειδὰν καταγόμων ὅντων τῶν πλοίων πεφιττεύη πολὺς ἄφγυφος,

7 δε add. Eich. (τε Reiske) 8 παφατείνει D 9 αύτοζς] αύτη II 13 πυφος] τοῦ πυφος Eich. 21 γεγονός] γένος D 24 πλούτους πεφιποιήσασθαι D 4*

έππόπτειν τον έν ταις άγπύραις μόλιβδον, παι έπ τοῦ ἀργύρου τὴν ἐκ τοῦ μολίβδου γρείαν ἀλλάττε-5 σθαι. διόπεο έπι πολλούς γρόνους οι Φοίνικες διά τῆς τοιαύτης έμπορίας έπὶ πολὺ λαβόντες αὕξησιν 359 άποικίας πολλάς άπέστειλαν, τάς μέν είς Σικελίαν 5 καί τας σύνεγγυς ταύτης νήσους, τας δ' είς την Λι-36 βύην και Σαρδόνα και την Ίβηρίαν. ὕστερον δέ πολλοίς χρόνοις οί μέν Ίβηρες μαθόντες τα περί τόν άργυρον ίδιώματα κατεσκεύασαν άξιόλογα μέταλλα. διόπερ άργυρον κάλλιστον καί σχεδόν τι 10 πλεΐστον κατασκευάζοντες μεγάλας έλάμβανον προσόδους. δ δε τρόπος της μεταλλείας και των έργων 2 τοιοῦτός τίς έστι παρά τοῖς Ϊβηρσιν. ὄντων χαλκού και χρυσού και άργύρου μετάλλων θαυμαστών. οί μέν έργαζόμενοι τὰ χαλκουργεΐα τὸ τέταρτον μέ- 15 οος γαλκού καθαρού έκ της δουττομένης γης λαμβάνουσι, των δ' άργυρευόντων τινές ίδιωτων έν τρισίν ήμέραις Εύβοϊχόν έξαίρουσι τάλαντον. πασα γάρ ή βωλός έστι ψήγματος συμπεπηγότος καί άπολάμποντος μεστή. διό καί θαυμάσαι τις αν τήν τε 20 τῆς χώρας φύσιν καὶ τὴν φιλοπονίαν τῶν ἐργαζο-3 μένων αύτην άνθρώπων. το μεν ούν πρωτον οί τυχόντες των ίδιωτων προσεκαρτέρουν τοις μετάλλοις, καί μεγάλους άπεφέροντο πλούτους διὰ την έτοιμότητα καί δαψίλειαν τῆς ἀργυρίτιδος γῆς. ὕστε- 25 οον δε των 'Ρωμαίων πρατησάντων της 'Ιβηρίας. πλήθος Ίταλῶν έπεπόλασε τοῖς μετάλλοις, καὶ με-

4 * έπι πολύ λαβόντες] έπι πολύν λαβόντες χοόνον cod., πολλην λαβόντες Wess. 6 ταύτη FG 7 την om. Bek. 18 χαλκοῦ f. del. 17 ἀργυρευόντων Α. (et Strab. p. 147), ἀργυρευτῶν cet. 27 Ἰταλικῶν C. Ἰταλικὸν FG γάλους ἀπεφέροντο πλούτους διὰ τὴν φιλοκεφδίαν. ἀνούμενοι γὰρ πλῆθος ἀνδραπόδων παραδιδόασι 4 τοῖς ἐφεστηκόσι ταῖς μεταλλικαῖς ἐργασίαις· οὖτοι δὲ κατὰ πλείονας τόπους ἀνοίξαντες στόμια καὶ ⁵ κατὰ βάθους ὀρύττοντες τὴν γῆν ἐρευνῶσι τὰς πολυαργύρους καὶ πολυχρύσους πλάκας τῆς γῆς· καταβαίνοντές τε οὐ μόνον εἰς μῆκος, ἀλλὰ καὶ εἰς βάθος παρεκτείνοντες ἐπὶ πολλοὺς σταδίους τὰ ὀρύγματα, καὶ πλαγίας καὶ σκολιὰς διαδύσεις ποικίλως ¹⁰ μεταλλουργοῦντες, ἀνάγουσιν ἐκ βυθῶν τὴν τὸ κέρδος αὐτοῖς παρεχομένην βῶλον. μεγάλην δ' ἔχει 37 παραλλαγὴν τὰ μέταλλα ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς κατὰ τὴν ᾿Αττικήν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ οἱ μεταλλεύοντες καὶ πρὸς ταῖς ἐργασίαις μεγάλας προϊέμενοι δαπάνας

15 & μεν ήλπισαν ενίοτε λαβεϊν ούκ ελαβον, & δ' είχον απέβαλον, ώστε δοκεϊν αύτους ώσπεφ αίνίγματος τφόπον άτυχεϊν· οί δε κατά την Σπανίαν μεταλ- 2 λουφγοί ταϊς ελπίσι μεγάλους σωφεύουσι πλούτους έκ τούτων τῶν έφγασιῶν. τῶν γὰφ πφώτων ἔφγων
20 ἐπιτυγχανομένων διὰ την τῆς γῆς εἰς τοῦτο τὸ γένος ἀφετην ἀεὶ μᾶλλον εύφίσκουσι λαμπφοτέφας φλέβας, γεμούσας ἀφγύφου τε καὶ χφυσοῦ· πᾶσα γὰφ ἡ σύνεγγυς γῆ διαπέπλεκται πολυμεφῶς τοῖς
860 ἑλιγμοῖς τῶν ῥάβδων. ἐνίοτε δε καὶ κατὰ βάθους 8
25 ἐμπίπτουσι ποταμοῖς ῥείουσιν ὑπὸ την γῆν, ὧν τῆς βίας περιγίνονται διακόπτοντες τὰς ῥύσεις αὐτῶν

5 βάθος F 7 είς β.] ἐπὶ τὸ β. Η 9 πλαγίους Η σπολιούς D 14 πρὸς οm. Α 17 Ισπανίαν Η 18 ταἰς ἐλπίσι del. Bek., ἀπολούθως add. Wurm; οὐ ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ τῷ ἔργω Reiske 24 βάθος D

τάς έμπιπτούσας τοις δούγμασι πλαγίοις. ταις γάο άδιαψεύστοις τοῦ κέρδους προσδοκίαις πιεζόμενοι πρός το τέλος άγουσι τας ίδίας έπιβολάς, και το πάντων παραδοξότατον, άπαρύτουσι τὰς δύσεις τῶν ύδάτων τοις Αίγυπτιαχοίς λεγομένοις χογλίαις. ούς 5 Αρχιμήδης δ Συρακόσιος εύρεν, δτε παρέβαλεν είς Αίγυπτον διά δε τούτων συνεχώς έκ διαδογής παραδιδόντες μέγρι τοῦ στομίου, τὸν τῶν μετάλλων τόπον άναξηραίνουσι και κατασκευάζουσιν εύθετον 4 πρός την της έργασίας πραγματείαν. Φιλοτέγνου 10 δ' όντος τοῦ όργάνου καθ' ὑπερβολήν, διὰ τῆς τυγούσης έργασίας άπλατον ύδωρ άναρριπτεϊται παραδόξως, καί παν το ποτάμιον δευμα δαδίως έκ βυ-. θοῦ πρός την έπιφάνειαν έκχειται. θαυμάσαι δ' άν τις είκότως τοῦ τεγνίτου την έπίνοιαν οὐ μόνον 15 έν τούτοις, άλλα καί έν άλλοις πολλοΐς καί μείζοσι, διαβεβοημένοις κατά πασαν την οίκουμένην, περί ών τα κατά μέρος δταν έπι την Αρχιμήδους ήλι-38 κίαν έλθωμεν άκριβως διέξιμεν. οί δ' ούν ταις έργασίαις των μετάλλων ένδιατρίβοντες τοις μέν 20 κυρίοις απίστους τοις πλήθεσι προσόδους περιποιοῦσιν, αὐτοί δὲ κατά γῆς ἐν τοῖς ὀούγμασι καὶ καθ' ήμέραν και νύκτα καταξαινόμενοι τα σώματα. πολλοί μέν αποθνήσχουσι δια την ύπερβολην της κακοπαθείας. άνεσις γάρ η παῦλα τῶν ἔργων οὐκ 25 έστιν αύτοις, άλλὰ [ταις] των έπιστατων πληγαίς

4 ἀπαφύτουσι D, ἀποφύττουσι γὰφ v. (c. 32, 7) 9 εὕ θετον] ἕντεχνον II 10 προς τὴν τῆς] τὴν προς τὰς D(C) 18 τὰ om. DF 20 διατρίβοντες D 22 οὐτοι D 23 καθ'] μεθ' Dind. 26 ταις delevi V 37. 38.

άνανχαζόντων ύπομένειν την δεινότητα των χαχών άτυγῶς προίενται τὸ ζῆν, τινές δὲ ταίς δυνάμεσι των σωμάτων καί ταις των ψυχων καρτερίαις ύπομένοντες πολυχοόνιον έχουσι την ταλαιπωρίαν αί-5 ρετώτερος γάρ αύτοις δ θάνατός έστι τοῦ ζην διά τό μέγεθος της ταλαιπωρίας. πολλών δ' όντων 2 περί τὰς προειρημένας μεταλλείας παραδόξων, οὐγ ήχιστ' άν τις θαυμάσειε διότι των μεταλλουργείων ούδεν πρόσφατον έχει την άρχην, πάντα δ' ύπο 10 της Καργηδονίων φιλαργυρίας άνεώγθη καθ' δν καιρόν καί της Ίβηρίας έπεκράτουν. έκ τούτων γάρ έσχον την έπι πλέον αύξησιν, μισθούμενοι τούς πρατίστους στρατιώτας καί διά τούτων πολλούς καί μεγάλους πολέμους διαπολεμήσαντες. χαθόλου γάρ 3 15 άελ Καργηδόνιοι διεπολέμουν ούτε πολιτικοῖς στρατιώταις ούτε τοις από των συμμάγων αθροιζομένοις πεποιθότες, άλλα και Έρωμαίους και Σικελιώτας και τούς κατά την Λιβύην οίκοῦντας είς [τούς] μεγίστους 361 ήνου πινδύνους παταπλουτομαγούντες απαντας διά 20 την έκ των μετάλλων γινομένην εύπορίαν. δεινοί γάρ, ώς ξοικεν, υπηρέαν οι Φοίνικες έκ παλαιών χρόνων είς το κέρδος εύρειν, οί δ' από της Ίταλίας είς τὸ μηδέν μηδενί τῶν άλλων καταλιπεῖν.

Γίνεται δε και καττίτεφος εν πολλοϊς τόποις τῆς 4 25 Ἰβηφίας, οὐκ έξ ἐπιπολῆς εύφισκόμενος, ὡς ἐν ταῖς ίστοφίαις τινὲς τεθφυλήκασιν, ἀλλ' ὀφυττόμενος καὶ

4 πολυχρόνιον Dind., πολύν χρόνον cod. 5 δ om. D 7 είρημένας ΙΙ 11 καί om. v. 18 οίκοῦντας — c. 39, 8 σχεδιῶν om. F τοὺς om. D 23 μηδὲν add. Reiske 24 κασσιτες. cod. 26 καὶ χωνευόμενος om. CEG (cf. Strab. p. 147) χωνευόμενος όμοίως ἀργύρω τε καὶ χρυσῶ. ὑπεράνω γὰρ τῆς τῶν Λυσιτανῶν χώρας ἔστι μέταλλα πολλὰ τοῦ καττιτέρου, κατὰ τὰς προκειμένας τῆς Ἰβηρίας ἐν τῷ ἀκεανῷ νησῦδας τὰς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος 5 Καττιτερίδας ἀνομασμένας. πολὺς δὲ καὶ ἐκ τῆς s Πρεττανικῆς νήσου διακομίζεται πρὸς τὴν κατ' ἀντικρὺ κειμένην Γαλατίαν, καὶ διὰ τῆς μεσογείου Κελτικῆς ἐω' ἵππων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ἀγεται παρά

- τε τούς Μασσαλιώτας καὶ εἰς τὴν ὀνομαζομένην πόλιν Ναρβῶνα· αὕτη δ' ἐστὶν ἄποικος μὲν Ῥω- 10 μαίων, διὰ δὲ τὴν εὐκαιρίαν [καὶ τὴν εὐπορίαν] μένιστον ἐμπόριον ἔγουσα τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις.
- 39 Ήμεζς δ' έπει τὰ κατὰ τοὺς Γαλάτας και τοὺς Κελτίβηρας, ἕτι δ' Ἰβηρας διήλθομεν, ἐπὶ τοὺς Λίγυας μεταβησόμεθα. οὖτοι γὰρ νέμονται μὲν 15 χώραν τραχεῖαν και παντελῶς λυπράν, τοῖς δὲ πόνοις και ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπονόν τινα βίον και ἀτυγή ζῶσι.
 - 2 καταδένδου γὰο τῆς χώρας οὖσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας σιδηροφοροῦντες ἐνερ- 20 γοὺς πελέκεις καὶ βαρεῖς, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλέον πέτρας λατομοῦσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος. οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἄνευ λίθου. καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπάθειαν τῆ συνεχεία περι- 25 γίνονται τῆς φύσεως, καὶ πολλὰ μοχθήσαντες ὀλίγους

2 τη̃ς om. C 3 κασσιτερ. cod. 5 Κασσιτερίδας v. 6 Βρεττανικη̃ς v. 11 καὶ τὴν εὐπορίαν del. Wurm; τὴν om. D, ἐμπορειαν D^a μεγίστην ἐμπορείαν D (cf. Strab. p. 181) 14 ἕτι δ' Ϊβηρας ABDEN, om. cet. 15 μὲν om. v. 20 ἐνεργῶς D 25 συνεχεία] συνηθεία F (cf. XI 8, 2)

καρπούς καί μόγις λαμβάνουσι. διὰ δὲ τὴν συνένειαν των νυμνασιών και το της τροφης έλλιπες τοις σώμασιν υπάρχουσιν ίσχνοι και εύτονοι. πρός δε την κακοπάθειαν ταύτην συνεργούς έγουσι τάς 5 γυναϊκας, είθισμένας έπ' ίσης τοις άνδράσιν έργάζεσθαι. πυνηγίας δε ποιούνται συνεχείς, έν αίς 3 πολλά των θηρίων χειρούμενοι την έχ των χαρπων σπάνιν διορθούνται. διόπερ έμβιούντες όρεσι γιονοβολουμένοις και τραχύτητας απίστους δρειβατεϊν 10 είωθότες, εύτονοι και μυώδεις γίνονται τοις σώμασιν. ένιοι δε δια την παρ' αύτοις σπανοκαρπίαν 4 πίνουσι μέν ύδωο, σαρχοφαγούσι δε τάς των ήμέοων τε καί άγρίων ζώων σάρκας καί των άπό της χώρας λαχάνων έμπίμπλανται, την χώραν έχοντες 362 άβατον τοῖς προσφιλεστάτοις τῶν θεῶν Δήμητρι 15 καί Διονύσω. νυκτερεύουσι δ' έπι της χώρας σπα- 5 νίως μέν έν τισιν εύτελέσιν έπαύλεσιν η χαλιαζς. τά δε πολλά έν ταις κοίλαις πέτραις και σπηλαίοις αύτοφυέσι και δυναμένοις σκέπην ίκανην παρέγε-20 σθαι. απολούθως δε τούτοις και τάλλα ποιοῦσι, 6 διαφυλάττοντες τον άρχαιον και άκατάσκευον βίον. καθόλου δ' έν τοις τόποις αί μεν γυναϊκες άνδρων. οί δ' άνδρες θηρίων έχουσιν εύτονίαν και άλκήν. πολλάκις γουν φασιν έν ταις στρατείαις τον μέγι-25 στον των Γαλατων ύπο Λίγυος ίσηνου παντελώς έκ προκλήσεως μονομαγήσαντα άνηρησθαι. δπλισμόν 7 δ' έχουσιν οί Λίγυες έλαφρότερον των Έωμαίων τη κατασκευη. σκεπάζει γαο αύτούς παραμήκης θυ-

5 ἀνδράσιν] ανοις D 9 ὀριβατείν D 11 στενοκαρπίαν D 18 καί] καί τοις γ. 22 τόποις] πόνοις Madvig

DIODORI SICULI

φεδς είς τὸν Γαλατικὸν ψυθμὸν δεδημιουφγημένος
καὶ χιτῶν συνειλημμένος ζωστῆφι, καὶ πεφιτίθενται
θηφίων δοφὰς καὶ ξίφος σύμμετφον· τινὲς δ' αὐτῶν
διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας μετεσχημάτισαν τὸν ὁπλισμόν, ἐξομοιοῦντες ἑαυτοὺς τοῖς 5
8 ἡγουμένοις. θφασεῖς δ' είσὶ καὶ γενναῖοι οὐ μόνον
εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πφὸς τὰς ἐν τῷ βίφ πεφιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητας. ἐμποφευόμενοι γὰφ
πλέουσι τὸ Σαφδόνιον καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος,
ἑτοίμως ἑαυτοὺς φιπτοῦντες εἰς ἀβοηθήτους κινδύ- 10
νους· σκάφεσι γὰς χφώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέφοις καὶ τοῖς ἅλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χφησίμοις
ἡκιστα κατεσκευασμένοις ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν
χειμώνων φοβεφωτάτας πεφιστάσεις καταπληκτικῶς.

40 Λείπεται δ' ήμιν είπειν περί των Τυρρηνών. 15 ούτοι γάρ το μέν παλαιον άνδρεία διενεγκόντες χώραν πολλήν κατεκτήσαντο και πόλεις άξιολόγους και πολλάς έκτισαν. δμοίως δε και ναυτικαίς δυνάμεσιν ίσχύσαντες και πολλούς χρόνους θαλαττοκρατήσαντες το μέν παρά την Ίταλίαν πέλαγος άφ' 20 έαυτων έποίησαν Τυρρηνικόν προσαγορευθηναι, τά δε κατά τάς πεζάς δυνάμεις έκπονήσαντες τήν τε σάλπιγγα λεγομένην έξεῦρον, εύχρηστοτάτην μεν είς τούς πολέμους, άπ' έκείνων δ' όνομασθεισαν Τυρρηνήν, τό τε περί τούς ήγουμένους στρατηγούς 25 άξίωμα κατεσκεύασαν, περιθέντες τοις ήγουμένοις

 $2 \pi \epsilon_{\varrhoir}(\vartheta \epsilon rai D 5 \alpha \dot{v} ro \dot{v}_S D 9 \Sigma \alpha_{\varrho} \delta \tilde{\omega} ov II 10$ $\epsilon ro(\mu ov_S D 13 \kappa a r \epsilon \sigma \kappa \epsilon v \alpha \sigma \mu \dot{e} v o)$ Schäfer 15 $\tau v \varrho \eta v \tilde{\omega} v D$ 16 $\tau \dot{o} \mu \dot{e} v$] $\pi \epsilon_{\varrho} \dot{c} \tau \dot{o} D 21 \tau \dot{a}$] $\tau \dot{o} CD 23 \lambda \epsilon_{\gamma} \rho \mu \dot{e} v \eta v$ del. Wess. 25 $\sigma r \varrho \alpha r \eta v o \dot{v}_S f$. del. V 39. 40.

δαβδούγους και δίφρον έλεφάντινον και περιπόρφυρον τήβενναν, έν τε ταις οίκίαις τὰ περίστωα πούς τὰς τῶν θεραπευόντων ὄγλων ταραγάς έξεῦοον εύχρηστίαν δν τὰ πλεΐστα Ρωμαΐοι μιμησάμε-5 νοι καί πρός τὸ κάλλιον αὐξήσαντες μετήνεγκαν έπι την ίδίαν πολιτείαν. γράμματα δε και συσιο-2 λονίαν καί θεολογίαν έξεπόνησαν έπι πλέον, καί τὰ περί την κεραυνοσκοπίαν μάλιστα πάντων άν-363 θρώπων έξειργάσαντο. διό και μέγρι των νῦν γρό-10 νων οί της οίκουμένης σχεδόν όλης ήγούμενοι θαυμάζουσί τε τούς άνδρας καί κατά τάς έν τοις κεραυνοίς διοσημείας τούτοις έξηγηταϊς χρώνται. χώραν δε νεμόμενοι πάμφορον, και ταύτην έξεργα- 3 ζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν οὐ μόνον πρός 15 την άρχοῦσαν διατροφήν, άλλὰ χαί προς ἀπόλαυσιν δαψιλή καί τρυφήν άνήκουσαν. παρατίθενται νάο δίς της ημέρας τραπέζας πολυτελείς και τάλλα τὰ πρός την ύπερβάλλουσαν τρυφήν οίκεῖα, στρωμνάς μέν άνθεινάς κατασκευάζοντες, έκπωμάτων δ' 20 άργυρων παντοδαπών πληθος και των διακονούντων οίκετων ούκ όλίγον άριθμόν ήτοιμακότες. καί τούτων οί μέν εύπρεπεία διαφέροντές είσιν, οί δ' έσθησι πολυτελεστέραις ή κατά δουλικήν άξίαν κεκόσμηνται. οίκήσεις τε παντοδαπάς ίδιαζούσας έχουσι 4 25 παρ' αύτοις ού μόνον οί θεράποντες, άλλα και των έλευθέρων οι πλείους. καθόλου δε την μεν έκ πα-

2 τιβένναν D, τὴν βένναν C περίστοα v. 4 εὖχοηστα aut εὐχοηστίαν παφέχοντα Steph. 5 κάλλιστον CFG 6 πολυτέλειαν D 15 ἀφκοῦσαν πρὸς τὴν Dind. (cf. II 4, 5. 59, 1) 19 μέν] δ' D 24 οἰκήσεις] ἀνέσεις Wurm 25 μόνον οί] μόνοι D Φεφάποντες] οί ἄφχοντες conicio λαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν ἀποβεβλήκασιν, ἐν πότοις δὲ καὶ ὡφθυμίαις ἀνάνδροις βιοῦντες οὐκ ἀλόγως τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν 5 τοῖς πολέμοις ἀποβεβλήκασι. συνεβάλετο δ' αὐτοῖς πρὸς τὴν τρυφὴν οὐκ ἐλάχιστον καὶ ἡ τῆς χώρας 5 ἀρετή· πάμφορον γὰρ καὶ παντελῶς εὕγειον νεμόμενοι παντὸς καρποῦ πλῆθος ἀποθησαυρίζουσιν. καθόλου γὰρ ἡ Τυρρηνία παντελῶς εὕγειος οὖσα πεδίοις ἀναπεπταμένοις ἐγκάθηται καὶ βουνοειδέσιν ἀναστήμασι τόπων διείληπται γεωργησίμοις· ὑγρὰ 10 δὲ μετρίως ἐστὶν οὐ μόνον κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τοῦ θέρους καιρόν.

- 41 'Επεί δὲ περί τῆς πρός ἑσπέραν κεκλιμένης χώρας καί τῆς πρός τὰς ἄρκτους νενευκυίας, ἕτι δὲ τῶν κατὰ τὸν ἀκεανὸν νήσων διεξήλθομεν, ἐν μέ- 15 ρει διέξιμεν περί τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν νήσων τῶν ἐν ἀκεανῷ τῆς 'Αραβίας τῆς πρός ἀνατολὴν κεκλιμένης καί προσοριζούσης τῆ καλουμένη Κεδρω-
- 2 σία. ή μέν γὰο χώρα πολλαῖς κώμαις καὶ πόλεσιν ἀξιολόγοις κατοικεῖται, καὶ τούτων αί μέν ἐπὶ χωμά- ∞ των δἰξιολόγων κεῖνται, αί δ' ἐπὶ γεωλόφων ἢ πεδίων καθίδουνται· ἕχουσι δ' αὐτῶν αί μέγισται βασίλεια κατεσκευασμένα πολυτελῶς, πληθος οἰκη-
- 8 τόφων έχοντα καὶ κτήσεις ἰκανάς. πᾶσα δ' αὐτῶν ἡ χώρα γέμει θρεμμάτων παντοδαπῶν, καρποφοροῦσα 25 καὶ νομὰς ἀφθόνους παρεχομένη τοῖς βοσκήμασι· ποταμοί τε πολλοὶ διαρρέοντες ἐν αὐτῆ πολλὴν ἀρ-

2 έν πότοις — ἀποβεβλήκασι om. FM δε om. v. 4 πολεμίοις D συνεβάλλετο v. 6 νεμόμενοι] χώραν add. CFG 10 τόπων] λόφων Dind. 19 γάρ om. D 21 η om. C V 40. 41.

δεύουσι χώραν, συνεργούντες πρός τελείαν αύξησιν των παρπων. διό και της Αραβίας ή πρωτεύουσα 364 τη άρετη προσηγορίαν έλαβεν οίκείαν, εύδαίμων όνομασθείσα. ταύτης δε κατά τάς έσχατιάς της 4 5 παρωκεανίτιδος γώρας κατ' άντικού νήσοι κείνται πλείους, ών τρείς είσιν άξιαι της ίστορικης άναγραφής, μία μεν ή προσαγορευομένη Ίερά, καθ' ήν ούκ έξεστι τούς τετελευτηκότας θάπτειν, έτέρα δε πλησίον ταύτης, απέχουσα σταδίους έπτα, είς 10 ην κομίζουσι τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων ταφῆς άξιοῦντες. ή δ' οὖν Ἱερὰ τῶν μὲν άλλων καρπῶν άμοιρός έστι, φέρει δε λιβανωτού τοσούτο πλήθος. ώστε διαρκείν καθ' όλην την οίκουμένην πρός τάς. τών θεών τιμάς. έχει δε και σμύρνης πληθος διά-15 φορον καί των άλλων θυμιαμάτων παντοδαπάς φύσεις, παρεχομένας πολλήν εύωδίαν. ή δε φύσις 5 έστι τοῦ λιβανωτοῦ και ή κατασκευή τοιάδε. δένδρου έστι τω μεν μεγέθει μικρόν, τη δε προσόψει τῆ ἀκάνθη τῆ Αίγυπτία τῆ λευκῆ παρεμφερές, τὰ 20 δε φύλλα τοῦ δένδρου δμοια τη δνομαζομένη Ιτέα. καί τὸ άνθος έπ' αὐτῷ φύεται χουσοειδές, ὁ δὲ λιβανωτός γινόμενος έξ αύτοῦ ὀπίζεται ὡς ἂν δάκουον. το δε της σμύρνης δένδρον δμοιόν έστι 6 τη σχίνω, το δε φύλλον έχει λεπτότερον και πυ-25 πνότερον. δπίζεται δε περισχαφείσης της γης από των ριζων, καί δσα μέν αύτων έν άγαθη γη πέφυκεν, έκ τούτων γίνεται δίς τοῦ ένιαυτοῦ, ξαρος καί θέφους. καί δ μέν πυρφός έαφινός ύπάρχει διά 1 συντελοῦντες ΙΙ 9 έπτὰ AD, ὡς ἑπτὰ cet. 13 thy

om. D

61

τὰς δρόσους, ὁ δὲ λευκὸς θερινός ἐστι. τοῦ δὲ παλιούρου συλλέγουσι τὸν καρπόν, καὶ χρῶνται βρωτοῖς καὶ ποτοῖς καὶ πρὸς τὰς κοιλίας τὰς ὅεού-42 σας φαρμάκω. διήρηται δὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἡ χώρα, καὶ ταύτης ὁ βασιλεὺς λαμβάνει τὴν κρατίστην, καὶ 5 τῶν καρπῶν τῶν γινομένων ἐν τῆ νήσω δεκάτην λαμβάνει. τὸ δὲ πλάτος τῆς νήσου φασὶν εἶναι 2 σταδίων ὡς διακοσίων. κατοικοῦσι δὲ τὴν νῆσον οί καλούμενοι Παγχαΐοι, καὶ τόν τε λιβανωτὸν καὶ τὴν σμύρναν κομίζουσιν εἰς τὸ πέραν καὶ πωλοῦσι 10 τοῖς τῶν Ἀράβων ἐμπόροις, παρ' ὡν ἅλλοι τὰ [τοιαῦτα] φορτία ἀνούμενοι διακομίζουσιν εἰς τὴν Φοινίκην καὶ Κοίλην Συρίαν, ἕτι δ' Αίγυπτον, τὸ δὲ τελευταῖον ἐκ τούτων τῶν τόπων ἕμποροι διακομί-

- 3 ζουσιν είς πάσαν τὴν οἰκουμένην. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη 15 νῆσος μεγάλη, τῆς προειρημένης ἀπέχουσα σταδίους τριάκοντα, εἰς τὸ πρὸς ἕω μέρος τοῦ ὠκεανοῦ κειμένη, τῷ μήκει πολλῶν τινων σταδίων. ἀπὸ γὰρ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνήκοντος ἀκρωτηρίου φασὶ δεωρεῖσθαι τὴν Ἰνδικὴν ἀέριον διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ³⁶⁵/₆
- 4 διαστήματος. ἔχει δ' ή Παγχαία κατ' αὐτὴν πολλὰ τῆς ίστορικῆς ἀναγραφῆς ἄξια. κατοικοῦσι δ' αὐτὴν αὐτόχθονες μὲν οί Παγχαῖοι λεγόμενοι, ἐπήλυδες δ' Ἐκεανῖται καὶ Ἐνδοὶ καὶ Σκύθαι καὶ Κρῆ-
- 5 τες. πόλις δ' έστιν άξιόλογος έν αὐτῆ, προσαγο-25 φευομένη μὲν Πανάφα, εὐδαιμονία δὲ διαφέφουσα. οί δὲ ταύτην οἰχοῦντες χαλοῦνται μὲν ἰχέται τοῦ Διὸς τοῦ Τριφυλίου, μόνοι δ' εἰσὶ τῶν τὴν Παγ-

1 θεοινός] χειμερινός CFG 11 τοιαύτα om. D 21 καθ' αύτην FG, om. C 28 τριφυλλίου D **V** 41. 42. 43.

χαίαν χώραν οίκούντων αὐτόνομοι καὶ ἀβασίλευτοι. άργοντας δε καθιστασι κατ' ένιαυτον τρείς. ούτοι δε θανάτου μεν ούκ είσι κύριοι, τα δε λοιπα πάντα διαπρίνουσι· και αύτοι δε ούτοι τα μεγιστα έπι τούς 5 legeig άναφέρουσιν. άπο δε ταύτης της πόλεως άπε- 6 γει σταδίους ώς έξήχοντα ίερον Διός Τριφυλίου, κείμενον μέν έν χώρα πεδιάδι, θαυμαζόμενον δέ μάλιστα διά τε την αρχαιότητα καί την πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν τῶν τόπων εὐωυΐαν. τὸ43 10 μέν ούν περί το ίερον πεδίον συνηρεφές έστι παντοίοις δένδρεσιν, ού μόνον χαρποφόροις, άλλά καί τοις άλλοις τοις δυναμένοις τέρπειν την δρασιν. πυπαρίττων τε γάρ έξαισίων τοις μεγέθεσι καί πλατάνων και δάωνης και μυρσίνης καταγέμει, πλή-15 θοντος τοῦ τόπου ναματιαίων ὑδάτων. πλησίον 2 γάο τοῦ τεμένους έκ τῆς γῆς ἐκπίπτει τηλικαύτη το μέγεθος πηγή γλυκέος ύδατος, ώστε ποταμόν έξ αὐτῆς γίνεσθαι πλωτόν έκ τούτου δ' εἰς πολλά μέρη τοῦ ὕδατος διαιρουμένου, και τούτων ἀρδευ-20 Ομένων, κατά πάντα τὸν τοῦ πεδίου τόπον συνάγκειαι δένδρων ύψηλων πεφύκασι συνεγείς, έν αίς πληθος ανδρών έν τοις του θέρους καιροις ένδιατρίβει, δονέων τε πληθος παντοδαπών έννεοττεύεται, ταις χρόαις διάφορα καί ταις μελωδίαις μεγά-25 λην παρεχόμενα τέρψιν, κηπεῖαί τε παντοδαπαί καί λειμώνες πολλοί και διάφοροι ταις γλόαις και τοις

6 τριφυλλίου D 8 τε om. D 9 της] τε add. CFG της... εύφυίας cod., corr. Reiske 14 μυρσίνης AE, γένεσι add. B, έρνεσι add. cet. 18 αύτης AE, αύτοῦ cet. 20 κατὰ om. CFG

÷

άνθεσιν, ώστε τη θεοπρεπεία της προσόψεως άξιον 3 των έγχωρίων θεών φαίνεσθαι. ην δε και των φοινίκων στελέχη μεγάλα και καρποφόρα διαφερόντως και καρύαι πολλαι άκροδρύων δαψιλεστάτην τοις έγχωρίοις άπόλαυσιν παρεχόμεναι. χωρίς δε τού- 5 των ύπηρχον άμπελοί τε πολλαι και παντοδαπαί, αι προς ύψος άνηγμέναι και διαπεπλεγμέναι ποικίλως την πρόσοψιν ήδειαν έποίουν και την άπόλαυσιν 366

- 44 τῆς ῶφας ἑτοιμοτάτην παφείχοντο. ὁ δὲ ναὸς ὑπῆφχεν ἀξιόλογος ἐκ λίθου λευκοῦ, τὸ μῆκος ἔχων δυεῖν 10 πλέθφων, τὸ δὲ πλάτος ἀνάλογον τῷ μήκει· κίοσι δὲ μεγάλοις καὶ παχέσιν ὑπήφειστο καὶ γλυφαῖς φιλοτέχνοις διειλημμένος· ἀγάλματά τε τῶν θεῶν ἀξιολογώτατα, τῆ τέχνῃ διάφοφα καὶ τοῖς βάφεσι
- 2 θαυμαζόμενα. κύκλφ δὲ τοῦ ναοῦ τὰς οἰκίας εἶχον 15 οἱ θεραπεύοντες τοὺς θεοὺς ἱερεῖς, δι' ὧν ἅπαντα τὰ περὶ τὸ τέμενος διφκεῖτο. ἀπὸ δὲ τοῦ ναοῦ δρόμος κατεσκεύαστο, τὸ μὲν μῆκος σταδίων τεττά-
- 3 φων, τὸ δὲ πλάτος πλέθοου. παφὰ δὲ τὴν πλευφὰν ἑκατέφαν τοῦ δφόμου χαλκεῖα μεγάλα κεῖται, τὰς 20 βάσεις ἔχοντα τετφαγώνους· ἐπ' ἐσχάτῷ δὲ τοῦ δφόμου τὰς πηγὰς ἔχει λάβφως ἐκχεομένας ὁ πφοειφημένος ποταμός. ἔστι δὲ τὸ φεφόμενον φεῦμα τῆ λευκότητι καὶ γλυκύτητι διαφέφον, πφός τε τὴν τοῦ σώματος ὑγίειαν πολλὰ συμβαλλόμενον τοῖς χφω- 25

4 καφοῖαι D, κάφυα πολλὰ F 5 παφεχόμενα CD 6 τε del. Bek. αὶ add. Steph. 8 τὴν πρόσοψιν ἡδεῖαν] οἰκείαν τὴν πρόσοψιν ABDE, οἰκίας τ. πρ. Wurm 9 ὅρας (vel ἀπώρας) Reiske, χώρας cod. 12 ὑπερήρειστο D 13 φιλοτέχνως Wurm διειλημμένοις F 21 έσχάτου Ε 22 τὰς om. v. 24 και γλυκύτητι om. D

μένοις δνομάζεται δ' δ ποταμός ούτος ήλίου ύδωρ. περιέχει δε την πηγην δλην κοηπίς λιθίνη πολυ- 4 τελής, διατείνουσα παρ' έκατέραν πλευράν σταδίους τέτταρας άχρι δε της έσχάτης πρηπίδος δ τόπος 5 ούκ έστι βάσιμος άνθρώπω πλήν των ίερέων. τό 5 δ' ύποκείμενον πεδίον έπι σταδίους διακοσίους καθιερωμένον έστι τοις θεοίς, και τας έξ αύτου προσόδους είς τὰς θυσίας ἀναλίσχουσι. μετὰ δὲ τὸ προειρημένον πεδίον όρος έστιν ύψηλόν, καθιερω-10 μένον μέν θεοῖς, ἀνομαζόμενον δὲ Οὐρανοῦ δίφρος καί Τριφύλιος Όλυμπος. μυθολογοῦσι γὰρ τὸ πα- 6 λαιόν Ούρανόν βασιλεύοντα της οίκουμένης προσηνῶς ἐνδιατρίβειν ἐν τῷδε τῷ τόπω, καὶ ἀπὸ τοῦ ύψους έφοραν τόν τε ούρανον και τα κατ' αύτον 15 άστρα, ύστερον δε Τριφύλιον Όλυμπον κληθηναι διά το τούς κατοικούντας ύπάργειν έκ τριών έθνων. όνομάζεσθαι δε τούς μεν Παγγαίους, τούς δ' Ώκεανίτας, τούς δε Δώους. οθς ύστερον ύπο Άμμωνος έκβληθηναι. τον γαο "Αμμωνά φασι μη μόνον φυ- 7 20 γαδεῦσαι τοῦτο τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτων άρδην ανελείν, και κατασκάψαι τήν τε Δώαν καί Άστερουσίαν. θυσίαν τε κατ' ένιαυτόν έν τούτφ τῷ ὄρει ποιεῖν τοὺς ίερεῖς μετὰ πολλῆς [τῆς] ἁγνείας. μετά δε τό δρος τοῦτο καί κατά την άλλην Παγγαιζ-45 25 τιν χώραν ύπάρχειν φασί ζώων παντοδαπών πληθος. έχειν γάρ αὐτὴν ἐλέφαντάς τε πολλούς καὶ λέοντας και παρδάλεις και δορκάδας και άλλα θηρία

11 τριφύλλιος D^a 13 έν om. CF 16 έκ τ. έ. ὑπάρχειν ν. 17 δε] γὰς CFG 18 Λώους et 21 Λωϊαν ABDE 23 τῆς om. D 24 παγχαιζτην D 27 πλείω δηρία ν. Diodobus II. 5 πλείω διάφορα ταις τε προσόψεσι καί ταις άλκαις

2 θαυμαστά. ἔχει δὲ ἡ νῆσος αὕτη καὶ πόλεις τρεῖς ἀξιολόγους, ἡΥρακίαν καὶ Δαλίδα καὶ Ἐκεανίδα. τὴν δὲ χώραν ὅλην εἶναι καρποφόρον, καὶ μάλιστα

3 οίνων παντοδαπῶν ἔχειν πλῆθος. είναι δὲ τοὺς ³⁶⁷ ἄνδρας πολεμικοὺς καὶ ἅρμασι χρῆσθαι κατὰ τὰς μάχας ἀρχαϊκῶς. τὴν δ' ὅλην πολιτείαν ἔχουσι τριμερῆ, καὶ πρῶτον ὑπάρχει μέρος παρ' αὐτοῖς τὸ τῶν ἰερέων, προσκειμένων αὐτοῖς τῶν τεχνιτῶν, δευτέρα δὲ μερἰς ὑπάρχει τῶν γεωργῶν, τρίτη δὲ 10

- 4 τῶν στρατιωτῶν, προστιθεμένων τῶν νομέων. οί μèν οὖν ίερεἰς τῶν ἁπάντων ἦσαν ἡγεμόνες, τάς τε τῶν ἀμφισβητήσεων κρίσεις ποιούμενοι καὶ τῶν ἅλλων τῶν δημοσία πραττομένων κύριοι. οί δὲ γεωργοί τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τοὺς καρποὺς ἀνα-15 φέρουσιν εἰς τὸ κοινόν, καὶ ὅστις ἂν αὐτῶν δοκῆ μάλιστα γεγεωργηκέναι, λαμβάνει γέρας ἐξαίρετον ἐν τῆ διαιρέσει τῶν καρπῶν, κριθεἰς ὑπὸ τῶν ίερέων ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος καὶ οί λοιποὶ μέγρι δέκα.
- 5 προτροπής ένεκα τῶν ἄλλων. παραπλησίως δὲ τού- 20 τοις και οἱ νομεῖς τά τε ἱερεῖα και τἄλλα παρα-διδόασιν εἰς τὸ δημόσιον, τὰ μὲν ἀριθμῷ, τὰ δὲ σταθμῷ, μετὰ πάσης ἀκριβείας. καθόλου γὰρ οὐδὲν ἐστιν ἰδία κτήσασθαι πλην οἰκίας και κήπου, πάντα δὲ τὰ γεννήματα και τὰς προσόδους οἱ ἱερεῖς παρα- 25 λαμβάνοντες τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῷ δικαίως ἀπονέ-μουσι, τοῖς δ' ἱερεῦσι μόνοις δίδοται διπλάσιον.
 6 χρῶνται δ' ἐσθήσι μὲν μαλακαῖς διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς

3 ύρακίδαν ABDE, Θρακίαν F 16 δοκεϊ D 20 τῶν] τῶν δ' D δὲ τούτοις om. D 24 ἔστιν] ἔξεστιν v.

πρόβατα ύπάρχειν διαφέροντα των άλλων δια την μαλακότητα φορούσι δε και κόσμον γρυσούν ου μόνον αί γυναϊκες, άλλά και οι ανδρες, περί μέν τούς τραγήλους έχοντες στρεπτούς κύκλους, περί δε 5 τάς γείρας ψέλια, έκ δε των ώτων παραπλησίως τοις Πέρσαις έξηρτημένους χρίχους. ύποδέσεσι δέ κοίλαις χρώνται καί τοις χρώμασι πεποικιλμέναις περιττότερον. οί δε στρατιωται λαμβάνοντες τας 46 μεμερισμένας συντάξεις φυλάττουσι την χώραν, δι-10 ειληφότες δχυρώμασι καί παρεμβολαΐς. έστι γάρ τι μέρος της χώρας έχον ληστήρια θρασέων καί παρανόμων άνθρώπων, οί τούς γεωργούς ένεδρεύοντες πολεμούσι τούτους. αύτοι δ' οι ιερείς πολύ των 2 άλλων ύπερέχουσι τρυφή καλ ταϊς άλλαις ταϊς έν 15 τῷ βίω καθαρειότησι καὶ πολυτελείαις. στολὰς μέν γάο έχουσι λινας, τη λεπτότητι καί μαλακότητι διαφόρους, ποτέ δε και τάς έκ των μαλακωτάτων έρίων κατεσκευασμένας έσθητας φορούσι. πρός δε τούτοις μίτρας έχουσι χρυσουφείς. την δ' υπόδεσιν έχουσι 20 σανδάλια ποικίλα φιλοτέχνως είργασμένα. χρυσοφοροῦσι δ' όμοίως ταῖς γυναιξί πλην τῶν ἐνωτίων. προσεδρεύουσι δε μάλιστα ταις των θεων θεραπείαις και τοις περι τούτων υμνοις τε και έγκωμίοις, μετ' ώδης τάς πράξεις αύτων και τάς είς άν-25 θρώπους εύεργεσίας διαπορευόμενοι. μυθολογούσι 3 δ' οί ίερεῖς τὸ γένος αὐτοῖς ἐκ Κρήτης ὑπάρχειν,

1 διὰ om. FG 7 κοίλαις (primo καιναῖς) Wess., κοιναῖς cod., κομψαῖς Reiske 10 τι] τὸ CFG 11 καὶ παφανόμων ABDE, om. cet. 14 τουσαῖς D 16 λεπτότητι ABDE, λευκότητι cet. 20 ποικίλα ABDE, om. cet.

ύπο Διος ήγμένοις είς την Παγχαίαν, ότε κατ' άν-368 θρώπους ών έβασίλευε τῆς οἰκουμένης. καὶ τούτων σημεῖα φέρουσι τῆς διαλέκτου, δεικνύντες τὰ πολλὰ διαμένειν παρ' αὐτοῖς Κρητικῶς ὀνομαζόμενα· τήν τε προς αὐτοὺς οἰκειότητα καὶ φιλανθρωπίαν ἐκ 5 προγόνων παρειληφέναι, τῆς φήμης ταύτης τοῖς ἐκγόνοις παραδιδομένης ἀεί. ἐδείκυυον δὲ καὶ ἀναγραφὰς τούτων, ἂς ἔφασαν τὸν Δία πεποιῆσθαι καθ' ὃν καιρον ἔτι κατ' ἀνθρώπους ἂν ίδρύσατο 4 τὸ ίερόν. ἔχει δ' ἡ χώρα μέταλλα δαψιλῆ χρυσοῦ 10

- τε καί ἀργύρου καί χαλκοῦ καί καττιτέρου καί σιδήρου. καί τούτων οὐδὲν ἔστιν ἐξενεγκεῖν ἐκ τῆς νήσου, τοῖς δ' [ερεῦσιν οὐδ' ἐξελθεῖν τὸ παράπαν ἐκ τῆς καθιερωμένης χώρας. τὸν δ' ἐξελθόντα ἐξου-
- 5 σίαν ἔχει ὁ περιτυχών ἀποκτεῖναι. ἀναθήματα δὲ 15 χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πολλὰ καὶ μεγάλα τοῖς θεοῖς ἀνάκειται, σεσωρευκότος τοῦ χρόνου τὸ πλῆθος
 6 τῶν καθιερωμένων ἀναθημάτων. τά τε θυρώματα τοῦ ναοῦ θαυμαστὰς ἔχει τὰς κατασκευὰς ἐξ ἀρ-
- γύφου καὶ χουσοῦ καὶ ἐλέφαντος, ἔτι δὲ θύας δε-20 δημιουργημένας. ἡ δὲ κλίνη τοῦ θεοῦ τὸ μὲν μῆκος ὑπάρχει πηχῶν ἕξ, τὸ δὲ πλάτος τεττάρων, χρυσῆ δ' ὅλη καὶ τῆ κατὰ μέρος ἐργασία φιλοτέχ-7 νως κατεσκευασμένη. παραπλήσιος δὲ καὶ ἡ τράπεζα τοῦ θεοῦ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῆ λοιπῆ πολυ-25 τελεία παράκειται πλησίον τῆς κλίνης. κατὰ μέσην

1 ἀπὸ D^b ἡγουμένου ABDE 3 τὴν διάλεκτον vel τὰ τῆς δ. Hertl. 6 τοἰς ἐν τοῖς ABDE 10 δαψιλῆ et 11 καὶ κασσιτέρου ABDE, om. cet. 12 οὐδὲν ἕξεστιν C, οὐκ ἔστιν FG 15 ἔχειν D, εἶχεν F 20 δύους FG, δυοῦς C 22 ἕξ] ἑπτά FG 24 παραπλησίως cod., corr. Eich. V 46. 47.

δε την κλίνην έστηκε στήλη χουσή μεγάλη, γοάμματα έχουσα τὰ παο' Λίγυπτίοις ίεοὰ καλούμενα, δι' ῶν ἦσαν αί ποάξεις Οὐρανοῦ τε καὶ Λιὸς ἀναγεγοαμμέναι, καὶ μετὰ ταύτας αί 'Αρτέμιδος καὶ 5 'Απόλλωνος ὑφ' Έρμοῦ προσαναγεγραμμέναι. περὶ μὲν οὖν τῶν κατ' ἀντικοῦ τῆς 'Αραβίας ἐν ἀκεανῷ νήσων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς δηθεῖσι.

Περί δε των κατά την Έλλάδα και το Αιγαίον 47 πέλαγος κειμένων νῦν διέξιμεν, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς 10 Σαμοθράκης ποιησάμενοι. ταύτην γάρ την νήσον ένιοι μέν φασι το παλαιόν Σάμον όνομασθηναι. τῆς δὲ νῦν Σάμου κτισθείσης διὰ τὴν δμωνυμίαν άπὸ τῆς παρακειμένης τῆ παλαιᾶ Σάμω Θράκης Σαμοθράκην όνομασθηναι. Φκησαν δ' αυτήν αυ-2 15 τόχθονες άνθρωποι. διό και περί των πρώτων γενομένων παρ' αύτοις άνθρώπων και ήγεμόνων ούδείς παραδέδοται λόγος. Ενιοι δέ φασι το παλαιον 369 Σαόννησον καλουμένην δια τούς αποικισθέντας έκ τε Σάμου καί Θράκης Σαμοθράκην όνομασθηναι. 20 έσγήκασι δε παλαιάν ίδίαν διάλεκτον οι αυτόγθο- 3 νες, ής πολλά έν ταις θυσίαις μέχρι του νυν τηοείται. of δè Σαμόθρακες ίστοροῦσι πρό τῶν παρά τοις άλλοις γενομένων κατακλυσμών έτερον έκει μέγαν γενέσθαι, τὸ μὲν πρῶτον τοῦ περί τὰς Κυ-25 ανέας στόματος δαγέντος, μετά δε ταῦτα τοῦ Έλλησπόντου. τὸ γὰρ ἐν τῷ Πόντῷ πέλαγος λίμνης 4 έχον τάξιν μέχοι τοσούτου πεπληρῶσθαι διὰ τῶν

1 δὲ μέσην ν. 18 πάλαι σαμοθράκης σαμοθράκην D 18 σαμόννησον D, Σάμον νῆσον FG 20 παλαιὸν Reiske 27 τοσούτου ABDE, τούτου cet.

είσρεόντων ποταμών, μέχρι ότου διὰ τὸ πλῆθος παρεκχυθέν τὸ φεῦμα λάβρως ἐξέπεσεν είς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ πολλὴν μέν τῆς 'Ασίας τῆς παρὰ Φάλατταν ἐπέκλυσεν, οὐκ ὀλίγην δὲ καὶ τῆς ἐπιπέδου γῆς ἐν τῆ Σαμοθράκη θάλατταν ἐποίησε· καὶ 5 διὰ τοῦτ' ἐν τοῖς μεταγενεστέροις καιροῖς ἐνίους τῶν ἁλιέων ἀνεσπακέναι τοῖς δικτύοις λίθινα κιο-5 νόκρανα, ὡς καὶ πόλεων κατακεκλυσμένων. τοὺς δὲ περιληφθέντας προσαναδραμεῖν εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους τῆς νήσου τόπους· τῆς δὲ θαλάττης ἀνα- 10 βαινούσης ἀεὶ μᾶλλον, εὕξασθαι τοῖς θεοῖς τοὺς ἐγχωρίους, καὶ διασωθέντας κύκλω περὶ ὅλην τὴν νῆσον ὅρους θέσθαι τῆς σωτηρίας, καὶ βωμοὺς ἰδρύσασθαι, ἐφ' ὡν μέχρι τοῦ κῦτ θύειν· ῶστ' εἰναι φανερὸν ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ κατώκουν 15

- 48 την Σαμοθοάκην. μετά δε ταῦτα τῶν κατὰ την νῆσον Σάωνα, γενόμενον, ὡς μέν τινές φασιν, ἐκ Διὸς και Νύμφης, ὡς δέ τινες, ἐξ Έρμοῦ και Ῥήνης, συναγαγείν τοὺς λαοὺς σποράδην οἰκοῦντας, και νόμους θέμενον αὐτὸν μεν ἀπὸ τῆς νήσου Σά- ∞ ωνα κληθηναι, τὸ δε πληθος εἰς πέντε φυλὰς διανείμαντα τῶν ἰδίων υίῶν ἐπωνύμους αὐτὰς ποιῆσαι.
- 2 ούτω δ' αὐτῶν πολιτευομένων λέγουσι παρ' αὐτοἴς τοὺς ἐκ Διὸς καὶ μιᾶς τῶν 'Ατλαντίδων 'Ηλέκτρας γενέσθαι Δάρδανόν τε καὶ 'Ιασίωνα καὶ 'Αρμονίαν. 25
- 8 ών τον μέν Δάρδανον μεγαλεπίβολον γενόμενον,

1 έκρεόντων D 5 $\gamma \tilde{\eta}_S$] τ $\tilde{\eta}_S$ D 9 περιλειφθέντας CFG 15 τοῦ] τοῦ νῦν CFG 16 τῶν κατὰ ABDE, τὸν περί cet. 17 σαωνον DC 20 νόμον CFG Σάονα CFG 22 αὐτοὺς D 24 τοὺς om. AE V 47. 48. 49.

καί πρώτον είς την Άσίαν έπι σχεδίας διαπεραιωθέντα, τὸ μέν πρῶτον κτίσαι Δάρδανον πόλιν καὶ τό βασίλειον τὸ περί την ύστερον κληθείσαν Τορίαν συστήσασθαι καί τούς λαούς άφ' έαυτοῦ Δαρδά-5 νους όνομάσαι. έπάρξαι δ' αύτόν φασι καί πολλών έθνων κατά την Άσίαν, και τους υπέο Θρά-370 κης Δαρδάνους κατοικίσαι. τον δε Δία βουληθέντα 4 καί τόν έτερον των υίων τιμής τυχείν, παραδείζαι αὐτῷ τὴν τῶν μυστηρίων τελετήν, πάλαι μέν οὖ-10 σαν έν τῷ νήσφ, τότε δέ πως παραδοθείσαν, ὧν ού θέμις απούσαι πλήν των μεμυημένων. δοπεί δ' ούτος πρώτος ξένους μυήσαι και την τελετην δια τοῦτο ἔνδοξον ποιῆσαι. μετὰ δὲ ταῦτα Κάδμον τὸν 5 'Αγήνορος κατὰ ζήτησιν τῆς Εὐρώπης ἀφικέσθαι 15 πρός αύτούς, καί τῆς τελετῆς μετασχόντα γῆμαι τὴν άδελφήν τοῦ Ἰασίωνος Άρμονίαν, οὐ καθάπερ Έλληνες μυθολογούσι, την Άρεος. τον δε γάμον τουτον 49 πρώτον δαίσαι θεούς, και Δήμητραν μέν Ιασίωνος έρασθείσαν τον καρπόν τοῦ σίτου δωρήσασθαι, Έρ-20 μην δε λύραν, Άθηναν δε τον διαβεβοημένον 80μον και πέπλον και αύλούς, Ήλέκτραν δε τα της μεγάλης καλουμένης μητρός των θεων ίερα μετά κυμβάλων και τυμπάνων και των δργιαζόντων. και 'Απόλλωνα μέν πιθαρίσαι, τὰς δὲ Μούσας αὐλῆσαι, 25 τούς δ' άλλους θεούς εύφημοῦντας συναυξήσαι τὸν γάμον. μετά δε ταῦτα τὸν μεν Κάδμον κατά τὸν 2

1 είς] μὲν είς D 2 πόλιν Δάφδανον ν. 5 καὶ om. CFG 10 παφαλυθεϊσαν coni. Dind. 16 τοῦ om. v. 22 τῶν om. D 25 εὐφημοῦντας συναυξῆσαι ABDE, συνευφημοῦντας αὐξῆσαι cet. 26 μὲν om. D

παραδεδομένον χρησμον πτίσαι Θήβας τας έν Βοιωτία φασί, τὸν δ' Ἰασίωνα γήμαντα Κυβέλην γεννήσαι Κορύβαντα. Ίασίωνος δε είς θεούς μεταστάντος, Δάρδανον καί Κυβέλην καί Κορύβαντα μετακομίσαι είς την Άσίαν τα της μητρός των θεών ίερα 5 3 καί συναπάραι είς Φρυγίαν. και την μέν Κυβέλην Ολύμπω τῶ πρώτω συνοικήσασαν γεννησαι 'Αλκήν, καί την θεάν Κυβέλην άφ' έαυτης όνομάσαι· τον δε Κορύβαντα τους έπι τοις της μητρός ίεροις ένθουσιάσαντας άφ' έαυτοῦ Κορύβαντας προσαγορεῦ- 10 4 σαι, γήμαι δε Θήβην την Κίλικος θυγατέρα. δμοίως δε τούς αύλούς είς Φρυγίαν έντεῦθεν μετενεχθηναι, και την λύραν την Έρμοῦ είς Λυρνησσόν, ην Άγιλλέα ύστερον έκπορθήσαντα λαβείν. έξ Ίασίωνος δε και Δήμητρος Πλούτον γενέσθαι φασίν οι μύθοι, 15 το δ' άληθές, τον του σίτου πλουτον, δωρηθέντα έν τῷ τῆς Αρμονίας γάμφ διὰ τὴν συνουσίαν τοῦ 5 Ίασίωνος. καί τὰ μέν κατὰ μέρος τῆς τελετῆς έν άπορρήτοις τηρούμενα μόνοις παραδίδοται τοις μυηθείσι διαβεβόηται δ' ή τούτων των θεων έπιφά- 20 νεια καί παράδοξος έν τοις κινδύνοις βοήθεια τοις 6 έπικαλεσαμένοις των μυηθέντων. γίνεσθαι δέ φασι καί εύσεβεστέρους καί δικαιοτέρους καί κατά παν βελτίονας έαυτῶν τοὺς τῶν μυστηρίων κοινωνήσαντας. διό και των άργαίων ήρώων τε και ήμι-25 θέων τούς έπιφανεστάτους πεφιλοτιμήσθαι μεταλα-

2 φασί, τὸν ở AD, τὸν ở E, φασί δὲ τὸν cet. 8 Κοφύβαντα ΑΕ, Κοφύβαντας cet. 7 τὸ πρῶτον ΑΕ 14 ἴάσωνος D 16 δωρηθῆναι Rhod.; at cf. c. 67, 2 18 μὲν om. CFG 19 παραδιδόναι CFG

- 871 βείν τῆς τελετῆς καὶ γὰρ Ἰάσονα καὶ Διοσκόρους, ἕτι δ' Ἡρακλέα καὶ Ὀρφέα, μυηθέντας ἐπιτυχεῖν ἐν ἁπάσαις ταῖς στρατείαις διὰ τῆν τῶν θεῶν τούτων ἐπιφάνειαν.
 - ⁵ Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς Σαμοθράκης διήλθομεν, ἀκο-50 λούθως καὶ περὶ τῆς Νάξου διέξιμεν. αὕτη γὰρ ἡ νῆσος τὸ μὲν πρῶτον προσηγορεύετο Στρογγύλη, ὅκησαν δ' αὐτὴν πρῶτοι Θρᾶκες διά τινας τοιαύτας αἰτίας. μυθολογοῦνται Βορέου γενέσθαι παίδες 2
- 10 Βούτης καί Λυκοῦργος οὐχ ὑμομήτριοι· τὸν δὲ Βούτην ὅντα νεώτερον ἐπιβουλεῦσαι τἀδελφῷ, καὶ καταφανῆ γενόμενον ἕτερον μὲν μηδὲν παθεῖν ὑπὸ τοῦ Λυκούργου, πρόσταγμα δὲ λαβεῖν ὅπως μετὰ τῶν συνεπιβουλευσάντων λαβὼν πλοῖα ζητῆ χώραν ἑτέ-
- 15 φαν είς κατοίκησιν. διόπεφ τὸν Βούτην μετὰ τῶν 8 συνεγκαλουμένων Θφακῶν ἐκπλεύσαντα καὶ διὰ τῶν Κυκλάδων νήσων κομιζόμενον κατασχεῖν τὴν Σπρογγύλην νῆσον, καὶ ἐν ταύτη κατοικοῦντα λήζεσθαι πολλοὺς τῶν παφαπλεόντων. σπανίζοντας δὲ γυ20 ναικῶν πεφιπλέοντας ἁφπάζειν ἀπὸ τῆς χώφας γυναϊκας. τῶν μὲν οὖν Κυκλάδων νήσων αί μὲν 4 όλοσχεφῶς ἔφημοι ὑπῆφχον, αἰ δ' όλίγοις οἰκούμεναι· διόπεφ ποφφωτέφω πλευσάντων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς Εὐβοίας ἀποκφουσθέντων, τῆ δὲ Θετ25 ταλία πφοσενεχθέντων, οἱ πεφὶ τὸν Βούτην ἀποβάντες ἐπὶ τὴν χώφαν πεφιέτυχον ταῖς Διονύσου τφοφοῖς πεφὶ τὸ καλούμενον Δρίος τῷ θεῷ ὀφιαζούσαις ἐν τῆ Φθιώτιδι 'Αχαΐα. ὁφμησάντων δὲ τῶν 5

1 ϊάσωνα D 3 πάσαις ν. 13 Λυκούργου ABDE, πατρός cet. 16 έκπλεύσαντα ABDE, συνεκπλεύσαντα cet. περί του Βούτην, αί μεν άλλαι ζίψασαι τὰ ίερὰ εἰς θάλατταν έφυγον, αί δ' εἰς ὄρος το καλούμενον Δρίος. Κορωνίδα δ' ἁρπαγείσαν συναναγκασθηναι τῷ Βούτη συνοικησαι. ἐπί δὲ τῆ ἁρπαγῆ και τῆ ὕβρει χαλεπῶς φέρουσαν ἐπικαλέσασθαι τον 5 Διόνυσον βοηθησαι αὐτῆ. τον δὲ μανίαν ἐμβαλείν τῷ Βούτη, και διὰ τοῦτο παρακόψαντα ξίψαι ἑαυ-⁶ τον εἰς τι φρέαρ και τελευτησαι. οι δ' ἅλλοι Θρῷκες ἑτέρας τινὰς γυναϊκας ήρπασαν, ἐπιφανεστάτας δὲ τήν τε 'Αλωέως γυναϊκα Ίφιμέδειαν και την θυ- 10 γατέρα αὐτῆς Παγκράτιν λαβόντες δ' αὐτὰς ἀπέπλευσαν εἰς την Στρογγύλην. οι δὲ Θρῷκες ἀντὶ τοῦ Βούτου κατέστησαν βασιλέα τῆς νήσου 'Αγασ-. σαμενόν, και την 'Αλωέως θυγατέρα Παγκράτιν

- ⁷ κάλλει διαφέρουσαν συνώκισαν αὐτῷ πρὸ γὰρ τῆς 15 τούτου αἰρέσεως οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἡγεμόνων Σικελὸς καὶ Ἐκήτορος ὑπὲρ τῆς Παγκράτιδος ἐρίσαντες ἀλλήλους ἀνεϊλον. ὁ δὲ ᾿Αγασσαμενὸς ὕπαρ-372 χον ἕνα τῶν φίλων καταστήσας συνώκισεν αὐτῷ
- 51 τὴν Ἰφιμέδειαν. ὁ δ' ᾿Αλωεὺς ἐπὶ ζήτησιν τῆς τε νο γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρὸς ἐξέπεμψε τοὺς υίοὺς Ὅτον καὶ Ἐφιάλτην. οῦ πλεύσαντες εἰς τὴν Στρογ-γύλην μάχῃ τε ἐνίκησαν τοὺς Θρặκας καὶ τὴν
 2 πόλιν ἐξεπολιόρκησαν. εἶτα ἡ μὲν Παγκράτις ἐτελεύτησεν, οἱ δὲ περὶ τὸν Ὅτον καὶ Ἐφιάλτην ἐπε- 25

βάλοντο κατοικείν έν τῆ νήσω καὶ ἄρχειν τῶν 1 ίερεῖα cod., corr. Hert. 4 Βούτα CFG 5 τῆ om. v. 7 Βούτα D²CFG 9 τινὰς om. D 13 Βούτα CFG ἀγασσόμενον D (= v. 18); Κασσαμενός Parthen. Erot. 19, qui

σομενον D (= v. 18); Κασσαμενος Partnen. Ετοτ. 19, qui etiam Σκέλλις pro Σικελός (v. 17) 20 είς έπιζήτησιν D τε τῆς CFG V 50. 51. 52.

Θραχῶν· μετωνόμασαν δὲ καὶ τὴν νῆσον Δίαν. ὕστερον δὲ στασιάσαντες προς ἀλλήλους καὶ μάχην συνάψαντες τῶν τε ἄλλων πολλοὺς ἀπέκτειναν καὶ ἀλλήλους ἀνείλον, ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων εἰς τὸν 5 λοιπὸν χρόνον ὡς ἡρωες ἐτιμήθησαν. οἱ μὲν οὖν 3 Θρᾶκες ἐνταῦθα κατοικήσαντες ἕτη πλείω τῶν διακοσίων ἐξέπεσου αὐχμῶν γενομένων ἐκ τῆς νήσου. μετὰ δὲ ταῦτα Κᾶρες ἐκ τῆς νῦν καλουμένης Δατμίας μεταναστάντες ὅκησαν τὴν νῆσον· ὡν βασι-10 λεύσας Νάξος ὁ Πολέμωνος ἀντὶ Δίας Νάξον ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν. ἐγένετο δ' ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐπιφανὴς ὁ Νάξος, καὶ ἀπέλιπεν υίδν Δεύκιππον· οὖ γενόμενος υίδς Σμέρδιος ἐβασίλευσε τῆς νήσου. ἐπὶ δὲ τοῦτου Θησεὺς ἐκ Κρήτης ἀναπλέων 4

- 15 μετὰ τῆς 'Αριάδνης ἐπεξενώθη τοῖς ἐν τῆ νήσφ· καὶ κατὰ τὸν ὕπνον ἰδὼν τὸν Διόνυσον ἀπειλοῦντα αὐτῷ, εἰ μὴ ἀπολείψει τὴν 'Αριάδνην αὑτῷ, φοβηθεἰς κατέλιπε καὶ ἐξέπλευσε. Διόνυσος δὲ νυκτὸς ἀπήγαγε τὴν 'Αριάδνην εἰς τὸ ὅρος τὸ καλούμενον
- 20 Δρίος· καί ἐν ἀρχῆ μὲν ἠφανίσθη ὁ θεός, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἡ ᾿Αριάδνη ἄφαντος ἐγενήθη. μυθολο-52 γοῦσι δὲ Νάξιοι περὶ τοῦ θεοῦ τούτου, φάσκοντες παρ' αὐτοῖς τραφῆναι [τὸν θεόν], καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῷ γεγονέναι προσφιλεστάτην καὶ ὑπό τι-
- 25 νων Διονυσιάδα καλείσθαι. τὸν γὰο Δία κατὰ τὸν 2 παραδεδομένον μῦθον, τότε κεραυνωθείσης Σεμέ-

4 *ύπὸ δὲ] ὑπό τε AD, καὶ ὑπὸ cet. 8 Λαμείας C Λαμίας cet., corr. Palmerius 14 δὲ om. D ἀποπλέων ∇ . 17 ἀπολείψη D αὐτοῦ CFG 20 δριὸς D(ABE), ^{*}Λριος cet. 21 ἐγένετο FG 23 τὸν Θεὸν om. ADE

λης πρό τοῦ τεχεῖν, τὸ βρέφος λαβόντα καὶ έρράψαντα είς τον μηρόν, ως δ τέλειος της γενέσεως χρόνος ήλθε, βουλόμενον λαθεΐν την "Ηραν, έξελεϊν τὸ βρέφος ἐν τῆ νῦν Νάξω, καὶ δοῦναι τρέωειν ταϊς έγγωρίοις Νύμφαις Φιλία και Κορωνίδι και 5 Κλείδη κεραυνωσαι δε την Σεμέλην πρό του τεκείν, ὅπως μή έκ θνητής, ἀλλ' έκ δυείν ἀθανάτων 373 3 ύπάρξας εύθύς έκ γενετης άθάνατος ή. δια δέ την είς τον Διόνυσον εύεργεσίαν έν τη τροφή τας χάριτας απολαβείν τους έγχωρίους. έπιδουναι γαρ 10 την νήσον είς εύδαιμονίαν, και ναυτικάς τε δυνάμεις άξιολόγους συστήσασθαι καί άπο Ξέρξου πρώτους άποστάντας άπό τοῦ ναυτικοῦ συγκαταναυμαχησαι τόν βάρβαρον, καί της έν Πλαταιαίς παρατάξεως ούκ ασήμως μετασχείν. είναι δε και περί την του 15 οίνου ίδιότητα διάφορόν τι παρ' αύτοις και μηνύον την του θεου πρός την νησον οίχειότητα.

- 53 Τὴν δὲ νῆσον τὴν Σύμην ὀνομαζομένην, τὸ παλαιὸν ἔρημον οὖσαν, πρῶτοι κατώκησαν οἱ μετὰ . Τρίοπος ἀφικόμενοι, ὧν ἡγεῖτο Χθόνιος ὁ Ποσειδῶ- » νος καὶ Σύμης, ἀφ' ἦς ἡ νῆσος ἕτυχε ταύτης τῆς
- 2 προσηγορίας. ὕστερον δ' αὐτῆς ἐβασίλευσε Νιρεὺς δ Χαρόπου καὶ 'Αγλαΐας, κάλλει διαφέρων, δς καὶ ἐπὶ Τροίαν μετ' 'Αγαμέμνονος ἐστράτευσε, τῆς τε νήσου δυναστεύων καὶ τῆς Κνιδίας μέρους κυρι- 25 εύων. μετὰ δὲ τοὺς Τρωικοὺς χρόνους κατέσχον τὴν νῆσον Κᾶρες, καθ' ὃν καιρὸν ἐθαλαττοκράτουν. ὕστερον δ' αὐχμῶν γενομένων ἔφυγον ἐκ τῆς νή-

5 gvlía xal xoquveía xal xleíde
ı D 6 Kleídi G 18 åxd] éx II

σου, καί κατφκησαν τὸ καλούμενον Οὐφάνιον. ἡ δὲ 3 Σύμη διέμεινεν ἔφημος, ἕως ὁ στόλος ὁ Λακεδαιμονίων καὶ 'Αργείων παφέβαλεν εἰς τούτους τοὺς τόπους. ἔπειτα κατφκίσθη πάλιν τόνδε τὸν τφόπον. 5 τῶν μετὰ Ἱππότου τις μετασχών τῆς ἀποικίας, ὅνομα 4 Ναῦσος, ἀναλαβών τοὺς καθυστεφήσαντας τῆς κληφοδοσίας, ἔφημον οἶσαν τὴν Σύμην κατφκησε καί τισιν ἑτέφοις ὕστεφον καταπλεύσασιν, ὧν ἦν Ξοῦθος ἡγεμών, μεταδοὺς τῆς πολιτείας καὶ χώφας κοινῆ 10 τὴν νῆσον κατφκησε. φασὶ δὲ τῆς ἀποικίας ταύτης μετασγεῖν τούς τε Κνιδίους καὶ Ῥοδίους.

Κάλυδναν δε και Νίσυρον το μεν άργαζον Κα-54 ρες κατώκησαν, μετὰ δὲ ταῦτα Θετταλός δ Ήρακλέους άμφοτέρας τὰς νήσους κατεκτήσατο. διόπερ "Αντι-15 φός τε καί Φείδιππος οί Κώων βασιλείς στρατεύοντες είς Ίλιον ήργον των πλεόντων έκ των προειοημένων νήσων. κατά δε τον έκ Τροίας απόπλουν 2 τέτταρες των 'Αγαμέμνονος νεων έξέπεσον περί Κάλυδυαν, καί τοις έγχωρίοις καταμιγέντες κατώκη-20 σαν. οί δε την Νίσυρον το παλαιον οικήσαντες ύπο 3 374 σεισμών διεφθάρησαν. ύστερον δε Κώοι, καθάπερ την Κάλυδναν, ταύτην κατώκησαν μετά δε ταυτα ωθορας ανθρώπων έν τη νήσω γενομένης οι **Ρ**όδιοι έποίκους είς αὐτὴν ἀπέστειλαν. τὴν δὲ Κάρπαθον 4 25 πρῶτοι μέν φκησαν τῶν μετὰ Μίνω τινές συστρατευσαμένων, καθ' δν χρόνον έθαλαττοκράτησε πρωτος των Έλλήνων. ύστερον δε πολλαίς γενεαίς Ίσκλος 7 Thy] vyoov add. CFG 15 Φείδιππος ΑΕ (Hom. B 16 υπηρχον CFG 21 έφθάρησαν 678), Φίλιππος cet. 16 ύπῆςχον CFG CFG υστεgov — κατώκησαν om. ADE 24 anoinous Cέστειλαν τ.

DIODORI SICULI

δ Δημολέοντος, 'Αργεΐος ών το γένος, κατά τι λόγιον αποικίαν απέστειλεν είς την Κάφπαθον.

- 55 Τὴν δὲ νῆσον τὴν ὀνομαζομένην Ῥόδον πρῶτοι κατώκησαν οἱ προσαγορευόμενοι Τελχίνες· οὖτοι δ' ἦσαν υἰοὶ μὲν Θαλάττης, ὡς ὁ μῦθος παραδέδωκε, ₅ μυθολογοῦνται δὲ μετὰ Καφείρας τῆς Ἐκεανοῦ θυγατρὸς ἐκθρέψαι Ποσειδῶνα, Ῥέας αὐτοῖς παρα-
- 2 καταθεμένης τὸ βρέφος. γενέσθαι δ' αὐτοὺς καὶ τεχνῶν τινων εὑρετὰς καὶ ἄλλων τῶν χρησίμων εἰς τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων εἰσηγητάς. ἀγάλματά 10 τε θεῶν πρῶτοι κατασκευάσαι λέγονται, καί τινα τῶν ἀρχαίων ἀφιδρυμάτων ἀπ' ἐκείνων ἐπωνομάσθαι· παρὰ μὲν γὰρ Λινδίοις ᾿Απόλλωνα Τελχίνιον προσαγορευθῆναι, παρὰ δὲ Ἰαλυσίοις ¨Hραν καὶ Νύμφας Τελχινίας, παρὰ δὲ Καμειρεῦσιν¨ Hραν Τελ- 15
- 3 χινίαν. λέγονται δ' ούτοι καί γόητες γεγονέναι καί παφάγειν ὅτε βούλοιντο νέφη τε καί ὅμβρους καί χαλάζας, ὁμοίως δὲ καὶ χιόνα ἐφέλκεσθαι· ταῦτα δὲ καθάπερ καὶ τοὺς μάγους ποιεῖν ίστοροῦσιν. ἀλλάττεσθαι δὲ καὶ τὰς ίδίας μορφάς, καὶ εἶναι φθο- 20
- 4 νεφούς έν τη διδασκαλία των τεχνών. Ποσειδώνα
 δε άνδρωθέντα έρασθηναι Άλίας της των Τελχίνων
 άδελφης, και μιχθέντα [ταύτη] γεννησαι παιδας έξ
 μεν άρρενας, μίαν δε θυγατέρα 'Ρόδον, άφ' ής την
 5 νήσου όνομασθηναι, νενέσθαι δε κατά τον καιρόν 25

6 καφίφνας ABDE, Καμείφας Lobeck, Καβείφας Gelzer 9 αઁλλων] αٚλλα ΑΕ χρησίμων είς τὸν βίον ADE, εἰς τ. β. χρησίμων cet. 10 τοις ἀνθφώποις FG (c. 73, 7) * εἰσηγητάς] εἰσηγήσασθαι cod. 13 γάφ om. D 15 καμιφεῦσιν D 20 ἀλλάττειν CFG 22 'λλίας post ἀδελφῆς v. 23 ταύτη om. ABDE 25 ἀνομάσθαι C

τούτον έν τοις πρός έω μέρεσι της νήσου τούς κληθέντας γίγαντας. ότε δή και Ζεύς λέγεται καταπεπολεμηχώς Τιτάνας έρασθηναι μιάς των νυμφων Ίμαλίας δνομαζομένης, και τρείς έξ αύτης τεκνώσαι 5 παίδας, Σπαρταΐον, Κρόνιον, Κύτον. κατά δε την 6 τούτων ήλικίαν φασίν Άφροδίτην έκ Κυθήρων κομιζομένην είς Κύπρον και προσορμιζομένην τη νήσω χωλυθήναι ύπό των Ποσειδώνος υίων, όντων ύπερηφάνων και ύβριστων της δε θεοῦ δια την δργην 10 έμβαλούσης αύτοις μανίαν, μιγηναι αύτους βία τη μητοί καί πολλά κακά δραν τούς έγχωρίους. Πο- 7 σειδώνα δε το γεγονός αίσθόμενον τούς υίούς κούψαι κατά γης διά την πεπραγμένην αίσχύνην, ούς 375 κληθηναι προσηφους δαίμονας. Αλίαν δε δίψασαν 15 έαυτην είς την θάλατταν Λευχοθέαν δνομασθηναι καί τιμής άθανάτου τυγείν παρά τοις έγγωρίοις. γρόνω δ' ύστερον προαισθομένους τούς Τελγίνας 56 τόν μέλλοντα γίνεσθαι κατακλυσμόν έκλιπεϊν την νησον καί διασπαρηναι. Λύκον δ' έκ τούτων παρα-20 νενόμενον είς την Αυχίαν Απόλλωνος Αυχίου ίερον ίδούσασθαι παρά τον Ξάνθον ποταμόν. τοῦ δὲ 2 κατακλυσμοῦ γενομένου τοὺς μὲν ἄλλους διαφθαοηναι, της δε νήσου δια την έπομβρίαν έπιπολασάντων των ύνρων λιανάσαι τούς έπιπέδους τόπους, 25 δλίνους δ' είς τὰ μετέωρα τῆς νήσου συμφυγόντας διασωθηναι έν οίς υπάρχειν και τους Διός παίδας. Ήλιον δε κατά μεν τον μῦθον έρασθέντα τῆς Ῥό- 3

2 γίγαντας] ίγνητας Bethe λέγεται om. CFG 9 διὰ τὴν ὀφγὴν om. FGM 23 δὲ] γὰφ fort. ἐπιπολασάντων τῶν AD(BE), ἐπὶ πολλὰ τῶν cet.

DIODORI SICULI

δου τήν τε νῆσον ἀπ' αὐτῆς ὀνομάσαι Ῥόδον καὶ τὸ ἐπιπολάζου ὕδωο ἀφανίσαι· ὁ δ' ἀληθης λόγος ὅτι κατὰ την ἐξ ἀρχῆς σύστασιν τῆς νήσου πηλώδους οὕσης ἔτι καὶ μαλακῆς, τὸν ῆλιον ἀναξηράναντα την πολλην ὑγρότητα ζωογονῆσαι την γῆν, 5 καὶ γενέσθαι τοὺς κληθέντας ἀπ' αὐτοῦ Ἡλιάδας, ἑπτὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ [τοὺς] ἅλλους ὁμοίως λαοὺς 4 αὐτόχθονας. ἀκολούθως δὲ τούτοις νομισθῆναι την νῆσον ίερὰν Ἡλίου καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα γενομένους

- νησον ιεφαν Ηλιου και τους μετα ταυτα γενομενους 'Ροδίους διατελέσαι περιττότερον τῶν ἄλλων Θεῶν 10 τιμῶντας τὸν Ήλιον ὡς ἀρχηγὸν τοῦ γένους αὐτῶν.
- 5 είναι δὲ τοὺς ἑπτὰ υίοὺς Όχιμον, Κέφκαφον, Μάκαφα, 'Ακτϊνα, Τενάγην, Τριόπαν, Κάνδαλον, θυγατέφα δὲ μίαν, 'Ηλεκτρυώνην, ην ἔτι παρθένον οὖσαν μεταλλάξαι τὸν βίον καὶ τιμῶν τυχεῖν παρὰ 15 Ῥοδίοις ἡρωικῶν. ἀνδρωθεῖσι δὲ τοῖς Ἡλιάδαις εἰπεῖν τὸν Ἡλιον, ὅτι οῖτινες ἂν 'Αθηνῷ θύσωσι πρῶτοι, παρ' ἑαυτοῖς ἕξουσι τὴν θεόν. τὸ δ' αὐτὸ λέ-
- 6 γεται διασαφήσαι τοις την Άττικην κατοικούσι. διὸ καί φασι τοὺς μὲν Ήλιάδας διὰ την σπουδην ἐπι- 20 λαθομένους ἐνεγκείν πῦς ἐπιθείναι τὰ θύματα, τὸν δὲ τότε βασιλεύοντα τῶν Ἀθηναίων Κέκροπα ἐπὶ 7 τοῦ πυςὸς θῦσαι ὕστερον. διόπες φασὶ διαμένειν μέχοι τοῦ νῦν τὸ κατὰ την θυσίαν ίδιον ἐν τῆ Ῥόδω, καὶ την θεὸν ἐν αὐτῆ καθιδοῦσθαι. περὶ 25

7 τοὺς om. D άλλους om. F, λαοὺς om. E 18 Τρίσπα D 14 Ήλεκτουόνην cod. ην ἕτι] ἕτι δὲ D 15 τὸν βίον om. II 17 ὅτι add. Eich. οδτινες ἀν Άθηνᾶ] ἐάν τινες ἀθηναῖοι D 19 διαφαφῆσαι λέγεται v. 21 ἐπι-Φεῖναι Eich., καὶ ἐπιθεῖναι τότε cod.

μέν ούν των άρχαιολογουμένων παρά Ροδίοις ούτω

τινές μυθολογούσιν έν οίς έστι και Ζήνων δ τά περί ταύτης συνταξάμενος. οί δ' Ηλιάδαι διάφοροι 57 γενηθέντες των άλλων έν παιδεία διήνεγχαν καί 876 μάλιστ' έν άστρολογία, είσηγήσαντο δε και περί 5 τῆς ναυτιλίας πολλά καὶ τὰ περὶ τὰς ῶρας διέταξαν. εύφυέστατος δε γενόμενος Τενάγης ύπο των 2 άδελφων δια φθόνον ανηρέθη. γνωσθείσης δε της έπιβουλής οί μετασχόντες τοῦ φόνου πάντες έφυγον. - πούτων δε Μάκαο μεν είς Λέσβον άφίκετο. Κάνδα-10 λος δε είς την Κω. 'Απτίς δ' είς Αίγυπτον απάρας έπτισε την Ηλιούπολιν δνομαζομένην, από τοῦ πατρός θέμενος την προσηγορίαν. οί δ' Αιγύπτιοι έμαθον παρ' αύτοῦ τὰ περί την ἀστρολογίαν θεωοήματα. ύστερον δε παρά τοις Έλλησι γενομένου 3 15 κατακλυσμοῦ, καὶ διὰ τὴν ἐπομβρίαν τῶν πλείστων άνθρώπων άπολομένων, δμοίως τούτοις καί τα διά τῶν γραμμάτων ὑπομνήματα συνέβη φθαρηναι δι' 4 ην αίτίαν οι Αιγύπτιοι καιρόν εύθετον λαβόντες έξιδιοποιήσαντο τὰ περί τῆς ἀστρολογίας, καὶ τῶν 20 Έλλήνων διὰ την άγνοιαν μηκέτι των γραμμάτων άντιποιουμένων ένίσχυσεν, ώς αύτολ πρῶτοι την τῶν άστρων εύρεσιν έποιήσαντο. δμοίως δε και 'Αθη- 5 ναΐοι κτίσαντες έν Αιγύπτω πόλιν την δνομαζομέυην Σάιν, της δμοίας έτυχου άγνοίας δια τον κατα-25 κλυσμόν. δι' ας αίτίας πολλαϊς ύστερον γενεαϊς Κάδμος δ Άνήνορος έκ της Φοινίκης πρωτος ύπελήφθη πομίσαι γράμματα είς την Έλλάδα. και άπ' έκείνου το λοιπον οι Έλληνες έδοξαν αεί τι προσ-

³ γεγονότες FG 9 ἀφίκετο om. D 19 τὴν ἀστρολογίαν F 21 ἐνίσχυσαν cod., corr. Steph. 24 σαι D Diodobus II. 6

ευρίσκειν περί τῶν γραμμάτων, κοινῆς τινος ἀγνοίας 6 κατεχούσης τοὺς Ἐλληνας. Τριόπας δὲ πλεύσας εἰς τὴν Καρίαν κατέσχειν ἀκρωτήριον τὸ ἀπ' ἐκείνου Τριόπιον κληθέν. οί δὲ λοιποί τοῦ Ἡλίου παίδες διὰ τὸ μὴ μετασχείν τοῦ φόνου κατέμειναν ἐν τῆ s Ῥόδῷ, καὶ κατφκησαν ἐν τῆ Ἰαλυσία κτίσαντες πό-7 λιν ᾿Αχαΐαν. ὧν ὁ πρεσβύτερος Ὅχιμος βασιλεύων ἔγημε μίαν τῶν ἐγχωρίων Νυμφῶν Ἡγητορίαν, έξ ἦς ἐγέννησε θυγατέρα Κυδίππην τὴν μετὰ ταῦτα

- Κυρβίαν μετονομασθείσαν ην γήμας Κέρκαφος 10 8 άδελφος διεδέξατο την βασιλείαν. μετα δε την τούτου τελευτην διεδέξαντο την άρχην υίοι τρείς, Λίνδος, Ίάλυσος, Κάμειρος έπι δε τούτων γενομένης μεγάλης πλημυρίδος, έπικλυσθείσα ή Κύρβη ξοημος έγένετο, αύτοι δε διείλοντο την χώραν, και ξκαστος 15
- 58 έαυτοῦ πόλιν ὁμώνυμον ἔκτισε. κατὰ δὲ τούτους τοὺς χρόνους Δαναὸς ἔφυγεν ἐξ Λἰγύπτου μετὰ 377 τῶν θυγατέρων· καταπλεύσας δὲ τῆς Ῥοδίας εἰς Λίνδον καὶ προσδεχθεἰς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ίδρύσατο τῆς ᾿Αθηνᾶς ίερὸν καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ so καθιέρωσε. τῶν δὲ τοῦ Δαναοῦ θυγατέρων τρεῖς ἐτελεύτησαν κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τὴν ἐν τῆ Λίνδω, al δ' ἄλλαι μετὰ τοῦ πατρὸς Δαναοῦ εἰς Ἄργος
 2 ἐξέπλευσαν. μικρὸν δ' ὕστερον τούτων τῶν χρόνων Κάδμος ὁ ᾿Αγήνορος, ἀπεσταλμένος ὑπὸ τοῦ βασι-25 λέως κατὰ ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, κατέπλευσεν εἰς

6 ϊλυσία D 7 Αχαίαν] τιν μετὰ ταῦτα Κύρβην μετονομασθεϊσαν add. (ex v. 9) Palmerius 10 Κύβειαν C, Κύρειαν FG 11 ὁ ἀδεἰφὸς v. 12 οἱ υίοὶ v. 13 ΐλυσος D κάμιςος D 14 Κύρβης D, Κύρβις C 16 ἕκτισαν D 21 τῶν δὲ τοῦ — 24 ὕστεςον] ἐπὶ δὲ ΑΕΝ τρεῖς — 24 ὕστεςον om. D

την Ροδίαν κεχειμασμένος δ' ίσχυρως κατά τον πλοῦν καί πεποιημένος εὐγὰς ίδούσασθαι Ποσειδῶνος ίερόν. διασωθείς ίδρύσατο κατά την νήσον του θεοῦ τούτου τέμενος καὶ τῶν Φοινίκων ἀπέλιπέ 5 τινας τούς έπιμελησομένους. ούτοι δε καταμινέντες Ίαλυσίοις διετέλεσαν συμπολιτευόμενοι τούτοις. έξ ών φασι τούς ίερεῖς κατά γένος διαδέγεσθαι τάς ίερωσύνας. δ δ' οὖν Κάδμος καὶ τὴν Λινδίαν Άθη- 3 ναν έτίμησεν άναθήμασιν, έν οίς ήν χαλκούς λέβης 10 άξιόλογος κατεσκευασμένος είς τον άρχαϊον δυθμόν. ούτος δ' είγεν έπιγραφήν Φοινικικοίς γράμμασιν, ά φασι πρώτον έκ Φοινίκης είς την Έλλάδα κομισθήναι. μετά δε ταύτα της Ροδίας γης άνείσης 4 δφεις ύπερμεγέθεις συνέβη πολλούς των έγχωρίων 15 ύπό των δφεων διαφθαρήναι. διόπερ οί περιλει**φθέντε**ς έπεμψαν είς Δηλον τούς έπερωτήσοντας τόν θεόν περί της των κακών απαλλαγής. του δ 5 Άπόλλωνος προστάξαντος αύτοις παραλαβειν Φόρβαντα μετά των συναχολουθούντων αύτω, καί μετά 20 τούτων κατοικείν την Ρόδον. ούτος δ' ήν υίος μέν Λαπίθου, διέτριβε δε περί Θετταλίαν μετά πλειόνων, ζητων γώραν είς κατοίκησιν. των δε Ροδίων μεταπεμψαμένων αύτον κατά την μαντείαν .: αλ μεταδόντων της γώρας, δ μέν Φόρβας άνειλε τούς δφεις, 25 καί την νήσον έλευθερώσας τοῦ φόβου, κατώκησεν έν τη Ροδία, γενόμενος δε και τάλλα άνης άγαθός έσγε τιμάς ήρωικάς μετά την τελευτήν. ύστερον 59

2 ίδούσεσθαι Hert. 6 ϊλυσίοις D 9 χαλποῦς om. CFG 11 φοινιποίς cod. (c. 74, 1) 12 πομισθηναι CFGM, τὰ καλούμενα φοινιπιπά add. cet. 21 διατρίβων D 6*

δε τούτων 'Αλθαιμένης δ Κατρέως υίδς τοῦ Κρητών βασιλέως περί τινων χρηστηριαζόμενος έλαβε γοησμόν. δτι πεπρωμένον έστιν αύτω του πατρός 2 αὐτόχειρα γενέσθαι. βουλόμενος οὖν τοῦτο τὸ μύσος έχουγειν έχουσίως ξουγεν έχ της Κοήτης μετά 5 των βουλομένων συναπαραι, πλειόνων όντων. ούτος μέν οὖν κατέπλευσε τῆς Ροδίας είς Κάμειρον και έπι 378 [μέν] όρους Άταβύρου Διός ίερον ίδρύσατο τοῦ προσανορευομένου Άταβυρίου. διόπερ έτι και νῦν τιμᾶται διαφερόντως, κείμενον έπί τινος ύψηλης άκρας, άφ' 10 3 ης έστιν άφοραν την Κρήτην. δ μέν ουν Άλθαιμένης μετά των συναχολουθησάντων κατώχησεν έν τη Καμείοω, τιμώμενος ύπο των έγχωρίων ό δε πατήρ αύτοῦ Κατρεύς, ξρημος ων ἀρρένων παίδων καί διαφερόντως άγαπῶν τὸν Άλθαιμένην, Επλευ- 15 σεν είς Ρόδον, φιλοτιμούμενος εύρειν τον υίον καί άπαγαγείν είς Κρήτην. τῆς δὲ κατὰ τὸ πεπρωμένον ανάγκης έπισχυούσης, δ μέν Κατρεύς απέβη μετά τινων έπι την Ροδίαν νυκτός, και γενομένης συμπλοκής και μάχης πούς τους έγχωρίους δ Άλ-20 θαιμένης έκβοηθών ήκόντισε λόγχη καί δι' άγνοιαν 4 παίσας απέκτεινε τον πατέρα. γνωσθείσης δε της πράξεως, δ [μεν] 'Αλθαιμένης ού δυνάμενος φέρειν τό μέγεθος της συμφοράς τάς μέν άπαντήσεις καί δμιλίας των άνθρώπων περιέχαμητε, διδούς δ' έαυ- 25 τόν είς τας έρημίας ήλατο μόνος καί δια την λύπην έτελεύτησεν. ύστερον δε κατά τινα χρησμόν

7 Κάβειφον FGM καὶ ἐπὶ μὲν AD, ἐπὶ ở cet. 9 ὅπεφ ΙΙ 18 ἐνισχυούσης CF 23 μὲν del. Bek. 25 πεφιέκαμπτε Dind., παφέκαμπτε cod.

ĸ

τιμάς έσχε παφά 'Ροδίοις ήφωικάς. βφαχύ δὲ πφό 5 τῶν Τφωικῶν Τληπόλεμος ὁ 'Ηφακλέους φεύγων διὰ τὸν Λικυμνίου θάνατον, ὃν ἀκουσίως ἦν ἀνηφηκώς, ἔφυγεν ἑκουσίως ἐξ "Λφγους· χφησμὸν δὲ 5 λαβὼν ὑπὲφ ἀποικίας μετά τινων λαῶν κατέπλευσεν εἰς τὴν 'Ρόδον, καὶ πφοσδεχθεἰς ὑπὸ τῶν ἐγχωφίων αὐτοῦ κατώκησε. γενόμενος δὲ βασιλεὺς πάσης τῆς 6 νήσου τήν τε χώφαν ἐπ' ἴσης κατεκληφούχησε καὶ τάλλα διετέλεσεν ἄφχων ἐπιεικῶς. τὸ δὲ τελευταΐον 10 μετ' 'Αγαμέμνονος στφατεύων εἰς "Γλιον τῆς μὲν 'Ρόδου τὴν ἡγεμονίαν παφέδωκε Βούτα τῷ ἐξ "Αφγους αὐτῷ μετασχόντι τῆς φυγῆς, αὐτὸς δ' ἐπιφανὴς ἐν τῷ πολέμῷ γενόμενος ἐτελεύτησεν ἐν τῆ Τφωάδι.

¹⁵ Έπει δε ταις Ροδίων πράξεσι τῆς κατ' ἀντιπέρας 60 Χερρονήσου ἕνια συμπεπλέχθαι συμβέβηκεν, οἀκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι περί αὐτῶν διελθεῖν. ἡ Χερρόνησος τοίνυν τὸ παλαιόν, ὡς μέν τινές φασιν, ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς φύσεως ὄντος ἰσθμώδους ταύτης
⁸⁰ ἔτυχε τῆς προσηγορίας. ὡς δέ τινες ἀναγεγράφασιν, ἀπὸ τοῦ δυναστεύσαντος τῶν τόπων ὄνομα Χερρονήσου προσηγόρευται. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον τῆς 2 τούτου δυναστείας λέγεται πέντε Κούρητας ἐκ Κρήτης εἰς αὐτὴν περαιωθῆναι· τούτους δ' ἀπογόνους
⁸⁵ γεγονέναι τῶν ὑποδεξαμένων Δία παρὰ τῆς μητρός Ρέας καὶ θρεψάντων ἐν τοῖς κατὰ τὴν Κρήτην Ἰδαίοις ὅρεσι. στόλω δ' ἀξιολόγω πλεύσαντας εἰς 3

4 έξ Α. έπουσίως ν. 5 λαῶν] ἄλλων Wurm 15 κατ' Dind., κατὰ τὴν cod. ἀντιπέρα χερρόνησον D 19 τῆς φ. τοῦ τόπου ν. την Χερρόνησον τούς μέν κατοικοῦντας αὐτην Καρας ἐκβαλεῖν, αὐτοὺς δὲ κατοικήσαντας την μέν χώ-379 ραν εἰς πέντε μέρη διελεῖν, καὶ πόλιν ἕκαστον κτί-

- 4 σαι θέμενον ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν προσηγορίαν. οὐ πολὺ δὲ τούτων κατόπιν Ίναχον τὸν Άργείων βασιλέα, 5 ἀφανισθείσης τῆς θυγατρὸς Ἰοῦς, ἐξαποστεϊλαι Κύρνον, ἕνα τῶν ἡγεμονικῶν ἀνδρῶν, δόντα αὐτῷ στόλον ἀξιόλογον, καὶ προστάξαι ζητεῖν ἐν παυτὶ τόπῷ τὴν Ἰώ, καὶ μὴ ἐπανελθεῖν, ἐὰν μὴ ταύτης ἐγκρα-
- ⁵ τής γένηται. ὁ δὲ Κύρνος ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς 10 οἰκουμένης πλανηθεἰς καὶ μὴ δυνάμενος εὑρεϊν ταύτην, κατέπλευσε τῆς Καρίας εἰς τὴν προειρημένην Χερρόνησον· ἀπογνοὺς δὲ τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν κατφκησεν ἐν τῆ Χερρονήσφ, καὶ τὰ μὲν πείσας, τὰ δ' ἀναγκάσας ἐβασίλευσε μέρους τῆς χώρας καὶ 15 πόλιν ἔκτισεν ὑμώνυμον ἑαυτῷ Κύρνον· πολιτευόμενος δὲ δημοτικῶς μεγάλης ἀποδογῆς ἐτύγγανε
- 61 παρά τοις συμπολιτευομένοις. μετά δε ταυτα Τριόπαν, ένα των Ήλίου και Ρόδου παίδων, φεύγοντα διά τον Τενάγεω του άδελφου φόνον είς την Χερ- 20 ρόνησον άφικέσθαι. ένταυθα δε καθαρθέντα τον φόνον ύπο Μελισσέως του βασιλέως είς την Θετταλίαν πλευσαι έπι συμμαχίαν τοις Δευκαλίωνος παισί, και συνεκβαλειν έκ της Θετταλίας τους Πελασγούς, 2 και μερίσασθαι το καλούμενον Δώτιον πεδίον. έν- 25 ταῦθα δε το τέμενος της Δήμητρος έκκοψαντα τη

. 5 τον] τῶν D 6 Κύρνον] Λύρχον vel Πύρνον coni. Wess., Σύρνον Wilamovitz 7 δόντος D; f. δοντ' 10 τῆς οἰκ. μέρη ν. 12 καταπλεῦσαι D 20 διὰ add. Hert. Τεναγεῶτα C, Τενάγου FG τὴν om. D 21 τὸν φόνον DF, τοῦ φόνου cet. 25 δώτειον D 26 δημήτρας D

[μέν] ὕλη καταχρησθαι ποδς βασιλείων κατασκευήν δι' ην αίτίαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων μισηθέντα φυγεῖν ἐκ Θετταλίας, καὶ καταπλεῦσαι μετὰ τῶν συμπλευσάντων λαῶν εἰς την Κνιδίαν, ἐν ἡ κτίσαι 5 τὸ καλούμενον ἀπ' αὐτοῦ Τριόπιον. ἐντεῦθεν δ' 8 δρμώμενον τήν τε Χερρόνησον κατακτήσασθαι καὶ τῆς δμόρου Καρίας πολλήν. περὶ δὲ τοῦ γένους τοῦ Τριόπα πολλοὶ τῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν διαπεφωνήκασιν· οί μὲν γὰρ ἀναγράφουσιν αὐτὸν 10 υίὸν εἶναι Κανάχης τῆς Αἰόλου καὶ Ποσειδῶνος, οί δὲ Λαπίθου τοῦ 'Απόλλωνος καὶ Στίλβης τῆς Πηνειοῦ.

Έστι δ' έν Καστάβω τῆς Χερρονήσου (ερον 62 ἅγιον Ἡμιθέας, ῆς τὴν περιπέτειαν οὐκ ἄξιον πα15 ραλιπεῖν. πολλοι μὲν οὖν και ποικίλοι λόγοι περι ταύτης παραδέδονται· τὸν δ' ἐπικρατοῦντα και συμφωνούμενον παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις διέξιμεν. Σταφύλου γὰρ και Χρυσοθέμιδός φασι γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας, Μολπαδίαν και Ῥοιὰ και Παρθένον
30 ὄνομα. και τῆ μὲν Ῥοιοῖ τὸν Ἀπόλλωνα μιγέντα ἕγκυον ποιῆσαι· τὸν δὲ πατέρα αὐτῆς ὡς ὑπ' ἀνθρώπου τῆς φθορᾶς γεγενημένης ὀργισθῆναι, και διὰ τοῦτο τὴν θυγατέρα εἰς λάρνακα συγκλείσαντα
380 βαλεῖν εἰς τὴν θάλατταν. προσενεχθείσης δὲ τῆς 2
25 λάρνακος τῆ Δήλω τεκεῖν ἄρρενα, και προσαγορεῦσαι τὸ παιδίον Ἄνιον. τὴν δὲ Ῥοιὼ παραδόξως

1 μέν del. Bek. καταχρήσασθαι CFG 10 Κανάκης v. 11 Λαπίθου] Φόρβαντος του Λαπίθου Bethe (cf. IV 58, 7. 69, 1) Στίβης cod., corr. Wess. 15 μέν om. D 16 αὐτῆς v. 19 Μαλασαδίαν FG 24 δὲ τῆς om. D σωθείσαν άναθείναι τὸ βρέφος ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ ²Απόλλωνος, καὶ ἐπεύξασθαι τῷ θεῷ, εἰ ἔστιν ἐξ ἐμείνου, σώζειν αὐτό. τὸν δ' Ἀπόλλωνα μυθολογοῦσι τότε μὲν κρύψαι τὸ παιδίον, ὕστερον δὲ φροντίσαντα τῆς τροφῆς διδάξαι τὴν μαντικήν, καί τι- 5

- 8 νας αὐτῷ περιτιθέναι μεγάλας τιμάς. τὰς δὲ τῆς φθαρείσης ἀδελφὰς Μολπαδίαν καὶ Παρθένον φυλαττούσας τὸν τοῦ πατρὸς οἶνον, προσφάτως κατ' ἀνθρώπους εὑρημένον, εἰς ὕπνον κατενεχθῆναι· καθ' ὃν δὴ καιρὸν τὰς τρεφομένας παρ' αὐτοῖς ὖς 10 εἰσελθείν, καὶ τόν τε ἔχοντα τὸν οἶνον κέραμον συντρῖψαι καὶ τὸν οἶνον διαφθείραι. τὰς δὲ παρθένους μαθούσας τὸ γεγονός, καὶ φοβηθείσας τὸ ἀπότομον τοῦ πατρός, φυγεῖν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ
- 4 ἀπό τινων πετρῶν ὑψηλῶν ἑαυτὰς δῦψαι. ᾿Απόλ-15 λωνα δὲ διὰ τὴν οἰκειότητα τὴν πρὸς τὴν ἀδελφὴν ὑπολαβόντα τὰς κόρας εἰς τὰς ἐν Χερρονήσῷ πόλεις καταστῆσαι. καὶ τὴν μὲν ὀνομαζομένην Παρθένον ἐποίησεν ἐν Βουβαστῷ τῆς Χερρονήσου τιμὰς ἔχειν καὶ τέμενος, Μολπαδίαν δὲ εἰς Κάσταβον ἐλθοῦσαν ∞ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ γενομένην ἐπιφάνειαν ἡμιθέαν ὡνομάσθαι καὶ τιμᾶσθαι παρὰ πᾶσι τοῖς ἐν
- 5 Χερρονήσφ. ἐν δὲ ταῖς θυσίαις αὐτῆς διὰ τὸ συμβὰν περὶ τὸν οἰνον πάθος τὰς μὲν σπονδὰς μελικράτφ ποιοῦσι, τὸν δ' ἁψάμενον ἢ φαγόντα ὑὸς οὐ 25 63 νόμιμον προσελθεῖν πρὸς τὸ τέμενος. ἐν δὲ τοῖς ὕστερον χρόνοις ἐπὶ τοσοῦτον ἕλαβε τὸ ἱερὸν αὕξη-

10 καιφόν ABDEN, χρόνον cet. 17 κόρας] χώρας D 18 ἐποίησεν CDFG¹, del. cet. 20 Μαλπαδίαν CF 21 τοῦ] τῆς Wess. V 62. 63. 64.

σιν της Ημιθέας, ώστε μή μόνον παρά τοις έγχωοίοις καί τοις περιοίκοις τιμασθαι διαφερόντως. άλλά καί τούς μακράν οίκοῦντας είς αὐτὸ φιλοτίμως φοιταν, καί θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι καί άνα-5 θήμασιν άξιολόγοις τιμαν, το δε μεγιστον, Πέρσας ήνουμένους της Άσίας και πάντα τα των Έλλήνων ίερα συλώντας μόνου τοῦ τῆς Ἡμιθέας τεμένους άποσγέσθαι, τούς τε ληστάς τούς πάντα διαρπάζοντας μόνον τοῦτο ἀφεῖναι παντελῶς ἄσυλον, καίπερ 10 ατείγιστον ύπάργον και ακίνδυνον έγον την άρπαγήν. αίτίαν δε της έπι πλέον αύξήσεως φέρουσι 2 την κοινήν είς άνθρώπους εύεργεσίαν. τοις τε γάρ 881 κάμνουσι κατά τούς υπνους έφισταμένην φανερῶς διδόναι την θεραπείαν και πολλούς τοις άπεγνω-15 σμένοις πάθεσι συνεγομένους [περιτυγόντας] ύγιασθήναι πρός δε τούτοις [τό περί] τας δυστοχούσας τών γυναικών της έν ταις ώδισι ταλαιπωρίας καί κινδύνων απαλλάττειν την θεόν. διο καί πολλών 3 έκ παλαιών γρόνων σεσωσμένων πεπλήρωται το τέ-20 μενος άναθημάτων, καί ταῦτα οῦθ' ὑπὸ φυλάκων ούθ' ύπο τείχους όχυροῦ φυλαττόμενα, άλλ' ύπο τής συνήθους δεισιδαιμονίας.

Περί μέν οὖν Ῥόδου καὶ Χερρονήσου ἀρκεσθησό-64 μεθα τοῖς ἡηθεῖσι, περί δὲ Κρήτης νῦν διέξιμεν. 25 οί μὲν γὰρ τὴν Κρήτην κατοικοῦντές φασιν ἀρχαιοτάτους γενέσθαι παρ' αὐτοῖς τοὺς ὀνομαζομένους Ἐτεόκρητας αὐτόχθονας, ὧν τὸν μὲν βασιλέα Κρῆτα καλού-

15 περιτυχόντας delevi, συνεχομένους om. CF 16 τὸ περί del. Dind. 24 δὲ AD, δὲ τῆς cet. 26 παρ' αὐτοῖς om. CF 27 μὲν om. CF

μενον πλείστα και μέγιστα κατά την νήσον εύρειν τά δυνάμενα τόν χοινόν των άνθρώπων βίον ώφε-2 λήσαι. καί των θεων δε τούς πλείστους μυθολογοῦσι παο' έαυτοῖς γενέσθαι τοὺς διὰ τὰς κοινὰς εύερνεσίας τυγόντας άθανάτων τιμών. περί ών ήμεις 5 έν πεφαλαίοις τὰ παραδεδομένα διέξιμεν άπολούθως τοις ένδοξοτάτοις των τὰς Κρητικὰς πράξεις συν-3 ταξαμένων. πρώτοι τοίνυν των είς μνήμην παραδεδομένων φαησαν της Κρήτης περί την Ίδην οί προσαγορευθέντες Ίδαΐοι Δάκτυλοι. τούτους δ' οί 10 μέν έκατον τον αριθμον γεγονέναι παραδεδώκασιν. οί δε δέκα φασίν ύπάρχοντας τυχείν ταύτης της προσηγορίας, τοις έν ταις χερσί δακτύλοις όντας 4 ίσαρίθμους. ένιοι δ' ίστοροῦσιν, ών έστι καί Έφοoos, τούς Ίδαίους Δακτύλους γενέσθαι μέν κατά 15 την Ίδην την έν Φρυγία, διαβηναι δε μετά Μυγδόνος είς την Εύρώπην. υπάρξαντας δε γύητας έπιτηδεύσαι τάς τε έπωδάς και τελετάς και μυστήρια,

καί περί Σαμοθράκην διατρίψαντας οὐ μετρίως ἐν τούτοις ἐκπλήττειν τοὺς ἐγχωρίους· καθ' ὃν δὴ χρό- 20 νον καί τὸν Όρφέα, φύσει διαφόρω κεχορηγημένον πρὸς ποίησιν καί μελωδίαν, μαθητὴν γενέσθαι τούτων, καί πρῶτον εἰς τοὺς Ἐλληνας ἐξενεγκεῖν τε-5 λετὰς καί μυστήρια. οἱ δ' οὖν κατὰ τὴν Κρήτην Ἰδαῖοι Δάκτυλοι παραδέδονται τήν τε τοῦ πυρός 25 χρῆσιν καί τὴν τοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φύσιν ἐξευρεῖν τῆς ᾿Απτεραίων χώρας περί τὸν καλούμενον Βερέκυνθον, καὶ τὴν ἐργασίαν δι' ἦς κατασκευάζεται·

4 γενέσθαι] γεγονέναι ν. 16 Μυγδώνος F, Μίνωος Α; μετ' αμύγδονος D 27 Άπτεφαίων] άντι σαπτεφέων D 382 δόξαντας δὲ μεγάλων ἀγαθῶν ἀρχηγοὺς γεγενῆσθαι 6 τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων. Ιστοροῦσι δ' αὐτῶν ἕνα μὲν προσαγορευθῆναι Ἡραπλέα, δόξη δὲ διενεγκόντα θείναι τὸν ἀγῶνα τὸν
5 τῶν ἘΛυμπίων· τοὺς δὲ μεταγενεστέρους ἀνθρώπους διὰ τὴν ὁμωνυμίαν δοκεῖν τὸν ἐξ ᾿Αλκμήνης συστήσασθαι τὴν τῶν ἘΛυμπίων θέσιν. σημεῖα δὲ 7 τούτων φασὶ διαμένειν τὸ πολλὰς τῶν γυναικῶν ἔτι καὶ νῦν λαμβάνειν ἐπῶδὰς ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ naὶ περιάμματα ποιεῖν, ὡς γεγονότος αὐτοῦ γόητος καὶ τὰ περὶ τὰς τελετὰς ἐπιτετηδευκότος· ὰ δὴ πλεϊστον κεχωρίσθαι τῆς Ἡρακλέους συνηθείας τοῦ γεγονότος ἐξ ᾿Αλκμήνης.

Μετά δὲ τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους ίστοροῦσι γε-65 15 νέσθαι Κούρητας ἐννέα. τούτους δ' οί μὲν μυθολογοῦσι γεγονέναι γηγενεῖς, οί δ' ἀπογόνους τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. κατοικεῖν δ' αὐτοὺς τῶν ὀφῶν τοὺς συνδένδρους καὶ φαραγγώδεις τόπους καὶ τὸ σύνολον τοὺς ἔχοντας σκέπην καὶ ὑπόδυσιν φυσι-20 κήν, διὰ τὸ μήπω κατασκευὰς οἰκιῶν εὑρῆσθαι.

διενεγκόντας δ' αὐτοὺς συνέσει πολλὰ τῶν κοινῆ 2 χοησίμων καταδείξαι· τάς τε γὰο ποίμνας τῶν ποοβάτων τούτους ἀθφοῖσαι ποώτους καὶ τὰ γένη τῶν ἄλλων βοσκημάτων ἐξημερῶσαι καὶ τὰ πεοὶ τὰς με-

35 λιττουργίας καταδείξαι. όμοίως δε και τα περί την 8 τοξικήν και τας κυνηγίας είσηγήσασθαι, και της πρός άλλήλους κοινης όμιλίας και συμβιώσεως, έτι δ' όμονοίας καί τινος εύταξίας άρχηγούς γενέσθαι.

7 désiv] déav Reiske 8 ro] ro ralaiov DG

- 4 εύρειν δε και ξίφη και κράνη και τας ένοπλίους όρχήσεις, δι' ων ποιούντας μεγάλους ψόφους άπαταν τον Κρόνον. φασί δ' αύτους τον Δία, λάθρα του πατρός Κρόνου παραδούσης 'Ρέας της μητρός, ύποδέξασθαι και θρέψαι περί ού τα κατα μέρος 5 μέλλοντας ήμας δηλούν άναγκαιον άναλαβειν μικρόν άνωτέρω την διήγησιν.
- 66 Μυθολογοῦσι γὰο οἱ Κοῆτες γενέσθαι κατὰ τὴν τῶν Κουρήτων ἡλικίαν τοὺς καλουμένους Τιτᾶνας. τούτους δὲ τῆς Κνωσίας χώοας ἔχειν τὴν οἰκησιν, 10 ὅπουπεο ἔτι καὶ νῦν δείκνυται θεμέλια Ῥέας οἰκόπεδα καὶ κυπαρίττων ἅλσος ἐκ παλαιοῦ χρόνου
- 2 ἀνειμένον. ὑπάρξαι δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ μὲν ἄνδρας, πέντε δὲ γυναϊκας, ὡς μέν τινες μυθολογοῦσιν, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ὅντας, ὡς δέ τινές φασιν, ἔκ τινος 15 τῶν Κουρήτων καὶ μητρὸς Τιταίας, ἀφ' ἦς αὐτοὺς 383
- 3 ταύτης τετευχέναι τῆς προσηγορίας. ἄρρενας μέν οὖν γενέσθαι τόν τε Κρόνον καὶ Ἱπερίονα καὶ Κοῖον, ἔτι δὲ Ἰαπετὸν καὶ Κριὸν καὶ τὸ τελευταῖον ἘΩπεανόν, ἀδελφὰς δὲ τούτων τήν τε Ῥέαν καὶ Θέ- 20 μιν καὶ Μνημοσύνην, ἔτι δὲ Φοίβην καὶ Τηθύν. ὦν ἕκαστόν τινων εύρετὴν γενέσθαι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τὴν εἰς ἅπαντας εὐεργεσίαν τυχεῖν
- 4 τιμῶν καὶ μνήμης ἀενάου. τὸν μὲν οὖν Κρόνον ὅντα πρεσβύτατον βασιλέα γενέσθαι, καὶ τοὺς καθ' 25 ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίου διαίτης εἰς βίον ήμερον μεταστῆσαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀποδοχῆς μεγάλης

2 έξαπατᾶν ΙΙ 4 Ῥέας C, τῆς Ῥέας cet. 10 κνωσσίας FG 12 παλαιῶν χρόνων FG 17 ἄρσενας cod. 18 ύπερίωνα D 19 κόϊον D κρειον D τὸ om. CF, τὸν B

τυχόντα πολλούς έπελθεϊν τόπους της οίκουμένης. είσηνήσασθαι δ' αὐτὸν ἅπασι τήν τε δικαιοσύνην και την άπλότητα της ψυγής. διό και τους έπι Κρόνου γενομένους άνθρώπους παραδεδόσθαι τοϊς 5 μεταγενεστέροις εψήθεις και ακάκους παντελώς. έτι δ' εύδαίμονας γεγονότας. δυναστεῦσαι δ' αὐτὸν μά- 5 λιστα των πρός έσπέραν τόπων και μενίστης άξιωθήναι τιμής. διό και μέγοι των νεωτέρων γρόνων παρά 'Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις, ὅτ' ἡν ἡ πόλις 10 αύτη, έτι δε [κα] τοις άλλοις τοις πλησιογώροις έθνεσιν έπιφανεῖς έορτὰς καὶ θυσίας γενέσθαι τούτω τῶ θεῶ καὶ πολλοὺς τόπους ἐπωνύμους αὐτοῦ νενέσθαι. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνομίας ἀδί- 6 πημα μέν μηδέν όλως ύπό μηδενός σνντελείσθαι, 15 πάντας δε τούς ύπο την ήγεμονίαν τούτου τεταγμένους μακάριον βίον έζηκέναι, πάσης ήδονης άνεμποδίστως απολαύοντας. περί δε τούτων και τόν ποιητήν Ήσίοδον έπιμαρτυρείν έν τοίσδε τοις έπεσιν. οί μεν έπι Κρόνου ήσαν, δτ' ούρανω έμβασίλευεν, ώστε θεοί δ' έζωον, άκηδέα θυμόν έχοντες, 20

ώστε θεοί σ' έζωον, άκηθέα θυμόν έχοντες, νόσφιν άτεφ τε κακών και άτεφ χαλεποϊο πόνοιο νούσων τ' άφγαλέων και άπήμονες, ούδε μέλεσσι γῆφας ἐπῆν, αἰει δε πόδας και χεϊφας όμοῖοι τέφποντ' έν θαλίησι κακῶν ἔκτοσθεν ἐόντες.

1 τῆς οἰκ. τόπους v. 10 καl om. D 12 αὐτῷ CFG 19 οὐοανὸς ἐβασίλευεν D (cf. Hesiodi ἔργα 111) 20 δ' ἔζωον] δ' ἐζῶν ὡς D, ζώεσκου CFGM 21 τε] γε D κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο BCDFGM et Hes. 91, πόνων καὶ ὀίζῶς. οὐδέ τι δειλὸν AN et Hes. 113 v. 23 om. AN cf. Hes. 92 καὶ ἀπήμονες] αἶ τ' ἀνδράσι πῆμα φέρουσι B; cf. Hes. 92 24 τέρπονται D ἐόντες BCDGM, ἀπάντων AFN et Hes. 115

DIODORI SICULI

θνῆσκου δ' ώς ὕπνω δεδμημένοι. ἄλλα τε πολλὰ τοϊσιν ἔην καφπου δ' ἔφεφε ζείδωφος ἄφουφα αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονου οί δ' ἐπὶ γαίη εὕφφονες ἔφγ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοϊσιν πολέεσσιν, ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάφεσσι θεοΐσι. 5 πεφὶ μὲν οὖν Κφόνου τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

- 67 Υπερίονα δέ φασι τοῦ τε ήλίου τὴν κίνησιν καl σελήνης και τῶν ἄλλων ἄστρων, ἔτι δὲ τὰς ῶρας 384 τὰς συντελουμένας ὑπὸ τούτων, πρῶτον έξ ἐπιμε-λείας και παρατηρήσεως κατανοήσαντα τοῖς ἄλλοις 10 εἰς γνῶσιν παραδοῦναι, και διὰ τοῦτο αὐτὸν πα-τέρα τούτων ὀνομασθῆναι, καθαπερεὶ γεγεννηκότα
 2 τὴν τούτων θεωρίαν και φύσιν. και Κοίου μὲν
- 2 την τουτών στώφιαν και φυσον. και ποιου μεν και Φοίβης Λητώ γενέσθαι, Ίαπετοῦ δὲ Πορμηθέα τὸν παραδεδομένον μὲν ὑπό τινων μυθογράφων ὅτι 15 τὸ πῦρ κλέψας παρὰ τῶν θεῶν ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις, πρὸς δ' ἀλήθειαν εὑρετὴν γενόμενον τῶν πυ-
- 3 ρείων, έξ ὧν ἐκκάεται τὸ πῦρ. τῶν δὲ Τιτανίδων φασὶ Μνημοσύνην λογισμοὺς εὑρεϊν καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις ἑκάστω τῶν ὄντων τάξαι, δι' ὧν καὶ νο δηλοῦμεν ἕκαστα καὶ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλοῦμεν· ἅ τινες τὸν Ἐρμῆν φασιν εἰσηγήσασθαι. προσάπτουσι δὲ τῆ θεῷ ταύτῃ καὶ τὰ πρὸς ἀνανέωσιν καὶ μνήμην γινόμενα παρὰ τοῦς ἀνθρώποις, ἀφ' ὧν δὴ καὶ

1 δὲ ὡσθ' ὅπνω D ἄλλα τε πολλὰ BCDG, ἄλλα πάντα M, ἐσθλὰ δὲ πάντα AF(N) et Hes. 116 2 ἐπῆν D δ'] τ' D ζείδορος D 3 πολλόν τε καὶ] πολλῶν τε D ἐπὶ γαίῃ ἐὖφρονες BCDGM, ἐθελημοὶ ἦσυχοι AFN et Hes. 118 4 ἔργα CN, ἀρ' GM νεύμοντο N ἐσθλοῖσι ν. πολέεσσι D v. 5 om. AN et Hes. ἀφνιοὶ D 8 ἀστέρων D 10 ἐπικατανοήσαντα D 14 λητῶ D, ἀητοῦν C, άντοῦν FG 17 ἀλήθειαν δ' CFG 23 καὶ μνήμην del. Reiske

τής προσηγορίας τυχείν αὐτὴν ταύτης. Θέμιν δὲ 4 μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδείξαι. διὸ καὶ θε-5 σμοφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ὅσια καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας· καὶ τὸν ᾿Απόλλω, καθ' ὅν δὴ χρόνον τοὺς χρησμοὺς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν εὐρέτριαν γεγονέναι 10 τῶν χρησμῶν. οὖτοι μὲν οὖν οἱ θεοὶ πολλὰ τὸν 5 ἀνθρώπινον βίον εἰεργετήσαντες οἰ μόνον ἀθανάτων τιμῶν ἠξιώθησαν, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι τὸν Ὅλυμπον ἐνομίσθησαν οἰκεῖν μετὰ τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετάστασιν.

Κρόνου δε και Ρέας λέγεται γενέσθαι τήν τε 68 15 Έστίαν καὶ Δήμητραν καὶ "Hoav, ἔτι δὲ Δία καὶ Ποσειδώνα και Άιδην. τούτων δε λέγεται την μεν Έστίαν την των οίκιων κατασκευην έύρειν, και διά την εύεργεσίαν ταύτην παρά πασι σχεδόν άνθρώ-20 ποις έν πάσαις οίχίαις χαθιδουθήναι, τιμών χαί θυσιών τυγγάνουσαν Δήμητραν δέ, του σίτου φυομένου μεν ώς έτυγε μετά της άλλης βοτάνης, άγνοουμένου δε παρ' άνθρώποις, πρώτην συγκομίσαι καί την κατεργασίαν αύτοῦ και συλακήν έπινοησαι και 385 σπείρειν καταδείξαι. εύρειν μέν ουν αυτήν τόν 2 σίτον πού τοῦ γεννῆσαι τὴν θυγατέρα Φερσεφόνην, μετά δε την ταύτης γένεσιν καί την ύπο Πλούτωνος άρπαγην έμπρησαι πάντα τον καρπον διά τε την έχθραν την πρός τον Δία και την έπι τη θυ-7 Απόλλωνα ΙΙ 8 μέλλειν D

γατρί λύπην. μετά δε την εύρεσιν της Φερσεφόνης διαλλαγηναί τε τῷ Διὶ καὶ τῷ Τριπτολέμφ ἀποδοῦναι τὸν τοῦ σίτου σπόρον, ῷ συντάξαι πᾶσιν ἀνθρώποις μεταδοῦναι τῆς τε δωρεᾶς καὶ τὰ περί

- 3 τὴν ἐφγασίαν τοῦ σπόφου διδάξαι. λέγουσι δέ τινες 5 δτι καὶ νόμους εἰσηγήσατο, καθ' οὒς ἀλλήλοις τὸ δίκαιον διδόναι συνειθίσθησαν ἄνθφωποι, καὶ τὴν παφαδοῦσαν αὐτοῖς θεὰν θεσμοφόφον ἀπὸ τούτων πφοσηγόφευσαν. μεγίστων γὰφ ἀγαθῶν ἀνθφώποις αἰτίαν γενομένην ἐπιφανεστάτων τυχεῖν τιμῶν καὶ 10 θυσιῶν, ἔτι δ' ἑοφτῶν καὶ πανηγύφεων μεγαλοπφεπῶν, οὐ παφ' Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παφὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς βαφβάφοις, ὅσοι τῆς τφοφῆς ταύτης ἐκοινώνησαν.
- 69 'Αμφισβητοῦσι δὲ περί τῆς εὑρέσεως τοῦ καρ-15 ποῦ τούτου πολλοί, τὴν θεὸν φάμενοι παρ' αὑτοῖς πρώτοις ὀφθῆναι καὶ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ χρῆσιν καταδείξαι. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ λέγουσι τήν τε Δήμητραν καὶ τὴν Ἰσιν τὴν αὐτὴν εἶναι, καὶ εἰς Αἰγυπτον ἐνεγκεῖν τὸ σπέρμα πρώτην, ἀρδεύοντος 20 μὲν εὐκαίρως τὰ πεδία τοῦ Νείλου ποταμοῦ, ταῖς
 2 δ' ὥραις ἄριστα τῆς χώρας ταὑτης κεκραμένης. τοὺς δ' ᾿Αθηναίους, καίπερ ἀποφαινομένους τὴν εὕρεσιν
 - τοῦ καφποῦ τούτου γεγενημένην πας' αύτοῖς, δμως μαφτυρεῖν αὐτὸν ἑτέρωθεν κεκομισμένον εἰς τὴν 25 'Αττικήν· τὸν γὰρ τόπον τὸν ἐξ ἀρχῆς δεξάμενον

3 δοῦναι CF, παραδοῦναι Hert.
8 αὐτοὺς D ἀπὸ
τ. θεσμ. v.
9 ἀνθρώποις ἀγαθῶν v.
16 ἑαυτοῖς σ.
20 τὸ σπέρμα πρώτην C, τὸ σπέρμα om. AD, πρώτην om.
FGM; πρώτην τὸ σπέρμα cet.
24 παρ' ἀὑτοῖς om. D

την δωρεάν ταύτην Έλευσϊνα προσαγορεύειν άπὸ τοῦ παφ² έτέρων έλθεϊν τὸ σπέρμα τοῦ σίτου κομισθέν. οί δὲ Σικελιῶται, νῆσον ίερὰν Δήμητρος 3 καὶ Κόρης οἰκοῦντες, εἰκὸς εἶναί φασι την δωρεὰν 5 ταύτην πρώτοις τοῖς την προσφιλεστάτην χώραν νεμομένοις δοθῆναι· ἄτοπον μὲν γὰρ ὑπάρχειν εὐκαρποτάτην αὐτην ὡς ἰδίαν ποιῆσαι, τῆς δ' εὐεργεσίας ὡς μηδὲν προσηκούση μηδ' ἐσχάτη μεταδοῦναι, καὶ ταῦτ' ἐν αὐτῆ την οἴκησιν ἔχουσαν, εἴπερ 10 καὶ τῆς Κόρης την ὡρπαγὴν ἐν τῆ νήσῷ ταύτη γε-886 γονέναι συμπεφώνηται. εἶναι δὲ καὶ την χώραν οἰκειοτάτην τούτοις τοῖς καρποῖς, ἐν ἦ καὶ τὸν ποιητην λέγειν

άλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, 15 πυροί καὶ κριθαί.

περί μέν ούν Δήμητρος τοιαῦτα μυθολογοῦσι. τῶν 4 δ' ἄλλων θεῶν τῶν ἐκ Κρόνου και Ῥέας γενομένων φασίν οί Κρῆτες Ποσειδῶνα μέν πρῶτον χρήσασθαι ταῖς κατὰ θάλατταν ἐργασίαις και στόλους συστή-20 σασθαι, παραδόντος αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν ταύτην τοῦ Κρόνου· διὸ και παραδίδοσθαι τοῖς ἐπιγινομένοις τοῦτον κύριον ὑπάρχειν τῶν κατὰ θάλατταν πραττομένων και θυσίαις ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων τιμᾶσθαι. προσάπτουσι δ' αὐτῷ και τὸ τοὺς ὅπ-25 πους δαμάσαι πρῶτον και τὴν ἐπιστήμην καταδεῖξαι τὴν περί τὴν ἱππικήν, ἀφ' ἦς ὅππιον αὐτὸν

2 κομισθέν Dind., κομισθέντος D, κομίσαντας C, κομίσαντα F; τὸν τὸ σπέρμα... κομίσαντα M, f. del. 8 προσηκούση F, προσηκούσης cet. μηδ'] τῆδ' Iensius, del. Dind. 16 μυθολογείται CG 26 ΐππειον CFG

DIODOBUS II.

5 ώνομάσθαι. τὸν δ' ᾿Αιδην λέγεται τὰ περὶ τὰς ταφὰς καὶ τὰς ἐκφορὰς καὶ τιμὰς τῶν τεθνεῶτῶν καταδείξαι, τὸν πρὸ τοῦ χρόνον μηδεμιᾶς οὔσης ἐπιμελείας περὶ αὐτούς· διὸ καὶ τῶν τετελευτηκότων ὁ θεὸς οὖτος παρείληπται κυριεύειν, ἀπονεμηθείσης 5 τὸ παλαιὸν αὐτῶ τῆς τούτων ἀρχῆς καὶ φροντίδος.

- 70 Περί δὲ τῆς τοῦ Διὸς γενέσεώς τε καὶ βασιλείας διαφωνεῖται· καί τινες μέν φασιν αὐτὸν μετὰ τὴν ἐξ ἀνθρώπων τοῦ Κρόνου μετάστασιν εἰς θεοὺς διαδέξασθαι τὴν βασιλείαν, οὐ βία κατισχύσαντα 10 τὸν πατέρα, νομίμως δὲ καὶ δικαίως ἀξιωθέντα ταύτης τῆς τιμῆς· τινὲς δὲ μυθολογοῦσι τῷ Κρόνῷ γενέσθαι λόγιον περί τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως, ὅτι παραιρήσεται τὴν βασιλείαν αὐτοῦ βιαίως ὁ γεννη-
- 2 θείς παζς. διόπεο τὸν μὲν Κοόνον τὰ γεννώμενα 15 παιδία πλεονάκις ἀφανίζειν, τὴν δὲ Ῥέαν ἀγανακτήσασαν, καὶ μὴ δυναμένην μεταθεῖναι τὴν προσαίρεσιν τἀνδρός, τὸν Δία τεκοῦσαν ἐν τῆ προσαγορευομένῃ "Ιδῃ κλέψαι καὶ δοῦναι λάθρα τοῖς Κούρησιν ἐκθρέψαι τοῖς κατοικοῦσι πλησίον ὅρους τῆς Ἰδης. 20 τούτους δ' ἀπενέγκαντας εἰς τι ἄντρον παφαδοῦναι ταζς Νύμφαις, παρακελευσαμένους τὴν πᾶσαν ἐπι-3 μέλειαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι. αὖται δὲ μέλι καὶ γάλα μίσγουσαι τὸ παιδίον ἔθρεψαν καὶ τῆς αἰγὸς τῆς ὀνομαζομένης 'Αμαλθείας τὸν μαστὸν εἰς διατροφὴν 25 παρείχοντο. σημεῖα δὲ πολλὰ μέχρι τοῦ νῦν διαμένειν τῆς γενέσεως καὶ διατροφῆς τοῦ θεοῦ τού-

1 ἀἰδη D 14 παφελείται CF 16 πολλάκις F 18 προειοημένη F 19 ^{*}Ιδη] Δίκτη CFG (cf. p. 99, 22) 23 ποιήσασθαι CFG 25 Άμαλθαίας CFG

98

του κατά την νήσον. φερομένου μέν γάρ ύπο των 4 Κουρήτων αύτοῦ νηπίου φασίν ἀποπεσεῖν τὸν όμφαλόν περί τόν ποταμόν τόν καλούμενον Τρίτωνα, καί το γωρίον τε τοῦτο καθιερωθέν ἀπό τοῦ τότε 5 συμβάντος Όμφαλον προσαγορευθήναι και το περικείμενον πεδίον δμοίως Όμφάλειον. κατά δε την Ίδην, έν ή συνέβη τραφήναι τον θεόν, τό τε άντρον έν ω την δίαιταν είχε καθιέρωται και οι περί 387 αύτο λειμώνες δμοίως άνεινται περί την άκρώρειαν 10 σντες. το δε πάντων παραδοξότατον και μυθολο- 5 γούμενον περί των μελιττων ούκ άξιον παραλιπείν. τόν γάρ θεόν φασιν άθάνατον μνήμην της πρός αύτας οίκειότητος διαφυλάξαι βουλόμενον άλλάξαι μέν την γρόαν αύτων καί ποιήσαι χαλκώ χρυσοειδεί 15 παραπλησίαν, τοῦ τόπου δ' ὄντος ὑψηλοῦ καθ' ύπερβολήν, καί πνευμάτων τε μεγάλων έν αὐτῶ γινομένων και χιόνος πολλης πιπτούσης, άνεπαισθήτους αύτας και απαθείς ποιησαι, δυσχειμερωτάτους τόπους νεμομένας. τη θρεψάση δ' αίγι τιμάς 6 20 τέ τινας άλλας άπονεϊμαι και την έπωνυμίαν άπ' αύτης λαβείν, αίγίοχον έπονομασθέντα. άνδρωθέντα δ' αύτόν φασι πρώτον πόλιν κτίσαι περί την Δίκταν. δπου καί την γένεσιν αύτοῦ γενέσθαι μυθολογοῦσιν. ής έχλειφθείσης έν τοις ύστερον χρόνοις δια-25 μένειν έτι χαλ νῦν ἕρματα τῶν θεμελίων.

Διενέγκαι δε τον θεον τούτον απάντων ανδρεία 71

8 Τρίτωνα] τρίτον CD 4 τε Dind., δὲ cod., διὰ Wess.
9 αὐτῶ Ċ, αὐτὸν cet. λιμένες DF 11 περί τ. μ. οὐκ
om. D¹ 13 αὐτοὺς II 15 καὶ τοῦ τόπου ὄντος D 18
ποιῆσαι] εἰς τοὺς add. ABDE; f. ὡς τοὺς 26 τούτων D

καί συνέσει καί δικαιοσύνη καί ταις άλλαις άπάσαις άρεταῖς. διὸ καὶ παραλαβόντα την βασιλείαν παρὰ τοῦ Κρόνου πλεῖστα καὶ μέγιστα τὸν ἀνθρώπινον βίον εύεργετήσαι. πρώτον μέν γάρ άπάντων καταδείξαι περί των άδιχημάτων το δίχαιον άλλήλοις 5 διδόναι τούς ανθρώπους και τοῦ βία τι πράττειν άποστήσαι, κρίσει δε και δικαστηρίω τας άμωισβητήσεις διαλύειν. καθόλου δε τα περί τε της εύνομίας καί της είσηνης προσαναπληρωσαι, τούς μέν άγαθούς πείθοντα, τούς δε φαύλους τη τιμωρία 10 2 καί τῷ φόβω καταπληττόμενον. ἐπελθεῖν δ' αὐτὸν καί την οίκουμένην σχεδόν πασαν τούς μέν ληστάς καί άσεβεις άναιροῦντα, την δ' ίσότητα καί την δημοκρατίαν είσηγούμενον. δτε δή φασιν αὐτὸν καλ τούς γίγαντας άνελεϊν, έν μέν Κρήτη τούς περί 15 Μύλινον, κατά δε την Φρυγίαν τούς περί Τυφωνα. 3 πρό δὲ τῆς μάχης τῆς πρός τοὺς ἐν Κρήτη γίναν-

τας λέγεται τον Δία θυσαι βουν Ήλίω και Ουρανώ και Γη. έπι δε των ίερων άπάντων φανηναι τὰ περι τούτων έπικριθέντα * έπισημαίνεται κράτος και 20 άπόστασις άπο των πολεμίων πρός αὐτούς. ἀκόλουθον δε τούτοις γενέσθαι τοῦ πολέμου τὸ τέλος· αὐτομολησαι μεν γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων Μουσαϊον, και τυχεῖν ὡρισμένων τιμῶν, κατακοπηναι δ' ὑπὸ 4 τῶν θεῶν ἅπαντας τοὺς ἀντιταξαμένους. συστηναι 25 δε και ἅλλους πολέμους αὐτῶ πρός γίγαντας, τῆς

¹ καί σ. κ. δικαιοσύνη om. D 7 ἀποστῆναι Schäfer 12 ἅπασαν CFG 17 τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Κο. CFG 18 βοῦν om. E 20 περί ABCDF, παρὰ cet. ἐπικριθέντα] ἇ CF, πρῶτον cet.; πρῶτον, δι' ῶν Reiske ἐπισημαίνεσθαι Wess., ἐπισημαίνειν Dind. 21 ἀπόστασιν Wess.

V 71. 72.

μέν Μακεδονίας περί την Παλλήνην, της δ' Ίταλίας κατά τὸ πεδίον. ὅ τὸ μέν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κατακεκαυμένου τόπου Φλεγραΐον ώνομάζετο, κατά δε τούς ύστερον χρόνους Κυμαΐον προσηγόρευον. χολα- 5 5 σθηναι δε τούς γίγαντας ύπο Διός δια την είς τούς άλλους άνθρώπους παρανομίαν καί διά τό ταζς 388 τοῦ σώματος ύπεροχαῖς καὶ δώμαις πεποιθότας καταδουλούσθαι μέν τούς πλησιογώρους, άπειθείν δέ τοίς περί του δικαίου τιθεμένοις νόμοις, πόλεμον 10 δ' έχφέρειν πρός τούς διά τάς χοινάς εύεργεσίας ύπο πάντων θεούς νομιζομένους. τον δ' ούν Δία 6 λέγουσι μή μόνον άρδην έξ άνθρώπων άφανίσαι τούς άσεβείς και πονηρούς, άλλα και τοίς άρίστοις των θεων και ήρώων, έτι δ' άνδρων τας άξίας 15 άπονείμαι τιμάς. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῶν εὐεργε-. σιών και την ύπεροχην της δυνάμεως συμφώνως αύτῷ παρὰ πάντων συγκεχωρησθαι τήν τε βασιλείαν είς τον άει χρόνον και την οίκησιν την έν Όλύμπω. καταδειχθηναι δε και θυσίας αύτω συν-72 30 τελείν ύπέρ τους άλλους άπαντας, καί μετά την έκ γής μετάστασιν είς τον ούρανον έγγενέσθαι δόξας δικαίους έν ταῖς τῶν εὖ πεπονθότων ψυχαῖς, ὡς άπάντων των γινομένων κατ' ούρανον ούτος είη πύριος, λέγω δ' ὄμβρων τε καί βροντών καί κεραυ-25 νῶν καί τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. διόπερ αὐτὸν 2 προσαγορευθήναι Ζήνα μέν άπο τοῦ δοκεῖν τοῖς άνθρώποις αίτιον είναι τοῦ ζῆν, ταῖς ἐκ τοῦ περιέχοντος εύχρασίαις τούς χαρπούς άνάγοντα πρός

2 μέν om. D 4 προσηγορεύθη CFG 11 δ' om. D 14 θεῶν AD, τε θεῶν cet. 22 διπαίως A 28 τοὺς om. D

τέλος, πατέρα δέ δια την φροντίδα και την εύνοιαν την είς απαντας, έτι δε και το δοκείν ωσπεο άργηνόν είναι του γένους των άνθρώπων. υπατον δε καί βασιλέα δια την της αρχης ύπεροχήν, εύβουλέα δε και μητιέτην δια την έν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς 5 3 σύνεσιν. μυθολογούσι δε και την Άθηναν κατά την Κρήτην έκ Διός έν ταις πηγαίς του Τρίτωνος ποταμοῦ γεννηθηναι· διὸ καὶ Τριτογένειαν όνομασθηναι. έστι δε και νυν έτι περί τας πηγάς ταύτας ίερον άγιον τῆς θεοῦ ταύτης, ἐν φ τόπω 10 4 την γένεσιν αύτης υπάρξαι μυθολογουσι. λέγουσι δε και τους γάμους τοῦ τε Διός και τῆς Ήρας έν τῆ Κνωσίων γώρα γενέσθαι κατά τινα τόπον πλησίον τοῦ Θήρηνος ποταμοῦ, καθ' ὃν νῦν Γερόν έστιν, έν ω θυσίας κατ' ένιαυτον άγίους ύπο των 15 έγχωρίων συντελεϊσθαι, καί τούς γάμους άπομιμείσθαι, καθάπερ έξ άρχης γενέσθαι παρεδόθησαν.

5 Τοῦ δὲ Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι θεὰς μὲν ᾿Αφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν Ἅρτεμιν, καὶ τὰς προσ- 20 αγορευομένας Ἅρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην καὶ ᾿Αθηνῶν καὶ Μούςας, θεοὺς δὲ Ἅφαιστον καὶ Ἅρην καὶ ᾿Απόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις 73 Ἐρμῆν καὶ Διόνυςον καὶ Ἡρακλέα. τούτων δ' ἑκάστω 339

8 έπονομασθηναι CFG 9 περί] παρά FG 12 τοῦ τε] τοῦ στε D, τούς τε v. 13 Κνωσσίων v. 14 Θηρινος D 16 έγχωρίων] Γερέων add. CF 17 παρεδόθη F 18 τοῦ Dind., τοὺς cod. 19 εἰλήθυιαν (ἠληθύιαν m. 1) D, εἰλίθυιαν C (= c. 73, 4) 21 τε om. D 22 καὶ Ἀθηνῶν καὶ Μούσας add. Iensius, Palladem Musas Poggius 23 Ἀρεα CFG 24 καὶ Διόνυσον καὶ Ἡρακλέα add. Iensius V 72. 73.

μυθολογούσι τόν Δία των εύρεθέντων ύπ' αύτού καί συντελουμένων έργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμάς της εύρέσεως άπονεϊμαι, βουλόμενον αίώνιον αύτοις περιποιήσαι μνήμην παρά πασιν άνθρώποις. 2 5 παραδοθήναι δε τη μεν Άφροδίτη τήν τε των παρθένων ήλικίαν, έν οίς χρόνοις δεί γαμείν αυτάς, καί την άλλην έπιμέλειαν την έτι καί νυν έν τοις γάμοις γινομένην μετά θυσιών καί σπονδών, ας ποιούσιν άνθρωποι τη θεώ ταύτη. προθύουσι δέ 10 πρότερον απαντες τῷ Διὶ τῷ τελείφ καὶ "Ηρα τελεία διά το τούτους άρχηγούς γεγονέναι και πάντων εύρετάς, καθότι προείρηται. ταις δε Χάρισι 3 δοθήναι την της όψεως κόσμησιν καί το σχηματίζειν ἕχαστον μέρος τοῦ σώματος πρός τὸ βέλτιον 15 και προσηνές τοις θεωρούσι, πρός δε τούτοις τό κατάρχειν εύεργεσίας και πάλιν άμείβεσθαι ταζ προσηπούσαις χάρισι τοὺς εἶ ποιήσαντας. Είλεί-4 θυιαν δε λαβείν την περί τας τικτούσας έπιμέλειαν καί θεραπείαν των έν τω τίκτειν κακοπαθουσων. so διό καί τας έν τοῖς τοιούτοις κινδυνευούσας νυναϊκας έπικαλείσθαι μάλιστα την θεύν ταύτην. Άρτε- 5 μιν δέ φασιν εύρειν την των νηπίων παιδίων θεραπείαν και τροφάς τινας άρμοζούσας τη φύσει τών βρεφών. ἀφ' ἦς αίτίας καί κουροτρόφον αὐτην 6 25 δνομάζεσθαι. των δ' δνομαζομένων Ωρων έκάστη δοθήναι την έπώνυμον τάξιν τε καί [τοῦ] βίου διαχόσμησιν έπὶ τῆ μεγίστη τῶν ἀνθρώπων ἀφελεία. μηδέν γάρ είναι μαλλον δυνάμενον εύδαίμονα βίον

18 rò Iensius, rov cod. 26 rov om. D

παφασκευάσαι της εύνομίας και δίκης και εἰφήνης. 7 Άθηνῷ δὲ προσάπτουσι τήν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν και φυτείαν παφαδοῦναι τοις ἀνθρώποις και την τοῦ καφποῦ τούτου κατεργασίαν· πρό γὰρ τοῦ γενέσθαι τὴν θεὸν ταύτην ὑπάρξαι μὲν τὸ γένος 5 τοῦτο τῶν δένδρων μετὰ τῆς ἄλλης ἀγρίας ὕλης, τὴν μέντοι γ' ἐπιμέλειαν ταύτης [οὐκ] εἶναι και τὴν ἐμπειρίαν τὴν ἕτι και νῦν γινομένην περι τούτων. 8 πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευὴν και τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταζς 10 ἅλλαις ἐπιστήμαις εἰσηγήσασθαι τοις ἀνθρώποις· εύρεῖν δὲ και τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευὴν και τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν και τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν ἐργά-

74 νην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι. ταῖς δὲ Μούσαις δο-15 θῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὕρεσιν καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν τὴν προσαγορευομένην 390 ποιητικήν. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι Σύροι μὲν εὑρεταὶ τῶν γραμμάτων εἰσί, παρὰ δὲ τούτων Φοίνικες μαθόντες τοῖς Ἐλλησι παραδεδώκασιν, οὖτοι 20 δ' εἰσὶν οί μετὰ Κάδμου πλεύσαντες εἰς τὴν Εἰρώπην, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς Ἐλληνας τὰ γράμματα Φοινίκεια προσαγορεύειν, φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς εὑρεῖν, ἀλλὰ τοὺς τύπους τῶν γραμμάτων μεταθεῖναι μόνον, καὶ τῆ τε γραφῆ ταύτῃ τοὺς 25 πλείστους τῶν ἀνθρώπων χρήσασθαι καὶ διὰ τοῦτο 2 τυχεῖν τῆς προειρημένης προσηγορίας. ¨Ηφαιστον δὲ λέγουσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδη-

7 ούκ delevi 11 ήγήσασθαι D 23 φοινίκια cod. (c. 58, 3) 25 τε om. v. V 73. 74.

ουν έογασίας άπάσης και της περί του χαλκου και χουσου και άργυρου και των άλλων όσα την έκ του πυρος έργασίαν έπιδέχεται, και τας άλλας δε χρείας τας του πυρος άπάσας προσεξευρείν και παραδου-5 ναι τοις τε τας τέχνας έργαζομένοις και τοις άλλοις άπασιν άνθρώποις. διόπερ οι των τεχνών τούτων 3 δημιουργοι τας εύχας και θυσίας τούτω τῷ θεῷ μάλιστα ποιούσι, και το πῦρ οὖτοί τε και πάντες άνθρωποι προσαγορεύουσιν Ήφαιστον, είς μνήμην 10 και τιμην άθάνατον τιθέμενοι την έξ άρχης τῷ κοινῷ βίω δεδομένην εὐεργεσίαν. τον "Αρην δε 4 μυθολογοῦσι πρωτον κατασκευάσαι πανοπλίαν και στρατιώτας καθοπλίσαι και την έν ταις μάχαις έναγώνιου ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, φουεύοντα τοὺς

15 ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς. ᾿Απόλλωνα δὲ τῆς κιθάφας 5 εύφετὴν ἀναγοφεύουσι καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἰατφικὴν ἐπιστήμην ἐξενεγκεῖν διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην, δι' ἧς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεφαπείας τυγχάνειν τοὺς ἀφφωστοῦντας·
80 εύφετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον διδάξαι τοὺς ἐγχωφίους τὰ πεφὶ τὴν τοξείαν, ἀφ' ἦς αἰτίας μάλιστα παφὰ τοῖς Κφησιν ἐζηλῶσθαι τὴν τοξικὴν καὶ τὸ τόξον Κφητικὸν ὀνομασθῆναι. ᾿Απόλλωνος δὲ 6 καὶ Κοφωνίδος ᾿Ασκληπιὸν γενηθέντα, καὶ πολλὰ
25 παφὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατφικὴν μαθόντα, προσ-

εξευφείν τήν τε χειφουφγίαν και τας των φαφμάκων σκευασίας και φιζων δυνάμεις, και καθόλου

5 τε om. D 6 διόπες] δι απες D of Dind., οζ τε cod. 8 πάντες DF, πάντες of cet. 23 Κςητικόν Bochartus, Σκυθικόν cod. 24 γεννηθέντα D προβιβάσαι την τέχνην έπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρ-75 χηγὸν αὐτῆς καὶ πτίστην τιμᾶσθαι. τῷ δ' Ἐρμῆ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπι-391 πηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδὰς καὶ τὸ τούτων σύσσημον κηρύκειον, ὅ φορεῖν εἰώθασιν οι 5 περὶ τῶν τοιούτων τοὺς λόγους ποιούμενοι καὶ διὰ τούτου τυγχάνοντες παρὰ τοῖς πολεμίοις ἀσφαλείας. ὅθεν δὴ καὶ κοινὸν Ἐρμῆν ἀνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν ἀφείλειαν ἀμφοτέροις εἶναι κοινὴν τοῖς ἐν τῷ πο-

- 2 λέμφ την είζηνην μεταλαμβάνουσι. φασί δ' αὐτὸν 10 καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ τὰ διὰ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. παραδεδόσθαι δ' αὐτὸν καὶ κήρυκα τῶν θεῶν, ἔτι δ' ἄγγελον ἄριστον διὰ τὸ σαφῶς αὐτὸν ἕκαστα τῶν εἰς ἐντολην δοθέντων 15 ἑρμηνεύειν· ἀφ' οὖ καὶ τετευχέναι τῆς προσηγορίας αὐτὸν ταύτης, οὐχ εύρετην τῶν ὀνομάτων καὶ λέξεων γενόμενον, ῶς τινές φασιν, ἀλλὰ τὸ τῆς ἀπαγγελίας ἅρτιον καὶ σαφὲς ἐκπεπονηκότα περιττότερου
- 3 τῶν ἄλλων. εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας 20 γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι μετὰ τὴν Ἀπόλλωνος πρὸς Μαρσύαν σύγκρισιν, καθ' ἡν λέγεται τὸν Ἀπόλλωνα νικήσαντα καὶ τιμωρίαν ὑπὲρ τὴν ἀξίαν λαβόντα παρὰ τοῦ λειφθέντος μεταμεληθῆναι, καὶ τὰς ἐκ τῆς κιθάρας χορδὰς ἐκρή- 25 ξαντα μέχρι τινὸς χρόνου τῆς ἐν αὐτῆ μουσικῆς 4 ἀποστῆναι. Διόνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς τ' ἀμπέλου καὶ τῆς περὶ ταὐτην ἐργα-

7 τούτων D, τοῦτο F 15 σαφῶς] καλῶς CFGM 18 · ἐπαγγελίας D 28 τῆς τ' DF, τῆς cet.

▼ 74. 75. 76.

σίας, ἕτι δ' οἰνοποιίας καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ἀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζεσθαι καὶ τὰς χρείας καὶ τὰς τροφὰς παρέχεσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ πολὺν χρόνον. τοῦτον δὲ τὸν θεὸν γεγονέναι φα-5 σἰν ἐκ Διὸς καὶ Φερσεφόνης κατὰ τὴν Κρήτην, ὅν Όρφεὺς κατὰ τὰς τελετὰς παρέδωκε διασπώμενον ὑπὸ τῶν Τιτάνων. πλείονας γὰρ Διονύσους συμβαίνει γεγονέναι, περὶ ὡν ἡμεῖς σαφέστερον τὰ κατὰ μέρος ἐν οἰκειοτέροις καιροῖς ἀναγεγράφαμεν. οἱ δ 10 δ' οὖν Κρῆτες τῆς παρ' αὐτοῖς γενέσεως τοῦ θεοῦ πειρῶνται σημεῖα φέρειν, λέγοντες ὅτι περὶ τὴν Κρήτην δύο νήσους κτίσας ἐπὶ τῶν καλουμένων δι-

δύμων κόλπων Διονυσιάδας ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν, ὅπερ μηδαμοῦ τῆς οἰκουμένης αὐτὸν ἑτέρωθι 15 πεποιηκέναι. Ἡρακλέα δὲ μυθολογοῦσιν ἐκ Διός 76

- γενέσθαι παμπόλλοις έτεσι ποότεφον τοῦ γεννηθέν-
- 892 τος [περί την Άργείαν] έξ Άλκμήνης. τοῦτον δὲ μητρός μὲν μη παρειληφέναι τίνος ἦν, αὐτὸ δὲ μόνον ὅτι δώμη σώματος πολὺ τῶν ἁπάντων διενεγκών

 κηλθε την οίκουμένην, κολάζων μέν τους άδίκους, άναιφῶν δὲ τὰ την χώφαν ἀοίκητον ποιοῦντα θηφία
 πᾶσι δ' ἀνθφώποις την ἐλευθεφίαν πεφιποιήσας ἀήττητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτφωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεφγεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παφ' ἀνθφώποις. τον 2
 δ' ἐξ 'Αλκμήνης Ἡρακλέα παντελῶς νεώτεφον ὅντα, καὶ ζηλωτην γενόμενον τῆς τοῦ παλαιοῦ προαιφέ-

1 τοῦ Reiske, τοὺς cod. 2 ἀποθησαυρίζειν CFG καὶ τὰς — παφέχεσθαι om. ADEN 12 διδύμων om. CFM 17 περί τὴν Αργείαν om. ADEFGN 19 διενέγκας CF 26 γενόμενον — p. 108, 1 τυχείν om. F; ζηλωτὴν τῆς ἀζετῆς τυχείν τε τῆς AEGN

σεως, διά τάς αύτάς αίτίας τυχείν τε της άθανασίας και γρόνων έγγενομένων δια την δμωνυμίαν δόξαι τον αύτον είναι, και τας του προτέρου πράξεις είς τοῦτον μεταπεσεῖν, ἀννοούντων τῶν πολλών τάληθές. δμολογούσι δε τού παλαιοτέρου θεού 5 κατὰ τὴν Αίγυπτον πράξεις τε καί τιμάς έπιφανεστάτας διαμένειν και πόλιν ύπ' έκείνου κτισθείσαν. 3 Βριτόμαρτιν δε την προσαγορευομένην Δίκτυνναν μυθολογούσι γενέσθαι μέν έν Καινοί της Κρήτης έκ Διός καί Κάρμης τῆς Εὐβούλου τοῦ γεννηθέντος 10 έκ Δήμητρος· ταύτην δ' ευρέτιν γενομένην δικτύων των είς κυνηγίαν προσαγορευθήναι Δίκτυνναν, καί τάς μέν διατριβάς ποιήσασθαι μετά της Άρτέμιδος, άφ' ής αίτίας ένίους δοκειν την αύτην είναι Δίκτυννάν τε καί "Αρτεμιν, θυσίαις δε καί ναῶν κατα- 15 σκευαίς τετιμήσθαι παρά τοίς Κρησί την θεόν ταύτην.

4 τούς δ' ίστοροῦντας αὐτὴν ἀνομάσθαι Δίκτυνναν ἀπὸ τοῦ συμφυγεῖν εἰς ἁλιευτικὰ δίκτυα, διωκομένην ὑπὸ Μίνω συνουσίας ἕνεκα, διημαρτηκέναι τῆς ἀληθείας· οὕτε γὰρ τὴν θεὸν εἰς τοιαύτην ἀσθέ- 20 νειαν ἐλθεῖν πιθανὸν ὑπάρχειν ὥστε προσδεηθῆναι τῆς παρ' ἀνθρώπων βοηθείας, τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν οὖσαν θυγατέρα, οὕτε τῷ Μίνῷ δίκαιον προσἀπτειν τοιαύτην ἀσέβειαν, παραδεδομένῷ συμφώνως δικαίαν προαίρεσιν καὶ βίον ἐπαινούμενον ἐζηλω- 25
77 κέναι. Πλοῦτον δὲ γενέσθαι φασιν ἐν Τριπόλῷ τῆς Κρήτης ἐκ Δήμητρος καὶ Ἰασίωνος, διττῶς ίστο-

5 μυθολογοῦσι DG 7 κτισθῆναι CFGM 10 χάφμης D 11 εὐρετὴν CD 12 κυνήγια G 15 δὲ] τε cod. 26 τριπόδφ cod., corr. Rhod. ουυμένης αύτοῦ τῆς γενέσεως. οί μὲν γάο φασι τὴν γῆν σπαρείσαν ὑπὸ Ἰασίωνος καὶ τυγχάνουσαν ἐπιμελείας τῆς προσηκούσης ἀνείναι τοσοῦτο πλῆθος καρπῶν, ῶστε τοὺς ἰδόντας ίδιον ὄνομα θέσθαι τῷ 5 πλήθει τῶν γενομένων καρπῶν καὶ προσαγορεῦσαι πλοῦτον· διὸ καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις παραδόσιμον 393 γενέσθαι τὸ τοὺς πλείω τῶν ἰκανῶν κτησαμένους ἔχειν πλοῦτον. ἕνιοι δὲ μυθολογοῦσιν ἐκ Δήμητρος 2 καὶ Ἰασίωνος γενέσθαι παίδα Πλοῦτον ὀνομαζόμε-10 νον, ὃν πρῶτον ἐπιμέλειαν βίου καὶ χρημάτων ἀθροισμὸν καὶ φυλακὴν εἰσηγήσασθαι, τῶν πρό τοῦ πάντων ὀλιγώρως ἐχόντων περὶ τὸ σωρεύειν καὶ τηρεῖν ἐπιμελῶς χρημάτων πλῆθος.

Περί μέν ούν των θεών οί Κρητες των πας' 3 15 αύτοις λεγομένων γεννηθηναι τοιαύτα μυθολογούσι. τάς δε τιμάς και θυσίας και τάς περί τα μυστήρια τελετάς έκ Κρήτης είς τούς άλλους άνθρώπους παραδεδόσθαι λέγοντες τούτο φέρουσιν, ως οιονται, μέγιστον τεκμήριον. τήν τε γάρ πας' Άθηναίοις έν 80 Έλευσινι γινομένην τελετήν, έπιφανεστάτην σχεδόν ούσαν άπασων, και τήν έν Σαμοθράκη και τήν έν Θράκη έν τοις Κίκοσιν, όθεν δ καταδείξας Όρφευς ήν, μυστικώς παραδίδοσθαι, κατά δε τήν Κρήτην έν Κνωσῷ νόμιμον έξ άρχαίων είναι φανερῶς τάς 25 τελετάς ταύτας πασι παραδίδοσθαι, και τά παρά τοις άλλοις έν άπορρήτω παραδιδόμενα πας' αύτοις

2 τυχοῦσαν CFG 4 όν. Θέσθαι] όνομάζεσθαι D 6 έπιγενομένοις D 10 δν om. D 12 το] τοῦ C 20 γενομένην D 21 έν Σαμοθράκη και τὴν om. CFGM 22 ό om. D 24 κνώσσω D, κνωσσῷ ∇ . 25 παραδεδομένα CFG μηδένα χρύπτειν τῶν βουλομένων τὰ τοιαῦτα γι-4 νώσκειν. τῶν γὰρ θεῶν φασι τοὺς πλείστους ἐκ τῆς Κρήτης ὁρμηθέντας ἐπιέναι πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, εὐεργετοῦντας τὰ γένη τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταδιδόντας ἑκάστοις τῆς ἐκ τῶν ἰδίων εὑρημάτων 5 ἀφελείας. Δήμητραν μὲν γὰρ περαιωθείσαν εἰς τὴν ᾿Αττικὴν ἐκείθεν εἰς Σικελίαν ἀπᾶραι, καὶ μετὰ ταῦτ' εἰς Αἴγυπτον· ἐν δὲ τούτοις τοῖς τόποις μάλιστα τὸν τοῦ σίτου καρπὸν παραδοῦσαν καὶ τὰ περὶ τὸν σπόρον διδάξασαν μεγάλων τιμῶν τυχεῖν 10 5 παρὰ τοῖς εὖ παθοῦσιν. ὁμοίως δ' ᾿Αφροδίτην ἐν-

- διατοϊψαι τῆς μέν Σικελίας περί τὸν Ἐρυκα, τῶν δὲ νήσων περί Κύθηρα και Πάφον τῆς Κύπρου, τῆς δὲ ᾿Ασίας περί τὴν Συρίαν· διὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν και τὴν ἐπί πλέον ἐπιδημίαν αὐτῆς τοὺς 15 ἐγχωρίους ἐξιδιάζεσθαι τὴν θεόν, καλοῦντας ᾿Αφροδίτην Ἐρυκίνην και Κυθέρειαν και Παφίαν, ἔτι δὲ
- 6 καί Συρίαν. ώσαύτως δε τον μεν Άπόλλωνα πλεϊστον χρόνον φανήναι περί Δήλον καί Λυκίαν καί Δελφούς, την δ' Άρτεμιν περί την Έφεσον καί τον 20 Πόντον, έτι δε την Περσίδα και την Κρήτην. διό-
- 7 περ ἀπὸ τῶν τόπων ἢ πράξεων τῶν παρ' ἐκάστοις συντελεσθεισῶν τὸν μὲν Δήλιον καὶ Λύκιον καὶ Πύθιον ὀνομάζεσθαι, τὴν δ' Ἐφεσίαν καὶ Κρησίαν, ἔτι δὲ Ταυροπόλον καὶ Περσίαν, ἀμφοτέρων ἐν 25
- 8 Κρήτη γεγεννημένων. τιμάται δε και παρά τοις 394

5 παφαδιδόντας CF, μεταπαφαδιδόντας D 17 κυθηφίαν D πάφειαν D, παφείαν CF 23 και Λύκιον om. D 25 Πέφσειαν edit. 26 γεγενημένων cod., corr. Schäfer δξ) γάφ C Πέρσαις ή θεός αύτη διαφερόντως, καὶ μυστήρια ποιοῦσιν οἰ βάρβαροι, συντελούμενα πας' ἐτέροις μέχρι τῶν νῦν χρόνων 'Αρτέμιδι Περσία. παραπλήσια δὲ μυθολογοῦσι καὶ περὶ τῶν ἄλλων θεῶν, 5 περὶ ὧν ήμιν ἀναγράφειν μακρὸν ἂν είη, τοις δ' ἀναγινώσκουσι παντελῶς ἀσύνοπτον.

Μετά δε τάς των θεων γενέσεις ύστερον πολ-78 λαίς γενεαίς φασι γενέσθαι κατά την Κρήτην ήρωας ούκ όλίγους, ών ύπάργειν έπιφανεστάτους τούς 10 περί Μίνω και Ραδάμανθυν και Σαρπηδόνα. τούτους γάρ μυθολογοῦσιν έχ Διός γεγεννησθαι χαί τῆς 'Αγήνορος Εὐρώπης, ήν φασιν ἐπὶ ταύρου διακομισθηναι προνοία θεών είς την Κρήτην. Μίνω 2 μέν ούν πρεσβύτατον όντα βασιλεύσαι της νήσου, 15 και κτίσαι πόλεις ούκ όλίνας έν αύτη, τούτων δ' έπιφανεστάτας τρείς, Κνωσόν μέν έν τοις πρός την Άσίαν νεύουσι μέρεσι της νήσου, Φαιστόν δ' έπλ θαλάττης έστραμμένην έπι μεσημβρίαν, Κυδωνίαν δ' έν τοῖς πρός έσπέραν [κεκλιμένοις] τόποις κατ' 10 άντικού της Πελοποννήσου. Θεϊναι δε και νόμους 3 τοῖς Κρησίν οὐκ ὀλίγους, προσποιούμενον παρά Διός τοῦ πατρός λαμβάνειν, συνερχόμενον είς λόγους αύτῷ κατά τι σπήλαιον. κτήσασθαι δε καί δύναμιν ναυτικήν μεγάλην, καί των τε νήσων τάς 25 πλείστας καταστρέψασθαι καλ πρώτον των Έλλήνων θαλαττοχρατήσαι. μεγάλην δε δόξαν περιποιησάμε- 4

2 τὰ πας² έτέςοις συντελούμενα ν. 8 Πεςσεϊα D 5 ἡμῖν] ἡμῖν μὲν f. 6 εὐσύνοπτον cod., corr. Schäfer 10 καὶ Σαςπηδόνα om. v. 11 γεγενῆσθαι D 12 κομισθῆναι CF 16 κνῶσσον D, κνωσεον v. 18 ἐπὶ μ.] περὶ μ. D 19 κεκλιμένοις om. D (c. 66, 5) 23 κτίσασθαι D

νον έπ' άνδρεία και δικαιοσύνη, καταστρέψαι τον βίον έν Σικελία κατά την έπι Κώκαλον στρατείαν, περί ής τα κατά μέρος άνεγράψαμεν ότε τα περί Δαίδαλον άνεγράφομεν, δι' όν και την στρατείαν συνέβη γενέσθαι.

- 79 'Ραδάμανθυν δὲ λέγουσι τάς τε χρίσεις πάντων δικαιοτάτας πεποιῆσθαι καὶ τοῖς λησταῖς καὶ ἀσεβέσι καὶ τοῖς ἅλλοις κακούργοις ἀπαραίτητον ἐπενηνοχέναι τιμωρίαν. κατακτήσασθαι δὲ καὶ νήσους οὐκ ὀλίγας καὶ τῆς 'Ασίας πολλὴν τῆς παραθαλατ- 10 τίου χώρας, ἀπάντων ἑκουσίως παραδιδόντων ἑαυτοὺς διὰ τὴν δικαιοσύνην. τὸν δὲ 'Ραδάμανθυν Ἐρύθρῷ μὲν ἑνὶ τῶν αὐτοῦ παίδων παραδοῦναι τὴν βασιλείαν τῶν δι' ἐκεῖνον Ἐρυθρῶν ὀνομασθεισῶν, Οἰνοπίωνι δὲ τῷ 'Αριάδνης τῆς Μίνω Χίον 15 ἐγχειρίσαι φασίν, ὅν ἕνιοι μυθολογοῦσι Διονύσου γενόμενον μαθεῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὰ περὶ τὴν 395 2 οἰνοποιίαν. τῶν δ' ἅλλων τῶν περὶ αὐτὸν ἡγεμό-
 - 2 οινοποιιαν. Υων ο αλλων Υων περί αυτον ηγεμονων έκάστω νησον η πόλιν δωφήσασθαι λέγουσι τον Υραδάμανθυν, Θόαντι μεν Λημνον, Ένυει δε 20 Κύρνον, Σταφύλω δε Πεπάφηθον, Ευάνθει δε Μαφώνειαν, Άλκαίω δε Πάρον, Άνίωνι δε Δηλον, Άνδρει δε την άπ' έκείνου κληθείσαν "Ανδρον. διά δε την ύπεφβολην της περί αυτον δικαιοσύνης μεμυθολογησθαι δικαστην αυτον άποδεδείχθαι καθ' 25 ώδου και διακρίνειν τους ευσεβείς και τους πονη-

8 στε] σταν CD
8 ένηνοχέναι cod., corr. Hertl.
13 αυτοῦ D, ἑαυτοῦ v.
17 τὰ περί om. FG
20 Ἐνυεῖ δὲ
K. O. Müller, ἔνιοι δὲ ABD, ἐγυεὶ II
21 Κύρνον] Σκῦρον Rochette (Hom. I 668)
Σταφύλφ Heyne, Παμφύλω
cod.
Εὐάνθει Wess., Εὐαμβεὶ cod.

V 78. 79. 80.

οούς. τετευχέναι δὲ τῆς αὐτῆς τιμῆς καὶ τὸν Μίνω, βεβασιλευκότα νομιμώτατα καὶ μάλιστα δικαιοσύνης πεφροντικότα. τὸν δὲ τρίτον ἀδελφὸν Σαρπηδόνα 3 φασὶ μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν ᾿Ασίαν διαβάντα κατα-5 κτήσασθαι τοὺς περὶ Λυκίαν τόπους. Εὕανδρον δὲ γενόμενον υίδν αὐτοῦ διαδέξασθαι τὴν ἐν Λυκία βασιλείαν, καὶ γήμαντα Δηιδάμειαν τὴν Βελλεροφόντου τεκνῶσαι Σαρπηδόνα τὸν ἐπὶ Τροίαν μὲν στρατεύσαντα [μετ' ᾿Αγαμέμνονος], ὑπό τινων δὲ 10 Διὸς υίδν ὀνομαζόμενον. Μίνω δέ φασιν υίοὺς 4 γενέσθαι Δευκαλίωνά τε καὶ Μόλου· καὶ Δευκαλίωνος μὲν Ἰδομενέα, Μόλου δὲ Μηριόνην ὑπάρξαι. τούτους δὲ ναυσίν ἐνενήκοντα στρατεῦσαι μετ' ᾿Αγαμέμνονος εἰς Ἅλιον, καὶ διασωθέντας εἰς τὴν πατρίδα

15 τελευτήσαι και ταφής έπιφανοῦς ἀξιωθήναι και τιμῶν ἀθανάτων. και τὸν τάφον αὐτῶν ἐν τῆ Κνωσῷ δεικνύουσιν, ἐπιγραφὴν ἔχοντα τοιάνδε,

Κνωσίου Ίδομενῆος δοα τάφον. αὐτὰο ἐγώ τοι πλησίον ΐδουμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

20 τούτους μέν οὖν ὡς ἥρωας ἐπιφανεῖς τιμῶσιν οί Κρῆτες διαφερόντως, θύοντες καὶ κατὰ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις χινδύνους ἐπικαλούμενοι βοηθούς.

Τούτων δ' ήμιν διευχρινημένων λείπεται περί 80 των έπιμιχθέντων έθνων τοις Κρησί διελθειν. δτι 25 μεν ούν πρωτοι κατώχησαν την νήσον οί προσαγορευθέντες μεν Έπεόχρητες, δοχούντες δ' ύπάρχειν

9 μετ' Άγαμέμνονος del. Dind., κατ' Άγ. Wess. 12 ήδομενέα D 13 ένενήκοντα] όγδοήκοντα AG et Hom. B 652 16 κνώσω D, κνωσσῷ v. 18 Κνωσσίου CFG ήδομενῆος D

DIODORUS II.

νον έπ' άνδοεία και δικαιοσύνη, καταστρέψαι τον βίον έν Σικελία κατά την έπι Κώκαλον στρατείαν, περί ης τα κατά μέρος άνεγράψαμεν δτε τα περί Δαίδαλου άνεγράφομεν, δι' δν και την στρατείαν συνέβη γενέσθαι. 5

- 79 'Ραδάμανθυν δὲ λέγουσι τάς τε κρίσεις πάντων δικαιοτάτας πεποιῆσθαι και τοις λησταις και ἀσεβέσι και τοις ἅλλοις κακούργοις ἀπαραίτητον ἐπενηνοχέναι τιμωρίαν. κατακτήσασθαι δὲ και νήσους οὐκ ὀλίγας και τῆς 'Ασίας πολλὴν τῆς παραθαλατ- 10 τίου χώρας, ἀπάντων ἑκουσίως παραδιδόντων ἑαυτοὺς διὰ τὴν δικαιοσύνην. τὸν δὲ 'Ραδάμανθυν Ἐρύθρω μὲν ἑνι τῶν αὐτοῦ παίδων παραδοῦναι τὴν βασιλείαν τῶν δι' ἐκεῖνον Ἐρυθρῶν ὀνομασθεισῶν, Οἰνοπίωνι δὲ τῷ 'Αριάδνης τῆς Μίνω Χίον 15 ἐγχειρίσαι φασίν, ὃν ἔνιοι μυθολογοῦσι Διονύσου γενόμενον μαθείν παρὰ τοῦ πατρὸς τὰ περι τὴν 395
 - νων έκάστω νῆσον ἢ πόλιν δωρήσασθαι λέγουσι τον Ῥαδάμανθυν, Θόαντι μεν Λῆμνον, Ἐνυεῖ δε 20 Κύρνον, Σταφύλω δε Πεπάρηθον, Εὐάνθει δε Μαρώνειαν, ᾿Αλκαίω δε Πάρον, ᾿Ανίωνι δε Δῆλον, ᾿Ανδρεῖ δε τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν ¨Ανδρον. διὰ δε τὴν ὑπερβολὴν τῆς περί αὐτον δικαιοσύνης μεμυθολογῆσθαι δικαστὴν αὐτον ἀποδεδεῖχθαι καθ' 25 ῷδου καὶ διακρίνειν τοὺς εὐσεβεῖς καὶ τοὺς πονη-

3 ὅτε] ὅταν CD
8 ἐνηνοχέναι cod., corr. Hertl.
13 αυτοῦ D, ἑαυτοῦ v.
17 τὰ περί om. FG
20 Ἐνυεῖ δὲ
K. O. Müller, ἔνιοι δὲ ABD, ἐγυεὶ II
21 Κύρνον] Σκῦρον Rochette (Hom. I 668)
Σταφύλφ Heyne, Παμφύλω
cod.

V 78. 79. 80,

οούς. τετευγέναι δε της αύτης τιμης και τον Μίνω. βεβασιλευχότα νομιμώτατα χαὶ μάλιστα διχαιοσύνης πεφορντικότα, τον δε τρίτον άδελφον Σαρπηδόνα 3 σασί μετά δυνάμεως είς την Άσίαν διαβάντα κατα-5 κτήσασθαι τούς περί Λυκίαν τόπους. Εύανδρον δέ νενόμενον υίδν αύτοῦ διαδέξασθαι την έν Λυκία βασιλείαν, και γήμαντα Δηιδάμειαν την Βελλεροφόντου τεκνῶσαι Σαρπηδόνα τον έπι Τροίαν μέν στρατεύσαντα [μετ' 'Αγαμέμνονος], ύπό τινων δέ 10 Διός υίον όνομαζόμενον. Μίνω δέ φασιν υίούς 4 γενέσθαι Δευχαλίωνά τε και Μόλον και Δευχα- λίωνος μέν Ίδομενέα, Μόλου δε Μηριόνην υπάρξαι. τούτους δε ναυσίν ένενήχοντα στρατεῦσαι μετ' Άγαμέμνονος είς Ίλιον, και διασωθέντας είς την πατρίδα 15 τελευτήσαι και ταφής έπιφανους άξιωθήναι και τιμών άθανάτων. καί τον τάφον αύτων έν τη Κνωσώ δειχνύουσιν, έπιγραφήν έχοντα τοιάνδε,

Κνωσίου Ίδομενῆος δοα τάφον. αὐτὰο ἐγώ τοι πλησίον ϊδουμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

20 τούτους μέν οὖν ὡς ἥρωας ἐπιφανεῖς τιμῶσιν οί Κρῆτες διαφερόντως, θύοντες καὶ κατὰ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις χινδύνους ἐπικαλούμενοι βοηθούς.

Τούτων δ' ήμϊν διευχρινημένων λείπεται περί 80 των έπιμιχθέντων έθνων τοις Κρησί διελθεϊν. δτι 25 μεν ούν πρωτοι κατώχησαν την νήσον οί προσαγορευθέντες μεν Έτεόχρητες, δοχούντες δ' ύπάρχειν

9 μετ' Άγαμέμνονος del. Dind., κατ' Άγ. Wess. 12 ήδομενέα D 13 ένενήκοντα] όγδοήκοντα AG et Hom. B 652 16 κνώσω D, κνωσσῷ V. 18 Κνωσσίου CFG ήδομενῆος D

8

DIODORUS II.

αὐτόχθονες, προειφήκαμεν· μετὰ δὲ τούτους πολλαῖς γενεαῖς ὕστεφον Πελασγοὶ πλανώμενοι διὰ τὰς συνεχεῖς στφατείας καὶ μεταναστάσεις καταντήσαντες εἰς τὴν Κφήτην μέφος τῆς νήσου κατώκησαν. 2 τρίτον δὲ γένος φασὶ τῶν Δωριέων παφαβαλεῖν εἰς 5 τὴν νῆσον ἡγουμένου Τεκτάμου τοῦ Δώφου· τούτου δὲ τοῦ λαοῦ μέφος τὸ μὲν πλέον ἀθφοισθῆναι 396 λέγουσιν ἐκ τῶν πεφὶ τὸν Όλυμπον τόπων, τὸ δέ τι μέφος ἐκ τῶν κατὰ τὴν Λακωνικὴν Άχαιῶν διὰ τὸ τὴν ἀφοφμὴν τὸν Δῶφον ἐκ τῶν πεφὶ Μαλέαν 10 τόπων ποιῆσαι. τέταφτον δὲ γένος συμμιγῆναί φασιν εἰς τὴν Κφήτην μιγάδων βαφβάφων τῶν διὰ τὸν χρόνον ἐξομοιωθέντων τῆ διαλέκτω τοῖς ἐγχωρίοις 3 Ἐλλησι. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς περὶ Μίνω καὶ Ῥα-

δάμανθυν ίσχύσαντας ύπὸ μίαν ἀγαγεῖν συντέλειαν 15 τὰ ἔθνη τὰ κατὰ τὴν νῆσον. τὸ δὲ τελευταῖον μετὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι πέμποντες ἀποικίας ἄλλας τέ τινας νήσους ἔκτισαν καὶ ταύτης τῆς νήσου κατακτησάμενοι πόλεις τινὰς ὅκησαν ἐν αὐταῖς· περὶ ὧν τὰ κατὰ 20

4 μέρος έν τοις ίδίοις χρόνοις άναγράψομεν. έπει δε τῶν τὰ Κρητικὰ γεγραφότων οι πλειστοι διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, οὐ χρή θαυμάζειν ἐὰν μὴ πᾶσιν ὁμολογούμενα λέγωμεν· τοις γὰρ τὰ πιθανώτερα λέγουσι και μάλιστα πιστευομένοις ἐπηκο- 25 λουθήσαμεν, ὰ μὲν Ἐπιμενίδη τῷ θεολόγῷ προσ-

4 τῆς νήσου μέρος ν. 6 ἡγ. τοῦ Τεκτάμου Δώρου CFGM, ἡγ. τοῦ ἐκγόνου τοῦ τεκτάμου δώρου D (IV 60, 2) 7 τὸ add. Hert. 9 μέρος del. Hert. 11 ποιεἰσθαι Dind., ποιήσασθαι Bek. 16 τὰ add. Wess. 19 ταύτας τὰς νήσους cod., corr. Reiske 20 ὅκησαν Ϝ, ὅκισαν cet. 21 ίδίοις] οἰκείοις FG σχόντες, ἂ δὲ Δωσιάδη καὶ Σωσικράτει καὶ Λαοσθενίδα.

Έπει δε περί Κρήτης ίκανως διήλθομεν, περί81 τῆς Λέσβου νῦν λέγειν ἐπιχειρήσομεν. ταύτην γὰρ 5 την νήσον το παλαιον ώχησε πλείω γένη, πολλων μεταναστάσεων έν αὐτῆ γενομένων. ἐρήμου γὰρ ούσης αύτης πρώτους Πελασγούς κατασχείν αὐτην τοιαδέ τινι τρόπω. Ξάνθος δ Τριόπου των έξ "Αρ- 2 γους Πελασγών βασιλεύων, καί κατασχών μέρος τι 10 της Λυκίας γώρας, τὸ μέν πρῶτον ἐν αὐτη κατοιχῶν έβασίλευε τῶν συναχολουθησάντων Πελασγῶν, ύστερον δε περαιωθείς είς την Λέσβον ούσαν έρημον την μέν χώραν τοις λαοίς έμερισε, την δε νησον ἀπὸ τῶν κατοικούντων αὐτὴν Πελασγίαν ἀνό-15 μασε, τό πρό τοῦ καλουμένην Ίσσαν. ὕστερον δὲ 3 397 γενεαίς έπτα γενομένου τοῦ κατα Δευκαλίωνα κατακλυσμοῦ καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ἀπολομένων, συνέβη καί την Λέσβον διά την έπομβρίαν έρημωθήναι. μετά δε ταῦτα Μαχαρεύς είς αὐτὴν ἀφικό-20 μενος, καί τὸ κάλλος τῆς χώρας κατανοήσας, κατώκησεν αὐτήν. ἦν δ' δ Μακαρεύς υίδς μεν Κρινάκου 4 τοῦ Διός, ῶς φησιν Ησίοδος καὶ άλλοι τινὲς τῶν ποιητών, κατοικών δ' έν Άλένω της τότε μέν Ίάδος, νῦν δ' 'Αγαίας καλουμένης. είχε δε λαούς ήθροι-25 σμένους, τούς μέν Ίωνας, τούς δ' έξ άλλων έθνων παντοδαπών συνερουηκότας. καί τὸ μέν πρώτον 5 την Λέσβον κατώκησε, μετά δε ταῦτα ἀεί μᾶλλον

1 Λαοσθενίδα] Άγλαοσθένει C. Robert 9 καί om. CF 10 έν αύτῷ CFG 15 ^{*}Ισαν CFG 20 κατώκισεν D **L** Ωλένφ] ολενω D

8*

αὐξόμενος διά τε τὴν ἀφετὴν τῆς νήσου καὶ τὴν ἰδίαν ἐπιείκειάν τε καὶ δικαιοσύνην τὰς σύνεγγυς νήσους κατεκτᾶτο, καὶ διεμέφιζε τὴν χώφαν ἔφημου 6 οὖσαν. κατὰ δὲ τούτους τοὺς χφόνους Λέσβος δ Λαπίθου τοῦ Λἰόλου τοῦ Ἱππότου κατά τι πυθό- 5 χφηστον μετ' οἰκητόφων πλεύσας εἰς τὴν προειφημένην νῆσον, καὶ γήμας τὴν θυγατέφα τοῦ Μακαφέως Μήθυμναν, κοινῆ κατφκησε, γενόμενος δ' ἐπιφανὴς ἀνὴφ τήν τε νῆσον Λέσβου ἀνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς λαοὺς Δεσβίους πφοσηγόφευσε. 10 7 Μακαφεῖ δὲ θυγατέφες ἐγένοντο σὺν ἅλλαις Μυτιλήνη καὶ Μήθυμνα, ἀφ' ὧν αἰ πόλεις ἔσχον τὴν πφοσηγοφίαν. δ δὲ Μακαφεὺς ἐπιβαλλόμενος τὰς σύνεγγυς νήσους ἰδίας κατασκευάζειν ἐξέπεμψεν ἀποικίαν εἰς πφώτην τὴν Χίον, ἑνὶ τῶν ἑαυτοῦ παί- 15

- 8 δων παφαδούς την ήγεμονίαν· μετά δὲ ταῦτα εἰς την Σάμου ἕτεφου ἐξέπεμψε τὸν ὀνομαζόμενον Κυδρόλαον, ὡς ἐν ταύτη κατοικήσας καὶ την νῆσον κατακληφουχήσας ἐβασίλευεν αὐτῆς· τρίτην δὲ την 398 Κῶ κατοικίσας ἀπέδειξεν αὐτῆς βασιλέα Νέανδφου· 20 ἑξῆς δ' εἰς την Ῥόδον Λεύκιππον ἐξέπεμψε μετὰ συχνῶν οἰκητόφων, οῦς οἱ την Ῥόδον κατοικοῦντες διὰ την σπάνιν τῶν ἀνδρῶν ἄσμενοι προσεδέξαντο καὶ κοινῆ την νῆσον ὅκησαν.
- 82 Την δ' άντιπέφας των νήσων κατ' έκείνους τους 25 καιφούς συνέβη διὰ τον κατακλυσμόν μεγάλας καί

2 ίδίαν] ἄλλην DG 4 ὁ Λίόλου τοῦ Λαπίθου CGM 9 νῆσον οm. D 10 προσηγόρευσε] ἀνόμασε CF 11 μιτυλίνη D, μιτύλη FG, μιτυλήνη cet. 12 μίθυμνα D 13 ἐπιβαλόμενος v. 17 κυδρολλον DG 19 ἐβασίλευσεν II 20 κατοικήσας cod., corr. Iensius **V** 81. 82. 83.

δεινάς κατασχεϊν άτυχίας. διά μέν γάο τάς έπομβρίας έπι πολλούς χρόνους έφθαρμένων των καρπων σπάνις τε των έπιτηδείων ύπηργε και λοιμική κατάστασις έπειχε τας πόλεις δια την τοῦ ἀέρος 5 φθοράν. αί δε νήσοι διαπνεόμεναι και τον άέρα 2 παρεχόμεναι τοις ένοικούσιν ύγιεινόν, έτι δε τοις καρποίς έπιτυγγάνουσαι, άει μαλλον εύπορίας έγεμον, καί ταχύ τούς κατοικούντας αύτας μακαρίους έποίησαν. διὸ καὶ μακάρων ώνομάσθησαν νῆσοι. 10 τῆς εὐπορίας τῶν ἀγαθῶν αἰτίας γενομένης τῆς προσηγορίας. Ενιοι δέ φασιν αὐτὰς μαχάρων νή-3 σους ώνομάσθαι άπο Μαχαρέως [καί Ίωνος] ύπο των παίδων τούτων δυναστευσάντων [αὐτῶν]. καθόλου δ' αί προειρημέναι νήσοι διήνεγχαν εύδαι-15 μονία μάλιστα τῶν σύνεγγυς κειμένων οὐ μόνον κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ήμετέραν ήλικίαν άρετη γάρ χώρας και τόπων εύ- 4

ημετέφαν ηλικίαν άφετη γαφ χώφας και τοπών ευ- 4 καιφίαις, έτι δ' άέφων κράσει, καλλιστεύουσαι κατά λόγον καλοῦνται καὶ προς ἀλήθειαν είσιν εὐδαί-20 μονες. αὐτος δ' δ Μακαφεὺς ἐν τῆ Λέσβφ βασιλεύων [πρῶτον μὲν] νόμον ἔγραψε πολλὰ τῶν κοινῆ συμφερόντων περιέχοντα, ἀνόμασε δ' αὐτον λέοντα, ἀπο τῆς τοῦ ζώου δυνάμεως καὶ ἀλκῆς θέμενος τὴν προσηγορίαν.

25

Υστεφου δε της κατά την Λέσβου άποικίας ίκα-83 νοῖς τισι χρόνοις συνέβη την νησου την όνομαζο-

7 άεἰ add. Dind. 12 ἀπὸ] τῶν add. Α καὶ Ἰωνος del. Wurm *ὑπὸ] om. Α, ἀπὸ cet. 13 *τῶν παίδων τούτων] τούτων τῶν παίδων CD, παίδων τῶν AFG αὐτῶν om. BCD 15 μάλιστα om. CGM 17 εὐκαιοία CFG 21 πρῶτον μὲν del. Bek.; πρῶτος νόμον μὲν f. μένην Τένεδον κατοικισθηναι τοιφδέ τινι τρόπω. Τέννης ην υίος μεν Κύκνου τοῦ βασιλεύσαντος Κολώνης της εν τη Τοφάδι, ανήο δ' επίσημος δι' αφε-2 τήν. ούτος οίκήτοφας αθοοίσας και την δομην εκ της αντιπέφας ηπείφου ποιησάμενος, κατελάβετο 5 νησον έφημον ούσαν την όνομαζομένην Λεύκοφουν· κατακληφουχήσας δ' αυτήν τοις ύπ' αυτόν ταττομένοις, και κτίσας έν αυτή πόλιν, ωνόμασεν άφ'

- 3 έαυτοῦ Τένεδον. πολιτευόμενος δὲ καλῶς καὶ πολλὰ τοὺς ἐγχωρίους εὐεργετήσας ζῶν μὲν μεγάλης ἀπο- 10 δοχῆς ἐτύγχανε, τελευτήσας δ' ἀθανάτων τιμῶν ήξιώθη· καὶ γὰρ τέμενος αὐτοῦ κατεσκεύασαν καὶ θυσίαις ὡς θεὸν ἐτίμων, ὡς διετέλουν θύοντες μέ-
- 4 χρι τῶν νεωτέφων καιφῶν. οὐ παφαλειπτέον δ' 399 ἡμῖν περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τενεδίοις μυθολογουμέ- 15 νων περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τενεδίοις μυθολογουμέ- 15 νων περὶ τοῦ κτίσαντος τὴν πόλιν Τέννου Κύκνον γάρ φασι τὸν πατέρα πιστεύσαντα γυναικὸς διαβολαϊς ἀδίκοις τὸν υίὸν Τέννην εἰς λάρνακα θέντα καταποντίσαι ταύτην δ' ὑπὸ τοῦ κλύδωνος φερομένην προσενεχθῆναι τῆ Τενέδω, καὶ τὸν Τέννην 20 παραδόξως σωθέντα θεῶν τινος προνοία τῆς νήσου βασιλεῦσαι, καὶ γενόμενον ἐπιφανῆ διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς ἅλλας ἀρετὰς τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν. κατὰ δὲ τὰς τῆς μητρυιᾶς διαβολὰς αὐλητοῦ τινος ψευδῶς καταμαρτυρήσαντος, νόμιμον ἔθεντο 25
 5 μηδένα αὐλητὴν εἰς τὸ τέμενος εἰσιέναι. κατὰ δὲ τοὺς Τρωικοὺς χρόνους 'Αχιλλέως τὸν Τέννην ἀνελόντος καθ' ὅν καιρὸν ἐπόρθησαν οι Ελληνες τὴν

2 Τένης Dind. 4 ἀθροίσας οἰκήτορας ν. 6 οὖσαν om. CFG 18 ἐνθέντα CFG 21 θεοῦ FG

V 83. 84.

Τένεδον, νόμον έθεσαν οι Τενέδιοι μηδένα έξειναι έν τῷ τεμένει τοῦ κτίστου ὀνομάσαι Ἀχιλλέα. περὶ μὲν οὖν τῆς Τενέδου καὶ τῶν ἐν αὐτῆ τὸ παλαιὸν οἰκησάντων τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

- Έπει δε περί των άξιολογωτάτων νήσων διήλθο-84 μεν, περί των έλαττόνων άναγράψομεν. των γαρ Κυκλάδων νήσων το παλαιον έρήμων ούσων Μίνως δ Διος και Ευρώπης, βασιλεύων της Κρήτης και μεγάλας δυνάμεις έχων πεζάς τε και ναυτικάς,
 10 έθαλαττοκράτει και πολλας άποικίας έξαπέστειλεν έκ της Κρήτης, των δε Κυκλάδων νήσων τας πλείους κατώκισε και τος λαοίς κατεκληρούγησεν, ούκ όλί
 - γην δὲ καὶ τῆς Ἀσίας τῆς παραθαλαττίου κατέσχε. διόπεο ἐν ταῖς νήσοις ἅμα καὶ κατὰ τὴν Ἀσίαν τὰς 2
- 15 έπωνυμίας έχουσι Κρητῶν λιμένες καὶ Μινῷαι καλούμεναι. δ δὲ Μίνως ἐπὶ πολὺ τῆ δυναστεία προκόπτων, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ῥαδάμανθυν ἔχων πάρεδρον τῆ βασιλεία, τούτω μὲν ἐφθόνησεν ἐπὶ δικαιοσύνη θαυμαζομένω, βουλόμενος δ' αὐτὸν ἐκ-
- 20 ποδών ποιήσασθαι είς τὰς ἐσχατιὰς τῆς ὑπ' αὐτὸν τεταγμένης χώρας ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς 8 διατρίβων είς τὰς νήσους τὰς κατ' ἀντικρὺ τῆς Ἰωνίας καὶ Καρίας κειμένας Ἐρυθρον μὲν κτίστην ἐποίησε τῆς ἐπωνύμου πόλεως κατὰ τὴν Ἀσίαν,
 25 Οἰνοπίωνα δὲ τὸν Ἀριάδνης τῆς Μίνω υίὸν κύριον
 - τῆς Χίου κατέστησε. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη πρὸ 4

³ oùr om. D 10 årészeiler v. 11 dè] te D tàg $\pi le(ovg CE, tàg \pi le(ovg avtour AD, égyµwr ovsour tàg <math>\pi le(ovg$ avtour cet. 13 xatészer] hic finiunt ABDENO (O = Vatic. 995 saec. XV) 14 * $\tilde{a}\mu a$] ållà libri 15 xalovrai Rhod. 22 ϵlg] $\pi \epsilon \varrho$ i Hertl.

τῶν Τοωικῶν μετὰ δὲ τὴν Τοοίας ἄλωσιν Κᾶρες αὐξηθέντες ἐπὶ πλέον ἐθαλαττοκράτησαν, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων κρατήσαντες τινὰς μὲν ίδία κατέσχον καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς κατοικοῦντας Κρῆτας ἐξέβαλον, τινὰς δὲ κοινῆ μετὰ τῶν προενοικούντων 5 Κρητῶν κατφκησαν. ὕστερον δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐξηθέντων συνέβη τὰς πλείους τῶν Κυκλάδων νήσων 400 οίκισθῆναι καὶ τοὺς βαρβάρους Κᾶρας ἐξ αὐτῶν ἐκπεσεῖν περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οίκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν.

4 ἐξέβαλον — κατώκησαν om. F 9 τὰ add. Dind. Huius libri finem mutilatum esse, ex ea ipsa re efficitur, quod clausula ceteris libris imposita deest.

FRAGMENTA LIBRI VI.

[Τῶν βίβλων ἡμιν ἕξ μὲν αί πρῶται περιέχουσι τὰς πρὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις καὶ μυθολογίας, καὶ τούτων αί μὲν προηγούμεναι τρεῖς τὰς βαρβαρικάς, αί δ' ἑξῆς σχεδὸν τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. 5 Diodorus I 4, 6.]

Ταῦτα ὁ Διόδωφος ἐν τῆ τρίτη τῶν ίστοριῶν 1 (c. 56-61). ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐν τῆ ἕκτη ἀπὸ τῆς Εὐημέρου τοῦ Μεσσηνίου γραφῆς ἐπικυροῖ τὴν αὐτὴν θεολογίαν, ὡδε κατὰ λέξιν φάσκων.

Περί θεῶν τοίνυν διττὰς οἱ παλαιοἱ τῶν ἀν- 2 θρώπων τοῖς μεταγενεστέροις παραδεδώκασιν ἐννοίας· τοὺς μὲν γὰρ ἀιδίους καὶ ἀφθάρτους εἶναί φασιν, οἶον ἥλιόν τε καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα τὰ κατ' οὐρανόν, πρός δὲ τούτοις ἀνέμους καὶ τοὺς
15 ἄλλους τοὺς τῆς ὑμοίας φύσεως τούτοις τετευχότας· τούτων γὰρ ἕκαστον ἀίδιον ἔχειν τὴν γένεσιν καὶ τὴν διαμονήν· ἑτέρους δὲ λέγουσιν ἐπιγείους γενέσθαι θεούς, διὰ δὲ τὰς εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίας ἀθανάτου τετευχότας τιμῆς τε καὶ δόξης, οἶον Ἡρακλέα,
20 Διόνυσον, 'Αρισταῖον, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τοὺ-

τοις όμοίους. περί δε των έπιγείων θεων πολλοί 3 καί ποικίλοι παραδέδονται λόγοι παρά τοις ίστορικοΐς τε καὶ μυθογράφοις. καὶ τῶν μὲν ίστορικῶν Εὐήμερος ὁ τὴν ἱερὰν ἀναγραφὴν ποιησάμενος ἰδίως ἀναγέγραφεν, τῶν δὲ μυθολόγων Όμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ Όρφεὺς καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι τερατωδεστέρους μύθους περὶ θεῶν πεπλάκασιν. ἡμεῖς δὲ τὰ 5 παρ' ἀμφοτέροις ἀναγεγραμμένα πειρασόμεθα συντόμως ἐπιδραμεῖν, στοχαζόμενοι τῆς συμμετρίας.

- 4 Εύήμερος μέν ούν, φίλος γεγονώς Κασσάνδρου τοῦ βασιλέως καί διὰ τοῦτον ήναγκασμένος τελεῖν βασιλικάς τινας χρείας και μεγάλας αποδημίας, φησιν 10 έπτοπισθήναι κατά την μεσημβρίαν είς τον ώπεανόν. έκπλεύσαντα δε αυτόν έκ της ευδαίμονος Άραβίας ποιήσασθαι τον πλούν δι' ώπεανού πλείους ήμέρας, καί προσενεχθήναι νήσοις πελαγίαις, ών μίαν υπάρχειν την δνομαζομένην Παγγαίαν, έν ή 15 τεθεᾶσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Παγχαίους εὐσεβεία διαφέροντας καί τούς θεούς τιμῶντας μεγαλοπρεπεστάταις θυσίαις και άναθήμασιν άξιολόγοις άρ-5 γυροίς τε και χρυσοίς. είναι δε και την νησον ίεραν θεῶν, καί ἕτερα πλείω θαυμαζόμενα κατά τε την 20 άρχαιότητα καί την της κατασκευής πολυτεχνίαν. περί ών τα κατά μέρος έν ταις πρό ταύτης βίβλοις 6 άναγεγράφαμεν. είναι δ' έν αὐτη κατά τινα λόφον ύψηλον καθ' ύπερβολην ίερον Διός Τριφυλίου, καθιδρυμένον ύπ' αύτοῦ καθ' δν καιρόν έβασίλευσε 25 τῆς οἰχουμένης ἁπάσης ἔτι κατὰ ἀνθρώπους ὤν. 7 έν τούτφ τῷ ίερῷ στήλην είναι χρυσην, έν ή τοις Παγγαίοις γράμμασιν υπάργειν γεγραμμένας τάς τε Ούρανοῦ καὶ Κρόνου καὶ Διὸς πράξεις κεφαλαιω-
- 8 δως. μετά ταῦτά φησι πρῶτον Οὐρανὸν βασιλέα 30

VI 1. 2.

γεγονέναι, έπιεικη τινα άνδρα και εύεργετικόν και της των άστρων χινήσεως έπιστήμονα, ων χαί πρώτον θυσίαις τιμήσαι τούς ούρανίους θεούς. διό καί Ούρανόν προσαγορευθήναι. υίούς δε αύτω γε- 9 5 νέσθαι από γυναικός Έστίας Τιτανα καί Κρόνον. θυγατέρας δε 'Ρέαν και Δήμητρα. Κρόνον δε βασιλεύσαι μετά Ούρανόν, και γήμαντα Ρέαν γεννησαι Δία καί "Ηραν καί Ποσειδώνα, τον δε Δία διαδεξάμενον την βασιλείαν τοῦ Κρόνου γημαι Ήραν 10 καί Δήμητρα καί Θέμιν, έξ ών παϊδας ποιήσασθαι Κούρητας μέν από της πρώτης, Φερσεφόνην δε έκ της δευτέρας, Άθηναν δε από της τρίτης. έλθόντα 10 δε είς Βαβυλώνα έπιξενωθήναι Βήλω, και μετά ταῦτα είς τὴν Παγχαίαν νῆσον πρὸς τῷ ἀκεανῷ 15 κειμένην παραγενόμενον Ούρανοῦ τοῦ ίδίου προπάτορος βωμόν ίδούσασθαι. κάκειθεν διά Συρίας έλθείν πρός τον τότε δυνάστην Κάσιον, έξ ού το Κάσιον όρος. έλθόντα δε είς Κιλικίαν πολέμω νικήσαι Κίλικα τοπάρχην, καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα ἔθνη ἐπελθόντα 20 παρ' απασι τιμηθήναι καί θεόν άναγορευθήναι.

Ταῦτα και τὰ τούτοις παραπλήσια ὡς περι θνη- 11 τῶν ἀνδρῶν περι τῶν θεῶν διελθὼν ἐπιφέρει λέγων. — Και περι μὲν Εὐημέρου τοῦ συνταξαμένου τὴν ίερὰν ἀναγραφὴν ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ξηθεῖσι, 25 τὰ δὲ παρὰ τοῖς Ἐλλησι μυθολογούμενα περι θεῶν ἀκολούθως Ἡσιόδῷ και Ὁμήρῷ και Ὀρφεῖ πξιρασόμεθα συντόμως ἐπιδραμεῖν.

Είθ' έξῆς ἐπισυνάπτει τὰς τῶν ποιητῶν μυθολογίας. [Euseb. Praep. ev. II 2, 52-62.]

30 Περί ών (θεῶν) έν ταῖς συγγραφαῖς αὐτοῦ λέ- 2

γει καί δ Διόδωρος δ σοφώτατος ταῦτα, ὅτι ἄνθρωποι γεγόνασιν οί θεοί, οῦστινας οί ἄνθρωποι ὡς νομίζοντες δι' εὐεργεσίαν ἀθανάτους προσηγόρευον. τινὰς δὲ καὶ ἀνομάτων προσηγορίας ἐσχηκέναι [καὶ] κρατήσαντας χώρας. [Ιο. Malalas Chro- 5 nogr. p. 64.]

3 Διόδωρος δὲ λέγει κατὰ μυθικὴν ίστορίαν Ξάνθον καὶ Βαλίον Τιτᾶνας εἶναι πρότερον, βοηθῆσαι δὲ τῷ Διί, Ξάνθον μὲν Ποσειδῶνος ἑταῖρον ὄντα, Βαλίον δὲ Διός, καὶ ἐν τῆ μάχῃ ἀξιῶσαι μεταθέ- 10 σθαι τὴν μορφήν, οἶα αίδουμένους δρᾶσθαι ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν Τιτάνων, καὶ γενέσθαι τὴν αὐτῶν ἀξίωσιν, καὶ εἶναι τούτους τοὺς τῷ Πηλεϊ δοθέντας. Διό, φησί, καὶ Ξάνθος μαντεύεται τῷ ᾿Αχιλλεῖ τὸν θάνατον. [Eustathius Π. XIX 400, 15 p. 1190, 55.]

4 Saturnum Pherecydes ante omnes refert coronatum, Iovem Diodorus post devictos Titanas hoc munere a ceteris honoratum; dat et Priapo taenias idem et Ariadnae sertum ex auro et Indicis gemmis, 20 Vulcani opus, Liberi munus ac postea sidus. [Tertullianus de Corona vol. 4. p. 347 ed. Seml.]

5 Ο δὲ ἀδελφὸς Νίνου Πἴκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐβασίλευσε τῆς Ἰταλίας, ἕτη ǫκ' κǫατῶν τῆς δύσεως. ἔσχε δὲ υίοὺς καὶ θυγατέǫας πολλὰς ἀπὸ τῶν εὐ- 25 πǫεπεστάτων γυναικῶν καὶ γὰǫ καὶ μυστικὰς φαντασίας ποιῶν τινας καὶ ὑπονοθεύων αὐτάς. αῖτινες γυναῖκες καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εἶχον, φθειǫόμεναι ὑπ'

2 αύτοῦ. ἔσχε δὲ δ αὐτὸς Πἴκος δ καl Ζεὺς υίὸν δνόματι Φαῦνον, ὃν καl Ἐρμῆν ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα 30

VI 2. 3. 4. 5. 6.

τοῦ πλανήτου ἀστέφος. μέλλων δὲ τελευτῶν ὁ Ζεὺς 3 ἐκέλευσε τὸ λείψανον αὐτοῦ τεθῆναι ἐν τῆ Κρήτῃ νήσῷ· καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παῖδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ· ὅπερ μνῆμά ἐστι μέχρι τῆς 5 σήμερον, ῷ καὶ ἐπιγέγραπται, Ἐνθάδε κατάκειται Πῖκος [ὁ καὶ Ζεύς], ὃν καὶ Δία καλοῦσι· περὶ οὖ συνεγράψατο Διόδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος. [Excerpta ex Ioannis Chronicis apud Cramer. Anecd. Paris. vol. 2, p. 236, 9-20; cf. Ioannis An-10 tiocheni fragm. Müller IV p. 542 et edit. Bonn. Malalae p. 20.]

Ότι παφαδέδονται Κάστωφ καὶ Πολυδεύκης, οί 6 καὶ Διόσκοφοι, πολὺ τῶν ἄλλων ἀφετῆ διενεγκεϊν καὶ συστφατεῦσαι τοις 'Αφγοναύταις ἐπιφανέστατα 15 πολλοις δὲ δεομένοις ἐπικουφίας βεβοηθηκέναι. καθόλου δὲ ἐπ' ἀνδφεία καὶ στφατηγία, πφος δὲ τούτοις δικαιοσύνη καὶ εὐσεβεία, παφὰ πᾶσι σχεδὸν ἀνθφώποις ἔσχον δόξαν, ἐπιφανεῖς βοηθοὶ τοις παφὰ λόγον κινδυνεύουσι γινόμενοι. διὰ δὲ τὴν ὑπεφ-20 βολὴν τῆς ἀφετῆς Διός υίοὺς νενομίσθαι, καὶ ἐξ ἀνθφώπων μεταστάντας τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων.

Ότι Ἐπωπεὺς βασιλεὺς Σιχυῶνος τοὺς θεοὺς εἰς 2 μάχην προχαλούμενος τὰ τεμένη καὶ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν ἐλυμαίνετο.

25 Ότι φασί τὸν Σίσυφον πανουργία καὶ φιλοτεχνία 8 διενεγκεῖν τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τῆς ἱεροσκοπίας ἅπαντα εὑρίσκειν καὶ προλέγειν τοῖς ἀνθρώποις.

16 άνδοία και δικαιοσύνη — στρατηγία και εύσεβεία cod. (cf. II 43, 4 et VI 8, 1) 25 στι om. Peiresc.

- 4 Ότι δ Σαλμωνεύς ἀσεβής καὶ ὑπεφήφανος ἦν καὶ τὸ θεῖον διέσυφε, τὰς δὲ αὑτοῦ πφάξεις ὑπεφέχειν τῶν τοῦ Διὸς ἀπεφαίνετο· διὸ καὶ κατασκευάζων διά τινος μηχανῆς ψόφον ἐξαίσιον καὶ μιμούμενον τὰς βφοντὰς ἐβφόντα, καὶ οὕτε θυσίας οὕτε 5 πανηγύφεις ἐτέλει.
- 5 Ότι δ αὐτὸς Σαλμωνεὺς ἔσχε θυγατέφα Τυφώ, ἥτις διὰ τὴν λευκότητα καὶ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα ταύτης τῆς προσηγορίας ἔτυχεν. [Exc. de virtut. et vit. p. 221 ed. Vales., II p. 545 ed. Wess.] 10
- Ούτος γάο άσεβής ὢν καὶ ὑπερήφανος ὁ Σαλμωνεὺς τὸ μὲν θεῖον διέσυρεν, τὰς δὲ αὐτοῦ πράξεις ὑπερέχειν τῶν τοῦ Διὸς ἀπεφαίνετο· διὸ καὶ κατασκευάζων διά τινος μηχανῆς ψόφον ἐξαίσιον καὶ μιμούμενον τὰς βροντὰς ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο μείζον 15 βροντῆσαι τοῦ Διός. καθόλου δὲ καταγελῶν τῶν θεῶν οὕτε θυσίας οὕτε πανηγύρεις τούτοις συνετέλει [καθάπερ οἱ λοιποὶ δυνάσται ποιεῖν εἰώθασι].
 ἐγένετο δὲ αὐτοῦ μονογενής θυγάτηρ Τυρώ, ἡν διὰ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα καὶ τὴν τοῦ χρώματος 20
 λευκότητα ταύτης τῆς προσηγορίας ήξίωσεν. ταύτης δὲ διὰ τὸ κάλλος ἐρασθεὶς Ποσειδῶν εἰη ὁ ταύτης τὴν παρθενίαν λύσας, κακουχῶν διετελει

9 έτυχεν Peir., τέτυχεν v. 11 Ex codice Hamburg. T Odyss. XI 236 edidit A. Ludwich hoc fragmentum, cuius prior pars consentit cum fragm. 6, 4–5, totusque tenor sapit Diodorum. 15 μιμούμενος man. 1 18 καθάπες... είώθασι add. excerptor indice Ludwich 22 lacunam explebat Ludwich: κατεκλίθη αὐτῆ. ὁ δὲ Σαλμωνεὺς οὐκ είδώς, ὅστις (cf. IV 68, 3); equidem malim καὶ μιγεἰς αὐτῆ παιδας ἐγέννησε Πελίαν καὶ Νηλέα. Σαλμωνεὺς δ᾽ ἀπιστῶν εί Ποσειδῶν (cf. IV 68, 3 et 67, 4)

την Τυρώ, τέλος δε δια την ασέβειαν δίκας τίνων τῷ δαίμονι κεραυνωθείς ὑπὸ τοῦ Διὸς κατέστρεψε τὸν βίον. τῶν δε ἐκ Ποσειδῶνος και Τυροῦς γεν- 4 νωμένων παίδων Πελίας μεν νέος ἂν παντελῶς ὑπὸ 5 Μίμαντος ἐξέπεσεν ἐκ τῆς πατρίδος και φυγὼν μετὰ τῶν φίλων μετὰ τούτων β΄ νήσους κατεκτήσατο, Σκίαθον και Πεπάρηθον. ὕστερον δε Χείρωνος αὐτὸν εὐεργετήσαντος και τῆς ίδίας χώρας μεταδόντος ἀπῆρεν ἐκ τῶν προειρημένων νήσων και τῆς Ἰολκῶν 10 πόλεως ἐβασίλευσε. τούτω δε ἐγένοντο πλείους, αῦ και την ἐπωνυμίαν ἔσχον ἀπὸ τοῦ πατρὸς Πελιάδες ὀνομασθείσαι. και περιτούτων ἀρκεσθησόμεθα.[Mus. Rhen. XXXIV p. 619.]

Ότι "Αδμητος έπὶ δικαιοσύνη καὶ εὐσεβεία διε- 8 15 νέγκας προσφιλής θεοῖς ἐγένετο. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ δι' ἀρετήν τιμηθῆναι, ῶστε τὸν 'Απόλλωνα προσκόψαντα Διὶ δοθῆναι θητεύειν παρὰ τὸν "Αδμητον. φασὶ δὲ "Αλκηστιν τὴν Πελίου θυγατέρα, μόνην τῆς κατὰ τὸν πατέρα ἀσεβείας οὐ μετασχοῦσαν, δο-20 θῆναι γυναϊκα δι' εὐσέβειαν 'Αδμήτφ.

Ότι Μελάμπους εὐσεβεία διενεγκών φίλος έγέ- 2 νετο 'Απόλλωνος. [Exc. de virt. p. 222 V., 546 W.]

Ότι φόνον ἀχούσιον φεύγων ὁ Βελλεφοφόντης 9 ἡλθε πρὸς Προϊτον πατριχὸν ὅντα ξένον· τὴν δὲ 25 Προίτου γυναϊκα διὰ τὸ κάλλος ἐρασθεϊσαν τοῦ Βελλεροφόντου καὶ μὴ δυναμένην πεῖσαι διαβαλεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν ἄνδρα ὡς βιασάμενον αὐτήν. τὸν δὲ

9 immo Ίωλκίων vel Ίωλκοῦ 10 adde θυγατέφες vel παίδες 22 ἀπόλλωνος Peir., τοῦ ἀπ. ν. 24 ποῖτον codex. 27 ὡς add. Müller Προϊτον ἀνελεϊν μὲν τὸν ξένον μὴ βουληθῆναι, ἀποστεϊλαι δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν γράμματα φέροντα πρὸς Ἰοβάτην τὸν βασιλέα ὄντα πενθερόν. ὅν κομισάμενον τὴν ἐπιστολὴν εύρεϊν ἐν αὐτῆ γεγραμμένον ὅπως ἀνέλη τὴν ταχίστην τὸν Βελλεροφόντην. 5 ὁ δὲ μὴ βουλόμενος αὐτὸν ἀπολέσαι, τῆ πυρπνόφ Χιμαίρα ἐκέλευσε συνάψαι μάχην. [Exc. Escorial. ed. Feder. p. 9, Müller frag. II p. VII.]

2 $\dot{\alpha}\pi o \sigma \tau \epsilon \tilde{\iota} \operatorname{codex} 5 \dot{\alpha} \nu \epsilon \lambda \eta$] $\dot{\alpha} \nu \operatorname{codex}.$

FRAGMENTA LIBRI VII.

[Έν ταζς μετὰ ταύτας ἕνδεκα (βίβλοις 7—17) τὰς ἀπὸ τῶν Τοωικῶν κοινὰς πράξεις ἀναγεγράφαμεν ἕως τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς. Diod. I 4, 6.]

[Κατὰ τὰς προειρημένας ἕξ (7-12) βίβλους 5 ἀνεγράψαμεν τὰς ἀπὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις ἕως εἰς τὸν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ψηφισθέντα πόλεμον ἐπὶ Συρακοσίους. Diod. XIII 1, 2.]

[Έν ταϊς ποδ ταύτης βίβλοις ἀνεγοάψαμεν τὰς ἀπὸ Τοοίας ἁλώσεως ποάξεις ἕως ἐπὶ τὴν κατάλυσιν 10 τοῦ τε Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ τῆς Ἀθηναίων ἡγεμονίας, διελθόντες ἔτη ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἐννέα. Diod. XIV 2, 4.]

Καί δ Όρφεύς ίσόχοονος τῷ Ήρακλεῖ ὑπῆρχε, 1 πρό χρόνων ὄντες έκατὸν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου,

ώς δὲ Όρφεὺς ἐν Λιθικοῖς περί αὐτοῦ μοι λέγει, Έλένου τι βραχύτερον ὕστερον εἶναι λέγει, τούτου μιῷ δὲ γενεῷ Όμηρος ὑστερίζει, δ κατὰ Διονύσιον ἄνδρα τὸν κυκλογράφον ἐπὶ τῶν δύο στρατειῶν λεγόμενος ὑπάργειν,

15

20 Θηβαϊκής Έλλήνων τε τής διὰ τὴν Έλένην. Διόδωφός τε σύντφοχα λέγει Διονυσίω, καὶ ἕτεροι μυρίοι δέ. [Tzetzes Hist. 12, 179.]

18 Tzetzes Dionysii hanc sententiam memorat etiam ad Diodorus II. 9

2 Διόδωφος ἀποδείκνυσι τοῦτον (Homerum) πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου τετελευτηκότα. [Crameri Anecd. Paris. II p. 227; cf. Müller frag. II p. 10.]

3 Ότι Αἰγιάλεια ή τοῦ Διομήδους σύζυγος τελέως ἀπηλλοτριώθη τῆς τοῦ συμβιοῦντος εὐνοίας. ἡν 5 οὐ δικαίως τῷ συνοικοῦντι προσφερομένην διὰ τὸ μἴσος παρακαλέσαι τοὺς συγγενεῖς πρὸς τὴν κατ' αὐτοῦ τιμωρίαν. τούτους δὲ προσλαβομένους Αἰγισθον προσφάτως κατεσχηκότα τὴν ἐν Μυκήναις βασιλείαν ἐπενεγκεῖν αὐτῷ θανάτου κρίσιν, κατη- 10 γοροῦντας ὅτι ξένου πατρὸς ἂν τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλεῖν βουλεύεται, τῶν δὲ συγγενῶν Αἰτωλῶν τινας κατοικίζειν. τῆς δὲ διαβολῆς πίστιν λαβούσης φοβηθέντα τὸν Διομήδην φεύγειν ἐξ "Αργους μετὰ τῶν βουλομένων. [Exc. Escorial. 15 p. 10 Fed., p. VII Müll.]

4 Ότι τῆς Τοοίας ἁλούσης Αἰνείας μετά τινων καταλαβόμενος μέρος τῆς πόλεως τοὺς ἐπιόντας ἡμύνετο. τῶν δὲ Ἑλλήνων ὑποσπόνδους τούτους ἀφέντων, καὶ συγχωρησάντων ἑκάστω λαβεῖν ὅσα δύ- 20

Hesiodi Op. p. 15 ed. Gaisf., ex Proculo sumens p. 6 extr., τον παλαιον δε Όμηφον Διονύσιος ο κυκλογράφος φησιν έπ άμφοτέφων ύπάρχειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατειῶν και τῆς Ίλιου άλώσεως. De Orphei autem et Homeri aetate multis disputat in Exegesi Iliad. p. 18-25, ubi saepius memorat Apollodori et qui hunc sequitur Diodori opiniones, partim ad huius lib. 1, c. 5 et l. 3, c. 67 respiciens, partim vero, ut videtur, ad l. 7, quum scribit p. 22, 12: Ταῦτα δε λέγοντες (quae sunt apud Diod. 3, 67) οὐκ οἰδ' ὅπως ἐναντιούμενοι ἑαντοίς μεγάλην τὴν ἐναντίωσιν λέγουσιν ὑστερίζειν τὸν Όμηρον ὀγδοήκοντα τῶν Τζωικῶν ἔτεσι. Quibuscum conf. idem in Crameri Anecd. Ox. vol. 3, p. 376, 23, sive Matrangae Anecd. vol. 2, p. 599, 27.

VII 2. 3. 5.

ναιτο τῶν ἰδίων, οἰ μὲν ἄλλοι πάντες ἄργυρον ἢ χουσὸν ἤ τινα τῆς ἄλλης πολυτελείας ἕλαβον, Alνείας δὲ τὸν πατέρα γεγηραχότα τελέως ἀράμενος ἐπὶ τοὺς ὥμους ἐξήνεγκεν. ἐφ' ῷ θαυμασθεἰς ὑπὸ 2 5 τῶν Ἑλλήνων ἕλαβεν ἐξουσίαν πάλιν ὅ βούλοιτο τῶν οἶχοθεν ἐκλέξασθαι. ἀνελομένου δὲ αὐτοῦ τὰ 3 ἰερὰ τὰ πατρῷα, πολὺ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι συνέβη τὴν ἀρετήν, καὶ παρὰ πολεμίων ἐπισημασίας τυγχάνουσαν. ἐφαίνετο γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τοῖς μεγίστοις 4 10 χινδύνοις πλείστην φροντίδα πεποιημένος τῆς τε πρὸς γονεῖς ὁσιότητος καὶ τῆς πρὸς θεοὺς εὐσεβείας. διόπερ φασίν αὐτῷ συγχωρηθῆναι μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων Τρώων ἐκχωρῆσαι τῆς Τρωάδας μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ ὅποι βούλεται. [Exc. de virt. 15 et vit. p. 222 V., 546 W.]

Age nunc ad alterum harum rerum testem transeamus, Diodorum videlicet, qui omnes bibliothecas in unum idemque emporium summatim collegit: siquidem et Romanorum historiam septimo suo libro 20 his verbis conscribit:

Ένιοι μέν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες 5 ὑπέλαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥωμύλον ἐκ τῆς Λἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντας ἐκτικέναι τὴν Ῥώμην· τὸ δ' ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ 25 χρόνῷ τοῦ τ' Λἰνείου καὶ Ῥωμύλου γεγονότων βασιλέων, ἐκτισμένης δὲ τῆς Ῥώμης κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος· αὕτη γὰρ ἡ κτίσις

8 καl παρά ποl. Reiske, καίπερ ὑπὸ ποl. cod. 14 ὅποι Krebs, ὅπου cod. 15 septimo] octavo cod. Etschmiadzinius Eusebi ύστερεί των Τρωιχών έτεσι τρισί πλείοσι των τε-

2 τραχοσίων καὶ τριάκοντα. Λίνείας γὰρ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ἐτῶν τριῶν παρελθόντων παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχών τριετῆ χρόνον ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη καὶ τιμῶν 5

- 8 έτυχεν άθανάτων. την δ' άρχην διαδεξάμενος 'Ασκάνιος υίδς έκτισεν "Αλβαν την νῦν καλουμένην Λόγγαν, ην ἀνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε μὲν "Αλβα καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέρεως ὀνομαζο-
- 4 μένου. περί δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος ὁ 10 τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράψας ἄλλως μεμυθολόγηκε. φησί γὰρ Αἰνεία γενέσθαι λόγιον, τετράπουν αὐτῷ καθηγήσεσθαι πρός κτίσιν πόλεως· μέλλοντος δ' αὐτοῦ θύειν ὖν ἔγκυον τῷ χρώματι λευκήν, ἐκφυγεῖν ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ διωχθῆναι πρός τινα 15 λόφον, πρός ῷ κομισθεῖσαν τεκεῖν τριάκοντα χοί-
- 5 φους. τὸν δὲ Λινείαν τό τε παφάδοξον θαυμάσαντα καὶ τὸ λόγιον ἀνανεούμενον ἐπιχειφῆσαι μὲν οἰκίσαι τὸν τόπον, ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναφγῶς διακωλύουσαν καὶ συμβουλεύουσαν μετὰ τριάκοντα 20 ἔτη κτίζειν, ὅσοσπερ ὁ τῶν τεχθέντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι τῆς προθέσεως.
- 6 Post Aeneam defunctum Askanus eiusdem filius regnum assumpsit: (dehinc vero) annis XXX transactis collem aedificavit (i. e. aedificiis complevit), 25 et urbem Albam appellavit ad porcae colorem: nam

13 καθηγήσασθαι et 18 οἰκῆσαι Sync., corr. Wess. 22 ἀποστῆναι] δὲ add. cod., δὴ Gutschmid 23 Verba Eusebi quae sequentur Latina sunt ex lingua Armenia ab H. Petermann translata. Latini secundum suam linguam $\tau \eta \nu \Lambda \epsilon \nu \pi \eta \nu$ Albam vocant. alteram quoque ei nomenclationem imposuisse (sc. dicitur) Longam, quae translata vocatur *Maxoáv*, quoniam latitudine angusta erat et longi-5 tudine magna.

lisdem addens dicit:

Askanius urbem regiam Albam fecit et non pau- 7 cos e circumiacentibus incolis prostravit. vir praeclarus factus est et obiit annis regnans XXXVIII.

Postque eius obitum controversia orta est in 8 10 media multitudine duorum causa de regno inter se invicem contendentium. Julius enim cum filius esset Askani, dicebat: mihi convenit paternum imperium; et Silvius Askani frater Aeneaeque et Silvae primae 15 uxoris Latini filius dicebat: mihi competit. Huic enim post Aeneae obitum insidiae factae sunt ab Askano; namque dum adhuc infantulus esset, in monte a quibusdam armentariis educatus, Silvius est dictus ad nomen montis Latinorum, quem Sil-20 vam vocitabant. Ex utraque ergo parte disputantibus, multitudinis electione regnum Silvius suscepit. Iulius autem imperio privatus, pontifex maximus constitutus est et quasi secundus rex erat: a quo ortam hucusque Iuliam familiam Romae perdurare 25 aiunt.

Silvius nihil dignum memoria in imperio egit 9 et obiit, cum regnasset annis XLIX. Cuius imperium filius eiusdem Aenias accepit, qui cognominatus est Silvius; dominatusque plus quam triginta 30 annos. Post quem Latinus regnavit, qui vocatus

est Silvius, annis L. Hic in rebus gerendis et in bello validus repertus finitimam regionem evertit atque urbes antiquas, quae antea Latinorum vocabantur, XVIII condidit: Tiburam, Praenestum, Kabios, Tiskalum, Koram, Kometiam, Lanuvium, La- 5 bikam, Skaptiam, Satrikum, Arkiam, Telenam, Okostomeriam, Kaeninum, Phlegenam, Kmerium, Mediplium, Boilum, quam nonnulli Bolam vocant. Defuncto autem Latino rex electus est filius 10 eiusdem Albas Silvius, qui annis XXXVIII imperi- 10 tavit. Post quem Epitus Silvas annis XXVI. Quo defuncto in regnum suffectus est Apis, qui annis regnavit duodetriginta. Et post eum Kalpet eiusdem filius; dominatusque est annis XIII, Tiberius Sylvius vero annis VIII. Hic adversus Tyrenos 15 exercitum movens cum per Albam amnem copias traduceret, in gurgitem lapsus obiit, unde et fluvius appellatus est Tiberis. At post eius obitum Agripas in Latinos regnavit unum supra quadraginta annos. Postque hunc suscepit (regnum) Arramulius 20 Silvius undeviginti annis.

11 De hoc dicunt, quod cunctis vitae diebus superbus fuerit, adeoque se efferebat et adversabatur contra vim Iovis (Aramazdi): quin etiam quum interdum tempore fructuum (autumni) tonitrua assidua ingentiaque fierent, mandabat exercitibus, ut (universi) ex uno edicto unanimiter gladiis clipeos concuterent, quo (atque) existimabat sonum ex his editum superare posse vel ipsa tonitrua; proptereaque poenas dedit suae in deos arrogantiae, fulminis so

134[.]

VII 5. 6. 7.

ictu exstinctus, totaque domus eius in Albano stagno immergebatur. Ostendunt hucusque rerum vestigia Romani iuxta stagnum habitantes, columnas subter aquis in altum visas, quae inibi in profunditate 5 regiae domus exstant.

Post hunc Aventius electus fuit, qui cum VII 12 supra XXX annos potitus esset, in quodam proelio cum suburbanis in angustiam actus iuxta Aventium collem cecidit, unde collis Aventius dicebatur. De-¹⁰ mortui in locum suffectus est filius eiusdem Prokas Silvius regnavitque annis III supra viginti. Quo mortuo iunior filius Amolius per vim regnum tenuit; eo quod in regiones longinquas profectus erat Numitor, eiusdem frater maior natu ac germanus. ¹⁵ Amolius paulo plus annis XLIII regnavit atque a Remo et Romilo, qui Romam condiderunt, interficitur. [Euseb. Chron. I p. 284—290 ed. Schöne; Georg. Syncell. p. 194.]

Ότι μετὰ τὴν Αἰνείου τελευτὴν Σιλούιος ἐπε-6 30 βουλεύθη ὑπὸ ἀΑσκανίου νήπιος ὥν. τραφεἰς δὲ ἐν τοῖς ὅρεσιν ὑπό τινων βουκόλων Σιλούιος ἀνομάσθη, τῶν Αατίνων τὸ ὅρος σιλούαν ὀνομαζόντων. [Exc. Escorial. p. 10 Fed., p. VII Müll.]; cf. 5, 8.

Ότι Ῥωμύλος Σιλούιος παφ' όλον τον βίον ύπεφ- 7 25 ήφανος γενόμενος ήμιλλατο πφός τον θεόν βοοντώντος γαο αὐτοῦ κελεύειν τοὺς στρατιώτας ταξς σπάθαις τύπτειν τας ἀσπίδας ἀφ' ἑνὸς συνθήματος, καὶ λέγειν ὡς ὁ παφ' ἑαυτῶν γινόμενος ψόφος

26 éxéleve Wess. 28 éautor Peiresc., autor Wess.

i

είη μείζων. διὸ *κεραυνωθήναι.* [Exc. de virt. et vit. p. 222 V., 546 W.]; cf. 5, 11.

[Τρίτην είλε Μεσχέλαν, μεγίστην ούσαν, φ΄κισμένην δε το παλαιον ύπο των έκ Τροίας άνακομιζομένων Έλλήνων, περί ων έν τη τρίτη βίβλω 5 προειρήκαμεν. Diod. XX 57, 6.]

[Φασί Θετταλόν μετά ταῦτα ἐπανελθεῖν εἰς Ἰωλκόν, ἐν ἡ καταλαβόντα ποοσφάτως Άκαστον τὸν Πελίου τετελευτηκότα παραλαβεῖν κατὰ γένος προσήκουσαν τὴν βασιλείαν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τε- 10 ταγμένους ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεῦσαι Θετταλούς. οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι περί τῆς τῶν Θετταλῶν προσηγορίας οὐ ταύτην μόνην τὴν ίστορίαν, ἀλλὰ καὶ διαφώνους ἑτέρας παραδεδόσθαι συμβέβηκε, περί ὧν ἐν οἰκειοτέροις μνησθησόμεθα καιροῖς. Diod. 15 IV 55, 2.]

[Οί Ήραπλεϊδαι κατὰ τὰς ὁμολογίας ἀπέστησαν τῆς καθόδου καὶ τὴν εἰς Τρικόρυθου ἐπάνοδον ἐποιήσαντο. μετὰ δέ τινας χρόνους Λικύμνιος μὲν μετὰ τῶν παίδων καὶ Τληπολέμου τοῦ Ήραπλέους, ∞ ἑκουσίως τῶν ᾿Αργείων αὐτοὺς προσδεξαμένων, ἐν ᾿Αργει κατφκησαν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐν Τρικορύθω· ὡς δ' ὁ πεντηπονταετὴς χρόνος διῆλθε, κατῆλθον εἰς Πελοπόννησον· ὦν τὰς πράξεις ἀναγράψομεν, ὅταν εἰς ἐπείνους τοὺς χρόνους παραγενηθῶμεν. 25 Diod. IV 58, 5.]

8 Lakedemoniorum reges ex Diodori voluminibus. Nos vero, quoniam ita evenit, ut a Troianorum

1 έκεραυνώθη Wess. 5 τρίτη] έβδόμη coni. Dind.

VII 7. 8.

rebus usque ad primam olompiadem tempus difficile reperiatur, cum necdum iis temporibus neque Athenis neque alia in urbe annui principes fieri solerent, Lakedemoniorum reges pro exemplo usurpabimus. 5 A Troianorum eversione usque ad primam olompiadem, prout Apolodorus Atheniensis ait, anni octo supra trecentos sunt. Ex illis octoginta (defluxerunt) usque ad Herakleorum excursionem; reliquos vero (annos)Lakedemoniorum reges, Prokles, Eurrystheus 10 et ab iis prognati occuparunt; quorum singularum familiarum nos seorsum numerum exponemus usque ad primam olompiadem.

Eurristheus initium regni sumpsit anno octo-2 gesimo a Troadum rebus, dominatusque est annis II 15 supra XL. Post hunc Agis anno I. Ekhestratus anno uno supra XXX. Atque post eum Labotas annis VII supra triginta. Doristhus uno anno minus quam triginta. Horum vero successor Agesilaus IV annis supra XL. Arkhelaus annis LX. Et 30 Teleklus annis XL. Alkamenes autem annis VIII supra triginta. Huius regni anno X contigit constitutio olompiadis primae, qua vincebat in stadio Kurribus Helius. Verum ex altera familia primus dominatus est Prokles annis undequinquaginta. Ac 25 post ipsum Pritanis annis undequinquaginta. Atque Eunomius annis V supra XL. Et post hos Khari-

15 I $(= \alpha')$] XXXI $(= \lambda \alpha')$ Gutschmid 16 uno $(= \epsilon \nu)$] quinque $(= \epsilon')$ Gutschmid 24 Prokles] ann. XLI, Sous ann. XXXIV, Eurypon add. Gutschmid (Cic. div. II 91) undequinquaginta] LI Gutechmid

klus annis LX. Post illum autem Nikandrus annis duodequadraginta. Theopompus annos VII supra quadraginta. Item huius quoque regni anno decimo prima olompias contigit. Sunt autem simul a Troianorum captivitate usque ad Herakleorum excur-s sionem anni LXXX. [Euseb. Chron. I p. 221 ed. Schöne.]

9 Τούτων ήμιν διευχρινημένων λείπεται περί τῆς Κορινθίας και Σικυωνίας εἰπεῖν δν τρόπον ὑπὸ Δωριέων κατωκίσθησαν. τὰ γὰρ κατὰ τὴν Πελο- 10 πόννησον ἔθνη σχεδον πάντα πλὴν 'Αρκάδων ἀνάστατα συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρα-

2 κλειδών. οί τοίνυν Ήρακλείδαι κατά την διαίρεσιν έξαίρετον ποιησάμενοι την Κορινθίαν και την ταύτης πλησιόχωρον, διεπέμψαντο πρός τον Άλήτην, 15 παραδιδόντες αὐτῷ την προειρημένην χώραν. ἐπιφανής δὲ ἀνήρ γενόμενος και την Κόρινθον αὐξή-

- 3 σας έβασίλευσεν ἕτη λη΄. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ὁ πρεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐκγόνων ἐβασίλευσε μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ήτις¦ τῆς καθόδου ∞ τῶν Ἡρακλειδῶν ὑστερεῖ ἔτεσι υμζ΄. καὶ πρῶτος μὲν παρ' αὐτοῖς διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ἐζίων ἔτη
- 4 λη' μεθ' δν ἦοξεν 'Αγέλας ἕτη λζ', μετὰ δὲ τούτους Πούμνις ἕτη λε', καὶ Βάκχις ὁμοίως τὸν ἴσον χοόνον, γενόμενος ἐπιφανέστατος τῶν ποὸ αὐτοῦ 25 διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκέτι Ἡρακλείδας, ἀλλὰ Βακχίδας προσαγορεύεσθαι. μετὰ τοῦτον 'Αγέλας μὲν ἕτη λ', Εὕδημος δὲ ἕτη 5 κε', 'Αριστομήδης ε' καὶ λ'. οὖτος δὲ τελευτήσας
- άπέλιπεν υίον Τελέστην παϊδα την ηλικίαν, ού την 30

VII 8. 9. 10.

κατὰ γένος βασιλείαν ἀφείλατο θεῖος ఊν καὶ ἐπίτροπος 'Αγήμων, ὡς ἦρξεν ἔτη ις'. μετὰ τοῦτον κατέσχεν 'Αλέξανδρος ἔτη κε'. τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεἰς τῆς πατρφας ἀρχῆς ἦρξεν ἔτη 5 ιβ'. τούτου δ' ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος 6 Αὐτομένης μὲν ἦρξεν ἐνιαυτόν, οἱ δ' ἀπὸ Ἡρακλέους Βακχίδαι πλείους ὄντες διακοσίων κατέσχον τὴν ἀρχήν, καὶ κοινῆ μὲν προειστήκεσαν τῆς πόλεως ἅπαντες, ἐξ αὐτῶν δὲ ἕνα κατ' ἐνιαυτὸν ἦροῦντο 10 πρύτανιν, ὡς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη ⊣΄ μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ὑφ' ἦς κατελύθησαν. [Georg. Syncell. Chron. p. 179, et Euseb. Chron. I p. 220 ed. Schöne.]

Ότι έγένετο τύραννος κατά την Κύμην την πό-10 15 λιν δνομα Μάλακος, δς εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς πλήθεσι καὶ τοὺς δυνατωτάτους ἀεὶ διαβάλλων περιεποιήσατο την δυναστείαν, καὶ τοὺς μὲν εὐπορωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπέσφαξε, τὰς δὲ οὐσίας ἀναλαβῶν μισθοφόρους ἔτρεφε καὶ φοβερὸς ἦν τοῖς Κυμαίοις. 20 [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 546 W.]

[Το τελευταίον μετὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν Ἀργείοι καὶ Λακεδαιμόνιοι πέμποντες ἀποικίας ἅλλας τέ τινας νήσους ἕκτισαν καὶ ταύτης τῆς νήσου (sc. Κρήτης) κατακτησάμενοι πόλεις τινας ὅκη-²⁵ σαν ἐν αὐταίς· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοἰς ἰδίοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diod. V 80, 3.]

[Μετὰ τὴν Τοοίας ἅλωσιν Κᾶρες αὐξηθέντες ἐπὶ πλεϊον ἐθαλαττοχράτησαν, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων χρατήσαντες τινὰς μὲν ἰδία κατέσχον καὶ τοὺς 30 ἐν αὐταῖς κατοικοῦντας Κρῆτας ἐξέβαλου, τινὰς δὲ κοινῆ μετὰ τῶν προενοικούντων Κρητῶν κατώκησαν. ὕστερον δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐξηθέντων, συνέβη τὰς πλείους τῶν Κυκλάδων νήσων οἰκισθῆναι καὶ τοὺς βαρβάρους Κᾶρας ἐξ αὐτῶν ἐκπεσεῖν· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. 5 Diod. V 84, 4.]

11 Ex Diodori scriptis breviter de temporibus Thalassocratorum, qui maria tenebant. — Post bellum Troianum mare obtinuerunt:

I.	Lidi et Maeones	annos	XCII	10
П.	Pelasgi	"	LXXXV	
III.	Thrakii	"	LXXIX	
IV.	Rhodii	"	XXIII	
V.	Phrygii	"	XXV	
VI.	Kiprii	"	XXXIII	15
VII.	Phynikii	"	XLV	
VIII.	Egiptii	22	• • • •	
IX.	Melesii	"	(XVIII)	
Х.	(Cares)	"	(LXI)	
XI.	Lesbii	"	(LXVIII)	20
XII.	Phokaei	"	XLIV	
XIII.	Samii	"	• • • •	
XIV.	Lakedemonii	"	п	
XV.	Naxii	 "	X	
XVI.	Eretrii	"	XV	25
XVII.	Eginenses	"	X	
usque ad Alexandri [vel Xerxis] transfretationem.				
[Euseb. Chron. I p. 225 Sch.]				

12 Ότι τηλιχούτον περί τον Λυχούργον ήν της

VII 10. 11. 12.

άφετῆς τὸ μέγεθος, ὥστε παφαγενηθέντος εἰς Δελφοὺς αὐτοῦ τὴν Πυθίαν ἀποφθέγξασθαι ἔπη τάδε· ἥκεις, ὡ Λυκόοργε, ἐμὸν ποτὶ πίονα νηόν, Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ἐλύμπια δώματ' ἔχουσι.

5 δίζω ή σε θεύν μαντεύσομαι η άνθρωπου· άλλ' έτι και μαλλου θεύν έλπομαι, δ Λυκόοργε. ήκεις δ' εύνομίαν αιτεύμενος· αὐτὰρ έγωγε δώσω την οὐκ άλλη ἐπιχθονίη πόλις ἕξει.

[Exc. Vatic. p. 1, et sine oraculo adscriptisque ver-10 bis Ζήτει ἐν τῷ περί γνωμῶν Exc. de virt. et vit. p. 225 V, 547 W.]

Ότι δ αὐτὸς ἠφώτησε τὴν Πυθίαν, ποῖα νόμιμα 2 καταστήσας μάλιστ' ἂν ἀφελήσαι τοὺς Σπαρτιάτας. τῆς δὲ εἰπούςης ἐἀν τοὺς μὲν καλῶς ἡγεῖσθαι, τοὺς 15 δὲ πειθαρχεῖν νομοθετήση, πάλιν ἠφώτησε τί ποιοῦντες καλῶς ἡγήσονται καὶ τί πειθαρχήσουσιν. ἡ δὲ ἀνεῖλε τοῦτον τὸν χρησμόν.

είσιν όδοι δύο πλεϊστον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσαι, ή μεν έλευθερίας ές τίμιον οίκον ἄγουσα,

20 ή δ' έπὶ δουλείας φευκτὸν δόμον ἡμερίοισι. καὶ τὴν μὲν διά τ' ἀνδροσύνης ἐρατῆς ∂' ὁμονοίας ἔστι περᾶν, ἢν δὴ λαοῖς ἡγεῖσθε κέλευθον τὴν δὲ διὰ στυγερῆς ἔριδος καὶ ἀνάλκιδος ἄτης εἰσαφικάνουσιν, τὴν δὴ πεφύλαξο μάλιστα.

25 τὸ δὲ κεφάλαιον ἦν ὅτι μεγίστην πρόνοιαν ποιη-3

6 ἕλπομαι Herod. I 65 et Eus. praep. ev. V 27, 8] ἔτ' οζομαι excerpta Vaticana, quae ab his demum verbis initium capiunt 7 αζιτεύμενος Eus., διζήμενος exc. ἐγώ τοι Eus. 14 είπούσης add. Dind. 20 ἡμεςίοισι Eus. praep. ev. V 28, 7] ἡμετςίοισι exc. 21 ἐζατῆς] ἀζετῆς exc., ἰεζῆς Eus. 22 ἡγοῦ σὺ Herwerden 24 πεφύλαχϑε Krebs

τέον έστιν δμονοίας και άνδρείας, ως δια μόνων τούτων της έλευθερίας φυλάττεσθαι δυναμένης, ής γωρίς ούδεν δωελος ούδ' άλλο τι των παρά τοις πολλοίς ύπειλημμένων άγαθών έχειν έτέροις ύπή**χοον όντα· πάντα γάρ τὰ τοιαῦτα τῶν ἡγουμένων.** 5 ού των ύποτεταγμένων έστίν. ωστ' είπεο τις έαυτω βούλεται καί μή τοις άλλοις κτήσασθαι τα άναθά. 4 πρῶτόν έστι κατασκευαστέον την έλευθερίαν. άμφοτέρων δε έκέλευσε ποιεϊσθαι πρόνοιαν, δτι θάτερον αύτῶν κατ' ίδίαν οὐ δύναται τὸν περιποιη- 10 σάμενον ώφελησαι ούδεν γαο όφελος άνδρείους όντας στασιάζειν η δμονοείν βεβαίως δειλούς όντας. Ότι δ αύτος Λυκούργος ήνεγκε χρησμον έκ Δελ-Б φῶν περί τῆς φιλαργυρίας τον έν παροιμίας μέρει μνημονευόμενον. 15 ά φιλοχοηματία Σπάρταν όλεϊ, άλλο δε ούδέν. [Η Πυθία έχρησε τῷ Λυκούργω περί τῶν πο-6 λιτιχῶν οῦτως] Δή γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων χουσοχόμης έχοη πίονος έξ άδύτου, 20 άρχειν μέν βουλής θεοτιμήτους βασιλήας, οίσι μέλει Σπάρτης ίμερόεσσα πόλις, πρεσβυγενεῖς δὲ γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας, εύθείαις δήτραις άνταπαμειβομένους μυθείσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια, 25

3 τι add. Krebs 4 ἀγαθῶν Krebs, ἀγαθὸν exc. 16 $\delta \lambda \epsilon i$] ἕλοι exc. 17 ἡ Πυθία — οΰτως in margine cod. (Herwerden Spicil. Vatic. p. 3) 22 ίμερόεσσα Plut. Lyc. 6, $\delta \epsilon z \epsilon \rho \delta \epsilon \sigma \alpha$ exc. 24 εὐθείης ἑήτρας exc. 25 τε Dind., δὲ exc.

VII 12. 13.

μηδέ τι βουλεύειν τῆδε πόλει ςκολιόν, δήμου τε πλήθει νίκην και κάφτος ἕπεσθαι Φοϊβος γὰο πεοί τῶν ὦδ' ἀνέωηνε πόλει.

Ότι τοὺς μὴ διαφυλάττοντας τὴν πρὸς τὸ θεῖον 7 5 εὐσέβειαν πολὺ μᾶλλον μὴ τηρεῖν τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια. [Exc. Vat. p. 2-3.]

Ότι οί Λακεδαιμόνιοι χρησάμενοι τοζς τοῦ Λυ- 8 κούργου νόμοις ἐκ ταπεινῶν δυνατώτατοι ἐγένοντο τῶν Ἑλλήνων, τὴν δὲ ἡγεμονίαν διεφύλαξαν ἐπὶ 10 ἔτη πλείω τῶν υ΄. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καταλύοντες ἕκαστον τῶν νομίμων, καὶ πρός τουφὴν καὶ ἑφθυμίαν ἀποκλίνοντες, ἔτι δὲ διαφθαφέντες νομίσματι χρῆσθαι καὶ πλούτους ἀθροίζειν, ἀπέβαλον τὴν ἡγεμονίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 15 p. 547 W.]

Ότι Τήμενος την Άργείαν λαχών ένέβαλε μετά 13 τῆς στρατιᾶς εἰς την τῶν πολεμίων χώραν. χρονίζοντος δὲ τοῦ πολέμου τοὺς μὲν υίοὺς οὐ προηγεν ἐπὶ τὰς ἡγεμονίας, τὸν δὲ τῆς θυγατρὸς ἄνδρα 20 Δηιφόντην διαφερόντως ἀποδεχόμενος ἔτασσεν ἐπὶ τὰς ἐπιφανεστάτας πράξεις. ἐφ' οἶς οἱ παϊδες αὐτοῦ διαγανακτοῦντες Κίσσος καὶ Φάλκης καὶ Κερύνης ἐπιβουλην κατὰ τοῦ πατρὸς συνεστήσαντο διά τινων κακούργων. οῦ πεισθέντες ὑπὸ τούτων 25 ἐνήδρευσαν τὸν Τήμενον παρά τινα ποταμόν, καὶ

1 μηδέτι έπιβουλεύειν exc. σκολιόν add. Wurm et Krebs 7 χρησάμενοι Peir., om. v. 10 v'] φ' Wess. ex XV 1, 3 12 διαφθαφέντες] ώστε add. Wurm. 19 τὰς Feder, τῆς cod. 20 ἕτασοεν Müller, ἕτασεν cod., ἕταξεν Feder 22 Κίσσος] νίσος cod. φαληῆς καὶ κερυτῆς cod. φονεῦσαι μέν οὐκ ἡδυνήθησαν, κατατραυματίσαντες δὲ είς φυγὴν ῶρμησαν.

Ότι 'Αργείοι πολλά κακοπαθήσαντες έν τῷ πολέμῷ τῷ πρός Λακεδαιμονίους μετά τοῦ ἑαυτῷν βασιλέως, καὶ τοις 'Αρκάσι τὰς πατρίδας ἀποκατα- 5 στήσαντες, ἐμέμφοντο τὸν βασιλέα διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν ἀποδεδωκέναι τοις φυγάσιν, ἀλλὰ μὴ σφίσι κατακληρουχῆσαι. συστάντος δ' ἐπ' αὐτὸν τοῦ δήμου, καὶ τὰς χείρας ἀπονενοημένως προσφέροι τος, ἕφυγεν εἰς Τεγέαν κἀκεί διετέλεσε τιμώμενος ὑπὸ 10 τῶν εὖ παθόντων. [Exc. Escor. p. 11 F., p. VIII M.]

14 Κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία ἤτοι τοπαρχία τῶν ᾿Αργείων ἔτη φμθ΄, καθὰς καὶ Διόδωρος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. [Ιο. Malal. Chronogr. p. 68 ed. Bonn.]

15

15 Cessante Assyriorum dynastia, post Sardanapalli ultimi regis Assyriorum mortem, Makedoniorum tempora succedunt.

Karanus ante primam olompiadem rerum cupiditate motus copias collegit ab Argivis et ab altera 20 (regione) Peloponesiaca, et cum exercitu expeditionem in partes Makedoniorum suscepit. Eodem tempore Orestarum regi bellum erat cum vicinis suis, qui vocantur Eordaei, rogavit Karanum, ut ipsi auxilio esset: suaeque regionis mediam partem ei 25 se daturum pollicitus est Orestarum rebus compositis; et rege fidem exsolvente Karanus regionem obtinuit regnavitque in ea annis XXX, tempore

4 μετὰ] μετ' Άκόου Arn. Schäfer 25 mediam] dimidiam Krebs et Wurm (Neue Jahrb. 1833, p. 81.)

senectutis e vita excessus (excedebat); cuius principatum filius eius, qui Kojinus nominatus est, excepit et dominatus est annis XXVIII. Post eum regnavit Tirimmus annis XLIII. Perdikas annis XLII. Hic 5 regnum suum adaugere volebat (ac propterea) Delphos misit.

Et post pauca verba iisdem addens dicit: Perdikas annis regnavit XLVIII imperiumque

Argaeo reliquit. Huic uno supra XXX annos re¹⁰ gnanti Philippus in imperio suffectus est; qui annos triginta tres regnavit et potestatem Ajeropae reliquit. Hic vero cum annis XX dominatus esset, regni successionem excepit Alketas, qui annis XVIII imperavit, reliquitque potestatem Amintae. Regnante
¹⁵ hoc annis IX supra XL imperium excepit Alexandrus, qui annos tenuit XLIV. Post hunc regnavit Perdikas annis XXII. Arkhelaus annis XVII. Ajeorpus annis VI. Post quem Pausanias anno uno dominatus est. Ptlomaeus annis III. Post hunc Per²⁰ dikas annis V. Philippus annis XXIV. Alexandrus cum Persis plus duodecim annis certavit.

Makedonici regni generationem hoc pacto histo- 3 ricorum fideles ad Heraklem referunt. A Karano, qui primus in unum conflatam tenuit Makedonio-²⁵ rum potestatem, usque ad Alexandrum, qui Asianorum terram subegit, viginti quatuor reges recensentur, anni CCCCLIII. [Euseb. Chron. I p. 227 Schöne.]

Ότι Περδίκκας την ίδίαν βασιλείαν αὐξησαι βου-16 λόμενος ήρώτησεν εἰς Δελφούς. ή δὲ ἔφη, Diodobus II. 10

έστι κράτος βασίλειον ἀγαυοίς Τημενίδαισι γαίης πλουτοφόροιο· δίδωσι γὰρ αἰγίοχος Ζεύς. ἀλλ' ἰθ' ἐπειγόμενος Βοττηίδα πρός πολύμηλον· ἕνθα δ' ἂν ἀργικέρωτας ἰδης χιονώδεας αἶγας 5 εὐνηθέντας ὕπνφ, κείνης χθονός ἐν δαπέδοισι θῦε θεοίς μακάρεσσι καὶ ἄστυ κτίζε πόληος. [Exc. Vat. p. 3]; cf. 16, 1.

17 Γενεαλογοῦσι δ' αὐτὸν (Caranum) οὕτως, ῶς φησιν δ Διόδωφος, οἰ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὧν 10 εἶς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φείδωνος τοῦ 'Αριστοδαμίδα τοῦ Μέροπος τοῦ Θεστίου τοῦ Κίσσου τοῦ Τημένου τοῦ 'Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ 'Γλλου τοῦ 'Ηρακλέους. ἕνιοι δὲ ἄλλως, φησί, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποίαντος τοῦ Κροί- 15 σου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα τοῦ Δεβάλλου τοῦ Λαχάρους τοῦ Τημένου, ὅς καὶ κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. [Georg. Syncell. Chron. p. 262 B.]

FRAGMENTA LIBRI VIII.

Ότι τῶν Ήλείων πολυανδρουμένων καὶ νομίμως 1 πολιτευομένων ὑφορᾶσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν τούτων αὕξησιν, συγκατασκευάσαι τὸν κοινὸν βίον, ĩν' εἰρήνης ἀπολαύοντες μηδεμίαν ἔχωσιν ἐμπειρίαν 5 τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. καὶ καθιέρωσαν αὐτοὺς τῷ θεῷ, συγχωρησάντων σχεδὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. καὶ οὕτε ἐπὶ τῆς Ξέρξου στρατείας συνε- 2 στράτευσαν, ἀλλὰ ἀφείθησαν διὰ τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῆς τοῦ θεοῦ τιμῆς, ἔτι δὲ καὶ κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς 10 τῶν Ἑλλήνων ἐμφυλίοις πολέμοις οὐδεἰς αὐτοὺς παρηνόχλει διὰ τὸ πάντας τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν σπεύδειν ίερὰν καὶ ἄσυλον φυλάττειν. ὕστερον δὲ πολλαῖς γενεαῖς καὶ συστρατεῦσαι τούτους καὶ ἰδία πολέμους ἐπανελέσθαι. [Εκc. de virt. et vit. p. 225 V., 15 547 W.]

Ότι οί Ήλεῖοι τῶν κοινῶν πολέμων οὐ μετεῖ- 3 χον· καὶ γὰο ὅτε Ξέοξης ταῖς τοσαύταις μυοιάσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Ἐλληνας, ἀφείθησαν ὑπὸ τῶν συμμάχων τῆς στρατείας, προσταξάντων τῶν ἡγε-20 μόνων. πλέον αὐτοὺς ποιήσειν, ἐὰν ἐπιμέλωνται τῆς τῶν θεῶν τιμῆς. [Exc. Vat. p. 4.]

2 ύφορωμένους Reiske 7 οὐδὲ Krebs Ξέρξι cod. συνεστρατεύθησαν cod. 9 ἔτι Reiske, ὅτι cod. 13 στρατεῦσαι cod.

- 2 Καί μὴ συγχωρηθείσης μηδὲ λαθοαίας συμπλοκῆς πρὸς ἄνδρα· μηδένα γὰρ οῦτω παραφρονήσειν ῶστε ἐφημέρου χάριν ἡδονῆς τὰ μακαριζόμενα τοῦ βίου παντὸς ἀντικαταλλάξασθαι. [Exc. Vat. p. 4.]
- 3 Ότι Νεμέτωο ύπὸ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ στερηθεἰς 5 τῆς βασιλείας, ὡς ᾿Αμόλιος ἐκαλεῖτο, ἐβασίλευσε δὲ ᾿Αλβανῶν, τοὺς ἰδίους υίωνοὺς παρ' ἐλπίδας ἀναγνωρίσας Ῥέμον καὶ Ῥωμύλον, ἐπεβούλευσε κατὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ περὶ ἀναιρέσεως. ὅ καὶ γέγονε· μεταπεμψάμενοι γὰρ τοὺς νομεῖς ὥρμησαν ἐπὶ τὰ ιο βασίλεια, καὶ ἐντὸς τῶν θυρῶν εἰσεβιάσαντο καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἀνήρουν, ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ᾿Αμόλιον. [Exc. Escor. p. 12 Fed., Müll. fr. II p. IX.]
- 4 Ότι τούτων έκτεθέντων, έπειδή τοῦ χρόνου 15 προϊόντος ήνδρώθησαν, πολύ διέφερον τῶν ἄλλων κάλλει καὶ δώμη. διὸ καὶ πᾶσι τοῖς ποιμνίοις ἀσφάλειαν παρείχοντο, δαδίως τοὺς ληστεύειν εἰωθότας ἀποκρουόμενοι, καὶ πολλοὺς μὲν ἀναιροῦντες τῶν ἐπιτιθεμένων, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας συλλαμβάνοντες. 20
- 2 χωρίς δὲ τῆς ἐν τούτῷ φιλοτιμίας ὑπῆρχον ἅπασι τοῖς πλησίον νομεῦσι προσφιλεῖς, ταῖς τε ὑμιλίαις συνόντες καὶ τὸν ἑαυτῶν τρόπον μέτριον καὶ κοινὸν τοῖς δεομένοις ἀναδεικνύντες. διὸ καὶ τῆς πάντων ἀσφαλείας ἐν τούτοις κειμένης, οἰ πλεῖστοι τούτοις 25 ὑπετάττοντο καὶ τὸ παραγγελλόμενον ἐποίουν συντρέχοντες εἰς οὒς προστάξαιεν τόπους. [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 547 W.]

¹ μηδὲ Krebs, μήτε cod. 7 υίωνοὺς Feder, υίοὺς cod. 12 τοὺς add. Müller

Ότι δονιθευομένων 'Ρέμου και 'Ρωμύλου πεοl 5 οίπισμοῦ πόλεως, και ἐπ τῶν δεξιῶν μερῶν διοσημείαν γενέσθαι, φασι καταπλαγέντα τον 'Ρέμον ἐπιφθεγξάμενον είπεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ἐν ταύτῃ τῆ 5 πόλει πολλάκις ἐπαριστέροις βουλεύμασιν ἐπιδέξιος ἀχολουθήσει τύχη· προπετῶς γὰρ αὐτοῦ τον ἄγγελον ἀποστείλαντος και το καθ' αὐτον μέρος ὅλως ἡμαρτηκότος ὑπο ταὐτομάτου διωρθῶσθαι τὴν ἄγνοιαν. [Exc. Vat. p. 5.]

10 Ότι δ Ῥωμύλος κτίζων τὴν Ῥώμην τάφοον πε- 6 οιέβαλε τῷ Παλατίῳ κατὰ σπουδήν, μή τινες τῶν πεοιοίκων ἐπιβάλωνται κωλύειν αὐτοῦ τὴν ποοαίοεσιν. ὁ δὲ Ῥέμος βαρέως φέρων ἐπὶ τῷ διεσφάλδαι τῶν πρωτείων, φθονῶν δὲ τῆς εὐτυχίας τῷ

15 άδελφῷ, προσιών τοῖς έργαζομένοις έβλασφήμει ἀπεφήνατο γὰο στενὴν εἶναι τὴν τάφοον, καὶ ἐπισφαλῆ ἔσεσθαι τὴν πόλιν, τῶν πολεμίων ὁφόίως αὐτὴν ὑπερβαινόντων. ὁ δὲ Ῥωμύλος ἀργισμένος 2 ἔφη, Παραγγελῶ πᾶσι τοῖς πολίταις ἀμύνασθαι τὸν
20 ὑπερβαίνειν ἐπιχειροῦντα. καὶ πάλιν ὁ Ῥέμος τοῖς ἐργαζομένοις ὀνειδίζων ἔφη στενὴν κατασκευάζειν τὴν τάφρον. εὐχερῶς γὰο ὑπερβήσεσθαι τοὺς πολεμίους. καὶ γὰρ αὐτὸς ἑφδίως τοῦτο πράττειν. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ὑπερήλατο. ἦν δέ τις Κέλερος, 8
25 εἶς τῶν ἐργαζομένων, ὅς ὑπολαβών, Ἐγὼ δέ, φησίν, ἀμυνοῦμαι τὸν ὑπερπηδῶντα κατὰ τὸ πρόσταγμα

6 τύχη Dind., δίκη cod. 8 ἀπὸ Hertl. διορθώσασθαι cod., corr. Dind. 14 τοῦ ἀδελφοῦ cod., corr. Krebs 18 ὀφγισάμενος cod., corr. Dind. 23 πράττειν cod. (Herw. spic. p. 3), πράξει Mai, πράξειν Krebs (et Herw. p. 161)

τοῦ βασιλέως, καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ἀνέτεινε τὸ σκαφεῖον καὶ πατάξας τὴν κεφαλὴν ἀπέκτεινε τὸν Ῥέμον. [Exc. Vat. p. 5.]

- Ότι Πολυχάφη Μεσσήνιον πλούτφ και γένει διαφέφοντα συνθέσθαι άγελῶν κοινωνίαν προς Εύ-5 αιφνον Σπαφτιάτην. δν είς ἐπιμέλειαν και φυλακην παφαλαβόντα τάς τε ἀγέλας και τοὺς νομεῖς ἐπιχειφῆσαι μὲν πλεονεκτεῖν, καταφανῆ δὲ γενέσθαι.
 πωλήσαντα γὰφ ἐμπόφοις τῶν τε βοῶν και τῶν νομέων τινὰς ἐπ' ἐξαγωγῆ προσποιηθῆναι την ἀπώ-10 λειαν αὐτῶν ὑπὸ ληστῶν γεγονέναι βιαίως. τοὺς δὲ ἐμπόφους εἰς Σικελίαν πλέοντας κομίζεσθαι παφὰ την Πελοπόννησον· γενομένου δὲ χειμῶνος προσοφμισθῆναι τῆ γῆ, και τοὺς νομεῖς νυκτὸς ἀποβάντας διαδφᾶναι τῆ τῶν τόπων ἐμπειφία πιστεύσαντας. 15
 παραγενηθέντων δὲ αὐτῶν εἰς Μεσσήνην, και τῶ
- κυρίφ πάσαν την άληθειαν είπόντων, τον Πολυχάρη τούτους μέν κρύψαι, τον δε κοινωνον έκ της Σπάο-
- 4 της μεταπέμψασθαι. διαβεβαιουμένου δὲ αὐτοῦ καὶ λέγοντος τῶν νομέων τοὺς μὲν ὑπὸ ληστῶν ἀφηǫ- 20 πάσθαι, τοὺς δὲ τετελευτηκέναι, τὸν Πολυχάǫη πǫοάγειν τοὺς ἄνδρας. οὒς ἰδόντα τὸν Εὕαιφνον καταπλαγῆναι, καὶ φανερῶς ἐλεγχόμενον τραπῆναι ποὺς δέησιν, καὶ τάς τε βοῦς ἀποκαταστήσειν ἐπαγγελέσθαι καὶ πᾶσαν προέσθαι φωνὴν εἰς τὸ σωθῆναι. 25 5 τὸν δὲ Πολυχάρη ἐντραπέντα τὴν ξενίαν κρύψαι τὴν

.....

³ Περί 'Ρωμύλου καί 'Ρέμου Διονύσιος δ 'Αλικαρνασεὺς ίστορεϊ, Δίων τε και Διόδωρος. [Tzetz. schol. ad Exeges. Iliad. p. 141°, 21.]

⁵ dyelm' Krebs, μ ed d' cod. 11 $\beta \iota \alpha \ell \omega \nu$ cod., corr. Dind. 21 tov Dind., tov Sè cod.

VIII 6. 7. 8.

πράξιν, καὶ τὸν υίὸν συναποστεϊλαι τῷ Σπαρτιάτη πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν δικαίων. Εὕαιφνον δὲ καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐπιλαθέσθαι τόν τε εἰς Σπάρτην συνεκπεμφθέντα νεανίσκον ἀνελεῖν. οὖ συντελεσθέντος 6 5 τὸν Πολυχάρη ὡς ἐπὶ τηλικούτοις ἀνομήμασιν ἀγανακτεῖν καὶ τὸν αἴτιον ἐξαιτεῖν. τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τούτῷ μὴ προσέχειν, τὸν δὲ υίὸν Εὐαίφνου μετ' ἐπιστολῆς εἰς Μεσσήνην ἀποστεῖλαι δηλοῦντα, διότι Πολυχάρης εἰς Σπάρτην κατηγορείτω περὶ ὧν 10 ἔπαθεν ἐπί τε τῶν ἐφόρων καὶ τῶν βασιλέων. τὸν δὲ Πολυχάρη τυχόντα τῶν ἴσων τόν τε νεανίσκον ἀνελεῖν καὶ τὴν πόλιν ψυσιάζειν. [Εκc. de virt. et vit. p. 226 V., 548 W.]

Ότι τῶν κυνῶν ἀρυομένων καὶ τῶν Μεσσηνίων 8 15 ἀπελπιζόντων προσελθών τις τῶν πρεσβυτέρων παρεκάλει τὰ πλήθη μὴ προσέχειν τοῖς μάντεσι σχεδιάζουσι· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων βίων αὐτοὺς πλείστοις ἁμαρτήμασι περιπίπτειν, ὡς μὴ δυναμένους προϊδέσθαι τὸ μέλλον, καὶ νῦν ὑπὲρ ὡν εἰκὸς 80 μόνους τοὺς θεοὺς γινώσκειν ἀδυνατεῖν ἀνθρώπους ὄντας ἐπίστασθαι. παρεκελεύετο οὖν πέμπειν εἰς 2 Δελφούς. ἡ δὲ Πυθία ἀνεῖλεν οὕτως. ἐκ τοῦ Αἰπυτιδῶν γένους θῦσαι κόρην τὴν τυχοῦσαν· ἐὰν δὲ ἡ λαχοῦσα ἀδυνατῆ καθοσιωθῆναι, θῦσαι τότε 25 παρθένον τὴν τοῦ διδόντος ἑκουσίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. καὶ ταῦτα πράξαντες ἕξετε νίκην τοῦ πο-

7 μή] μέν μή Reiske 9 κατηγορείτο Peiresc., κατηγορείται Vales., corr. Reiske 11 Πολυχάρη] Εδαισνον cod. 12 πόλιν] έπαυλιν vel ποινήν conicio (cf. Suid. s. v. ζυσιάζειν) 20 άδύνατον cod., corr. Dind. 23 τυχούσαν] λαχούσαν Krebs 25 αύτοῦ Krebs

ī

- 3 λέμου και κράτος..... οὐδεμιᾶς γὰρ τιμῆς μέγεθος ἰσόρροπον ἐφαίνετο τοῖς γονεῦσι πρὸς τὴν τῶν τέκνων σωτηρίαν, ἀλλ' ἅμα μὲν ὁ τῆς συγγενείας ἕλεος ἑκάστῷ ὑπεδύετο πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνοντι τὴν σφαγήν, ἅμα δὲ ἐνετρέπετο προδότης 5 γενέσθαι τέκνου πρὸς ὁμολογούμενον ὅλεθρον. [Exc. Vat. p. 6.]
- 9 Ποοέπιπτεν είς ἀνάξια τῆς περί αὐτὸν δόξης ἁμαρτήματα δεινὸς γὰρ ὁ ἔρως σφῆλαι τοὺς νέους, καὶ μάλιστα τοὺς μεγαλοφρονοῦντας ἐπὶ τῆ τοῦ 10 σώματος ζώμη. διὸ καὶ παρεισήγαγον οἱ παλαιοὶ τῶν μυθογράφων τὸν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνίκητον Ἡρακλέα ὑπὸ τῆς τούτου δυνάμεως νικώμενον. [Exc. Vat. p. 6.]
- 10 Ότι 'Αρχίας ό Κορίνθιος έραστης ων 'Ακταίωνος 15 το μέν πρώτον προσέπεμπέ τινα τῷ παιδί, θαυμαστὰς ἐπαγγελίας ποιούμενος· οὐ δυνάμενος δὲ αὐτὸν ἀναλαβεῖν παρὰ τὴν τοῦ πατρός καλοκάγαθίαν καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ παιδός σωφροσύνην, ἦθροισε τῶν συνήθων τοὺς πλείστους, ὡς βιασόμενος τὸν ἐν 20
 - 2 χάριτι καὶ δεήσει μὴ ὑπακούοντα. τέλος δὲ μεθυσθεἰς μετὰ τῶν συμπαρακληθέντων ἐπὶ τοσοῦτον ἀνοίας προέπεσεν ὑπὸ τοῦ πάθους, ὥστε εἰς τὴν οἰκίαν ἐμπεσών τοῦ Μελίσσου τὸν παίδα βιαίως
 - 3 άπήγαγεν. ἀντεχομένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλ- 25 λων τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, παρ' ἀμφοτέροις φιλοτιμίας βιαιοτέρας γενομένης ἕλαθεν ὁ παῖς ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀντεχομένων ἀφεἰς τὴν ψυχήν, ὥστε τὸ

16 ποοέπεμπε v., corr. Reiske 20 έν del. Herw. 23 ποοσέπεσεν v., corr. Dind. 25 ἀπῆγεν malim

παφάδοξον τῆς πφάξεως ἀναλογιζομένους ἐλεεϊν ἅμα τὴν τοῦ παθόντος συμφοφὰν καὶ θαυμάζειν τὴν τῆς τύχης πεφιπέτειαν · ῷ γὰφ ὁ παῖς τῆς αὐτῆς ἐκεί- 4 νης ἔτυχε πφοσηγοφίας, τούτῷ τὴν ὁμοίαν τοῦ βίου 5 καταστφοφὴν ἔσχεν, ἑκατέφων ὑπὸ τῶν μάλιστα ἂν βοηθησάντων τοῦ ζῆν παφαπλησίῷ τφόπῷ στεφη-Φέντων.

Ότι 'Αγαθοκλής έπιστάτης αίφεθείς τῆς περί τὸν 11 νεὼν τῆς 'Αθηνᾶς οἰκοδομίας, τοὺς καλλίστους τῶν 10 τεμνομένων λίθων ἐπιλεγόμενος τὴν μὲν δαπάνην ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ λίθοις καταχρησάμενος οἰκίαν ἀκοδόμησε πολυτελῆ. ἐφ' οἶς φασιν ἐπισημῆναι τὸ δαιμόνιον· κεραυνωθέντα γὰρ τὸν 'Αγαθοκλέα μετὰ τῆς οἰκίας καταφλεχθῆναι. οί 2 15 δὲ γεωμόροι ἔκριναν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δημοσίαν εἶναι, καίπερ τῶν κληρονόμων δεικνυόντων μηδὲν είληφότα τῶν ἰερῶν ἡ δημοσίων χρημάτων. τὴν δὲ οἰκίαν καθιερώσαντες ἄβατον τοῖς εἰσιοῦσιν ἐποίησαν, ὡς ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζεται 'Ἐμβρονταῖον. [Εκc. 20 de virt. et vit. p. 229 V., 548 W.]

[Περ] δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμω12 καὶ ἀγωνιζομένων περὶ πρωτείων.] Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἐκ τῶν τραυμάτων προέθηκε κρίσιν ἀριστείου. κατέβησαν μὲν οὖν ἐπὶ 25 τὸν ἀγῶνα δύο, Κλέοννίς τε καὶ ᾿Αριστομένης, ὧν ἑκάτερος εἶχεν ἰδιόν τι πρὸς δόξαν. ὁ γὰρ Κλέον- 2 νις ὑπερασπίσας τὸν βασιλέα πεπτωκότα τῶν ἐπι-

6 βοηθησόντων v., corr. Schäfer 13 φασιν Wurm, πασιν v. έπισημηναι Wess., έπιφανηναι v. 17 η add. Reiske; ίερων f. del. φερομένων Σπαρτιατών όκτω νεκρούς έπεποιήκει καὶ τούτων ἦσαν δύο ἡγεμόνες ἐπιφανεῖς· πάντων δὲ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ τὰς πανοπλίας ἐσκυλευκως ἐδεδώκει τοῖς ὑπασπισταῖς, ῖνα ἔχῃ σημεῖα τῆς ἰδίας ἀρετῆς πρός τὴν κρίσιν. πολλοῖς δὲ 5 περιπεσών τραύμασιν ἅπαντ' ἔσχεν ἐναντία, μέγιστον παρεχόμενος τεκμήριου τοῦ μηδενὶ τῶν πο-

- 3 λεμίων είξαι. δ δ' Άριστομένης έν τῷ περί τοῦ βασιλέως ἀγῶνι πέντε μὲν ἀνῃρήκει τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ τὰς πανοπλίας ἐσκυλεύκει τῶν πολε- 10 μίων ἐπικειμένων. καὶ τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα διεφύλαξεν ἄτρωτον, ἐκ δὲ τῆς μάχης ἀπερχόμενος εἰς
- 4 την πόλιν έργον έπαινούμενον έπραξεν. ὁ μὲν γὰρ Κλέοννις ἀσθενῶς ἐκ τῶν τραυμάτων διακείμενος οὕτε βαδίζειν καθ' αὐτὸν οὕτε χειραγωγεῖσθαι δυ- 15 νατὸς ἦν· ὁ δ' 'Αριστομένης ἀράμενος αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὥμους ἀπήνεγκεν εἰς την πόλιν, οὐδὲν δὲ ἦττον κομίζων τὴν ἰδίαν πανοπλίαν, καὶ ταῦτα τοῦ Κλεόννιδος προέχοντος τῶν ἅλλων μεγέθει τε καὶ ζώμη
- 5 σώματος. τοιαύτας δ' έχόντων ἀφορμὰς εἰς τὴν 20 ὑπὲρ τῶν ἀριστείων κρίσιν, ὑ βασιλεὺς ἐκάθισε μετὰ τῶν ταξιάρχων κατὰ τὸν νόμον. προλαβὼν οὖν τὸν λόγον ὁ Κλέοννις τοιούτοις ἐχρήσατο λόγοις.
- 6 Βραχύς μέν έστιν ό περί των ἀριστείων λόγος κριταί γάρ είσιν οί τεθεαμένοι τὰς ἑκάστων ἀρε- 25 τάς ὑπομνῆσαι δὲ δεί με, διότι πρός τοὺς αὐτοὺς ἅνδρας ἑκατέρων διαγωνισαμένων ὑφ' ἕνα καιρὸν καὶ τόπον ἐγὰ πλείους ἀπέκτεινα. δῆλον οὖν ὡς

17 έπι τοὺς ὤμους Herw., ἐπι τοῦ σώματος v.

VIII 12.

κατά την αυτήν περίστασιν δ πρότερος έν άριθμο των αναιρεθέντων προτερεί και τοις είς το πρωτεΐον δικαίοις. άλλά μήν και τα σώματα έκατέρων 7 έμφανεστάτας άποδείξεις έχει της ύπεροχης. ό μέν 5 γὰρ πλήρης ὢν τραυμάτων ἐναντίων ἀπελύετο τῆς μάχης, δ δ' ώσπερ έκ πανηγύρεως, άλλ' ού τηλικαύτης παρατάξεως έξιων ούκ έπειράθη, τί δύναται πολεμίων σίδηρος. εύτυγέστερος μέν ουν ίσως 'Αρι- 8 στομένης, άγαθώτερος δ' ήμων ούκ αν δικαίως κρι-10 θείη. πρόδηλος γάρ δ ύπομείνας τοσαύτας διαιρέσεις τοῦ σώματος ὡς ἀφειδῶς ἑαυτὸν ἐπέδωκεν ύπεο της πατρίδος. δ δ' έν πολεμίων συμπλοκή καί τοιούτων κινδύνων τηρήσας έαυτον άτρωτον εύλαβεία τοῦ παθεῖν τι τοῦτ' ἐνήργησεν. ἄτοπον 9 15 οὖν εί παρά τοῖς ἑωρακόσι τὴν μάγην ὁ τῶν πολεμίων μέν έλάττους άνελών, τῶ δ' ίδίω σώματι κινδυνεύσας ήττον, προχριθήσεται του πρωτεύοντος έν αμφοτέροις. αλλα μην και το μηθενός έτι κινδύνου ύπάρχοντος βαστάσαι το σωμα καταπεπονη-20 μένον ύπο των τραυμάτων άνδρείαν μεν ούδεμίαν έχει, σώματος δ' ίσως ίσχυν έπιδείκνυται. ίκανά μοι ταῦτα εἴρηται πρός ὑμᾶς. πρόχειται γάρ ἀγών ού λόγων, άλλ' ἔργων.

Παφαλαβών δ' έν μέφει τον λόγον Άφιστομένης, 10 25 Θαυμάζω, φησίν, εί μέλλει περί ἀριστείων ἀμφισβητεῖν δ σωθείς τῷ σώσαντι ἀναγκαΐον γὰρ ἢ τῶν δικαζόντων αὐτον ἅνοιαν καταγινώσκειν ἢ τὴν κρίσιν δοκεῖν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν

1 ό πρότερος Bekker, όπότερος ν. 14 τοῦ] μη add. Herw. 24 ἐν] τῷ add. Herw.

τότε πεπραγμένων έσεσθαι. οὐ μόνον δὲ Κλέοννις δειχθήσεται κατ' ἀρετὴν λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ τε-11 λέως ἀχάριστος. ἀφεὶς γὰρ τὸ τὰ συντελεσθέντα ὑπ' αὐτοῦ καλῶς διαπορεύεσθαι, διέσυρε τὰς ἐμὰς πράξεις, φιλοτιμότερος ὢν ἢ δίκαιον· ῷ γὰρ καὶ s ἰδίας σωτηρίας τὰς μεγίστας ὀφείλει χάριτας, τούτου τὸν ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἕπαινον διὰ

φθόνον ἀφήρηται. ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν ἐν τοῖς τότε γεγενημένοις κινδύνοις εὐτυχὴς ὑπάρξαι, φημὶ

- 12 δὲ πρότερον ἀγαθὸς γενέσθαι. εἰ μὲν γὰρ ἐκκλίνας 10 τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφορὰν ἄτρωτος ἐγενόμην, οὐκ εὐτυχῆ με προσῆκεν ὀνομάζειν, ἀλλὰ δειλόν, οὐδ' ὑπὲρ ἀριστείων λέγειν κρίσιν, ἀλλὰ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις περιπεπτωκέναι· ἐπεὶ δ' ἐν πρώτοις μαχόμενος καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἀναιρῶν οὐκ 15 ἕπαθον ἅπερ ἔπραξα, ὅητέον οὐκ εὐτυχῆ με μόνον,
- 13 άλλὰ καὶ ἀγαθόν. εἴτε γὰο οἱ πολέμιοι καταπλαγέντες τὴν ἀρετὴν οὐκ ἐτόλμησαν ἀμύνασθαι, μεγάλων ἐπαίνων ἄξιος ὃν ἐφοβήθησαν, εἴτ' ἐκείνων ἀγωνιζομένων εὐθύμως ἐγὼ φονεύων τοὺς ἀνθεστη- 20 κότας καὶ τοῦ σώματος ἐποιούμην πρόνοιαν, ἀνδρεῖος
- 14 ἅμα καὶ συνετός. ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ θυμομαχεῖν ἐμφροίνως ὑπομένων τὸ δεινὸν ἐκατέρας ἔχει τὰς ἀρετάς, σώματός τε καὶ ψυχῆς. καίτοι γε ταῦτα τὰ δίκαια πρὸς ἑτέρους ἦν μοι ῥητέον ἀμείνους τούτου. 25 ὅτε γὰρ Κλέοννιν παραλελυμένον ἐκ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν ἀπήνεγκα τἀμαυτοῦ σώζων ὅπλα, καὶ ὑπ' 15 αὐτοῦ κεκρίσθαι νομίζω τὸ δίκαιον. καίτοι γε πα-

add. Dind. 24 rà add. Dind.

οραθείς τόθ' ύφ' ήμῶν ἴσως οἰκ ἂν ἤριζε νῦν ὑπὲρ ἀριστείων, οὐδὲ διασύρων τηλικοῦτον μέγεθος εὐεργεσίας ἔλεγε μηθὲν εἶναι μέγα τὸ πραχθὲν διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποχωρεῖν ἐκ τῆς μάχης 5 τοὺς πολεμίους. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλάκις οἰ διαλυθέντες ἐκ τῆς μάχης ἐξ ὑποστροφῆς εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι καὶ στρατηγία ταύτη χρησάμενοι τυγχάνειν τῆς νίκης; ἰκανά μοι τὰ δηθέντα. λόγων γὰρ πλειόνων οὐκ οἶμαι ὑμᾶς προσδεῖσθαι.

10 Τούτων δηθέντων οί δικάζοντες δμογνώμονες γενόμενοι προέκριναν τον 'Αριστομένην. [Cod. Vatic. 1354, Mazarin. 4 fol. 186; cf. Wessel. II p. 637 notam.]

Καὶ ταῖς προθυμίαις ἐπερρώσθησαν· τοὺς γὰρ13 ἐκ παίδων ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν ἀσκοῦντας, κἂν 15 ἡ τύχη που ταπεινώσῃ, βραχὺς λόγος ἐφ' δ δεϊ παρίστησιν. οὐ μὴν οὐδὲ οἱ Μεσσήνιοι τούτων ἀπελείποντο ταῖς προθυμίαις, ἀλλὰ ταῖς σφῶν ἀρεταῖς πιστεύσαντες...

Ότι οί Λακεδαιμόνιοι καταπονούμενοι ύπο Μεσ- 2 20 σηνίων ἔπεμψαν είς Δελφούς. ή δε έχοησεν,

ού σε μάχης μόνον έογ' έφέπειν χεοί Φοϊβος άνώγει, άλλ' ἀπάτη μέν έχει γαΐαν Μεσσηνίδα λαός, ταΐς δ' αὐταΐς τέχναισιν ἁλώσεται αἶσπεο ὑπῆοξεν.

έστι δὲ τὸ νοούμενον μη μόνον τοῖς ἐκ τῆς βίας 25 ἔργοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκ δόλου.... [Exc. Vat. p. 7.]

Ότι Πομπίλιος δ Ρωμαίων βασιλεύς πάντα τον 14 τοῦ ζῆν χρόνον ἐν εἰρήνη διετέλεσε. λέγουσι δέ

23 τέχνεσιν cod., τέχναις τις Eus. 5, 27, 1 (non Paus. 4, 12, 1) 24 έστι – δόλου del. Herw. 26 Πομπήλιος τ. τινες άχουστην γενόμενον Πυθαγόρου πας' έχείνου λαβείν τά τε περί θεών νομοθετήματα, και πολλά διδαχθήναι, δι' ών έπιφανής άνης έγένετο και βασιλεύς ήρέθη μετάπεμπτος. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 549 W.]

- 15 Ότι χατὰ τὴν ἀξίαν οὐδὲ θελήσαντες δυνάμεθα τιμῆσαι τὸ δαιμόνιον. ῶστε εἰ μὴ χατὰ δύναμιν βουληθείημεν εὐχαριστεῖν, τίνας ἀν ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος βίου λαμβάνοιμεν, εἰς τούτους ἐξαμαρτάνοντες οῦς ἀδιχοῦντας οὐχ ἀν εἰη δυνατὸν οῦτε 10 λαθείν οῦτε διαφυγεῖν; τὸ μὲν γὰρ ὅλον, χαρ' οἶς ἀθάνατον εἶναι συμβαίνει χαὶ τὴν εὐεργεσίαν χαὶ τὴν χόλασιν, φανερὸν ὡς ἐν τούτοις χαρασχευάζειν προσήμει τὴν μὲν ὀργὴν ἀγένητον, τὴν δὲ εῦνοιαν
- 2 αίώνιον. τηλικαύτην γὰρ ἔχει παραλλαγὴν ὁ τῶν 15 ἀσεβῶν βίος πρὸς τὸν τῶν εὐσεβῶν, ῶστε προσδοκῶν ἑκατέρους αὐτοῖς βεβαιώσειν τὸ θεῖον τοῖς μὲν τὰς ίδίας εὐχάς, τοῖς δὲ τὰς παρὰ τῶν ἐχθρῶν εὐ-
- 3 χάς.... τὸ δὲ ὅλον, εἰ τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὅταν πρὸς τοὺς βωμοὺς καταφύγωσι βοηθοῦμεν, τοῖς δὲ πο- 20 λεμίοις διὰ τῶν ὅρκων πίστεις δίδομεν μηδὲν ἀδικήσειν, ποίαν χρη πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι τοὺς θεοὺς σπουδήν, οῦ οὐ μόνον τοὺς εὐσεβεῖς ἐν τῷ ζῆν εῦ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν θάνατον * εἰ δὲ καὶ ταῖς τελεταῖς δεῖ ἀγωγήν μετ' εὐφημίας ήδείας εἰς 25 ἅπαντα τὸν αἰῶνα παρασκευάζουσιν; διὸ καὶ προσ-

24 εί δε και ταϊς τελεταϊς cod., τοϊς γε έν ταϊς τελεταϊς Herw., ήδεϊαν τοις τελευτήσασι Krebs, ευδαίμονα τούτοις Wurm δε και] πιστεύειν f. Krebs 25 δεϊ άγωγήν] διαγωγήν μοι μοι δομούαν ταϊς τελεταϊς διαγωγήν conicio εύδυμ/μοι διαγωγία

ήκειν μηδέν ούτω των έν τῷ βίφ σπουδάζειν ώς περί την των θεων τιμήν.

Ότι ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην καὶ τὰς ἄλλας 4 ἀρετὰς ἀνθρώπων καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων εὐρῆσθαι 5 συμβέβηκε, τὴν δὲ εὐσέβειαν τοσούτω τῶν ἄλλων ἀρετῶν προέχειν ὅσον καὶ τοὺς θεοὺς τῶν θνητῶν ἐν πᾶσι πρωτεύειν.

Ότι ζηλωτής ούσης τοις ίδιώταις, πολύ μαλλου 5 οίκείαν είναι ταις πόλεσι. τής τε γαρ άθανασίας 10 έγγύτερον ούσαι προσωκειωμένην τοις θεοις την φύσιν έχουσι και πολύν χρόνον διαμένουσαι προσδοκωσι την όφειλομένην άμοιβήν, τής μεν εύσεβείας την ήγεμονίαν, τής δε είς το θείον όλιγωρίας την τιμωρίαν. [Exc. Vat. p. 8.]

15 Ότι Δηιόκης δ Μήδων βασιλεύς πολλῶν ἀνομη-16 μάτων γενομένων ἤσκει δικαιοσύνην καὶ ἄλλας ἀφετάς. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 549 W.]

Ότι Μύσκελλός τις Άχαιδς ών τὸ γένος ἐκ Ῥύ-17 πης κατήντησεν εἰς Δελφοὺς καὶ τὸν θεὸν ἐπηρώ-20 τησε περὶ τέκνων γενέσεως· ἡ δὲ Πυθία ἀνεϊλεν οὕτως·

Μύσκελλε βραχύνωτε, φιλεϊ σ' έκάεργος 'Απόλλων, καί γενεάν δώσει· τόδε δε πρότερόν σε κελεύει, οίκῆσαί σε Κρότωνα μέγαν καλαΐς έν άρούραις.

25 τοῦ δὲ Κρότωνα ἀγνοοῦντος εἰπεῖν πάλιν τὴν Πυθίαν,

1 μηδέν] περί μηδέν Wurm 8 οὔσης] εὐσεβείας add. Mai 18 Ρύπης Bek., Κρήτης cod. 22 βραχύνωτε Dind. (p. 160, 11), καλάν ῶς τε cod., Λίγιαλῶτα Bernhardy 24 οίπίσαι cod. σε Dind., δὲ cod. αὐτός σοι φράζει έκατηβόλος· ἀλλὰ συνίει. οὖτος μὲν Τάφιός τοι ἀνήροτος, ἥδε δὲ Χαλκίς, ἥδε δὲ Κουρήτων * ἡ ἶερὰ χθών, αἴδε δ' Ἐχινάδες εἰσί· πολὺς δ' ἐπ' ἀριστερὰ πόντος. οὕτω σ' οὐκ ἅν φημι Λακινίου ἄκρου ἁμαρτεῖν 5 οὐδ' ἶερᾶς Κοιμίσης οὐδ' Λίσάρου ποταμοῖο.

2 Ότι τοῦ χρησμοῦ προστάττοντος Κρότωνα κτίζειν δ Μύσκελλος τὴν περὶ τὴν Σύβαριν χώραν Φαυμάσας ἐβούλετο κτίσαι, καὶ ἐξέπεσε χρησμός αὐτῷ οὖτος,

Μύσχελλε βραχύνωτε, παρέχ θεοῦ ἄλλα ματεύων χλαύματα μαστεύεις· δῶρον δ' δ διδῷ θεός αίνει.

[Exc. Vat. p. 9.]

- 18 Ότι οἱ Συβαφίται γαστρίδουλοί εἰσι καὶ τουφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παφ' αὐτοῖς τουφῆς 15 ῶστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἰωνας καὶ Τυροηνούς, ὅτι συνέβαινεν αὐτοὺς τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαφβάφων ποοέχειν τῆ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελεία. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 550 W.]
- 2 Ότι φασί τινα τῶν εὐπόφων Συβαφιτῶν, ἀχούσαντα παφά τινων ὅτι θεασάμενος τοὺς ἐφγάτας εἰληφῶς εἰη φήγματα, παφαχαλέσαι τὸν εἰπόντα μὴ θαυμάσαι καὶ γὰφ ἀχούσαντα τὸ γεγονὸς πεπονη-3 κέναι τὴν πλευφάν. ἕτεφον δὲ λέγεται παφαβαλόντα 25

2 οῦτως cod. αῦτη μὲν Τάφος ἐστιν Herw. 3 ἡ] αἰχμητάων Krebs 5 οῦτω σ' Dind., οῦτως δ' cod. 6 Κρεμίσης cod. 14 γάστριες Suidas s. ν. Συβαριται 21 εὐπόρων Geel, ἐμπόρων cod. 23 ξήγματα Krebs, πράγματα cod. 24 ἀχούσαντα] αὐτὸς ἀχούσας Herw.

είς Σπάφτην είπειν ότι πρότερον μέν θαυμάζοι την τῶν Σπαφτιατῶν ἀνδρείαν, τότε δὲ θεασάμενον εὐτελῶς καὶ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας βιοῦντας εἰπειν ὅτι τῶν ἐσχάτων οὐδὲν διαφέρουσι· καὶ γὰρ ἐν 5 Συβαρίταις τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἑλέσθαι ἀν τρὶς ἀποθανειν ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καφτερειν. μάλιστα δὲ παρ' αὐτοις περιουσιάσαι λέγεται τρυφῆ τὸν ὀνομαζόμενον Μινδυρίδην. [Exc. Vat. p. 9.]

Ότι Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφη 19 10 παρά Συβαρίταις. τοῦτον γάρ, Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος άρματι και κηρύξαντος παραγενέσθαι τούς προαιρουμένους γαμείν την αύτοῦ θυγατέρα, δοχοῦσαν χάλλει διαφέρειν, άναχθηναί φασιν έκ Συβάρεως έν πεντηκοντόρω 15 τούς έρέτας έγοντα ίδίους οίκέτας, ων είναι τούς μέν άλιεις, τούς δε όρνιθοθήρας. παραγενόμενον 2 δε είς Σικυώνα ταις κατά την ούσίαν παρασκευαις ού μόνον τούς άντιμνηστεύσαντας, άλλά καί τον τύραννον αὐτὸν ὑπεραραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ 20 πάσης συμωιλοτιμουμένης. έν δε τω μετά την άωιέιν δείπνω προσιόντος τινός, δπως κατακλιθη πρός αὐτόν, είπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ τῆς νυναικὸς ἢ μόνος κατακλιθησόμενος. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 550 W.]

25

Ότι Μιλησίων τουφώντων φασί ποὸς αὐτοὺς ἀπο-20

1 πρότερον μὲν είπειν ὅτι — τότε δὲ θεασάμενος εἶπεν Wurm 2 εὐτελῶς Dind., εὐτελοῖ cod. 3 εἰπειν. Dind., εἰπεν cod. 5 τὸν add. Dind. ἀνδρειότατον cod., corr. Geel 10 τοῦτον Reiske, οὖτος ν. 14 φασιν Krebs, τινα cod., λέγεται Suidas s. ν. Συβαριται 15 ὡν εἶναι] ἀνειται cod., om. Suidas

DIODORUS II.

δημήσαντά τινα τῶν Συβαριτῶν, ἐπειδὴ πάλιν ποος τὴν πατρίδα παρεγενήθη, τά τε ἄλλα τοῖς πολίταις ἐξηγεῖσθαι καὶ δὴ καὶ φάσκειν κατὰ τὴν ἀποδημίαν μίαν πόλιν ἐλευθέραν ἑωρακέναι τὴν τῶν Μιλησίων. [Exc. Vat. p. 10.] 5

- 21 Ότι συνταξαμένων τῶν ἐπευνακτῶν τῷ Φαλάνθω τότε ήκειν ποὸς τὴν στάσιν κατὰ τὴν ἀγοράν, ὅταν αὐτὸς ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐφελκύσῃ τὴν κυνῆν, μετὰ τῶν ὅπλων ἐμήνυσε δέ τις τὸ μέλλον γίνεσθαι τοῖς ἐφόροις. τῶν δὲ πλείστων οἰομένων δεῖν ἀπο-10 κτεῖναι τὸν Φάλανθον, 'Αγαθιάδας ἐραστὴς αὐτοῦ γεγονῶς εἶπεν, ὡς τοῦτο πράξαντες εἰς μεγίστην στάσιν ἐμβαλοῦσι τὴν Σπάρτην, ἐν ἦ κρατήσαντες ἀλυσιτελῆ ποιήσονται νίκην, καὶ σφαλέντες ἅοδην
- 2 ἀπολέσουσι τὴν πατρίδα. συνεβούλευσεν οὖν τὸν 15 κήρυκα ἀναγορεῦσαι τὴν κυνῆν ἐᾶν ὡς ἔχει Φάλανθον. οὖ γενομένου τθὺς μὲν παρθενίας ἀποστή-
- 3 σασθαι τῆς ἐπιβολῆς καὶ πρὸς διάλυσιν ὑρμῆσαι. οἱ δὲ ἐπευνακταὶ θεωροὺς πέμψαντες εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτων, εἰ δίδωσιν αὐτοῖς τὴν Σικυωνίαν. ἡ δ' ἔφη 20 καλόν τοι τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος· ἀλλ' οὐκ οἰκήσεις οὐδ' εἰ παγχάλκεος εἶης. Σατύριον φράζου σὺ Τάραντός τ' ἀγλαὸν ὕδωρ καὶ λιμένα σκαιὸν καὶ ὅπου τράγος ἁλμυρὸν οἶδμα

3 καl add. Hertl. 4 μίαν add. Dind. 7 κατὰ Dind., καl cod. 8 μετὰ τῶν ὅπλων] μέχοι τῶν ὀσΦαλμῶν Wurm 16 Φάλανθος v., corr. Wurm 17 ἀποστῆναι Herw., ἀποστήσεοθαι et ὀομήσειν Wurm 22 οἰκήσεις οὐδ' Dind., οἰκίσεις οὐκ v. 23 σὰ Hermann, καl cod. τ' add. Dind. 24 λιμένας καλοὺς Herw. ἀλμυφὸν Dind., ἀγλαὸν cod., ἄγριον Wurm άμφαγαπᾶ τέγγων ἄκρον πολιοῖο γενείου[.] ἔνθα Τάραντα ποιοῦ ἐπὶ Σατυρίου βεβαῶτα. ἀκούσαντες δὲ ἠγνόουν· ἡ δὲ φανερώτερον ἔφη,

Σατύφιόν τοι έδωκα Τάφαντά τε πίονα δημον 5 οίκησαι καί πήματ' Ίαπύγεσσι γενέσθαι.

[Exc. Vat. p. 11.]

20

Ότι 'Ιππομένης ό τῶν 'Αθηναίων ἄρχων, τῆς22 θυγατρός αὐτοῦ φθαρείσης ὑπό τινος, τιμωρίαν ἕλαβε παρ' αὐτῆς ἀνήκεστον καὶ παρηλλαγμένην 10 μεθ' ἴππου γὰρ αὐτὴν εἰς οἰκίσκον τινὰ συγκλείσας, καὶ τὴν τροφὴν παρελόμενος ἐπί τινας ἡμέρας, ἠνάγκασε τὸ ζῷον διὰ τὴν ἕνδειαν ἀναλῶσαι τὸ σῶμα τῆς παραβληθείσης. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V, 550 W.]

15 Ότι 'Αντίφημος και Έντιμος οι Γέλαν κτίσαντες 23 ήφώτησαν την Πυθίαν, και έχοησε ταῦτα,

Έντιμ' ήδε Κράτωνος άγακλέος υλε δαΐφρον, έλθόντες Σικελήν καλήν χθόνα ναίετον άμφω, δειμάμενοι πτολίεθρον όμοῦ Κρητῶν Ροδίων τε πὰρ προγοὰς ποταμοῖο Γέλα συνομώνυμον άγνοῦ.

Ότι οί έκ τῆς δεκάτης ἀνατιθέντες Χαλκιδεῖς 2 ἡλθον χοησόμενοι περὶ ἀποικίας, καὶ ἀνεῖλε ᾿Αψία ἦ ποταμῶν ἱερώτατος εἰς ἅλα πίπτει,

 1 ἀμφαγαπῷ τ' ἀκρόπολιν ἀγενείου cod., ἀμφαγαπῷ βάπτει τ' (τέγγων Dind.) ἄκρον πολιοῖο γενείου Wurm 4
 έδωκα] καὶ add. cod. 5 Ἱαπύγεσσι Mai, ἀδησιγησι cod.
 17 Ἐντιμ' ήδὲ Dind., Ἐντιμε καὶ cod. ἀγακλέες cod.
 δαίφρων ν. 18 καλην add. Wurm. 20 ἀγνοῦ Herw.,
 ἀγνόν ν. 21 ἀνατεθέντες cod. 23 ἀψιδίη ποταμὸν ἱερωτατην εἰς ᾶλα πιπτειν cod., corr. Dind.

÷. 1

ένθ' είσω βάλλοντι τον ἄρσενα θηλυς όπυίει, ένθα πόλιν οίκιζε, διδοϊ δέ σοι Αύσονα χώραν.

ol δε κατά τον Άψίαν ποταμον εύρόντες άμπελον περιπεπλεγμένην έρινεῷ (το λεγόμενον ἀρσενόθηλυν) ἔκτισαν πόλιν.

- 3 Παραπορευόμενον μεγάλη τη φωνή λέγειν, άντι θνητοῦ βίου δόξαν ἀθάνατον περιποιήσασθαι βούλεται τίς; τίς έρει πρῶτος, ἐπιδίδωμι τὸν ἐμαυτοῦ βίου εἰς τὴν χοινὴν ἀσφάλειαν.
- 4 Ότι τῶν εἰς ἀγοὸν πορευομένων τις ἐφωτήσας 10 ἀπαντ... ἡρώτησε μή τι νεώτερον εἰη κατὰ τὴν πόλιν. καὶ ἐζημίωσαν αὐτὸν οἱ τὴν ἀρχὴν παρὰ Λοκροῖς ἔχοντες· τοσοῦτον ἦσαν περὶ τὸ δίκαιον ἠσχοληκότες.
- 24 Ότι Σικυωνίοις ἔχρησεν ἡ Πυθία ἑκατὸν ἔτη 15 μαστιγονομηθήσεσθαι αὐτούς. ἐπερωτησάντων δὲ αὐτῶν τίς ὁ ταῦτα ποιήσων, πάλιν ἀπεκρίθη, ῷ ἂν καταπλεύσαντες πρώτω γεγενημένον υίὸν ἀκούσωσιν. ἐτύγχανε δὲ τοῖς θεωροῖς ἡκολουθηκὼς τῆς θυσίας ἕνεκα μάγειρος, ὅς ἐκαλεῖτο 'Ανδρέας. μισθοῦ τοῖς 20 ἄρχουσι μαστιγοφορῶν ὑπηρέτει. [Exc. Vat. p. 12.]

25 Ότι έπὶ Όστιλίου Τύλλου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως ᾿Αλβανοὶ τὴν αὕξησιν τῶν Ῥωμαίων ὑφορώμενοι καὶ ταπεινῶσαι τούτους βουλόμενοι, προσεποιήσαντο ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν χώρας γεγονέναι ληστὰς Ῥωμαίους, καὶ 25 ἔπεμψαν εἰς Ῥώμην πρεσβευτὰς τοὺς τὸ δίκαιον

1 όπυίει Dind., όπαφεῖ cod. 2 σοι Dind., σε v. 4 τὸ λεγόμενον ἀςσενόθηλυν del. Herw. 8 τίς addidi 10 ἐςωτήσας] ἐξώλης Wurm 11 ἀπαντ... Herw., ἀπαντίον Mai, ἀπαντῶν Wurm 23 καὶ... βουλόμενοι cod. M(onacensis), om. v. 25 Ῥωμαίους Μ, Ῥωμαίων v. VIII 23. 24. 25. 26.

αίτήσοντας, εί δε μη προσέχωσι, πόλεμον καταγγελούντας. Όστίλιος δε ό των Ρωμαίων βασιλεύς πυ- 2 θόμενος ώς ζητοῦσι πρόφασιν πολέμου, τοις μέν ·φίλοις παρήγγειλε τούς πρέσβεις έκδέξασθαι καί 5 παρακαλειν έπι ξένια αύτος δε έκκλίνας την πρός τούτους εντευξιν επεμψεν είς 'Αλβανούς τούς το παραπλήσιον τοις έκεινων ποιήσοντας. τουτο δέ 3 συνετέλεσεν άργαϊχώ τινι προαγθείς έθει, διὰ τὸ τούς παλαιούς μηδέν ούτω σπουδάζειν ώς το δικαίους 10 ενίστασθαι πολέμους. εύλαβειτο γάρ, μη τους αίτίους της ληστείας ούθ' εύοειν δυνάμενος ούτε παραδιδούς τοις έξαιτουσι δόξη πόλεμον άδικον έπαναιοείσθαι. εύτυχούντων δε πρότερον των είς "Αλβαν 4 πεμφθέντων το μη λαμβάνειν το δίκαιον, είς ημέ-15 ραν τριακοστήν πόλεμον κατήγγειλαν. οί μέν ούν των 'Αλβανων πρεσβευταί κατά την έξαίτησιν απόκρισιν έλαβον, δτι πρότερον έκείνων ού διδόντων τὸ δίκαιον οί Ῥωμαῖοι πόλεμον αὐτοῖς κατηγγελκότες είησαν. οι δε δημοι πρός αλλήλους έπιγαμίας 20 έγοντες καί φιλίαν, άπο ταύτης της αίτίας είς διαφοράν κατέστησαν. [Exc. de legat. p. 310 U., 618 W., IV 35 Bip.]

Το πρότερον τὸ γένος τῶν Ῥωμαίων τῶν Λατίνων 26 οὐχὶ συνῆπτε πόλεμον ἀχηρυχτεὶ πρὸς ἔθνος, ἀλλὰ τῆ χώρα πρότερον ἔθνους τοῦ πολεμίου

 καταγγέλιοντας v., corr. Krebs
 ά δέξασθαι και παφαλαβείν Herw.
 ξενίαν v., corr. Herw.
 τους add. Krebs
 τοι δπίστασθαι cod.
 τύτον των Μ, έντυχόντων v.
 προτέφων Herw.
 είς om. Μ
 τό Reiske
 το μέν ούν Bip., δν οί μέν v.
 το τέφων Herw.

δόου σημεΐον ἔροιπτεν, ἔχθρας ἀρχήν σημαΐνον. ἕπειτα δὲ κατήρχετο πολέμου πρός τὸ ἔθνος. τοῦτό φησι Διόδωρος, πᾶς τε Δατῖνα γράφων. [Tzetz. Hist. 5, 555.]

- 27 Ότι οί Σπαφτιάται ύπο Μεσσηνίων ήττηθέντες 5 είς Δελφούς πέμψαντες ήρώτων περί πολέμου. έχρησε δὲ αὐτοῖς παρὰ 'Αθηναίων λαβεῖν ήγεμόνα.
- 2 Ότι οΙ Λακεδαιμόνιοι προτραπέντες ὑπὸ Τυρταίου οὕτω προθύμως εἶχον πρὸς παράταξιν, ὥστε μέλλοντες παρατάττεσθαι τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν 10 ἐγράψαντο εἰς σκυταλίδα καὶ ἐξῆψαν ἐκ τῆς χειρός, ῦνα τελευτῶντες μὴ ἀγνοῶνται ὑπὸ τῶν οἰκείων. οὕτω παρέστησαν ταῖς ψυχαῖς ἕτοιμοι πρὸς τὸ τῆς νίκης ἀποτυγχάνοντες ἑτοίμως ἐπιδέχεσθαι τὸν ἔντιμον θάνατον. [Exc. Vat. p. 12.] 15
- 28 Κιθαφφδός ό Τέφπανδοος τῷ γένει Μηθυμναῖος. στασιασάντων δέ ποτε τῶν Λακεδαιμονίων, χοησμός αὐτοῖς ἐξέπεσε πάλιν φιλιωθῆναι, ἀν ἐκ Μηθύμνης Τέφπανδοος ἐπείνοις κιθαφίση. καὶ δή τι μέλος Τέφπανδοος ἐντέχνως κιθαφίσας 20 αὐτοὺς πάλιν συνήφμοσε, Διόδωφος ὡς γφάφει, τῆς ἁφμονίας τῆ ἀδῆ. καὶ γὰφ μετατφαπέντες ἀλλήλους πεφιέβαλλον, ἠσπάζοντο δακφύοις. [Tzetz. Hist. 1, 385.]
- 29 Ότι 'Αριστοτέλης δ καλ Βάττος κτίσαι βουλόμε- 25 νος Κυρήνην έλαβε χρησμόν οὕτως,

11 σκυταλίδας ῶς ἐξήψαντο Herw. 14 ἑτοίμως] προ-Θύμως Krebs ἐπιδέχεσθαι Dind., ἐπιτυγχάνοντες ν.

Βάττ', έπὶ φωνὴν ἦλθες. ἄναξ δέ σε Φοϊβος Απόλλων εἰς Λιβύην πέμπει καλλιστέφανον Κυρήνης εὐρείης ἄρχειν καὶ ἔχειν βασιληίδα τιμήν. ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες, ἐπὰν Λιβύης ἐπιβήης,

5 βαιτοφόροι ἐπίασι· σὐ δ' εὐχόμενος Κρονίωνι Παλλάδι τ' ἐγοεμάχῃ γλαυκώπιδι καὶ Διὸς υίῷ Φοίβῷ ἀκερσεκόμῃ νίκην ὑποχείριον ἕξεις, καὶ μάκαρος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἅγει δέ σε Φοϊβος ᾿Απόλλων.

10 Ταῖς γὰρ εὐημερίαις φυσικῶς ἀντικαθήμενος δ 2 φθόνος καθαιρεῖ τοὺς ταῖς δόξαις πρωτεύοντας. [Exc. Vat. p. 13.]

Ότι 'Αρκεσίλαος ό τῶν Κυρηναίων βασιλεὺς δει-30 νοπαθήσας ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἐπηρώτα εἰς Δελ-15 φούς. ἔχρησε δὲ [ό θεὸς] ὅτι θεῶν ἐστι μῆνις· τοὺς γὰρ ὕστερον βασιλεῖς οὐχ ὑμοίως ἄρχειν τῷ πρώτῷ Βάττῷ. ἐκεῖνον μὲν γὰρ αὐτῆ τῆ προσηγορία τοῦ βασιλέως ἀρχούμενον ἐπιεικῶς ἄρξαι καὶ δημοτικῶς, καὶ τὸ μέγιστον, τηροῦντα τὰς πρὸς τοὺς 20 θεοὺς τιμάς· τοὺς δὲ ὕστερον ἀεὶ τυραννικώτερον δυναστεύοντας ἐξιδιοποιήσασθαι μὲν τὰς δημοσίας προσόδους, ὀλιγωρῆσαι δὲ τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείας.

Ότι τῆς τῶν Κυρηναίων στάσεως διαιτητὴς ἐγέ- 2 25 νετο Δημῶναξ Μαντινεύς, συνέσει καὶ δικαιοσύνη δοκῶν διαφέρειν. οὖτος οὖν πλεύσας εἰς Κυρήνην

2 Λυκίην cod. 4 ἐπιβαίης cod., corr. Dind. 5 βαττοφόροι ἐπιοῦσι οὐδ' εὐχόμενον ἡρανίοιο codex, corr. Dind. 6 ἐγρεμάχης cod. 7 ὑπερχείριον cod. 9 ὑμὸν Dind., άμόν cod. 10 ταῖς γὰς — φθόνος om. Mai 15 ὁ θεὸς ὅτι θεῶν ν., ὅτι θεός cod. Peiresc. καλ παρά πάντων λαβών την έπιτροπήν, διέλυσε τὰς πόλεις ἐπὶ τούτοις.

- 31 Ότι Λεύπιος Ταφπύνιος δ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς σπουδαίας ἔτυχεν ἀγωγῆς, καὶ γενόμενος ζηλωτὴς παιδείας οὐ μετρίως δι' ἀφετὴν ἐθαυμάζετο. s ἀνδφωθεἰς γὰφ συνεστάθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων ᾿Αγκῷ Μαφπίῷ, καὶ φίλος αὐτοῦ μέγιστος ἐγένετο, καὶ πολλὰ τῶν κατὰ τὴν βασιλείαν συνδιώπει τῷ βασιλεῖ. καὶ μεγαλόπλουτος ἂν πολλοῖς τῶν ἀπόφων ἐβοήθει χρήματα διδούς, καὶ πᾶσι προσφιλῶς 10 δμιλῶν ἅμεμπτος ἦν καὶ ἔνδοξος ἐπὶ σοφία. [Exc. de virt. et vit. p. 233 V., 551 W.]
- 32 Ότι οί Λοκοοί ἔπεμψαν εἰς Σπάρτην περί συμμαχίας δεόμενοι. οί δὲ Λακεδαιμόνιοι τὸ μέγεθος τῆς Κροτωνιατῶν δυνάμεως ἀκούοντες, ὥσπερ ἀφο- 15 σιούμενοι καὶ μόνως ἂν οὕτω σωθέντων Λοκρῶν, ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς συμμάχους διδόναι τοὺς Τυν-
- 2 δαφίδας. οί δὲ πρέσβεις είτε προνοία θεοῦ είτε τὸ ǫ́ηθὲν οἰωνισάμενοι προσεδέξαντο τὴν βοήθειαν παρ' αὐτῶν καὶ καλλιερήσαντες ἔστρωσαν τοῖς Διοσκό- 20 ροις κλίνην ἐπὶ τῆς νηὸς καὶ ἀπέπλευσαν ἐπὶ τὴν πατρίδα.

3 Ποταπάς δὲ ψυχάς ἕξειν τοὺς συνηκολουθηκότας πατέφας, ὅταν ὑφῶντες τοὺς ἑαυτῶν υίοὺς ὑπὸ τῶν βαφβάφων ἀφφήτῷ συμφοφῷ πεφιπίπτοντας μὴ 25 δύνωνται βοηθεῖν, ἀλλὰ τὰς ἑαυτῶν πολιὰς σπαφάσσοντες πρὸς κωφὴν ὀδύφωνται τύχην; [Exc. Vat. p. 14.]

14 δεόμενοι del. Herw.

FRAGMENTA LIBRI IX.

⁸Ην δὲ καὶ Σόλων πατρός μὲν Ἐξηκεστίδου, τὸ 1 γένος ἐκ Σαλαμίνος τῆς ᾿Αττικῆς, σοφία δὲ καὶ παιδεία πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβεβληκώς. φύσει δὲ πρὸς ἀρετὴν τῶν ἄλλων πολὺ διαφέρων ἐζήλωσεν 5 ἀρετὴν ἐπαινουμένην· πᾶσι γὰρ τοῖς μαθήμασι πολὺν χρόνον ἐνδιατρίψας ἀθλητὴς ἐγένετο πάσης ἀρετῆς. κατὰ μὲν γὰρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν παιδευταϊς 2 ἐχρήσατο τοῖς ἀρίστοις, ἀνδρωθεἰς δὲ συνδιέτριψε τοῖς μεγίστην ἔχουσι δόξαν ἐπὶ φιλοσοφία. διὸ καὶ 10 τούτοις ὁμιλῶν καὶ συνδιατρίβων ἀνομάσθη μὲν εἶς τῶν ἑπτὰ σοφῶν καὶ τὸ πρωτεῖον τῆς συνέσεως οὐ μόνον παρὰ τούτοις τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς θαυμαζομένοις ἀπηνέγκατο.

Ότι δ αὐτὸς Σόλων, ἐν τῆ νομοθεσία μεγάλην 8 15 δόξαν περιποιησάμενος, ἐν ταζς ἰδιωτικαζς δμιλίαις καὶ ἀποκρίσεσιν, ἔτι δὲ συμβουλίαις, θαυμαστὸς ἐτύγχανε διὰ τὴν ἐν παιδεία προκοπήν.

Ότι δ αὐτὸς Σόλων, τὴν ὅλην ἀγωγὴν τῆς πό- 4 λεως ἐχούσης Ἰωνικήν, καὶ διὰ τὴν τουφὴν καὶ τὴν

 Σόλων in mg. cod. 3 ύπερβεβηκώς v., corr. Herw.
 (p. 172, 3) 5 άρετην] άγωγην Dind. 9 δόξαν Dind., δύναμιν v. 11 των add. Reiske

Ότι Κροίσος ὁ Λυδῶν βασιλεύς μεγάλας κεκτημένος δυνάμεις καὶ πολὺν ἐκ παρασκευῆς σεσωρευκὼς ἄργυρόν τε καὶ χρυσόν, μετεπέμπετο τῶν Ἑλλήνων τοὺς σοφωτάτους, καὶ συνδιατρίβων αὐτοῖς 10 μετὰ πολλῶν δώρων ἐξέπεμψε καὶ αὐτὸς πρὸς ἀρετὴν ὡφελεῖτο πολλά. ποτὲ δὲ τοῦτον [i. e. Σόλωνα] μεταπεμψάμενος καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὸν πλοῦτον ἐπιδειξάμενος, ἡρώτησεν εἰ τις ἕτερος αὐτῷ δοκεῖ

- 2 μακαφιώτεφος είναι. δ δε Σόλων τῆ συνήθει τοις 15 φιλοσόφοις χρησάμενος παφφησία έφη μηδένα τῶν ζώντων είναι μακάφιον τὸν γὰφ ἐπ' εὐδαιμονία πεφφονηματισμένον καὶ δοκοῦντα τὴν τύχην ἔχειν συνεφγὸν μὴ γινώσκειν εἰ διαμενεῖ μετ' αὐτοῦ μέχφι τῆς ἐσχάτης. σκοπεῖν οὖν ἔφησε δεῖν τὴν τοῦ βίου 20 τελευτὴν καὶ τὸν διευτυχήσαντα τότε προσηκόντως
- 3 λέγειν μακάφιον. δ δὲ Κροϊσος ὕστερον γενόμενος αίχμάλωτος ὑπὸ Κύρου καὶ μέλλων ἐπὶ μεγάλῃ πυρῷ κατακαίεσθαι, τῆς Σόλωνος ἀποφάσεως ἐμνημόνευσεν. διὸ καὶ τοῦ πυρὸς ἤδη περιφλέγοντος ἀνεβόα 25 4 συνεγῶς τὸ τοῦ Σόλωνος ὄνομα. δ δὲ Κῦρος προσ-

1 ἐπτεθηλυμένων ν. ἀνθρώπων cod. Peiresc., Ἀθηναίων ν. 2 ἀνδρείων Reiske, ἀνθρωπίνων cod., ἀρρενωπῶν Dind. 8 καὶ add. Dind. 12 τοῦτον Wurm, τούτων ν. 14 αὐτῷ Dind., αὐτοῦ ν.

πέμψας τοὺς πευσομένους, τίς ἡ συνεχής ἐστι τοῦ Σόλωνος ὀνομασία, μαθών τάληθὲς μετέπεσε τοῖς λογισμοῖς καὶ νομίσας τὴν ἀπόκοισιν τοῦ Σόλωνος ἀληθινὴν εἶναι τῆς μὲν ὑπερηφανείας ἀπανίστατο, 5 τὴν δὲ πυφὰν κατασβέσας ἔσωσε τὸν Κροΐσον καὶ τὸ λοιπὸν ἕνα τῶν φίλων κατηρίθμησεν. (Cf. frag. 34.)

Ότι δ Σόλων ήγεϊτο τοὺς μὲν πύκτας καὶ στα-5 διεῖς καὶ τοὺς ἄλλους ἀθλητὰς μηδὲν ἀξιόλογον συμβάλλεσθαι ταῖς πόλεσι ποὺς σωτηρίαν, τοὺς δὲ 10 φρονήσει καὶ ἀρετῆ διαφέροντας μόνους δύνασθαι τὰς πατρίδας ἐν τοῖς κινδύνοις διαφυλάττειν.

Ότι περί τοῦ χρυσοῦ τρίποδος ἀμφισβητήσεως 3 οῦσης ἡ Πυθία ἔχρησεν οῦτως.

ἕκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοϊβον ἐφωτᾶς; 2
 15 τίς σοφία πρῶτος πάντων, τούτου τρίποδ' αὐδῶ.
 οί δέ φασιν ἄλλως ὅτι πολέμου γενομένου τοῖς Ἰωσι
 πρὸς ἀλλήλους, καὶ τοῦ τρίποδος παρὰ σαγηνέων

άνενεχθέντος, έπερωτῆσαι τὸν θεὸν περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. ἡ δὲ ἔφη,

20 ούποτε μή λήξη πόλεμος Μεφόπων και Ίώνων, πριν τρίποδα χρύσειον, δν Ήφαιστος κάμε τεύχων, έκ μέσσου πέμψητε, και ές δόμον ἀνδρός ϊκηται δς σοφία τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα προδέδορκεν.

Ότι οί Μιλήσιοι ἀχολουθῆσαι βουλόμενοι τῷ 3 25 χρησμῷ Θάλητι τῷ Μιλησίω [τῶν ἐπτὰ σοφῶν] τὸ ἀριστεῖον ἐβούλοντο δοῦναι· τὸν δ' εἰπεῖν ὡς οὐχ ἔστι πάντων σοφώτατος, συμβουλεύειν δὲ πρὸς ἕτερον πέμπειν σοφώτερον. τούτῷ δὲ τῷ τρόπῷ χαὶ

1 πευσομένους Dind., πυθομένους ν. 15 τίς] δς Herw. τούτφ cod., corr. Herw. 25 τῶν ἑπτά σοφῶν inclusi τῶν ἄλλων τῶν ἐπτὰ σοφῶν ἀποποιησαμένων τὸν τρίποδα Σόλωνι δίδοσθαι δοκοῦντι πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβλῆσθαι σοφία τε καὶ συνέσει. τὸν δὲ συμβουλεῦσαι τοῦτον ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι τοῦτον γᾶρ εἶναι σοφώτερον πάντων. (Cf. frag. 13, 2.)

4 Ότι δ αὐτὸς πρὸς τῆ τοῦ βίου καταστροφῆ δρῶν Πεισίστρατον πρὸς χάριν [λόγοις] τὰ πλήθη δημαγωγοῦντα καὶ πρὸς τυραννίδα παρορμῶντα, τὸ μὲν πρῶτον λόγοις ἐπεχείρησεν ἀποτρέπειν ταύτης τῆς ἐπιβολῆς· οὐ προσέχοντος δὲ αὐτοῦ προῆλθεν εἰς 10 τὴν ἀγορὰν μετὰ τῆς πανοπλίας παντελῶς ἤδη γε-

- 2 γηραχώς. συνδραμόντος δὲ τοῦ πλήθους πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ παράδοξον, παρεχάλει τοὺς πολίτας ἀναλαβεῖν τὰ ὅπλα καὶ παραχρῆμα καταλύειν τὸν τύραννον· οὐδενὸς δὲ αὐτῷ προσέχοντος, καὶ πάντων ¹⁵ αὐτοῦ μανίαν καταγινωσκόντων, τινῶν δὲ παραγηρᾶν αὐτὸν ἀποφαινομένων, ὁ μὲν Πεισίστρατος ἤδη τινὰς δορυφόρους περιαγόμενος προσῆλθε τῷ Σόλωνι καὶ ἐπύθετο τίνι θαρρῶν τὴν τυραννίδα καταλύειν αὐτοῦ βούλεται, τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι τῷ γήρα, ²⁰ θαυμάσας τὴν φρόνησιν αὐτοῦ οὐδὲν αὐτὸν ἠδίκησεν. (Cf. frag. 20, 4.)
- 5 Ότι τον παφανόμοις και αδίκοις πράξεσιν έπιβαλόμενον ούκ αν προσηκόντως σοφον νομίζεσθαι.
- 6 Ότι φασιν 'Ανάχαρσιν τὸν Σκύθην φρονοῦντα 25 ἐπί σοφία μέγα παραγενέσθαι Πυθώδε και ἐπερωτῆσαι τίς ἐστιν αὐτοῦ τῶν Ἑλλήνων σοφώτερος. και είπείν,

7 lóyois del. Dind. 10 $i\pi i\beta ov l\eta s$ cod., corr. Dind.

IX 3-10.

Οίταϊόν τινά φασι Μύσωνα

σοῦ μᾶλλον πραπίδεσσιν ἀρηρότα πευκαλίμησιν, ὅστις ἦν Μαλιεὺς καὶ ὅκει τὴν Οἴτην εἰς κώμην Χηνὰς καλουμένην. [Exc. Vat. p. 14—16.]

5 Ότι Μύσων τις ην Μαλιεύς, δς φπει έν κώμη 7 Χηνὰς καλουμένη, τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν ἀγοφ διατρίβων καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγνοούμενος· ὅν ἀντεισῆξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον τὸν Κορίνθιον διὰ τὸ τύραννον γεγο-10 νέναι πικρόν. [Exc. de virt. et vit. p. 234 V., 552 W.]

Ότι δ Σόλων πολυπραγμονήσας τον τόπον έν 8 φ διέτριβε Μύσων, κατέλαβεν αὐτον ἐπὶ τῆς ἅλω προς ἄροτρον προσβαλόντα ἐχέτλην, καὶ πειραθεἰς τοῦ ἀνδρος ἔφη, Οὐχ ῶρα νῦν ἀρότρου, ὡ Μύσων, 15 καὶ οὖτος, Οὐ χρῆσθαι, εἶπεν, ἀλλ' ἐπισκευάζειν. [Exc. Vat. p. 17.]

Ότι Χίλων τῷ λόγῷ σύμφωνον ἔσχε τὸν βίον, 9 ὅπες σπανίως εῦςοι τις ἂν γινόμενον. τῶν γὰς καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων τοὺς πλείστους ίδεῖν ἔστι 20 λέγοντας μὲν τὰ κάλλιστα, πράττοντας δὲ τὰ χείοιστα, καὶ τὴν ἐν ταῖς ἀπαγγελίαις αὐτῶν σεμνότητα καὶ σύνεσιν διὰ τῆς πείφας ἐλεγχομένην. ὁ δὲ Χίλων χωφίς τῆς κατὰ τὸν βίον ἐν ἅπασι τοῖς πραττομένοις ἀςετῆς πολλὰ διενοήθη καὶ ἀπεφθέγξατο 25 μνήμης ἅξια. [Exc. de virt. et vit. p. 234 V., 552 W.]

Ότι Χίλων ἀφικόμενος είς Δελφούς καὶ καθά-10 πεο ἀπαρχὰς ποιούμενος τῷ θεῷ τῆς ἰδίας συνέ-

1 φασι] φημι Diog. I 106 6 Χηναϊς Vales. 11 Σόλων] Χίλων Dind., Ανάχαφοις Klüber 15 εἶπεν Dind., είπεῖν v. 21 ἐπαγγελίαις cod., corr. Wess. τῶν ἄλλων τῶν ἐπτὰ σοφῶν ἀποποιησαμένων τὸν τρίποδα Σόλωνι δίδοσθαι δοκοῦντι πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβλῆσθαι σοφία τε καὶ συνέσει. τὸν δὲ συμβουλεῦσαι τοῦτον ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι· τοῦτον γᾶρ εἶναι σοφώτερον πάντων. (Cf. frag. 13, 2.)

4 Ότι ὁ αὐτὸς πρὸς τῆ τοῦ βίου καταστροφῆ ὁρῶν Πεισίστρατον πρός γάριν [λόγοις] τὰ πλήθη δημαγωγούντα καί πρός τυραννίδα παρορμώντα, τὸ μέν πρώτον λόγοις έπεχείρησεν αποτρέπειν ταύτης της έπιβολής. ού προσέχοντος δε αύτου προήλθεν είς 10 την άγοραν μετά της πανοπλίας παντελώς ήδη γε-2 γηραχώς. συνδραμόντος δε τοῦ πλήθους προς αὐτον διά τὸ παράδοξον, παρεκάλει τοὺς πολίτας ἀναλαβείν τὰ δπλα καί παραχρήμα καταλύειν τον τύραννον ούδενός δε αύτω προσείγοντος, και πάντων 15 αύτου μανίαν καταγινωσκόντων, τινών δε παραγηραν αύτον άποφαινομένων, δ μεν Πεισίστρατος ήδη τινάς δορυφόρους περιαγόμενος προσήλθε τῷ Σόλωνι καί έπύθετο τίνι θαρρών την τυραννίδα καταλύειν αύτοῦ βούλεται, τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι τῷ γήρα, 20 θαυμάσας την φοόνησιν αύτοῦ οὐδὲν αὐτὸν ἡδίκησεν. (Cf. frag. 20, 4.)

5 Ότι τὸν παρανόμοις καὶ ἀδίκοις πράξεσιν ἐπιβαλόμενον οὐκ ἂν προσηκόντως σοφὸν νομίζεσθαι.

6 Ότι φασλυ 'Ανάχαρσιν τον Σκύθην φρονοῦντα 25 έπλ σοφία μέγα παραγενέσθαι Πυθώδε και έπερωτῆσαι τίς έστιν αὐτοῦ τῶν Έλλήνων σοφώτερος. και είπειν,

7 λόγοις del. Dind. 10 έπιβουλής cod., corr. Dind.

πιν ανάξιον είναι Χίλωνος διά το μη δύναάναιρουμένου τοῦ γάμου διαμένειν τον βίον. 🚮 άτην αποφαίνονται έγγύαις ταις έπι των πλαίων και ταις ύπερ των άλλων διομολογήπερί χρημάτων. και Εύριπίδης μύκ έγγυωμαι ζημία φιλέγγυον σχοπείν τὰ Πυθοί δ' οὐκ ἐῷ με γράμματα. Ενιοι δέ φασι μη Χίλωνος είναι μηδε πολιτικόν 5 μηδενί των φίλων έν ταις τοιαύταις χρείαις οπείν, άλλα μαλλον τας παταβεβαιώσεις άπαγοπν καί το κατατεταμένως έγγυασθαί τε καί διοσθαι των ανθρωπίνων, ώς ποιησαι τούς Έλληότε κατηγωνίσαντο τον Ξέρξην. ὤμοσαν γάρ Πλαταιαίς παραδώσειν παίδων παισί την πρός μις Πέρσας έχθραν, έως αν οί ποταμοί δέωσιν είς ην θάλατταν και γένος άνθρώπων ή και γη καρούς φέρη το δε της τύχης εύμετάπτωτον βεβαίως γνυώμενοι μετά τινα χρόνον έπρεσβεύοντο πρός Ισταξέρξην τον υίον Ξέρξου περί φιλίας και συμunying.

Ότι δ Χίλωνος λόγος βραχύς αν δλην περιεί- 6 ληφε την πρός του άριστου βίου ύποθήμην, ώς και των έν Δελφοίς άναθημάτων βελτίω ταυτα τὰ άποφθέγματα. αί μεν γαρ χρυσαϊ Κροίσου πλίνθοι και τὰ άλλα κατασκευάσματα ήφανίσθη και μεγάλας άφορμάς παρέσχε τοις άσεβειν είς τὸ ίερον έλομένοις, αί δὲ γυῶμαι τὸν ἅπαντα χρόνου σώζονται

3 ἀποφαίνονται] ἀποφαίνεσθαι παξείναι Wurm 6 ζηφιλεγγύων σκοπών Herw. 9 τοσαύταις cod. 11 καταγμένως cod. 16 ή Herw., είη cod. 17 φέρη cod. οι ν. 25 άλλα] τε add. cod.

σεως έπέγραψεν έπί τινα κίονα τρία ταῦτα. Γνῶθι σεαυτόν, καί Μηδέν άγαν, και τρίτον Έγγύα, πάρα δ' άτα. τούτων ξκαστον ύπάργον βραγύ και Λα-2 χωνιχόν μεγάλην έχει την άναθεώρησιν. το γαρ Γνῶθι σαυτόν παραγγέλλει παιδευθηναι καί Φρό- 5 νιμον γενέσθαι. ούτω γάο άν τις έαυτόν γνοίη. η ότι οί αμοιροι παιδείας και άλόγιστοι κατά το πλείστον έαυτούς συνετωτάτους ύπειλήφασιν, ήπεο έστί των άμαθιων άμαθεστάτη κατά τον Πλάτωνα, η δτι τούς πονηφούς έπιεικεῖς ήγοῦνται, τούς δὲ χρη- 10 στούς αναπαλιν φαύλους μόνως γαο αν τις ούτως έαυτόν γνοίη και έτερον, τυχών παιδείας και συνέ-3 σεως περιττοτέρας. το δε Μηδεν άγαν μετριάζειν έν πασι καί μηδε περί ένος των άνθρωπίνων τελείως διορίζεσθαι, ως Έπιδάμνιοι. ούτοι γάρ παρά 15 τόν Άδρίαν οίκοῦντες καὶ πρός ἀλλήλους διαφερόμενοι, μύδρους διαπύρους χαταποντίσαντες έν μέσω τῷ πελάγει διωμύσαντο μή σπείσεσθαι την πρός άλλήλους έχθραν πρότερον έως αν ούτοι θερμοί άνενεγθωσιν. ούτω δε σκληρώς δμόσαντες καί το 20 Μηδεν άγαν ούκ έπινοήσαντες ύστερον ύπο των πραγμάτων άναγκαζόμενοι διελύσαντο την έχθραν. 4 έάσαντες τούς μύδρους ψυχρούς έν τῷ βυθῷ. τὸ δὲ Έγγύα, πάρα δ' άτα, τινές ὑπέλαβον γάμον ἀπαγοοεύειν· την γαο του γάμου σύνθεσιν παρά τοις 25 πλείστοις των Έλλήνων έγγύην δνομάζεσθαι, καί βεβαιωτής δ κοινός βίος, έν φ πλεϊσται και μέγισται γίνονται συμφοραί διά τάς γυναϊκας. ένιοι

15 παφὰ add. Herw.; πεφὶ XVII 113, 2 (XII 30, 2) 18 σπείσασθαι cod., corr. Herw. 21 ἐννοήσαντες Herw. δέ φασιν ἀνάξιον εἶναι Χίλωνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναιρουμένου τοῦ γάμου διαμένειν τὸν βίον, τὴν δὲ ἄτην ἀποφαίνονται ἐγγύαις ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων διομολογή-5 σεσι περὶ γοημάτων. καὶ Εὐοιπίδης

ούκ έγγυῶμαι· ζημία φιλέγγυον σκοπείν· τὰ Πυθοϊ δ' οὐκ έῷ με γοάμματα. Ένιοι δέ φασι μὴ Χίλωνος εἶναι μηδὲ πολιτικόν 5

του του φασυ μη πικανος του μησε ποι ποι του του του φάλου του φάλου έν ταϊς τοιαύταις χρείαις
10 έπαρκείν, άλλα μαλλον τας καταβεβαιώσεις άπαγορεύειν και το κατατεταμένως έγγυασθαί τε και διορίζεσθαι των άνθρωπίνων, ως ποιήσαι τους Έλληνας δτε κατηγωνίσαντο τον Ξέρξην. ωμοσαν γαρ έν Πλαταιαϊς παραδώσειν παίδων παισι την προς
15 τους Πέρσας έχθραν, έως αν οι ποταμοι δέωσιν είς την θάλατταν και γένος άνθρώπων ή και γη καρπους φέρη. το δε της τύχης εύμετάπτωτον βεβαίως έγγυώμενοι μετά τινα χρόνον έπρεσβεύοντο προς 'Αρταξέρξην τον υίον Ξέρξου περί φιλίας και συμ-20 μαχίας.

Ότι δ Χίλωνος λόγος βραχύς ἂν ὅλην περιεί- 6 ληφε την ποὸς τὸν ἄριστον βίον ὑποθήκην, ὡς καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων βελτίω ταῦτα τὰ ἀποφθέγματα. αί μὲν γὰο χουσαϊ Κοοίσου πλίνθοι 25 καὶ τὰ ἅλλα κατασκευάσματα ἡφανίσθη καὶ μεγάλας ἀφορμὰς παρέσχε τοῖς ἀσεβεῖν εἰς τὸ ἰερὸν ἑλομένοις, αί δὲ γνῶμαι τὸν ἅπαντα χρόνον σώζονται

3 ἀποφαίνονται] ἀποφαίνεσθαι παφείναι Wurm 6 ζημίαν φιλεγγύων σκοπῶν Herw. 9 τοσαύταις cod. 11 κατατεταγμένως cod. 16 ή Herw., είη cod. 17 φέρη cod., φέροι ν. 25 ἅλλα] τε add. cod. έν ταϊς τῶν πεπαιδευμένων ψυχαϊς τεθησαυοισμέναι καὶ κάλλιστον ἔχουσαι θησαυοόν, ποὸς ὃν ἂν οῦτε Φωκεῖς οῦτε Γαλάται προσενεγκεῖν τὰς χεῖρας σπουδάσειαν. [Exc. Vat. p. 17–19.]

- 11 Ότι Πιττακός δ Μιτυληναΐος οὐ μόνον ἐν σο- 5 φία θαυμαστός ἡν, ἀλλὰ καὶ πολίτης ἐγένετο τοιοῦτος οἶον ἕτερον οὐκ ἤνεγκεν ἡ νῆσος, δοκῶ δ' οὐδ' ἂν ὕστερον ἐνέγκαι, μέχρι ἂν τὸν οἶνον φέρῃ πλείω τε καὶ ἡδίω. νομοθέτης τε γὰρ ἀγαθὸς ὑπῆρχε κἀν τοῖς κατὰ μέρος πρὸς τοὺς πολίτας κοινὸς καὶ 10 φιλάνθρωπος, καὶ τὴν πατρίδα τριῶν τῶν μεγίστων συμφορῶν ἀπέλυσε, τυραννίδος, στάσεως, πολέμου.
 - 2 Ότι Πιτταχός βαθύς ην καὶ ήμερος καὶ τὴν παραίτησιν ἔχων αὐτὸς ἐν αὐτῷ. διὸ δὴ πᾶσιν ἐδόκει τέλειος ἀνὴρ εἶναι πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ὑμολο- 15 γουμένως· κατὰ μὲν γὰρ τὴν νομοθεσίαν ἐφαίνετο πολιτικὸς καὶ φρόνιμος, κατὰ δὲ τὴν πίστιν δίκαιος, κατὰ δὲ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις ὑπεροχὴν ἀνδρεῖος, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ κέρδος μεγαλοψυχίαν ἀφιλάργυρος. [Exc. de virt. et vit. p. 237 V., 552 W.] 20
- 12 Ότι τῶν Μιτυληναίων διδόντων τῷ Πιττακῷ τῆς χώρας ὑπερ ἦς ἐμονομάχησε την ἡμίσειαν οὐκ ἐδέξατο, συνέταξε δε ἐκάστῷ κληρῶσαι τὸ ἴσον, ἐπιφθεγξάμενος ὡς τὸ ἴσον ἐστὶ τοῦ πλείονος πλεῖον. μετρῶν γὰρ ἐπιεικεία τὸ πλεῖον, οὐ κέρδει, σοφῶς 25 ἔγίνωσκεν· τῆ μεν γὰρ ἰσότητι δόξαν καὶ ἀσφάλειαν ἀκολουθήσειν, τῆ δε πλεονεξία βλασφημίαν

2 αν add. Herw. 5 έν] έπι Herw. 13 βαθύς] πραύς Wurm 25 σαφῶς cod., corr. Mai 26 τη Hertl., έπι ν. γὰρ ἰσύτητι] παρισώσει Wurm καί φόβον, δι' ών ταχέως ἂν αὐτοῦ τὴν δωρεάν ἀφείλαντο.

Ότι σύμφωνα τούτοις έπραξε καὶ πρὸς Κροϊσον 2 διδόντα τῶν ἐκ τοῦ γαζοφυλακείου χρημάτων λα-5 βεῖν ὑπόσα βούλοιτο. καὶ γὰρ τότε τὴν δωρεὰν οὐ προσδεξάμενόν φασιν εἰπεῖν, καὶ νῦν ἔχειν ὧν ἤθελε διπλάσια. θαυμάσαντος δὲ τοῦ Κροίσου τὴν ἀφιλαργυρίαν καὶ περὶ τῆς ἀποκρίσεως ἐπερωτήσαντος, εἰπεῖν ὡς τελευτήσαντος ἅπαιδος τάδελφοῦ κεκλη-10 ρονομηκὼς οὐσίαν εἶη τὴν ἴσην ἦπερ εἶχεν, ἡν οὐχ ἡδέως προσειληφέναι.

Ότι καί τὸν ποιητὴν Άλκαϊον, ἐχθρότατον αὐ- 3 τοῦ γεγενημένον καὶ διὰ τῶν ποιημάτων πικρότατα λελοιδορηκότα, λαβὰν ὑποχείριον ἀφῆκεν, ἐπιφθεγ-15 ξάμενος ὡς συγγνώμη τιμωρίας αίρετωτέρα. [Exc. Vat. p. 19.]

Ότι φασίν οί Πριηνείς ώς Μεσσηνίας τὸ γένος13 ἐπισήμους παρθένους λυτρωσάμενος ὁ Βίας παρὰ ληστῶν ἦγεν ὡς ἰδίας θυγατέρας ἐντίμως. μετὰ δέ 20 τινας χρόνους παραγενομένων τῶν συγγενῶν κατὰ ζήτησιν, ἀπέδωκεν αὐτὰς οὕτε τροφεῖα πραξάμενος οὕτε λύτρα, τοὐναντίον δὲ τῶν ἰδίων πολλὰ δωρησάμενος. εἶχον οὖν πρὸς αὐτὸν αί κόραι πατρικὴν εὕνοιαν διά τε τὴν συντροφίαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς 25 εὐεργεσίας, ὥστε καὶ χωρισθείσαι μετὰ τῶν ἰδίων εἰς τὴν πατρίδα τῆς ὑπερορίου χάριτος οὐκ ἐπελάθοντο.

Ότι σαγηνεῖς Μεσσήνιοι κατὰ τὸν βόλον ἕτερον 2

9 τάδελφοῦ Hertl., ἀδελφοῦ ν. 17 ὡς cod. Peiresc., ὅτι ν.

Diodorus II.

μέν οὐδέν ἀνείλἀυσαν, χαλκοῦν δὲ τρίποδα μόνον ἐπιγραφὴν ἔχοντα Τῷ σοφωτάτῳ. ἀναχθέντος δὲ τοῦ κατασκευάσματος δοθῆναι τῷ Βίαντι. (Cf. frag. 3.)

3 Ότι Βίας ην δεινότατος και τῷ λόγῷ πρωτεύων τῶν καθ' ἑαυτόν. κατεχρήσατο δὲ τῆ τοῦ λέγειν 5 δυνάμει πολλοῖς ἀνάπαλιν· οὐ γὰρ εἰς μισθαρνίαν οὐδὲ εἰς προσόδους, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν ἀδικουμένων κατετίθετο βοήθειαν. ὅπερ σπανιώτατ' ἄν τις εῦροι. [Exc. de virt. et vit. p. 237 V., 552 W.]

- 14 Ότι μέγα έστιν οὐ τὸ δύναμιν ὅτου δήποτε σχεῖν, 10 ἀλλὰ τὸ ταύτῃ δεόντως χρῆσθαι. ἐπεὶ τί ὅφελος Μίλωνι τῷ Κροτωνιάτῃ τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ σῶμα ζώμης;
- 2 Ότι Πολυδάμας δ Θετταλός ύπὸ τῆς πέτρας διαφφαγεὶς πᾶσιν ἐποίησε φανεφὸν ὡς ἐπισφαλές ἐστιν 15 ἰσχὺν μὲν μεγάλην ἔχειν, νοῦν δὲ μικφόν. [Exc. Vat. p. 20.]
- 15 Ο Πολυδάμας οὖτος ἦν ἐκ πόλεως Σκοτούσης, γυμναζς χεφσί μὲν λέοντας ὡς ἄφνας διαφθείφων, πτεφοζς ποσί δ' ὑπεφνικῶν ἄφματα ταχυδφόμα, 20 τῆ δὲ χειφί τι σπήλαιον ἀντήφεισε συμπιπτον. δ Σικελός Διόδωφος γφάφει τὴν ίστοφίαν.
 [Tzetz. Hist. 2, 555.]
- 16 Ότι τῶν Κιρραίων πολιορχουμένων πολὺν ἤδη χρόνον διὰ τὸ τὸ χρηστήριον ἐπιχειρεῖν συλᾶν, τινὲς 25 μὲν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς πατρίδας ἐπανῆλθον, οί

8 σπανιώτατ' ἄν*] ἂν σπανιώτατον ἄν v. 14 διαραχθείς Herw. 16 μέν add. Herw. 20 πτεροίς] πεζοίς Tzetz. hist. 4, 511

δε έπερωτήσαντες την Πυθίαν έλαβον χρησμόν ούτως,

ού πρίν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες, πρίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζη κελαδοῦν ἱερῆσιν ἐπ' ἀκταῖς.

[Exc. Vat. p. 20.]

25

'Ιστέον δτι δ μέν Σόλων έγένετο έπι τῶν χοό-17 νων τῶν τυφάννων έν ταις 'Αθήναις ποδ τῶν Περσικῶν χοόνων, δ δε Δράκων ποδ αὐτοῦ έπτὰ και 10 τεσσαράκοντα ἔτεσιν, ῶς φησιν δ Διόδωρος. [Ulpian. ad Demosthen. Timocr. p. 243, B.]

Ότι Περίλαος δ άνδριαντοποιός Φαλάριδι τῷ τυ-18 ράννῷ κατασκευάσας βοῦς χαλκοῦς πρός τιμωρίαν τῶν δμοφύλων αὐτός πρῶτος ἐπειράθη τοῦ μεγέ-15 θους τῆς τιμωρίας· οἱ γὰρ κατὰ τῶν ἄλλων βου-

λευόμενοί τι φαῦλον ὡς ἐπίπαν ταῖς ἰδίαις ἐπιθυμίαις εἰώθασιν ἁλίσκεσθαι. [Exc. Vat. p. 20.]

Ός Φάλαφις Πεφίλαον τον χαλκουφγον έκεινον 19 τον Άττικον κατέκαυσεν έν ταύφω τῷ χαλκέω.

20 οὖτος γὰο τὸ μηχάνημα τοῦ ταύρου χαλκουργήσας τοῖς μυξωτῆρσι τοῦ βοὸς ἐτέκτηνεν αὐλίσκους, ἀνέπτυξε καὶ θύραν δὲ πρὸς τῷ πλευρῷ τοῦ ταύρου καὶ δῶρον τῷ Φαλάριδι τοῦτον τὸν ταῦρον ἄγει. Φάλαρις δὲ τὸν ἅνθρωπον ἐν δώροις δεξιοῦται,

τὸ δὲ μηχάνημα Φεοῖς χαθιεφοῦν χελεύει. ὡς δ' ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ὁ χαλκουργὸς ἐκεῖνος δόλον τὸν χακομήχανον ἐξεῖπεν ἀπανθρώπως, Εἰ τινα βούλει, Φάλαρι, κολάζειν τῶν ἀνθρώπων,

3 έφείψετε Mai, έφίθετε cod. 18 βούν χαλιούν Μαί 12* ένδον τοῦ ταύρου κατειργνὺς πῦρ ὑποστρώννυ κάτω

δόξει δ' δ ταῦρος στεναγμοῖς μυχᾶσθαι τοῖς ἐκείνου, σὺ δ' ήδονὴν τοῖς στεναγμοῖς ἕξεις αὐλοῖς μυκτήρων.

τοῦτο μαθών ὁ Φάλαφις καὶ μυσαχθεὶς ἐκείνον, "Αγε, φησί, Πεφίλαε, σừ πφῶτος δείξον τοῦτο, καὶ τοὺς αὐλοῦντας μίμησαι, τφάνωσόν σου τὴν τέγνην.

ώς δὲ παφέδυ μιμητής δῆθεν τῶν αὐλημάτων, 10 κλείει τὸν ταῦφον Φάλαφις καὶ πῦφ ἐπισωφεύει. ὅπως δὲ τὸ χαλκούφγημα θανών μὴ ἐμμιάνῃ, κατὰ πετφῶν ἐκφήμνισεν ἐξάξας ἡμιθνῆτα. γφάφει πεφὶ τοῦ ταύφου δὲ Λουκιανὸς ὁ Σύφος, Διόδωφος καὶ Πίνδαφος, σὺν τούτοις τε μυφίοι. 15 [Tzetz. Hist. 1, 646.]

20 Ότι Σόλων ό νομοθέτης παφελθών είς την έκπλησίαν παφεπάλει τους 'Αθηναίους καταλύειν τον τύφαννον ποιν τελέως ίσχυοον γενέσθαι. ούδενος δε αύτῷ προσέχοντος ἀναλαβών την πανοπλίαν ποο- 20 ῆλθεν είς την ἀγοφάν γεγηφαπώς, και τους θεους ἐπιμαρτυφόμενος ἔφησε και λόγῷ και ἔργῷ τῷ πατρίδι κινδυνευούση βεβοηθηκέναι το κατ' αὐτον μέφος· τῶν δε ὅχλων ἀγνοούντων την ἐπιβολην Πεισιστφάτου συνέβη τον Σόλωνα τάληθῆ λέγοντα 25 2 παφαπέμπεσθαι. λέγεται δε Σόλων και προειπεῖν τοῖς 'Αθηναίοις την ἐσομένην τυφαννίδα δι' έλεγείων.

24 ἐπιβουλήν v., corr. Wurm.

IX 19. 20.

έκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ήδε χαλάζης, βροντή δ' έκ λαμπρᾶς γίνεται ἀστεροπῆς. ἀνδρῶν δ' έκ μεγάλων πόλις ὅλλυται, είς δε μονάργου

δημος ἀιδφείη δουλοσύνην ἕπεσεν. λίην δ' έξαφθέντ' οὐ δάδιόν ἐστι κατασχεϊν ὕστεφον, ἀλλ' ἤδη χφη περὶ πάντα νοεϊν.

καί μετά ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη,

5

10

3

εί δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέραν κακότητα, μὴ θεοῖσιν ταύτην μοῖραν ἐπαμφέρετε· αὐτοί γὰρ τούτους ηὐξήσατε δύματα δόντες.

καί διὰ τοῦτο κακήν ἔσχετε δουλοσύνην.

. ύμῶν δ' εἶς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει, σύμπασιν δ' ὑμῖν κοῦφος ἔνεστι νόος.

15 είς γὰρ γλῶσσαν δρᾶτε και είς ἔπος αἰόλον ἀνδρός, είς ἔργον δ' οὐδὲν γινόμενον βλέπετε.

Ότι δ Πεισίστρατος παρεκάλει τον Σόλωνα τας 4 ήσυχίας έχειν και των τῆς τυραννίδος ἀγαθῶν συναπολαύειν· οὐδενὶ δὲ τρόπφ δυνάμενος αὐτοῦ με-20 ταθεῖναι τὴν προαίρεσιν, ἀλλ' ὁρῶν μᾶλλον ἀεὶ ἐξεγειρόμενον καὶ μετὰ ἀνατάσεως ἀπειλοῦντα τιμωρίαν ἐπιθήσειν, ἡρώτησεν αὐτὸν τίνι πεποιθως ἀντιπράττει ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτοῦ. τὸν δέ φασιν εἰπεῖν τῷ γήρα. [Exc. Vat. p. 21.] (Cf. frag. 4.)

25 ['Ηφόδοτος κατὰ Ξέφξην γεγονώς τοῖς χφόνοις φησίν 'Ασσυφίους ἕτη πεντακόσια πρότεφον τῆς

1 χαλάζης] θαλάττης cod. 3 είς — δουλοσύνην Diod. XIX 1, 4; έκ — δουλοσύνης cod. 6 λείης δ' έξεραντα φάδιον cod., corr. Dind. 7 περί add. Dind. 10 μή τι θεοίς τούτων μηνιν Plat. Sol. 31 11 φύματα ζύσια Diog. L. 1,51

Άσίας ἄρξαντας ύπο Μήδων καταλυθηναι. Επειτα βασιλέα μέν μηδένα γενέσθαι τον άμφισβητήσοντα των όλων έπι πολλάς γενεάς, τάς δε πόλεις καθ' έαυτας ταττομένας διοικείσθαι δημοκρατικώς το δε τελευταΐον πολλών έτων διελθόντων αίρεθηναι 5 βασιλέα παρά τοις Μήδοις άνδρα δικαιοσύνη διάφορον, όνομα Κυαξάρην. τοῦτον δὲ πρῶτον έπιγειρήσαι προσάγεσθαι τούς πλησιογώρους, καί τοῖς Μήδοις ἀρχηγὸν γενέσθαι τῆς τῶν ὅλων ἡγεμονίας. έπειτα τούς έκγόνους άελ προσκατακτωμένους πολ-10 λήν της δμόρου γώρας αύξησαι την βασιλείαν μέγρι Άστυάνους τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Κύρου καὶ Περσων περί ών νῦν ήμεῖς τὰ κεφάλαια προειρηκότες τὰ κατὰ μέρος ὕστερον ἀκριβῶς ἀναγράψομεν. έπειδάν έπι τους οίκείους χρόνους έπιβάλωμεν. κατά 15 γάο το δεύτερον έτος της έπτακαιδεκάτης όλυμπιάδος ήρέθη βασιλεύς ύπο Μήδων Κυαξάρης καθ' 'Ηρόδοτον. Diod. II 32, 2.]

['Αστιβάφα τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις γήφα τελευτήσαντος τὴν ἀρχὴν ᾿Ασπάνδαν 20 τὸν υίὸν διαδέξασθαι, τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ᾿Αστυάγην καλούμενον τούτου δ' ὑπὸ Κύφου τοῦ Πέφσου καταπολεμηθέντος μεταπεσεῖν τὴν βασιλείαν εἰς Πέφσας, πεφὶ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέφος ἐν τοῖς ἰδίοις χφόνοις ἀχοιβῶς ἀναγφάψομεν. Diod. Η 25 34, 6.]

21 Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευσεν ῷ ἔτει ὀλυμπιὰς ἤχθη νε', ὡς ἐκ τῶν Βιβλιοθηκῶν Διοδώρου καὶ τῶν Θαλλοῦ καὶ Κάστορος ἱστοριῶν, ἔτι δὲ Πολυβίου καὶ Φλέγοντος ἔστιν εὐρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων, οἶς

.182

έμέλησεν όλυμπιάδων άπασι γάο συνεφώνησεν δ χοόνος. [Africanus in Euseb. praep. ev. X 10, 4.]

Ότι Κῦρος, ὁ Καμβύσου μὲν υίὸς καὶ Μανδάνης 22 τῆς θυγατρὸς 'Αστυάγους τοῦ Μήδων βασιλέως, ἀν-

5 δρεία καί συνέσει καί ταϊς άλλαις άρεταϊς έπρώτευε τῶν καθ' αύτόν. βασιλικῶς γὰρ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἦγε παιδεύων, ζῆλον ἐμποιῶν τῶν κρατίστων. καὶ ἔκδηλος ἦν ἁδρῶν ἁψόμενος πραγμάτων διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν προφαίνειν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν.

10 Ότι 'Αστυάγης ὁ τῶν Μήδων βασιλεὺς ήττηθεἰς 23 καὶ φυγὼν αἰσχοῶς δι' ὀργῆς εἶχε τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς μὲν ἐφ' ήγεμονιῶν τεταγμένους ἄπαντας ἀπαλλάξας, ἑτέρους ἀντ' ἐκείνων κατέστησε, τοὺς δὲ τῆς φυγῆς αἰτίους ἅπαντας ἐπιλέξας ἀπέσφαξε, 15 νομίζων τῆ τούτων τιμωρία τοὺς ἅλλους ἀναγκάσειν ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις γενέσθαι ἀμὸς γὰρ ἦν καὶ φύσει ἀπηνής. οὐ μὴν τὰ πλήθη κατεπλάγη αὐτοῦ τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ἕκαστος μισήσας τὸ βίαιον καὶ παράνομον τῆς πράξεως μεταβολῆς

20 ώφέγετο. διὸ καὶ κατὰ λόχους ἐγίνοντο συνδρομαὶ καὶ λόγοι ταραχώδεις, παρακαλούντων ἀλλήλους τῶν πλείστων πρὸς τὴν κατὰ τούτου τιμωρίαν.

Ότι Κῦρος, ὥς φασιν, οὐ μόνον ἦν κατὰ τὸν 24 πόλεμον ἀνδρεῖος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμέ-25 νους εὐγνώμων καὶ φιλάνθρωπος. διόπερ αὐτὸν οἱ Πέρσαι προσηγόρευσαν πατέρα. [Exc. de virt. et vit. p. 238 V., 553 W.]

Ότι Κροϊσος ναυπηγῶν πλοϊα μακρά, φασίν,25

20 λόχους Valesius, λόγους v.; κατ' όλίγους Dind. 22 τούτου Reiske, τούτων v.

έμελλε στρατεύειν έπί τὰς νήσους. παρεπιδημοῦντα δε Βίαντα [παρά τάς νήσους] και θεωρούντα την ναυπηγίαν, ύπο τοῦ βασιλέως έρωτηθηναι μή τι νεώτερον άκηκοως είη παρά τοις Έλλησι γινόμενον. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι πάντες οί νησιῶται συνάνουσιν 5 ϊππους, διανοούμενοι στρατεύειν έπλ Λυδούς, λέγεται τον Κροϊσον είπειν, Είθε γάρ τις πείσειε νη-2 σιώτας σύν ίπποις παρατάξασθαι Αυδοίς. δ δε [Πιττακός η] Βίας ύπολαβών φησιν, Είτα Λυδούς μέν ήπειρον οίκουντας σπεύδειν αποφαίνη λαβείν 10 έπι γης νησιώτας άνδρας, τούς δε νησον οίχουντας ούκ οίει θεοίς εύξασθαι λαβείν έν θαλάττη Αυδούς. ίν' ύπερ των κατά την ήπειρον τοις Έλλησι συμβάντων κακῶν κατὰ πέλαγος ἀμύνωνται τὸν τοὺς συγγενείς καταδεδουλωμένον; δ δε Κροίσος θαυ- 15 μάσας τον λόγον παραχοήμα μετενόησε και τής ναυπηγίας απέστη των γαο Αυδων ίππεύειν είδότων ένόμιζε προτερεῖν αὐτοὺς πεζη.

26 Ότι ό Κροϊσος μετεπέμπετο έκ τῆς Έλλάδος τοὺς ἐπὶ σοφία πρωτεύοντας, ἐπιδεικνύμενος τὸ μέγεθος ∞ τῆς εὐδαιμονίας, καὶ τοὺς ἐξυμνοῦντας τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐτίμα μεγάλαις δωρεαῖς. μετεπέμψατο δὲ καὶ Σόλωνα, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ φιλοσοφία μεγίστην δόξαν ἐχόντων, τὴν ἰδίαν εὐ-δαιμονίαν διὰ τῆς τούτων τῶν ἀνδρῶν μαρτυρίας 25 2 ἐπισφραγίζεσθαι βουλόμενος. παρεγενήθη δὲ πρὸς

2 παρὰ τὰς νήσους del. Dind., η Πιτταχὸν Klüber; f. τὸν Πριηνέα 9 Πιτταχὸς η del. Herw.; at cf. Herod. I 27 12 εὖξεσθαι Herw. 15 τῶν.. καταδεδουλωμένων v., corr. Dind. 17 τῶν γὰς — πεζη dele aut pone post Λυδοῖς (v. 8) 19 τοὺς ἐκ τῆς Ἐλλάδος v., corr. Dind. IX 25. 26.

αὐτὸν ἀνάγαρσις δ Σκύθης καὶ Βίας καὶ Σόλων και Πιττακός, ούς έπι τας έστιάσεις και το συνέδριον είχεν έν μεγίστη τιμή, τόν τε πλούτον αύτοις 5 στείας. παρά δὲ τοῖς πεπαιδευμένοις τῆς βραχυλο- 3 νίας τότε ζηλουμένης, δ [δε] Κροϊσος έπιδειξάμενος την της βασιλείας εύδαιμονίαν τοις άνδράσι και το πλήθος των κεχειρωμένων έθνων, ήρώτησεν Άνάγαρσιν, όντα πρεσβύτερον των σοφιστων, τίνα νο-10 μίζει των όντων ανδρειότατον. δ δε τα αγριώτατα των ζώων έφησε· μόνα γάρ προθύμως αποθνήσκειν ύπεο της έλευθερίας. δ δε Κροϊσος νομίσας ήμαρ- 4 τηκέναι αύτόν, έν τῷ δευτέρω πρός γάριν αὐτῷ ποιήσεσθαι την απόχρισιν υπολαβών ήρώτησε, τίνα 15 δικαιότατον κρίνει των όντων. δ δε πάλιν απεφαίνετο τὰ άγριώτατα τῶν θηρίων μόνα γάρ κατὰ **ωύσιν ζην. ού κατά νόμους** είναι γάο την μέν ωύσιν θεοῦ ποίησιν, τὸν δὲ νόμον ἀνθρώπου θέσιν, καί δικαιότερον είναι γρησθαι τοις του θεου ή τοις 20 τῶν ἀνθρώπων εύρήμασιν. ὁ δὲ διασῦραι βουλό- 5 μενος Ανάγαρσιν ήρώτησεν εί καί σοφώτατα τά θηρία. δ δε συγκαταθέμενος έδίδασκεν, δτι την της φύσεως άλήθειαν της τοῦ νόμου θέσεως προτιμαν ίδιώτατον ύπάργειν σοφίας. δ δε τούτου κατεγέλα-25 σεν ώς έκ τῆς Σκυθίας καὶ θηριώδους διαγωγῆς πεποιημένου τάς άποκρίσεις.

2 καὶ τὸ*] κατὰ cod.; καλῶν add. Wurm 3 εἶχεν] ἡγεν Herw. 4 τούτου (pro ἑαυτοῦ) del. Herw., τῶν Λυδῶν Wurm 6 δὲ del. Dind. 9 τὸν πρεσβύτατον Herw. 13 ποιήσασθαι cod., corr. Mai 15 δικαιότερον cod. 23 θέσεως Dind., φύσεως cod.

έμελλε στρατεύειν έπὶ τὰς νήσους. παρεπιδημοῦντα δε Βίαντα [παρά τάς νήσους] και θεωρούντα την ναυπηνίαν, ύπό τοῦ βασιλέως έρωτηθήναι μή τι νεώτερον ακηκοώς είη παρά τοις Έλλησι γινόμενον. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι πάντες οἱ νησιῶται συνάγουσιν 5 ίππους, διανοούμενοι στρατεύειν έπι Αυδούς, λέγεται τον Κροϊσον είπειν, Είθε γάρ τις πείσειε νη-2 σιώτας σύν ίπποις παρατάξασθαι Αυδοίς. δ δε [Πιτταχός ή] Βίας ύπολαβών φησιν, Είτα Αυδούς μεν ήπειρον οίκουντας σπεύδειν αποφαίνη λαβειν 10 έπι γης νησιώτας άνδρας, τούς δε νησον οίκουντας ούκ οίει θεοίς εύξασθαι λαβείν έν θαλάττη Αυδούς. ίν' ύπεο των κατά την ήπειρον τοις Έλλησι συμβάντων κακῶν κατὰ πέλαγος ἀμύνωνται τὸν τοὺς συγγενείς καταδεδουλωμένον; δ δε Κροίσος θαυ- 15 μάσας τον λόγον παραχρημα μετενόησε και της ναυπηγίας απέστη των γάο Λυδων ίππεύειν είδότων ένόμιζε προτερεῖν αὐτοὺς πεζη.

26 Ότι ό Κροϊσος μετεπέμπετο έκ τῆς Έλλάδος τοὺς ἐπὶ σοφία πρωτεύοντας, ἐπιδεικνύμενος τὸ μέγεθος ∞ τῆς εὐδαιμονίας, καὶ τοὺς ἐξυμνοῦντας τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐτίμα μεγάλαις δωρεαῖς. μετεπέμψατο δὲ καὶ Σόλωνα, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ φιλοσοφία μεγίστην δόξαν ἐχόντων, τὴν ἰδίαν εὐ-δαιμονίαν διὰ τῆς τούτων τῶν ἀνδρῶν μαρτυρίας 25 2 ἐπισφραγίζεσθαι βουλόμενος. παρεγενήθη δὲ πρὸς

2 παρὰ τὰς νήσους del. Dind., η Πιττακὸν Klüber; f. τὸν Πριηνέα 9 Πιττακὸς η del. Herw.; at cf. Herod. I 27 12 εὖξεσθαι Herw. 15 τῶν..καταδεδουλωμένων ν., corr. Dind. 17 τῶν γὰρ — πεξη dele aut pone post Λυδοῖς (v. 8) 19 τοὺς ἐκ τῆς Ἐλλάδος ν., corr. Dind. IX 25. 26.

αὐτὸν Ἀνάγαρσις ὁ Σκύθης καὶ Βίας καὶ Σόλων καί Πιττακός, ούς έπι τας έστιάσεις και το συνέδριον είγεν έν μεγίστη τιμή, τόν τε πλούτον αύτοις έπιδειχνύμενος και το μένεθος της τούτου δυνα-5 στείας. παρά δὲ τοῖς πεπαιδευμένοις τῆς βραχυλο-3 γίας τότε ζηλουμένης, δ [δε] Κροΐσος έπιδειξάμενος την της βασιλείας εύδαιμονίαν τοις άνδράσι και το πλήθος των κεχειρωμένων έθνων, ήρώτησεν Άνάγαρσιν, δντα πρεσβύτερον των σοφιστων, τίνα νο-10 μίζει των όντων ανδρειότατον. δ δε τα αγριώτατα των ζώων έφησε· μόνα γάο προθύμως αποθνήσκειν ύπεο της έλευθερίας. δ δε Κροϊσος νομίσας ήμαρ- 4 τηκέναι αύτόν, έν τῷ δευτέρω πρός γάριν αὐτῷ ποιήσεσθαι την απόχρισιν ύπολαβών ήρώτησε, τίνα 15 δικαιότατον κρίνει των όντων. δ δε πάλιν άπεφαίνετο τὰ άγριώτατα τῶν θηρίων. μόνα γάρ κατὰ φύσιν ζην, ού κατά νόμους είναι γάρ την μέν φύσιν θεοῦ ποίησιν, τὸν δὲ νόμον ἀνθρώπου θέσιν, καί δικαιότερον είναι χρήσθαι τοις του θεου ή τοις 20 των ανθρώπων εύρήμασιν. δ δε διασῦραι βουλό- 5 μενος Ανάγαρσιν ήρώτησεν εί καί σοφώτατα τά θηρία. δ δε συγκαταθέμενος έδίδασκεν, δτι την της φύσεως άλήθειαν της τοῦ νόμου θέσεως προτιμαν ίδιώτατον ύπάρχειν σοφίας. δ δε τούτου κατεγέλα-25 σεν ώς έκ τῆς Σκυθίας καὶ θηριώδους διαγωγῆς πεποιημένου τάς άποκρίσεις.

2 καί τὸ*] κατὰ cod.; καἰῶν add. Wurm 3 εἶχεν] ήγεν Herw. 4 τούτου (pro ἑαυτοῦ) del. Herw., τῶν Λυδῶν Wurm 6 δὲ del. Dind. 9 τὸν πρεσβύτατον Herw. 13 ποιήσασθαι cod., corr. Mai 15 δικαιότερον cod. 23 θέσεως Dind., φύσεως cod.

έμελλε στρατεύειν έπι τάς νήσους. παρεπιδημούντα δε Βίαντα [παρά τάς νήσους] και θεωρούντα την ναυπηγίαν, ύπο τοῦ βασιλέως έρωτηθηγαι μή τι νεώτερον άχηχοως είη παρά τοις Έλλησι γινόμενον. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι πάντες οί νησιῶται συνάνουσιν 5 ίππους, διανοούμενοι στρατεύειν έπι Αυδούς, λέγεται τον Κροϊσον είπειν, Είθε γάρ τις πείσειε νη-2 σιώτας σύν ίπποις παρατάξασθαι Αυδοίς. δ δε [Πιττακός ή] Βίας ύπολαβών φησιν, Είτα Λυδούς μέν ήπειρον οίκοῦντας σπεύδειν ἀποφαίνη λαβεῖν 10 έπι γης νησιώτας άνδρας, τούς δε νησον οίκουντας ούκ οίει θεοίς εύξασθαι λαβείν έν θαλάττη Αυδούς. ίν' ύπερ των κατά την ήπειρον τοις Έλλησι συμβάντων κακῶν κατὰ πέλαγος ἀμύνωνται τὸν τοὺς συγγενείς καταδεδουλωμένον; δ δε Κροίσος θαυ- 15 μάσας τον λόγον παραχρημα μετενόησε καί της ναυπηγίας απέστη· των γαο Λυδων ίππεύειν είδότων ένόμιζε προτερεῖν αὐτοὺς πεζη.

26 Ότι ό Κροϊσος μετεπέμπετο έκ τῆς Έλλάδος τοὺς ἐπὶ σοφία πρωτεύοντας, ἐπιδεικνύμενος τὸ μέγεθος ∞ τῆς εὐδαιμονίας, καὶ τοὺς ἐξυμνοῦντας τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐτίμα μεγάλαις δωρεαῖς. μετεπέμψατο δὲ καὶ Σόλωνα, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ φιλοσοφία μεγίστην δόξαν ἐχόντων, τὴν ἰδίαν εὐδαιμονίαν διὰ τῆς τούτων τῶν ἀνδρῶν μαρτυρίας ²⁵ 2 ἐπισφραγίζεσθαι βουλόμενος. παρεγενήθη δὲ πρὸς

2 παρὰ τὰς νήσους del. Dind., η Πιττακὸν Klüber; f. τὸν Πριηνέα 9 Πιττακὸς η del. Herw.; at cf. Herod. I 27 12 εὖξεσθαι Herw. 15 τῶν..καταδεδουλωμένων v., corr. Dind. 17 τῶν γὰς — πεζη dele aut pone post Λυδοῖς (v. 8) 19 τοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος v., corr. Dind. IX 25. 26.

αύτον Ανάγαρσις δ Σκύθης και Βίας και Σόλων και Πιττακός, ούς έπι τας έστιάσεις και το συνέδριον είχεν έν μεγίστη τιμή, τόν τε πλούτον αύτοις έπιδεικνύμενος καί τὸ μέγεθος τῆς τούτου δυνα-5 στείας. παρά δε τοις πεπαιδευμένοις της βραγυλο-3 γίας τότε ζηλουμένης, δ [δε] Κροΐσος έπιδειξάμενος την της βασιλείας εύδαιμονίαν τοις άνδράσι και το πληθος των κεχειρωμένων έθνων, ήρώτησεν 'Ανάγαρσιν, όντα πρεσβύτερον των σοφιστων, τίνα νο-10 μίζει των όντων ανδρειότατον. δ δε τα αγριώτατα των ζώων έφησε· μόνα γάρ προθύμως αποθνήσκειν ύπεο της έλευθερίας. δ δε Κροΐσος νομίσας ήμαρ- 4 τηκέναι αύτόν, έν τῷ δευτέρω πρός γάριν αύτῷ ποιήσεσθαι την απόκρισιν υπολαβών ήρώτησε, τίνα 15 δικαιότατον κρίνει των όντων. δ δε πάλιν άπεσαίνετο τὰ ἀνοιώτατα τῶν θηρίων Πόνα νὰρ κατὰ φύσιν ζην, ού κατά νόμους. είναι γάρ την μέν ούσιν θεοῦ ποίησιν, τὸν δὲ νόμον ἀνθρώπου θέσιν, καί δικαιότερον είναι χρησθαι τοῖς τοῦ θεοῦ ἢ τοῖς 20 των ανθρώπων εύρήμασιν. δ δε διασυραι βουλό- 5 μενος Ανάχαρσιν ήρώτησεν εί καί σοφώτατα τά θηρία. δ δε συγκαταθέμενος έδίδασκεν, δτι την της φύσεως αλήθειαν της τοῦ νόμου θέσεως προτιμαν ίδιώτατον ύπάρχειν σοφίας. δ δε τούτου κατεγέλα-25 σεν ώς έκ τῆς Σκυθίας καὶ θηριώδους διαγωγῆς πεποιημένου τας αποκρίσεις.

2 καί τὸ*] κατὰ cod.; καλῶν add. Wurm 3 εἶχεν] ἡγεν Herw. 4 τούτου (pro ἑαυτοῦ) del. Herw., τῶν Λυδῶν Wurm 6 δὲ del. Dind. 9 τὸν πρεσβύτατον Herw. 13 ποιήσασθαι cod., corr. Mai 15 δικαιότερον cod. 23 θέσεως Dind., φύσεως cod.

27 Ήρώτησε δε τον Σόλωνα τίνα των όντων εύδαιμονέστατον έώρακεν, ώς τοῦτό γε πάντως ἀποδοθησόμενον έαυτω. τοῦ δὲ είπόντος ὡς οὐδένα δικαίως αν είπειν έχοι διά το μηδενός των όντων έωρακέναι το τέλος τοῦ βίου, οἶ χωρίς οὐδείς ἂν 5 προσηχόντως μαχάριος νομίζοιτο. πολλάχις γάρ οί τον έμπροσθεν πάντα βίον εύδαίμονες δόξαντες είναι πούς αύτη τη του βίου καταστροφή μεγίσταις 2 περιέπεσον συμφοραζς. δ δε βασιλεύς, Ούδε πλουσιώτατον άρα με χρίνεις; έφη. και ό Σόλων την 10 αὐτὴν ἀπόχρισιν ποιησάμενος ἐδίδασχεν ὡς οὐ τοὺς πλείστα κεκτημένους, άλλὰ τοὺς πλείστου ἀξίαν τὴν φρόνησιν ήγουμένους νομιστέον πλουσιωτάτους. ή δε φρόνησις ούδενί των άλλων αντίρροπος ούσα μόνους ποιεί τούς αὐτὴν περί πολλοῦ ποιουμένους 15 3 μέγιστον καί βεβαιότατον έγειν πλούτον. ήρώτησε καί τον Βίαντα, πότερον δρθως έποιήσατο την άπόκρισιν δ Σόλων η διήμαρτεν. δ δε ύπειπών, Ooθως, έφη· τὰ γὰρ έν σοι βούλεται θεωρήσας ἀγαθὰ διαγνωναι, νυνί δε τα παρά σοι μόνον εώρακεν. 20 είναι δε δι' έχεινα μαλλον η ταύτα τούς άνθρώπους εύδαίμονας. δ δε βασιλεύς, 'Αλλ' εί τον των χρημάτων, έφησε, πλούτον μή προτιμας, τό γε πληθος των φίλων δράς τοσούτον ύπάρχον δσον ούδενί των άλλων. δ δε και τοῦτον ἀπεφήνατο τὸν ἀριθμὸν ἄδηλον 25 4 είναι διὰ τὴν εὐτυχίαν. πρὸς δὲ Πιττακὸν είπεῖν φασι, Ποίαν έώραχας άρχην χρατίστην; τον δε άποχριθηναι,

2 τούτφ cod. 20 σοι Dind., σοῦ v. 22 εἰ τὸν Mai, ήττον cod.

Τήν τοῦ ποικίλου ξύλου, διασημαίνοντα τοὺς νόμους.

Ότι Αίσωπος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους συν-28 ήκμαζε τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς καὶ εἶπεν ὡς οὐκ οἰδασιν οὖτοι ὁμιλεῖν δυνάστη· καὶ γὰρ ὡς ἡκιστα δεῖν ἢ ὡς ἡδιστα συμβιοῦν τοῖς τοιούτοις. [Exc. Vat. 5 p. 22-24.]

Ότι "Αδραστός τις Φρύξ τον τοῦ βασιλέως Κροίσου 29 τοῦ Λυδοῦ υίδη Άτυν καλούμενον πρός κυνηγίαν άκουσίως, έξακοντίσας κατά συός, πλήξας άπέκτεινε. καί δ μέν και άκουσίως άνηρηκώς ούκ έφη-10 σεν έαυτον έτι ζην άξιον είναι. διο και παρεκάλει τόν βασιλέα μή φείσασθαι, την ταγίστην δε έπικατασφάξαι τω τοῦ τετελευτηκότος τάφω. δ δὲ Κροί- 2 σος την μεν αργην ώς αν έπι φόνω τέχνου δι' όργης είγε τον Άδραστον, απειλών ζώντα κατακαύ-15 σειν. έπει δε αύτον έώρα προθυμούμενον και είς την του τετελευτηχότος τιμήν το ζην έπιδιδόντα, τό τηνικαῦτα λήξας τῆς ὀογῆς ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας τον ανελόντα, την ίδίαν τύχην, αλλ' ου την έχεί-. νου προαίρεσιν αίτιώμενος. δ δε Άδραστος ούδεν 20 ήττον κατ' ίδίαν έπι τον Άτυος τάφον πορευθείς έαυτον κατέσφαξεν. [Exc. de virt. et vit. p. 238 V., 553 W.1

Ότι δ Φάλαφις ίδων πεφιστεφών πλήθος ύφ'30 ένος ίέφαχος διωχόμενον έφη, Όφατε, ἇ άνδφες, 25 τοσούτο πλήθος ύφ' ένος διωχόμενον διὰ δειλίαν; έπείτοι γε εί τολμήσειαν έπιστφέψαι, φαδίως τοῦ διώχοντος ἂν πεφιγένοιντο. (αὐτὸς δὲ πεπλασμένως

1 κατά... χρόνους aut συν del. Herw. 7 Άτυν καλούμενον post verbum συός cod. 11 έπικατασφάξειν cod. Peiresc., έπικατασφάττειν v. (cf. Herod. I 45) 27 αὐτὸς

DIODORI SICULI

έλεγεν. τὴν μὲν γὰρ νίκην ἀρετῆ καὶ οὐ πολυπληθία χειρῶν περιγίνεσθαι). καὶ ἐκ τούτου τοῦ λόγου ἀπέβαλε τὴν δυναστείαν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ περὶ διαδοχῆς βασιλέων.

31 Ότι Κροϊσος ἐπὶ Κῦρον τὸν Πέρσην ἐκστρατεύων ἐ ἐπύθετο τοῦ μαντείου. ὁ δὲ χρησμός,

Κοοίσος Άλυν διαβάς μεγάλην άρχην καταλύσει.

δ δε τὸ ἀμφίβολον τοῦ χρησμοῦ κατὰ τὴν ξαυτοῦ προαίρεσιν ἐκδεξάμενος ἐδυστύχησεν.

2 Ότι πάλιν ἐπηρώτησεν, εἰ πολὺν χρόνον ἕξει τὴν 10 δυναστείαν. εἶπε δὲ τὰ ἔπη ταῦτα,

άλλ' δταν ήμίονος βασιλεύς Μήδοισι γένηται, καὶ τότε, Λυδὲ ποδαβρέ, πολυψήφιδα παρ' Έρμον φεύγειν μηδὲ μένειν μηδ' αἰδεῖσθαι κακός εἶναι.

Ότι ήμίονον τὸν Κῦρον ἔφη διὰ τὸ τὴν μη-15 τέρα αὐτοῦ Μηδικὴν εἶναι, τὸν δὲ πατέρα [αὐτοῦ] Πέρσην.

³ Ότι Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς παραγενηθεἰς μετὰ πάσης δυνάμεως εἰς τὰ τῆς Καππαδοκίας στενά, ἀπέστειλε κήρυχας πρὸς τὸν Κροϊσον τήν τε 20 δυναστείαν αὐτοῦ κατασκεψομένους καὶ δηλώσοντας ὅτι Κῦρος αὐτὸν ἀφίησι τῶν πρότερον ἁμαρτημάτων καὶ Λυδίας καθίστησι σατράπην, ἀν ἐπὶ θύρας γενόμενος ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ὁμολογῆ δοῦλος εἶναι. πρὸς οὒς ὁ Κροΐσος ἀπεκρίθη, διότι προση- 25 κόντως ἂν Κῦρος καὶ Πέρσαι Κροίσω δουλεύειν

δε — περιγίνεσθαι in codice post verba τοις τοιούτοις (frag. 28, p. 187, 4) posita sunt, quem errorem em. Herw. 3 απεβάλετο cod., corr. Dind. 16 αὐτοῦ del. Herw.

ύπομένοιεν έκείνους μέν γάρ τον ἕμπροσθεν χρόνον διατετελεκέναι Μήδοις δουλεύοντας, αὐτον δὲ οὐδέποτε πεποιηκέναι το προσταττόμενον ὑφ' ἑτέρου. [Exc. Vat. p. 25.]

⁵ Ότι Κοοίσος ό τῶν Λυδῶν βασιλεὺς προσποιη-32 σάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν, ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐφύβατου τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χουσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήση τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεἰς πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωφή-10 σας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἐλλησιν ἐπισήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βούληται μοχθηρίαν, Εὐφύβατον ἀποκαλεῖ. [Exc. de virt. et vit. p. 241 V., 553 W.]

15 Ότι οί πονηφοί κάν αὐτίκα παφά τῶν ἀδικηθέν-33 των τὴν τιμωφίαν ἐκκλίνωσιν, ἡ γε βλασφημία δι' αἰῶνος τηφουμένη καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατὸν μετέρχεται.

Ότι φασί τον Κροϊσον πρό τοῦ πρός Κῦρου πο- 2 20 λέμου πέμψαι θεωρούς είς Δελφούς ἐπερωτήσοντας, πῶς ἂν δ υίδς αὐτοῦ δύναιτο φωνὴν προέσθαι. τὴν δὲ Πυθίαν είπεῖν,

Αυδε γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κοοϊσε, μὴ βούλου πολύευκτον ίἀν κατὰ δώματ' ἀκούειν 25 παιδὸς φθεγγομένου· τὸ δέ σοι πολὺ λώιον ἀμφἰς ἕμμεναι· αὐδήσει γὰο ἐν ἤματι πρῶτον ἀνόλβω.

Ότι δεῖ τὴν εὐτυχίαν μετρίως φέρειν καὶ μὴ πε- 3 ποιθέναι ταῖς ἀνθρωπίναις εὐπραξίαις ἐν μικρῷ δοπῆ μεγάλας μεταβολὰς λαμβανούσαις. Ότι μετὰ τὸ γενέσθαι αἰχμάλωτον Κοοϊσον καὶ τὴν πυρὰν σβεσθῆναι, ίδὼν τὴν πόλιν διαρπαζομένην καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις πολὺν ἄργυρόν τε καὶ χρυσὸν διαφορούμενον, ἐπηρώτησε τὸν Κῦρον, τί ποιοῦσιν οἱ στρατιῶται. τοῦ δὲ μετὰ γέλωτος ἀπο- 5 κριθέντος [ὡς] Τὰ σὰ χρήματα διαρπάζουσι, Μὰ Δία μὲν οὖν, εἶπεν, ἀλλὰ τὰ σά Κροίσου γὰρ ίδιον οὐκέτι οὐθὲν ὑπάρχει. ὁ δὲ Κῦρος θαυμάσας τὸν λόγον εὐθὲν ὑπάρχει. ὁ δὲ Κῦρος θαυμάσας τὸν λόγον εὐθὲς μετενόησε καὶ τοὺς στρατιώτας ἀνείρξας τῆς διαρπαγῆς εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνέλαβε τὰς 10 τῶν Σαρδιανῶν κτήσεις. [Exc. Vat. p. 26.]

- 34 Ότι Κῦφος εὐσεβῆ νομίσας εἶναι τὸν Κφοϊσον διὰ τὸ καταφφαγῆναι ὅμβφον καὶ σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ διὰ μνήμης ἔχων τὴν Σόλωνος ἀπόκφισιν, μεθ' ἑαυτοῦ πεφιήγετο τὸν Κφοϊσον ἐντίμως. μετέδωκε δὲ 15 αὐτῷ καὶ τοῦ συνεδφίου, διαλαμβάνων ὑπάφχειν συνετόν, ὡς ἂν πολλοῖς καὶ πεπαιδευμένοις καὶ σοφοῖς ἀνδφάσι συμβεβιωκότα. [Exc. de virt. et vit. p. 241 V., 553 W.] (Cf. frag. 2, 4.)
- 35 Ότι Άφπαγος κατασταθείς ύπο Κύφου τοῦ Πέφ-20 σου ἐπί τῆς θαλάττης στρατηγός, και τῶν κατὰ τὴν Άσίαν Ἐλλήνων προς Κῦφον διαπφεσβευομένων συνθέσθαι φιλίαν, εἶπε προς αὐτοὺς ὅτι παφαπλήσιόν
- 2 τι ποιοῦσι τῶν πρότερον ἑαυτῷ συμβάντων. καὶ γάρ ποτε γῆμαι βουλόμενον αἰτεϊσθαι παρὰ τοῦ 25 πατρὸς τὴν κόρην. τὸν δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἄξιον κρίναντα τοῦ γάμου δυνατωτέρω κατεγγυῆσαι, μετὰ

4 ἐπηφωτῆσαι v., corr. Dind. 6 ὡς del. Wurm 7 εἶπεν Wurm, είπειν v. Κοοίσω Herw. 15 περιῆγε v., corr. Herw. 23 εἶπε Wurm, είπειν v. 27 τοῦ] αὐτὸν τοῦ Herw. δε ταῦθ' δρῶντα αὐτὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τιμώμενον διδόναι τὴν θυγατέρα αὐτὸν δε ἀποκριθῆναι, διότι γυναϊκα μεν οὐκέτι ἂν ἔχοι αὐτήν, παλλακίδα δε συγχωρήσαι λαβεῖν. διὰ δε τῶν τοιούτων λό- 3 5 γων ἐδήλου τοῖς Ἐλλησιν, ὅτι Κύρου πρότερον ἀξιοῦντος γενέσθαι Περσῶν φίλους οὐκ ἐβουλήθησαν, νῦν δε ἐκ μεταβολῆς ἐκείνων σπευδόντων συνάψαι φιλίαν ὡς μεν προς συμμάχους οὐ ποιήσεται τὰς ὁμολογίας, ὡς δε δούλους εἰς τὴν τῶν Περσῶν πί-10 στιν ἑαυτοὺς παραδιδόντας προσδέξεται.

Ότι Λακεδαιμόνιοι πυνθανόμενοι τούς κατά την 36 'Ασίαν Έλληνας κινδυνεύειν, έπεμψαν πρός Κῦρον, ὅτι Λακεδαιμόνιοι συγγενεῖς ὄντες τῶν κατά την 'Ασίαν Ἑλλήνων ἀπαγορεύουσιν αὐτῷ καταδουλοῦ-15 σθαι τὰς Ἑλληνίδας πόλεις. ὁ δὲ θαυμάσας τὸν λόγον ἔφη γνώσεσθαι την ἀρετην αὐτῶν, ὅταν ἕνα τῶν ἑαυτοῦ δούλων πέμψη καταστρεψόμενον την 'Ελλάδα.

Ότι Λακεδαιμόνιοι την Άρκαδίαν μέλλοντες κα- 2 20 ταστρέφειν έλαβον χρησμόν,

'Αρκαδίαν μ' αίτεῖς; μέγα μ' αίτεῖς· οὔ τοι δώσω. πολλοί ἐν 'Αρκαδία βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν, οῖ σ' ἀποκωλύσουσιν· ἐγὼ δέ τοι οὕτι μεγαίοω. δώσω σοι Τεγέαν ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι καὶ καλὸν πεδίον σχοίνω διαμετρήσασθαι.

Ότι οί Λακεδαιμόνιοι ἕπεμψαν είς Δελφούς περί 3 τῶν ὀστέων ἘΟρέστου τοῦ ᾿Αγαμέμνονος, ἐν ποίφ τινὶ τόπφ κεῖνται. καὶ ἔχρησεν οὕτως,

3 αν έχοι Dind, ανέσχοι v.

DIODORI SIÇULI

έστι τις 'Αφααδίας Τεγέη λευοφ ένὶ χώφφ, ένθ' ἄνεμοι πνείουσι δύω αφατεφῆς ὑπ' ἀνάγαης καὶ τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμ' ἐπὶ πήματι κείται. ἕνθ' 'Αγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα· τὸν σὺ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάφοθος ἔσση. 5 ἦν δὲ χαλκείον, καὶ δηλοῖ τὰς φύσας, τύπου δὲ τὸν ἄκμονά φησι καὶ τὰς σφύφας, πῆμα δὲ ἐπὶ πήματι τὸν σίδηφον ἐπὶ σιδήφφ· πῆμα γὰρ εἶφηται διὰ τὸ ἐπὶ κακῷ τῶν ἀνθρώπων εὐρῆσθαι.

- 4 Κρεῖττον γὰρ εἶναι τελευτᾶν ἢ ζῶντας ἑαυτοὺς 10 μετὰ τῶν συγγενῶν ἐφορᾶν ἄξια θανάτου πράττοντας.
- 37 Ότι κανηφορούσης ποτέ τῆς θυγατρός Πεισιστράτου, καὶ δοκούσης τῷ κάλλει διαφέρειν, προσελθών τις τῶν νεανίσκων καταπεφρονηκώς ἐφίλησε 15 τὴν παρθένον. ἀκούσαντες δὲ οί τῆς κόρης ἀδελφοί βαρέως ἤνεγκαν τὴν ὕβριν, καὶ τὸν νεανίσκον ἀγαγόντες πρός τὸν πατέρα δίκην ἠξίουν διδόναι ὁ δὲ Πεισίστρατος γελάσας, Καὶ τί τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς, ἔφη, ποιήσωμεν, ἐὰν τοὺς φιλοῦντας τιμω- 20 ρίαις περιβάλωμεν;
 - 2 Ότι δ αὐτὸς διαπορευόμενός ποτε διὰ τῆς χώρας κατενόησεν ἄνθρωπον κατὰ τὸν Ύμηττον ἐργαζόμενον ἐν χωρίοις λεπτοῖς καθ' ὑπερβολὴν καὶ τραχέσι. θαυμάσας δὲ τὴν φιλεργίαν ἔπεμψε τοὺς 25 ἐρωτήσοντας, τί λαμβάνοι τοιαύτην χώραν ἐργαζό-3 μενος. ὧν ποιησάντων τὸ προσταγθέν, δ ἐργάτης

έφησε λαμβάνειν έκ τοῦ χωρίου κακὰς όδύνας, ἀλλ'

8 πήματι Herw., πήματος v. 22 ò add. Dind. 28 κακάς

οὐθὲν αὐτῷ μέλειν· τούτων γὰρ τὸ μέρος Πεισιστράτῷ διδόναι. ὁ δὲ δυνάστης ἀκούσας τὸν λόγον καὶ γελάσας ἐποίησε τὸ χωρίον ἀτελές, καὶ ἐντεῦθεν ἡ παροιμία, Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. 5 [Exc. Vat. p. 27-29.]

όδύνας] όδύνας καί σφακέλους Suidas (s. v. σφάκελοι), σφακέλους καί όδύνας Wurm

1 το] I i. e. δέκατον add. Nauck.

FRAGMENTA LIBRI X.

Ότι Σεφούιος Τύλλιος Ταφχυνίου ἐπιθεμένου παφαγενηθείς είς τὸ βουλευτήφιον, καὶ θεασάμενος τὴν καθ' ἑαυτοῦ παφασκευήν, τοσοῦτον μόνον εἶπε, Τίς ἡ τόλμα, Ταφχύνιε; ὁ δὲ ὑπολαβών, Ἡ μὲν οὖν σή, φησί, τίς, ὅς δουλέκδουλος ἂν Ῥωμαίων βασι-5 λεύειν ἐτόλμησας καὶ τῆς τοῦ πατφὸς ἡγεμονίας ἡμῖν πφοσηχούσης παφὰ νόμους ἀφείλου τὴν οὐδὲ καθ' ἕνα σοι τφόπον ἐπιβάλλουσαν ἀφχήν; ταῦτα λέγων ἅμα πφοσέδφαμε καὶ δφαξάμενος τῆς τοῦ Τυλλίου χειφὸς ἔφφιψεν αὐτὸν κατὰ τῆς κφηπῖδος. καὶ δια-10 ναστὰς καὶ χωλεύων διὰ τὸ πτῶμα ἐπεχείφησε φυγεῖν, ἀπεκτάνθη δέ. [Εxc. Vat. p. 29.]

- 2 Ότι Σεφούιος Τύλλιος δ Ρωμαίων βασιλεύς έβασίλευσεν έτη τετταφάχοντα τέτταφα, δια τῆς ίδίας ἀφετῆς χατωφθωχώς οὐχ ὀλίγα τῶν χοινῶν. 15
- Ότι έπ' ἄρχοντος 'Αθήνησι Θηρικλέους κατὰ τὴν έξηκοστὴν πρώτην Όλυμπιάδα Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος έγνωρίζετο, προκεκοφὼς ῆδη ἐν παιδεία· γέγονε γὰρ ίστορίας ἄξιος, εἰ καί τις ἕτερος τῶν περὶ παιδείαν διατριψάντων. γέγονε δὲ Σάμιος τὸ γέ- 20
 2 νος· οἰ δέ φασιν ὅτι Τυρρηνός. τοσαύτη δ' ἦν ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις πειθὼ καὶ χάρις, ὡς καὶ τῆς πό-

λεως σχεδον όλης έπ' αύτον έπιστρεφούσης καθ' ημέραν ώσπερεί πρός τινος θεοῦ παρουσίαν άπαντας συντρέχειν έπι την άκρόασιν. οὐ μόνον δὲ 3 περί την ἐν τῷ λέγειν δύναμιν ἐφαίνετο μέγας, ἀλλὰ 5 και ψυχῆς ἐνέφαινεν ήθος κατεσταλμένον και προς μίμησιν βίου σώφρονος τοῖς νέοις θαυμαστον ἀρχέτυπον, και τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀπέτρεπεν ἀπὸ τῆς πολυτελείας και τρυφῆς, ἁπάντων διὰ την εὐπορίαν ἀνέδην ἐκκεχυμένων εἰς ἄνεσιν και διαφθο-10 ρὰν ἀγεννῆ τοῦ σώματος και τῆς ψυχῆς.

Ότι Πυθαγόρας πυθόμενος Φερεκύδην τον έπι- 4 στάτην αυτοῦ γεγενημένον ἐν Δήλῷ νοσεῖν καὶ τελέως ἐσχάτως ἔχειν, ἔπλευσεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Δῆλον. ἐκεῖ δὲ χρόνον ἰκανον τον ἄνδρα γη-15 ροτροφήσας, πᾶσαν εἰσηνέγκατο σπουδὴν ῶστε τον πρεσβύτην ἐκ τῆς νόσου διασῶσαι. κατισχυθέντος δὲ τοῦ Φερεκύδου διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς νόσου, περιέστειλεν αὐτὸν κηδεμονικῶς, καὶ τῶν νομιζομένων ἀξιώσας ὡσανεί τις υίδς πατέρα 20 πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ότι έπειδάν τινες τῶν συνήθων ἐκ τῆς οὐσίας 5 ἐκπέσοιεν, διῃφοῦντο τὰ χρήματα αὐτῶν ὡς πρὸς ἀδελφούς. οὐ μόνον δὲ πρὸς τοὺς καθ' ἡμέφαν συμβιοῦντας τῶν γνωρίμων τοιαύτην εἶχον τὴν διά-25 θεσιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς τῶν πραγμάτων τούτων μετασχόντας.

3 συντρέχοντας cod. Peiresc. 9 ἀνέδην Peir., om. v. 10 τῆς add. Herw. 12 τελέως del. Cobet 16 κατισχυσαντος v., corr. Reiske 21 ἐπειδή Dind. 25 πραγμάτων] προσταγμάτων Wess., δογμάτων Wurm

Ότι Κλεινίας, Ταραντίνος το γένος, είς δε των 4 έκ τοῦ προειρημένου συστήματος ών. πυθόμενος Ποώρου του Κυρηναΐου διά τινα πολιτικήν περίστασιν απολωλεκότα την ούσίαν και τελέως αποοούμενον, έξεδήμησεν έχ τῆς Ιταλίας είς Κυρήνην 5 μετά γοημάτων ίκανων, καί την ούσίαν άποκατέστησε τῷ προειρημένω, οὐδέποτε τοῦτον ἑωραχώς, 2 άκούων δε μόνον δτι Πυθανόρειος ήν. και άλλοι δε πολλοί το παραπλήσιον πεποιηκότες διαμνημονεύονται. ού μόνον δε έν τη των χρημάτων έπι-10 δόσει τοιούτους αύτούς παρείχοντο τοις γνωρίμοις, άλλά καί κατά τούς έπισφαλεστάτους καιρούς συν-3 εκινδύνευον. και γαο Διονυσίου τυραννοῦντος Φιντίας τις Πυθαγόρειος έπιβεβουλευκώς τῶ τυράννω, μέλλων δε της τιμωρίας τυγγάνειν, ήτήσατο παρά 15 τοῦ Διονυσίου χρόνον είς τὸ περί τῶν ίδίων πρότερον & βούλεται διοικήσαι. δώσειν δ' έφησεν έγ-4 γυητήν τοῦ θανάτου τῶν φίλων ἕνα. τοῦ δὲ δυνάστου θαυμάσαντος, εί τοιοῦτός έστι φίλος δς έαυτον είς την είοχτην άντ' έχείνου παραδώσει, 20 ποοεκαλέσατό τινα των γνωρίμων δ Φιντίας, Δάμωνα όνομα, Πυθαγόρειον φιλόσοφον, δε ούδε δι-5 στάσας έγγυος εύθύς έγενήθη τοῦ θανάτου. τινές μέν ούν έπήνουν την ύπερβολην της πρός τούς φίλους εύνοίας, τινές δε τοῦ έγγύου προπέτειαν και 25 μανίαν κατεγίνωσκον. πρός δε την τεταγμένην ώραν

1 Κλινίας v. 13 – p. 197, 9 reddit etiam cod. Patmius 6 (f. 13) saec. X, sed neglegenter 19 έστι] τις add. Patm. 21 προσεκαλέσατο Peir. et Patm. 22 οὐδὲν Reiske, οὐ Patm.

X 4. 5. 6.

ἅπας δ δημος συνέδραμεν, καραδοκῶν εἰ φυλάξει
τὴν πίστιν δ καταστήσας. ήδη δὲ τῆς ῶρας συγ- 6
κλειούσης πάντες μὲν ἀπεγίνωσκον, δ δὲ Φιντίας
ἀνελπίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ἑοπῆς δρομαῖος ἦλθε, τοῦ Δάμωνος ἀπαγομένου πρὸς τὴν
ἀνάγκην. θαυμαστῆς δὲ τῆς φιλίας φανείσης ἅπασιν, ἀπέλυσεν δ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τρίτον ἑαυτὸν
εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι.

 Ότι οί Πυθαγόρειοι και τῆς μνήμης μεγίστην 5 γυμνασίαν ἐποιοῦντο, τοιοῦτόν τινα τρόπον τῆς μελέτης ὑποστησάμενοι. οὐ πρότερον ἐκ τῆς εὐνῆς ἠγείροντο, πρίν ἀν προς ἑαυτοὺς ἀνθωμολογήσαντο τὰ κατὰ τὴν προτέραν ἡμέραν αὐτοῖς πραχθέντα, τὴν
 15 ἀρχὴν ἀπὸ τῆς πρωίας, τὴν δὲ τελευτὴν ἕως ἑσπέ-

φας ποιούμενοι. εί δ' άναστροφήν ἕχοιεν καὶ πλείονα σχολήν ἅγοιεν, καὶ τὰ τρίτη καὶ τετάρτη καὶ ταῖς ἕτι πρότερον ήμέραις πραχθέντα προσανελάμβανον. τοῦτο πρὸς ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν, ἔτι
20 δὲ τῶν πάντων ἐμπειρίαν τε τοῦ δύνασθαι πολλὰ μνημονεύειν....

Ότι έποιοῦντο καὶ τῆς ἐγκρατείας γυμνασίαν τόνδε 2 τὸν τρόπον. παρασκευασάμενοι πάντα τὰ κατὰ τὰς λαμπροτάτας ἑστιάσεις παρατιθέμενα πολὺν αὐτοῖς 25 ἐνέβλεπον χρόνον· εἶτα διὰ τῆς θέας τὰς τῆς φύσεως ἐπιθυμίας πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν ἐκκαλεσάμενοι τὰς τραπέζας ἐκέλευον αἴρειν τοὺς παῖδας, καὶ παραχρῆμα ἄγευστοι τῶν παρατεθέντων ἐχωρίζοντο. [Exc. de virt. et vit. p. 241 – 245 V., 553–555 W.]

80 Οτι δ Πυθαγόρας μετεμψύχωσιν έδόξαζε και κρε-6

οφαγίαν ώς ἀποτρόπαιον ἡγεῖτο, πάντων τῶν ζώων τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον εἰς ἕτερα ζῷα λέγων εἰσέρχεσθαι. καὶ αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἔφασκεν ἐπὶ τῶν Τρωικῶν χρόνων μεμνῆσθαι γεγενημένον Εύφορβον τὸν Πάνθου μὲν υίόν, ἀναιρεθέντα δὲ ὑπὸ 5 Μενελάου.

2 Ότι φασίν αὐτὸν ἐν ᾿Αργει ποτὲ παρεπιδημήσαντα καὶ θεασάμενον τῶν Τρωικῶν σκύλων ἀσπίδα προσηλωμένην δακρύειν. ἐρωτηθέντα δὲ ὑπὸ τῶν ᾿Αργείων τὴν τοῦ πάθους αἰτίαν εἰπεῖν, ὅτι τὴν ¹⁰ ἀσπίδα ταύτην εἰχεν αὐτὸς ἐν Τροία γεγονὼς Εὕ-3 φορβος. ἀπίστως δὲ διακειμένων καὶ μανίαν αὐτοῦ καταγινωσκόντων, σημεῖον ἐρεῖν ἔφησεν ἀληθὲς τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκ τοῦ γὰρ ἐντὸς μέρους ἐπιγεγράφθαι τὴν ἀσπίδα γράμμασιν ἀρχαίοις ΕΤΦΟΡΒΟΤ. ¹⁵ πάντων δὲ διὰ τὸ παράδοξον εἰπόντων καθελεῖν τὴν εἰχόνα, συνέβη τὴν ἐπιγραφὴν εὐρεθῆναι.

4 Ότι Καλλίμαχος εἶπε περί Πυθαγόρου, διότι τῶν ἐν γεωμετρία προβλημάτων τὰ μὲν εὖρε, τὰ δὲ ἐκ τῆς Λἰγύπτου πρῶτος εἰς τοὺς Ἐλληνας ἥνεγκεν, » ἐν οἶς λέγει ὅτι

> έξεῦφε Φοὺξ Εύφορβος, ὅστις ἀνθρώποις τρίγωνά τε σκαληνὰ καὶ κύκλων ἑπτὰ μήκη δίδαξε νηστεύειν τῶν ἐμπνεόντων· οἱ δ' ἄρ' οὐχ ὑπήκουσαν πάντες.

25

7 Ότι παφεκάλει την λιτότητα ζηλοῦν· την γὰφ 13 ἐφεῖν Dind., εὐφεἰν ν. 17 την εἰκόνα] αὐτήν, ἐντὸς Wurm 23 τε Dind., καὶ ν., τὰ Wurm κύκλον ἐπταμήκη δίδαξε codex 25 οῦ δ' ἄφ' οὐχ Niebuhr, οἶ τάδ' οὐδ' cod.

X 6. 7. 8.

πολυτέλειαν αμα τάς τε ούσίας των άνθρώπων διαφθείρειν καί τὰ σώματα. τῶν γὰρ νόσων τῶν πλείστων έξ ωμότητος γινομένων, αύτην ταύτην έκ της πολυτελείας γίνεσθαι. πολλούς δε έπειθεν απύροις 2 5 σιτίοις χρησθαι και ύδροποσίαις πάντα τον βίον ένεκεν τοῦ τάγαθὰ θηρᾶσθαι τὰ κατὰ άλήθειαν. των δε καθ' ήμας εί τις ύπαγορεύσειεν η ένος η δυείν απέχεσθαι των ήδέων, είναι δοκούντων έπ' δλίνας ήμέρας, άπείπαιντ' αν την φιλοσοφίαν, φή-10 σαντες εύηθες ύπάρχειν τάφανες άγαθον ζητειν άφέντα τὸ φανερόν. κἂν μέν δέη δημοκοπεῖν ἢ 3 πολυπραγμονείν περί των άλλοτρίων, σχολάζουσι και ύπ' ούδενος έμποδίζονται έαν δε γίνεσθαι δέη περί παιδείαν και την των ήθων έπισκευήν, άκαι-15 ρείν φασιν, ώστε άσχολείσθαι μέν εύσχολουντας, σγολήν δ' άγειν ού σγολάζοντας.

Ότι φασί τὸν Ταφαντῖνον Ἀρχύταν τὸν ὄντα 4 Πυθαγόφειον ἐπὶ μεγάλοις ἀδικήμασιν οἰκέταις ὀφγισθῆναι, καὶ κατεξαναστάντα τοῦ πάθους εἰπεῖν, 20 ὡς οὐκ ἂν ἐγενήθησαν ἀθῷοι τηλικαῦτα ἁμαφτήσαντες, εἰ μὴ ἔτυχεν ὀφγιζόμενος.

Ότι οί Πυθαγόρειοι μεγίστην έποιοῦντο πρόνοιαν 8 τῆς πρὸς τοὺς φίλους βεβαιότητος, τὴν τῶν φίλων εῦνοιαν ἀξιολογώτατον ἀγαθὸν εἶναι τῶν ἐν τῷ βίφ 25 διειληφότες.

Ότι μέγιστον άν τις ήγήσαιτο καλ μάλιστα θαυ- 2 μάσαι τὸ αίτιον τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας. τίνες γάρ ποτε ἦσαν ἐθισμολ ἢ τίς τρόπος ἐπιτηδευ-

6 τάγαθὰ Dind., ταῦτα cod. 7 ὑπαγορεύσειεν*] ἀπαγορεύσειεν ν. 9 ἀπείπαιντ' ἂν Wurm, ἀπεϊπον ν. μάτων ἢ τίς λόγου δεινότης, δι' ἧς ένειργάζοντο τὴν τοιαύτην διάθεσιν τοῖς ἀφικνουμένοις εἰς τὴν τοῦ

3 βίου κοινωνίαν; ταῦτα γὰρ πολλοὶ μèν ἐπιθυμήσαντες γνῶναι τῶν ἕξωθεν ἐπεβάλοντο πολυπραγμονεῖν, οὐδέποτε δὲ οὐδεἰς μαθεῖν ἡδυνήθη. αἴτιον 5 δὲ τοῦ διατηρεῖσθαι τὰς ὑπὲρ τούτων ὑποθήκας τὸ τοὺς Πυθαγορείους ὑπόστασιν ἔχειν μηδὲν τοιοῦτο ποιεῖν ἔγγραφον, ἀλλὰ διὰ μνήμης ἔχειν τὰ παραγγελλόμενα.

Ότι δ Πυθαγόρας πρός τοις άλλοις παρήγγελλε 10 9 τοῖς μανθάνουσι σπανίως μέν ἀμνύναι, χρησαμένους δε τοις δοχοις πάντως έμμένειν χαι πρός τέλος άγειν ύπερ ών άν τις όμόση πραγμάτων, ούη δμοίαν απόφασιν ποιούμενος Λυσάνδρω τε τω Λάκωνι καί Δημάδη τῷ Άθηναίω, ὧν ό μεν άπεφαίνετο 15 τούς μέν παίδας δείν έξαπατάν τοις άστραγάλοις. τούς δε άνδρας τοις δρχοις, δ δε διαβεβαιούμενος ότι δει το λυσιτελέστατον ωσπερ έπι των άλλων. ούτω και έπι των δρκων αίρεισθαι όραν δε τόν έπιορκήσαντα παραχρημα ταῦτ' ἔχοντα περί ὧν 20 ώμοσε, τον δ' εύορχήσαντα φανερώς το ίδιον άπολλύντα. τούτων γαο έκατερος ού καθάπεο Πυθαγόρας ύπεστήσατο τον δρχον είναι πίστεως ένέγυρον βέβαιον, άλλ' αίσχροχερδείας και άπάτης δέλεαρ. [Exc. Vat. p. 29-31.] 25

2 Ότι Πυθαγόρας παρήγγελλε τοις μανθάνουσι σπανίως μέν όμνύναι, χρησαμένους δε τοις δρχοις πάντως έμμένειν.

18 λυσιτελέστερον (cod.?) Herw. 21 δ' εὐορκήσαντα Wurm, δὲ ὀρκίζοντα ν. Ότι δ αὐτὸς Πυθαγόρας καὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων 3 ἐκλογιζόμενος τὸ συμφέρον παρήγγελλε κατὰ μὲν τὸ ∂έρος μὴ πλησιάζειν γυναιξί, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα προσιέναι τεταμιευμένως. καθόλου γὰρ τὸ γένος 5 τῶν ἀφροδισίων ὑπελάμβανεν εἶναι βλαβερόν, τὴν δὲ συνέχειαν αὐτῶν τελέως ἀσθενείας καὶ ὀλέθρου ποιητικὴν ἐνόμιζε. [Exc. virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]

Ότι Πυθαγόραν φασίν ύπό τινος έρωτηθέντα 4 πότε χρηστέον άφοοδισίοις είπεῖν, Όταν έαυτοῦ θέ-10 λης ήττων γενέσθαι.

Ότι οί Πυθαγόρειοι διήρουν καὶ τὰς ἡλικίας 5 τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσσαρα μέρη, παιδός, νέου, νεανίσκου, γέροντος, καὶ τούτων ἐκάστην ἔφασαν όμοίαν εἶναι ταῖς κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τῶν ὡρῶν μέ-15 ταβολαῖς, τὸ μὲν ἔαρ τῷ παιδὶ διδόντες, τὸ δὲ φθινόπωρον τῷ ἀνδρί, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι, τὸ δὲ θέρος τῷ νέῳ. [Exc. Vat. p. 32.]

Ότι δ αὐτὸς Πυθαγόφας παφήγγελλε πφὸς τοὺς 6 θεοὺς πφοσιέναι τοὺς θύοντας μὴ πολυτελεῖς, ἀλλὰ 20 λαμπφὰς καὶ καθαφὰς ἔχοντας ἐσθῆτας, ὁμοίως δὲ μὴ μόνον τὸ σῶμα καθαφὸν παφεχομένους πάσης ἀδίκου πφάξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ἁγνεύουσαν. [Exc. de virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]

Ότι δ αὐτὸς ἀπεφαίνετο τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι δεῖν 7 25 τὰ ἀγαθὰ τοὺς φοονίμους ὑπὲο τῶν ἀφοόνων· τοὺς γὰο ἀσυνέτους ἀγνοεῖν, τί ποτέ ἐστιν ἐν τῷ βίφ κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθόν.

Ότι δ αύτος έφασκε δείν έν ταις εύχαις άπλῶς 8

13 νεανίσκου] ανδρός Herw. 16 τον δέ add. Herw.

εύχεσθαι τάγαθά, καὶ μὴ κατὰ μέρος ὀνομάζειν, οἶον ἐξουσίαν, κάλλος, πλοῦτον, τάλλα τὰ τούτοις ὅμοια· πολλάκις γὰρ τούτων ἕκαστον τοὺς κατ' ἐπιθυμίαν αὐτῶν τυχόντας τοῖς ὅλοις ἀνατρέπειν. καὶ τοῦτο γνοίη ἅν τις ἐπιστήσας τοῖς ἐν ταῖς Εὐριπί- 5 δου Φοινίσσαις στίχοις, ἐν οἶς οί περὶ τὸν Πολυνείκην εὕχονται τοῖς θεοῖς, ὧν ἡ ἀρχὴ

βλέψας ές Άργος,

έως

είς στέρν' άδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ἀλένης βαλεῖν. 10 οὖτοι γὰρ δοχοῦντες ἑαυτοῖς εὕχεσθαι τὰ κάλλιστα ταῖς ἀληθείαις καταρῶνται. [Exc. Vat. p. 32.]

- 9 Ότι δ αὐτὸς πολλὰ καὶ ἄλλα διαλεγόμενος πρὸς βίου σώφρονος ξῆλον καὶ πρὸς ἀνδρείαν τε καὶ καρτερίαν, ἔτι δὲ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἴσα θεοῖς παρὰ 15 τοῖς Κροτωνιάταις ἐτιμᾶτο. [Exc. de virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]
- 10 Ότι Πυθαγόρας φιλοσοφίαν, άλλ' οὐ σοφίαν ἐκάλει τὴν ἰδίαν αίρεσιν. καταμεμφόμενος γὰρ τοὺς πρὸ αὐτοῦ κεκλημένους ἑπτὰ σοφοὺς ἔλεγεν, ὡς σο- ∞ φὸς μὲν οὐδείς ἐστιν ἄνθρωπος ὢν καὶ πολλάκις διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως οὐκ ἰσχύων πάντα κατορθοῦν, ὁ δὲ ζηλῶν τὸν τοῦ σοφοῦ τρόπον τε καὶ βίον προσηκόντως ἂν φιλόσοφος ὀνομάζοιτο.
- 2 'Αλλ' ὅμως τηλικαύτης προκοπῆς γενομένης περί 25 τε Πυθαγόραν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' ἐκεῖνον Πυθαγορείους, καὶ τοσούτων ἀγαθῶν αἰτιοι γενόμενοι

10 στέρνες cod. βαλείν] λαβείν cod. 15 ἄλλας] λοιπάς cod. Peiresc. 19 τοίς – κεκλημένοις – σοφοίς v., corr. Herw.

 202^{-1}

1

ταζς πόλεσιν ούτοι τὸν πάντα τὰ καλὰ λυμαινόμενον χρόνον οὐ διέφυγον οὐδὲν γάρ, οἶμαι, τῶν παρ' ἀνθρώποις καλῶν οὕτω συνέστηκεν ῶστε μηδεμίαν αὐτῷ φθοράν τε καὶ διάλυσιν γεννῆσαι τὸν 5 πολυετῆ χρόνον. [Exc. Vat. p. 33.]

Ότι Κροτωνιάτης τις Κύλων ὄνομα, τῆ οὐσία11 καὶ δόξῃ πρῶτος τῶν πολιτῶν, ἐπεθύμησε Πυθαγόρειος γενέσθαι. ἂν δὲ χαλεπός καὶ βίαιος τὸν τρόπον, ἔτι δὲ στασιαστής καὶ τυραννικός, ἀπεδο-10 κιμάσθη. παροξυνθεὶς οὖν τῷ συστήματι τῶν Πυθαγορείων, ἑταιρείαν μεγάλην συνεστήσατο, καὶ διετέλει πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων κατ' αὐτῶν.

Ότι Αῦσις ὁ Πυθαγόρειος εἰς Θήβας τῆς Βοιω- 2 τίας γενόμενος διδάσκαλος Ἐπαμινώνδου, τοῦτον ¹⁵ μὲν τέλειον ἄνδρα πρὸς ἀρετὴν κατέστησε, καὶ πατὴρ αὐτοῦ θετὸς ἐγένετο δι' εῦνοιαν. ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας τῆς τε καρτερίας καὶ λιτότητος καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐκ τῆς Πυθαγορείου φιλοσοφίας ἐναύσματα λαβών, οὐ μόνον Θηβαίων, ἀλλὰ καὶ ²⁰ πάντων τῶν κατ' αὐτὸν ἐπρώτευεν.

Ότι [δε] τῶν προγεγονότων ἀνδρῶν ἡ τῶν βίων 12 ἀναγραφὴ δυσκολίαν μεν παρέχεται τοῖς γράφουσιν, ἀφελεῖ δ' οὐ μετρίως τὸν κοινὸν βίον. μετὰ παρρησίας γὰρ δηλοῦσα τὰ καλῶς * πραχθέντα τοὺς ²⁵ μεν ἀγαθοὺς κοσμεῖ, τοὺς δὲ πονηροὺς ταπεινοῖ, διὰ τῶν οἰκείων ἑκάστοις ἐγκωμίων τε καὶ ψόγων. ἔστι δ' ὁ μεν ἔπαινος, ὡς ἄν τις εἴποι, ἔπαθλον

3 καλώς v. 19 ένάσματα cod., corr. Vales. 21 δè del. Reiske 24 καλώς del. aut τε καλ κακώς add. Wurm 26 έκάστοις Reiske, έκάστους v. άφετῆς ἀδάπανον, ὁ δὲ ψόγος τιμωρία φαυλότητος 2 ἄνευ πληγῆς. καλὸν δὲ τοῖς μεταγενεστέφοις ὑποκεῖσθαι, διότι βίον οἶον ἄν τις ἕληται ζῶν, τοιαύτης ἀξιωθήσεται μετὰ τὸν θάνατον μνήμης, ἵνα μὴ περί τὰς τῶν λιθίνων μνημείων κατασκευὰς σπου- 5 δάζωσιν, ὰ καὶ τόπου ἕνα κατέχει καὶ φθορᾶς ὀξείας τυγχάνει, ἀλλὰ περί λόγον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, αῦ πάντη φοιτῶσι διὰ τῆς φήμης. ὁ δὲ χρόνος ὁ πάντα μαραίνων τἅλλα ταύτας ἀθανάτους φυλάττει, καὶ πρεσβύτερος γενόμενος αὐτὸς ταύτας ποιεί 10

3 νεωτέφας. δήλον δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδοῶν ἐγένετο τὸ ποοειοημένον πάλαι γὰο γεγονότες ὥσπεο νῦν ὄντες ὑπὸ πάντων μνημονεύονται. [Exc. de virt. et vit. p. 249 V., 556 W.]

13 Ότι Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν ἐπειδὴ τῶν Βαβυ- 15 λωνίων καὶ τῶν Μήδων τὴν χώραν κατεπολέμησε, ταῖς ἐλπίσι πᾶσαν περιελάμβανε τὴν οἰκουμένην. τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μεγάλων ἐθνῶν καταπεπολεμημένων ἐνόμιζε μηδένα μήτε βασιλέα μήτε δῆμον ὑποστήσεσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν. τῶν γὰρ ἐν ἐξου- 20 σίαις ἀνυπευθύνοις ὅντων εἰώθασιν ἕνιοι τὴν εὐτυχίαν μὴ φέρειν κατ' ἄνθρωπον. [Exc. Vat. p. 33.]

- 14 Ότι δ Καμβύσης ην μεν φύσει μανικός και παρακεκινηκώς τοις λογισμοις, πολύ δε μαλλον αυτόν ώμον και ύπερήφανον εποίει το της βασιλείας μέ- 25 γεθος.
- 2 Ότι Καμβύσης δ Πέρσης μετὰ την ἅλωσιν Μέμ-10 σάτζο Dind σύτζο κ. 11 δῦίου*Ι δῦίος Wurm.

10 αὐτὸς Dind., αὐτὰς v. 11 δῆλον*] δῆλος Wurm, ζῆλος cod. τὸ προειρημένον*] προειρημένος cod., ὁ προειρημένος Reiske; γέγονε τῶν προειρημένων Wurm 21 ἀνυπευθύνων cod., corr. Dind.

φεως καὶ Πηλουσίου τὴν εὐτυχίαν οὐ φέφων ἀνθφωπίνως, τὸν 'Αμάσιος τοῦ πρότεφον βεβασιλευκότος τάφον ἀνέσκαψεν. εὑφὼν δὲ ἐν τῆ θήκῃ τὸν νεκρὸν τεταφιχευμένον, τό τε σῶμα τοῦ τετελευτη-5 κότος ἦκίσατο καὶ πᾶσαν ὕβριν εἰς τὸν οὐκ αἰσθανόμενον εἰσενεγκάμενος τὸ τελευταῖον προσέταξε κατακαῦσαι τὸν νεκφόν. οὐκ εἰωθότων γὰρ πυρὶ παφαδιδόναι τῶν ἐγχωρίων τὰ σώματα τῶν τετελευτηκότων, ὑπελάμβανε καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου 10 πλημμελήσειν τὸν πάλαι προτετελευτηκότα.

Ότι Καμβύσης μέλλων στρατεύειν έπ' Αίθιο-3 πίαν ἕπεμψε μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' 'Αμμωνίους, προστάξας τοῖς ἡγεμόσι τὸ μαντεῖον συλήσαντας έμπρῆσαι, τούς τε περιοικοῦντας τὸ ίερὸν ἅπαντας 15 έξανδραποδίσασθαι. [Exc. de virt. et vit. p. 249 V., 557 W.]

Ότι Καμβύσου τοῦ Περσῶν βασιλέως κυριεύ-15 σαντος πάσης Αἰγύπτου, πρός τοῦτον οἰ Λίβυες καὶ Κυρηναῖοι, συνεστρατευκότες τοῖς Αἰγυπτίοις, 20 ἀπέστειλαν δῶρα, καὶ τὸ προσταττόμενον ποιήσειν ἐπηγγείλαντο. [Exc. de legat. p. 314 U., 619 W.]

Ότι δ Πολυχράτης δ τῶν Σαμίων τύραννος εἰς 16 τοὺς ἐπικαιροτάτους τόπους ἀποστέλλων τριήρεις ἐλήστευεν ἄπαντας τοὺς πλέοντας, ἀπεδίδου δὲ μό-25 νοις τοῖς συμμάχοις τὰ ληφθέντα. πρὸς δὲ τοὺς μεμφομένους τῶν συνήθων ἔλεγεν, ὡς πάντες οἰ φίλοι πλείονα χάριν ἕξουσιν ἀπολαβόντες ἅπερ ἀπέβαλον ἤπερ ἀρχὴν μηδὲν ἀποβαλόντες.

3 dè Reiske, xai v. 6 tò add. Hertl. 10 tòr] eig tòr Hertl. 24 élýsteuser v., corr. Hertl.

- 2 Ότι ταῖς ἀδίχοις πράξεσιν ὡς ἐπίπαν ἀχολουϑεῖ τις νέμεσις οἰχείους τιμωρίας τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐπιφέρουσα.
- 3 Ότι πᾶσα χάρις ἀμεταμέλητος οὖσα καλὸν ἔχει καρπὸν τὸν παρὰ τῶν εὐεργετουμένων ἔπαινου s καὶ γὰρ ἂν μὴ πάντες, εἶς γε τῶν εὖ πεπονθότων ἐνίοτε τὴν ὑπὲρ ἀπάντων ἀπέδωκε χάριν. [Exc. Vat. p. 33.]
- 4 Ότι Λυδοί τινες φεύγοντες την 'Οφοίτου τοῦ σατράπου δυναστείαν κατέπλευσαν εἰς Σάμον μετὰ 10 πολλῶν χρημάτων καὶ τοῦ Πολυκράτους Ικέται ἐγίνοντο. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς φιλοφρόνως ὑπεδέξατο, μετ' ὀλίγον δὲ πάντας ἀποσφάξας τῶν χρημάτων ἐγκρατής ἐγένετο.
- 17 Ότι Θετταλός ό Πεισιστράτου υίός σοφός ύπάρ-15 χων ἀπείπατο τὴν τυραννίδα, καὶ τὴν ἰσότητα ζηλώσας μεγάλης ἀποδοχῆς ἡξιοῦτο παρὰ τοῖς πολίταις· οἱ δὲ ἄλλοι, Πππαρχος καὶ Ἱππίας, βίαιοι καὶ χαλεποὶ καθεστῶτες ἐτυράννουν τῆς πόλεως. πολλὰ δὲ παρανομοῦντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους, καί 20 τινος μειρακίου διαφόρου τὴν ὄψιν Πππαρχος ἐρα-
- 2 σθείς, διὰ τοῦτο ἐκινδύνευσεν.... Ἡ μὲν οὖν ἐπὶ τοὺς τυράννους ἐπίθεσις καὶ ἡ πρὸς τὴν τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν σπουδὴ κοινὴ τῶν προειρημένων ὑπῆρξεν ἀνδρῶν. ἡ δὲ ἐν ταὶς βασάνοις πα- 25 ράστασις τῆς ψυχῆς καὶ τὸ καρτερικὸν τῆς τῶν δεινῶν ὑπομονῆς περὶ μόνον ἐγενήθη τὸν ᾿Αριστογείτονα,

2 οίκείας aut οίκείως scribendum 6 γε] γέ τις Herw. 7 άπέδωκε Dind., έδωκε ν. 9 Όζίτου ν., corr. Wess. 11 έγίνοντο cod. Peiresc., έγένοντο ν. 25 ὑπόστασις Wess.

δς έν τοῖς φοβερωτάτοις καιφοῖς δύο μέγιστα διετήρησε, τήν τε πρὸς τοὺς φίλους πίστιν καὶ τὴν πρὸς τοὺς έχθροὺς τιμωρίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 250 V., 557 W.]

Ότι δ Άριστογείτων πασιν ἐποίησε φανερον ώς 3 ἡ τῆς ψυχῆς εὐγένεια κατισχύει τὰς μεγίστας τοῦ σώματος ἀλγηδόνας.

Ότι Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου διὰ τὴν ἐπιβουλὴν 18 τὴν κατὰ τοῦ Νεάφχου τοῦ τυφάννου κατὰ τὰς ἐν ταῖς ¹⁰ βασάνοις ἀνάγκας ἐφωτωμένου ὑπὸ Νεάφχου τίνες ἦσαν οἱ συνειδότες, Ἅφελον γάφ, ἔφη, ὥσπεφ τῆς γλώττης εἰμὶ κύφιος, οὕτω καὶ τοῦ σώματος. [Exc. Vat. p. 34.]

Ότι τυφαννουμένης τῆς πατφίδος ὑπὸ Νεάφχου 2 15 σκληφῶς, ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ τυφάννου συνεστήσατο. καταφανὴς δὲ γενόμενος, καὶ κατὰ τὰς ἐν ταῖς βασάνοις ἀνάγκας διεφωτώμενος ὑπὸ τοῦ Νεἀφχου τίνες ἦσαν οἱ συνειδότες, Ἅφελον γάο, ἔφησεν, ῶσπεφ τῆς γλώττης εἰμὶ κύφιος, οὕτως 20 ὑπῆφχον καὶ τοῦ σώματος. τοῦ δὲ τυφάννου πολὺ 3 μᾶλλον ταῖς βασάνοις πφοσεπιτείναντος, ὁ Ζήνων μέχρι μέν τινος διεκαφτέφει· μετὰ δὲ ταῦτα σπεύδων ἀπολυθῆναί ποτε τῆς ἀνάγκης καὶ ἅμα τιμωρήσασθαι τὸν Νέαργον, ἐπενοήσατό τι τοιοῦτον.

25 κατὰ τὴν ἐπιτονωτάτην ἐπίτασιν τῆς βασάνου προσ- 4 ποιηθεἰς ἐνδιδόναι τὴν ψυχὴν ταῖς ἀλγηδόσιν ἀνέκραγεν, "Ανετε, ἐρῶ γὰρ πᾶσαν ἀλήθειαν. ὡς δ'

3 τιμωρίαν] πικρίαν Reiske 12 οῦτω] οῦτως ὑπῆρχον (ex v. 20) Dind. 15 κατεστήσατο v., corr. Dind. 25 ἐπίστασιν cod., corr. Vales. άνῆκαν, ήξίωσεν αὐτὸν ἀκοῦσαι κατ' ίδίαν προσελφόντα· πολλὰ γὰρ εἶναι τῶν λέγεσθαι μελλόντων 5 ἂ συνοίσει τηρεῖν ἐν ἀπορρήτω. τοῦ δὲ τυράννου προσελθόντος ἀσμένως καὶ τὴν ἀκοὴν τῷ στόματι παραβαλόντος, ὁ Ζήνων τοῦ δυνάστου περιχανὼν s τὸ οὖς ἐνέπρισε τοῖς ὀδοῦσι. τῶν δὲ ὑπηρετῶν ταχὺ προσδραμόντων, καὶ πᾶσαν τῷ βασανιζομένω προσφερόντων τιμωρίαν εἰς τὸ χαλάσαι τὸ δῆγμα, 6 πολὺ μᾶλλον προσενεφύετο. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι

5 πολυ μαλλού προδεύεφυετο. τελος ο ου ουναμεύοι τάνδρός νικήσαι την εύψυχίαν, παρεχέντησαν αὐ- 10 τὸν ῖνα διίῃ τοὺς ἰδόντας. καὶ τοιούτῷ τεχνήματι τῶν ἀλγηδόνῶν ἀπελύθη καὶ παρὰ τοῦ τυράννου την ἐνδεχομένην ἕλαβε τιμωρίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 253 V., 558 W.]

[Πολλαζς ύστεφον γενεαζς Δωφιεύς δ Λακεδαι-15 μόνιος καταντήσας είς την Σικελίαν και την χώφαν απολαβών ἕκτισε πόλιν Ἡφάκλειαν. ταχύ δ' αὐτῆς αὐξομένης, οἱ Καφχηδόνιοι φθονήσαντες ἅμα και φοβηθέντες μήποτε πλέον ἰσχύσασα τῆς Καφχηδόνος ἀφέληται τῶν Φοινίκων την ήγεμονίαν, στφα-20 τεύσαντες ἐπ' αὐτην μεγάλαις δυνάμεσι και κατὰ κφάτος ἑλόντες κατέσκαψαν. ἀλλὰ πεφι μὲν τούτων τὰ κατὰ μέφος ἐν τοῖς οἰκείοις χφόνοις ἀναγράψομεν. Diodorus IV 23, 3.]

19 Ότι τοῖς ἐπί τινων πραγμάτων διοριζομένοις ὡς 25 οὐκ ἄν ποτε πραχθησομένων ἔοικεν ἐπακολουθεῖν ὡσανεί τις νέμεσις ἐλέγχουσα τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν.

1 άνῆκεν v., corr. Reiske 5 τοῦ] τοῦ τε v. 10 παφεκέντησαν Döhner ex Diog. L. IX 26, παφεκάλεσαν v. 26 πραχθησομένοις v., corr. Dind.

Ότι Μεγαβύζου τοῦ καὶ Ζωπύρου, φίλου ὄντος 2 Δαρείου τοῦ βασιλέως, μαστιγώσαντος δ' ἑαυτὸν καὶ τὰ περὶ τὸ πρόσωπον ἀχρωτήρια ἀποκόψαντος διὰ τὸ αὐτόμολον γενέσθαι καὶ Βαβυλῶνα προδοῦ-5 ναι Πέρσαις, φασὶ βαρέως φέρειν τὸν Δαρεῖον καὶ εἰπεῖν βούλεσθαι τὸν Μεγάβυζον, εἰ δυνατὸν ἦν, ἄρτιον γενόμενον ἢ δέκα Βαβυλῶνας λαβεῖν. ὑπὸ τὴν έξουσίαν, καίπερ ἀπράκτου τῆς ἐπιθυμίας οὕσης.

Ότι οί Βαβυλώνιοι στρατηγόν είλαντο Μεγάβυ- 3 10 ζον, άγνοοῦντες ὅτι τὴν εὐεργεσίαν τῆς μελλούσης ἀκολουθείν ἀπωλείας οίονεὶ δέλεαρ αὐτοῖς προθήσει.

Ότι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιτευγμάτων ἱκανόν 4 ἐστι μαρτύριον τῶν προρρηθέντων.

Ότι Δαρείος τῆς 'Ασίας σχεδὸν ὅλης χυριεύσας 5 15 τὴν Εὐφώπην ἐπεθύμει καταστρέψασθαι. τὰς γὰφ τοῦ πλείονος ἐπιθυμίας ἀπλήστους ἔχων καὶ τῷ μεγέθει τῆς Περσικῆς δυνάμεως πεποιθώς, περιελάμβανε τὴν οἰχουμένην, αἰσχοὸν εἶναι νομίζων τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας καταδεεστέρας ἀφορ-20 μὰς κτησαμένους τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν καταπεπολεμηκέναι, αὐτὸν δὲ τηλικαύτας ἔχοντα δυνάμεις ἡλίκας οὐδεἰς τῶν πρὸ αὐτοῦ ἔσχε μηδεμίαν ἀξιόλογον πρᾶξιν κατειργάσθαι.

Ότι οί Τυρρηνοί διὰ τὸν τῶν Περσῶν φόβον 6 25 ἐκλιπόντες τὴν Δῆμνον ἔφασκον ὡς διά τινας χρησμοὺς τοῦτο ποιεῖν, καὶ ταύτην τῷ Μιλτιάδη παρέ-

4 αὐτόμολον Dind., σύντονον cod., συνεφγόν Wurm 8 ἀπφάκτου] ἀπλήστου Hertl. 11 προθήσειν ν., corr. Wurm 15 τῆς Εὐφώπης ν., corr. Dind. 16 ἀπλήστους Dind., ἀφίστους ν., f. ἀοφίστους 19 καταδεεστέφους ν., corr. Dind. 26 ποιοίεν Herw.

DIODORUS II.

δωκαν. ταῦτα δὲ πράξαντος Έρμωνος τοῦ προεστηκότος τῶν Τυρρηνῶν, συνέβη τὰς τοιαύτας χάριτας ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων Έρμωνείους προσαγορευθῆναι. [Exc. Vat. p. 35.]

- 20 Ότι Λευκίου Ταρκυινίου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως 5 δ υίδς Σέξτος έξεδήμησεν εἰς πόλιν Κολλατίαν καλουμένην, και κατέλυσε πρός Λεύκιον Ταρκυίνιον ἀνεψιὸν τοῦ βασιλέως, ἔχοντα γυναϊκα Λουκρητίαν, ἥτις ἦν εὐπρεπὴς μὲν τὴν ὅψιν, σώφρων δὲ τὸν τρόπον.*) ἐπί στρατοπέδου γὰρ ὅντος τἀνδρός, ὁ ξένος 10 νυκτὸς ἐγερθεὶς ἐκ τοῦ κοιτῶνος ὥρμησεν ἐπὶ τὴν
 - 2 γυναϊκα κοιμωμένην έν τῷ θαλάμῷ. ἐπιστὰς δὲ ταις θύφαις ἄφνω καὶ σπασάμενος τὸ ξίφος, παφα-σκευάσασθαι μὲν ἔφησεν οἰκέτην ἐπιτήδειον εἰς ἀναίφεσιν, συγκατασφάζειν δὲ κἀκείνην, ὡς ἐπὶ μοιχεία ¹⁵ κατειλημμένην καὶ τετευχυῖαν τῆς προσηκούσης τιμωφίας ὑπὸ τοῦ συγγενεστάτου τῷ συνοικοῦντι. διόπεφ αίφετώτεφον ὑπάφχειν ὑπουφγῆσαι ταις ἐπιθυμίαις αὐτοῦ σιωπῶσαν. λήψεσθαι δὲ ἔπαθλον τῆς χάφιτος δωφεάς τε μεγάλας καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ συμ- 20 βίωσιν καὶ γενήσεσθαι βασίλισσαν, ἰδιωτικῆς ἑστίας 3 ἐξηλλαγμένην ἡγεμονίαν. ἡ δὲ Λουκρητία διὰ τὸ
 - παφάδοξον έκπλαγής γενομένη, καί φοβηθείσα μήποτε ταϊς άληθείαις δόξη διὰ την μοιχείαν ἀνηφησθαι,

1 ^{$\sim} E ρμωνος$ add. Mai 8 (et 22) Λουκριτίαν cod. 9 έκπρεπής malim 11 έπι add. Reiske 12 τῷ Herw., τινι v. 21 γενέσθαι cod., corr. Vales.</sup>

*) Περί τῆς Λουκρητίας Δίων Κοκκειανός καὶ Διόδωρος ό Σικελός καὶ Πλούταρχος καὶ Διονύσιος ίστοροῦσιν ὡς εὐγενὴς μὲν Ῥωμαία ἐτύγχανε, γυνὴ δὲ ἦν Κολλατίνου σωφρονεστάτη. [Revue de philologie II p. 86.] X 19. 20. 21.

τότε μέν ήσυχίαν ἕσχεν· ήμέφας δὲ γενομένης δ Σέξτος ἐχωφίσθη· ή δὲ ἐκάλεσε τοὺς οἰκείους, καὶ ήξίου μὴ πεφιιδεῖν ἀτιμώφητον τὸν ἀσεβήσαντα εἰς ξενίαν ἅμα καὶ συγγένειαν. ἑαυτῆ δὲ φήσασα μὴ 5 πφοσήκειν ἐφοφᾶν τὸν ἥλιον τηλικαύτης ὕβφεως πεπειφαμένην, ξιφιδίφ πατάξασα τὸ στῆθος ἑαυτῆς ἐτελεύτησεν. [Exc. de virt. et vit. p. 253 V., 558 W.]

Ότι τῆς Λουκοητίας μοιχευθείσης παρά Σέξτου 21 καί έαυτην άνελούσης διὰ τὸ ἁμάρτημα, οὐκ ἄξιον 10 ήγούμεθα τό γενναΐον τῆς προαιρέσεως παραλιπείν άνεπισήμαντον. την γαρ έπιδοῦσαν έπουσίως το ζην τοις μεταγενεστέροις είς καλόν ζηλον προσηκόντως αν εύφημίας άξιοίμεν άθανάτου, δπως αί την του σώματος άγνείαν κατά παν άνεπίληπτον 15 παρέχεσθαι προαιρούμεναι πρός έπιτετευγμένον άργέτυπον παραβάλωνται, αί μεν ούν άλλαι γυναζ- 2 κες κάν φανερώς τι των τοιούτων πράξωσι, κατακρύπτουσι το συντελεσθέν, εύλαβούμεναι την ύπερ των άμαρτημάτων τιμωρίαν. ή δε το λάθρα πρα-20 γθέν ποιήσασα περιβόητον απέσφαξεν έαυτήν, καί την του βίου τελευτην καλλίστην ύπεο αύτης άπολογίαν απέλιπε. και των άλλων έπι των ακουσίων 3 την συγγνώμην ποοβαλλομένων, αύτη την μετά βίας ὕβριν έτιμήσατο θανάτου, ΐνα μηδ' εί τις έπι-25 θυμοίη βλασφημείν, την έξουσίαν έχοι κατηγορείν τῆς προαιρέσεως ώς έχουσίου γεγενημένης. τῶν γὰρ 4 άνθρώπων φύσει τὰς λοιδορίας ἐπαίνων προτιμών-

17 φανεφόν cod., corr. Dind. 22 έπι τῶν Dind., τῶν ἐπι τῶν v. 25 ἐπιθυμỹ — ἔχει v., corr. Dind. 26 ώς add. Dind.

των, την των φιλαιτίων ἀπέκοψε κατηγορίαν, αίσχρον είναι νομίζουσα των ἄλλων είπειν τινα διότι ζωντος τοῦ κατὰ νόμους συμβιοῦντος ἀνδρος ἐτέρου παρανόμως ἐπειράθη, καὶ καθ' ὡν οι νόμοι τοις πράξασι θάνατον τιθέασι τὸ πρόστιμον, τοιοῦτο 5 παθοῦσα τὸν πλείω χρόνον φιλοψυχειν, ινα τὸν πάντως ὀφειλόμενον παρὰ τῆς φύσεως θάνατον βραχὸ προλαβοῦσα τῆς αἰσχύνης ἀλλάξηται τοὺς 5 μεγίστους ἐπαίνους. τοιγαροῦν οὐ μόνον θνητοῦ βίου δόξαν ἀθάνατον ἀντικατηλλάξατο διὰ τῆς ἰδίας 10 ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεις καὶ πάντας τοὺς πολίτας προετρέψατο λαβειν ἀπαραίτητον τιμωρίαν

παρά των είς αὐτὴν παρανομησάντων.

- 22 Ότι Λεύκιος Ταρκύνιος δ βασιλεός τυραννικώς καὶ βιαίως ἄρχων τῶν πολιτῶν τοὺς εὐπόρους τῶν 15 Ῥωμαίων ἀνήρει, ψευδεῖς ἐπιφέρων αἰτίας ἕνεκεν τοῦ νοσφίσασθαι τὰς οὐσίας αὐτῶν. διόπερ Λεύκιος ἰούνιος, ὀρφανὸς ἂν καὶ πάντων Ῥωμαίων πλουσιώτατος, δι' ἀμφότερα τὴν τοῦ Ταρκυνίου πλεονεξίαν ὑπώπτευεν· ἀδελφιδοῦς δ' ἂν αὐτοῦ καὶ 20 παρ' ἕκαστα τῷ βασιλεῖ σύνθοινος, προσεποιήθη μωρὸς εἶναι, ἅμα μὲν βουλόμενος τὸν ὑπὲρ τοῦ δύνασθαί τι φθόνον ἐκκλίνειν, ἅμα δ' ἀνυπονοήτως παρατηρεῖν τὸ πραττόμενον καὶ τοῖς τῆς βασιλείας ἐφεδρεύειν καιροῖς. 25
- 23 Ότι οί Συβαριται μετά τριάχοντα μυριάδων έχστρατεύσαντες έπι τους Κροτωνιάτας και πόλεμον άδιχον έπανελόμενοι τοις όλοις έπταισαν, και την

⁴ ών Dind., ον ν. 6 τῶν – χρόνων ν., corr. Dind. 20 δ' ῶν add. Wurm

εύδαιμονίαν οὐκ ἐνεγκόντες ἐπιδεξίως ίκανὸν παφάδειγμα τὴν ἰδίαν ἀπώλειαν κατέλιπον τοῦ πολὺ μᾶλλον δεῖν προσέχειν ἐν ταῖς ἰδίαις εὐτυχίαις ἤπεφ ἐν ταῖς ταλαιπωφίαις.

5 Ότι περί Ήροδότου φησίν δ Διόδωρος 'καί ταῦτα 24 παρεξέβημεν οὐχ οὕτως Ήροδότου κατηγορῆσαι βουληθέντες ὡς ὑποδεῖξαι ὅτι τῶν λόγων οἱ θαυμάσιοι τοὺς ἀληθεῖς κατισχύειν εἰώθασιν'.

Ότι προσῆχόν έστι τιμᾶσθαι τὴν ἀρετήν, κἂν ή 2 10 παρὰ γυναιξίν.

Ότι 'Αθηναΐοι δεξιώς τη νίκη χοησάμενοι και 3 νικήσαντες Βοιωτούς τε και Χαλκιδεϊς, εύθυς ἀπὸ της μάχης Χαλκίδος ἐκυρίευσαν. ἐκ της ἀφελείας της τῶν Βοιωτῶν δεκάτην ἅρμα χαλκοῦν εἰς την 15 ἀκρόπολιν ἀνέθεσαν τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐπιγράψαντες,

έθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες παϊδες 'Αθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῷ ἔσβεσαν ὕβριν. ὧν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

20 Ότι τὸ κατακαίειν τὰ ίερὰ παρὰ Ἑλλήνων ἔμα-25 Φον Πέρσαι, τὴν αὐτὴν τοῖς προαδικήσασιν ἀποδιδόντες ὕβριν.

Ότι Κᾶφες ὑπὸ Πεφσῶν καταπονούμενοι ἐπη- 2 φώτησαν περί συμμαχίας εἰ προσλάβοιντο Μιλησίους 25 συμμάχους. ὁ δὲ ἀνεῖλεν,

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλχιμοι Μιλήσιοι.

Ού μην άλλ' δ φόβος έγγυς κείμενος έποίησεν 3

9 ή] εί cod. 14 δεκάτην*] δεκάτης cod.; δεκάτης τῆς τῶν Βοιωτῶν ἀφελείας posuit Dind. (cf. XI 33, 2. 62, 3) 15 γράψαντες v., corr. Herw. 17 πολέμω ٦. αὐτοὺς ἐπιλαθέσθαι τῆς ποὸς ἀλλήλους φιλοτιμίας, ποὸς δὲ τὸ πληφοῦν τὰς τοιήφεις κατὰ τάχος συνηνάγκαζεν.

- 4 Ότι Έκαταίος δ Μιλήσιος πρεσβευτής ἀπεσταλμένος ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ἠρώτησε δι' ἢν αἰτίαν ἀπι- 5 στεῖ αὐτοῖς δ ᾿Αρταφέρνης. τοῦ δὲ εἰπόντος, μήποτε ὑπὲρ ὧν καταπολεμηθέντες καπῶς ἔπαθον μνησικακήσωσιν, Οὐκοῦν, ἔφησεν, εἰ τὸ πεπουθέναι καπῶς τὴν ἀπιστίαν περιποιεῖ, τὸ παθεῖν ἄρα εὖ ποιήσει τὰς πόλεις Πέρσαις εὐνοούσας. ἀποδε-10 ξάμενος δὲ τὸ ὅηθὲν ὁ ᾿Αρταφέρνης ἀπέδωκε τοὺς νόμους ταῖς πόλεσι καὶ ταπτοὺς φόρους κατὰ δύναμιν ἐπέταξεν.
- 26 Ὁ γὰρ τοῖς πολλοῖς κατὰ τῶν πολιτῶν φθόνος τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἐγκρυπτόμενος, ἐπειδὴ και- 15 ρὸν ἕλαβεν, ἄθρους ἐξερράγη. διὰ δὲ τὴν φιλοτιμίαν τοὺς δούλους ἠλευθέρωσαν, μᾶλλον βουλόμενοι τοῖς οἰκέταις μεταδοῦναι τῆς ἐλευθερίας ἢ τοῖς ἐλευθέροις τῆς πολιτείας.
- 27 Ότι Δάτις ό τῶν Περσῶν στρατηγός, Μῆδος ὢν 20 τὸ γένος καὶ παρὰ τῶν προγόνων παρειληφὼς ὅτι Μήδου τοῦ συστησαμένου τὴν Μηδίαν 'Αθηναϊοι κατέστησαν ἀπόγονοι, ἀπέστειλε πρὸς τοὺς 'Αθηναίους εἰπεῖν ὡς πάρεστι μετὰ δυνάμεως ἀπαιτήσων τὴν ἀρχὴν τὴν προγονικήν. Μῆδον γὰρ τῶν 25 ἑαυτοῦ προγόνων [πρεσβύτερον Δᾶτιν] γενόμενον

13 έξέταξεν v., corr. Dind. 14 κατὰ*] παοὰ cod.; παοὰ τοἰς πολλοὶς τῶν πολ. Dind. 20 Δάτης cod. ut infra 22 στησαμένου v., corr. Dind. 24 εἰπών Hertl. 26 πρεοβύτερον Δᾶτιν del. Dind.

X 25-28.

άφαιφεθηναι την βασιλείαν ύπο των Άθηναίων και παφαγενόμενον είς την Άσίαν κτίσαι την Μηδίαν. αν μέν ούν αύτῷ την ἀρχην ἀποδῶσιν, ἀφεθήσε- 2 σθαι τῆς πφώτης αἰτίας και τῆς ἐπὶ Σάφδεις στφα-5 τείας. αν δὲ ἐναντιωθῶσι, πολύ δεινότεφα πείσεσθαι τῶν Ἐρετριέων. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἀπεκρίθη 8 ἀπὸ τῆς τῶν δέκα στφατηγῶν γνώμης, διότι κατὰ τον τῶν πρεσβευτῶν λόγον μᾶλλον πφοσήκει τῆς Μήδων ἀρχῆς κυφιεύειν Ἀθηναίους ἢ Δᾶτιν τῆς 10 Ἀθηναίων πόλεως. την μέν γὰρ τῶν Μήδων βασιλείαν Ἀθηναΐον ἅνδφα συστήσασθαι, τὰς δὲ Ἀθήνας μηδέποτε Μῆδον τὸ γένος ἄνδφα κατεσχηκέναι. ὁ δὲ προς μάχην ἀκούσας ταῦτα παφεσκευάζετο. [Exc. Vat. p. 35-39.]

15 Ότι Ίπποκράτης δ Γελφος τύραννος τοὺς Συ-28 ρακουσίους νενικηκώς κατεστρατοπέδευσεν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν. κατέλαβε δὲ αὐτὸν τὸν ἱερέα καὶ τῶν Συρακουσίων τινὰς καθαιροῦντας ἀναθήματα χρυσᾶ, καὶ μάλιστα ἱμάτιον τοῦ Διὸς περιαιρουμένους ἐκ

30 πολλοῦ κατεσκευασμένον χουσοῦ. καὶ τούτοις μὲν 2 ἐπιπλήξας ὡς ἱεροσύλοις ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, αὐτὸς δὲ τῶν ἀναθημάτων ἀπέσχετο, φιλοδοξῆσαι θέλων καὶ νομίζων δείν τὸν τηλικοῦτον ἐπαναιρούμενον πόλεμον μηθὲν ἐξαμαρτάνειν εἰς τὸ 25 θεῖον, ἅμα δὲ νομίζων διαβάλλειν τοὺς προεστῶτας τῶν ἐν Συρακούσαις πραγμάτων πρὸς τὰ πλήθη διὰ τὸ δοκεῖν αὐτοὺς πλεονεκτικῶς, ἀλλ' οὐ δημοτικῶς οὐδ' ἴσως ἄργειν.

4 αίτίας πρώτης ν. 7 στρατιωτῶν cod. 9 τῆς] διὰ τῆς ν. 20 χουσίου ν., corr. Dind. 25 διαβαλείν Herw.

DIODORI SICULI

3 Ότι Θήφων δ 'Ακραγαντίνος γένει και πλούτφ και τη πρός τὸ πληθος φιλανθφωπία πολὺ προείχεν οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ και πάντων τῶν Σικελιωτῶν. [Exc. de virt. et vit. p. 254 V., 558 W.]

29 Γέλωνα Συρακούσιον καθ' ϋπνους δὲ βοῶντα, 5 κεραυνοβλής γὰρ ἔδοξεν ὀνείροις γεγονέναι, ὁ κύων θορυβούμενον ἀμέτρως γνοὺς ἐκείνον, καθυλακτῶν οὐκ ἕληξεν, ἕως ἐγείρει τοῦτον. τοῦτον ἐξέσωσε ποτε καὶ λύκος ἐκ θανάτου. σχολῆ προσκαθημένου γὰρ ἔτι παιδίου ὅντος 10 λύκος ἐλθὼν ἀφήρπαξε τὴν δέλτον τὴν ἐκείνου. τοῦ δὲ δραμόντος πρὸς αὐτὸν τὸν λύκον καὶ τὴν δέλτον,

κατασεισθείσα ή σχολή βαθφόθεν καταπίπτει, καὶ σύμπαντας ἀπέκτεινε παίδας σὺν διδασκάλφ. 15 τῶν παίδων δὲ τὸν ἀφιθμὸν οἰ συγγφαφεῖς βοῶσι, Τίμαιοι, Διονύσιοι, Διόδωφοι καὶ Δίων, πλείω τελοῦντα ἑκατόν. τὸ δ' ἀκφιβὲς οὐκ οἶδα. [Tzetz. Hist. 4, 266.]

- 30 Ότι τοῦ Μιλτιάδου υίὺς ὁ Κίμων, τελευτήσαντος 20 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῆ δημοσία φυλακῆ διὰ τὸ μὴ ἰσχῦσαι ἐκτἴσαι τὸ ὄφλημα, Γνα λάβῃ τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς είς ταφήν, ἑαυτὸν είς τὴν φυλακὴν παρέδωκε καὶ διεδέξατο τὸ ὅφλημα.
- 2 Ότι δ Κίμων φιλότιμος ἂν εἰς τὴν τῶν κοινῶν 25 διοίκησιν, ἐξ ὑστέρου ἀγαθὸς στρατηγὸς ἐγενήθη, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἐνδόξους πράξεις κατειργάσατο. [Exc. de virt. et vit. p. 254 V., 559 W.]
- 81 Κίμων υίδς κατά τινας ὑπῆρχε Μιλτιάδου, κατὰ δ' ἑτέρους ἦν πατρὸς τὴν κλῆσιν Στησαγόρου. 30

X 28-32.

έξ Ίσοδίκης τούτφ παϊς ὑπῆρχεν ὁ Καλλίας. δ Κίμων οὖτος ἀδελφὴν ἰδίαν Ἐλπινίκην εἶχεν, ὡς Πτολεμαΐος μὲν ὕστερον Βερενίκην, καὶ Ζεὺς τὴν Ἡραν πρὸ αὐτῶν, καὶ νῦν Περσῶν

τὸ γένος.

5

10

Καλλίας δὲ πεντήκοντα τάλαντα ζημιοῦται, ὅπως ὁ Κίμων ὁ πατήο μηδὲν δεινόν τι πάθη ἕνεκα γάμων τῶν αἰσχοῶν, τῆς ἀδελφομιξίας. τὸ δ' ὅσοι ταῦτα γράφουσι μακρόν ἐστί μοι λέγειν ἔστι γὰο πλῆθος ἄπειρον τῶν ταῦτα γεγραφότων,

οί κωμικοί και φήτοφες, Διόδωφος και άλλοι. [Tzetz. Hist. 1, 582.]

Ότι Θεμιστοκλής ό τοῦ Νεοκλέους, προσελθόν-32 τος τινός αὐτῷ πλουσίου καὶ ζητοῦντος κηδεστὴν 15 εὑρεῖν πλούσιον, παρεκελεύσατο αὐτῷ ζητεῖν μὴ χρήματα ἀνδρὸς δεόμενα, πολὺ δὲ μᾶλλον ἄνδρα χρημάτων ἐνδεᾶ. ἀποδεξαμένου δὲ τἀνθρώπου τὸ φηθὲν συνεβούλευσεν αὐτῷ συνοικίσαι τὴν θυγατέρα τῷ Κίμωνι. διόπερ ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας δ 20 Κίμων εὐπορήσας χρημάτων ἀπελύθη τῆς φυλακῆς, καὶ τοὺς κατακλείσαντας ἄρχοντας εὐθύνας καταδίκους ἕλαβεν. [Exc. Vat. p. 39.]

['Η μέν οὖν ποὸ ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συντάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν πράξεων εἰς 25 τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ξέρξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐςώπην καὶ εἰς τὰς γενομένας δημηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδω τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθω περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοῖς Ἑλλησιν. Diodor. XI 1, 1.]

21 ratadinous Dind., ratadings cod.

- 33 Ότι τῶν Ἑλλήνων πάντων διαπρεσβευσαμένων πρὸς Γέλωνα περὶ συμμαχίας, ὅτε Ξέρξης διέβαινε πρὸς τὴν Εὐρώπην, τοῦ δὲ ἐπαγγειλαμένου συμμαχῆσαι καὶ σιταρκῆσαι, εἶ γε τὴν ἡγεμονίαν είτε τὴν κατὰ γῆν είτε τὴν κατὰ θάλατταν παρέξουσιν, ἡ 5 μὲν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας φιλοδοξία τὴν συμμαχίαν παρεκρούετο, τὸ δὲ μέγεθος τῆς βοηθείας καὶ ὁ τῶν πολεμίων φόβος προέτρεπε μεταδοῦναι τῆς δόξης τῷ Γέλωνι.
- 34 Ἡ μὲν γὰο τῶν Περσῶν ὑπεροχὴ πρός τὸ κρα- 10 τῆσαι τῆς ἐπιθυμίας ἔχει τὰς δωρεάς, ἡ δὲ τυραννικὴ πλεονεξία καὶ τὰ μικρὰ τῶν λημμάτων οὐ παρίησιν.
 - 2 Βεβαιοτάτη γαο της σωτηρίας φύλαξ ή απιστία.
 - 3 Παίδες μέν οὖν ἀδικούμενοι πρός πατέρας κα- 15 ταφεύγουσι, πόλεις δὲ πρός τοὺς ἀποικίσαντας δημους.
 - 4 Ότι τυράννου πλεονεξία τοις μεν υπάρχουσιν ούκ άρκειται, των δε άλλοτρίων επιθυμει, πληρουται δε ουδεποτε. 20
 - 5 Τούς δε κατά τῆς δυναστείας αὐτοῦ πεφυκότας ἔχων καιρόν οὐκ ἐάσει δύναμιν λαβείν.
 - 6 Ἐκείνων γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἐστε ἀπόγονοι οῦ τὰς αὐτῶν ἀρετὰς μετὰ τὸν θάνατον ἀθανάτους τῆ δόξῃ
 - 7 καταλελοίπασι. τὸ γὰρ ἔπαθλον τῆς συμμαχίας 25 οὐκ ἀργύριον αἰτεῖ, οὖ παλλάκις ἰδεῖν ἔστι καταφρονοῦντα καὶ τὸν φαυλότατον ἰδιώτην πεπλουτηκότα, ἀλλ' ἔπαινον καὶ δόξαν, περὶ ἦς οἱ ἀγαθοὶ

4 σιταρχήσαι v.; συμμαχήσειν καί σιταρκήσειν Herw.

X 33. 34.

τῶν ἀνθφώπων οἰκ ὀκνοῦσιν ἀποθνήσκειν· μισθὸς γάφ ἐστιν ἡ δόξα μείζων ἀφγυφίου. — παφαλαμβά- 8 νουσι γὰφ οἱ Σπαφτιᾶται παφὰ τῶν πατέφων οἰχ ῶσπεφ οἱ λοιποὶ πλοῦτον, ἀλλὰ πφοθύμως τελευτᾶν 5 πεφὶ τῆς ἐλευθεφίας, ῶστε πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἀγαθὰ δεύτεφα τίθεσθαι τῆς δόξης.

Μή των ξενικών δυνάμεων έπιθυμουντες τάς 9 πολιτικάς άποβάλλωμεν καί των άδήλων όρενόμενοι των φανερων μή χυριεύωμεν. - ού φημι καταπε- 10 10 πληγθαι τὸ μέγεθος της των Περσων στρατιάς. άρετη γάρ δ πόλεμος, ού πλήθει βραβεύεται. --παρειλήφασι γάρ ύπο των πατέρων ζην μέν έαυτοις, 11 τελευτάν δ' όταν γρεία ταζς πατρίσιν έπη. — τί φο- 12 βηθωμεν τόν χουσόν & κεκοσμημένοι βαδίζουσιν 15 είς τὰς μάχας ὡς γυναϊκες είς τοὺς γάμους, ὥστε την νίκην μη μόνου έπαθλου έχειν δόξαν, άλλα καί πλοῦτον; οὐ φοβεῖται γὰρ ἡ ἀρετή γρυσόν, ὃν δ σίδηρος είωθεν άγειν αίγμάλωτον, άλλά την στρατηγίαν τῶν ἡγουμένων. — πᾶσα γὰο δύναμις ὑπεο- 13 20 αίρουσα την συμμετρίαν ύφ' έαυτης βλάπτεται τά πλεϊστα. πρίν ή γάρ άχοῦσαι την φάλαγγα, φθάσομεν ήμεις πράξαντες & βουλόμεθα. [Exc. Vat. p. 39-41.]

INCERTA.

[Τὸ τελευταίον πολλαίς γενεαϊς ὕστεφον ἐκ τῆς 25 Ἰταλίας τὸ τῶν Σικελῶν ἔθνος πανδημεὶ πεφαιωθὲν εἰς τὴν Σικελίαν τὴν ὑπὸ τῶν Σικανῶν ἐκλει-10 στφατείας cod. 13 ἐπίη Dind. 21 γὰς] ἂν add. Wurm φθείσαν χώραν κατώκησαν. ἀεὶ δὲ τῆ πλεονεξία προβαινόντων τῶν Σικελῶν, καὶ τὴν ὅμορον πορθούντων, ἐγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αὐτοῖς πρός τοὺς Σικανούς, ἕως συνθήκας ποιησάμενοι συμφώνους ὅρους ἔθεντο τῆς χώρας περὶ ὧν τὰ κατὰ 5 μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diod. V 6, 3.]

- Διόδωρος μέντοι διαφοράν τούτων οίδεν έν οίς λέγει, Σικανών και Σικελών.
- 2 Διόδωφος δέ που τῶν δεκάτων βιβλίων εἰπὼν 10 περί τε Σικελῶν καὶ Σικανῶν διαφορὰν οἶδεν, ὡς καὶ προερρέθη, Σικελοῦ καὶ Σικανοῦ. [Eustath. Od. p. 1896, 55; 1962, 25.]
- 2 Διόδωφος δὲ ὁ Σικελὸς καὶ ὁ Ἐππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους οἰκισθῆναί φασι [Tzetz. 15 ad Lycophr. v. 717.]
- 3 Και τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς 'Αθηνᾶς τοιοῦτον ἡν 395 τρίπηχυ, ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ καταπεσόν, ῶς φασιν, ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν ὁ Διόδωρος και Δίων τὸν τόπον κληθῆναί φασιν ἀπὸ τοῦ πολλοὺς 20 ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῆ συμβολῆ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους και Πλιος (Πος) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. [Eudocia p. 322 et Tzetz. ad Lycophr. v. 355.]
- 4 Καὶ Διόδωφος ἄκφαν τινὰ τῶν "Αλπεων κοφυ- 25 φὴν τοῦ σύμπαντος ὄφους δοκοῦσαν οὐφανοῦ φάχιν ίστοφεῖ παφὰ τῶν ἐγχωφίων καλεῖσθαι. [Eustath. Od. p. 1390, 21. Conf. Tzetz. Exeg. Il. p. 10, 13.]

less. I.

). 401 Τάδε ἕνεστιν ἐν τῆ ἑνδεκάτη τῶν Διοδώοου βίβλων.

Περί τῆς Ξέφξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐφώπην. Περί τῆς μάχης τῆς ἐν Θεομοπύλαις.

5 Περί τῆς Ξέρξου ναυμαχίας πρός τοὺς Έλληνας.

`Ως Θεμιστοπλέους καταστρατηγήσαντος τόν Ξέρξην κατεναυμάχησαν οί "Ελληνες τοὺς βαρβάρους περί Σαλαμίνα.

Ος Ξέρξης Μαρδόνιον στρατηγόν ἀπολιπών μετὰ μέρους τῆς δυνάμεως ἀπῆρεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

10 Ώς Καρχηδόνιοι μεγάλαις δυνάμεσιν ἐστράτευσαν εἰς τὴν Σικελίαν.

'Ως Γέλων καταστρατηγήσας τοὺς βαρβάρους τοὺς μὲν αὐτῶν κατέκοψε, τοὺς δ' ἐζώγρησεν.

'Ως Γέλων δεηθέντων Καρχηδονίων χρήματα πραξάμενος 15 συνεχώρησεν αύτοις την είρήνην.

Κρίσις τῶν ἀριστευσάντων Ἐλλήνων ἐν τῷ πολέμφ.

Μάχη τῶν Ἐλλήνων ποδς Μαρδόνιον καὶ Πέρσας περὶ Πλαταιὰς καὶ νίκη τῶν Ἐλλήνων.

Πόλεμος ^{*}Ρωμαίοις πρός Λίκολανοὺς και τοὺς τὸ Τοῦσκλον 20 κατοικοῦντας.

Περί τῆς κατασκευῆς τοῦ Πειραιέως ὑπὸ Θεμιστοπλέους. Περί τῆς ἀποσταλείσης βοηθείας Κυμαίοις ὑφ' Ἱέρωνος τοῦ βασιλέως.

Πεςὶ τοῦ γενομένου πολέμου Ταφαντίνοις ποὸς Ἰάπυγας. 25 Ώς Θρασυδαἴος ὁ Θήρωνος μὲν υίός, τύραννος δὲ Ἀκραγαντίνων, ἡττηθεἰς ὑπὸ Συρακουσίων ἀπέβαλε τὴν δυναστείαν.

Hoc argumentum om. P 19 Populois AJL, Populov cet. (c. 40, 5)

Ώς Θεμιστοκλής φυγών ποδς Ξέοξην και κατηγοοηθείς δανάτου ήλευθερώθη.

`Ως 'Αθηναῖοι τὰς κατὰ τὴν Άσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ήλευ- 402 Θέρωσαν.

Περί τοῦ γενομένου σεισμοῦ περί τὴν Λακωνικήν.

Περί τῆς ἀποστάσεως τῶν Μεσσηνίων καὶ τῶν Είλώτων Λακεδαιμονίων.

Ώς Άργεῖοι Μυκήνας κατασκάφαντες ἀοίκητον ἐποίησαν τὴν πόλιν.

Ώς τὴν ἀπὸ Γέλωνος βασιλείαν κατέλυσαν οἱ Συφακούσιοι. 10
Ώς Ξέφξου δολοφονηθέντος Άφταξέφξης ἐβασίλευσεν.
Περί τῆς ἀποστάσεως τῶν Λίγυπτίων ἀπὸ Περσῶν.
Περί στάσεων τῶν γενομένων ἐν ταἰς Συφακούσαις.
Ώς Ἀθηναῖοι Λίγινήτας καὶ Κορινθίους κατεπολέμησαν.
Ώς Φωκεῖς πρός Δωριεῖς ἐπολέμησαν.

Ώς Μυςωνίδης δ'Αθηναΐος όλίγοις στρατιώταις Βοιωτούς πολλαπλασίους δντας ένίκησεν.

Περί τῆς Τοιμίδου στρατείας εἰς Κεφαλληνίαν.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου κατὰ τὴν Σικελίαν Ἐγεσταίοις καὶ Λιλυβαίοις. 20

Περί τοῦ νομοθετηθέντος έν Συρακούσαις πεταλισμοῦ.

Στρατεία Περικλέους είς Πελοπόννησον.

Στρατεία Συρακουσίων είς Τυρρηνίαν.

Περί των έν Σικελία Παλικών δνομαζομένων.

Περί τῆς Δουκετίου ῆττης καὶ τῆς περί αὐτόν παραδόξου 25 σωτηρίας.

4 ώς οί αὐτοὶ πρὸς Κύπρφ Πέρσας κατεναυμάχησαν καὶ ἐνίκησαν ἐπ' Εὐουμέδοντος Κίμωνος ἡγουμένου add. m. rec. L 12 Λίγυπτίων Rhod., Ἰαπύγων cod. (c. 71, 3) 24 Πεταλικῶν cod. (c. 88, 6) 25 Δευκετίου cod. (c. 78, 5).

ΒΙΒΛΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Η μεν ούν ποο ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συν- 1 τάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν ποάξεων εἰς τὸν ποοηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ξέοξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐοώπην καὶ εἰς τὰς γενομένας δη-5 μηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδφ τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθω περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοῖς Ἐλλησιν ἐν ταύτῃ δὲ τὸ συνεχὲς τῆς ἱστορίας ἀναπληροῦντες ἀρξόμεθα μὲν ἀπὸ τῆς Ξέοξου στρατείας ἐπὶ τοὺς Ἐλληνας, καταλήξομεν δὲ ἐπὶ τὸν προηγούμε-10 νον ἐνιαυτὸν τῆς Ἀθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ἡγουμένου Κίμωνος.

Έπ' ἄρχοντος γὰρ 'Αθήνησι Καλλιάδου Ῥωμαῖοι 2 κατέστησαν ὑπάτους Σπόριον Κάσσιον καὶ Πρόκλον Οὐεργίνιον Τρίκοστον, ἤχθη δὲ καὶ παρ' Ἡλείοις 15 Όλυμπιὰς πέμπτη πρός ταῖς ἑβδομήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον 'Αστύλος Συρακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων Ξέρξης ὁ βασιλεὺς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Μαρδόνιος ὁ Πέρσης ἀνεψιὸς 3 μὲν καὶ κηδεστὴς ἦν Ξέρξου, διὰ δὲ σύνεσιν καὶ 20 ἀνδρείαν μάλιστα θαυμαζόμενος παρὰ τοῖς Πέρσαις.

8 στρατιάς Ρ 14 Ούεργίνιον] τε καί add. Ρ 16 "Aσυλος ν., "Aσταλος Ρ 19 μέν οπ. Ρ ήν οπ. Ρω Ώς Θεμιστοκλής φυγών ποδς Ξέοξην και κατηγορηθείς δανάτου ήλευθερώθη.

`Ως 'Αθηναῖοι τὰς κατὰ τὴν Άσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ήλευ- 402 Θέρωσαν.

Περί τοῦ γενομένου σεισμοῦ περί τὴν Λακωνικήν.

Περι της άποστάσεως των Μεσσηνίων και των Είλώτων Λακεδαιμονίων.

'Ως 'Αργείοι Μυκήνας κατασκάφαντες ἀοίκητον ἐποίησαν την πόλιν.

Ώς τὴν ἀπὸ Γέλωνος βασιλείαν κατέλυσαν οἶ Συφακούσιοι. 10 Ώς Ξέφξου δολοφονηθέντος Άφταξέφξης ἐβασίλευσεν. Πεφὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν Αίγυπτίων ἀπὸ Πεφσῶν.

Περί στάσεων τῶν γενομένων ἐν ταῖς Συρακούσαις.

⁶Ως Άθηναῖοι Αἰγινήτας καὶ Κορινθίους κατεπολέμησαν.

15

⁶Ως Φωκείς ποός Δωριείς ἐπολέμησαν.

'Ως Μυςωνίδης δ'Αθηναΐος όλίγοις στρατιώταις Βοιωτούς πολλαπλασίους δντας ένίκησεν.

Περί τῆς Τοιμίδου στρατείας εἰς Κεφαλληνίαν.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου κατὰ τὴν Σικελίαν Έγεσταίοις καὶ Λιλυβαίοις. 20

Περί τοῦ νομοθετηθέντος έν Συρακούσαις πεταλισμοῦ.

Στρατεία Περικλέους είς Πελοπόννησον.

Στρατεία Συρακουσίων είς Τυρρηνίαν.

Περί τῶν ἐν Σικελία Παλικῶν ὀνομαζομένων.

Περί τῆς Δουκετίου ῆττης και τῆς περί αὐτὸν παραδόξου 25 σωτηρίας.

4 ώς οί αὐτοὶ ποὸς Κύποφ Πέφσας κατεναυμάχησαν καὶ ἐνίκησαν ἐπ' Εὐουμέδοντος Κίμωνος ἡγουμένου add. m. rec. L 12 Λίγυπτίων Rhod., Ἰαπύγων cod. (c. 71, 3) 24 Πεταλικῶν cod. (c. 88, 6) 25 Δευκετίου cod. (c. 78, 5).

ΒΙΒΛΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Η μέν οὖν ποὸ ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συν-1 τάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν ποάξεων εἰς τὸν ποοηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ξέοξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐοώπην καὶ εἰς τὰς γενομένας δη-5 μηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδω τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθω περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοις Ἐλλησιν ἐν ταύτη δὲ τὸ συνεχὲς τῆς Ιστορίας ἀναπληροῦντες ἀρξόμεθα μὲν ἀπὸ τῆς Ξέοξου στρατείας ἐπὶ τοὺς Ἐλληνας, καταλήξομεν δὲ ἐπὶ τὸν ποοηγούμε-10 νον ἐνιαυτὸν τῆς Ἀθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ήγουμένου Κίμωνος.

Έπ' ἄρχοντος γὰρ 'Αθήνησι Καλλιάδου 'Ρωμαΐοι 2 κατέστησαν ὑπάτους Σπόφιον Κάσσιον καὶ Πρόκλον Οὐεργίνιον Τρίκοστον, ἤχθη δὲ καὶ παρ' 'Ηλείοις
¹⁵ Όλυμπιὰς πέμπτη πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον 'Αστύλος Συρακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων Ξέρξης ὁ βασιλεὺς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Έλλάδα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Μαρδόνιος ὁ Πέρσης ἀνεψιὸς 3 μὲν καὶ κηδεστὴς ἦν Ξέρξου, διὰ δὲ σύνεσιν καὶ 20 ἀνδρείαν μάλιστα θαυμαζόμενος παρὰ τοῖς Πέρσαις.

8 στρατιάς Ρ 14 Ούεργίνιον] τε και add. Ρ 16 "Λουλος ν., "Ασταλος Ρ 19 μεν οπ. Ρ ήν οπ. Ρα ούτος μετέωρος ὢν τῷ φρονήματι καὶ τὴν ἡλικίαν ἀκμάζων, ἐπεθύμει μεγάλων δυνάμεων ἀφηγήσασθαι· διόπερ ἔπεισε τὸν Ξέρξην καταδουλώσασθαι τοὺς Ἐλληνας, ἀεὶ πολεμικῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς Πέρσας.

- 4 δ δε Ξέφξης πεισθείς αὐτῷ καί βουλόμενος πάντας 5 τοὺς Ἐλληνας ἀναστάτους ποιῆσαι, διεπρεσβεύσατο πρὸς Καρχηδονίους περί κοινοπραγίας καί συνέθετο πρὸς αὐτούς, ὥστε αὐτὸν μεν ἐπὶ τοὺς τὴν Ἐλλάδα 404 κατοικοῦντας Ἐλληνας στρατεύειν, Καρχηδονίους δε τοῖς αὐτοῖς χρόνοις μεγάλας παρασκευάσασθαι δυ- 10 νάμεις καί καταπολεμῆσαι τῶν Ἑλλήνων τοὺς περί
- 5 Σικελίαν και Ίταλίαν οἰκοῦντας. ἀκολούθως οὖν ταῖς συνθήκαις Καρχηδόνιοι μὲν χρημάτων πλῆθος ἀθροίσαντες μισθοφόρους συνῆγον ἕκ τε τῆς Ἱταλίας και Λιγυστικῆς, ἕτι δὲ Γαλατίας και Ἰβηρίας, 15 πρὸς δὲ τούτοις ἐκ τῆς Λιβύης ἀπάσης και τῆς Καρχηδόνος κατέγραφον πολιτικὰς δυνάμεις· τέλος δὲ τριετῆ χρόνον περί τὰς παρασκευὰς ἀσχοληθέντες ἤθροισαυ πεζῶν μὲν ὑπὲο τὰς τριάκοντα μυριάδας.
- 2 ναῦς δὲ διακοσίας. ὁ δὲ Ξέφξης ἁμιλλώμενος ποὸς 20 τὴν τῶν Καφχηδονίων σπουδήν, ὑπεφεβάλετο πάσαις ταῖς παφασκευαῖς τοσοῦτον ὅσον καὶ τῷ πλήδει τῶν ἐθνῶν ὑπεφεῖχε Καφχηδονίων. ἤφξατο δὲ ναυπηγεῖσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν παφαθαλάττιον τὴν ὑπ' αὐτὸν ταττομένην, Αἴγυπτόν τε καὶ Φοινίκην 25 καὶ Κύπφον, πφὸς δὲ τούτοις Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν καὶ Πισιδικήν, ἔτι δὲ Λυκίαν καὶ Καφίαν καὶ Μυσίαν καὶ Τφφάδα καὶ τὰς ἐφ' Ἑλλησπόντῷ

1 τῷ] καὶ τῷ FJK 2 ἀφηγήσεσθαι PA 13 πληθος χρημάτων ν. 19 πεζῶν add. Dind.

πόλεις καί την Βιθυνίαν και τον Πόντον. δμοίως δε τοις Καργηδονίοις τριετή χρόνον παρασκευασάμενος κατεσκεύασε ναῦς μακράς πλείους τῶν χιλίων και διακοσίων. συνεβάλετο δε αύτω και δ 2 5 πατήο Δαρείος, πρό τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων και γαο έχεινος ήττημένος ύπο 'Αθηναίων έν Μαραθώνι Δάτιδος ήγουμένου, χαλεπως διέκειτο πρός τούς νενικηκότας Άθηναίους. άλλά Δαρεΐος μέν μέλλων ήδη δια-10 βαίνειν έπλ τούς Έλληνας έμεσολαβήθη τελευτήσας. δ δε Ξέρξης διά τε την τοῦ πατρός έπιβολην καί την του Μαρδονίου συμβουλίαν, καθότι προείρηται, διέγνω πολεμεϊν τοις Έλλησιν. ως δ' αύτῷ 3 πάντα τὰ ποὸς τὴν στρατείαν ἡτοίμαστο, τοῖς μὲν 15 ναυάργοις παρήγγειλεν άθροίζειν τάς ναῦς εἰς Κύμην καί Φώκαιαν, αύτος δ' έξ άπασῶν τῶν σατραπειῶν συναγαγών τὰς πεζὰς καὶ ίππικὰς δυνάμεις, προηγεν έκ των Σούσων. ως δ' ήκεν είς Σάρδεις, κήρυκας έξέπεμψεν είς την Έλλάδα, προστάξας είς 20 πάσας τὰς πόλεις ίέναι και τοὺς Έλληνας αίτεῖν ύδωρ καί γην. την δε στρατιάν διελόμενος έξα-4 πέστειλε τούς ίκανούς ζεύξαι μέν τον Έλλήσποντον, διασκάψαι δε τον Άθω κατά τον αύχένα της Χεροονήσου, αμα μέν ταις δυνάμεσιν άσφαλη και σύν-25 τομον την διέξοδον ποιούμενος, αμα δε τῷ μεγέθει των έργων έλπίζων προκαταπλήξεσθαι τούς Έλλη-

2 παρασκευασάμενος PM, -σαμένοις cet. 9 ἤδη om. FJK 11 ἐπιβουλὴν P 12 τοῦ om. Α συμβουλίαν PAL, συμβουλὴν cet. 16 Φώκεαν P 17 πεζικὰς codices (ut solent; cf. I p. LXIV) 19 κήρυκας] και κήρυκας P 24 μὲν om. v. 26 προκαταπλήξασθαι cod.

DIODORUS II.

νας. οί μέν ούν πεμφθέντες έπι την κατασκευην τῶν ἔργων ταχέως ήνυον διὰ την πολυχειρίαν τῶν 405 5 ἐργαζομένων. οί δ' Έλληνες πυθόμενοι τὸ μέγεθος τῆς τῶν Περσῶν δυνάμεως, ἐξέπεμψαν εἰς Θετταλίαν μυρίους ὁπλίτας τοὺς καταληψομένους τὰς περί 5 τὰ Τέμπη παρόδους· ἡγεῖτο δὲ τῶν μὲν Λακεδαιμονίων Εὐαίνετος, τῶν δὲ 'Αθηναίων Θεμιστοκλῆς. οὖτοι δὲ πρὸς τὰς πόλεις πρεσβευτὰς ἀποστείλαντες ήξίουν ἀποστέλλειν στρατιώτας τοὺς κοινῆ φυλάξοντας τὰς παρόδους· ἔσπευδον γὰρ ἀπάσας τὰς 10

Έλληνίδας πόλεις διαλαβεϊν ταϊς προφυλακαϊς καὶ κοινοποιήσασθαι τὸν πρὸς τοὺς Πέρσας πόλεμον. 6 ἐπεὶ δὲ τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν πλησιοχώρων ταϊς παρόδοις ἔδωκαν οἱ πλείους ῦδωρ τε καὶ γῆν τοῖς ἀφιγμένοις ἀγγέλοις ἀπὸ Ξέρ- 15 ξου, ἀπογνόντες τὴν περὶ τὰ Τέμπη φυλακὴν ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκείαν.

3 Χρήσιμον δὲ διορίσαι τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὰ τῶν βαρβάρων ἑλομένους, ἕνα τυγχάνοντες ὀνείδους ἀποτρέπωσι ταῖς βλασφημίαις τοὺς προδότας γενησο- 20 2 μένους τῆς κοινῆς ἐλευθερίας. Αἰνιᾶνες μὲν οὖν καὶ Δόλοπες καὶ Μηλιεῖς καὶ Περραιβοὶ καὶ Μάγνητες μετὰ τῶν βαρβάρων ἐτάχθησαν, ἔτι παρούσης τῆς ἐν τοἰς Τέμπεσι φυλακῆς, 'Αχαιοὶ δὲ Φθιῶται καὶ Λοκροὶ καὶ Θετταλοὶ καὶ Βοιωτοὶ οἱ πλείους 25

5 περί Hert., έπί cod. 7 Εὐαίνετος Herod. VII 173] Συνετός cod. 11 περιλαβεῖν v. 15 ἀγγέλοις om. A 16 περί Bek., έπί cod. 20 γενησομένους vel αν γενομένους Reiske, γενομένους cod. 22 Μηλιείς Rhod., Μιλήσιοι cod. Περαιβοί PFJ 23 ἔτι] ἔτι δὲ cod. 24 δὲ] τε καὶ cod., δὲ οί Wurm

1

τούτων απελθόντων απέκλιναν πρός τούς βαρβάρους. οί δ' έν Ίσθμῶ συνεδρεύοντες τῶν Έλλήνων έψη- 3 φίσαντο τούς μέν έθελοντί των Έλλήνων έλομένους τὰ Περσών δεκατεῦσαι τοῖς θεοῖς, ἐπὰν τῷ πολέμω 5 πρατήσωσι, πρός δε τούς την ήσυγίαν εγοντας έππέμψαι πρέσβεις τούς παρακαλέσοντας συναγωνίζεσθαι περί της κοινης έλευθερίας. ων οί μέν 4 είλοντο γνησίως την συμμαγίαν, οί δε παρήγον έφ ίπανδυ γρόνου, άντεγόμενοι της ίδίας μόνου άσφα-10 λείας και καραδοκούντες το τού πολέμου τέλος. Άργεῖοι δὲ πρέσβεις ἀποστείλαντες είς τὸ χοινὸν συνέδριον έπηγγέλλοντο συμμαχήσειν, έαν αύτοις μέρος τι της ήγεμονίας συγγωρήσωσιν. οἶς οί σύν- 5 εδροι διεσάφησαν, εί μέν δεινότερον ήγοῦνται τὸ 15 στρατηγών έγειν Έλληνα ή δεσπότην βάρβαρον, όρθώς αύτούς έχειν ήσυχίαν, εί δε φιλοτιμοῦνται λαβείν την των Έλλήνων ήγεμονίαν, άξια ταύτης δειν έφασαν αύτούς πεπραχότας έπιζητειν την τηλικαύτην δόξαν. μετά δε ταῦτα τῶν παρά Ξέρξου 20 πρέσβεων έπιόντων την Έλλάδα και γην και ύδωρ αίτούντων, αί πόλεις απασαι διά των άποκρίσεων άπε-

Ξέρξης δὲ ὡς ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεῦ- 6 χθαι καὶ τὸν Ἄθω διεσκάφθαι, προῆγεν ἐκ τῶν 25 Σάρδεων ἐφ' Ἑλλησπόντου τὴν πορείαν ποιούμενος. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ἄβυδον, διὰ τοῦ ζεύγματος 106 τὴν δύναμιν διήγαγεν εἰς τὴν Εὐρώπην. πορευόμενος δὲ διὰ τῆς Θράκης πολλοὺς προσελαμβάνετο

δείκνυντο την περί της κοινης έλευθερίας σπουδήν.

3 έθελοντή Ρ 12 έπηγγέλλοντο PF, έπηγγέλοντο cet. 20 τỹ Έλλάδι cod., corr. Reiske

στρατιώτας καί των Θρακών καί των δμόρων τού-7 τοις Έλλήνων. ως δ' ήπεν είς τον δνομαζόμενον Δορίσκον, ένταῦθα μετεπέμψατο τὸ ναυτικόν, ῶστε άμφοτέρας τὰς δυνάμεις είς ένα τόπον άθροισθηναι. έποιήσατο δε και τον έξετασμον της στρατιάς 5 άπάσης ήριθμήθησαν δε της πεζης δυνάμεως μυοιάδες πλείους των δγδοήχοντα, νήες δε αί σύμπασαι μαχραί πλείους των γιλίων και διακοσίων, και τούτων Έλληνίδες τριαχόσιαι χαλ είχοσι, τὰ μέν πληρώματα των άνδρων παρεχομένων των Έλλήνων, 10 . τὰ δὲ σκάφη τοῦ βασιλέως χορηγοῦντος. αί δὲ λοιπαί πασαι βαρβαρικαί κατηριθμούντο. καί τούτων Αιγύπτιοι μέν διαχοσίας παρέσχοντο, Φοίνιχες δέ τριαποσίας, Κίλιπες δε όγδοήποντα, Πάμφυλοι δε τετταράκοντα, καί Λύκιοι τὰς ἴσας, πρός δὲ τού- 15 τοις Κάρες μέν όγδοήκοντα, Κύπριοι δε έκατον καί 8 πεντήχοντα. των δε Ελλήνων επεμψαν Δωριείς μέν οί πρός τη Καρία κατοικούντες μετά Ροδίων καί Κώων τετταράκοντα, Ίωνες δε μετά Χίων καί Σαμίων έκατόν, Αἰολεῖς δὲ μετὰ Λεσβίων καὶ Τε- 20 νεδίων τετταράχοντα, Έλλησπόντιοι δε δγδοήχοντα σύν τοῖς περί τὸν Πόντον κατοικοῦσι, νησιῶται δὲ πεντήκοντα· τὰς γὰο νήσους τὰς ἐντὸς Κυανέων καί Τριοπίου καί Σουνίου προσηγμένος ήν δ βα-

9 σιλεύς. τριήρεις μὲν οὖν τοσαῦται τὸ πλῆθος ὑπῆρ-25 χον, ἱππαγωγοὶ δὲ ὀπτακόσιαι πεντήκοντα, αί δὲ τριηκόντοροι τρισχίλιαι. ὁ μὲν οὖν Ξέρξης περὶ τὸν ἐξετασμὸν τῶν δυνάμεων διέτριβε περὶ τὸν ⊿ορίσκον.

5 στρατείας PF 7 τῶν ὀγδ. — πλείους om. Α αί ow. v. 9 είκοσι] δέκα Wess. 24 Σουνέου v.

Τοῖς δὲ συνέδροις τῶν Ελλήνων, ἐπειδή πλη-4 σίον είναι προσαπηγγέλθησαν αί των Περσων δυνάμεις, έδοξε ταγέως άποστέλλειν την μέν ναυτικην δύναμιν έπ' Άρτεμίσιον τῆς Εὐβοίας, εΰθετον δρῶσι 5 τόν τόπον τοῦτον πρός την ἀπάντησιν τῶν πολεμίων, είς δε τάς Θερμοπύλας τούς ίκανούς όπλίτας, προκαταληψομένους τάς έν τοις στενοίς παρόδους καί κωλύσοντας προάγειν έπι την Ελλάδα τους βαρβάρους. έσπευδον γάρ τούς τὰ τῶν Ελλήνων 10 προελομένους έντος περιλαβειν και σώζειν είς το δυνατόν τούς συμμάγους. ήγειτο δε τοῦ μέν στόλου 2 παντός Εύουβιάδης δ Λακεδαιμόνιος, των δε είς Θερμοπύλας έκπεμφθέντων Λεωνίδης δ των Σπαρτιατῶν βασιλεύς, μέγα φοονῶν ἐπ' ἀνδοεία καὶ 15 στρατηγία. ούτος δε λαβών την έξουσίαν επήγγειλε γιλίοις μόνον έπι την στρατείαν άκολουθείν αύτω. των δε έφορων λεγόντων ως δλίγους παντελώς άγει 3 πρός μεγάλην δύναμιν, και προσταττόντων πλείονας παραλαμβάνειν, είπε ποός αύτούς έν άποροήτοις δτι 20 πρός μέν το χωλύσαι τούς βαρβάρους διελθείν τάς 407 παρόδους όλίγοι, πρός μέντοι γε την πραξιν έφ' ήν πορεύονται νῦν πολλοί, αἰνιγματώδους δὲ καὶ ἀσα- 4 φοῦς τῆς ἀποκρίσεως γενομένης, ἐπηρώτησαν αὐτὸν εί πούς εύτελη τινα ποαξιν αύτούς άγειν διανοείται. 25 άπεκρίθη δε ότι τω λόγω μεν έπι την φυλακήν άγει των παρόδων, τῷ δ' ἔργω περί τῆς κοινῆς

2 προσηγγέλθησαν Wess. 4 έπ' Ρ, έπι τὸ τ. 6 τοὺς eras. Ρ 9 βαρβάρους] τὰ περσῶν αίρουμένους Ρ (in litura) cf. Her. VII 195 13 Λεωνίδας ΡΑΚΕ 20 μὲν om. Ρ 22 αίνιγματωδῶς . . ἀσαφῶς cod., corr. Dind.

έλευθερίας αποθανουμένους. ώστε έαν μέν οι γίλιοι πορευθώσιν, έπιφανεστέραν έσεσθαι την Σπάρτην τούτων τελευτησάντων, έαν δε πανδημεί στρατεύσωσι Λακεδαιμόνιοι, παντελώς απολεϊσθαι την Λακεδαίμονα οὐδένα γὰο αὐτῶν τολμήσειν φεύγειν, 5 5 ίνα τύχη σωτηρίας. των μέν ούν Λακεδαιμονίων ήσαν γίλιοι, καί σύν αύτοις Σπαρτιάται τριακόσιοι, των δ' άλλων Έλλήνων των άμ' αύτοις συνεκπεμ-6 φθέντων έπι τάς Θερμοπύλας τρισγίλιοι. δ μέν ουν Λεωνίδης μετά τετρακισγιλίων προήγεν έπλ τάς Θερ- 10 μοπύλας, Λοκροί δε οι πλησίον των παρόδων κατοικοῦντες έδεδώκεσαν μέν γῆν καὶ ὕδωρ τοῖς Πέρσαις, κατεπηγγελμένοι δ' ήσαν προκαταλήψεσθαι τάς παρόδους ώς δ' έπύθοντο τον Λεωνίδην ήκειν είς Θεομοπύλας, μετενόησαν και μετέθεντο πρός τους 15 7 Έλληνας. ήπου δε είς τάς Θεομοπύλας και Λοκοοί γίλιοι και Μηλιέων τοσούτοι και Φωκέων ού πολύ λειπόμενοι των γιλίων, δμοίως δε και Θηβαίων από τῆς έτέρας μερίδος ώς τετραχόσιοι. διεφέροντο γάρ οί τὰς Θήβας κατοικοῦντες ποὸς ἀλλήλους περὶ τῆς 20 πρός τούς Πέρσας συμμαγίας. οί μεν ούν μετά Λεωνίδου συνταχθέντες Έλληνες τοσοῦτοι τὸν ἀριθ-

- μον όντες διέτριβον περί τὰς Θερμοπύλας, ἀναμένοντες τὴν τῶν Περσῶν παρουσίαν.
- 5

Ξέρξης δὲ μετὰ τὸν έξετασμὸν τῶν δυνάμεων 25

1 μέν ο[] μέν μόνοι Reiske 3 στρατεύωσι ΡΑ 10 Λεωνίδας Α 13 κατεπαγγελμένοι Ρ, κατεπαγγελλόμενοι ΑΓ 14 Λεωνίδαν JΚ ηκειν οπ. Α 15 μετενόησαν — Θερμοπύλας οπ. Ρ 17 Μιλησίων cod., corr. Palmerius τοσοῦτοι] ἄλλοι τοσοῦτοι Hert. 18 Άθηναίων Α 22 συναχθένες cod., corr. Wess.

προηγε μετά παντός του στρατεύματος, και μέγοι μέν Άκάνθου πόλεως τη πεζη στρατιά πορευομένω συμπαρέπλει πας δ στόλος, έχειθεν δε κατά τον διορυχθέντα τόπον διεκομίσθησαν είς την έτέραν 5 θάλατταν συντόμως και άσφαλῶς. ὡς δ' ἦκεν ἐπί 2 τόν Μηλιακόν κόλπου, έπύθετο τούς πολεμίους ποοκατειληφέναι τας παρόδους. διόπερ ένταῦθα προσαναλαβών την δύναμιν μετεπέμψατο τους άπο της Εύρώπης συμμάγους, ού πολύ λείποντας των είκοσι 10 μυριάδων, ώστ' έχειν αύτον τούς σύμπαντας ούκ έλάττους των έκατον μυριάδων γωρίς της ναυτικής δυνάμεως. δ δε σύμπας όχλος των τε έν ταζς μα- 3 χραῖς ναυσίν ὄντων χαί τῶν τὴν ἀγορὰν χαί τὴν άλλην παρασκευήν κομιζόντων ούκ έλάττων ήν των 15 προειοημένων, ώστε μηδέν θαυμαστόν είναι το λενόμενον ύπεο τοῦ πλήθους τῶν ὑπὸ Ξέρξου συναχθέντων φασί γάο τούς άενάους ποταμούς διά 408 την τοῦ πλήθους συνέγειαν ἐπιλιπείν, τὰ δὲ πελάγη τοῖς τῶν νεῶν ίστίοις κατακαλυφθηναι. μέγισται 20 μεν ουν δυνάμεις των είς ίστορικην μνήμην παραδεδομένων αί μετά Ξέρξου νενόμεναι παραδέδονται. των δε Περσων κατεστρατοπεδευκότων παρά τον 4 Σπεργειον ποταμόν, δ μεν Ξέρξης απέστειλεν αγγέλους είς τὰς Θεομοπύλας, τοὺς ἅμα μὲν κατα-25 σχεψομένους τίνα διάνοιαν έχουσι περί τοῦ πρός αύτον πολέμου προσέταξε δ' αύτοις παραγγέλλειν.

1 προήγε Pa, προήγεν εύθύς f 2 πορευομένω P, πορευομένου v., πορευομένη Dind. 6 Μηλιακόν P, κιλιακόν A, κλιακόν HL, ήλιακόν cet. 17 άεννάους P³FJL 24 μεν del. Dind. κατασκεψομένους] τους τόπους αμα δε πευσομένους add. Madvig δτι βασιλεύς Ξέρξης κελεύει τὰ μὲν ὅπλα πάντας ἀποθέσθαι, αὐτοὺς δὲ ἀκινδύνους εἰς τὰς πατρίδας ἀπιέναι καὶ συμμάχους εἶναι Περσῶν· καὶ ταῦτα πράξασιν αὐτοῖς ἐπηγγείλατο δώσειν χώραν τοῖς Ἐλλησι πλείω καὶ βελτίω τῆς νῦν ὑπ' αὐτῶν κατε- 5
5 χομένης. οἱ δὲ περὶ τὸν Λεωνίδην ἀκούσαντες τῶν ἀγγέλων ἀπεκρίναντο, ὅτι καὶ συμμαχοῦντες τῷ βα-σίλεῖ χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὅπλων ἔσονται καὶ πολεμεῖν ἀναγκαζόμενοι μετὰ τῶν ὅπλων ἔσονται καὶ φας ἢν ὑπισχνεῖται δώσειν, ὅτι πάτριόν ἐστι τοῖς Ἐλλησι μὴ διὰ κακίαν, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν ὑπᾶσθαι χώραν.

- 6 Ο δὲ βασιλεὺς ἀχούσας παρὰ τῶν ἀγγέλων τὰς τῶν Ἐλλήνων ἀποκρίσεις προσεκαλέσατο !Δημάρα- 15 τον Σπαρτιάτην, ἐχ τῆς πατρίδος πεφευγότα πρὸς αὐτόν, καταγελάσας δὲ τῶν ἀποκρίσεων ἐπηρώτησε τὸν Λάκωνα, Πότερον οἱ Ἐλληνες ὀξύτερον τῶν ἐμῶν ἵππων φεύζονται ἢ πρὸς τηλικαύτας δυνά-
- 2 μεις παφατάξασθαι τολμήσουσι; τον δε Δημάφατον 20 είπειν φασιν ώς Οὐδ' αὐτὸς σὺ τὴν ἀνδφείαν τῶν Ἐλλήνων ἀγνοείς· τοὺς γὰφ ἀφισταμένους τῶν βαφβάφων Ἐλληνικαίς δυνάμεσι καταπολεμεῖς· ὥστε μὴ νόμιζε τοὺς ὑπεφ τῆς σῆς ἀρχῆς ἅμεινον τῶν Πεφσῶν ἀγωνιζομένους ὑπεφ τῆς ἰδίας ἐλευθεφίας ἦτ- 25 τον κινδυνεύσειν πφὸς τοὺς Πέφσας. ὁ δὲ Ξέφξης καταγελάσας αὐτοῦ προσέταξεν ἀκολουθεῖν, ὅπως

4 χώρας...πλείονας καλ βελτίους Ρ 8 μετά] μέν Ρ δπλων] λοιπῶν Ρ³ 11 δώσειν] ὁ βασιλεύς add. Ρ 15 Δαμάρατον Α 17 δέ] τε Reisko 19 φευξοῦνται Ρ

ίδη φεύγοντας τούς Λακεδαιμονίους. την δέ δύ- 3 ναμιν άναλαβών ήπεν έπι τούς έν Θεομοπύλαις Έλληνας, προτάξας ἁπάντων των έθνων Μήδους, είτε δι' άνδρείαν προχρίνας αύτους είτε και βου-5 λόμενος απαντας απολέσαι ένην γαο έτι φοόνημα τοῖς Μήδοις, τῆς τῶν προγόνων ἡγεμονίας οὐ πάλαι καταπεπονημένης. συνέβη δε έν τοις Μήδοις 4 είναι καί των έν Μαραθωνι τετελευτηκότων άδελφούς και υίούς, * νομίζων τούτους έκθυμότατα τι-10 μωρήσεσθαι τούς Έλληνας. οι μέν ούν Μήδοι τούτον τον τρόπον συνταγθέντες προσέπεσον τοις συλάττουσι τὰς Θεομοπύλας· δ δὲ Λεωνίδης εἶ παρεσκευασμένος συνήγαγε τούς Έλληνας έπι τό 409 στενώτατον της παρόδου. γενομένης δε μάγης καρ- 7 15 τεράς, καί των μέν βαρβάρων θεατήν έχόντων της άρετης τον βασιλέα, των δε Έλλήνων μιμνησχομένων της έλευθερίας και παρακαλουμένων ύπο τοῦ . Λεωνίδου πρός τον άγωνα, θαυμαστον συνέβαινε γίνεσθαι τον χίνδυνον. συστάδην γάρ ούσης της 2 20 μάχης καί των πληγών έκ χειρός γινομένων, έτι δέ τῆς συστάσεως πεπυχνωμένης, ἐπὶ πολὺν χρόνον ίσόρροπος ήν ή μάχη. των δ' Έλλήνων ύπερεχόντων ταις άρεταις και τῷ μεγέθει τῶν ἀσπίδων, μόγις ένέδωκαν οί Μηδοι· πολλοί μέν γάρ αύτων έπεσον, 25 ούκ όλίγοι δε κατετραυματίσθησαν. τοις δε Μήδοις έπιτεταγμένοι Κίσσιοι και Σάκαι κατ' άρετην έπί-

8 άδελφούς και νίούς P, συνυπέδειξε [συνυπέταξε Reiske, συνεπήγετο Bergmann] δε τοις Μήδοις και τῶν ἐν Μαραδῶνι τετελευτηκότων ἀδελφούς και νίούς ceteri, itaque del. Wess. priora συνέβη — τετελευτηκότων 9 νομίζων τούτους] οῦς ἐνόμιζεν conicio τιμωρήσασθαι PAJKL

λεπτοι διεδέξαντο την μάχην, και νεοχμοί πρός διαπεπονημένους συμβαλόντες δλίγον μέν χρόνον ύπέμενον τόν κίνδυνον, κτεινόμενοι δ' ύπό των περί 3 τον Λεωνίδην και βιασθέντες υπεγώρησαν. άσπίσι γάρ και πέλταις μικραΐς οι βάρβαροι χρώμενοι κατά 5 μέν τας εύρυχωρίας έπλεονέκτουν, εύκίνητοι γινόμενοι, κατά δε τάς στενογωρίας τούς μεν πολεμίους ούκ εύχερῶς έτίτρωσκον, συμπεφραγμένους καί μεγάλαις άσπίσι σχεπαζομένους όλον το σωμα, αύτολ δε διά τάς πουφότητας των σπεπαστηρίων δπλων 10 4 έλαττούμενοι πυχνοίς τραύμασι περιέπιπτον. τέλος δε δ Ξέρξης δρών πάντα μεν τον περί τας παρόδους τόπον νεκρών έστρωμένον, τούς δε βαρβάρους ούχ ύπομένοντας τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀρετάς, προσέπεμψε τούς των Περσων έπιλέκτους, δνομαζομένους 15 άθανάτους καί δοκούντας ταις άνδραγαθίαις πρωτεύειν των συστρατευομένων. ώς δε και ούτοι βραχύν αντιστάντες χρόνον ξφυγον, τότε μέν της νυκτός έπιλαβούσης διελύθησαν, παρά μέν τοις βαρβάροις πολλῶν ἀνηρημένων, παρὰ δὲ τοῖς Ελλησιν 20 8 όλίγων πεπτωχότων. τη δ' ύστεραία Ξέρξης μέν,

Ο κιγων πεπτωποιών. τη ο υστεφαιά Δεφεής μεν,
 παφά προσδοκίαν αὐτῷ τῆς μάχης λαβούσης τὸ τέ λος, ἐξ ἀπάντων τῶν ἐθνῶν ἐπέλεξε τοὺς δοκοῦντας
 ἀνδφεία καὶ θφάσει διαφέφειν, καὶ πολλὰ δεηθεὶς
 αὐτῶν πφοεῖπεν, ὅτι βιασαμένοις μὲν αὐτοῖς τὴν 25
 εἴσοδον δωφεὰς ἀξιολόγους δώσει, φεύγουσι δὲ θά 2 νατος ἔσται τὸ πφόστιμον. τούτων δὲ μετὰ μεγάλης

1 πεπονημένους Wess., χαταπεπονημένους Dind. 2 μέν om. P 12 δρῶν P (ut Stephanus coniecit), om. cet. 25 προσεῖπεν v. μέν om. v.

συστροφής και βίας έπιρραξάντων τοις Έλλησιν, οί περί Λεωνίδην τότε συμφράξαντες και τείγει παραπλησίαν ποιησάμενοι την σύστασιν έκθύμως ηγωνίζοντο. έπι τοσούτο δε προέβησαν ταϊς προθυμίαις. 5 ώστε τούς είωθότας έχ διαδοχής μεταλαμβάνειν τής μάχης ού συνεχώρησαν, άλλὰ τη συνεχεία της χαχοπαθείας περιγενόμενοι πολλούς ανήρουν των έπιλέπτων βαρβάρων. ένημερεύοντες δε τοις πινδύνοις 3 ήμιλλώντο πρός άλλήλους. οί μέν γάρ πρεσβύτεροι 410 πρός τὰς τῶν νέων ἀχμὰς παρεβάλλοντο, οί δὲ νεώτεροι πρός τας των πρεσβυτέρων έμπειρίας τε καλ δόξας ήμιλλώντο. τέλος δε φευγόντων και των έπιλέκτων, οί την έπιτεταγμένην στάσιν ξγοντες των βαρβάρων συμφράξαντες ούκ είων φεύγειν τούς 15 έπιλέκτους. διόπερ ήναγκάζοντο πάλιν άναστρέφειν καί μάγεσθαι. άπορουμένου δε τοῦ βασιλέως καί 4 νομίζοντος μηδένα τολμήσειν έτι μάγεσθαι, ήπε πρός αύτον Τραγίνιός τις των έγγωρίων, ξμπειρος ών τῆς ὀρεινῆς χώρας. οὖτος τῷ Ξέρξη προσελθών 20 έπηγγείλατο διά τινος άτραποῦ στενῆς καὶ παρακρήμνου τούς Πέρσας δδηγήσειν, ωστε γενέσθαι τούς συνελθόντας αύτῶ κατόπιν τῶν πεοί τὸν Λεωνίδην, και τούτω τῷ τρόπω περιληφθέντας αὐτοὺς είς το μέσον δαδίως άναιρεθήσεσθαι. δ δε βασι- 5 25 λεύς περιχαρής έγένετο, και τιμήσας δωρεαίς τον Τραχίνιον συνεξέπεμψεν αύτῷ στρατιώτας δισμυ-

4 προσέβησαν P¹AFJLM 8 ἐσημερεύοντες cod., corr. Dind. 10 προς del. Wess. ὑπερεβάλλοντο cod. (cf. X 21, 2) 17 μάχεσθαι] τοῖς Έλλησιν add. Ρ 22 συνεξελθόντας Dind. 23 αὐτοὺς om. P

ł

οίους νυπτός. τῶν δὲ παρὰ τοῖς Πέρσαις τις ὄνομα Τυρραστιάδας, τὸ γένος ὢν Κυμαῖος, φιλόπαλος δὲ καὶ τὸν τρόπον ὢν ἀγαθός, διαδρὰς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν παρεμβολῆς νυπτὸς ἦκε πρὸς τοὺς περὶ τὸν Δεωνίδην, καὶ τὰ περὶ τὸν Τραχίνιον ἀγνοοῦσιν 5 ἐδήλωσεν.

Άχούσαντες δ' οι Έλληνες συνήδρευσαν περί 9 μέσας νύχτας και έβουλεύοντο περί των έπισερομένων πινδύνων. Ενιοι μεν ούν εφασαν δειν παραγρημα καταλιπόντας τὰς παρόδους διασώζεσθαι πρός 10 τούς συμμάγους. άδύνατον νάο είναι τοις μείνασι τυχείν σωτηρίας. Λεωνίδης δε δ βασιλεύς των Λακεδαιμονίων φιλοτιμούμενος αύτῷ τε δόξαν περιθείναι μεγάλην καί τοις Σπαρτιάταις, προσέταξε τούς μέν άλλους Έλληνας απαντας απιέναι καί σώ- 15 ζειν έαυτούς. Γνα κατά τάς άλλας μάγας συναγωνίζωνται τοῖς Έλλησιν, αὐτοὺς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους έφησε δειν μένειν και την φυλακήν των παρόδων μή λιπείν πρέπειν γάρ τούς ήγουμένους της Έλλάδος ύπεο των πρωτείων άγωνιζομένους άποθνή- 20 2 σχειν έτοίμως. εύθύς οὖν οί μεν άλλοι πάντες άπηλλάγησαν, δ δε Λεωνίδης μετά των πολιτων ήρωικάς πράξεις καί παραδόξους έπετελέσατο. όλίγων δ' όντων Λακεδαιμονίων, Θεσπιεῖς γάο μόνους παρακατέσχε, καί τούς σύμπαντας έχων ού πλείους 25 των πενταχοσίων, έτοιμος ήν ύποδέξασθαι τον ύπέρ

2 Tvçastiádas v. 17 aútoùs dè toùs P¹, toùs dè P²; aútòs dè toùs HJK 21 έτοίμως ἀποθνήσκειν v. 24 Λακεδαιμονίων] τῶν (ἀναμενόντων τεl) ἀπολελειμμένων conicio (cf. 5, 9, 4 et 11, 63, 4) 26 ὑποδέξασθαι PF^1 , ἀποδ. cet.

τῆς Έλλάδος θάνατον. μετὰ δὲ ταῦτα οί μὲν μετὰ 3 τοῦ Τραγινίου Πέρσαι περιελθόντες τὰς δυσγωρίας άφνω τούς περί τον Λεωνίδην απέλαβον είς το μέσον, οί δ' Έλληνες την μέν σωτηρίαν απογνόντες, 5 την δ' εύδοξίαν έλόμενοι, μια φωνή τον ηγούμενον ήξίουν άγειν έπι τούς πολεμίους, πριν ή γνωναι τούς Πέρσας την των ίδίων περίοδον. Λεωνίδης 4 δε την ετοιμότητα των στρατιωτων αποδεξάμενος. τούτοις παρήγγειλε ταγέως άριστοποιείσθαι, ώς έν 10 άδου δειπνησομένους. αὐτὸς δ' ἀκολούθως τῆ παραγγελία τροφήν προσηνέγκατο, νομίζων ούτω δυ-411 νήσεσθαι πολύν χρόνον ίσχύειν και φέρειν την έν τοῖς χινδύνοις ὑπομονήν. ἐπεί δὲ συντόμως ἀναλαβόντες αύτους έτοιμοι πάντες ύπηρξαν, παρήγ-15 γειλε τοις στρατιώταις είσπεσόντας είς την παρεμβολήν φονεύειν τούς έντυγγάνοντας καί έπ' αὐτήν δρμήσαι την τοῦ βασιλέως σκηνήν. οὖτοι μέν οὖν10 άχολούθως ταις παραγγελίαις συμφράξαντες νυχτός είσέπεσον είς την των Περσων στρατοπεδείαν, προ-20 καθηγουμένου τοῦ Λεωνίδου. οι δε βάρβαροι διά τε το παράδοξον και την άγνοιαν μετά πολλοῦ θοούβου συνέτρεχον έκ των σκηνων άτάκτως, καί νομίσαντες τούς μετά τοῦ Τραχινίου πορευομένους άπολωλέναι καί την δύναμιν απασαν των Έλλήνων 25 παρεϊναι, κατεπλάγησαν. διό και πολλοί μέν ύπο 2 των περί τον Λεωνίδην άνηρουντο, πλείους δε ύπο των ίδίων ώς ύπο πολεμίων διά την άγνοιαν άπώ-

10 δειπνοποιησομένους Cobet (cf. Plut. Mor. 225 d) 11 νομίζων οῦτω Ρ, οῦτω ΑӉ, οῦτω γὰρ cet. 17 οὖν om. a 27 ἀπώλλυντο Dind.

λοντο. ή τε γάρ νύξ άφηρεῖτο την άληθινην έπίγνωσιν, ή τε ταραγή καθ' δλην ούσα την στρατοπεδείαν εύλόγως πολύν έποίει φόνον. Επτεινου γάρ άλλήλους, ού διδούσης της περιστάσεως τον έξετασμόν αποιβή δια το μήτε ήγεμόνος παραγγελίαν 5 μήτε συνθήματος έρώτησιν μήτε όλως διανοίας κα-3 τάστασιν ύπάργειν. εί μεν ούν δ βασιλεύς έμεινεν έπι της βασιλικης σκηνής, δαδίως αν και αυτός ύπο των Έλλήνων ανήρητο και δ πόλεμος απας ταγείας αν έτετεύχει καταλύσεως. νῦν δ' ὁ μέν Ξέρξης ἦν 10 έκπεπηδηκώς πούς την ταραγήν, οί δ' Έλληνες είσπεσόντες είς την σχηνήν τους έγχαταληφθέντας έν 4 αὐτῆ σχεδὸν ἅπαντας ἐφόνευσαν. τῆς δὲ νυπτὸς καθεστώσης έπλανῶντο καθ' δλην την παρεμβολήν ζητοῦντες τὸν Ξέρξην εὐλόγως. ἡμέρας δὲ γενομέ- 15 νης καί της όλης περιστάσεως δηλωθείσης, οί μέν Πέρσαι θεωρούντες όλίγους όντας τούς Έλληνας, κατεφρόνησαν αὐτῶν, καὶ κατὰ στόμα μὲν οὐ συνεπλέχοντο, φοβούμενοι τὰς ἀρετὰς αὐτῶν, ἐχ δὲ τῶν πλαγίων καὶ ἐξόπισθεν περιιστάμενοι καὶ παν- 20 ταγόθεν τοξεύοντες και ακοντίζοντες απαντας απέκτειναν. of μέν ouv μετά Λεωνίδου τάς έν Θεομοπύλαις παρόδους τηρούντες τοιούτον έσγον τού βίου το τέλος.

11 Ων τὰς ἀρετὰς τίς οὐχ ἂν θαυμάσειεν; οῖτινες 25 μιἂ γνώμη χρησάμενοι τὴν μὲν ἀφωρισμένην τάξιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος οὐχ ἔλιπον, τὸν ἑαυτῶν δὲ βίον

1 ἀφήρητο v. 9 ἀνηρεδτο v. 12 ἐγκαταλειφθέντας cod., corr. Dind. 13 νυκτός] ἀ**ξ**ελήνου vel σκοτεινῆς add. Dind.

προθύμως έπέδωχαν είς την χοινην των Έλληνων σωτηρίαν, καί μαλλον είλοντο τελευταν καλώς η ζην άίσχοως. και την των Περσων δε κατάπληξιν ούκ άν τις απιστήσαι γενέσθαι. τίς γαο αν των 2 5 βαρβάρων ύπέλαβε το γεγενημένον; τίς δ' αν προσεδόκησεν ότι πεντακόσιοι τον αριθμον όντες έτόλμησαν έπιθέσθαι ταζς έχατόν μυριάσι; διό και τίς ούκ ἂν τῶν μεταγενεστέρων ζηλώσαι την άρετην των ανδρων, οίτινες τω μεγέθει της περιστάσεως 412 κατεσγημένοι τοις μέν σώμασι κατεπονήθησαν, ταις 10 δε ψυγαῖς ούγ ήττήθησαν; τοιναροῦν οὖτοι μόνοι των μνημονευομένων χρατηθέντες ένδοξότεροι γεγόνασι των άλλων των τὰς καλλίστας νίκας ἀπενηνεγμένων. χρή γάρ ούκ έκ των αποτελεσμάτων 15 κρίνειν τούς άγαθούς άνδρας, άλλ' έκ της προαιοέσεως· τοῦ μέν γάο ή τύγη χυρία, τοῦ δ' ή ποοαίρεσις δοκιμάζεται. τίς γάρ αν έκείνων άμείνους 3 άνδρας κρίνειεν, οίτινες ούδε τῷ χιλιοστῷ μέρει των πολεμίων ίσοι τον αριθμον όντες έτόλμησαν 20 τοις απιστουμένοις πλήθεσι παρατάξαι την έαυτων άρετήν; ού χρατήσειν των τοσούτων μυριάδων έλπίζοντες, άλλ' άνδραγαθία τους προ αύτων απαντας ύπερβαλειν νομίζοντες, και την μέν μάχην αύτοῖς εἶναι κρίνοντες πρός τοὺς βαρβάρους, τὸν 25 άγῶνα δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων κρίσιν πρός άπαντας τούς έπ' άρετη θαυμαζομένους ύπάρχειν.

4 ἀπιστήσαι] μεγίστην add. Madvig 6 τολμήσοιεν Dind. 15 προαιρέσεως] ἐπιβολῆς Dind. ex XXVI 24, 2 (cf. Floril. Vatic. II 568 Mai) 16 αὐτὴ ἡ προαίρεσις vel ἡ φρόνησις conicio, ἡ προθυμία Wurm 23 ἐν αὐτοῖς FMK, ἑαυτοἰς Eich.

4 μόνοι γάρ των έξ αίωνος μνημονευομένων είλοντο μαλλον τηρείν τούς της πόλεως νόμους η τάς ίδίας ψυγάς, ού δυσφορούντες έπι τῷ μεγίστους έαυτοις έφεστάναι πινδύνους, άλλὰ πρίνοντες εύπταιότατον είναι τοις άρετην άσχοῦσι τοιούτων άγώνων τυγ- 5 5 γάνειν. δικαίως δ' άν τις τούτους και της κοινης των Ελλήνων έλευθερίας αίτίους ήγήσαιτο ή τούς ύστερον έν ταις πούς Ξέρξην μάγαις νικήσαντας. τούτων γάρ των πράξεων μνημονεύοντες οί μέν βάρβαροι κατεπλάγησαν, οί δε Έλληνες παρωξύν-10 6 θησαν πρός την δμοίαν άνδραγαθίαν. καθόλου δέ μόνοι των ποδ έαυτων διά την ύπερβολην της άρετής είς άθανασίαν μετήλλαξαν. διόπεο ούχ οί των ίστοριών συγγραφείς μόνον, άλλά πολλοί και τών ποιητων καθύμνησαν αύτων τάς άνδραγαθίας. ών 15 γέγονε και Σιμωνίδης, δ μελοποιός, άξιον της άρετῆς αὐτῶν ποιήσας ἐγχώμιον, ἐν ῷ λέγει

τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων εὐκλεὴς μὲν ἀ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶτος 20 ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὕτ' εὐρὼς οῦθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν

άναθῶν.

ό δε σηκός οίκεταν εύδοξίαν Έλλάδος είλετο.

25

4 άλλα] άλλ ώς Ρ 14 μόνον Dind., μόνοι cod. πολλοί και Ρ, και πολλοί Α, και πολλοί και cet. 17 έν om. Ρ 20 ποὸ γόων Eich., προγόνων cod. μνάστης Ρ οίκτος Jacobs 24 ἀνδοῷν δ' ἀγαθῶν δδε Bergk 25 οίκετῶν cod., corr. Schneidewin είλατο cod. μαρτυρεί δε Λεωνίδας ο Σπάρτας βασιλεύς, άρετας μέγαν λελοιπώς κόσμον άέναόν τε κλέος.

Ήμεῖς δὲ ἀρχούντως περί τῆς τούτων τῶν ἀν-12 δρών άρετης είρηκότες έπάνιμεν έπί τὰ συνεγή τοις 5 είσημένοις. Ξέρξης γάρ των παρόδων τον είσημένυν τρόπου χρατήσας χαί χατά την παροιμίαν την 413 Καδμείαν νίκην νενικηκώς, όλίγους μέν των πολεμίων άνειλε, πολλαπλασίους δε των ίδίων άπώλεσεν. έπει δε πεζη των παρόδων έχυρίευσε, των 10 κατά την θάλατταν άγώνων έκρινε λαμβάνειν πείοαν. εύθύς οὖν τὸν ἀφηγούμενον τοῦ στόλου Με- 2 γαβάτην προσκαλεσάμενος διεκελεύσατο πλεΐν έπί τό των Έλλήνων ναυτιχόν και πειρασθαι παντί τω στόλω ναυμαχείν πρός τους Έλληνας. δ δε ταίς 3 15 τοῦ βασιλέως παραγγελίαις ἀχολουθῶν ἐχ Πύδνης τῆς Μαχεδονιχῆς ἀνήγθη παντί τῷ στόλω, καί κατέπλευσε τῆς Μαγνησίας ποὸς ἄχραν τὴν ὀνομαζομένην Σηπιάδα. ένταῦθα δὲ μεγάλου πνεύματος έπιγενομένου άπέβαλε ναῦς μακοὰς [τριήρεις] μέν 20 ύπερ τας τριαχοσίας, ίππαγωγούς δε και των άλλων παμπληθείς. λήξαντος δε του πνεύματος άναγθείς κατέπλευσεν είς 'Αφέτας τῆς Μαγνησίας. ἐκείθεν δε διαχοσίας τριήρεις έξεπεμψε, προστάξας τοις ήγεμόσι περιπλεύσαι καί την Εύβοιαν δεξιάν λαβόντας 25 κυκλώσασθαι τους πολεμίους. οί δ' Έλληνες ώρ-4 μουν μέν έπ' Άρτεμισίω της Εύβοίας, είχον δε τας πάσας τριήρεις διαχοσίας και δγδοήχοντα. και τού-

1 δε] δε και Bergk 2 άξυναόν ΡΑ 7 καδμίαν Ρ 19 τριήφεις del. Dind. 23 διακοσίας Ρ (Herod. VIII 7), τριακοσίας ν.

DIODORUS II.

των ήσαν των μεν Άθηναίων έκατον και τετταοάκοντα, αί δε λοιπαί των άλλων Έλλήνων. τούτων δε ναύαρχος μεν ήν Εύρυβιάδης δ Σπαρτιάτης. διώπει δε τα περί τον στόλον Θεμιστοπλής δ'Αθηναΐος. ούτος γάρ διά σύνεσιν καί στρατηγίαν με- 5 γάλης αποδογής έτύγγανεν ου μόνον έν τοις κατά τὸ ναυτικὸν Έλλησιν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶ τῶ Εὐουβιάδη, και πάντες τούτω προσέγοντες προθύμως 5 ύπήχουον. προτεθείσης δε βουλής έν τοις των νεων ήγεμόσι περί της ναυμαγίας, οί μεν άλλοι πάντες 10 την ήσυγίαν έχριναν έγειν χαί τον έπίπλουν των πολεμίων άναδέχεσθαι, μόνος δε Θεμιστοκλής την έναντίαν άπεφήνατο γνώμην, διδάσχων δτι συμφέρει παντί τῷ στόλφ συντεταγμένφ πλεϊν έπί τούς πολεμίους. ούτω γάρ αύτούς πλεονεκτήσειν άθρόαις 15 ταῖς ναυσίν έπιπλέοντας τοῖς διὰ τὴν ταραγήν διεσπασμένην έχουσι την τάξιν, ως αν έκ πολλων καί διεστηχότων λιμένων έχπλέουσι. τέλος δε χατά την Θεμιστοχλέους χρίσιν οι Έλληνες παντί τω στόλω 6 τοις πολεμίοις έπέπλευσαν. των δε βαρβάρων έκ 20 πολλών λιμένων άναγομένων, τὸ μὲν πρώτον οί περί τον Θεμιστοκλέα διεσπαρμένοις τοῖς Πέρσαις συμπλεχόμενοι πολλάς μέν ναῦς χατέδυσαν, οὐχ όλίγας δε φυγείν άναγκάσαντες μέχοι της γης κατεδίωξαν. μετά δέ ταῦτα παντός τοῦ στόλου συν- 25 αχθέντος καί γενομένης ναυμαχίας ίσχυρας, μέρει

1 * ἦσαν τῶν] ἦσαν αὐτῶν cod. 9 ἐπήκουον Ρ 13 ἀπεφήνατο Dind., ἀπεκρίνατο cod. 14 παντί Dind. (c. 22, 1), ἀεί cod.; ὅτι ἀεί τῷ στόλῷ συμφέρει FJK 22 διεσπαρμένοι ν. 414 μέν τῶν νεῶν ἐκάτεροι ἐπροτέρησαν, οὐδέτεροι δὲ όλοσχερεῖ νίκη πλεονεκτήσαντες νυκτός ἐπιλαβούσης διελύθησαν.

Μετά δὲ τὴν ναυμαχίαν χειμών ἐπιγενόμενος 13 5 μέγας πολλὰς ἐπτὸς τοῦ λιμένος ὁομούσας τῶν νεῶν διέφθειοεν, ὥστε δοκεῖν τὸ θεῖον ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν Ἑλλήνων, ἵνα τοῦ πλήθους τῶν βαφβαοικῶν νεῶν ταπεινωθέντος ἀντίπαλος ἡ τῶν Ἑλλήνων δύναμις γένηται καὶ πρὸς τὰς ναυμαχίας ἀξιόχοεως 10 διόπεο οἱ μὲν Ἐλληνες ἀεὶ μᾶλλον ἐθάρρουν, οἱ δὲ βάφβαροι ἀεὶ πρὸς τοὺς κινδύνους ἐγίνοντο δειλότεροι. οὐ μὴν ἀλλ' ἀναλαβόντες ἑαυτοὺς ἐκ τῆς ναυαγίας ἁπάσαις ταῖς ναυσιν ἀνήχθησαν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. οἱ δ' Ἐλληνες, προσγενομένων αὐτοῖς 2 15 τριήρων πεντήκοντα 'Αττικῶν, ἀντιπαρετάχθησαν τοῖς βαρβάροις. ἦν δ' αὐτῶν ἡ ναυμαχία παρα-

πλήσιος ταζς περί τὰς Θερμοπύλας μάχαις· οί μὲν γὰρ Πέρσαι διεγνώκεσαν βιάσασθαι τοὺς Έλληνας καὶ τὸν Εὔριπον διεκπλεῦσαι, οί δ' Έλληνες ἐμ-20 φράξαντες τὰ στενὰ προεμάχοντο τῶν ἐντὸς τῆς Εὐβοίας συμμαχούντων. γενομένης δὲ ναυμαχίας ίσχυρᾶς πολλαὶ νῆες παρ' ἀμφοτέρων διεφθάρησαν, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἠναγκάσθησαν ἀνακάμπτειν ἐπὶ τοὺς οἰκείους λιμένας. ἀριστεῦσαι δὲ ἐν ἀμ-25 φοτέραις ταζς ναυμαχίαις φασὶ παρὰ μὲν τοζς Έλλησιν 'Αθηναίους, παρὰ δὲ τοζς βαρβάροις Σιδωνίους. μετὰ δὲ ταῦτα οί Έλληνες ἀκούσαντες τὰ 3

1 προετέρησαν cod. (semper) 7 Έλληνικῶν Madvig 12 αύτούς v. 20 προεμάχοντο P, om. v. 22 ναῦς cod. άμφοτέροις malim

 $\mathbf{243}$

περί Θερμοπύλας γενόμενα, πυθόμενοι δὲ καί τοὺς Πέρσας πεξη προάγειν ἐπί τὰς 'Αθήνας, ἡθύμησαν· διόπερ ἀποπλεύσαντες εἰς Σαλαμῖνα διέτριβον ἐν-

4 ταῦθα. οί δ' Άθηναῖοι θεωροῦντες πανδημεί κινδυνεύοντας τοὺς ἐν ταῖς Ἀθήναις, τέκνα [μὲν] καὶ ⁵ γυναῖκας καὶ τῶν ἄλλων χρησίμων ὅσα δυνατὸν ἦν εἰς τὰς ναῦς ἐνθέντες διεκόμισαν εἰς Σαλαμῖνα.

5 δ δὲ τῶν Περσῶν ναύαρχος πυθόμενος τὸν τῶν πολεμίων ἀπόπλουν, κατῆρεν εἰς τὴν Εὔβοιαν μετὰ παντὸς τοῦ στόλου, καὶ τὴν τῶν Ἱστιαιέων πόλιν 10 βία χειρωσάμενος καὶ διαρπάσας τὴν χώραν αὐτῶν ἐδήωσεν.

- - 2 κατέφυγον. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς τὴν μὲν τῶν 20 Δωριέων χώραν διεξιὼν οὐδὲν ἠδίκει· συνεμάχουν γὰρ Πέρσαις· αὐτοῦ δὲ μέρος μὲν τῆς δυνάμεως ἀπέλιπε, καὶ προσέταξεν εἰς Δελφοὺς ἰέναι καὶ τὸ μὲν τέμενος τοῦ ᾿Απόλλωνος ἐμπρῆσαι, τὰ δὲ ἀναðήματα συλῆσαι, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἅλλων βαρβά-⁴¹⁵₂₅ ρων προελθὼν εἰς τὴν Βοιωτίαν κατεστρατοπέδευσεν.

5 μέν del. Dind., f. τε 6 και τῶν Ρ (c. 28, 5), τῶν τε ν. 9 κατῆφεν — στόλου και οπ. F, κατῆφεν — χειφωσάμενος οπ. Μ 10 ίστιαίων Ρ, ίστιέων ν. 16 τὰ Rhod., μετὰ cod. 17 αὐτοὺς PAF, αὐτοὺς cet. 19 παφνασῷ PFJ 22 αὐτοῦ Reiske, αὐτὸς cod. τῆς add. Dind. οί δ' έπι την σύλησιν τοῦ μαντείου πεμφθέντες 3 προηλθον μεν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Προναίας 'Αθηνᾶς, ἐνταῦθα δε παραδόξως ὅμβρων μεγάλων και κεραυνῶν πολλῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, 5 προς δε τούτοις τῶν χειμώνων πέτρας μεγάλας ἀπορρηξάντων είς το στρατόπεδον τῶν βαρβάρων, συνέβη διαφθαρηναι συχνούς τῶν Περσῶν, πάντας δε καταπλαγέντας την τῶν θεῶν ἐνέργειαν φυγείν ἐκ τῶν τόπων. το μεν οὖν ἐν Δελφοῖς μαντείον 4

- 10 δαιμονία τινί προνοία την σύλησιν διέφυγεν. οί δὲ Δελφοί τῆς τῶν θεῶν ἐπιφανείας ἀθάνατον ὑπόμνημα καταλιπεῖν τοῖς μεταγενεστέροις βουλόμενοι, τρόπαιον ἔστησαν παρὰ τὸ τῆς Προναίας ᾿Αθηνᾶς ἱερόν, ἐν ῷ τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐνέγραψαν,
- 15 μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου και μάρτυρα νίκας Δελφοί με στᾶσαν, Ζανι χαριζόμενοι

σύν Φοίβφ, πτολίπορθον άπωσάμενοι στίχα Μήδων και χαικοστέφανον φυσάμενοι τέμενος.

Ξέρξης δὲ διὰ τῆς Βοιωτίας διεξιών τὴν μὲν τῶν 5 20 Θεσπιέων χώραν κατέφθειρε, τὰς δὲ Πλαταιὰς ἐρήμους οὔσας ἐνέπρησεν· οί γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις κατοικοῦντες ἐπεφεύγεσαν εἰς Πελοπόννησον πανδημεί. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλόντες τὴν μὲν χώραν ἐδήωσαν, τὰς δὲ Ἀθήνας 25 κατέσκαψαν καὶ τοὺς τῶν θεῶν ναοὺς ἐνέπρησαν.

2 et 13 προυοίας cod., corr. Meursius (Herod. VIII 37) 3 παφαδόξων cod., corr. Dind. μεγάλων καί] και μεγά λων και PAL, και μεγάλων cet., τε μεγάλων και Dind. 6 είς] ές P 10 άπέφυγεν P 15 μνάμα ξέςξου P (μνᾶμ άλεξάνδοου P¹?); μνᾶμα μ' FL, μνᾶμαν Reiske 18 χαλικοστέφανον Wieseler τοῦ δὲ βασιλέως περὶ ταῦτα διατρίβοντος, κατέπλευσεν ὁ στόλος ἐκ τῆς Εὐβοίας εἰς τὴν Ἀττικήν, πεπορθηκώς τήν τε Εῦβοιαν καὶ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς.

Κατά δε τούτον τον καιρον Κερκυραίοι μεν 5 15 πληρώσαντες έξήμοντα τριήρεις διέτριβον περί την Πελοπόννησον, ώς μεν αύτοί φασιν, ού δυνάμενοι κάμψαι το περί τον Μαλέαν άκρωτήριον, ώς δέ τινες των συγγραφέων ίστορουσι, χαραδοχούντες τας του πολέμου δοπάς, δπως Περσών μέν κρατησάντων 10 έχείνοις δωσιν ύδωρ χαι γην, των δ' Έλλήνων νι-2 κώντων δόξωσιν αύτοις βεβοηθηκέναι. οί δε περί τήν Σαλαμίνα διατρίβοντες Άθηναΐοι, θεωρούντες την Αττικήν πυρπολουμένην και το τέμενος της 'Αθηνας αχούοντες κατεσκάφθαι, δεινως ήθύμουν. 15 δμοίως δε και τούς άλλους Έλληνας πολύς κατείγε φόβος πανταγόθεν συνεληλαμένους είς αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον. έδοξεν οὖν αὐτοῖς πάντας τοὺς έφ' ήγεμονίας τεταγμένους συνεδρεύσαι καί βουλεύσασθαι, κατά ποίους τόπους συμφέρει ποιείσθαι την 20 8 ναυμαγίαν. πολλών δε και ποικίλων λόγων δηθέντων, οί μέν Πελοποννήσιοι, της ίδίας μόνον άσφαλείας φροντίζοντες, έφασαν δεϊν περί τον Ισθμον συστήσασθαι τόν άγωνα τετειχισμένου γάο αύτοῦ **μαλώς, έάν τι περί την ναυμαγίαν γένηται πταϊσμα, 25** δυνήσεσθαι τους ήτυγηχότας είς έτοιμοτάτην άσφά-416 λειαν καταφυγείν την Πελοπόννησον έαν δε συγ-

8 τον om. v. μαλέ+αν (eras. ι) Ρ 11 δῶσιν Ρ, δώσειν v. 19 ηγεμονία FJ 20 ποιείσθαι Dind., πεποιήσθαι cod. 21 λόγων om. v. (cf. 18, 55, 2. 17, 73, 5)

κλείσωσιν έαυτούς είς μικράν νήσον τήν Σαλαμίνα, δυσβοηθήτοις κακοίς περιπεσείσθαι. Θεμιστοκλής 4 δε συνεβούλευσε περί την Σαλαμίνα ποιείσθαι τόν άγῶνα τῶν νεῶν πολλὰ γὰρ πλεονεκτήσειν ἐν ταϊς 5 στενοχωρίαις τοὺς όλίγοις σκάφεσι διαγωνιζομένους πρὸς πολλαπλασίας ναῦς. καθόλου δε τὸν περί τὸν 'Ισθμὸν τόπον ἀπεφαίνετο παντελῶς ἄθετον ἔσεσθαι πρὸς τὴν ναυμαχίαν ἕσεσθαι γὰρ πελάγιον τὸν ἀγῶνα, καὶ τοὺς Πέρσας διὰ τὴν εὐρυχωρίαν βα-10 δίως καταπονήσεσθαι τὰς όλίγας ναῦς ταις πολλαπλασίαις. ὁμοίως δε καὶ ἅλλα πολλὰ διαλεχθεἰς οίκεια τῆς περιστάσεως, ἅπαντας ἔπεισεν αὐτῷ συμψήφους γενέσθαι τοῦτον τὸν τρόπον.

Τέλος δὲ κοινοῦ δόγματος γενομένου περί Σα-16 15 λαμίνα ναυμαχείν, οί μὲν Ἐλληνες παφεσκευάζοντο τὰ πρός τοὺς Πέρσας και πρός τὸν κίνδυνον. ὁ ở οὖν Εὐρυβιάδης παραλαβῶν τὸν Θεμιστοκλέα παρακαλεῖν ἐπεχείρει τὰ πλήθη και προτρέπεσθαι πρòς τὸν ἐπιφερόμενον κίνδυνον. οὐ μὴν τὸ πλῆθος 20 ὑπήκουεν, ἀλλὰ πάντων καταπεπληγμένων τὸ μέγεθος τῶν Περσικῶν δυνάμεων οὐδεἰς προσείχε τοῖς ἡγεμόσιν, ἀλλ' ἕκαστος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἐκπλεῖν ἔσπευδεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. οὐδὲν δ' ἦττον 2 καὶ τὸ πεζὸν στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἐδεδίει τὰς 25 τῶν πολεμίων δυνάμεις, ἥ τε τῶν περί Θερμοπύλας ἀπώλεια τῶν ἀξιολογωτάτων ἀνδρῶν παρείχετο κατάπληξιν, καὶ τὰ περί τὴν Ἀττικὴν συμπτώματα πρὸ ὀφθαλμῶν ὅντα πολλὴν ἀθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἐλ-

8 πρὸς] περί Ρ 12 αύτῷ Wess. 15 [~]Ελληνες] ήγεμόνες Sintenis 24 πεζικόν Ρ, Περσικόν τ.

- 3 λησιν. οί δὲ σύνεδροι τῶν Ἑλλήνων δρῶντες τὴν τῶν ὅχλων ταραχὴν καὶ τὴν ὅλην ἔκπληξιν, ἐψηφί-
- σαντο διατειχίζειν τον Ίσθμόν. και ταχύ τῶν ἔργων συντελεσθέντων διὰ την προθυμίαν και τὸ πληθος τῶν ἐργαζομένων, οί μὲν Πελοποννήσιοι ἀχύρουν 5 τὸ τείχος, διατείνον ἐπι σταδίους τετταράκοντα ἀπὸ Λεχαίου μέχρι Κεγχρεῶν, οί δ' ἐν τῆ Σαλαμίνι διατρίβοντες μετὰ παντὸς τοῦ στόλου κατεπλάγησαν ἐπι τοσοῦτον, ὥστε μηκέτι πειθαρχεῖν τοῦς ἡγεμόσιν.
- 17 δ δε Θεμιστοκλής δρών τον μεν ναύαρχον Εύρυ- 10 βιάδην μή δυνάμενον περιγενέσθαι τής τοῦ πλήθους δρμής, τὰς δε περί Σαλαμίνα δυσχωρίας δύνασθαι πολλὰ συμβαλέσθαι προς την νίκην, ἐμηχανήσατό τι τοιοῦτον· ἔπεισέ τινα προς τον Ξέρξην αὐτομολῆσαι καὶ διαβεβαιώσασθαι, διότι μέλλουσιν αί κατὰ 15 Σαλαμίνα νῆες ἀποδιδράσκειν ἐκ τῶν τόπων καὶ
- 2 πρός τον Ίσθμον άθροίζεσθαι. διόπερ ό βασιλευς διὰ τὴν πιθανότητα τῶν προσαγγελθέντων πιστεύσας, ἔσπευδε κωλῦσαι τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῶν Ἑλλήνων τοῖς πεζοῖς στρατοπέδοις πλησιάζειν. εὐθὺς 20 οὖν τὸ τῶν Αἰγυπτίων ναυτικὸν ἐξέπεμψε, προστάξας ἐμφράττειν τὸν μεταξὺ πόρον τῆς τε Σαλα-417 μῖνος καὶ τῆς Μεγαρίδος χώρας. τὸ δὲ ἄλλο πλῆθος τῶν νεῶν ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, προστάξας ἐξάπτεσθαι τῶν πολεμίων καὶ ναυμαχία κρίνειν τὸν 25 ἀγῶνα. ἦσαν δὲ αἰ τριήρεις διατεταγμέναι κατὰ ἔθνος ἑξῆς, ῖνα διὰ τὴν ὁμοφωνίαν καὶ γνῶσιν

7 κεγχραίων Ρ 14 τόν om. P

τοῦ ναυτικοῦ στόλου, τὸ μὲν δεξιὸν κέφας ἐπείχον Φοίνικες, τὸ δ' εὐώνυμον οἱ μετὰ τῶν Περσῶν ὄντες Ἐλληνες. οἱ δὲ τῶν Ἰώνων ἡγεμόνες ἀπέστειλαν ἄνδφα Σάμιον πρὸς τοὺς Ἐλληνας τὸν διασα-5 φήσοντα περὶ τῶν δεδογμένων τῷ βασιλεί καὶ περὶ τῆς ὅλης ἐκτάξεως, καὶ διότι κατὰ τὴν μάχην ἀποστήσονται τῶν βαφβάφων. τοῦ δὲ Σαμίου λάθφα 4 διανηξαμένου καὶ περὶ τούτου διασαφήσαντος τοῖς περὶ τὸν Εὐρυβιάδην, ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς, κατὰ νοῦν 10 αὐτῷ προκεχωφηκότος τοῦ στρατηγήματος, περιχαφὴς ἦν καὶ τὰ πλήθη παρεκάλεσεν εἰς τὸν κίνδυνον, οἱ δ' Ἐλληνες ἐπὶ τῆ τῶν Ἰώνων ἐπαγγελία θαρφήσαντες, καὶ τῆς περιστάσεως βιαζομένης αὐτοὺς παρὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν ναυμαχεῖν, ἀπὸ τῆς 15 Σαλαμίνος προθύμως συγκατέβαινον εἰς τὴν ναυ-

- μαχίαν. τέλος δὲ τῶν περὶ τὸν Εὐρυβιάδην καὶ 18 Θεμιστοκλέα διαταξάντων τὰς δυνάμεις, τὸ μὲν εὐώνυμον μέρος ἐπεῖχον Άθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, πρὸς τὸ τῶν Φοινίκων ναυτικὸν ἀντιταχθησόμενοι²⁰ 20 μεγάλην γὰρ οἱ Φοίνικες ὑπερογὴν εἶχον διά τε τὸ
- κεγαμήρ γαζ οι Γουρμός ομοζοχήρ όχου στα το το πληθος και δια την έκ προγόνων έν τοις ναυτικοίς έργοις έμπειρίαν. Αίγινηται δε και Μεγαρείς το 2 δεξιον κέρας άνεπλήρουν. ούτοι γάρ έδόκουν είναι ναυτικώτατοι μετά τους 'Αθηναίους και μάλιστα
 φιλοτιμήσεσθαι δια το μόνους των Έλλήνων μηδεμίαν έχειν καταφυγήν, εί τι συμβαίη πταισμα κατά την ναυμαχίαν. την δε μέσην τάξιν έπειχε το λοιπόν των Έλλήνων πληθος. ούτοι μεν ούν τοῦτον

6 διότι P¹, ότι P² 25 φιλοτιμηθήσεσθαι cod. (cf. I p. XL) 26 συμβαίνει P τον τρόπον συνταχθέντες έξέπλευσαν, και τον πόφον 3 μεταξύ Σαλαμίνος και ήρακλείου κατείχον δ δε βασιλεύς τῷ μεν ναυάρχω προσέταξεν ἐπιπλείν τοῖς πολεμίοις, αὐτὸς δ' εἰς τὸν ἐναντίον τόπον τῆς Σαλαμίνος παρῆλθεν, έξ οὖ θεωρείν ἦν τὴν ναυμαχίαν 5

- 4 γινομένην. οί δὲ Πέρσαι τὸ μὲν πρῶτον πλέοντες διετήρουν τὴν τάξιν, ἔχοντες πολλὴν εὐρυχωρίαν ὡς δ' εἰς τὸ στενὸν ἦλθον, ἠναγκάζοντο τῶν νεῶν τινας ἀπὸ τῆς τάξεως ἀποσπᾶν, καὶ πολὸν ἐποίουν
- 5 θόφυβον. δ δε ναύαρχος πφοηγούμενος τῆς τάξεως 10 καὶ πρῶτος συνάψας μάχην διεφθάφη λαμπρῶς ἀγωνισάμενος. τῆς δε νεὼς βυθισθείσης, ταραχή κατέσχε τὸ ναυτικὸν τῶν βαφβάφων· πολλοὶ μεν γὰφ ἦσαν οἱ προστάττοντες, οὐ ταὐτὰ δ' ἕκαστος παφήγγελλε. διὸ καὶ τοῦ πλεῖν εἰς τοῦμπροσθεν ἐπέσχον, 15 ἀνακωχεύοντες δ' ἀνεχώρουν εἰς τὴν εὐφυχωρίαν.
- 6 οί δε 'Αθηναίοι θεωφοῦντες τὴν ταφαχὴν τῶν βαφβάφων ἐπέπλεον τοῖς πολεμίοις, καὶ τὰς μὲν τοῖς ἐμβόλοις ἔτυπτον, ὧν δὲ τοὺς ταφσοὺς παφέσυφον·418 τῆς δ' εἰφεσίας οὐχ ὑπηφετούσης, πολλαὶ τῶν Πεφ- 20 σῶν τφιήφεις πλάγιαι γινόμεναι ταῖς ἐμβολαῖς πυκνῶς κατετιτφώσκοντο. διὸ καὶ πφύμναν μὲν ἀνακφούεσθαι κατέπαυσαν, εἰς τοὐπίσω δὲ πλέουσαι
- 19προτροπάδην έφευγου. των δε Φοινισσων και Κυπρίων νεων ύπο των Άθηναίων χειρουμένων, αί 25 των Κιλίκων και Παμφύλων, έτι δε [και] Λυκίων νηςς, έχόμεναι τούτων ούσαι, το μεν πρωτον εύρώ-

4 τόπον] λόφον Reiske 5 ην om. P et post γινομένην in margine add. ἕμελλεν P¹ 20 δ' είρεσίας P, διηρεσίας AFKL 21 τοις έμβόλοις Cobet 26 καί om. P

στως άντείχοντο, ώς δ' είδον τὰς πρατίστας ναῦς πρός φυγήν ώρμημένας, και αύται τον κίνδυνον έξέλιπον. έπι δε θατέρου κέρατος γενομένης καρ- 2 τεράς ναυμαχίας μέχρι μέν τινος ίσόρροπος ήν δ 5 κίνδυνος ώς δε οι Άθηναΐοι πρός την γην καταδιώξαντες τούς Φοίνικας καί Κυπρίους έπέστρεψαν, έκβιασθέντες ύπο τούτων έτράπησαν οί βάρβαροι καί πολλάς ναῦς ἀπέβαλον. οί μέν οὖν Έλληνες 3 τοῦτον τὸν τρόπον προτερήσαντες ἐπιφανεστάτη ναυ-10 μαχία τούς βαρβάρους ένίκησαν. κατά δε τον κίνδυνον διεφθάρησαν! νήες των μέν Έλλήνων τετταράκοντα, των δε Περσων ύπερ τας διακοσίας χωρίς των σύν αύτοις άνδράσι ληφθεισων. δ δέ βασι-4 λεύς παρ' έλπίδας ήττημένος των μέν Φοινίχων των 15 αρξάντων της φυγης τούς αίτιωτάτους απέκτεινε, τοις δ' άλλοις ηπείλησεν έπιθήσειν την προσήκουσαν τιμωρίαν. οί δε Φοίνικες φοβηθέντες τας απειλάς το μέν πρώτον είς την Αττικήν κατέπλευσαν, τῆς δὲ νυχτὸς ἐπιγενομένης ἀπῆραν είς τὴν Ἀσίαν. 20 Θεμιστοκλής δε δόξας αίτιος γενέσθαι τής νίκης, 5 έτερον ούκ έλαττον τούτου στρατήγημα έπενόησε. φοβουμένων γάρ των Έλλήνων πεζη διαγωνίζεσθαι πούς τοσαύτας μυριάδας, έταπείνωσε πολύ τας δυνάμεις των πεζων στρατοπέδων τοιώδέ τινι τρόπω. 25 τον παιδαγωνόν των ίδίων υίων απέστειλε πρός τον Ξέρξην δηλώσοντα, διότι μέλλουσιν οι Έλληνες πλεύσαντες έπι το ζεύγμα λύειν την γέφυραν. διόπερ 6

δ βασιλεύς πιστεύσας τοις λόγοις δια την πιθανό-

2 αύται AF 11 ναῦς cod.

τητα, περίφοβος ἐγένετο μὴ τῆς εἰς τὴν ᾿Ασίαν ἐπανόδου στερηθῆ, τῶν Ἑλλήνων θαλαττοκρατούντων, ἔγνω δὲ τὴν ταχίστην διαβαίνειν ἐκ τῆς Εὐφώπης εἰς τὴν ᾿Ασίαν, καταλιπών Μαφδόνιον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἀρίστων ἱππέων τε καὶ πεζῶν, ὧν ὁ 5 σύμπας ἀριθμὸς ὑπῆρχεν οὐκ ἐλάττων τῶν τετταφάκοντα μυριάδων. Θεμιστοκλῆς μὲν οὖν δυσί στρατηγήμασι χρησάμενος μεγάλων προτερημάτων αίτιος ἐγένετο τοῖς Ἐλλησι. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πραχθέντα ἐν τούτοις ἦν.

- 20 'Ημεϊς δὲ ἀρχούντως διεληλυθότες περὶ τῶν κατὰ τὴν Εὐφώπην πραχθέντων, μεταβιβάσομεν τὴν διήγησιν ἐπὶ τὰς ἑτεφογενεῖς πράξεις. Καρχηδόνιοι γὰφ συντεθειμένοι πρὸς Πέρσας τοῖς αὐτοῖς καιροῖς καταπολεμῆσαι τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν Έλληνας, 15 μεγάλας παρασκευὰς ἐποιήσαντο τῶν πρὸς τὸν πό-419 λεμον χρησίμων. ὡς δ' εὐτρεπῆ πάντα αὐτοῖς ὑπῆρχε, στρατηγὸν εῖλοντο 'Δμίλχωνα, τὸν μάλιστα
 - 2 παρ' αὐτοῦς θαυμαζόμενον προκρίναντες. οὖτος δὲ παραλαβῶν πεζάς τε καὶ ναυτικὰς δυνάμεις μεγάλας 20 ἐξέπλευσεν ἐκ τῆς Καρχηδόνος, ἔχων πεζὴν μὲν δύναμιν οὐκ ἐλάττω τῶν τριάκοντα μυριάδων, ναῦς δὲ μακρὰς πλείους τῶν διακοσίων, καὶ χωρἰς πολλὰς ναῦς φορτίδας τὰς κομιζούσας τὴν ἀγοράν, ὑπὲρ τὰς τρισχιλίας. οὖτος μὲν οὖν διανύσας τὸ Λιβυ- 25

3 δέ] δέ δια P
(cf. 28, 4 et 30, 1)
14 συντιθέμενοι cod., corr. Dind.
18 ίμίλαωνα P, μίλχωνα HL, μίλωνα A
13, δισχιλίων cod.
16 τετταφάκοντα] τριάκοντα Wess.
10 πραχθέντα] τοις Έλλησιν add. P
23 διακοσίων Dind. (cf. 1, 5 et 37, πολλάς del. Madvig
25 τρισχιλίους P

κόν πέλαγος και γειμασθείς απέβαλε των σκαφων τὰ κομίζοντα τοὺς ίππεῖς καὶ τὰ ἄρματα. καταπλεύσας δε της Σιπελίας είς τον έν τω Πανόρμω λιμένα διαπεπολεμηκέναι τον πόλεμον έφησε. πεφο-5 βησθαι γάρ μήποτε ή θάλαττα τούς Σικελιώτας έξέληται τῶν κινδύνων. ἐπὶ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀνα- 3 λαβών τούς στρατιώτας καί διορθωσάμενος την έν τῶ γειμῶνι γενομένην ναυαγίαν, προῆγε μετὰ τῆς δυνάμεως έπὶ τὴν Ἱμέραν, συμπαραπλέοντος τοῦ 10 ναυτικοῦ. ὡς δ' ἦλθε πλησίον τῆς προειοημένης πόλεως, δύο παρεμβολάς έθετο, την μέν τῷ πεζῷ στρατεύματι, την δε τη ναυτική δυνάμει. και τάς μέν μαχράς ναῦς ἁπάσας ένεώλχησε χαί τάφρω βαθεία και τείχει ξυλίνω περιέλαβε, την δε των πε-15 ζων παρεμβολήν ώγύρωσεν άντιπρόσωπον ποιήσας τη πόλει καί παρεκτείνας από του ναυτικού παρατειχίσματος μέχοι των υπερχειμένων λόφων. χαθό- 4 λου δέ παν τό πρός δυσμάς μέρος καταλαβόμενος, τήν μέν άγοράν απασαν έκ των φορτίδων νεων 20 έξείλετο, τὰ δὲ πλοῖα ἅπαντα ταχέως έξαπέστειλε, προστάξας έκ τε τῆς Λιβύης και Σαρδοῦς σῖτον και την άλλην άγοραν κομίζειν. αύτος δε τους άρίστους 5 των στρατιωτων άναλαβών ήχεν έπι την πόλιν, και τῶν Ἱμεραίων τοὺς ἐπεξιόντας τρεψάμενος καὶ πολ-25 λούς ανελών κατεπλήξατο τούς έν τη πόλει. διο καί Θήρων δ Άκραγαντίνων δυνάστης, έχων δύναμιν ίκανην και παραφυλάττων την Ιμέραν, φοβηθείς εύθύς απέστειλεν είς τας Συρακούσας, άξιῶν τον

8 γινομένην P, om. FJM 10 ήλθον P 20 πλοΐα Ρ. λοιπά ν. 21 Γέλωνα βοηθείν την ταχίστην. δ δε Γέλων και αύτος ήτοιμακώς ήν την δύναμιν, πυθόμενος δε την των Ίμεραίων άθυμίαν άνέζευξεν έκ των Συρακουσων κατά σπουδήν, έχων πεζούς μέν ούκ έλάττους τών πενταχισμυρίων, ίππεῖς δὲ ὑπὲρ τοὺς πεντα- 5 χισχιλίους. διανύσας δε ταχέως την όδον χαί πλησιάσας τη πόλει των Ίμεραίων, έποίησε θαρρεϊν τούς πρότερον καταπεπληγμένους τὰς τῶν Καργη-2 δονίων δυνάμεις. αύτος μέν γάρ στρατοπεδείαν οίχείαν βαλόμενος των περί την πόλιν τόπων, ταύ- 10 την μέν ωχύρωσε τάφρω βαθεία και χαρακώματι περιλαβών, τούς δ' ίππεις απαντας έξαπέστειλεν έπλ τούς κατά την χώραν πλανωμένους των πολεμίων καί περί τας ώφελείας διατρίβοντας. ούτοι δέ πα- 420 ραδόξως έπιφανέντες διεσπαρμένοις άτάκτως κατά 15 την χώραν, τοσούτους άνηγον αίχμαλώτους δσους έχαστος άγειν ήδύνατο. είσαγθέντων δε αίγμαλώτων είς την πόλιν πλειόνων η μυρίων, δ μεν Γέλων μεγάλης αποδοχής έτύγχανεν, οί δε κατα την Ίμέ-3 ραν κατεφρόνησαν των πολεμίων. ακόλουθα δε 20 τούτοις πράττων δ μέν Γέλων ἁπάσας τὰς πύλας. άς διά φόβον πρότερον ένωχοδόμησαν οί περί Θήρωνα, ταύτας τούναντίον διὰ την καταφρόνησιν έξωχοδόμησε, χαί άλλας προσκατεσκεύασε, δι' ών ήν εύχρηστεϊσθαι πρός τὰς κατεπειγούσας χρείας. κα- 25 θόλου δε Γέλων στρατηγία και συνέσει διαφέρων

10 βαλλόμενος Ρ 16 δσους Ρ, δσου ν. 22 άνωκοδόμησαν cod., corr. Wess. 25 εύχοηστεισθαι Ρ (ut coni. Madvig), εύχοηστός τε ν. τὰς om. Ρ

εύθύς έζήτει, δι' ού τρόπου καταστρατηγήσας τούς

254.

βαρβάρους άκινδύνως αύτων άρδην άνελει την δύναμιν. συνεβάλετο δε αύτω και το αυτόματον πρός την επίνοιαν μεγάλα, τοιαύτης γενομένης περιστάκρίναντος αύτοῦ τὰς τῶν πολεμίων ναῦς 4 σεως. 5 έμπρησαι, καί τοῦ 'Αμίλκα διατρίβοντος μέν κατά τήν ναυτικήν στρατοπεδείαν, παρασκευαζομένου δέ θύειν τῷ Ποσειδῶνι μεγαλοπρεπῶς, ἦχον ἀπὸ τῆς γώρας ίππεις άγοντες πούς τον Γέλωνα βιβλιαφόοον έπιστολάς χομίζοντα παρά Σελινουντίων, έν αξς 10 ήν γεγραμμένον, ότι πρός ην έγραψεν ημέραν 'Αμίλκας άποστεϊλαι τούς ίππεῖς, πρός αὐτὴν ἐκπέμψουσιν. ούσης δε της ήμέρας ταύτης καθ' ην εμελλε συν- 5 τελείν την θυσίαν 'Αμίλχας, κατά ταύτην Γέλων απέστειλεν ίδίους ίππεζς, οἶς ἦν προστεταγμένον 15 περιελθεΐν τούς πλησίον τόπους και προσελαύνειν αμ' ήμέρα πρός την ναυτικήν στρατοπεδείαν, ώς όντας Σελινουντίων συμμάχους, γενομένους δ' έντός τοῦ ξυλίνου τείχους τὸν μέν 'Αμίλκαν ἀποκτείναι, τὰς δὲ ναῦς έμπρῆσαι. έξέπεμψε δὲ καί σκοπούς 20 είς τούς ύπερχειμένους λόφους, οίς προσέταξεν, δταν ίδωσι τούς ίππεις γενομένους έντος του τείχους, ἆραι τὸ σύσσημον. αὐτὸς δ' ἅμ' ἡμέρα τὴν δύναμιν διατεταχώς ανέμενε την από των σχοπων έσομένην δήλωσιν. των δ' ίππέων αμα τη κατά τόν 22 25 ήλιου άνατολή προσιππευσάντων τη ναυτική των Καργηδονίων στρατοπεδεία, και προσδεχθέντων ύπο των φυλάκων ώς συμμάχων, ούτοι μέν εύθύς προσ-

1 ἀνέλη cod., corr. Hert. 11 αὐτὴν] αὐτὶν Rhod. 15 τόπους] λόφους Reiske 18 τείχους — 21 ἐντὸς τοῦ om. L

δραμόντες τω 'Αμίλκα περί την θυσίαν γινομένω. τούτον μέν άνείλον, τάς δε ναύς ενέπρησαν επειτα των σχοπων ἀράντων τὸ σύσσημον, δ Γέλων πάση τη δυνάμει συντεταγμένη προηγεν έπι την παρεμ-2 βολήν των Καργηδονίων. οι δε έν τη στρατοπεδεία 421 των Φοινίχων ήγεμόνες το μέν πρωτον έξαγαγόντες την δύναμιν απήντων τοις Σικελιώταις καί συνάψαντες μάχην εύρώστως ήγωνίζοντο. όμοῦ δὲ ταῖς σάλπινξιν έν αμφοτέροις τοις στρατοπέδοις έσήμαινον τό πολεμικόν, καί κραυγή των δυνάμεων έναλ- 10 λὰξ ἐγίνετο, φιλοτιμουμένων ἀμφοτέφων τῷ μεγέθει 8 τῆς βοῆς ὑπεραραι τοὺς ἀντιτεταγμένους. πολλοῦ δε γενομένου φόνου, και της μάχης δεύρο κάκεισε ταλαντευομένης, ἄφνω τῆς κατὰ τὰς ναῦς φλογὸς άρθείσης είς ύψος, καί τινων άπαγγειλάντων τον 15 τοῦ στρατηγοῦ φόνον, οί μὲν Έλληνες έθάρρησαν, καί ταις φωναίς και ταις έλπίσι της νίκης έπαρθέντες τοις φρονήμασιν έπέκειντο θρασύτερον τοις βαρβάροις, οί δε Καργηδόνιοι καταπλαγέντες καλ 4 την νίκην απογνόντες πρός φυγην έτραπησαν. τοῦ 20 δε Γέλωνος παραγγείλαντος μηδένα ζωγρεϊν, πολύς έγένετο φόνος των φευγόντων, και πέρας κατεκόπησαν αύτων ούκ έλάττους των πεντεκαίδεκα μυοιάδων. οί δε λοιποί συνόντες επί τινα τόπον έρυμνον το μέν πρώτον ήμύνοντο τούς βιαζομένους, 25

1 γενομένω AL 4 *ποοῆγεν] ποσσήγαγεν FKM, ποσσῆγεν cet. 6 ἐξάγοντες cod., corr. Eich. 7 Σικελοῖς cod., corr. Wess. 17 ταις φωναῖς καὶ (καὶ om. edit.) del. Reiske; ἐθάροησαν ταις ἐμφανεστάταις (ἀσφαλεστάταις Wurm, φανείσαις Madvig); ἐλπίσι τῆς νίκης καὶ ἐπαρθέντες Bezzel 18 τοις φρονήμασιν del. Bek. 24 φεύγοντες cod., corr. Dind.

άνυδρον δε κατειληφότες τόπον και τω δίψει πιεζόμενοι ήναγκάσθησαν έαυτούς παραδοῦναι τοῖς κρατοῦσι. Γέλων δὲ ἐπιφανεστάτη μάγη νικήσας, καί 5 ταύτην κατωρθωκώς μάλιστα διά της ίδίας στρατη-5 γίας, περιβόητου έσχε την δόξαν ου μόνον παρά τοῖς Σικελιώταις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ούδείς γάο των ποό αύτοῦ μνημονεύεται τοιούτω 6 στρατηγήματι κεχοημένος, ούδε πλείονας έν μια παρατάξει κατακόψας των βαρβάρων ούδε πληθος 10 αίγμαλώτων τοσούτον γειρωσάμενος. διό και πολλοί 23 των συννραφέων παραβάλλουσι ταύτην την μάγην τῆ περί Πλαταιὰς γενομένη τοῖς Έλλησι καὶ στρατήνημα το Γέλωνος τοις έπινοήμασι τοις Θεμιστοκλέους, καl το πρωτεΐον διά τάς άμφοτέρων ύπερ-15 βολάς της άρετης οι μέν τούτοις, οι δέ τοις έτέροις άπονέμουσι. και γάρ των κατά την Έλλάδα και 2 των κατά την Σικελίαν ποό της μάγης καταπεπληγμένων το πλήθος των βαρβαρικών δυνάμεων, οί κατὰ Σικελίαν πρότερον νικήσαντες έποίησαν 20 τούς κατά την Έλλάδα θαρρησαι, πυθομένους την τοῦ Γέλωνος νίπην παὶ τῶν τὴν ὅλην ἡγεμονίαν παρ' άμφοτέροις έσχηκότων παρά μέν τοις Πέρσαις διαπεφευγέναι τον βασιλέα και πολλάς μυριάδας μετ' αύτοῦ, παρὰ δὲ τοῖς Καρχηδονίοις μὴ μόνον 25 απολέσθαι τον στρατηγόν, αλλά καί τους μετασχόντας τοῦ πολέμου κατακοπηναι, και τὸ δη λεγόμενον

12 στρατήγημα τὸ] στρατηγήματα Ρ, στρατηγήματος AFK 16 γὰρ τῶν — τὴν Σικελίαν om. FJKM post δυνάμεων inserentes: τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν Ἑλλήνων 22 Πέρσαις] συνέβη add. Reiske et Madvig Dioponus II.

3 μηδὲ ἄγγελον είς τὴν Καρχηδόνα διασωθῆναι. πρός 422 δὲ τούτοις τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἡγεμόνων παρὰ μὲν τοῖς Ἐλλησι Παυσανίαν καὶ Θεμιστοκλέα, τὸν μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν θανατωθῆναι διὰ πλεονεξίαν καὶ προδοσίαν, τὸν δ' ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλά- 5 δος ἐξελαθέντα καταφυγεῖν πρὸς τὸν ἐχθρότατον Ξέρξην καὶ παρ' ἐκείνω βιῶσαι μέχρι τῆς τελευτῆς, Γέλωνα δὲ μετὰ τὴν μάχην ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀποδοχῆς τυγχάνοντα παρὰ τοῖς Συρακοσίοις ἐγγηρᾶσαι τῆ βασιλεία καὶ τελευτῆσαι θαυμαζόμενον, καὶ το- 10 σοῦτον ἰσχῦσαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὕνοιαν παρὰ τοῖς πολίταις, ῶστε καὶ τρισὶν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἐκείνου τὴν ἀρχὴν διαφυλαχθῆναι.

'Αλλά γάο τούτων οι δικαίαν δόξαν κεκτημένοι τούς προσήκοντας έπαίνους και παρ' ήμῶν ἔχουσιν, 15

- 24 έπι δε το συνεχες τοις προειοημένοις μεταβησόμεθα. συνέβη γαο τη αυτή ήμέοα τον Γέλωνα νικησαι και τους περί Θερμοπύλας μετά Λεωνίδου διαγωνίσα. σθαι ποος Ξέοξην, ώσπεο έπίτηδες τοῦ δαιμονίου περί τον αυτόν καιούν ποιήσαντος γενέσθαι τήν τε 20 καλλίστην νίκην και την ένδοξοτάτην ήτταν. μετά
 - 2 δὲ τὴν γενομένην μάχην ποὸς τῆ πόλει τῶν Ἱμεραίων εἴκοσι νῆες μακραὶ διέφυγον τὸν κίνδυνον, ἂς ᾿Αμίλκας ἐνεώλκησε ποὸς τὰς ἀναγκαίας χοείας. διὸ καὶ τῶν ἀνδοῶν σχεδὸν ἁπάντων τῶν μὲν ἀνη- 25 ρημένων, τῶν δὲ ἐζωγοημένων, ἔφθασαν αὖται τὸν ἀπόπλουν ποιησάμεναι. πολλοὺς δὲ τῶν φευγόντων

3 Παυσανίου καὶ Θεμιστοκλέους cod., corr. Steph. 7 τῆς om. v. 12 τῆς οἰκίας τῆς Ρ, τῆς οἰκίας v. 14 γὰρ PL, γὰρ περὶ cet. 23 ναῦς cod. (cf. I p. LXI) 24 ἀμίλκας] ὁ μίλκας P^1 ; οὐκ add. Rhod. (c. 20, 3)

άναλαβούσαι, καί διά τούτο κατάγομοι γενόμεναι, περιέπεσον γειμώνι και πασαι διεφθάρησαν. όλίγοι δέ τινες έν μικοῶ σκάφει διασωθέντες είς Καργηδόνα διεσάφησαν τοις πολίταις, σύντομον ποιησά-5 μενοι την απόφασιν, ότι πάντες οί διαβάντες είς την Σικελίαν απολώλασιν. οί δε Καργηδόνιοι παρ' 3 έλπίδας μεγάλη συμφορά περιπεσόντες έπι τοσούτο κατεπλάγησαν, ώστε τὰς νύκτας ἅπαντας διαγουπνείν φυλάττοντας την πόλιν, ως τοῦ Γέλωνος πάση τη 10 δυνάμει παραχοήμα διεγνωκότος πλεϊν έπλ την Καογηδόνα. διὰ δὲ τὸ πληθος τῶν ἀπολωλότων ή τε 4 πόλις έπένθησε κοινή και κατ' ίδίαν αι των ίδιωτων οίκίαι κλαυθμού και πένθους έπληρούντο. οί μέν γάρ υίούς, οί δε άδελφούς έπεζήτουν, πλεϊστοι 15 δε παϊδες δοφανοί πατέρων γεγονότες έρημοι ωδύοοντο τόν τε των γεγεννηκότων θάνατον καί την ίδίαν έρημίαν των βοηθούντων. οί δε Καρχηδόνιοι φοβούμενοι μή φθάση διαβάς είς Λιβύην Γέλων, εύθύς έξέπεμψαν πρός αύτον πρεσβευτάς αύτοχρά-20 τορας τούς δυνατωτάτους είπειν τε καί βουλεύ-สลสสินเ.

Ο δὲ Γέλων μετὰ τὴν νίκην τούς τε ίππεζς τοὺς 25 ἀνελόντας τὸν Ἀμίλκαν δωρεαζς ἐτίμησε καὶ τῶν ἅλλων τοὺς ἠνδραγαθηκότας ἀριστείοις ἐκόσμησε. 25 τῶν δὲ λαφύρων τὰ καλλιστεύοντα παρεφύλαξε, βουλόμενος τοὺς ἐν ταζς Συρακούσαις νεὼς κοσμῆ-423 σαι τοἰς σκύλοις· τῶν δ' ἅλλων πολλὰ μὲν ἐν Ἱμέρα προσήλωσε τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ίερῶν, τὰ δὲ

19 noos] els P

17*

λοιπὰ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων διεμέρισε τοῖς συμμάχοις, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν συστρατευσάντων τὴν 2 ἀναλογίαν ποιησάμενος. αί δὲ πόλεις εἰς πέδας κατέστησαν τοὺς διαιρεθέντας αἰχμαλώτους, καὶ τὰ δημόσια τῶν ἔργων διὰ τούτων ἐπεσκεύαζον. πλεί- 5 στους δὲ λαβόντες 'Ακραγαντίνοι τήν τε πόλιν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν ἐκόσμησαν· τοσοῦτον γὰρ παρ' αὐτοῖς τῶν ἡλωκότων ἦν τὸ πλῆθος, ὥστε πολλοὺς τῶν ἰδιωτῶν παρ' αὐτοῖς ἔχειν δεσμώτας πεντακοσίους. συνεβάλετο γὰρ αὐτοῖς πρός τὸ πλῆθος τῶν 10 αἰχμαλώτων οὐ μόνον ὅτι πολλοὺς στρατιώτας ἀπεσταλκότες ἦσαν ἐπὶ τὴν μάχην, ἀλλὰ καὶ διότι γενομένης τῆς τροπῆς πολλοὶ τῶν φευγόντων εἰς τὴν μεσόγειον ἀνεχώρησαν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν 'Ακραγαντίνων, ὧν ἁπάντων ὑπὸ τῶν 'Ακραγαντίνων 15

3 ζωγοηθέντων ἔγεμεν ἡ πόλις τῶν ἑαλωχότων. πλείστων δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἀνενεχθέντων, οὖτοι μὲν τοὺς λίθους ἔτεμνον, ἐξ ῶν οὐ μόνον οἰ μέγιστοι τῶν θεῶν ναοὶ χατεσκευάσθησαν, ἀλλὰ καὶ ποὸς τὰς τῶν ὑδάτων ἐκ τῆς πόλεως ἐκοοὰς ὑπόνομοι 20 κατεσκευάσθησαν τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, ῶστε ἀξιο-θέατον εἶναι τὸ κατασκεύασμα, χαίπεο διὰ τὴν εὐ-τέλειαν χαταφοονούμενον. ἐπιστάτης δὲ γενόμενος τούτων τῶν ἔργων ὁ ποοσαγορευόμενος Φαίαξ διὰ τὴν δόξαν τοῦ κατασκευάσματος ἐποίησεν ἀφ' ἑαυ- 25

4 κατέδησαν Hert. 6 αὐτῶν Ρ. ἑαυτῶν ν. 8 τῶν ἡλωκότων — πας ἀὐτοῖς οπ. L 10 ποὸς Ρ, οπ. v. 17 ἀνεχθέντων Ρ 20 ἐκ Ρ, τῶν JK, τῶν ἐκ cet. 21 κατεσκευάσθησαν abundat

σαν δε οι 'Ακραγαντινοι και κολυμβήθραν πολυτελη, την περίμετρον έγουσαν σταδίων έπτά, το δε βάθος πηχῶν είκοσι. είς δὲ ταύτην ἐπαγομένων ποταμίων και κοηναίων ύδάτων ίγθυοτροφεῖον έγένετο. 5 πολλούς παρεγόμενον ίγθῦς είς τροφήν και ἀπόλαυσιν. χύχνων τε πλείστων είς αὐτὴν χαταπταμένων συνέβη την πρόσοψιν αὐτῆς ἐπιτερπῆ γενέσθαι. άλλ' αύτη μέν έν τοις ύστερον χρόνοις άμεληθείσα συνεγώσθη καί διὰ τὸ πληθος τοῦ γρόνου κατε-10 φθάρη, την δε χώραν απασαν άγαθην οὖσαν άμπε- 5 λόφυτον έποίησαν και δένδρεσι παντοίοις πεπυκνωμένην, ώστε λαμβάνειν έξ αὐτῆς μεγάλας προσόδους. Γέλων δε τούς συμμάχους άπολύσας τούς πολίτας απήνανεν είς τας Συρακούσας, καί δια το μέ-15 γεθος της εύημερίας αποδοχης έτύγχανεν ού μόνον παρά τοις πολίταις, άλλά και καθ' όλην την Σικελίαν έπήγετο γάο αίγμαλώτων τοσούτο πληθος, ώστε δοχείν ύπο της νήσου γεγονέναι την Λιβύην όλην αίγμάλωτον. εύθύς δε και των πρότερον έναν-26 20 τιουμένων πόλεών τε καί δυναστών παρεγένοντο πρός αύτον πρέσβεις, έπι μέν τοις ήγνοημένοις αιτούμενοι συγγνώμην, είς δε το λοιπον έπαγγελλόμενοι παν ποιήσειν το προσταττόμενον. δ δε πασιν έπιεικως χρησάμενος συμμαχίαν συνετίθετο, και την εύτυχίαν 25 ανθρωπίνως έφερεν ούκ έπλ τούτων μόνον, αλλά 424 και έπι των πολεμιωτάτων Καργηδονίων. παρα- 2

3 είκοσιν ν. ποταμών cod., corr. Coraes ad Athenaeum XII 59 5 τουφήν ν. 6 πλείστων Ρ, πληθος ν. (et Athen. l. c.) καταπταμένους AL 7 αὐτὴν Ρ & αῦτη Ρ, αὐτὴ ν. 14 καὶ οm. ν.

γενομένων γάρ πρός αὐτὸν ἐκ τῆς Καργηδόνος τῶν άπεσταλμένων πρέσβεων και μετά δακρύων δεομένων άνθρωπίνως αύτοις χρήσασθαι, συνεχώρησε την είρηνην, έπράξατο δε παρ' αύτων τας είς τον πόλεμον γεγενημένας δαπάνας, άργυρίου δισγίλια 5 τάλαντα, καί δύο ναούς προσέταξεν οίκοδομήσαι. 3 καθ' ούς έδει τὰς συνθήκας ἀνατεθῆναι. ાં રહે Καργηδόνιοι παραδόξως της σωτηρίας τετευχότες ταῦτά τε δώσειν προσεδέξαντο καί στέφανον γρυσοῦν τη γυναικί τοῦ Γέλωνος Δαμαρέτη προσωμο- 10 λόγησαν. αύτη γάρ ύπ' αὐτῶν ἀξιωθεῖσα συνήργησε πλείστον είς την σύνθεσιν της είρηνης, καί στεφανωθείσα ύπ' αύτων έκατον ταλάντοις χουσίου. νόμισμα έξέχοψε το χληθεν απ' έχείνης Δαμαρέτειον τοῦτο δ' εἶχε μέν Άττικὰς δραχμὰς δέκα, 15 έχλήθη δε παρά τοις Σιχελιώταις άπό του σταθμου 4 πεντηχοντάλιτρον. δ δε Γέλων έχρητο πασιν έπιεικως, μάλιστα μέν είς τον ίδιον τρόπον, ούγ ήκιστα δέ καί σπεύδων απαντας έχειν ταῖς εὐνοίαις ίδίους. παρεσκευάζετο γάρ πολλη δυνάμει πλειν έπι την 20 Έλλάδα καί συμμαχεϊν τοις Έλλησι κατά των Πεο-5 σῶν. ἤδη δ' αὐτοῦ μέλλοντος ποιεῖσθαι τὴν ἀναγωγήν, κατέπλευσάν τινες έκ Κορίνθου διασαφοῦντες νενικηκέναι τη ναυμαγία τούς Έλληνας περί

Σαλαμίνα, καί τὸν Ξέοξην μετὰ μέρους τῆς δυνά-25 μεως ἐκ τῆς Εὐοώπης ἀπηλλάχθαι. διὸ και τῆς δομῆς

8 τῆς σ. παφαδόξως v. 9 ταῦτα τ' ἐμπεδώσειν Reiske; δώσειν iuxta προσωμολόγησαν ponit Hert. 10 δημαφέτη P³ 11 αὐτὴ v. 14 δαμαφέτειον P¹F, δημαφέτειον P³, δαμαφέτιον cet. 15 εἶχεν μὲν P, εἶχεν v. 17 ἐχοῆτο] γὰφ add. P 18 είς P, διὰ v. 22 δὲ αὐτοῦ P, δὲ τούτου v.

έπισχών, τὴν προθυμίαν τῶν στρατιωτῶν ἀποδεξάμενος, συνήγαγεν ἐκκλησίαν, προστάξας ἅπαντας ἀπαντᾶν μετὰ τῶν ὅπλων· αὐτὸς δὲ οὐ μόνον τῶν
425 ὅπλων γυμνὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἦλθεν, ἀλλὰ καὶ
5 ἀχίτων ἐν ἱματίῷ προσελθὼν ἀπελογίσατο μὲν περὶ παντὸς τοῦ βίου καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πρὸς τοὺς Συρακοσίους· ἐφ' ἐκάστῷ δὲ τῶν λεγομένων 6
ἐπισημαινομένων τῶν ὅχλων, καὶ θαυμαζόντων μάλιστα ὅτι γυμνὸν ἑαυτὸν παρεδεδώκει τοῖς βουλο10 μένοις αὐτὸν, ἀνελεῖν, τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ [μή] τυχεῖν τιμωρίας ὡς τύραννος, ὥστε μιῷ φωνῆ πάντας ἀποκαλεῖν εὐεργέτην καὶ σωτῆρα καὶ βασιλέα.

φύρων κατεσκεύασε ναούς άξιολόγους Δήμητρος καl 15 Κόρης, χουσοῦν δὲ τρίποδα ποιήσας ἀπὸ ταλάντων έκκαίδεκα ἀνέθηκεν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Δελφοῖς ᾿Απόλλωνι χαριστήριον. ἐπεβάλετο δὲ ὕστερον καl κατὰ τὴν Αἴτνην κατασκευάζειν νεὼν Δήμητρος * ἐννηὼς δὲ οὕσης τοῦτον μὲν οὐ συνετέλεσε, μεσο-20 λαβηθεἰς τὸν βίον ὑπὸ τῆς πεπρωμένης. τῶν δὲ 8 μελοποιῶν Πίνδαρος ἦν ἀκμάζων κατὰ τούτους τοὺς

χοόνους. τὰ μέν οὖν ἀξιολογώτατα τῶν πραχθέντων κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Ξανθίππου Έωμαϊοι 27 25 μεν κατέστησαν ύπάτους Κόιντον Φάβιον Σιλουα-

1 την] καὶ την Steph. 5 παρελθών Hert. ἀπελογίσατο Α, ἀπελογήσατο cet. 9 παραδεδώκει cod., παραδέδωκε Hert. 10 μη del. Hert. 16 έξκέδεκα Ρ ἐνέδηκεν ∇ . 19 ἐννηὰς (ἐννήως Ρ) δὲ οὕσης cod., Ἐνναίας (— Wess.) εὐγήρως δ΄ ἤδη ῶν Reiske, ὡς Ἐννης ἐνδεοῦς οὕσης Madvig, fort. νεὼς ἐνδεούσης

νόν καί Σερούιον Κορνήλιον Τρίκοστον. έπι δε τούτων δ μέν των Περσων στόλος πλην Φοινίκων μετά την έν Σαλαμίνι νενομένην ναυμαγίαν ήττημένος διέτριβε περί την Κύμην. ένταῦθα δὲ παραγειμάσας, ώς τὸ θέρος ένίστατο, παρέπλευσεν είς 5 Σάμον, παραφυλάξων την Ιωνίαν ήσαν δ' αί πασαι νηες έν Σάμφ πλείους των τετρακοσίων. αύται μεν ούν ώς άλλότρια φρονούντων των Ιώνων πα-426 2 ρεφύλαττον τάς πόλεις. κατά δε την Έλλάδα μετά την έν Σαλαμινι ναυμαγίαν, των Άθηναίων δο-10 κούντων αίτίων γεγονέναι τῆς νίκης, καί διὰ τοῦτο αύτῶν φρονηματιζομένων, πᾶσιν έγίνοντο καταφανείς ως τοίς Λακεδαιμονίοις άμφισβητήσοντες της κατά θάλατταν ήγεμονίας. διόπεο οί Λακεδαιμόνιοι προορώμενοι τὸ μέλλον έφιλοτιμοῦντο ταπεινοῦν 15 τό φρόνημα των Άθηναίων. διό καί κρίσεως προτεθείσης περί των άριστείων, γάριτι κατισγύσαντες έποίησαν χριθήναι πόλιν μέν άριστεῦσαι τὴν Αίγινητων, άνδρα δε 'Αμεινίαν 'Αθηναΐον, τον άδελφον Αίσχύλου τοῦ ποιητοῦ. οὖτος γὰρ τριηραργῶν πρῶ- 20 τος έμβολήν έδωπε τη ναυαργίδι των Περσων, καί 3 ταύτην κατέδυσε καί τον ναύαρχον διέφθειρε. των δ' 'Αθηναίων βαρέως φερόντων την άδικον ήτταν, οί Λακεδαιμόνιοι φοβηθέντες μήποτε Θεμιστοκλής άγανακτήσας έπι τῶ συμβεβηκότι κακόν μέγα βου- 25 λεύσηται κατ' αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐτίμησαν αύτον διπλασίοσι δωρεαίς των τὰ άριστεία είληφό-

3 μετὰ] κατὰ Wess. 6 δ' αί] δὲ PL 12 ἐγένοντο ν. 13 ἀμφισβητήσουσι f 19 Άμινίαν AL 21 ἔμβολον cod., corr. Wess. 22 κατέδυσεν P, κατέλυσε ν. 27 διπλασίοισιν P, διπλασίοιςι AFK, διπλασίοις cet. Ol. 75, 2:479 a. Chr.

των. δεξαμένου δε τοῦ Θεμιστοκλέους τὰς δωρεάς, δ δημος των Άθηναίων απέστησεν αυτόν από της στρατηγίας, καί παρέδωκε την άρχην Ξανθίππω τῶ Αρίφρονος. διαβοηθείσης δε της των Αθηναίων 28 5 πρός τούς Έλληνας άλλοτριότητος, ήκου είς τάς 'Αθήνας πρέσβεις παρά Περσων καί παρά των Έλλήνων. οί μέν οὖν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀποσταλέντες έφασαν τον στρατηγον Μαρδόνιον έπαγγέλλεσθαι τοῖς 'Αθηναίοις, έαν τα Περσῶν προέλωνται, δώ-10 σειν χώραν ην αν βούλωνται της Έλλάδος, και τά τείχη καί τούς ναούς πάλιν άνοικοδομήσειν, καί την πόλιν έάσειν αυτόνομον. οί δε παρά των Λακεδαιμονίων πεμφθέντες ήξίουν μή πεισθηναι τοις βαρβάροις, άλλὰ τηρείν την πρός τους Έλληνας 15 ral surveyereig ral buogéroug eurolar. Of $\delta e'A \partial \eta - 2$ ναΐοι τοῖς βαρβάροις ἀπεκρίθησαν, ὡς οὕτε γώρα τοῖς Πέρσαις έστι τοιαύτη ούτε γρυσός τοσοῦτος δη Άθηναΐοι δεξάμενοι τούς Έλληνας έγχαταλείψουσι τοῖς δε Λακεδαιμονίοις είπον, ώς αύτοι μεν ην πρότερον 20 έποιοῦντο φροντίδα τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ ταῦτα πειράσονται την αύτην διαφυλάττειν, έχείνους δ' ήξίουν την ταγίστην έλθεῖν είς την Αττικήν μετά πάντων των συμμάχων ποόδηλον γάο είναι, διότι Μαρδόνιος, ήναντιωμένων των 'Αθηναίων αύτω, 25 μετά δυνάμεως ήξει έπι τὰς Άθήνας. ὕ και συνέβη γενέσθαι δ γάρ Μαρδόνιος έν τη Βοιωτία διατρί- 3 βων μετά των δυνάμεων το μέν πρωτον των έν Πελοποννήσω πόλεων έπειρατό τινας άφιστάνειν,

7 ἀπὸ Ρ 19 εἶπαν Ρ 21 τὴν αὐτὴν om. FJK 23 εἶναι] ἐστιν Ρ

νόν και Σερούιον Κορνήλιον Τρίκοστον. έπι δε τούτων δ μέν των Πεοσων στόλος πλην Φοινίκων μετά την έν Σαλαμινι γενομένην ναυμαχίαν ήττημένος διέτριβε περί την Κύμην. ένταῦθα δὲ παραγειμάσας, ώς το θέρος ένίστατο, παρέπλευσεν είς 5 Σάμον, παραφυλάξων την Ιωνίαν. ήσαν δ' αί πασαι νήες έν Σάμω πλείους των τετραχοσίων. αύται μέν οὖν ὡς ἀλλότρια φρονούντων τῶν Ἰώνων πα-426 2 ρεφύλαττον τὰς πόλεις. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα μετὰ την έν Σαλαμινι ναυμαγίαν, των Άθηναίων δο- 10 κούντων αίτίων γενονέναι της νίκης, καί διά τοῦτο αύτῶν φοονηματιζομένων, πᾶσιν ἐνίνοντο καταφανείς ως τοις Λακεδαιμονίοις άμφισβητήσοντες της κατά θάλατταν ήγεμονίας. διόπεο οί Λακεδαιμόνιοι προορώμενοι τὸ μέλλον έφιλοτιμοῦντο ταπεινοῦν 15 τό φρόνημα των Άθηναίων. διό και κρίσεως προτεθείσης περί των άριστείων, χάριτι κατισχύσαντες έποίησαν κριθηναι πόλιν μέν άριστεῦσαι την Αίγινητων, άνδρα δε 'Αμεινίαν 'Αθηναΐον, τον άδελφον Αίσχύλου τοῦ ποιητοῦ. οὗτος γὰρ τριηραρχῶν πρῶ- 20 τος έμβολην έδωκε τη ναυαργίδι των Περσων, καί 3 ταύτην κατέδυσε και τόν ναύαρχον διέφθειρε. των δ' 'Αθηναίων βαρέως φερόντων την άδιχον ήτταν. οί Λακεδαιμόνιοι φοβηθέντες μήποτε Θεμιστοκλης άγανακτήσας έπὶ τῷ συμβεβηκότι κακόν μέγα βου- 23 λεύσηται κατ' αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐτίμησαν αύτον διπλασίοσι δωρεαζς των τα άριστεζα είληφό-

3 μετὰ] κατὰ Wess. 6 δ' αί] δὲ PL 12 ἐγένοντο ν. 13 ἀμφισβητήσουσι f 19 Άμινίαν AL 21 ἕμβολον cod., corr. Wess. 22 κατέδυσεν P, κατέλυσε ν. 27 διπλασίοισιν P, διπλασίοιςι AFK, διπλασίοις cet.

των. δεξαμένου δε τοῦ Θεμιστοκλέους τὰς δωρεάς, ό δημος των Άθηναίων απέστησεν αυτόν από της στρατηγίας, καί παρέδωκε την άρχην Ξανθίππω τῶ 'Αρίφρονος. διαβοηθείσης δε της των 'Αθηναίων 28 5 πούς τούς Έλληνας άλλοτριότητος, ήχον είς τάς 'Αθήνας πρέσβεις παρά Περσῶν καί παρά τῶν Έλλήνων. οί μέν οὖν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀποσταλέντες έφασαν τον στρατηγον Μαρδόνιον έπαγγέλλεσθαι τοῖς 'Αθηναίοις, ἐἀν τὰ Περσῶν προέλωνται. δώ-10 σειν χώραν ην αν βούλωνται της Έλλάδος, και τα τείχη καί τούς ναούς πάλιν άνοικοδομήσειν, καί την πόλιν έάσειν αυτόνομον. οί δε παρά των Λαχεδαιμονίων πεμωθέντες ήξίουν μη πεισθηναι τοις βαρβάροις, άλλὰ τηρεῖν τὴν πρός τοὺς Έλληνας 15 καί συγγενεῖς καί δμοφώνους εΰνοιαν. οί δὲ Άθη- 2 ναΐοι τοῖς βαρβάροις ἀπεκρίθησαν, ὡς οὕτε χώρα τοῖς Πέρσαις έστι τοιαύτη ούτε γουσός τοσούτος δη Άθηναΐοι δεξάμενοι τούς Έλληνας έγκαταλείψουσι τοῖς δε Λακεδαιμονίοις είπον, ώς αύτοι μεν ην πρότερον 20 έποιούντο φροντίδα τῆς Έλλάδος καὶ μετὰ ταῦτα πειράσονται την αύτην διαφυλάττειν, έχείνους δ' ήξίουν την ταγίστην έλθειν είς την Αττικήν μετά πάντων των συμμάχων πρόδηλον γάρ είναι, διότι Μαρδόνιος, ήναντιωμένων των Άθηναίων αύτω, 25 μετά δυνάμεως ήξει έπι τας Άθήνας. 🖔 και συνέβη γενέσθαι δ γάο Μαρδόνιος έν τη Βοιωτία διατρί- 3 βων μετά των δυνάμεων το μέν πρωτον των έν Πελοποννήσω πόλεων έπειρατό τινας αφιστάνειν,

7 άπὸ Ρ 19 εἶπαν Ρ 21 τὴν αὐτὴν om. FJK 23 εἶναι] ἐστιν Ρ χρήματα διαπεμπόμενος τοις προεστηκόσι των πό-427 λεων, μετά δε ταυτα πυνθανόμενος την των 'Αθηναίων απόκοισιν και παροξυνθείς, απασαν ήγεν επί

- 4 τὴν 'Αττικὴν τὴν δύναμιν· χωρίς γὰρ τῆς δεδομένης ὑπὸ Ξέρξου στρατιᾶς πολλοὺς ἄλλους αὐτὸς 5 Μαρδόνιος ἐκ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας καὶ τῶν ἅλλων τῶν συμμαχίδων πόλεων ἡθροίκει, πλείους
- 5 τῶν εἰχοσι μυριάδων. τηλικαύτης δὲ δυνάμεως προαγούσης εἰς τὴν 'Αττικήν, οἱ μὲν 'Αθηναἴοι βιβλιαφόρους ἀπέστειλαν πρός τοὺς Λακεδαιμονίους 10 δεόμενοι βοηθεῖν· βραδυνόντων δὲ αὐτῶν καὶ τῶν βαρβάρων ἐμβαλόντων εἰς τὴν 'Αττικήν, κατεπλάγησαν, καὶ πάλιν ἀναλαβόντες τέχνα καὶ γυναῖκας καὶ τῶν ἅλλων ὅσα δυνατὸν ἦν ταχέως ἀποκομίζειν, ἐξέλιπον τὴν πατρίδα καὶ συνέφυγον πάλιν εἰς τὴν 15
- 6 Σαλαμΐνα. δ δε Μαρδόνιος χαλεπῶς ἔχων προς αὐτούς, τὴν χώραν ἅπασαν κατέφθειρε καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψε καὶ τὰ ίερὰ τὰ καταλελειμμένα παντελῶς ἐλυμήνατο.
- 29 'Επανελθόντος δε είς τας Θήβας τοῦ Μαρδονίου 20 μετα τῆς δυνάμεως, έδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Έλλήνων παραλαβεῖν τοὺς 'Αθηναίους, και πανδημει προελθόντας είς τας Πλαταιας διαγωνίσασθαι περι τῆς ἐλευθερίας, εὕξασθαι δε και τοῖς θεοῖς, ἐαν νικήσωσιν, ἄγειν κατα ταύτην τὴν ἡμέραν τοὺς 25 Έλληνας ἐλευθέρια κοινῆ, και τὸν ἐλευθέριον ἀγῶνα

9 προσαγούσης PAFHL 12 έμβαλόντων PAF, έμβαλλόντων cet. 17 χώραν] πόλιν P 18 πόλιν] χώραν παντελῶς P, πόλιν παντελῶς cet. 20 Θήβας Dind., Άθήνας cod. 23 προσελθύντας cod., corr. Dind. 26 έλευθερίαν χοινήν cod., corr. Reiske; idem τὸν τῶν έλευθερίων ἀγῶνα

συντελεϊν έν ταις Πλαταιαίς. συναχθέντων δε των 2 Έλλήνων είς τον Ίσθμόν, έδόχει τοις πασιν δοχον δμόσαι περί τοῦ πολέμου, τὸν στέξοντα μέν την δμόνοιαν αύτων, άναγκάσοντα δε γενναίως τούς 5 κινδύνους ύπομένειν. δ δε δρχος ήν τοιούτος ού 3 ποιήσομαι περί πλείονος τὸ ζην της έλευθερίας, ούδε καταλείψω τους ήγεμόνας ούτε ζώντας ούτε άποθανόντας, άλλὰ τοὺς έν τῆ μάχη τελευτήσαντας των συμμάγων πάντας θάψω, και κρατήσας τω 10 πολέμω των βαρβάρων ούδεμίαν των άγωνισαμένων πόλεων ανάστατον ποιήσω, και των ίερων των έμπρησθέντων και καταβληθέντων ούδεν άνοικοδομήσω, άλλ' υπόμνημα τοις επιγινομένοις εάσω και καταλείψω της των βαρβάρων άσεβείας. τον δε δρ- 4 15 κον δμόσαντες έπορεύθησαν έπι την Βοιωτίαν διά τοῦ Κιθαιρῶνος, καὶ πρὸς τὰς ὑπωρείας καταντήσαντες πλησίον των Έρυθρων, αύτοῦ κατεστρατοπέδευσαν. ήγειτο δε των μεν 'Αθηναίων 'Αριστείδης, των δε συμπάντων Παυσανίας, επίτροπος ων 20 τοῦ Λεωνίδου παιδός. Μαρδόνιος δὲ πυθόμενος τὴν 30 των πολεμίων δύναμιν προάγειν έπι Βοιωτίας, προήλθεν έκ των Θηβων. και παραγενόμενος έπι τον

428 'Ασωπόν ποταμόν έθετο παρεμβολήν, ην ωχύρωσε τάφοω βαθεία και τείχει ξυλίνω περιέλαβεν. ην

2 τοῖς πᾶσιν] μένουσιν PHL, μένοντα A; μὲν αὐτοἰς fort. 3 στέξοντα Rhod., στέοξοντα cod., στερεώσοντα Lambin, στηρίζοντα Reiske, συνέξοντα Madvig 4 τοὺς κ. ὑπομένειν] φέρειν τοὺς κ. f 11 ποιήσω] τὰς δὲ τὰ τοῦ βαρβάφου προελομένας ἀπάσας δεκατεύσω add. Lyc. Leocr. 81 12 ἀνοικοδομήσω Lyc. ib., οἰκοδομήσω cod.; οἰκοδομήσω ἑάσω καὶ om. FJM 14 ἀσεβείας] ὑπόμνημα add. PAFHKLM 21 Βοιωτίαν v. 24 περιέβαλεν cod., corr. Wess.

δε δ σύμπας αφιθμός των μεν Ελλήνων είς δέχα 2 μυριάδας, των δε βαρβάρων είς πεντήχοντα. πρωτοι δε κατήρξαντο μάγης οι βάρβαροι νυκτός έκχυθέντες έπ' αύτούς και πασι τοις ίππευσι πρός την στρατοπεδείαν έπελάσαντες. των δε Άθηναίων προ- 5 αισθομένων καί συντεταγμένη τη στρατιά τεθαροηχότως απαντώντων, συνέβη χαρτεράν γενέσθαι μά-3 γην. τέλος δε των Έλλήνων οι μεν άλλοι πάντες τούς καθ' αύτούς ταχθέντας των βαρβάρων έτρεψαντο, μόνοι δε Μεγαρεῖς πρός τε τὸν ἶππαργον 10 καί τούς άρίστους των Περσών ίππεις άνθεστώτες, καί πιεζόμενοι τη μάχη, την μέν τάξιν ού κατέλιπον, πρός δε τούς Άθηναίους και Λακεδαιμονίους πέμψαντές τινας έξ αὐτῶν ἤτουν κατὰ τάχος βοη-4 θήσαι. 'Αριστείδου δε τούς περί αὐτὸν τῶν 'Αθη- 15 ναίων ταγέως αποστείλαντος τούς έπιλέπτους, συ-

ναίων ταχέως ἀποστείλαντος τοὺς ἐπιλέκτους, συστραφέντες οὖτοι καὶ προσπεσόντες τοῖς βαρβάροις τοὺς μὲν Μεγαρεῖς ἐξείλοντο τῶν κινδύνων τῶν ἐπικειμένων, τῶν δὲ Περσῶν αὐτόν τε τὸν ἵππαρχον καὶ πολλοὺς ἄλλους ἀποκτείναντες τοὺς λοι- 20 ποὺς ἐτρέψαντο. οἱ μὲν οὖν Ἐλληνες, ὡσπερεί τινι προαγῶνι λαμπρῶς προτερήσαντες, εὐέλπιδες ἐγένοντο περὶ τῆς ὁλοσχεροῦς νίκης· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τῆς ὑπωρείας μετεστρατοπέδευσαν εἰς ἕτερον 5 τόπου εὐθετώτερου πρὸς τὴν ὁλοσχερῆ νίκην. ἦν 25 γὰρ ἐκ μὲν τῶν δεξιῶν γεώλοφος ὑψηλός, ἐκ δὲ τῶν εὐωνύμων ὁ ᾿Δσωπὸς ποταμός· τὸν δ' ἀνὰ μέ-

10 et 19 ίππάρχην cod. 14 βοηθήσαι Ρ, βοηθήσειν ΑΗΚL, βοήθειαν cet. 21 ώσπερεί Dind., ώσπερ είπον ΡΑΗΚL, ώσπερ cet. 23 ταῦτα] οί μὲν Έλληνες add. Ρ 27 ὁ om. Ρ

σον τόπο έπειγεν ή στρατοπεδεία, πεφραγμένη τη φύσει καί ταις των τόπων άσφαλείαις. τοις μέν 6 οὖν Έλλησιν ἐμφρόνως βουλευσαμένοις πολλά συνεβάλετο πρός την νίκην ή των τόπων στενογωρία. 5 ού γαο ήν έπι πολύ μήχος παρεκτείνειν την φάλαγγα των Περσων, ώστε άγρήστους είναι συνέβαινε τὰς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων. διόπερ οί περί τον Παυσανίαν και 'Αριστείδην θαρρήσαντες τοις τόποις προηγου την δύναμιν είς την μάγην. 10 καί συντάξαντες έαυτούς οίκείως της περιστάσεως ήγον έπι τούς πολεμίους. Μαρδόνιος δε συναναγκα-31 ζόμενος βαθεΐαν ποιήσαι την φάλαγγα, διέταξε την δύναμιν όπως ποτ' έδοξεν αύτῷ συμφέρειν, καί μετά βοής απήντησε τοις Έλλησιν. Εχων δε περί αὐτὸν 15 τούς αρίστους πρώτος ένέβαλεν είς τούς αντιτεταγμένους Λακεδαιμονίους, και γενναίως άγωνισάμενος πολλούς ανείλε των Έλλήνων αντιταχθέντων δε των Λακεδαιμονίων εύρώστως, και πάντα κίνδυνον ύπομενόντων προθύμως, πολύς έγίνετο φόνος 20 τῶν βαρβάρων. ἕως μέν οὖν συνέβαινε τὸν Μαρ- 2 δόνιον μετά των έπιλέκτων προκινδυνεύειν, εψψύγως ύπέμενον το δεινόν οι βάρβαροι έπει δ' δ τε Μαρδόνιος άγωνιζόμενος έκθύμως έπεσε καί των έπιλέκτων οι μέν απέθανον, οι δε κατετρώθησαν, 25 άνατραπέντες ταις ψυχαίς πρός φυγήν ωρμησαν. 429 έπιχειμένων δε των Έλλήνων, οί μεν πλείους των 3 βαρβάρων είς το ξύλινον τείχος συνέφυγον, των δ' άλλων οί μέν μετά Μαρδονίου ταγθέντες Έλληνες

12 την om. Pa

είς τὰς Θήβας ἀνεχώρησαν, τοὺς δὲ λοιποὺς ὄντας πλείους τῶν τετρακισμυρίων ἀναλαβὼν ἀρτάβαζος, ἀνὴρ παρὰ Πέρσαις ἐπαινούμενος, εἰς θάτερον μέρος ἔφυγε, καὶ σύντονον τὴν ἀναχώρησιν ποιησάμενος προῆγεν ἐπὶ τῆς Φωκίδος.

- 32 Τοῦτον δὲ τὸν τρόπου ἐν τῆ φυγῆ τῶν βαρβάρων σχισθέντων, ὑμοίως καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων πλῆθος διεμερίσθη· 'Αθηναῖοι μὲν γὰρ καὶ Πλαταιεῖς καὶ Θεσπιεῖς τοὺς ἐπὶ Θηβῶν ὑρμήσαντας ἐδίωξαν, Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι καὶ Φλιάσιοι καί τινες 10 ἕτεροι τοῖς μετὰ 'Αρταβάζου φεύγουσιν ἐπηκολούθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν τοὺς εἰς τὸ ξύλινον τείχος καταφυγόντας διώξαντες ἐπόρ-
 - 2 θησαν προθύμως. οί δὲ Θηβαϊοι δεξάμενοι τοὺς φεύγοντας καὶ προσαναλαβόντες ἐπέθεντο τοῖς διώ- 15 κουσιν 'Αθηναίοις' γενομένης δὲ πρὸ τῶν τειχῶν καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν Θηβαίων λαμπρῶς ἀγωνισαμένων, ἔπεσον μὲν οὐκ ὀλίγοι παρ' ἀμφοτέροις, τὸ δὲ τελευταῖον βιασθέντες ὑπὸ τῶν 'Αθηναίων,
 - 3 συνέφυγον πάλιν είς τὰς Θήβας. μετὰ δὲ ταῦτα οί 20 μὲν 'Αθηναίοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀποχωρήσαντες, μετὰ τούτων ἐτειχομάχουν πρὸς τοὺς καταφυγόντας είς τὴν παρεμβολὴν τῶν Περσῶν· μεγάλου δὲ ἀγῶνος ἐξ ἀμφοτέρων γενομένου, καὶ τῶν μὲν βαρβάρων ἐκ τόπων ἀχυρωμένων καλῶς ἀγω- 25 νισαμένων, τῶν δ' Ἑλλήνων βίαν προσαγόντων τοῖς ξυλίνοις τείχεσι, πολλοὶ μὲν παραβόλως ἀγωνιζόμενοι κατετιτρώσκοντο, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ τῷ πλή-

4 σύντομον cod., corr. Wess. 10 φλίασοι PA 20 Θήβας] Άθήνας HL

θει των βελων διαφθειρόμενοι τον θάνατον εύψύγως ύπέμενον. ού μήν γε την δρμην και βίαν των 4 Έλλήνων έστεγεν ούτε τὸ κατεσκευασμένον τεῖχος ούτε τὸ πληθος τῶν βαρβάρων, ἀλλ' ἅπαν τὸ ἀν-5 τιτεταγμένον ύπείχειν ήναγχάζετο. ήμιλλωντο γάρ πούς άλλήλους οι της Έλλάδος ήγούμενοι Λακεδαιμόνιοι καί 'Αθηναΐοι, μεμετεωρισμένοι μέν ταις προγεγενημέναις νίχαις, πεποιθότες δε ταϊς έαυτων άρεταζς. τέλος δε κατά κράτος άλόντες οι βάρβαροι, 5 10 δεόμενοι ζωγοείν ούδενος έτύγγανον έλέου. δ γάο στρατηγός των Έλλήνων Παυσανίας δρών τοις πλήθεσιν ύπερέχοντας τούς βαρβάρους, εύλαβείτο μή τι παράλογον γένηται, πολλαπλασίων όντων των βαρβάρων διό και παραγγείλαντος αύτοῦ μηδένα 15 ζωγρεϊν, ταγύ πληθος απιστον νεκρών έγένετο. τέλος δε οι Έλληνες ύπεο τας δέχα μυριάδας των βαρβάρων κατακόψαντες μόγις έπαύσαντο τοῦ κτείνειν τούς πολεμίους.

Τοιοῦτον δὲ πέρας τῆς μάχης λαβούσης, οἱ μὲν33 20 Έλληνες τοὺς πεσόντας ἔθαψαν, ὄντας πλείους τῶν μυρίων. διελόμενοι δὲ τὰ λάφυρα κατὰ τὸν τῶν στρατιωτῶν ἀριθμὸν τὴν περὶ τῶν ἀριστείων κρίσιν ἐποιήσαντο, καὶ χάριτι δουλεύσαντες ἔκριναν 430 ἀριστεῦσαι πόλιν μὲν Σπάρτην, ἄνδρα δὲ Παυσα-25 νίαν τὸν Δακεδαιμόνιον. 'Αρτάβαζος δ' ἔχων τῶν φευγόντων Περσῶν εἰς τετρακισμυρίους, καὶ διὰ

4 άλλὰ πῶν v. 21 διελόμενοι τὰ — τὴν δὲ περί cod., corr. Dind. 23 χάριτι δουλεύσαντες Rhod., χαριτίδου κελεύσαντος cod., χάριτι τοῦ κελεύσαντος Reiske 25 τῶν Dind., τοὺς τῶν cod. τῆς Φωκίδος εἰς Μακεδονίαν πορευθείς, ὀξυτάταις πορείαις ἐχρῆτυ, καὶ ἐσώθη μετὰ τῶν στρατιωτῶν 2 εἰς τὴν ᾿Ασίαν. οἱ δ' Ἐλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χρυσοῦν τρίποδα, καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφοὺς χαριστήριον τῷ θεῷ, 5 ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον τόδε,

Έλλάδος εύουχόρου σωτήρες τόνδ' άνέθηκαν, δουλοσύνης στυγερας δυσάμενοι πόλιας.

έπέγραψαν δε και τοῖς έν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι Λακεδαιμονίοις κοινῆ μεν ἅπασι τόδε, 10

μυριάσιν ποτε τηδε διηκοσίαις έμάχοντο έκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες,

ίδία δε αύτοις τόδε,

δ ξείν', άγγειλον Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

3 όμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἐκόσμησε τοὺς τάφους τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῷ τελευτησάντων, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον τότε πρῶτον ἐποίησε, καὶ νόμον ἔθηκε λέγειν ἐγκώμια τοῖς δημοσία θαπτομένοις τοὺς προαιρεθέντας τῶν ξητό- 20

15

4 φων. μετὰ δὲ ταῦτα Παυσανίας μὲν ὁ στρατηγὸς ἀναλαβῶν τὴν δύναμιν ἐστράτευσεν ἐπὶ τὰς Θήβας, καὶ τοὺς αἰτίους τῆς πρὸς Πέρσας συμμαχίας ἐξήτει πρὸς τὴν τιμωρίαν· τῶν δὲ Θηβαίων καταπεπληγμένων τό τε πλῆθος τῶν πολεμίων καὶ τὰς 25

5 χαριστήριον τῶ θεῶ Ρ, οπ. ν. 10 Λακεδαιμόνιοι Sintenis, del. Dind. 11 διακοσίαις ν., τριηκοσίαις Herod. VII 228 13 αύτοῖς] αὐτοῖς Sintenis, τοῖς Λακεδαιμονίοις Dind. 14 ξένε cod. ἄγγελον Ρ 19 ἐγκώμιον ν. 23 πρὸς Πέρσας Dind., προτέρας cod. 24 τὴν om. L άφετάς, οί μέν αίτιώτατοι τῆς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀποστάσεως ἑκουσίως ὑπομείναντες τὴν παφάδοσιν ἐκολάσθησαν ὑπὸ τοῦ Παυσανίου καὶ πάντες ἀνηφέθησαν.

- ⁵ Ἐγένετο δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἰωνίαν τοις Ἐλλησι 34 μεγάλη μάχη ποὸς Πέοσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆ περὶ τὰς Πλαταιὰς συντελεσθείση, περὶ ἦς μέλλοντες γράφειν ἀναληψόμεθα τὴν ἀπ' ἀρχῆς διήγησιν. Λεωτυχίδης γὰρ ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ Ξάν- 2
- 10 θιππος δ'Αθηναΐος ήγούμενοι τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸν στόλον ἐκ τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας ἀθροίσαντες εἰς Αἰγιναν, ἐν ταύτῃ διατρίψαντες ἡμέρας τινὰς ἔπλευσαν εἰς Δῆλον, ἔχοντες τριήρεις διακοσίας καὶ πεντήκοντα. ἐνταῦθα δ' αὐτῶν δρ-
- 15 μούντων ήκον έχ Σάμου πρέσβεις άξιοῦντες έλευθερῶσαι τοὺς κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνας. οί δὲ περί 3 τὸν Λεωτυχίδην συνεδρεύσαντες μετὰ τῶν ἡγεμόνων και διακούσαντες τῶν Σαμίων ἔκριναν ἐλευθεροῦν τὰς πόλεις, καὶ κατὰ τάχος ἐξέπλευσαν ἐκ Δήλου.
 20 οί δὲ τῶν Περσῶν ναύαρχοι διατρίβοντες ἐν τῆ Σάμω, πυθόμενοι τὸν τῶν Ἑλλήνων ἐπίπλουν, ἀνήχθησαν ἐκ τῆς Σάμου πάσαις ταῖς ναυσί, καὶ κατάραντες εἰς Μυκάλην τῆς 'Ιωνίας τὰς μὲν ναῦς ἐνεώλκησαν, δρῶντες οὐκ ἀξιοχρέους οὕσας ναυμα25 χεῖν, καὶ ξυλίνω τείχει καὶ τάφομ βαθεία περιέλαβον αὐτάς· οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ δυνάμεις πεζὰς μετεπέμποντο ἐκ τῶν Σάρδεων καὶ τῶν σύνεγγυς
 431 πόλεων, καὶ συνήγαγον τοὺς ἅπαντας εἰς δέκα μυ-

9 Λεωτιχίδας et 17 Λεωτυχίδαν cod. Diodobus II.

οιάδας έποιοῦντο δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν είς πόλεμον χρησίμων παρασκευάς, νομίζοντες καλ 4 τούς Ίωνας αποστήσεσθαι πρός τούς πολεμίους. οί δε περί τον Λεωτυγίδην παντί τω στόλω κεκοσμημένω προσπλεύσαντες τοις έν τη Μυχάλη βαρβάροις, 5 ναῦν προαπέστειλαν ἔχουσαν κήρυκα τον μεγαλοφωνότατον των έν τω στρατοπέδω. τω δε προσετέτακτο προσπλεύσαι τοις πολεμίοις, και μεγάλη τη φωνή κηρύξαι, διότι οι Έλληνες νενικηκότες [έν Πλαταιαίς] τούς Πέρσας πάρεισι νῦν έλευθερώσον- 10 5 τες τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδας πόλεις. τοῦτο δ' έποίησαν οι περί τον Λεωτυγίδην νομίζοντες τούς συστρατεύοντας τοις βαρβάροις Έλληνας αποστήσειν Περσών και ταραχήν έσεσθαι πολλήν έν τη τών βαρβάρων στρατοπεδεία. ὅπερ καὶ συνέβη γενέσθαι. 15 τοῦ νὰρ κήρυχος προσπλεύσαντος ταῖς νενεωλχημέναις ναυσί και κηρύξαντος τα προστεταγμένα, συνέβη τούς μέν Πέρσας απιστήσαι τοις Έλλησι, τούς δ' Έλληνας άλλήλοις συντίθεσθαι περί άποστάσεως.

- 35οί δ' Έλληνες κατασκεψάμενοι τὰ κατ' αὐτοὺς ἀπε- 20 βίβασαν τὴν δύναμιν. τῆ δ' ὑστεραία παρασκευαζομένων αὐτῶν τὰ πρὸς τὴν παράταξιν, προσέπεσε φήμη ὅτι νενικήκασιν οι Έλληνες τοὺς Πέρσας κατὰ
 - 2 τὰς Πλαταιάς. διόπεο οἱ μὲν πεοὶ Λεωτυχίδην ἀδοοίσαντες ἐκκλησίαν, τὰ πλήδη παοεκάλεσαν εἰς 25 τὴν μάχην, τά τε ἄλλα προφερόμενοι καὶ τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην τραγφδοῦντες, δι' ἢν ὑπελάμβανον

3 ἀποστήσασθαι ν. 4 κεκοσμημένοι cod., corr. Dind. 10 ἐν Πλαταιαϊς del. Madvig 19 στάσεως ν. 25 ἐκκλησίαν PAL, εἰς ἐκκλησίαν cet. 26 προσφερόμενοι ν. 27 τραγφδοῦντες Reiske, παρφδοῦντες cod.

θρασυτέρους ποιήσειν τούς μέλλοντας άνωνίζεσθαι. θαυμαστόν δε έγένετο το αποτέλεσμα κατά γάρ την αύτην ημέραν έφάνησαν αί παρατάξεις γεγενημέναι. ή τε πρός τη Μυχάλη συντελεσθείσα χαι ή κατά 5 τας Πλαταιάς γενομένη. διόπεο έδοξαν οί περί τον 3 Λεωτυγίδην ούπω μέν πεπυσμένοι περί της νίκης. άω' έαυτων δε πλάττοντες την εύημερίαν, στρατηγήματος ένεκεν τοῦτο πεποιηκέναι το γάο μέγεθος τοῦ διαστήματος ήλεγχεν ἀδύνατον οὖσαν την προσ-10 αγγελίαν. οί δε των Περσων ήγεμόνες, απίστως 4 έγοντες τοις Έλλησι, τούτους μέν αφώπλισαν, τα δέ δπλα τοις έαυτων φίλοις παρέδωκαν. παρακαλέσαντες δε τα πλήθη, και τον Ξέρξην αύτον μετα πολλής δυνάμεως είπόντες ήξειν βοηθόν, έποίησαν 15 απαντας εύθαρσείς πρός τον χίνδυνον. αμφοτέρων 36 δε αύτῶν έκταξάντων την στρατιάν και προσαγόντων έπ' άλλήλους, οί μέν Πέρσαι τούς πολεμίους δρώντες όλίγους όντας κατεφρόνησαν αύτών καί μετά πολλής πραυγής έπεφέροντο. των δε Σαμίων 2 20 και Μιλησίων πανδημεί προελομένων βοηθήσαι τοις Έλλησι καί μετ' άλλήλων κοινή προαγόντων κατά σπουδήν, ως προϊόντες είς όψιν ήλθον τοις Έλλησιν, οί μεν Ίωνες ενόμιζον εύθαρσεστέρους εσεσθαι 432 τούς Έλληνας, απέβη δε τούναντίον. δόξαντες γαο 3 25 οί περί τον Λεωτυγίδην τον Ξέρξην έκ των Σάρδεων έπιέναι μετά της δυνάμεως, έφοβήθησαν, καί

² τὸ add. Eich. 7 ἐὐημερ(αν] ἐφάνησαν repetunt cod. ex v. 3 9 ἀδύνατον οὐσαν Cobet, ἀδυνατοῦσαν cod. 16 προαγόντων malim 21 προσαγόντων cod., corr. Rhod. 22 προιόντες JK, προσιόντες cet.

ταφαχῆς γενομένης έν τῷ στρατοπέδῷ διεφέροντο πρός ἀλλήλους οί μέν γὰρ ἔφασαν τὴν ταχίστην δείν εἰς τὰς ναῦς ἀπιέναι, οί δὲ μένειν καὶ τεθαρρηκότως παρατάξασθαι. ἕτι δ' αὐτοίς τεθορυβημένοις ἐπεφάνησαν οί Πέρσαι διεσκευασμένοι κατα-5

- 4 πληκτικώς καὶ μετὰ βοῆς ἐπιφερόμενοι. οἱ δ' Ἐλληνες οὐδεμίαν ἀνοχὴν ἔχοντες τοῦ βουλεύσασθαι, συνηναγκάσθησαν ὑπομειναι τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀμφοτέρων ἀγωνιζομένων εἰρώστως ἰσόρροπος ἦν ἡ μάχη καὶ συχνοὶ παρ' ἀμφο- 10 τέροις ἔπιπτον τῶν δὲ Σαμίων καὶ τῶν Μιλησίων ἐπιφανέντων οἱ μὲν Ἐλληνες ἐπερρώσθησαν, οἱ βάρβαροι δὲ καταπλαγέντες πρός [τὴν] φυγὴν ὥρμησαν.
- 5 πολλοῦ δὲ γενομένου φόνου, οί μὲν περί τὸν Λεωτυχίδην και Ξάνθιππον ἐπικείμενοι τοῖς ἡττημένοις 15 κατεδίωξαν τοὺς βαρβάρους μέχρι τῆς παρεμβολῆς, συνεπελάβοντο δὲ τῆς μάχης ἤδη κεκριμένης Aloλεῖς καὶ τῶν ἅλλων πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν ᾿Ασίαν• δεινὴ γάρ τις ἐνέπεσεν ἐπιθυμία ταῖς κατὰ τὴν
- 6 'Ασίαν πόλεσι τῆς ἐλευθερίας. διόπερ σχεδὸν ἅπαντες 20 οὕθ' ὁμήρων οὕτε ὅρχων ἐποιήσαντο φροντίδα, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἄλλων Έλλήνων ἀπέχτειναν ἐν τῆ φυγῆ τοὺς βαρβάρους. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἡττηθέντων τῶν Τῶν Περσῶν, ἀνηρέθησαν αὐτῶν πλείους τῶν τετραχισμυρίων τῶν δὲ διασωθέντων οί μὲν εἰς 25 τὴν στρατοπεδείαν διέφυγον, οί δὲ εἰς Σάρδεις
 7 ἀπεχώρησαν. Ξέρξης δὲ πυθόμενος τήν τε περὶ τὰς Πλαταιὰς ἦτταν χαὶ τὴν ἐν τῆ Μυχάλη τροπὴν τῶν

1 γινομένης Α 13 την delevi 14 γενομένου PL, γινομένου cet. 26 διέφυγον om. f ίδίων, μέφος μέν της δυνάμεως ἀπέλιπεν ἐν Σάφδεσιν, ὅπως διαπολεμη ποδς τοὺς Ἑλληνας, αὐτὸς δὲ τεθοφυβημένος μετὰ της λοιπης στρατιᾶς πορηγεν, ἐπ' Ἐκβατάνων ποιούμενος την ποφείαν.

- 5 Οί δὲ περὶ Λεωτυχίδην καὶ Ξάνθιππον ἀποπλεύ-37 σαντες εἰς Σάμον τοὺς μὲν Ἰωνας καὶ τοὺς Λἰολεῖς συμμάχους ἐποιήσαντο, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειθον αὐτοὺς ἐκλιπόντας τὴν ᾿Λσίαν εἰς τὴν Εὐρώπην μετοικισθῆναι. ἐπηγγέλλουτο δὲ τὰ μηδίσαντα τῶν
- 10 έθνῶν ἀναστήσαντες δώσειν ἐκείνοις τὴν χώραν καθόλου γὰρ μένοντας αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ᾿Ασίας τοὺς 2 μὲν πολεμίους ὁμόρους ἕξειν, πολὺ ταϊς δυνάμεσιν ὑπερέχοντας, τοὺς δὲ συμμάχους ὄντας διαποντίους μὴ δυνήσεσθαι τὰς βοηθείας εὐκαίρους αὐτοῖς ποιή-15 σασθαι. οί δὲ Λίολεῖς καὶ οί Ἰωνες ἀκούσαντες
- 15 δαδυαί. Οι δε Αιολείς και οι Ιωνες ακουδαντες τῶν ἐπαγγελιῶν ἔγνωσαν πείθεσθαι τοις Ἑλλησι, και παρεσκευάζοντο πλεϊν μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Εὐφώπην. οι δ' 'Αθηναιοι μετανοήσαντες εἰς τοὐναν- 3 τίον πάλιν μένειν συνεβούλευον, λέγοντες ὅτι κἂν
 20 μηδεις αὐτοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων βοηθῆ, μόνοι 'Αθηναιοι συγγενεις ὄντες βοηθήσουσιν. ὑπελάμ-433 βανον δὲ ὅτι κοινῆ κατοικισθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων οι Ἰωνες οὐκέτι μητρόπολιν ἡγήσονται τὰς 'Αθήνας. διόπεο συνέβη μετανοῆσαι τοὺς Ἰωνας και
 25 κρίναι μένειν ἐπὶ τῆς 'Ασίας. τοὐτων δὲ πραχθέν- 4 των συνέβη τὴν δύναμιν τῶν Ἑλλήνων σχισθῆναι.

8 είς την] είς Α 9 τὰ Wess., τὰ τε cod., τὰ τότε Steph. 10 ἀναστατήσαντες Ρ 13 ὅντας διαποντίους Ρ, διαποντίους ν.; διαποντίους οῦς Dind. 14 δύνασθαι τ. 18 μεταποιήσαντες Ρ 20 βοηθη Dind., βοηθοίη cod. καὶ τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀποπλεῦσαι, τοὺς δὲ ᾿Αθηναίους μετὰ τῶν Ἰώνων 5 καὶ τῶν νησιωτῶν ἐπὶ Σηστὸν ἀπᾶραι. Ξάνθιππος δὲ ὁ στρατηγὸς εἰθὺς ἐκ κατάπλου προσβολὰς τῆ πόλει ποιησάμενος εἶλε Σηστόν, καὶ φρουρὰν ἐγκα-5 ταστήσας τοὺς μὲν συμμάχους ἀπέλυσεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν πολιτῶν ἀνέκαμψεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας.

6 Ό μέν οὖν Μηδικὸς ὀνομασθεἰς πόλεμος γενόμενος διετής τοῦτο ἔσχε τὸ πέρας. τῶν δὲ συγγραφέων Ἡρόδοτος ἀρξάμενος πρὸ τῶν Τρωικῶν χρό- 10 νων γέγραφε κοινὰς σχεδόν τι τὰς τῆς οἰκουμένης πράξεις ἐν βίβλοις ἐννέα, καταστρέφει δὲ τὴν σύνταξιν εἰς τὴν περὶ Μυκάλην μάχην τοῦς Ἐλλησι

- 7 ποδς τούς Πέοσας και Σηστοῦ πολιορκίαυ. Κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Ῥωμαϊοι ποδς τοὺς Οὐολούσκους 15 πολεμήσαντες και μάχη νικήσαντες πολλοὺς ἀνεϊλον. Σπόριος δὲ Κάσσιος, ὁ κατὰ τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν ὑπατεύσας, δόξας ἐπιθέσθαι τυραννίδι και καταγνωσθείς, ἀνηρέθη. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.
- 38 'Επ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησι Τιμοσθένους έν 'Ρώμη την ύπατικην ἀφχην διεδέξαντο Καίσων Φάβιος και Λεύκιος Αἰμίλιος Μάμεφκος. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ την Σικελίαν πολλή τις εἰφήνη κατεῖχε την νῆσον, τῶν μὲν Καφχηδονίων εἰς τέλος τεταπεινωμένων, 25 τοῦ δὲ Γέλωνος ἐπιεικῶς προεστηκότος τῶν Σικελιωτῶν καὶ πολλην εὐνομίαν τε καὶ πάντων τῶν

3 ἐπάφαι Ρ 11 τι om. v. 12 κατέστροφε malim 17 Κάσιος AFKL 23 Λίμίλιος om. A ἐπιτηδείων εὐπορίαν παρεχομένου ταζς πόλεσι. τῶν 2
δὲ Συρακοσίων τὰς μὲν πολυτελεζς ἐκφορὰς νόμφ
καταλελυκότων καὶ τὰς εἰωθυίας δαπάνας εἰς τοὺς
τελευτῶντας γίνεσθαι περιηρηκότων, ἐγγεγραμμένων.
δὲ ἐν τῷ νόμφ καὶ τῶν παντελῶς ἐνταφίων ἠμεληκότων, ὁ βασιλεὺς Γέλων βουλόμενος τὴν τοῦ δήμου σπουδὴν ἐν ἅπασι διαφυλάττειν, τὸν περὶ τῆς

- ταφης νόμον έφ' έαυτοῦ βέβαιον ἐτήρησεν ὑπὸ γὰρ 3 ἀρρωστίας συνεχόμενος καὶ τὸ ζῆν ἀπελπίσας, τὴν 10 μὲν βασιλείαν παρέδωκεν Ἱέρωνι τῷ πρεσβυτάτῷ τῶν ἀδελφῶν, περὶ δὲ τῆς ἑαυτοῦ ταφης ἐνετείλατο διαστελλόμενος ἀκριβῶς τηρησαι τὸ νόμιμον. διὸ καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν ἐκφορὰν κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ συνετέλεσεν ὁ διαδεξάμενος τὴν
- 15 βασιλείαν. ἐτάφη δ' αὐτοῦ τὸ σῶμα κατὰ τὸν ἀγρὸν 4 τῆς γυναικὸς ἐν ταῖς καλουμέναις Ἐννέα τύρσεσιν, οὕσαις τῷ βάρει τῶν ἔργων θαυμασταῖς. ὁ δὲ ὅχλος ἐκ τῆς πόλεως ἅπας συνηκολούθησεν, ἀπέχοντος τοῦ
- 434 τόπου σταδίους διακοσίους. ἐνταῦθα δ' αὐτοῦ τα- 5
 20 φέντος ὁ μὲν δῆμος τάφον ἀξιόλογον ἐπιστήσας ἡρωικαζς τιμαζς ἐτίμησε τὸν Γέλωνα, ὕστερον δὲ τὸ μὲν μνῆμα ἀνεῖλον Καρχηδόνιοι στρατεύσαντες ἐπὶ Συρακούσας, τὰς δὲ τύρσεις ἀγαθοκλῆς κατέβαλε διὰ τὸν φθόνον. ἀλλ' ὅμως οὕτε Καρχηδόνιοι διὰ
 25 τὴν ἔχθραν οὕτε ἀγαθοκλῆς διὰ τὴν ἰδίαν κακίαν οὕτε ἅλλος οὐδὲ εἶς ἠδυνήθη τοῦ Γέλωνος ἀφελέ-

1 ταῖς πόλεσι] τοῖς Έλλησι F¹JK 5 δὲ Eich., τε cod. καὶ τῶν P, αἶ τῶν AL, εἶφγεσθαι cet. παντελῶς PA, παντελῶς τὰς τῶν cet. ήμεληκότων P, om. AL, σπουδάς cet. 9 τὸ * P (cf. XVII 106, 7), τοῦ v.

- 6 σθαι την δόξαν. ή γὰρ τῆς Ιστορίας δικαία μαρτυρία τετήρηκε την περί αὐτοῦ φήμην, πηρύττουσα διαπρυσίως εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. δίκαιον γὰρ ἅμα καὶ συμφέρον ἐστὶ τῷ κοινῷ βίω διὰ την Ιστορίαν τοὺς μὲν πονηροὺς τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις γεγενη- 5 μένων βλασφημείσθαι, τοὺς δὲ εὐεργετικοὺς τυγχάνειν ἀθανάτου μνήμης. οῦτω γὰρ μάλιστα συμβήσεται πολλοὺς ἐπὶ την κοινὴν εὐεργεσίαν προτρέπεσθαι τῶν μεταγενεστέρων.
- Γέλων μέν οὖν ἑπταετῆ χρόνον ἐβασίλευσεν, Ἱέ- 10
 ρων δ' δ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν
 ἐβασίλευσε τῶν Συραχοσίων ἔτη ἕνδεκα καὶ μῆνας
 ὀκτώ.
- 89 Κατά δὲ τὴν Ἑλλάδα 'Αθηναΐοι μὲν μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαίς νίκην μετεκόμισαν ἐκ Τροιζῆνος καὶ Σα- 15 λαμίνος τέκνα καὶ γυναϊκας εἰς τὰς 'Αθήνας, εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν ἐπεχείρησαν τειχίζειν καὶ τῶν ἅλλων τῶν πρός ἀσφάλειαν ἀνηκόντων ἐπιμέλειαν
 - 2 έποιοῦντο. Λακεδαιμόνιοι δ' δρῶντες τοὺς 'Αθηναίους ἐν ταὶς ναυτικαῖς δυνάμεσι περιπεποιημένους 20 δόξαν μεγάλην, ὑπώπτευσαν αὐτῶν τὴν αὕξησιν, καὶ διέγνωσαν κωλύειν τοὺς 'Αθηναίους ἀνοικοδο-
 - 3 μεϊν τὰ τείχη. εὐθὺς οὖν πρέσβεις ἐξέπεμψαν εἰς τὰς ᾿Αθήνας τοὺς λόγῷ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν διὰ τὸ μὴ συμ- 25 φέρειν κοινῆ τοῖς Ἐλλησι· τὸν γὰρ Ξέρξην, εἰ πάλιν παραγενηθείη μετὰ μειζόνων δυνάμεων, ἕξειν

3 διαπουσίως om. v. 4 τῆς ίστορίας v. 11 δ' ό] δὲ Ρ, δὲ ὁ v. 12 καὶ om. ΡΑ 16 τέκνα] τὰ τέκνα Ρ 20 πεποιημένους cod., corr. Wess.

έτοίμους πόλεις τετειγισμένας έκτος Πελοποννήσου. έξ ων δομώμενον δαδίως καταπολεμήσειν τους Έλληνας. ού πειθομένων δ' αύτων, οί πρέσβεις προσιόντες τοις οίκοδομοῦσι προσέταττον ἀφίστασθαι 5 τῶν ἔργων τὴν ταχίστήν. ἀπορουμένων δὲ τῶν 4 Άθηναίων δ,τι χρή πράττειν, Θεμιστοκλής, άποδοχῆς τότε παο' αὐτοῖς τυγχάνων τῆς μεγίστης, συνεβούλευεν έγειν ήσυγίαν έαν ναο βιάζωνται, δαδίως τούς Λακεδαιμονίους μετά των Πελοποννησίων 10 στρατεύσαντας κωλύσειν αύτούς τειχίζειν την πό-135 λιν. έν απορρήτοις δε τη βουλη προείπεν, ως αύ- 5 τός μέν μετά τινων άλλων πορεύσεται πρεσβευτής είς Λακεδαίμονα, διδάξων τούς Λακεδαιμονίους περί τοῦ τειχισμοῦ, τοῖς δὲ ἄρχουσι παρήγγειλεν, ὅταν 15 έκ Λακεδαίμονος Ελθωσι πρέσβεις είς τας 'Αθήνας, παρακατέχειν αύτούς, έως αν αύτος έκ της Λακεδαίμονος ανακάμψη, έν τοσούτω δε πανδημεί τειγίζειν την πόλιν, και τούτω τω τοόπω κρατήσειν αύτούς άπεφαίνετο τῆς προθέσεως. ὑπακουσάντων 40 20 δε των Αθηναίων, οι μεν περί τον Θεμιστοπλέα πρέσβεις προηγου είς την Σπάρτην, οί δε Άθηναζοι μετά μεγάλης σπουδής φκοδόμουν τα τείχη, ούτ' οίκίας ούτε τάφου φειδόμενοι. συνελαμβάνοντο δε τών έργων οί τε παίδες και αί γυναϊκες και καθό-25 λου πᾶς ξένος και δοῦλος, οὐδενὸς ἀπολειπομένου τῆς προθυμίας. παραδόξως δὲ τῶν ἔργων ἀνυομέ- 2

1 έτοίμας ν. έπτὸς Ρ, ἐπ τοῦ ν. 10 πωλύειν ΡΑΓΗΚ 11 προείπεν Reiske, προειπών cod. 12 μεν del. Reiske 17 τειχίζων ν. 21 προήγον Ρ, προήγαγου ν. 24 αί om. ν.

νων διά τε τὰς πολυχειρίας καὶ τὰς τῶν ἀπάντων προθυμίας, δ μέν Θεμιστοκλής άνακληθείς ύπο τών άργόντων και έπιτιμηθείς περί της τειχοποιίας ήρνήσατο την οίχοδομίαν, χαί παρεχάλεσε τους άρχοντας μή πιστεύειν κεναίς φήμαις, άλλ' άποστέλλειν 5 πρέσβεις άξιοπίστους είς τὰς Άθήνας. διὰ γὰρ τούτων είσεσθαι τάληθές. και τούτων έννυητην έαυτον παρεδίδου και τούς μεθ' έαυτοῦ συμπρεσβεύοντας. 3 πεισθέντες δε οί Λακεδαιμόνιοι τούς μεν περί τον Θεμιστοκλέα παρεφύλαττον, είς δε τας Αθήνας απέ-10 στειλαν τούς έπιφανεστάτους κατασκεψομένους, περί ών ήν χρεία πολυπραγμονήσαι. τοῦ δὲ χρόνου διεξελθόντος, οί μεν Άθηναΐοι το τείχος έφθασαν έφ' ίκανον κατεσκευακότες, τούς δε των Λακεδαιμονίων πρέσβεις έλθόντας είς τας Άθήνας και μετ' 15 άνατάσεων καί άπειλων έπιτιμωντας παρέδωκαν είς συλακήν, σήσαντες τότε άσήσειν, δταν κάκείνοι τούς 4 περί Θεμιστοχλέα πρέσβεις απολύσωσι. τούτω δέ τῷ τρόπω καταστρατηγηθέντες οι Λάκωνες ήναγκάσθησαν άπολῦσαι τοὺς Άθηναίων πρέσβεις. Γνα τοὺς 20 ίδίους απολάβωσιν. δ δε Θεμιστοχλής τοιούτω στρα-

τηγήματι τειχίσας την πατρίδα συντόμως και άκινδύνως, μεγάλης άποδοχης έτυχε παρά τοις πολίταις.

5

Άμα δε τούτοις πραττομένοις Έωμαίοις πρός Αίκολανούς και τούς το Τοῦσκλον κατοικοῦντας συν- 25

1 την πολυχειρίαν Hertl. (XV 68, 3. XVII 40, 5) τῶν om. v. 8 συμπρεσβευτάς v. (XVIII 48, 3) 10 ἐφύλαττον v. 11 ἐπισκεψομένους Ρ περί PAL, και περί cet. 15 μετ' ἀνατάσεων Dind. (IX 20, 4), μετὰ στάσεων cod. 24 'Ρωμαίοις* (cf. p. 221, 19), 'Ρωμαΐοι cod. 25 συνέστη πόλεμος Ρ, ἀνεστήσαντο πόλεμον v.

- 136 έστη πόλεμος, καί πρός μέν Αίκολανούς μάχην συνάψαντες ἐνίκησαν καί πολλούς τῶν πολεμίων ἀνείλον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ Τοῦσκλον ἐξεπολιόρκησαν καὶ τὴν τῶν Αἰκολανῶν πόλιν ἐχειρώσαντο.
- 5 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 41 μὲν ἦν ἄρχων 'Αδείμαντος, ἐν Ῥώμη δὲ κατεστάθησαν ὕπατοι Μάρκος Φάβιος Οὐιβλανός καὶ Λεύκιος Οὐαλέριος Πόπλιος. ἐπὶ δὲ τούτων Θεμιστοκλῆς διὰ τὴν στρατηγίαν καὶ ἀγχίνοιαν ἀποδοχῆς
- 10 έτυχεν οὐ μόνον παρὰ τοῖς πολίταις, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἐλλησι. διὸ καὶ μετεωριζόμενος ἐπὶ τῆ 2 δόξῃ πολὺ μείζοσιν ἄλλαις ἐπιβολαῖς ἐχρήσατο πρὸς αὕξησιν ἡγεμονίας ἀνηκούσαις τῆ πατρίδι. τοῦ γὰρ καλουμένου Πειραιῶς οὐκ ὅντος λιμένος κατ' ἐκεί-15 νους τοὺς χρόνους, ἀλλ' ἐπινείφ χρωμένων τῶν ᾿Αθηναίων τῷ προσαγορευομένῷ Φαληρικῷ, μικρῷ παντελῶς ὅντι, ἐπενόησε τὸν Πειραιᾶ κατασκευάζειν
- λιμένα, μικρας μέν προσδεόμενον κατασκευης, δυνάμενον δε γενέσθαι λιμένα κάλλιστον και μέγιστον 20 των κατά την Έλλάδα. ήλπιζεν ούν τούτου προσ- 3 γενομένου τοις Άθηναίοις δυνήσεσθαι την πόλιν άντιποιήσασθαι της κατά θάλατταν ήγεμονίας. τοι-
- άντεποίησασσαι της χατά σαχαττάν ηγεμονίας τητ ήφεις γάφ τότε πλείστας έχέχτηντο, καί διά την συνέχειαν τῶν ναυμαχιῶν ἐμπειρίαν χαὶ δόξαν με-
- 25 γάλην τῶν ναυτικῶν ἀγώνων περιεπεποίηντο. πρòς 4 δὲ τούτοις τοὺς μὲν Ἰωνας ὑπελάμβανε διὰ τὴν

1 μάχη v. 2 είλον v. 7 Ουιβλανός ex fastis, σιλανός Pa, σιλβανός f 11 έπ] έν P 16 προσαγορευομένω καλουμένω Α 19 κάλλιστον κ. μ. λιμένα v. 20 Έλλάδα έλπίδα Ρ΄ ήλπισεν v. 22 άντιποιήσεσθαι PA 28 καλ om. P inserto s. l. γάς post έμπειρίαν

συγγένειαν ίδίους έξειν, τούς δε άλλους τούς κατά την 'Ασίαν Έλληνας δι' έχείνους έλευθερώσειν, άπο-· κλινείν τε ταίς εύνοίαις πρός τούς 'Αθηναίους διά την εύεργεσίαν, τούς δε νησιώτας απαντας καταπεπληγμένους το μέγεθος της ναυτικής δυνάμεως 5 έτοίμως ταχθήσεσθαι μετά των δυναμένων καί βλά-5 πτειν καί ώφελειν τα μέγιστα. τούς γαο Λακεδαιμονίους έώρα περί μέν τάς πεζάς δυνάμεις εύ κατεσκευασμένους, πρός δε τούς έν ταις ναυσίν 42 άγῶνας ἀφυεστάτους. ταῦτ' οἶν διαλογισάμενος 10 έχρινε φανερώς μέν την έπιβολην μη λέγειν, άχοιβώς γινώσκων τούς Λακεδαιμονίους κωλύσοντας, έν έκκλησία δε διελέχθη τοις πολίταις ότι μεγάλων πραγμάτων καί συμφερόντων τη πόλει βούλεται γενέσθαι σύμβουλός τε και είσηγητής, ταῦτα δὲ φα- 15 νερώς μέν λέγειν μή συμφέρειν, δι' όλίγων δε άνδρών έπιτελείν προσήχειν. διόπερ ήξίου τον δημον δύο άνδρας προχειρισάμενον οἶς ἂν μάλιστα πιστεύση, τούτοις έπιτρέπειν περί τοῦ πράγματος. 2 πεισθέντος δε τοῦ πλήθους, δ δημος είλετο δύο 20 άνδρας, Αριστείδην και Ξάνθιππον, ού μόνον κατ' άρετην προχρίνας αύτούς, άλλά χαί πρός του Θεμιστοκλέα τούτους δρών άμιλλωμένους περί δόξης καί πρωτείων, καί διά τοῦτο άλλοτρίως ἔχοντας πρός 3 αύτόν. ούτοι δε κατ' ίδίαν ακούσαντες τοῦ Θεμι- 25 στοπλέους την έπιβολήν, έδήλωσαν τω δήμω διότι καί μεγάλα καί συμφέροντα τη πόλει καί δυνατά 4 καθέστηκε τα λεγόμενα ύπο του Θεμιστοκλέους. του437

2 anoxhive v PAH 4 dè*] re cod. 7 yà ϱ^*] re cod. 13 diehéz $\partial \eta^*$] diehez $\partial \theta$ is cod.

δε δήμου θαυμάσαντος αμα τον άνδρα και ύποπτεύσαντος μήποτε τυραννίδα τινά κατασκευασόμενος έαυτο τηλικαύταις και τοιαύταις έπιβολαϊς έγγειρη. φανερώς αύτον έκέλευον άποφαίνεσθαι τα δεδογ-5 μένα. δ δε πάλιν έφησε μη συμφέρειν τῷ δήμφ ωανερώς δηλούσθαι περί των έπινοηθέντων. πολλώ 5 δε μαλλον θαυμάσαντος τοῦ δήμου την δεινότητα καί μεναλοφορσύνην τάνδρός, έκέλευον έν άπορρήτοις είπειν τη βουλη τὰ δεδογμένα κầν αύτη κοίνη 10 τα δυνατά λένειν καί συμφέροντα, τότε ώς αν συμβουλεύση πρός τὸ τέλος ἄξειν αὐτοῦ τὴν ἐπιβολήν. διόπεο της βουλης πυθομένης τα κατα μέρος, καί 6 κρινάσης λέγειν αὐτὸν τὰ συμφέροντα τῆ πόλει καὶ δυνατά, τὸ λοιπὸν ἤδη συγγωρήσαντος τοῦ δήμου 15 μετά της βουλης έλαβε την έξουσίαν πράττειν δ.τι βούλεται. Επαστος δ' έπ της έππλησίας έγωρίζετο θαυμάζων μεν την άρετην τάνδρός, μετέωρος δ' ων καί καραδοκών το τέλος της έπιβολης. δ δε Θεμι-43 στοχλής λαβών την έξουσίαν του πράττειν, χαί πα-20 σαν ύπουργίαν έχων έτοίμην τοις έγχειρουμένοις. πάλιν έπενόησε καταστρατηγήσαι τούς Λακεδαιμονίους. ήδει γαο αποιβώς δτι παθάπεο έπι του της πόλεως τειγισμοῦ διεχώλυσαν οί Λαχεδαιμόνιοι, τον αύτον τρόπον έπι της κατασκευής του λιμένος έγχει-25 ρήσουσι διακόπτειν των 'Αθηναίων' τὰς ἐπιβολάς. έδοξεν ούν αύτῷ πρός μέν τούς Λακεδαιμονίους 2 πρέσβεις αποστείλαι τούς διδάξοντας συμφέρειν τοίς

2 τινα om. (in lacuna) Ρ κατασκευασάμενος cod., corr. Eich. 9 αῦτη Eich., αὐτὴ cod. 12 τὰ add. Dind. 21 τοἰς Λακεδαιμονίοις v. 28 διεκώλυον Hertl.

ł

κοινοϊς τῆς Ἐλλάδος πράγμασιν ἔχειν ἀξιόχρεων λιμένα πρός τὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν ἐσομένην στρατείαν. διὰ δὲ τούτου τοῦ τρόπου τοὺς Σπαρτιάτας ἀμβλυτέρους ποιήσας πρὸς τὸ κωλύειν, αὐτὸς εἴχετο τῶν ἔργων, καὶ τῶν πάντων συμφιλοτιμουμένων 5 ταχέως συνέβη γενέσθαι καὶ παραδόξως κατασκευα-

- 3 σθήναι του λιμένα. ἕπεισε δὲ τον δήμου καθ' ἕκαστου ἐνιαυτον προς ταις ὑπαρχούσαις ναυσίν είκοσι τριήρεις προσκατασκευάζειν, και τους μετοίκους και τους τεχνίτας ἀτελείς ποιήσαι, ὅπως ὅχλος πολὸς 10 πανταχόθεν είς την πόλιν κατέλθη και πλείους τέχνας κατασκευάσωσιν εὐχερῶς. ἀμφότερα γὰρ ταῦτα χρησιμώτατα προς τὰς τῶν ναυτικῶν δυνάμεων κατασκευὰς ὑπάρχειν ἔκρινεν. οί μὲν οὖν ᾿Αθηναιοι περί ταῦτα ἠσχολοῦντο.
- 44 Λακεδαιμόνιοι δὲ Παυσανίαν τὸν ἐν Πλαταιαῖς στρατηγήσαντα καταστήσαντες ναύαρχον προσέταξαν έλευθεροῦν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, ὅσαι βαρβαρι-
- 2 καΐς φυλακαΐς διέμενον έτι φρουρούμεναι. οὖτος δὲ πεντήκοντα μὲν τριήρεις ἐκ Πελοποννήσου λα- 20 βών, τριάκοντα δὲ παρ' 'Αθηναίων μεταπεμψάμενος, ὧν 'Αριστείδης ἡγεῖτο, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Κύπρον ἕπλευσε καὶ τῶν πόλεων τὰς ἕτι φρουρὰς
- 3 έχούσας Περσικάς ήλευθέρωσε, μετά δὲ ταῦτα πλεύσας ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον Βυζάντιον μὲν ὑπὸ Περ-⁴³⁶ σῶν κρατούμενον ἐχειρώσατο, καὶ τῶν ἄλλων βαρβάρων οῦς μὲν ἀνεῖλεν, οῦς δ' ἐκβαλὼν ήλευθέρωσε

2 στρατιάν Ρ 3 τοὺς 0m. v. 4 κωλύσειν PAFKL 13 τὰς τῶν 0m. v. 27 ἀνείλεν] ἀνελών Reiske

τήν πόλιν, πολλούς δ' έν αὐτῆ Περσῶν ἀξιολόγους ζωγρήσας ἄνδρας παρέδωκεν εἰς φυλακήν Γογγύλω τῷ Ἐρετριεῖ, τῷ μὲν λόγῷ πρός τιμωρίαν τηρήσοντι, τῷ δ' ἔργῷ διασώσοντι πρός Ξέρξην· συνε-5 τέθειτο γὰρ δι' ἀπορρήτων φιλίαν πρός τὸν βασιλέα, καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Ξέρξου γαμεῖν ἔμελλεν, ῖνα προδῷ τοὺς Ἐλληνας. ἦν δ' ὁ ταῦτα πραττό- 4 μενος ᾿Αρτάβαζος στρατηγός; καὶ χρημάτων πλῆθος ἐχορήγει λάθρα τῷ Παυσανία πρός τὸ διὰ τούτων 10 φθείρειν τοὺς εὐθέτους τῶν Ἑλλήνων. ἐγένετο δὲ καταφανής καὶ τιμωρίας ἔτυχε τοιῷδέ τινι τρόπῷ. ζηλώσαντος αὐτοῦ τὴν Περσικὴν τρυφὴν καὶ τυραν- 5 νικῶς προσφερομένου τοῖς ὑποτεταγμένοις, χαλεπῶς ἔφερον ἅπαντες, μάλιστα δὲ οἱ τεταγμένοι τῶν Ἑλ-

15 λήνων ἐπί τινος ήγεμονίας. διόπεο των κατὰ τὴν 6 στρατιὰν καὶ κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ πόλεις ἀλλήλοις ὁμιλούντων καὶ τοῦ Παυσανίου τῆς βαρύτητος καταλαλούντων, Πελοποννήσιοι μὲν καταλιπόντες αὐτὸν εἰς Πελοπόννησον ἀπέπλευσαν, καὶ πρέσβεις ἀποστεί20 λαντες κατηγόρουν τοῦ Παυσανίου, 'Αριστείδης δὲ ὁ 'Αθηναῖος τῷ καιρῷ χρώμενος ἐμφρόνως ἐν ταῖς κοινολογίαις ἀνελάμβανε τὰς πόλεις καὶ διὰ τῆς ὁμιλίας προσαγόμενος ἰδίας ἐποίησε τοῖς 'Αθηναίοις. ἕτι δὲ
μᾶλλον συνήργησε καὶ τὸ αὐτόματον τοῖς 'Αθηναίοις
25 διὰ ταύτας τὰς αἰτίας. Παυσανίας ἦν συντεθειμέ-45

4 συνετίθετο PL 6 Ξέρξου] πέρσου P 8 Άρτάβαζος] δ add. P 10 φθείρεσθαι FJK 11 τοιῶδε P, τῶδε v. 12 αὐτοῦ] γὰρ αὐτοῦ Peiresc. 16 ἔθνη] τὰ ἔθνη P 17 δμιλοῦντες P 19 κατέπλευσαν v. 21 ἐμφανῶς v. 22 δμιλίας] δμολογίας P (cf. 46, 4. XVI 45, 2)

νος ώστε τούς τὰς ἐπιστολὰς παρ' αὐτοῦ χομίζοντας πρός τον βασιλέα μη άνακάμπτειν μηδε γίνεσθαι μηνυτάς των άπορρήτων. δι' ήν αίτίαν άναιρουμένων αύτων ύπο των απολαμβανόντων τας έπιστο-2 λάς συνέβαινε μηδένα διασώζεσθαι. α δή συλλογισάμενός τις των βιβλιαφόρων άνέωξε τὰς έπιστολάς. καί γνούς άληθες όν το περί την άναίρεσιν των κομιζόντων τὰ γράμματα, ἀνέδωκε τοῖς ἐφόροις τὰς 3 έπιστολάς. τούτων δε άπιστούντων δια το άνεωγμένας αύτοις τας έπιστολάς άναδεδόσθαι, καί πίστιν έτέραν βεβαιοτέραν ζητούντων, έπηγγείλατο παρα-4 δώσειν αύτον δμολογοῦντα. πορευθείς οὖν ἐπί Ταίναρον καί καθεζόμενος έπι τῶ τοῦ Ποσειδῶνος ίερῷ .διπλην σκηνήν περιεβάλετο, καί τούς μέν έφόρους καί των άλλων Σπαρτιατών τινας κατέκρυψε, τοῦ δε Παυσανίου παραγενομένου πρός αὐτὸν καὶ πυνθανομένου την αίτίαν της ίκετείας, έμέμψατο αύτῶ καθ' δσον είς την έπιστολην ένέγραψε τον κατ' 5 αύτοῦ θάνατον. τοῦ δὲ Παυσανίου φήσαντος μεταμελεϊσθαι καί συγγνώμην αίτουμένου τοις άγνοηθείσιν, έτι δε δεηθέντος όπως συγκρύψη, και δωοεάς μεγάλας ύπισχνουμένου, αύτολ μέν διελύθησαν, οί δ' έφοροι καί οί μετ' αύτων άκριβως μαθόντες τάληθές τότε μέν ήσυχίαν έσχον, ύστερον δέ των Λακεδαιμονίων τοις έφόροις συλλαμβανόντων, προαισθόμενος έφθασε και κατέφυγεν είς ίερον το της

5 δή] δέ Wess. 6 βιβλιοφόφων P (c. 21, 4. II 26, 8) 10 έπιδεδόσθαι Peir. (XIV 47, 2) 11 έπιζητούντων Peir. 16 παφαγινομένου Α 18 άνέγφαψε P 24 έσχον P (p. 211, 1), είχον v. 26 προσέφυγεν v. Γεφόν PA, το Γεφόν cet. Αθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου. ἀποφουμένων δὲ τῶν Λα- 6 κεδαιμονίων εἰ τιμωφήσονται τὸν ἰκέτην, λέγεται τὴν μητέφα τοῦ Παυσανίου καταντήσασαν εἰς τὸ ἱεφὸν ἄλλο μὲν μηδὲν μήτ' εἰπεῖν μήτε πφᾶξαι [τι], 5 πλίνθον δὲ βαστάσασαν ἀναθεῖναι κατὰ τὴν εἰς τὸ ἱεφὸν εἰσοδον, καὶ τοῦτο πφάξασαν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν. τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τῆ τῆς 7 μητφὸς κφίσει συνακολουθήσαντας ἐνοικοδομῆσαι τὴν εἴσοδον, καὶ τούτῷ τῷ τφόπῷ συναναγκάσαι τὸν 10 Παυσανίαν λιμῷ καταστφέψαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν

- σῶμα τοῦ τελευτήσαντος συνεχωρήθη τοις προσήκουσι καταχῶσαι, τὸ δὲ δαιμόνιον τῆς τῶν ίκετῶν σωτηρίας καταλυθείσης ἐπεσήμηνε· τῶν γὰρ Λακε- 8 δαιμονίων περί τινων ἅλλων ἐν Δελφοῖς χρηστηρια-
- 15 ζομένων, δ θεός έδωκε χρησμόν κελεύων ἀποκαταστήσαι τῆ θεῷ τόν ίκέτην. διόπεο οί Σπαρτιαται 9 τὴν μαντείαν ἀδύνατον νομίζοντες εἶναι, ἡπόρουν ἐφ' ίκανόν χρόνον, οὐ δυνάμενοι ποιῆσαι τὸ προσταττόμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ' ὅμως δ' ἐκ τῶν ἐνδεχο-20 μένων βουλευσάμενοι κατεσκεύασαν εἰκόνας δύο τοῦ Παυσανίου χαλκᾶς, καὶ ἀνέθηκαν εἰς τὸ ίερὸν τῆς ᾿Αθηνᾶς.

'Ημεϊς δε πας' όλην την ίστορίαν είωθότες των 46 άγαθων άνδρων δια των έπιλεγομένων έπαίνων 25 αύξειν την δόξαν, τοϊς δε φαύλοις έπι της τελευτης έπιφθέγγεσθαι τας άρμοζούσας βλασφημίας, ούκ έάσομεν την Παυσανίου κακίαν και προδοσίαν άκα-

4 τι del. Hertl. 16 τη̃] τῷ f 19 τοῦ] τῆς PaF² 27 προδοσίαν] πονηρίαν FJK Diodobaus II. 2 τηγόρητον. τίς γὰρ οὐκ ἂν θαυμάσαι τούτου τὴν ἄνοιαν, δς εὐεργέτης γενόμενος τῆς Ἑλλάδος καὶ νικήσας τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπαινουμένας πράξεις ἐπιτελεσάμενος, οὐχ ὅπως τὸ παρὸν ἀξίωμα διεφύλαξεν, ἀλλ' ἀγαπήσας τῶν Περ- 5 σῶν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τρυφήν, ἅπασαν τὴν προϋ-

3 πάρχουσαν εὐδοξίαν κατήσχυνεν; ἐπαρθεἰς γὰρ ταῖς εὐτυχίαις τὴν μὲν Λακωνικὴν ἀγωγὴν ἐστύγησε, τὴν δὲ τῶν Περσῶν ἀκολασίαν καὶ τρυφὴν ἐμιμήσατο, δν ἥκιστα ἐχρῆν ζηλῶσαι τὰ τῶν βαρβάρων 10 ἐπιτηδεύματα· οὐ γὰρ ἑτέρων πεπυσμένος, ἀλλ' αὐτὸς ἔργῷ πεῖραν εἰληφὼς ἐγίνωσκε πόσῷ τῆς τῶν Περσῶν τρυφῆς ἡ πάτριος δίαιτα πρὸς ἀρετὴν διέφερεν.

4 'Αλλά γάο αὐτὸς μὲν διὰ τὴν ἰδίαν κακίαν οὐ 15 μόνον τῆς ἀξίας ἔτυχε τιμωρίας, ἀλλὰ καὶ τοῖς πολίταις αίτιος κατέστη τοῦ τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν ἀποβαλεῖν· ἐκ παραθέσεως γὰρ ἡ 'Αριστείδου στρατηγία παρὰ τοῖς συμμάχοις θεωρουμένη, καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς ὑποτεταγμένους ὁμιλίαν καὶ 20 τὰς ἅλλας ἀρετάς, ἐποίησε πάντας ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς

5 δρμῆς ἀποκλῖναι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς Σπάρτης πεμπομένοις ἡγεμόσιν οὐκέτι προσεῖχον, Ἀριστείδην δὲ θαυμάζοντες καὶ πάντα 440 προθύμως ὑπακούοντες ἐποίησαν χωρὶς κινδύνου 25

47 παραλαβεῖν την κατὰ θάλατταν ἀρχήν. εὐθὺς οὖν δ

1 δαυμάσαι*] δαυμάση P, δαυμάσειε cet. 12 έογο Steph., έγώ cod. έγίνωσκον cod., έγνώκει Madvig πόσο Dind., δπως cod. 15 αύτος] ούτος Dind. 19 στρατηγίς P 21 αλίας om. v.

μέν Άριστείδης συνεβούλευε τοις συμμάγοις απασι κοινήν άνουσι σύνοδον αποδείξαι [τήν] Δήλον κοινόν ταμιεΐον, καί τὰ χρήματα πάντα τὰ συναγόμενα είς ταύτην κατατίθεσθαι, πρός δε τον από 5 των Περσων ύποπτευόμενον πόλεμον τάξαι φόρον ταῖς πόλεσι πάσαις κατὰ δύναμιν, ῶστε γίνεσθαι τό παν άθροισμα ταλάντων πενταχοσίων και έξή**ποντα. ταχθείς δε έπι την διάταξιν των φόρων.** 2 ούτως αποιβώς και δικαίως τον διαμερισμον έποίη-10 σεν ώστε πάσας τὰς πόλεις εὐδοκῆσαι. διὸ καὶ δοκών εν τι τών άδυνάτων έργων συντετελεκέναι, μεγίστην έπι δικαιοσύνη δόξαν έκτήσατο και δια την ύπερβολην της δικαιοσύνης δίκαιος έπωνομάσθη. ύφ' ένα δε και τον αύτον καιρον ή μεν τοῦ Παυ- 3 15 σανίου κακία της κατά θάλατταν ήγεμονίας έστέοησε τούς πολίτας, ή Άριστείδου δε κατά παν άρετή τάς 'Αθήνας την ούκ ούσαν στρατηγίαν έποίησε **πτήσασθαι. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη πατὰ τοῦτον** τον ένιαυτόν.

20 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Φαίδωνος ὀλυμπιὰς 48 μὲν ἤχθη ἕκτη πρός ταις ἑβδομήκοντα, καθ' ἡν ἐνίκα στάδιον Σκαμάνδριος Μυτιληναιος, ἐν Ῥώμη δ' ὑπῆρχον ὕπατοι Καίσων Φάβιος καὶ Σπόριος Φούριος Μενέλλαιος. ἐπὶ δὲ τούτων Λεωτυχίδας 2

25 δ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς ἐτελεύτησεν ἄοξας ἔτη εἴκοσι καί δύο, τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος ᾿Αρχίδαμος ἐβασίλευσεν ἔτη τετταράκοντα καὶ δύο. ἐτε-

2 την om. P 3 πάντων P 9 οῦτως] οὑτος F³, οὑτος ὡς JKM 21 ἕκτη] πέμπτη L 22 Μιτυληναίος cod. 24 φορόφιος PFL 26 Άρχίδαμος Palmerius, Άρχέλαος cod. 19*

λεύτησε δε και Άναξίλας δ Ρηγίου και Ζάγκλης τύραννος, δυναστεύσας έτη δέχα όχτώ, την δε τυραννίδα διεδέξατο Μίχυθος, πιστευθείς ωστε άποδούναι τοις τέπνοις του τελευτήσαντος ούσι νέοις 3 την ηλικίαν. Ίέρων δε ό βασιλεύς των Συρακοσίων μετά την τοῦ Γέλωνος τελευτην τον μέν άδελφόν Πολύζηλον δρών εύδοχιμοῦντα παρά τοῖς Συρακοσίοις, καί νομίζων αὐτὸν ἔφεδρον ὑπάρχειν τῆς βασιλείας, έσπευδεν έκποδών ποιήσασθαι, αύτός δέ ξενολογών καί περί αύτον σύστημα ξένων παρα-: σκευάζων ύπελάμβανεν άσφαλῶς καθέξειν την βα-4 σιλείαν. διὸ καὶ Συβαριτῶν πολιορχουμένων ὑπὸ Κροτωνιατών καί δεομένων βοηθήσαι, στρατιώτας πολλούς κατέγραψεν είς την στρατιάν, ην παρεδίδου Πολυζήλω τάδελφω νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῶν 5 Κροτωνιατών άναιρεθήσεσθαι. τοῦ δὲ Πολυζήλου 4 πρός την στρατείαν ούγ ύπακούσαντος διά την όηθείσαν ύποψίαν, δι' όργης είχε τον άδελφόν, καί φυγόντος πρός Θήρωνα τον Άχραγαντίνων τύραν-6 νον, καταπολεμήσαι τούτον παρεσκευάζετο. μετά δε ταύτα Θρασυδαίου του Θήρωνος επιστατούντος τῆς τῶν Ἱμεραίων πόλεως βαρύτερον τοῦ καθήκοντος, συνέβη τοὺς Ἱμεραίους ἀπαλλοτριωθῆναι παν-7 τελώς απ' αύτοῦ. πρός μέν οἶν τὸν πατέρα πορεύεσθαί τε και κατηγορεϊν απεδοκίμαζον, νομίζοντες ούη έξειν ίσον ακουστήν πρός δε τον Ιέρωνα πρέσβεις απέστειλαν κατηγορούντες του Θρασυδαίου

1 δ om. PA ζάκλης P 10 αὐτὸν PAF 14 στρατιάν Dind., στρατείαν cod. 19 φυγόντα cod., corr. Dind. άκραγαντΐνον P 24 ὑπ' P 27 κατηγοροῦντας Pa καὶ ἐπαγγελλόμενοι τήν τε πόλιν ἐκείνῷ παραδώσειν καὶ συνεπιθήσεσθαι τοῖς περὶ τὸν Θήρωνα. ὁ δὲ Ἱέρων κρίνας εἰρηνικῶς διαλύσασθαι πρὸς τὸν 8 Θήρωνα, προύδωκε τοὺς Ἱμεραίους καὶ τὰ βεβου-5 λευμένα λαθραίως ἐμήνυσεν. διόπερ Θήρων ἐξετάσας τὰ κατὰ τὴν βουλήν, καὶ τὴν μήνυσιν ἀληθινὴν εὑρίσκων, πρὸς μὲν τὸν Ἱέρωνα διελύσατο καὶ τὸν Πολύζηλον εἰς τὴν προϋπάρχουσαν εὕνοιαν ἀποκατέστησε, τῶν δὲ Ἱμεραίων τοὺς ἐναντίους πολ-10 λοὺς ὅντας συλλαβὼν ἀπέσφαξεν.

Ίέρων δε τούς τε Ναξίους και τούς Καταναίους 49 έκ των πόλεων άναστήσας, ίδίους οικήτορας άπέστειλεν, έκ μέν Πελοποννήσου πεντακισχιλίους άθροίσας, έχ δε Συραχουσων άλλους τοσούτους 15 προσθείς και την μέν Κατάνην μετωνόμασεν Αίτνην, την δε χώραν ου μόνον την Καταναίαν, άλλά καί πολλήν της δμόρου προσθείς κατεκληρούγησε. μυρίους πληρώσας οικήτορας. τοῦτο δ' ἔπραξε σπεύ- 2 δων αμα μεν ξγειν βοήθειαν ετοίμην αξιόλογον 20 πρός τὰς ἐπιούσας χρείας, ἅμα δὲ καὶ ἐκ τῆς γενομένης μυριάνδρου πόλεως τιμάς έχειν ήρωικάς. τούς δε Ναξίους και τούς Καταναίους έκ των πατρίδων άνασταθέντας μετώχισεν είς τούς Λεοντίνους, καί μετά των έγγωρίων προσέταξε κατοικείν 25 την πόλιν. Θήρων δε μετά την Ιμεραίων σφαγήν 3 ύρων την πόλιν οίκητόρων δεομένην, συνώκισεν είς ταύτην τούς τε Δωριείς και των άλλων τούς βουλομένους έπολιτογράφησεν. ούτοι μέν ούν μετ' 4

1 έπαγγελλόμενοι PFJK, -μένους cet. 6 άληθυνήν είναι add. f 10 άποσφάζει v. άλλήλων καλῶς πολιτευόμενοι διετέλεσαν ἔτη πευτήκοντα καὶ ὀκτώ· τότε δὲ τῆς πόλεως ὑπὸ Καρχηδονίων χειρωθείσης καὶ κατασκαφείσης, διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν.

- 50 'Επ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησι Δφομοχλείδου 'Ρωμαΐοι 5 μεν χατέστησαν ύπάτους Μάφχον Φάβιον και Γναΐον442 Μάλλιον. έπι δε τούτων Λαχεδαιμόνιοι την της θαλάττης ήγεμονίαν άποβεβληχότες άλόγως, βαφέως έφεφον. διο και τοις άφεστηχόσιν άπ' αυτών Έλλησι χαλεπῶς έχοντες, ηπείλουν έπιθήσειν αυτοίς 10
- 2 την προσήχουσαν τιμωρίαν. συναχθείσης δε της γερουσίας έβουλεύοντο περί τοῦ πολέμου τοῦ πρός τοὺς 'Αθηναίους ὑπερ της χατὰ θάλατταν ήγεμο-
- 3 νίας. όμοίως δὲ καὶ τῆς κοινῆς ἐκκλησίας συναχθείσης, οί μὲν νεώτεροι καὶ τῶν ἄλλων οί πολλοὶ 15 φιλοτίμως εἰχον ἀνακτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, νομίζοντες, ἐὰν αὐτὴν περιποιήσωνται, χρημάτων τε πολλῶν εὐπορήσειν καὶ καθόλου τὴν Σπάρτην μείζονα ποιήσεσθαι καὶ δυνατωτέραν, τούς τε τῶν ἰδιωτῶν οἶκους πολλὴν ἐπίδοσιν λήψεσθαι πρός εὐ- 20
- 4 δαιμονίαν. ἀνεμιμνήσκοντο δὲ καὶ τῆς ἀρχαίας μαντείας, ἐν ἦ προσέταξεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σκοπεῖν, ὅπως μὴ χωλὴν ἔχωσι τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸν χρησμὸν ἔφασαν εἰς οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ παρὸν λέγειν· χωλὴν γὰρ αὐτοῖς ὑπάρξειν τὴν ἀρχήν, ἐἀν οὐσῶν δυεῖν 25
 5 ἡγεμονιῶν τὴν ἑτέραν ἀποβάλωσι. πάντων δὲ σχεδὸν τῶν πολιτῶν πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ὡρ-

6 Γναΐον] γενναΐον Ρ 18 Σπάφτην Reiske, σπουδην cod., πόλιν Wess.. 19 ποιήσασθαι PFL 24 λέγειν] φέπειν Cobet

μημένων, και της γερουσίας συνεδρευούσης περί τούτων, ούδείς ήλπισεν ούδένα τολμήσειν συμβουλεῦσαι ἕτερόν τι. τῶν δὲ ἐκ τῆς γερουσίας τις, 6 όνομα μεν Έτοιμαρίδας, το δε γένος άφ' Ήρα-5 κλέους ών καί δι' άρετην άποδοχής τυγγάνων παρά τοις πολίταις, έπεχείρησε συμβουλεύειν έαν τούς 'Αθηναίους έπι της ήγεμονίας μή συμφέρειν γάρ τη Σπάρτη της θαλάττης αυφισβητειν· πρός παράδοξον δε υπόθεσιν είπειν ευπορήσας λόγους άρμό-10 ζοντας, παρά την προσδοκίαν έπεισε την γερουσίαν καί τον δημον. τέλος δε οι Λακεδαιμόνιοι κρίναντες 7 τον Έτοιμαρίδαν συμφέροντα λέγειν απέστησαν της περί τον πόλεμον πρός τούς 'Αθηναίους δομής. 'Αθηναΐοι δε το μεν πρώτον προσεδόχων μέγαν πό- 8 15 λεμον έξειν πρός τούς Λακεδαιμονίους περί της κατά θάλατταν ήγεμονίας, καί δια τοῦτο τριήρεις κατεσκεύαζον πλείους και χρημάτων πληθος έπορίζοντο καί τοις συμμάγοις έπιεικως προσεφέροντο. ως δέ τὰ δογθέντα τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπύθοντο, τοῦ μὲν 20 φόβου τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον ἀπελύθησαν, περί δὲ

την αύξησιν της ίδίας πόλεως ήσχολουντο.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Άκεστορίδου έν Ῥώμη51 την ϋπατου ἀρχην διεδέξαντο Καίσων Φάβιος και Τίτος Οὐεργίνιος. ἐπὶ δὲ τούτων Ἱέρων μὲν ὁ βα-25 σιλεὺς τῶν Συρακοσίων, παραγενομένων πρὸς αὐτὸν πρέσβεων ἐκ Κύμης τῆς Ἰταλίας καὶ δεομένων

2 τολμῆσαι cod. 4 έτυμαρίδας P 11 κρίνοντες A 12 έτυμαρίδαν P 13 πρός] τον πρός Hertl. 16 κατεσκευάζοντο v. 17 έπόριζον cod., corr. Rhod. (cf. XIII 36, 1) 22 άκατεστορίδου P, άκατεστορείδου a άλλήλων καλῶς πολιτευόμενοι διετέλεσαν ἕτη πεντήκοντα καὶ ὀκτώ· τότε δὲ τῆς πόλεως ὑπὸ Καοχηδονίων χειφωθείσης καὶ κατασκαφείσης, διέμεινεν ἀοίκητος μέχοι τῶν καθ' ἡμᾶς καιφῶν.

- 50 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Δρομοκλείδου Ῥωμαΐοι 5 μὲν κατέστησαν ὑπάτους Μάρκον Φάβιον καὶ Γναΐον442 Μάλλιον. ἐπὶ δὲ τούτων Δακεδαιμόνιοι τὴν τῆς Φαλάττης ἡγεμονίαν ἀποβεβληκότες ἀλόγως, βαρέως ἔφερον· διὸ καὶ τοῖς ἀφεστηκόσιν ἀπ' αὐτῶν Ἐλλησι χαλεπῶς ἔχοντες, ἠπείλουν ἐπιθήσειν αὐτοῖς 10
- 2 τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν. συναχθείσης δὲ τῆς γερουσίας ἐβουλεύοντο περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρός τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμο-
- 3 νίας. όμοίως δὲ καὶ τῆς κοινῆς ἐκκλησίας συναχθείσης, οἱ μὲν νεώτεροι καὶ τῶν ἄλλων οἱ πολλοὶ 15 φιλοτίμως εἶχον ἀνακτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, νομίζοντες, ἐὰν αὐτὴν περιποιήσωνται, χρημάτων τε πολλῶν εὐπορήσειν καὶ καθόλου τὴν Σπάρτην μείζονα ποιήσεσθαι καὶ δυνατωτέραν, τούς τε τῶν ἰδιωτῶν οἰκους πολλὴν ἐπίδοσιν λήψεσθαι πρός εὐ- 20
- 4 δαιμονίαν. ἀνεμιμνήσκοντο δὲ καὶ τῆς ἀρχαίας μαντείας, ἐν ἦ προσέταξεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σκοπεῖν, ὅπως μὴ χωλὴν ἔχωσι τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸν χρησμὸν ἔφασαν εἰς οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ παρὸν λέγειν· χωλὴν γὰρ αὐτοῖς ὑπάρξειν τὴν ἀρχήν, ἐὰν οὐσῶν δυεῖν 25
 5 ἡγεμονιῶν τὴν ἑτέραν ἀποβάλωσι. πάντων δὲ σχετδὸν τῶν πολιτῶν πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ὡρ-

6 Γναΐον] γενναΐον Ρ 18 Σπάφτην Reiske, σπουδην cod., πόλιν Wess.. 19 ποιήσασθαι PFL 24 λέγειν] φέπειν Cobet

μημένων, καὶ τῆς γερουσίας συνεδρευούσης περὶ τούτων, οὐδεἰς ἤλπισεν οὐδένα τολμήσειν συμβουλεῦσαι ἕτερόν τι. τῶν δὲ ἐκ τῆς γερουσίας τις, 6 ὄνομα μὲν Έτοιμαρίδας, τὸ δὲ γένος ἀφ' Ἡρα-5 κλέους ἂν καὶ δι' ἀρετὴν ἀποδοχῆς τυγχάνων παρὰ τοὶς πολίταις, ἐπεχείρησε συμβουλεύειν ἐᾶν τοὺς ᾿Αθηναίους ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας· μὴ συμφέρειν γὰρ τῆ Σπάρτη τῆς θαλάττης ἀμφισβητεῖν· πρὸς παράδοξον δὲ ὑπόθεσιν εἰπεῖν εὐπορήσας λόγους ἁρμό-10 ζοντας, παρὰ τὴν προσδοκίαν ἔπεισε τὴν γερουσίαν καὶ τὸν δῆμον. τέλος δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι κρίναντες 7 τὸν Ἐτοιμαρίδαν συμφέροντα λέγειν ἀπέστησαν τῆς περὶ τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους ὁρμῆς.

Αθηναίοι δὲ τὸ μὲν πρῶτον προσεδόκων μέγαν πό- 8
15 λεμον ἕξειν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους περὶ τῆς κατὰ ởάλατταν ἡγεμονίας, καὶ διὰ τοῦτο τριήρεις κατεσκεύαζον πλείους καὶ χρημάτων πλῆθος ἐπορίζοντο καὶ τοῖς συμμάχοις ἐπιεικῶς προσεφέροντο· ὡς δὲ τὰ δοχθέντα τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπύθοντο, τοῦ μὲν
20 φόβου τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον ἀπελύθησαν, περὶ δὲ τὴν αῦξησιν τῆς ἰδίας πόλεως ἠσχολοῦντο.

Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Ἀκεστοφίδου ἐν Ῥώμη51
τὴν ὕπατον ἀρχὴν διεδέξαντο Καίσων Φάβιος καὶ
Τίτος Οὐεργίνιος. ἐπὶ δὲ τούτων Ἱέρων μὲν ὁ βα25 σιλεὺς τῶν Συραχοσίων, παραγενομένων πρὸς αὐτὸν πρέσβεων ἐχ Κύμης τῆς Ἰταλίας καὶ δεομένων

2 τολμῆσαι cod. 4 έτυμαρίδας Ρ 11 κρίνοντες Α 12 έτυμαρίδαν Ρ 13 προς] τον προς Hertl. 16 κατεσκευάζοντο ν. 17 έπόριζον cod., corr. Rhod. (cf. XIII 36, 1) 22 άκατεστορίδου Ρ, άκατεστορείδου &

βαιθήμα παλεμουμένοις ύπο Τυρρηνών θαλαττοπρατανίταν, έξέπεμψεν αύτοις συμμαχίαν τριήρεις 2 Ιαπαίο οί δε τών νεών τούτων ήγεμόνες έπειδή παθλενσαν είς την Κύμην, μετά τών έγχωρίων 44 πλι εναυμάχησαν πρός τούς Τυρρηνούς, πολλάς 5 ΝΙ ναύς αύτών διαφθείραντες και μεγάλη ναυμαχία υπήσαντες, τούς μεν Τυρρηνούς έταπείνωσαν, τούς ΝΙ Κυμαίους ήλευθέρωσαν τών φόβων, και άπέπλευσαν έπι Συρακούσας.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Μένωνος 'Ρωμαΐοι μέν 10 ὑπάτους κατέστησαν Λεύκιον Αἰμίλιον Μάμερκον και Γάιον Κορνήλιον Λέντουλον, κατὰ δὲ τὴν 'Ιταλίαν πόλεμος ἐνέστη Ταραντίνοις πρός τοὺς 'Ιάπυ-

- 8 γας· περί γὰρ δμόρου χώρας ἀμφισβητούντων πρός ἀλλήλους, ἐπὶ μέν τινας χρόνους διετέλουν ἁψιμα- 15 χοῦντες καὶ λεηλατοῦντες τὰς ἀλλήλων χώρας, ἀεἰ δὲ μᾶλλον τῆς διαφορᾶς συναυξομένης καὶ πολλάκις φόνων γινομένων, τὸ τελευταῖον εἰς δλοσχερῆ
- 8 φιλοτιμίαν ὥρμησαν. οί μὲν οὖν Ἰάπυγες τήν τε παρ' αὐτῶν δύναμιν παρεσκευάζοντο καὶ τὴν παρὰ κ τῶν ὑμόρων συμμαχίαν συνέλαβον, καὶ τοὺς σύμπαντας ἤθροισαν ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους· οί δὲ Ταραντῖνοι πυθόμενοι τὸ μέγεθος τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἠθροισμένης δυνάμεως, τούς τε πολιτικοὺς στρατιώτας ἤθροισαν καὶ Ῥηγίνων συμμάχων ὄντων πολ- μ
 4 λοὺς προσελάβοντο. γενομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς καὶ πολλῶν παρ' ἀμφοτέροις πεσόντων, τὸ τελευ-

4 μετὰ Ρ, καὶ μετὰ ν. 5 ἐναυμάχησαν μὲν Bek. 20 παφεσκεύαζον FJK παφὰ om. FJK 22 ὑπὲφ — μέyεθog om. P

ταΐον οι Ίάπυγες ἐνίκησαν. τῶν δὲ ἡττηθέντων εἰς δύο μέρη σχισθέντων κατὰ τὴν φυγήν, καὶ τῶν μὲν εἰς Τάφαντα τὴν ἀναχώρησιν ποιουμένων, τῶν δὲ εἰς τὸ Ῥήγιον φευγόντων, παφαπλησίως τούτοις 5 καὶ οι Ἰάπυγες ἐμερίσθησαν. οι μὲν οὖν τοὺς Τα- 5 φαντίνους διώξαντες ὀλίγου διαστήματος ὄντος πολλοὺς τῶν ἐναντίων ἀνεῖλον, οι δὲ τοὺς Ῥηγίνους διώκοντες ἐπὶ τοσοῦτον ἐφιλοτιμήθησαν ὥστε συνεισπεσεῖν τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ Ῥήγιον καὶ τῆς 10 πόλεως κυριεῦσαι.

Μετά δὲ ταῦτα 'Αθήνησι μὲν ἦρχε Χάρης, ἐν 53 Έρωμη δε υπατοι καθειστήκεσαν Τίτος Μινούνιος καί Γάιος Όράτιος Πολύειδος, ήχθη δε παρ' Ήλείοις όλυμπιὰς έβδομηχοστή και έβδόμη, καθ' ην ένίκα 15 στάδιον Δάνδης 'Agyeigg. έπι δε τούτων κατά μεν την Σικελίαν Θήρων δ Άκραγαντίνων δυνάστης έτελεύτησεν άρξας έτη δέκα καί έξ, την δε άρχην διεδέξατο Θρασυδαΐος δ υίός. δ μεν ούν Θήρων 2 την άρχην έπιεικως διωκηκώς, και ζων μεγάλης άπο-20 δοχής έτύγχανε παρά τοις πολίταις και τελευτήσας ήρωικών έτυχε τιμών, ό δε υίος αύτου και ζώντος έτι τοῦ πατρός βίαιος ην και φονικός και τελευτήσαντος ήρχε της πατρίδος παρανόμως και τυραννικως. διό και ταγέως άπιστηθείς ύπό των ύποτεταγ- 3 25 μένων διετέλεσεν έπιβουλευόμενος και βίον έχων μισούμενον. όθεν ταχέως της ίδίας παρανομίας

6 ὄντος] ἐντὸς Dind.; οὖκ ὀλίγου δ. ὅντος Hertl. 12 ῦπατοι — ἦχθη δὲ om. P; ἦχθη δὲ in mg. add. P Μινούπιος f 13 ὡφάτιος cod. 15 δάνδις P 16 ἀκραγαντίνω P¹, ἀκραγαντίνος AHK Θήρων — μὲν οὖν om. F 20 τῶν πολιτῶν Peiresc. βοηθήσαι πολεμουμένοις ύπο Τυρρηνών θαλαττοκρατούντων, έξέπεμψεν αὐτοῖς συμμαχίαν τριήρεις

- 2 ίκανάς. οί δὲ τῶν νεῶν τούτων ἡγεμόνες ἐπειδὴ κατέπλευσαν εἰς τὴν Κύμην, μετὰ τῶν ἐγχωφίων 443 μὲν ἐναυμάχησαν πρός τοὺς Τυρρηνούς, πολλὰς 5 δὲ ναῦς αὐτῶν διαφθείραντες καὶ μεγάλῃ ναυμαχία νικήσαντες, τοὺς μὲν Τυρρηνοὺς ἐταπείνωσαν, τοὺς δὲ Κυμαίους ἡλευθέρωσαν τῶν φόβων, καὶ ἀπέπλευσαν ἐπὶ Συρακούσας.
- 52 'Επ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησι Μένωνος 'Ρωμαϊοι μέν 10 ύπάτους κατέστησαν Λεύκιον Λίμίλιον Μάμεφκον και Γάιον Κοφνήλιον Λέντουλον, κατά δὲ τὴν Ίταλίαν πόλεμος ἐνέστη Ταφαντίνοις πφός τοὺς Ίάπυ-
 - 2 γας. περί γὰο όμόρου χώρας ἀμφισβητούντων πρός ἀλλήλους, ἐπί μέν τινας χρόνους διετέλουν ἁψιμα- 15 χοῦντες και λεηλατοῦντες τὰς ἀλλήλων χώρας, ἀεἰ δὲ μᾶλλον τῆς διαφορᾶς συναυξομένης καὶ πολλάκις φόνων γινομένων, τὸ τελευταῖον εἰς δλοσχερῆ
 - 3 φιλοτιμίαν ὥρμησαν. οί μέν οὖν Ἰάπυγες τήν τε παρ' αὑτῶν δύναμιν παρεσκευάζοντο καὶ τὴν παρὰ 20 τῶν ὑμόρων συμμαχίαν συνέλαβον, καὶ τοὺς σύμπαντας ἤθροισαν ὑπέρ τοὺς δισμυρίους· οί δὲ Ταραντῖνοι πυθόμενοι τὸ μέγεθος τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἠθροισμένης δυνάμεως, τούς τε πολιτικοὺς στρατιώτας ἤθροισαν καὶ Ῥηγίνων συμμάχων ὄντων πολ- 25
 - 4 λούς προσελάβοντο. γενομένης δε μάχης ίσχυρας και πολλών παρ' άμφοτέροις πεσόντων, το τελευ-

4 μετὰ Ρ, καί μετὰ ν. 5 ἐναυμάχησαν μὲν Bek. 20 παφεσκεύαζον FJK παφὰ om. FJK 22 ὑπὲφ — μέyεθος om. P ταΐον οί Ίάπυγες ένίκησαν. τῶν δὲ ήττηθέντων είς δύο μέρη σχισθέντων κατὰ τὴν φυγήν, καὶ τῶν μὲν εἰς Τάραντα τὴν ἀναχώρησιν ποιουμένων, τῶν δὲ εἰς τὸ Ῥήγιον φευγόντων, παραπλησίως τούτοις 5 καὶ οἰ Ἰάπυγες ἐμερίσθησαν. οἱ μὲν οὖν τοὺς Τα- 5 ραντίνους διώξαντες ὀλίγου διαστήματος ὄντος πολλοὺς τῶν ἐναντίων ἀνείλον, οἱ δὲ τοὺς Ῥηγίνους διώκοντες ἐπὶ τοσοῦτον ἐφιλοτιμήθησαν ὥστε συνεισπεσεῖν τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ Ῥήγιον καὶ τῆς 10 πόλεως κυριεῦσαι.

Μετά δε ταῦτα Άθήνησι μεν ἦργε Χάρης, έν 53 Υώμη δε υπατοι καθειστήκεσαν Τίτος Μινούνιος καί Γάιος Όράτιος Πολύειδος, ήχθη δε παρ' Ήλείοις όλυμπιὰς έβδομηκοστή και έβδόμη, καθ' ην ένίκα 15 στάδιον Δάνδης Άργεΐος. έπι δε τούτων κατά μεν την Σικελίαν Θήρων δ Άκραναντίνων δυνάστης έτελεύτησεν άρξας έτη δέκα και έξ, την δε άργην διεδέξατο Θρασυδαΐος ό υίός. ό μεν ούν Θήρων 2 την άρχην έπιεικως διφκηκώς, και ζων μεγάλης άπο-20 δοχής έτύγχανε παρά τοις πολίταις και τελευτήσας ήρωικών έτυγε τιμών, δ δε υίδς αύτοῦ και ζώντος έτι τοῦ πατρός βίαιος ἦν και φονικός και τελευτήσαντος ήρχε της πατρίδος παρανόμως και τυραννικῶς. διὸ καὶ ταχέως ἀπιστηθεἰς ὑπὸ τῶν ὑποτεταγ- 3 25 μένων διετέλεσεν έπιβουλευόμενος και βίον έχων μισούμενον όθεν ταχέως της ίδίας παρανομίας

6 ὄντος] ἐντός Dind.; οὐκ ὀλίγου δ. ὅντος Hertl. 12 ῦπατοι — ἦχθη δὲ om. P; ἦχθη δὲ in mg. add. P Μινούκιος f 13 ὑζοάτιος cod. 15 δάνδις P 16 ἀκοαγαντίνω P¹, ἀκραγαντίνος ΑΗΚ Θήρων — μὲν οὖν om. F 20 τῶν πολιτῶν Peiresc. οίκείαν ἕσχε τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. μετὰ γὰρ τὴν τοῦ πατρὸς Θήρωνος τελευτὴν πολλοὺς μισθοφόρους ἀθροίσας καὶ τῶν 'Ακραγαντίνων καὶ 'Ιμε-444 ραίων προσκαταλέξας, τοὺς ἅπαντας ἤθροισεν ὑπὲρ 4 τοὺς δισμυρίους ίππεῖς καὶ πεζούς. μετὰ δὲ τούτων 5 μέλλοντος αὐτοῦ πολεμεῖν τοῖς Συρακοσίοις, Ιέρων δ βασιλεὺς παρασκευασάμενος δύναμιν ἀξιόλογον ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν 'Ακράγαντα. γενομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς πλείστοι [τῶν] παραταξαμένων Ἐλλήνων

- 5 πρός Έλληνας έπεσον. τῆ μèν οὖν μάχη ἐπροτέρη-10 σαν οἱ Συρακόσιοι, κατεκόπησαν δὲ τῶν μèν Συρακοσίων εἰς δισχιλίους, τῶν δὲ ἄλλων ὑπὲρ τοὺς τετρακισχιλίους. μετὰ δὲ ταῦτα Θρασυδαἴος μèν ταπεινωθεἰς ἐξέπεσεν ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ φυγὼν εἰς Μεγαρεῖς τοὺς Νισαίους καλουμένους, ἐκεῖ θανάτου 15 καταγνωσθεἰς ἐτελεύτησεν· οἱ δ' ᾿Ακραγαντίνοι κομισάμενοι τὴν δημοκρατίαν, διαπρεσβευσάμενοι πρὸς
- 6 Ιέφωνα τῆς εἰφήνης ἕτυχον. κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Ῥωμαίοις ποὸς Οὐηιεντανοὺς ἐνστάντος πολέμου μεγάλη μάχη συνέστη περὶ τὴν ὀνομαζομένην Κοε- 20 μέφαν. τῶν δὲ Ῥωμαίων ἡττηθέντων συνέβη πολλοὺς αὐτῶν πεσεῖν, ὡν φασί τινες τῶν συγγραφέων καὶ τοὺς Φαβίους τοὺς τριακοσίους, συγγενεῖς ἀλλήλων ὄντας καὶ διὰ τοῦτο μιῷ περιειλημμένους προσηγορία. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν 25 ἐνιαυτόν.

54 Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Πραξιέργου Έωμαζοι

4 ύπες τούς] έπι τούς P (sed erasa) 9 τῶν del. Madvig 14 και om. v. 15 Μισαίους v. 19 ουίεντάνους cod. 20 Κριμέραν cod. 22 ῶν Reiske, ὡς cod.; ὡν ὡς f.

μέν ύπάτους κατέστησαν Αύλον Ούεργίνιον Τρίκοστον καί Γάιον Σερουίλιον Στροῦκτον. ἐπί δὲ τούτων Ήλεῖοι μέν πλείους καὶ μικράς πόλεις οίκοῦντες είς μίαν συνωκίσθησαν την δνομαζομένην Ηλιν. 5 Λακεδαιμόνιοι δε δρώντες την μεν Σπάρτην δια 2 την Παυσανίου τοῦ στρατηγοῦ προδοσίαν ταπεινώς πράττουσαν, τούς δε Άθηναίους εύδοχιμοῦντας δια το μηδένα παρ' αύτοις πολίτην έπι προδοσία κατεγνῶσθαι, ἔσπευδον τὰς Ἀθήνας ταῖς δμοίαις περι-10 βαλεϊν διαβολαζς. διόπεο εύδοχιμοῦντος παο' αὐτοζς 3 Θεμιστοχλέους και μεγάλην δόξαν έγοντος έπ' άρετη. κατηγόρησαν προδοσίαν αὐτοῦ, φάσκοντες φίλον γενέσθαι τοῦ Παυσανίου μέγιστον, καὶ μετὰ τούτου συντεθείσθαι κοινή προδούναι την Ελλάδα τω Ξέρξη. 15 διελέγοντο δε και τοις έχθροις του Θεμιστοκλέους, 4 παροξύνοντες αύτούς πρός την κατηγορίαν, και γρήματα έδοσαν, διδάσκοντες ότι Παυσανίας μέν κοίνας προδιδόναι τους Έλληνας έδήλωσε την ίδίαν έπιβολην 445 Θεμιστοκλεί και παρεκάλεσε κοινωνείν της προθέ-20 σεως, δ δε Θεμιστοκλής ούτε προσεδέξατο την έντευξιν ούτε διαβάλλειν έχρινε δείν άνδρα φίλον. ού μην άλλα κατηγορηθείς δ Θεμιστοκλής τότε μέν 5 άπέφυγε την της προδοσίας χρίσιν. διό και τό μέν πρῶτον μετὰ τὴν ἀπόλυσιν μέγας ἦν παρὰ τοῖς 25 Άθηναίοις. ήγάπων γάρ αύτον έπι τοις πεπραγμένοις διαφερόντως οί πολίται μετά δε ταῦτα οί μεν φοβηθέντες αύτοῦ τὴν ὑπεροχήν, οί δὲ φθονήσαν-

1 Avlor] Παύλον FKM 17 hic intercidisse quaedam censet Dind. 18 ἐπιβονλὴν PAF²JKL 20 δὲ om. P οὖτε] ῶστε Ρ 21 οὖτε] καὶ οὐ Ρ² 27 περιοχήν P

τες τη δόξη, των μέν εύεργεσιων έπελάθοντο, την δ' ίσχύν αύτοῦ καί τὸ φρόνημα ταπεινοῦν ἔσπευδον. 55 πρώτον μέν ούν αύτον έχ της πόλεως μετέστησαν. τούτον τον δνομαζόμενον δστρακισμον έπαγαγόντες αύτω, δς ένομοθετήθη μέν έν ταις Αθήναις μετά 5 την κατάλυσιν των τυράννων των περί Πεισίστρα-2 τον, δ δε νόμος έγένετο τοιούτος. Εκαστος των πολιτών είς όστραχον έγραφε τούνομα του δοχούντος μάλιστα δύνασθαι καταλύσαι την δημοκρατίαν. δ δ' αν όστρακα πλείω γένηται, Φεύγειν έκ τῆς 10 3 πατρίδος έτέτακτο πενταετή χρόνον. νομοθετήσαι δε ταῦτα δοχοῦσιν οι Άθηναῖοι, οὐχ ῖνα την χαχίαν κολάζωσιν, άλλ' ίνα τὰ φρονήματα των ύπερεχόντων ταπεινότερα γένηται διὰ την φυγήν. ὁ μέν ουν Θεμιστοκλής τον προειρημένον τρόπον έξοστρακισθείς 15 4 έφυγεν έκ της πατρίδος είς Άργος οί δε Λακεδαιμόνιοι πυθόμενοι περί τούτων, καί νομίσαντες παρά τῆς τύχης είληφέναι καιρόν έπιθέσθαι τῶ Θεμιστοκλεί, πάλιν είς τὰς 'Αθήνας έξαπέστειλαν πρέσβεις κατηγοροῦντες τοῦ Θεμιστοκλέους ὅτι τῷ Παυσανία Μ κεκοινώνηκε της προδοσίας, και δειν ξφασαν των κοινων της Έλλάδος άδικημάτων είναι την κοίσιν ούκ ίδία παρά τοις Άθηναίοις, άλλ' έπι του κοινου συνεδρίου των Έλλήνων, δπερ είώθει συνεδρεύειν 5 [έν τῆ Σπάρτη] κατ' έκεινον τον χρόνον. δ δε Θε- 25 μιστοχλής δρών τούς Λακεδαιμονίους σπεύδοντας

4 όστρακισμον P, sed in mg. έξοστρακισμόν 6 την om. P 10 πλείω] πλείστα (c. 87, 1) vel πλείω 5 Hertl. 11 δεκαετη Meursius 20 κατηγοροῦντες PAFJ, -τας cet. 24 εἰώθει Reiske, εἰώθεισαν cod. 25 ἐν τη Σπάρτη om. f

διαβαλείν την πόλιν των Άθηναίων και ταπεινωσαι. τούς δ' 'Αθηναίους βουλομένους απολογήσασθαι περί της έπιφερομένης αίτίας, υπέλαβεν έαυτον παοαδοθήσεσθαι τω κοινώ συνεδρίω. τοῦτο δ' ἤδει 6 5 τάς κρίσεις ού δικαίας, άλλά πρός γάριν ποιούμενον τοῖς Λακεδαιμονίοις, τεχμαιρόμενος έχ τε τῶν άλλων 146 και έξ ών έποιήσατο περί των αριστείων. ούτω γάρ οί χύριοι τῆς ψήφου φθονερῶς διετέθησαν πρός τοὺς Άθηναίους, ωστε πλείους τριήρεις αὐτῶν παρεσγη-10 μένων ή σύμπαντες οί ναυμαγήσαντες παρέσγοντο. ούδεν πρείττους αύτούς έποίησαν των άλλων Έλλήνων. διὰ ταῦτα δή συνέβη τὸν Θεμιστοκλέα τοῖς 7 συνέδροις απιστήσαι. και γαρ έκ τής προγεγενημένης απολογίας έν ταις Αθήναις ύπο του Θεμι-15 στοπλέους άφορμας είχον οι Λαπεδαιμόνιοι πρός την ύστερον γενομένην κατηγορίαν. δ γάρ Θεμιστοκλής 8 άπολογούμενος ωμολόγει μέν τον Παυσανίαν πρός αύτον έπιστολάς άπεσταλκέναι παρακαλοῦντα μετασγείν της προδοσίας, και τούτω μεγίστω χρησάμενος 20 τεκμηρίω συνίστανεν, δτι ούκ αν παρεκάλει Παυσανίας αὐτόν, εἰ μή πρὸς τὴν ἀξίωσιν ἀντέλεγε. διά δέ ταῦτα, καθάπερ προειρήκαμεν, ἔφυγεν έξ56 Άργους πρός Άδμητον τόν Μολοττών βασιλέα. καταφυγών δε πρός την εστίαν ικέτης εγένετο. δ 25 δε βασιλεύς το μεν πρώτον προσεδέξατο αύτον φιλο-

3 έαυτον] μη 8. l. add. P² 7 ών] ης fort. έποιήσαντο PAF περί τῶν ἀριστείων*] την κρίσιν περί τε τῶν Άθηναίων και τῶν Άργείων (Αίγινητῶν Wess., ἀριστείων Rhod., Αίγινητῶν ὑπερ τῶν ἀριστείων Eich.) codices; cf. c. 27, 2 8 τῆς] τοῦ Ρ 19 και τούτω] τούτω δὲ Reiske 22 καθάπερ προειρήκαμεν non habent quo referantur φρόνως καὶ παρεκάλει θαρρεϊν καὶ τὸ σύνολον 2 ἐπηγγέλλετο φροντιεϊν αὐτοῦ τῆς ἀσφαλείας· ἐπεὶ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐπιφανεστάτους Σπαρτιατῶν πρέσβεις ἀποστείλαντες πρὸς τὸν ᾿Λδμητον ἐξήτουν αὐτὸν πρὸς τιμωρίαν, ἀποκαλοῦντες προδότην 5 καὶ λυμεῶνα τῆς ὅλης Ἑλλάδος, πρὸς δὲ τούτοις μὴ παραδιδόντος αὐτὸν πολεμήσειν ἔφασαν μετὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸ τηνικαῦθ' ὁ βασιλεὺς φοβηθεἰς μὲν τὰς ἀπειλάς, ἐλεῶν δὲ τὸν ἰκέτην καὶ τὴν ἐκ τῆς παραδόσεως αἰσχύνην ἐκκλίνων, ἔπειθε τὸν 10 Θεμιστοκλέα τὴν ταχίστην ἀπιέναι λάθος τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ γουσοῦ πλῆθος ἐδωρήσατο αὐτῶ

8 έφόδιον τῆς φυγῆς. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς πάντοθεν έλαυνόμενος καὶ τὸ χουσίον δεξάμενος ἔφυγε νυκτὸς ἐκ τῆς τῶν Μολοττῶν χώρας, συμπράττοντος αὐτῷ 15 πάντα τὰ πρὸς φυγὴν τοῦ βασιλέως. εύρὼν δὲ δύο νεανίσκους Λυγκηστὰς τὸ γένος, ἐμπορικαῖς δὲ ἐργασίαις χρωμένους, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ὁδῶν ἐμπείρως

- 4 έχοντας, μετὰ τούτων έφυγε. χρώμενος δὲ νυκτεριναϊς δδοιπορίαις έλαθε τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ ∞ διὰ τῆς τῶν νεανίσκων εὐνοίας τε καὶ κακοπαθείας κατήντησεν εἰς τὴν ᾿Ασίαν· ἐνταῦθα δ' ἔχων ἰδιόξενον, ὄνομα μὲν Λυσιθείδην, δόξη δὲ καὶ πλούτω
- 5 θαυμαζόμενον, ποὸς τοῦτον κατέφυγεν. ὁ δὲ Λυσιθείδης ἐτύγχανε φίλος ὢν Ξέοξου τοῦ βασιλέως καὶ 25 κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Ξέοξου τὴν δύναμιν τῶν Περσῶν ἅπασαν είστιακώς. διόπεο συνήθειαν μὲν ἔχων ποὸς τὸν βασιλέα, τὸν δὲ Θεμιστοκλέα διὰ

5 άποκαλοῦντες] φάσκοντες f 17 λυνκιστὰς P, λιγυστὰς a, λίγυας f 21 τῆς] τὰς Sintenis 23 λυσιθίδην P²

τόν έλεον σωσαι βουλόμενος, έπηγγείλατο αύτω πάντα συμπράξειν. άξιοῦντος δε τοῦ Θεμιστοπλέους 6 άγαγειν αύτον πρός τον Ξέρξην, το μέν πρώτον άντεϊπεν, άποφαινόμενος ότι κολασθήσεται διά τάς 5 κατά τῶν Περσῶν αὐτῷ γεγενημένας πράξεις, μετὰ 147 δε ταῦτα μαθών τὸ συμφέρον ὑπήκουσε, και παραδόξως καί άσφαλῶς αὐτὸν διέσωσεν εἰς τὴν Περσίδα. έθους γάρ όντος παρά τοις Πέρσαις τον άγοντα 7 παλλακήν τῷ βασιλεῖ κομίζειν ταύτην ἐπὶ ἀπήνης 10 κεκουμμένης, και των απαντώντων μηδένα πολυπραγμονείν μηδε κατ' όψιν απαντήσαι τη αγομένη. άφορμη ταύτη συνέβη χρήσασθαι πρός την έπιβολην τόν Αυσιθείδην. παρασκευασάμενος γάρ την απήνην 8 πολυτελέσι παραπετάσμασι κεκοσμημένην, είς ταύτην 15 ένέθηκε τον Θεμιστοκλέα, και μετά πάσης άσφαλείας διασώσας ένέτυγε τῶ βασιλεῖ, καὶ πεφυλαγμένως δμιλήσας έλαβε παρ' αύτοῦ πίστεις μηδεν άδικήσειν τόν άνδρα. είσαγαγών δε αύτον πρός τον βασιλέα, κάκείνου δόντος τω Θεμιστοκλεί λόγον και μαθόντος 20 ώς ούδεν ήδίχησεν, άπελύθη της τιμωρίας. δόξας 57 δε παραδόξως ύπ' έγθροῦ διασεσῶσθαι, πάλιν είς μείζονας πινδύνους ένέπεσε δια τοιαύτας αίτίας. Μανδάνη Δαρείου μέν ην θυγάτηρ τοῦ φονεύσαντος τούς μάγους, άδελφή δε γνησία τοῦ Ξέρξου, 25 μεγίστης δ' άποδοχῆς τυγχάνουσα παρά τοῖς Πέρσαις. αύτη των υίων έστερημένη καθ' δν καιρόν Θεμι- 2 στοχλής περί Σαλαμίνα χατεναυμάχησε τον στόλον των Περσων, χαλεπως έφερε την άναίρεσιν των

10 κεκουμμένην ν. 13 την del. Dind. 24 γνησία om. (in lacuna) Ρ 26 αὐτη ν.

τέχνων, καί διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ήλεεῖτο 3 παρά τοῖς πλήθεσιν. αὕτη πυθομένη τὴν παρουσίαν τοῦ Θεμιστοκλέους. Άλθεν είς τὰ βασίλεια πενθίμην έσθητα λαβούσα, καί μετά δακούων ίκέτευε τόν άδελωόν έπιθείναι τιμωρίαν τῶ Θεμιστοκλεί. ὡς δ' ού προσείχεν αύτη, περιήει τούς άρίστους των Περσων άξιουσα καί καθόλου τα πλήθη παροξύνουσα 4 πρός την τοῦ Θεμιστοχλέους τιμωρίαν. τοῦ δ' δηλου συνδραμόντος έπι τὰ βασίλεια και μετά κραυνής έξαιτούντος έπι τιμωρίαν τον Θεμιστοκλέα, δ μέν βασιλεύς απεκρίνατο δικαστήριον καταστήσειν έκ τών άρίστων Περσών, καί το κριθέν τεύξεσθαι συν-5 τελείας. πάντων δε συνευδοκησάντων, και δοθέντος ίκανοῦ χρόνου είς την παρασκευήν τῆς κρίσεως, δ μέν Θεμιστοκλής μαθών την Περσίδα διάλεκτον. καί ταύτη χρησάμενος κατά την απολογίαν, απελύθη 6 των έγκλημάτων. δ δε βασιλεύς περιχαρής γενόμενος έπι τη σωτηρία τάνδρος μεγάλαις αύτον δωρεαίς έτίμησε. γυναϊκα γάρ αύτῷ πρός γάμου κοινωνίαν έζευξε Περσίδα, εύγενεία τε και κάλλει διαφέρουσαν, έτι δε κατ' άρετην έπαινουμένην, οίκετων τε πληθος πρός διακονίαν και παντοδαπών έκπωμάτων και την άλλην γορηγίαν πρός απόλαυσιν και τρυφήν άρμό-7 ζουσαν. έδωρήσατο δ' αὐτῷ καὶ πόλεις τρεῖς πρòς διατοοφήν και απόλαυσιν εύθέτους, Μαγνησίαν μέν την έπι το Μαιάνδρω, πλείστον των κατά την Ασίαν πόλεων έχουσαν σίτον, είς άρτους, Μυούντα δε είς

2 αὐτὴ Α 10 ἐπὶ] ἐπὶ τὴν Ρ (c. 33, 4 56, 2) 12 τεύξασθαι PAFL 19 γάμων Peiresc. 22 ἐκπωμάτων] πλῆθος add. Ρ 23 ἁρμόζουσαν] δέδωκεν add. in mg. P¹

448 όψον, έχουσαν θάλατταν εύιχθυν, Λάμψακον δέ, άμπελόφυτον έχουσαν χώραν πολλήν, είς οίνον.
Θεμιστοκλῆς μὲν οὖν ἀπολυθεἰς τοῦ παρ' Ἐλλησι 58 φόβου, καὶ παραδόξως ὑπὸ μὲν τῶν τὰ μέγιστα
5 εὐεργετηθέντων φυγαδευθείς, ὑπὸ δὲ τῶν τὰ δεινότατα παθόντων εὐεργετηθείς, ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι κατεβίωσε πάντων τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν εὐπορούμενος, καὶ τελευτήσας ἐν τῆ Μαγνησία ταφῆς ἔτυχεν ἀξιολόγου καὶ μνημείου τοῦ ἔτι νῦν διαμέ-10 νοντος. ἕνιοι δὲ τῶν συγγραφέων φασὶ τὸν Ξέρξην 2

- 10 νοντος. ενιοι σε των συγγραφεων φασί τον Ξερζην 2 έπιθυμήσαντα πάλιν στρατεύειν έπι την Έλλάδα παρακαλεΐν τον Θεμιστοκλέα στρατηγείν έπι τοῦ πολέμου, τον δὲ συγχωρήσαντα περι τούτων πίστεις λαβεΐν ἐνόρκους μή στρατεύσειν έπι τοὺς ἕλληνας
- 15 άνευ Θεμιστοκλέους. σφαγιασθέντος δε ταύοου και 3 των δοκων γενομένων, τον Θεμιστοκλέα κύλικα του αίματος πληφώσαντα έκπιειν και παραχοήμα τελευτήσαι. και τον μεν Ξέοξην άποστήναι τής έπιβολής ταύτης, τον δε Θεμιστοκλέα δια τής ίδίας τελευτής
 20 άπολογίαν άπολιπειν καλλίστην δτι καλως έπολιτεύθη τα πρός τους Έλληνας.

Ημεϊς δε πάρεσμεν έπι την τελευτην άνδρος 4 μεγίστου των Έλλήνων, περί ου πολλοί διαμφισβητουσι, πότερον ούτος άδικήσας την πατρίδα και τους 25 άλλους Έλληνας έφυγεν είς Πέρσας, η τουναντίον ή τε πόλις και πάντες οι Έλληνες ευεργετηθέντες μεγάλα της μεν χάριτος έπελάθοντο, τον δ' ευερ-

3 Έλλήνων Wess. 7 τῶν add. Dind. 12 ἐπὶ] περι PAHJL, del. Wess. (XIII 63,1) 13 τὸν δὲ] μὴ add. s. l. P² 15 ταύρου PAJK, τοῦ ταύρου cet. 22 δὲ] δ' ἐπεὶ PAJK. Diodorus II. 20

γέτην Ϋγαγον [αὐτῶν] ἀδίκως εἰς τοὺς ἐσχάτους 5 κινδύνους. εἰ δέ τις χωρίς φθόνου τήν τε φύσιν τἀνδρός καὶ τὰς πράξεις ἐξετάζοι μετ' ἀκριβείας, εὑρήσει πάντων ὧν μνημονεύομεν ἀμφοτέροις τοῖς εἰρημένοις πεπρωτευκότα. διὸ καὶ θαυμάσειεν ἅν s τις εἰκότως, εἰ στερῆσαι σφᾶς αὐτοὺς ἀνδρὸς τοιού-

- 59 του την φύσιν ηθέλησαν. τίς γας ετερος, της Σπάςτης πλέον ίσχυούσης και τοῦ ναυτικοῦ την ηγεμονίαν έχοντος Εὐουβιάδου τοῦ Σπαρτιάτου, ταζς ίδίαις πράξεσιν ἀφείλετο της Σπάρτης ταύτην την δόξαν; 10 τίνα δ' ἄλλον ίστορήκαμεν μιῷ πράξει ποιήσαντα διενεγκείν αύτον μεν τῶν ηγεμόνων, την δε πόλιν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, τους δ' Ἑλληνας τῶν βαρβάρων; ἐπι τίνος δε στρατηγοῦντος ἐλάττονας ἀφορμας η μείζονας κινδύνους συνέβη γενέσθαι; τίς δε 15
- 2 πρός απασαν την έκ τῆς 'Ασίας δύναμιν ἀναστάτφ τῆ πόλει παραταχθεἰς ἐνίκησε; τίς δὲ τοῖς ἔργοις ἐν εἰρήνῃ τὴν πατρίδα δυνατὴν κατεσκεύασε τοιούτοις; τίς δὲ πολέμου μεγίστου κατασχόντος αὐτὴν διέσωσε, μιῷ δ' ἐπινοία τῆ περὶ τοῦ ζεύγματος γενο-449 μένῃ τὴν πεζὴν τῶν πολεμίων δύναμιν ἐξ ἡμίσους μέρους ἐταπείνωσεν, ῶστ' εὐχείρωτον γενέσθαι τοῖς 3 Ἐλλησι; διόπερ ὅταν τὸ μέγεθος τῶν ἔργων αὐτοῦ θεωρήσωμεν, καὶ σκοποῦντες τὰ κατὰ μέρος εὕρωμεν ἐκεῖνον μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἡτιμασμένον, τὴν δὲ 25 πόλιν διὰ τὰς ἐκείνου πράξεις ἐπαιρομένην, εἰκότως

1 αύτῶν P, αὐτὸν V.; αὐτοὶ Dind. vel del. 11 Ιστορήσαμεν FK 12 μὲν αὐτὸν P 17 τοῖς del. Reiske 18 τοιούτοις vel τοσούτοις Reiske, τούτοις cod. 26 ἐπαινουμένην P

την δοχούσαν είναι των άπασων πόλεων σοφωτάτην

καί έπιεικεστάτην χαλεπωτάτην ποός έκεινον εύοίσχομεν γεγενημένην.

Περί μέν οὖν τῆς Θεμιστοκλέους ἀρετῆς εἰ καὶ 4 πεπλεονάκαμεν παρεκβάντες, ἀλλ' οὖν οὐκ ἄξιον 5 ἐκρίναμεν τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παραλιπεῖν ἀνεπισήμαντον· ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις κατὰ τὴν Ἰταλίαν Μίκυθος [μὲν] ὁ τὴν δυναστείαν ἔχων Ῥηγίου καὶ Ζάγκλης πόλιν ἔκτισε Πυξοῦντα.

'Επ' άρχοντος δ' 'Αθήνησι Δημοτίωνος 'Ρωμαζοι 60 10 μεν ύπάτους κατέστησαν Πούπλιον Οὐαλέριον Ποπλικόλαν και Γάιον Ναύτιον 'Ροῦφον. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναζοι στρατηγὸν ἑλόμενοι Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου και δύναμιν ἀξιόλογον παραδόντες, ἐξέπεμψαν ἐπὶ τὴν παράλιον τῆς 'Ασίας βοηθήσοντα μεν ταζς 15 συμμαγούσαις πόλεσιν, ἐλευθερώσοντα δὲ τὰς Περ-

15 σύμμαζουσαίς πολεσιν, εκευσεφωσονία σε τας περσικαίς έτι φρουφαίς κατεχομένας. ούτος δε παφαλα- 2 βών τον στόλον έν Βυζαντίω, και καταπλεύσας έπι πόλιν την δνομαζομένην Ήιόνα, ταύτην μεν Πεφσῶν κατεχόντων έχειφώσατο, Σπῦφον δε Πελασγῶν ἐνοι20 κούντων και Δολόπων έξεπολιόφκησε, και κτίστην Άθηναϊον καταστήσας κατεκληφούχησε την χώφαν. μετα δε ταῦτα μειζόνων πφάξεων ἄφξασθαι διανο- 3 ούμενος, κατέπλευσεν είς τον Πειφαιᾶ, και πφοσλαβόμενος πλείους τφιήφεις και την ἄλλην χοφηγίαν
25 ἀξιόλογον παφασκευασάμενος, τότε μεν ἐξέπλευσεν

 7 μέν del. Dind.
 8 Πυξοῦντα Cluverius, τευξοῦντα cod., βυξοῦντα P¹ in mg.
 10 πουπλικόλαν PH, πουβλικόλαν AL
 11 Ναύτιον Rhod., ναύπιον PH, ἄπιον F, ἄππιον cet.
 15 τὰς Reiske, ταῖς cod.
 16 ἔτι φουφαῖς PAL, φρουφαῖς ἕτι cet.
 17 ἐν Βυζ. καl Reiske, καl ἐν Βυζ.

20*

Εχων τριήρεις διακοσίας, υστερον δε μεταπεμψάμενος παρά τῶν Ἰώνων και τῶν ἅλλων ἀπάντων τὰς 4 ἀπάσας είχε τριακοσίας. πλεύσας οὖν μετὰ παντὸς τοῦ στόλου πρὸς τὴν Καρίαν, τῶν παραθαλαττίων πόλεων ὅσαι μεν ἦσαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπφκισμέναι, 5 ταύτας παραχρῆμα συνέπεισεν ἀποστῆναι τῶν Περ-

- σῶν, ὅσαι δ' ὑπῆρχον δίγλωττοι καὶ φρουρὰς ἔχουσαι Περσικάς, βίαν προσάγων ἐπολιόρκει. προσαγαγόμενος δὲ τὰς κατὰ τὴν Καρίαν πόλεις, δμοίως 5 καὶ τὰς ἐν τῆ Λυκία πείσας προσελάβετο. παρὰ δὲ 10 τῶν ἀεὶ προστιθεμένων συμμάχων προσλαβόμενος ναῦς ἐπὶ πλέον ηὕξησε τὸν στόλον. οί δὲ Πέρσαι τὸ μὲν πεζὸν στράτευμα δι' ἑαυτῶν κατεσκεύασαν, τὸ δὲ ναυτικὸν ἦθροισαν ἔκ τε Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας. ἐστρατήγει δὲ τῶν Περσικῶν δυνά-450
- 6 μεων Τιθραύστης, υίος ών Ξέρξου νόθος. Κίμων δε πυνθανόμενος του στόλον τῶν Περσῶν διατρίβειν περί την Κύπρον, και πλεύσας έπι τοὺς βαρβάρους, έναυμάχησε διακοσίαις και πεντήκοντα ναυσι προς τριακοσίας και τετταράκοντα. γενομένου δ' ἀγῶνος 20 ίσχυροῦ και τῶν στόλων ἀμφοτέρων λαμπρῶς ἀγωνιζομένων, τὸ τελευταῖον ἐνίκων οι 'Αθηναῖοι, και πολλὰς μεν τῶν ἐναντίων ναῦς διέφθειραν, πλείους δε τῶν ἑκατὸν σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν είλον.

2 άλλων ἀπάντων] Λἰολέων ἑκατὸν Wurm 3 ἀπάσας PALF, ἄλλας ἀπάσας cet. 6 συνέπεσεν ν. 7 δίγλωττοι P, δίπλωττοι H(AL), ἐγχώφιοι cet. 8 βίαν Steph. et Hert., βία cod. προσαγόμενος cod., corr. Eich. 9 ὁμοίως] δὲ add. cod. 10 πείσας PAH, πάσας cet. 18 τὴν om. FJK καὶ om. f

οί μέν έν αύταϊς ἄνδρες είς την γην ἀπεχώρησαν, αί δε νηες κεναι των βοηθούντων ούσαι τοις πολεμίοις έγενήθησαν ύποχείριοι.

Μετά δε ταῦτα δ μεν Κίμων οὐκ ἀρκεσθείς τη-61 5 λικαύτη νίκη παραγρήμα παντί τω στόλω προσκατήρεν έπι τὸ πεζὸν τῶν Περσῶν στρατόπεδον, ούσης της παρεμβολής παρά τον Εύρυμέδοντα ποταμόν. βουλόμενος δε καταστρατηγήσαι τους βαρβάοους, ένεβίβασεν είς τας αίχμαλωτίδας ναῦς τῶν 10 ίδίων τούς άρίστους, δούς τιάρας και την άλλην κατασκευήν περιθείς Περσικήν. οί δε βάρβαροι 2 προσπλέοντος άρτι τοῦ στόλου ταῖς Περσικαῖς ναυσλ καί παρασκευαίς ψευσθέντες ύπέλαβον τας ίδίας τριήρεις είναι. διόπερ ούτοι μέν προσεδέξαντο τούς 15 Άθηναίους ώς φίλους όντας, δ δε Κίμων ήδη νυπτός έπιγενομένης έπβιβάσας τούς στρατιώτας, παί προσδεγθείς ώς φίλος ύπ' αύτῶν, είσέπεσεν είς την στρατοπεδείαν των βαρβάρων. ταραγής δε μεγάλης 3 γενομένης παρά τοις Πέρσαις, οί μέν περί τον Κί-20 μωνα πάντας τούς έντυγγάνοντας έκτειναν, καί τον μέν στρατηγόν των βαρβάρων τόν έτερον Φερενδάτην, άδελφιδοῦν τοῦ βασιλέως, ἐν τῆ σχηνῆ καταλαβόντες έφόνευσαν, των δ' άλλων ούς μέν έκτεινον, ούς δε κατετραυμάτιζον, πάντας δε δια το παράδοξον 25 της έπιθέσεως φεύγειν ηνάγκασαν, καθόλου δ' έκπληξις αμα καί άγνοια τοιαύτη κατείχε τούς Πέρσας, ώσθ' οι πλείους τούς έπιτιθεμένους αύτοις οιτινες

1 άνεχώρησαν f 5 προκατῆρεν PH 9 άνεβίβασεν v. 12 προσπλέοντος P, ώς πλέοντος v. 18 έπιγινομένης PA έπιβιβάσας v., άποβιβάσας Rhod. 21 Φερεδάτην cod. 4 ήσαν οὐχ ἐγίνωσκον. τοὺς μὲν γὰρ Ἐλληνας οὐχ ὑπελάμβανον ἥκειν πρὸς αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως, τὸ σύνολον μηδ' ἔχειν αὐτοὺς πεζὴν στρατιὰν πεπεισμένοι· τοὺς δὲ Πισίδας, ὄντας ὑμόρους καὶ τὰ πρὸς αὐτοὺς ἀλλοτρίως ἔχοντας, ὑπελάμβανον ῆκειν μετὰ 5 δυνάμεως. διὸ καὶ νομίσαντες ἀπὸ τῆς ἡπείρου τὴν ἐπιφορὰν εἶναι τῶν πολεμίων, πρὸς τὰς ναῦς ὡς 5 πρὸς φιλίας ἔφευγον. τῆς δὲ νυκτὸς οὕσης ἀσελήνου καὶ σκοτεινῆς συνέβαινε τὴν ἅγνοιαν πολὺ μᾶλλον αὕξεσθαι καὶ μηδένα τἀληθὲς δύνασθαι ίδεῖν. 10
6 διὸ καὶ πολλοῦ φόνου γενομένου διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν βαρβάρων, ὁ μὲν Κίμων προειρηκὼς τοῖς στρα-451 τιώταις ποὸς τὸν ἀρθησόμενον πυρσὸν συντρέγειν.

- τιωταίς προς τον αφοησομένον ποφουν συντφεχείν, ήφε ποός ταΐς ναυσί σύσσημον, εὐλαβούμενος μή διεσπαφμένων τῶν στρατιωτῶν καὶ ποὸς ἁρπαγήν 15 7 δομησάντων γένηταί τι παφάλογον. πάντων δὲ ποὸς
- τόν πυρσόν άθροισθέντων καὶ παυσαμένων τῆς ἀρπαγῆς, τότε μὲν εἰς τὰς ναῦς ἀπεχώρησαν, τῆ δ' ὑστεραία τρόπαιον στήσαντες ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον, νενικηκότες δύο καλλίστας νίκας, τὴν μὲν 20 κατὰ γῆν, τὴν δὲ κατὰ θάλατταν· οὐδέπω γὰρ μνημονεύονται τοιαῦται καὶ τηλικαῦται πράξεις γενέσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ναυτικῷ καὶ πεζῷ στρα-
- 62 τοπέδω. Κίμων δε δια της ίδίας στρατηγίας και άρετης μεγάλα κατωρθωκώς, περιβόητον έσχε την 25 δόξαν οὐ μόνον παρὰ τοῖς πολίταις, ἀλλὰ καὶ παρὰ

3 μηδ' Ρ, μη τ. πεπυσμένοι Ρ 5 υπελάμβανου ηπειν μετά δυνάμεως del. Madvig 8 φιλίας] φίλους Ρ² 9 σκοτεινοῦ Ρ 11 γινομένου ΡΑ 21 οὐδέποτε τ. 22 πράξεις] παρατάξεις fort.

τοῖς ἄλλοις Έλλησιν. αίγμαλώτους νὰο είλήσει [τριήρεις] τριακοσίας και τετταράκοντα ναῦς, ἄνδρας δε ύπερ τους δισμυρίους, χρημάτων δε πληθος άξιόλογον. οί δε Πέρσαι τηλικούτοις έλαττώμασι περι- 2 5 πεπτωκότες άλλας τριήρεις πλείους κατεσκεύασαν, φοβούμενοι την των Άθηναίων αύξησιν. άπο γάρ τούτων των χρόνων ή πόλις των Αθηναίων πολλήν έπίδοσιν έλάμβανε, χρημάτων τε πλήθει κατασκευασθείσα και δόξης μεγάλης έν ανδρεία και στρατη-10 γία τυγοῦσα. δ δὲ δημος τῶν Άθηναίων δεκάτην 3 έξελόμενος έκ των λαφύρων άνέθηκε τω θεω, καί την έπιγραφην έπι το κατασκευασθέν άνάθημα ένέγραψε τήνδε. έξ οὗ γ' Εὐρώπην 'Ασίας δίχα πόντος ένειμε καί πόλιας θνητών θούρος Άρης έπέγει, 15 ούδέν πω τοιούτον έπιχθονίων γένετ' άνδρων έργον έν ήπείοω καί κατά πόντον αμα. οίδε γαο έν Κύποφ Μήδους πολλούς όλέσαντες Φοινίκων έκατον ναῦς ἕλον έν πελάγει άνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν Άσις ὑπ' αὐτῶν 20 πληγεϊσ' άμφοτέραις χερσί κράτει πολέμου. Ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυ-63 τόν. έπ' ἄργοντος δ' 'Αθήνησι Φαίωνος έν 'Ρώμη την υπατον αρχην διεδέξαντο Λεύχιος Φούριος Με-

25 διολανός και Μάρχος Μανίλιος Οὐάσων. ἐπὶ δὲ τού-

2 τριήρεις delevi raïg del. Dind. 8 ἀξιολόγων P 4 τηλικαύτοις P, τοιούτοις v. 9 έν] έπ' Rhod. 15 πόleag cod. 16 οὐδέπω AF 20 αὐτῶν] αὐτῶ PAFHLK 23 Φαίδωνος f; Ἀψηφίονος marmor Parium 24 διεδέξατο P¹ φρούριος Pa Μεδιόλανος P; Μεδουλλίνος Rhod. 25 Μάνιος f; Μάνλιος Οὐόλσων Rhod.

των μεγάλη τις και παράδοξος έγένετο συμφορά τοις Λακεδαιμονίοις. έν γάο τη Σπάρτη γενομένων σεισμών μεγάλων συνέβη πεσείν τὰς οίχίας έχ θεμελίων και των Δακεδαιμονίων πλείους των δισμυρίων 2 ωθαρηναι. έπι πολύν δε χρόνον συνεχώς της πόλεως καταφερομένης καί των οίκιων πιπτουσων πολλά σώματα τοις πτώμασι των τοίχων απολαμβανόμενα διεφθάρη, ούκ όλίγον δε των κατά τάς οίκίας τοη-8 μάτων δ σεισμός έλυμήνατο. και τοῦτο μέν τὸ κακὸν4 ώσπερ δαιμονίου τινός νεμεσήσαντος αύτοις έπαθον. άλλους δε κινδύνους ύπ' άνθρώπων αύτοις συνέβη 4 γενέσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας. Είλωτες καὶ Μεσσήνιοι πρός Λακεδαιμονίους άλλοτρίως έχοντες το μέν πρό τοῦ ήσυγίαν εἶγον, φοβούμενοι την της Σπάρτης ύπεροχήν τε καί δύναμιν έπει δε διά τον σεισμόν έώρων τούς πλείους αὐτῶν ἀπολωλότας, κατεφρόνησαν των απολελειμμένων, όλίγων όντων. διόπερ πρός άλλήλους συνθέμενοι χοινή τόν πόλεμον έξή-5 νεγκαν τόν πρός τούς Λακεδαιμονίους. δ δέ βασιλεύς των Λακεδαιμονίων Άρχίδαμος δια της ίδίας: προνοίας και κατά τον σεισμόν έσωζε τούς πολίτας καί κατά τόν πόλεμον γενναίως τοις έπιτιθεμένοις 6 άντετάξατο. της μέν γαο πόλεως συνεγομένης ύπο της του σεισμού δεινότητος, πρώτος Σπαρτιατών έχ τῆς πόλεως ἁρπάσας την πανοπλίαν ἐπὶ την χώραν: έξεπήδησε, καί τοις άλλοις πολίταις το αύτο πράτ-

12 διὰ τ. αίτίας PA, δι' αίτίας τ. cet. είλωτες PF μεσήνιοι P (sic etiam infra) 14 πρὸ τοῦ Bek., πρῶτον cod. 18 ἐξήνεγκαν τὸν Dind., ἐξηνέγκαντο cod. 22 ἐπιτεθειμένοις P

312

.

τειν παρήγγειλεν. ύπαχουσάντων δε των Σπαρτια- 7 των, τούτον τον τρόπον οι περιλειωθέντες έσώθησαν, ούς συντάξας δ βασιλεύς 'Αργίδαμος παρεσκευάζετο πολεμεϊν τοις αφεστηχόσιν. οι δε Μεσσήνιοι μετα 64 5 τῶν Είλώτων συνταχθέντες τὸ μὲν πρῶτον ῶρμησαν έπι την Σπάρτην, υπολαμβάνοντες αυτην αίρήσειν διά την έρημίαν των βοηθησόντων ως δ' ήχουσαν τούς ύπολελειμμένους μετ' Άργιδάμου τοῦ βασιλέως συντεταγμένους έτοίμους είναι πρός τον ύπερ της 10 πατρίδος άγῶνα, ταύτης μέν τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστησαν, καταλαβόμενοι δε της Μεσσηνίας γωρίον όγυοόν, έκ τούτου την δομην ποιούμενοι κατέτρεχον την Λακωνικήν. οί δε Σπαρτιαται καταφυγόντες 2 έπι την παρά των Αθηναίων βοήθειαν προσελάβοντο 15 παρ' αύτῶν δύναμιν. οὐδὲν δ' ἦττον και παρά τῶν άλλων συμμάχων άθροίσαντες δυνάμεις άξιόμαχοι τοῖς πολεμίοις έγενήθησαν. και τὸ μέν πρῶτον πολὸ προείγον των πολεμίων, ύστερον δε ύποψίας γενομένης ως των Αθηναίων μελλόντων αποκλίνειν πρός 20 τούς Μεσσηνίους, απέλυσαν αύτῶν την συμμαγίαν, φήσαντες ίκανούς έχειν πρός τόν έφεστῶτα κίνδυνον τούς άλλους συμμάγους. οί δε Άθηναϊοι δό- 3 ξαντες έαυτούς ήτιμάσθαι, τότε μέν απηλλάγησαν. μετά δε ταῦτα άλλοτρίως έχοντες τὰ πρός τοὺς Λα-25 κεδαιμονίους άει μαλλον την έχθραν έξεπύρσευον. διό καί ταύτην μέν άρχην έλαβον της άλλοτριότητος.

1 παφήγγελλεν F 5 συναχθέντες FJK 21 ίκανῶς P 23 τότε Reiske, ούτοι cod., οὕτω Klüber 25 ἐξεπύφσευον Hert., ἐπύφσευον cod. 26 μὲν Dind., τὴν cod. ἕλαβον Wurm, ἐξέλαβον cod.

ύστερον δε αί πόλεις διηνέχθησαν, και μεγάλους έπανελόμεναι πολέμους ἕπλησαν ἅπασαν την Έλλάδα μεγάλων ἀτυχημάτων. ἀλλὰ γὰρ περί τούτων τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. 4 τότε δε οἱ Δακεδαιμόνιοι στρατεύσαντες ἐπί την 5 Ίθώμην μετὰ τῶν συμμάχων ἐπολιόρχουν αὐτήν. οἱ δ' Είλωτες πανδημεί τῶν Δακεδαιμονίων ἀφε-453 στῶτες συνεμάχουν τοῖς Μεσσηνίοις, και ποτε μεν ἐνίκων, ποτε δε ήττῶντο. ἐπί δε ἔτη δέκα τοῦ πολέμου μη δυναμένου διακριθηναι, διετέλουν τοῦ- 10 τον τὸν χρόνον ἀλλήλους καχοποιοῦντες.

- 65 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἀθήνησι μὲν ἦν ἄρχων Θεαγενείδης, ἐν Ῥώμη δ' ὕπατοι καθειστήκεσαν Λεύκιος Λίμίλιος Μάμερχος καὶ Λεύκιος Ἰούλιος Ἰουλος, όλυμπιὰς δ' ἦχθη ἑβδομηκοστὴ καὶ ὀγδόη, καθ' ἢν 15 ἐνίκα στάδιον Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης. ἐπὶ δὲ τούτων Ἀργείοις καὶ Μυκηναίοις ἐνέστη πόλεμος διὰ
- 2 τοιαύτας αίτίας. Μυκηναΐοι διὰ τὸ παλαιὸν ἀξίωμα τῆς ἰδίας πατρίδος οὐχ ὑπήκουον τοῖς 'Αργείοις, ὥσπερ αί λοιπαὶ πόλεις αί κατὰ τὴν 'Αργείαν, ἀλλὰ ∞ κατ' ἰδίαν ταττόμενοι τοῖς 'Αργείοις οὐ προσεῖχον· ἡμφισβήτουν δὲ καὶ περὶ τῶν ἰερῶν τῆς Ἡρας, καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Νεμέων ἠξίουν αὐτοὶ διοικεῖν· πρὸς δὲ τούτοις [ὅτι] τῶν 'Αργείων ψηφισαμένων μὴ συμμαχεῖν εἰς Θερμοπύλας τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐὰν μὴ 25

2 ἐνέπλησαν Dind., ἐπλήφωσαν fort. 5 στρατεύσαντες Dind., στρατηγήσαντες cod. 12 Θεαγενείδας f 14 Ιούλιος Dind., στούδιος cod. ιοῦλλος PAH 16 παρμενείδης P, παρμενίδας f 23 τὸν Νεμαῖον ν., τὸν Νεμεαῖον Wess. αὐτοί⁸] αὐτοῖς Pa, ἑαυτοῖς cet., ἑαυτοὺς Reiske 24 ὅτι del. Dind., ἕτι Reiske

μέρος της ήγεμονίας αύτοις παραδωσι, μόνοι των την Άργείαν κατοικούντων συνεμάχησαν οί Μυκηναΐοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. τὸ δὲ σύνολον ὑπώ-3 πτευον αύτούς, μήποτε ίσχύσαντες έπὶ πλέον τῆς 5 ήγεμονίας άμφισβητήσωσι τοις Άργείοις διά το παλαιόν φρόνημα της πόλεως. διὰ δή ταύτας τὰς αίτίας άλλοτρίως διαχείμενοι, πάλαι μεν έσπευδον άραι την πόλιν, τότε δε καιρόν εύθετον έχειν ένόμιζον. δοῶντες τοὺς Λακεδαιμονίους τεταπεινωμέ-10 νους καί μή δυναμένους τοις Μυκηναίοις βοηθείν. άθροίσαντες ούν άξιόλογον δύναμιν έκ τε Άργους καί έκ των συμμαγίδων πόλεων έστράτευσαν έπ' αὐτούς, νικήσαντες δὲ μάγη τοὺς Μυκηναίους καὶ συγκλείσαντες έντος τειχών έπολιόρχουν την πόλιν.

- 15 οί δε Μυχηναΐοι χρόνον μέν τινα τούς πολιορχοῦν- 4 τας εύτόνως ήμύνοντο, μετά δε ταῦτα λειπόμενοι τῶ πολέμω, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων μη δυναμένων βοηθήσαι διὰ τοὺς ίδίους πολέμους καὶ τὴν ἐκ τῶν σεισμών γενομένην αύτοις συμφοράν, άλλων δ' ούκ 20 όντων συμμάχων, έρημία των έπικουρούντων κατά
- κράτος ήλωσαν. οί δε 'Apyείοι τους Μυκηναίους 5 άνδραποδισάμενοι καί δεκάτην έξ αύτων τω θεω καθιερώσαντες, τὰς Μυκήνας κατέσκαψαν. αὕτη μὲν ούν ή πόλις, εύδαίμων έν τοις αρχαίοις χρόνοις 25 γενομένη καί μεγάλους άνδρας έχουσα και πράξεις άξιολόγους έπιτελεσαμένη, τοιαύτην έσχε την καταστροφήν, καί διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι των καθ'

17 τῶν πολέμων Ρ, τῶ πόνω Dind., τῶν πολεμίων fort. 24 οὖν om. Ρ 25 σχοῦσα Reiske

ήμᾶς χρόνων. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

- 66 'Επ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσιστράτου 'Ρωμαίοι κατέστησαν ύπάτους Λεύκιον Πινάφιον Μαμεφτίνον⁴⁵⁴ και Πούπλιον Φούφιον Φίφφωνα. έπι δε τούτων s 'Ιέφων δ των Συφακοσίων βασιλεύς τούς 'Αναξίλα παίδας τοῦ γενομένου τυφάννου Ζάγκλης είς Συφακούσας μεταπεμψάμενος μεγάλαις δωφεαϊς άνεμίμνησκε τῆς Γέλωνος γενομένης πρός τον πατέφα αὐτῶν εὐεφγεσίας, και συνεβούλευεν αὐτοῖς ῆδη τὴν 10 ήλικίαν ἠνδφωμένοις ἀπαιτῆσαι λόγον παφὰ Μικύθου τοῦ ἐπιτφοπεύοντος, και τὴν δυναστείαν αὐτοὺς
 - 2 παφαλαβείν. τούτων δ' έπανελθόντων είς το 'Ρήγιον, καὶ τὸν ἐπίτροπον λόγον ἀπαιτούντων τῶν διωχημένων, ὁ Μίκυθος, ἀνὴρ ῶν ἀγαθός, συνήγαγε τοὺς 15 πατρικοὺς φίλους τῶν παίδων καὶ τὸν λόγον οὕτω καθαρῶς ἀπέδωκεν, ῶστε ἅπαντας τοὺς παρόντας θαυμάζειν τήν τε δικαιοσύνην καὶ τὴν πίστιν, τοὺς δὲ παιδας μεταμεληθέντας ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν ἀξιοῦν τὸν Μίκυθον πάλιν τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, καὶ ∞ πατρὸς ἐξουσίαν ἔγοντα καὶ τάξιν διοικεῖν τὰ κατὰ
 - 3 την δυναστείαν. οὐ μην ὁ Μίχυθός γε συνεχώρησεν, ἀλλὰ πάντα παραδοὺς ἀχριβῶς χαὶ την ἰδίαν οὐσίαν ἐνθέμενος εἰς πλοῖον ἐξέπλευσεν ἐχ τοῦ Ῥηγίου, προπεμπόμενος ὑπὸ τῆς τῶν ὅχλων εὐνοίας. οὖτος 25 μὲν οὖν εἰς την Ἑλλάδα κατάρας ἐν Τεγέαις τῆς 4 ᾿Αρκαδίας κατεβίωσεν ἐπαινούμενος. Ἱέρων δ' ὁ τῶν

5 φρούριον Ρα Φίφρωνα] φιλοσόφαν PHL, φιλόσοφον Α 6 τοὺς] τοῦ Ρ 7 ζάκλης Ρ 12 αὐτοὺς] αὐτῶν f 15 ῶν] ήν Ρ 18 καὶ τὴν] καὶ Ρ

Συραχοσίων βασιλεύς έτελεύτησεν έν τη Κατάνη, και τιμών ήρωικών έτυχεν, ώς αν κτίστης γεγονώς της πόλεως. ούτος μέν ούν άρξας έτη ένδεκα κατέλιπε την βασιλείαν Θρασυβούλω τω άδελφω, ός ήρξε 5 Συραχοσίων ένιαυτον ένα.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Λυσανίου Έρωμαΐοι 67 κατέστησαν ύπάτους "Αππιον Κλαύδιον και Τίτον Κοΐντιον Καπιτώλιον. έπι δε τούτων Θοασύβουλος ό των Συρακοσίων βασιλεύς έξέπεσεν έκ της άργης. 10 περί ού τα κατά μέρος άναγράφοντας ήμας άναγκαϊόν έστι βραχύ τοις χρόνοις αναδραμόντας απ' άργης απαντα καθαρώς έκθειναι. Γέλων δ Δεινο- 2 μένους άρετη καί στρατηγία πολύ τούς άλλους διενέγκας και Καργηδονίους καταστρατηγήσας ένίκησε 15 παρατάξει μεγάλη τούς βαρβάρους, καθότι προείρηται γρησάμενος δε έπιεικως τοις καταπολεμηθείσι καί καθόλου τοις πλησιοχώροις πασι προσενεχθείς φιλανθρώπως, μεγάλης έτυχεν ἀποδοχής παρά τοῖς Σικελιώταις. ούτος μέν ούν ύπο πάντων άγαπώ- 3 20 μενος διά την πραότητα, διετέλεσε τον βίον είρηνικώς μέχρι της τελευτής. την δε βασιλείαν διαδεξάμενος Ίέρων δ πρεσβύτατος των άδελφων ούγ δμοίως ήρχε των ύποτεταγμένων ήν γάρ και φιλάρ- 4 455γυρος καί βίαιος καί καθόλου της απλότητος καί 25 καλοκάγαθίας [τάδελφοῦ] άλλοτριώτατος. διὸ καὶ πλείονές τινες αφίστασθαι βουλόμενοι παρακατέσχον τάς ίδίας δομάς διά την Γέλωνος δόξαν και την

8 Κοίντιον] κούτιον ΡΑΗΙ, κάτλιον cet. 10 τὰ add. Dind. 19 πάντων Ρ, παντός ν. 25 τάδελφοῦ ο<u>ω</u>. Ρ. 5 είς τοὺς ἅπαντας Σικελιώτας εὕνοιαν. μετὰ δὲ τὴν Ἱέρωνος τελευτὴν παραλαβών τὴν ἀρχὴν Θρασύβουλος ὁ ἀδελφὸς ὑπερέβαλε τῆ κακία τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντα. βίαιος γὰρ ἂν καὶ φονικὸς πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν ἀνήρει παρὰ τὸ δίκαιον, οἰκ ὀλί- 5 γους δὲ φυγαδεύων ἐπὶ ψευδέσι διαβολαζς τὰς οὐσίας εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνελάμβανε· καθόλου δὲ μισῶν καὶ μισούμενος ὑπὸ τῶν ἀδικουμένων, μισθοφόρων πλῆθος ἐξενολόγησεν, ἀντίταγμα κατασκευάζων ταζς

- 6 πολιτικαίς δυνάμεσιν. ἀεἰ δὲ μᾶλλον τοίς πολίταις 10 ἀπεχθόμενος, καὶ πολλοὺς μὲν ὑβρίζων, τοὺς δὲ ἀναιρῶν, ἡνάγκασε τοὺς ἀδικουμένους ἀποστῆναι. διόπερ οί Συρακόσιοι προστησάμενοι τοὺς ἡγησομένους ῶρμησαν ἐπὶ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίδος πανδημεί, καὶ συνταχθέντες ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἀν-15
- 7 τείχοντο τῆς ἐλευθερίας. Θρασύβουλος δὲ όρῶν τὴν πόλιν ὅλην ἐπ' αὐτὸν στρατευομένην, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρει λόγῷ καταπαύειν τὴν στάσιν. ὡς δ' ἑώρα τὴν ὁρμὴν τῶν Συρακοσίων ἀκατάπαυστον οὖσαν, συνήγαγεν ἔκ τε τῆς Κατάνης τοὺς κατοικι- ∞ σθέντας ὑφ' Ἱέρωνος καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους, ἔτι δὲ [καὶ] μισθοφόρων πλῆθος, ὥστε τοὺς ἅπαντας γενέσθαι σχεδὸν περὶ τοὺς μυρίους πεντακισχι-
- 8 λίους. οὖτος μὲν οὖν τῆς πόλεως κατειληφὼς τὴν ὀνομαζομένην 'Αχραδινὴν καὶ τὴν Νῆσον ὀχυρὰν 25 οὖσαν, καὶ ἐκ τούτων ᠔ρμώμενος, διεπολέμει πρòς

1 μετὰ δὲ — (16) ἐλευθερίας om. Ρ 11 ἀπεχθανόμεvog f μὲν om. AH et Peiresc. 18 καταπαύσειν AFJK 22 καί om. PA 23 σχεδὸν om. FJM 25 καί τὴν Ρ, καί ν.

τούς άφεστῶτας. οί δε Συρακόσιοι το μεν πρῶτον68 μέρος της πόλεως κατελάβοντο την δνομαζομένην Τύχην, έχ ταύτης δε δομώμενοι πρεσβευτάς απέστειλαν είς Γέλαν και Άκράγαντα και Σελινούντα, 5 πρός δε τούτοις είς Ιμέραν και πρός τας των Σικελών πόλεις τας έν τη μεσογείω κειμένας, άξιουντες κατά τάγος συνελθεϊν καί συνελευθερώσαι τάς Συρακούσας. πάντων δε προθύμως ύπακουόντων, 2 καί συντόμως άποστειλάντων των μέν πεζούς καί 10 ίππεῖς στρατιώτας, τῶν δὲ ναῦς μαχράς χεχοσμημένας είς ναυμαγίαν, ταγύ συνήγθη δύναμις άξιόχρεως τοις Συραχοσίοις. διό και τάς ναῦς καταρτίσαντες οι Συρακόσιοι και την πεζην δύναμιν έπτάξαντες, έτοίμους έαυτούς άπέδειξαν παί πεζη 15 καί κατά θάλατταν [βουλομένους] διαγωνίζεσθαι. 156 δ δε Θρασύβουλος έγχαταλειπόμενος ύπο των συμ- 3 μάγων καί τὰς έλπίδας έν αύτοις έγων τοις μισθοφόροις, της μέν Άγραδινης και της Νήσου κύριος ήν, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς πόλεως κατείγον οί 20 Συρακόσιοι. μετά δε ταύτα δ μεν Θρασύβουλος ταζς ναυσίν έπιπλεύσας έπι τούς πολεμίους, και λειφθείς τη ναυμαγία, συγνάς μέν τριήρεις απέβαλε, ταίς δ' άλλαις κατέφυγεν είς την Νήσον. δμοίως 4

δε καί την πεζην δύναμιν προαγαγών έκ της Άχρα-25 δινης καί παραταξάμενος έν τοις προαστείοις ήττήθη, καί πολλούς άποβαλων ήναγκάσθη πάλιν είς

3 Τύκην Cluverius, Ιτύκην cod. 6 άξιοῦντες — (p. 320,1) ἀποχωφῆσαι om. Ρ 12 καταφτίσαντες Reiske, καταστήσαντες cod. 15 βουλομένους del. Bek., βουλομένοις fort. 22 ληφθείς AF² 23 την om. A την Άχραδινην ἀποχωρησαι. τέλος δε ἀπογνοὺς την τυραννίδα διεπρεσβεύσατο πρός τοὺς Συρακοσίους, και συνθέμενος τὰ πρός αὐτοὺς ὑπόσπονδος

- 5 ἀπῆλθεν εἰς Λοκρούς. οἰ δὲ Συρακόσιοι τοῦτον τὸν τρόπον ἐλευθερώσαντες τὴν πατρίδα τοῖς μὲν μισθο- 5 φόροις συνεχώρησαν ἀπελθεῖν ἐκ τῶν Συρακουσῶν, τὰς δὲ ἅλλας πόλεις τὰς τυραννουμένας ἢ φρουρὰς ἐχούσας ἐλευθερώσαντες ἀποκατέστησαν ταῖς πόλεσι
- 6 τὰς δημοκρατίας. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν χρόνων εἰρήνην ἔχουσα πολλὴν ἐπίδοσιν ἕλαβε πρὸς εὐδαιμονίαν, 10 καὶ διεφύλαξε τὴν δημοκρατίαν ἔτη σχεδὸν ἑξήκοντα
- 7 μέχρι τῆς Διονυσίου τυραννίδος. Θρασύβουλος δὲ καλῶς θεμελιωθείσαν βασιλείαν παραλαβών, διὰ τὴν ἰδίαν κακίαν αἰσχρῶς ἀπέβαλε τὴν ἀρχήν, καὶ φυγὼν εἰς Λοκροὺς ἐνταῦθα τὸν λοιπὸν χρόνον ἰδιωτεύων 15
- 8 κατεβίωσεν. Άμα δὲ τούτοις πραττομένοις ἐν τῆ Ῥώμη τότε πρώτως κατεστάθησαν δήμαρχοι τέτταρες, Γάιος Σικίνιος καὶ Λεύκιος Νεμετώριος, προς δὲ τούτοις Μάρκος Δουίλλιος καὶ Σπόριος ἀκίλιος.
- 69 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 20 μὲν ἦρχε Λυσίθεος, ἐν Ῥώμη δ' ὕπατοι καθειστήκεσαν Λεύκιος Οὐαλέριος Ποπλικόλας και Τίτος Λἰμίλιος Μάμερκος. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Αρτάβανος, τὸ μὲν γένος Ἱρκάνιος, δυνάμενος δὲ πλεϊστον παρὰ τῷ βασιλεῖ Ξέρξη και τῶν δορυφό- 25 ρων ἀφηγούμενος, ἔκρινεν ἀνελεῖν τὸν Ξέρξην καὶ

² πρός] τὰ πρός f 7 πόλεις τὰς P, πολιτείας v. 10 πολλήν] ἡ πόλις πολλήν Wurm 19 δουήλλιος P, δουλκίτιος FJM 20 ἐνιαυσιαίου v. 21 καθειστήκεισαν P, κατεστάθησαν v. 22 πουπλικόλας PKL 23 μέμερκος P

την βασιλείαν είς έαυτον μεταστήσαι. άνακοινωσάμενος δε την έπιβουλην πρός Μιθριδάτην τον εύνοῦγον. δε ήν κατακοιμιστής τοῦ βασιλέως και τήν πυριωτάτην έγων πίστιν, αμα δε και συγγενής ών 5 'Αρταβάνου καί φίλος υπήκουσε πρός την έπιβουλήν. ύπό τούτου δε νυπτός είσαχθείς δ Άρτάβανος είς 2 τόν ποιτωνα, καί τόν Ξέρξην άνελών, ωρμησεν έπί τούς υίούς τοῦ βασιλέως. ἦσαν δὲ οὖτοι τρεῖς τὸν άριθμόν, Δαρείος μέν δ πρεσβύτατος και Άρταξέρ-10 ξης, έν τοῖς βασιλείοις διατρίβοντες, δ δὲ τρίτος 157 Υστάσπης απόδημος ων κατ' έκεινον τον καιρόν. είχε γάρ την έν Βάκτροις σατραπείαν. δ δ' ούν 3 Άρτάβανος παραγενόμενος έτι νυκτός ούσης πρός τόν Άρταξέρξην έφησε Δαρείον τον άδελφον αύτοῦ 15 φονέα γεγονέναι τοῦ πατρός καὶ τὴν βασιλείαν εἰς έαυτόν πεο σπαν. συνεβούλευσεν ούν αύτῶ πρό τοῦ 4 κατασχείν έκείνου την άρχην σκοπείν δπως μη δουλεύση διὰ δαθυμίαν, άλλὰ βασιλεύση τον φονέα τοῦ πατρός τιμωρησάμενος έπηγγείλατο δ' αὐτῷ 20 συνεργούς παρέξεσθαι τούς δορυφόρους τοῦ βασιλέως. πεισθέντος δε τοῦ Αρταξέρξου και παραγρήμα 5 μετά των δορυφόρων άνελόντος τον άδελφον Δαρείον. δρών αύτῷ τὴν ἐπιβολὴν εύροοῦσαν, καὶ παραλαβών τούς ίδίους υίούς και φήσας καιρόν έχειν την βασι-25 λείαν κατακτήσασθαι, παίει τῶ ξίφει τὸν Άρταξέρξην.

ό δε τρωθείς και ούδεν παθών ύπο της πληγης 6

2 δε om: P επιβολην Wurm 8 υίους — 10 διατοίβοντες om. P 15 γεγονέναι P, γενέσθαι v. 16 συνεβούλευεν v. 18 φόνον FJM 19 αύτῷ] αὐτὸς P 23 αὐτῷ PAJL επιβουλην v. (V 20, 1) Diopobus II. ημύνατο τον Άρτάβανον καὶ κατενέγκας αὐτοῦ πληγην καιρίαν ἀπέκτεινε. παραδόξως δὲ σωθεἰς ὁ ᾿Αρταξέρξης καὶ τον φονέα τοῦ πατρος τετιμωρημένος παρέλαβε την τῶν Περσῶν βασιλείαν. Ξέρξης μὲν οὖν τον εἰρημένον τρόπον ἐτελεύτησε, βασιλεύσας s τῶν Περσῶν ἔτη πλείω τῶν εἰκοσι, την δὲ ἀρχην διαδεξάμενος δ ᾿Αρταξέρξης ἐβασίλευσεν ἔτη τετταράκοντα.

- 70 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αρχεδημίδου 'Ρωματοι μέν κατέστησαν ύπάτους Αύλον Οὐεργίνιον καὶ 10 Τίτον Μινούκιον, όλυμπιὰς δ' ἤχθη ἑβδομηκοστὴ καὶ ἐνάτη, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Ξενοφῶν Κορίνθιος. ἐπὶ δὲ τούτων ἀποστάντες Θάσιοι ἀπὸ 'Αθηναίων, μετάλλων ἀμφισβητοῦντες, ἐπολιορκηθέντες ὑπὸ τῶν 'Αθηναίων ἠναγκάσθησαν πάλιν ὑπ' ἐκεί- 15
- 2 νους τάττεσθαι. όμοίως δε και Αιγινήτας αποστάντας 'Αθηναίοι χειρωσόμενοι την Αίγιναν πολιορκείν έπεχείρησαν· αύτη γαρ ή πόλις τοις κατα θάλατταν άγῶσι πολλάκις εύημεροῦσα φρονήματός τε πλήρης ήν και χρημάτων και τριήρων εύπορείτο, και το 20 σύνολον άλλοτρίως άει διέκειτο προς 'Αθηναίους.
- 3 διόπεο στοατεύσαντες έπ' αὐτὴν τὴν χώραν ἐδήωσαν, καὶ τὴν Αἴγιναν πολιορκοῦντες ἔσπευδον ἑλεῖν κατὰ κράτος. καθόλου γὰρ ἐπὶ πολὺ τῆ δυνάμει προκόπτοντες οὐκέτι τοῖς συμμάχοις ὥσπερ πρότερον 25 ἐπιεικῶς ἐχρῶντο, ἀλλὰ βιαίως καὶ ὑπερηφάνως

2 καίριον AL 3 τιμωρησάμενος JKM 9 ἀρχεδημήδου Ρ 10. Αύλον] παῦλον f 14 μετ' ἄλλων ΡΑ ἀμφισβητοῦντες ΡΑΗ, ἀμφισβητοῦντες ἕνεκα cet. 17 Άθηναῖοι — 19 φρονήματός τε om. Ρ χειρωσάμενοι cod., corr. Wurm 23 ** έλειν Ρ, αίρειν Α, ἀνελειν cet.

 ⁵/₁ρχον. διόπεο οί πολλοί τῶν συμμάχων τὴν βαρύ- 4
 τητα φέρειν ἀδυνατοῦντες ἀλλήλοις διελέγοντο περί ἀποστάσεως, καί τινες τοῦ κοινοῦ συνεδρίου καταφρονήσαντες κατ' ἰδίαν ἐτάττοντο. ἅμα δὲ τούτοις 5
 ⁵/₂₅₈πραττομένοις ᾿Αθηναῖοι θαλαττοκρατοῦντες εἰς ᾿Αμφίπολιν ἐξέπεμψαν οἰκήτορας μυρίους, οῦς μὲν ἐκ
 τῶν πολιτῶν, οῦς δ' ἐκ τῶν συμμάχων καταλέξαντες, καὶ τὴν χώραν κατακληρουχήσαντες μέχρι μέν τινος ἐκράτουν τῶν Θρακῶν, ὕστερον δὲ αὐτῶν ἀναβάντων
 10 εἰς Θράκην συνέβη πάντας τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὴν χώραν τῶν Θρακῶν ὑπὸ τῶν Ἡδωνῶν καλουμένων διαφθαρῆναι.

Έπ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησι Τληπολέμου 'Ρωμαϊοι 71 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοίντιον καλ Κόιντον
15 Σεφουίλιον Στροϋκτον. ἐπλ δὲ τούτων 'Αφταξέφξης
δ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἄφτι τὴν βασιλείαν ἀνακτησάμενος, τὸ μὲν πρῶτον κολάσας τοὺς μετεσχηκότας τῆς τοῦ πατφὸς ἀναιφέσεως διέταξε τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν συμφεφόντως αὐτῷ. τῶν μὲν γὰφ 2
20 ὑπαφχόντων σατφαπῶν τοὺς ἀλλοτφίως ἔχοντας πφὸς αὐτὸν ἀπέστησε, τῶν δὲ αὑτοῦ φίλων ἐπιλέξας τοὺς εὐθέτους παφέδωκε τὰς σατφαπείας. ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν προσόδων καὶ τῆς δυνάμεων κατασκευῆς, καὶ καθόλου τὴν βασιλείαν ὅλην ἐπιεικῶς διοικῶν
25 μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανε παφὰ τοῖς Πέφσαις. οἰ 3 δὲ τὴν Αἰγυπτον κατοικοῦντες πυθόμενοι τὴν Ξέφξου τελευτὴν καὶ τὴν ὅλην ἐπίθεσιν καὶ ταφατὴν

14 κουίντιον καl κούττιον Ρ 19 την om. Ρ 21 αύτοῦ PAFL 23 τῆς Dind., τῶν cod. κατασκευῆς Dind., καl σκευῆς cod., παρασκευῆς Wess.

έν τῆ βασιλεία τῶν Περσῶν, ἐκριναν ἀντέχεσθαι τῆς ἐλευθερίας. εὐθὺς οὖν ἀθροίσαντες δύναμιν ἀπέστησαν τῶν Περσῶν, καὶ τοὺς φορολογοῦντας τὴν Λίγυπτον τῶν Περσῶν ἐκβαλόντες κατέστησαν 4 βασιλέα τὸν ὀνομαζόμενον Ἰναρώ. οὖτος δὲ τὸ μὲν 5 πρῶτον ἐκ τῶν ἐγχωρίων κατέλεγε στρατιώτας, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ μισθοφόρους ἐκ τῶν ἀλλοεθνῶν ἀθροίζων κατεσκεύαζε δύναμιν ἀξιόχρεων. ἕπεμψε δὲ καὶ πρὸς Ἀθηναίους πρέσβεις περὶ συμμαχίας, ὑπισχνού-

- μενος αὐτοῖς, ἐἀν ἐλευθερώσωσι τοὺς Αἰγυπτίους, 10 κοινὴν αὐτοῖς παρέξεσθαι τὴν βασιλείαν καὶ πολλα-
- 5 πλασίους τῆς εὐεργεσίας ἀποδώσειν χάριτας. οἱ δὲ ᾿Αθηναίοι κρίναντες συμφέρειν αὐτοἰς τοὺς μὲν Πέρσας εἰς τὸ δυνατὸν ταπεινοῦν, τοὺς δὲ Αἰγυπτίους ἰδίους ἑαυτοῖς παρασκευάσαι πρὸς τὰ παρά-15 λογα τῆς τύχης, ἐψηφίσαντο τριαχοσίαις τριήρεσι
- 6 βοηθείν τοϊς Αίγυπτίοις. οί μέν οὖν Άθηναϊοι μετὰ πολλῆς προθυμίας περί τὴν τοῦ στόλου παρασκευὴν έγίνοντο. ᾿Αρταξέρξης δὲ πυθόμενος τὴν ἀπόστασιν τῶν Αίγυπτίων και τὰς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευάς, ∞ ἔκρινε δεῖν τῷ μεγέθει τῶν δυνάμεων ὑπεραραι τοὺς Αίγυπτίους. εὐθὺς οὖν ἐξ ἀπασῶν τῶν σατραπειῶν κατέλεγε στρατιώτας και ναῦς κατεσκεύαζε, και τῆς ἅλλης ἀπάσης παρασκευῆς ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο. και τὰ μὲν κατὰ τὴν ᾿Ασίαν και τὴν Αἴγυπτον ἐν 25 τούτοις ἦν.
- 72 K

Κατά δε την Σικελίαν άρτι καταλελυμένης της

13 πρίνοντες Ρ συμφέρειν ΡΑΗ, συμφέρον cet. 15 αὐτοῖς Ρ 16 τριαποσίαις] cf. c. 74,3. XIII 25, 2. Thuc. 1, 104 18 προθυμίας Wess., παρασκευῆς cod. παρασκευὴν Wess., προθυμίαν cod. 23 κατεσκεύασε AFJ

έν ταις Συραχούσαις τυραννίδος χαί πασών τών κατά την νησον πόλεων ήλευθερωμένων, πολλην έπίδοσιν έλάμβανεν ή σύμπασα Σικελία ποός εύδαιμονίαν είρήνην γάρ έχοντες οί Σικελιώται και χώ-5 ραν άγαθήν νεμόμενοι, διά τὸ πληθος των καρπων 159 ταχύ ταις ούσίαις ανέτρεχον και την χώραν έπλήρωσαν οίχετων και χτηνών και της άλλης εύδαιμονίας, μεγάλας μέν λαμβάνοντες προσόδους, ούδέν δε είς τούς είωθότας πολέμους άναλίσχοντες. μετά 2 10 δε ταυτα πάλιν είς πολέμους και στάσεις ένέπεσον διά τοιαύτας τινάς αίτίας. καταλύσαντες την Θρασυβούλου τυραννίδα συνήγαγον έχχλησίαν, καί περί της ίδίας δημοχρατίας βουλευσάμενοι πάντες δμογνωμόνως έψηφίσαντο Διός μεν έλευθερίου κολοτ-15 τιαΐον άνδριάντα κατασκευάσαι, κατ' ένιαυτόν δέ θύειν έλευθέρια καί άγῶνας έπιφανεῖς ποιείν κατά την αύτην ημέραν, έν ή τον τύραννον καταλύσαντες ήλευθέρωσαν την πατρίδα. θύειν δ' έν τοις άγῶσι τοίς θεοίς ταύρους τετραχοσίους χαί πεντήχοντα. 20 καί τούτους δαπανάν είς την των πολιτων εύωγίαν. τάς δε άρχας άπάσας τοις άρχαίοις πολίταις άπένε- 3 μον· τούς δε ξένους τούς έπι τοῦ Γέλωνος πολιτευθέντας ούκ ήξίουν μετέχειν ταύτης της τιμής. είτε ούκ άξίους κρίναντες, είτε και άπιστοῦντες μή-25 ποτε συντεθραμμένοι τυραννίδι και μονάρχω συνεστρατευμένοι νεωτερίζειν έπιχειρήσωσιν. όπερ καλ συνέβη γενέσθαι. τοῦ γὰο Γέλωνος πλείονας τῶν μυρίων πολιτογραφήσαντος ξένους μισθοφόρους, έκ

10 πολέμους] ταφαχὰς Dind. (c. 76, 6) 14 έλευθεφιαίου f 22 τοῦ om. v. 25 συντεθφεμμένοι P τούτων περιελείποντο πλείους τῶν ἐπταχισχιλίων 73 κατὰ τοὺς ὑποχειμένους χαιρούς. οὖτοι τῆς ἐχ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τιμῆς ἀπελαυνόμενοι χαλεπῶς ἔφερον, καὶ συμφρονήσαντες ἀπέστησαν τῶν Συρακοσίων, καὶ τῆς πόλεως χατελάβοντο τήν τε 'Αχραδινὴν καὶ s τὴν Νῆσον, ἀμφοτέρων τῶν τόπων τούτων ἐχόντων

2 ίδιον τείχος καλώς κατεσκευασμένον. οί δε Συρακόσιοι πάλιν έμπεσόντες είς ταραχήν το λοιπον τῆς πόλεως κατείχον, και το προς τὰς Ἐπιπολὰς τετραμμένον αὐτῆς ἀπετείχισαν και πολλήν ἀσφάλειαν 10 ἑαυτοίς κατεσκεύασαν. εὐθὺς γὰρ τῆς ἐπι τὴν χώραν ἐξόδου τοὺς ἀφεστηκότας εὐχερῶς εἰργον και ταγὺ

3 τῶν ἐπιτηδείων ἐποίησαν ἀποφείν. οἱ δὲ ξένοι τοῖς μὲν πλήθεσιν ἐλείποντο τῶν Συφακοσίων, ταῖς δὲ ἐμπειφίαις ταῖς κατὰ πόλεμον πολὺ πφοείχον· διὸ 15 καὶ γινομένων κατὰ τὴν πόλιν ἐπιθέσεων καὶ κατὰ μέφος συμπλοκῶν, ταῖς μὲν μάχαις οἱ ξένοι ἐπφοτέφουν, εἰφγόμενοι δὲ τῆς χώφας ἐλείποντο ταῖς παφασκευαῖς καὶ τφοφῆς ἐσπάνιζον. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦυ.

74 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Κόνωνος έν 'Ρώμη, την ύπατον ἀρχην είχον Κόιντος Φάβιος Οὐιβουλανός και Τιβέριος Αἰμίλιος Μάμερκος. ἐπι δὲ τούτων 'Αρταξέρξης μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν κατέστησε στρατηγὸν ἐπι τὸν πρὸς Αἰγυπτίους πόλεμον το 'Αχαιμένην τὸν Δαρείου μὲν υίόν, ἑαυτοῦ δὲ θεῖον· τούτῷ δὲ παραδοὺς στρατιωτῶν Ιππέων τε και πεζῶν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα μυριάδας προσέταξε καταπολε-

3 άρχαιφεσίων Ρ 9 έπιπολλάς PA 10 έπετείχισαν ν. 22 ούβουλανός cod. μῆσαι τοὺς Λἰγυπτίους. οἶτος μὲν οἶν ἐπειδὴ κα- 2 τήντησεν εἰς Λἰγυπτον, κατεστρατοπέδευσε πλησίον 460 τοῦ Νείλου, καὶ τὴν δύναμιν ἐκ τῆς δδοιπορίας ἀναλαβῶν παρεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν μάχην· οἰ δ' 5 Λἰγύπτιοι συνηθροικότες ἐκ τῆς Λιβύης καὶ τῆς Λἰγύπτου τὴν δύναμιν, ἀνέμενον τὴν παρὰ τῶν ᾿Αθηναίων συμμαχίαν. καταπλευσάντων δὲ τῶν ᾿Αθη- 3 ναίων εἰς τὴν Λἰγυπτον μετὰ διακοσίων νεῶν, καὶ μετὰ τῶν Λἰγυπτίων παραταξαμένων πρὸς τοὺς 10 Πέρσαι, ἐγένετο μάχη καρτερά. καὶ μέχρι μέν τινος οἱ Πέρσαι τοῖς πλήθεσι προέχοντες ἐπλεονέκτουν, μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ᾿Αθηναίων βιασαμένων καὶ τοὺς καθ' ἑαυτοὺς τεταγμένους τρεψαμένων καὶ πολλοὺς ἀναιρούντων, τὸ λοιπὸν πλῆθος τῶν βαρβάρων ποὸς

- ¹⁵ φυγήν ῶρμησε. πολλοῦ δὲ κατὰ τὴν φυγήν γενο- 4 μένου φόνου, τὸ τελευταἴον οἱ μὲν Πέρσαι τὸ πλέον μέρος τῆς δυνάμεως ἀποβαλόντες κατέφυγον ἐπὶ τὸ καλούμενον Λευκὸν τεἴχος, οἱ δ' 'Αθηναἴοι ταῖς ἰδίαις ἀνδραγαθίαις νίκημα περιπεποιημένοι συνε-
- 20 δίωξαν τοὺς βαρβάρους εἰς τὸ προκείμενον χωρίον,
 καὶ οὐκ ἀφίσταντο τῆς πολιορκίας. ᾿Αρταξέρξης δὲ 5
 πυθόμενος τὴν τῶν ἰδίων ἦτταν, τὸ μὲν πρῶτον
 ἀπέστειλέ τινας τῶν φίλων μετὰ πολλῶν χρημάτων
 εἰς τὴν Λακεδαίμονα, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἠξίου
 25 πόλεμον ἐξενεγκείν τοῖς ᾿Αθηναίοις, νομίζων οὕτω
 τοὺς ἐν Λἰγύπτῷ νικῶντας ᾿Αθηναίους ἀποπλεύσειν
 - είς τας 'Αθήνας βοηθήσοντας τῆ πατρίδι· τῶν δὲ 6 Λακεδαιμονίων οὕτε χρήματα δεξαμένων οὕτε ἄλλως

20 προκείμενον] προειρημένον Wurm et Madvig 26 αποπλεύσειν] αποσπάσειν Dind. 28 αλλως] όλως Ρ προσεχόντων τοϊς ύπὸ Περσῶν ἀξιουμένοις ἀπογνοὺς τὴν ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων βοήθειαν δ Ἀρταξέρξης ἄλλας δυνάμεις παρεσκευάζετο· ἐπιστήσας δὲ αὐτοῖς ἡγεμόνας Ἀρτάβαζον καὶ Μεγάβυζον, ἄνδρας ἀρετῆ διαφέροντας, ἐξέπεμψε πολεμήσοντας τοῖς Λίγυπτίοις, 5

- 75 'Επ' άρχοντος δ' 'Αθήνησιν Εὐθίππου 'Ρωμαζοι κατέστησαν ὑπάτους Κόιντον Σερουίλιον και Σπόριον Ποστούμιον 'Αλβινον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Αρτάβαζος καὶ Μεγάβυζος ἐκπεμφθέντες ἐπὶ τὸν πρὸς Λίγυπτίους πόλεμον ἀνέζευξαν ἐκ τῆς Περσί- 10 δος, ἔχοντες στρατιώτας ἱππεῖς καὶ πεζοὺς πλείους
- 2 τῶν τριάχοντα μυριάδων. ὡς δ' ἦλθον εἰς Κιλικίαν καὶ Φοινίκην, τὰς μὲν πεζὰς δυνάμεις ἀνελάμβανον ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ναῦς δὲ προσέταξαν κατασκευάζειν τοῖς τε Κυπρίοις καὶ Φοίνιξι καὶ τοῖς τὴν Κιλικίαν ¹⁵ οἰκοῦσι. καταρτισθεισῶν δὲ τριήρων τριακοσίων, ταύτας ἐκόσμησαν ἐπιβάταις τε τοῖς κρατίστοις καὶ ὅπλοις καὶ βέλεσι καὶ τοῦς ἅλλοις τοῖς πρὸς ναυ-
- 3 μαχίαν χρησίμοις. οὗτοι μὲν οὖν περὶ τὰς παρασκευὰς ἐγίνοντο καὶ γυμνασίας τῶν στρατιωτῶν ∞ ἐποιοῦντο καὶ συνείθιζον ἅπαντας ταῖς πολεμικαῖς 461 ἐμπειρίαις, καὶ περὶ ταῦτα διέτριψαν σχεδόν τι τὸν
 4 ὑποκείμενον ἐνιαυτόν· οἱ δὲ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ᾿Αθηναῖοι τοὺς περὶ τὴν Μέμφιν καταφυγόντας εἰς τὸ Λευκὸν τεῖχος ἐπολιόρκουν· ἀμυνομένων δὲ τῶν 25

⁵ τοὺς Λἰγυπτίους P (c. 76, 3) 6 εὐθίπου P, εὐίππου v. 7 σπούριου cod. 10 Περσίδος PFHK, πατρίδος cet. 12 εἰς PAL, εἰς τὴν cet. 16 καταρτισθέντων cod., corr. Wess. 19 περί PAL, παρὰ cet. 24 καταφυγόντας PA, καταφεύγοντας cet.

Περσών εύρώστως ού δυνάμενοι τὸ χωρίον έλεϊν, ἕμειναν έπὶ τῆς πολιορκίας τὸν ἐνιαυτόν.

Κατά δὲ τὴν Σικελίαν Συρακόσιοι μὲν πολε-76 μοῦντες τοῖς ἀφεστηκόσι ξένοις συνεχεῖς προσβολὰς 5 ἐποιοῦντο τῆ τε ἀχραδινῆ καὶ τῆ Νήσφ, καὶ ναυμαχία μὲν ἐνίκησαν τοὺς ἀποστάντας, πεξῆ δ' οὐκ ἰσχυον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς πόλεως διὰ τὴν ὀχυφότητα τῶν τόπων. μετὰ δὲ ταῦτα παρατάξεως γενομένης 2 ἐπὶ τῆς χώρας, καὶ τῶν ἀγωνιζομένων παρ' ἀμφο-

10 τέροις έκθύμως κινδυνευόντων, πεσεϊν συνέβη οὐκ όλίγους παρ' ἀμφοτέροις, νικήσαι δὲ τοὺς Συρακοσίους. μετὰ δὲ τὴν μάχην οἱ Συρακόσιοι τοὺς μὲν ἐπιλέκτους, ὄντας έξακοσίους, αἰτίους γενομένους τῆς νίκης, ἐστεφάνωσαν ἀριστεῖα δόντες ἀργυρίου

15 μνᾶν ἑκάστφ. ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις Δουκέ- 3 τιος μὲν ὁ τῶν Σικελῶν ἡγεμών, χαλεπῶς ἔχων τοῖς τὴν Κατάνην οἰκοῦσι διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς τῶν Σικελῶν χώρας, ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτούς. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν Συρακοσίων στρατευσάντων ἐπὶ τὴν Κα-20 τάνην, οὖτοι μὲν κοινῆ κατεκληρούχησαν τὴν χώραν καὶ τοὺς κατοικισθέντας ὑφ' Ἱέρωνος τοῦ δυνάστου ἐπολέμουν· ἀντιταχθέντων δὲ τῶν ἐν τῆ Κατάνη καὶ λειφθέντων πλείοσι μάχαις, οὖτοι μὲν ἐξέπεσον ἐκ τῆς Κατάνης, καὶ τὴν νῦν οὖσαν Αἰτυην ἐκτή-25 σαντο, πρὸ τούτου καλουμένην ἕνησσαν, οἱ δ' ἐξ ἀρχῆς ἐκ τῆς Κατάνης ὅντες ἐκομίσαντον οἱ κατὰ 4

6 άποστάτας JKM 15 δουκέτιος Ρ, δομέτιος ν. 21 τοὺς add. Dind. κατοικισθέντες cod., corr. Wess. 25 έννησσίαν Ρ, έννησίαν ν., corr. Cluverius την Ίέρωνος δυναστείαν έχπεπτωχότες έκ των ίδίων πόλεων έχοντες τούς συναγωνιζομένους κατηλθον είς τας πατρίδας, και τούς άδίκως τας άλλοτρίας πόλεις άφηρημένους έξέβαλον έκ των πόλεων τούτων δ' ήσαν Γελώοι και Άχραγαντίνοι και Ίμεραζοι, 5

- 5 παφαπλησίως δὲ τούτοις καὶ Ῥηγῦνοι μετὰ Ζαγκλαίων τοὺς ᾿Αναξίλου παϊδας δυναστεύοντας ἐκβαλόντες ήλευθέφωσαν τὰς πατρίδας. μετὰ δὲ ταῦτα Καμάριναν μὲν Γελῷοι κατοικίσαντες ἐξ ἀρχῆς κατεκληφούχησαν· αί δὲ πόλεις σχεδὸν ἅπασαι πρὸς τὴν 10 κατάλυσιν τῶν πολέμων ὁρμήσασαι, καὶ κοινὸν ἀόγμα ποιησάμεναι, πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ξένους διελύθησαν, καὶ τοὺς φυγάδας καταδεξάμεναι τοῖς ἀρχαίοις πολίταις τὰς πόλεις ἀπέδοσαν, τοῖς δὲ ξένοις τοἰς διὰ τὰς δυναστείας ἀλλοτρίας τὰς πόλεις ἔχουσι 15 συνεχώρησαν τὰ ἑαυτῶν ἀποκομίζειν καὶ κατοικεῖν
- 6 άπαντας ἐν τῆ Μεσσηνία. αί μὲν οὖν κατὰ Σικε-462 λίαν ἐν ταῖς πόλεσι στάσεις καὶ ταραχαὶ τοῦτον τὸν τρόπον κατελύθησαν, αί δὲ πόλεις τὰς ἀπαλλοτρίους πολιτείας ἀποβαλοῦσαι σχεδὸν ἅπασαι τὰς ἰδίας ∞ χώρας κατεκληρούχησαν τοῖς πολίταις πᾶσιν.
- 77 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Φρασικλείδου όλυμπιὰς μὲν ἤχθη ὀγδοηκοστή, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Τορύλλας Θετταλός, Ῥωμαῖοι δ' ὑπάτους κατέστησαν Κόιντον Φάβιον καὶ Τίτον Κοίντιον Καπιτωλίνον, \$\$

1 Ίέρωνος] Θήρωνος Wurm 2 Συρακοσίους ante συναγωνιζομένους add. Beiske 9 κατοικίσαντες L, κατοικήσαντες cet. 11 πολεμίων cod., corr. Reiske 16 συνεχώρησαν τὰ έαυτῶν ἀποκομίζειν καί Ρ, om. FJK, καί cet. 17 κατά PA, κατὰ τὴν cet. 19 ἀπαλλοτρίους] πατρίους Dind. 20 ἀπολαβοῦσαι ν. 22 Φιλοκλείδου Α, Φασικλείδου cet. 25 κουίντιον Α, κόιντον cet. καπετολίων P

έπι δὲ τούτων κατὰ μὲν τὴν 'Ασίαν οι τῶν Περσῶν στρατηγοι διαβάντες έπι τὴν Κιλικίαν ναῦς μὲν κατεσκεύασαν τριακοσίας κεκοσμημένας καλῶς πρός τὴν πολεμικὴν χρείαν, τὸ δὲ πεξὸν στρατόπεδον 5 λαβόντες προῆγον πεξῆ διὰ Συρίας και Φοινίκης συμπαραπλέοντος δὲ και τοῦ στόλου τῆ πεξῆ στρατιῷ κατήντησαν εἰς Μέμφιν τῆς Λἰγύπτου. και τὸ μὲν 2 πρῶτον τὴν πολιορκίαν τοῦ Λευκοῦ τείχους ἕλυσαν, καταπληξάμενοι τοὺς Λίγυπτίους και τοὺς 'Λθηναίους 10 μετὰ δὲ ταῦτα ἐμφρόνως βουλευσάμενοι κατὰ στόμα μὲν παρατάττεσθαι διέκλινον, στρατηγήμασι δὲ ἐφιλοτιμοῦντο καταλῦσαι τὸν πόλεμον. διόπερ και τῶν 'Αττικῶν νεῶν ὁρμουσῶν ἐν τῆ Προσωπίτιδι λεγομένη νήσω, τὸν περιρρέοντα ποταμὸν διώρυξι δια-

15 λαβόντες ήπειφον ἐποίησαν τὴν νῆσον. τῶν δὲ νεῶν 3 ἄφνω καθιζουσῶν ἐπὶ ξηφὰν τὴν γῆν, οἱ μὲν Αἰγύπτιοι καταπλαγέντες ἐγκατέλιπον τοὺς 'Αθηναίους καὶ πφὸς τοὺς Πέφσας διελύσαντο· οἱ δὲ 'Αθηναίοι συμμάχων ὄντες ἔφημοι καὶ τὰς ναῦς ὁφῶντες ἀχφή20 στους γεγενημένας, ταύτας μὲν ἐνέπφησαν, ὅπως μὴ τοῖς πολεμίοις ὑποχείφιοι γενηθῶσιν, αὐτοὶ δὲ οὐ καταπλαγέντες τὴν δεινότητα τῆς πεφιστάσεως παφεκάλουν ἀλλήλους μηδὲν ἀνάξιον πρᾶξαι τῶν πφο-κατειφγασμένων ἀγώνων. διόπεφ ταῖς ἀφεταῖς ὑπεφ-4
25 βαλλόμενοι τοὺς ἐν Θεφμοπύλαις ὑπὲφ τῆς Ἑλλάδος ἀποθανόντας, ἑτοίμως εἶχον διαγωνίζεσθαι πφὸς τοὺς πολεμίους. οἱ δὲ στφατηγοὶ τῶν Περσῶν 'Αρτά-

2 έπι Wess., περί cod. 10 εύφρόνως Ρ 17 έγκατέλειπον Ρ 23 προκατεργασμένων ΡΑ 24 υπερβαλλόμενοι ΡΑ, υπερβαλόμενοι cet. βαζος καὶ Μεγάβυζος, δρῶντες τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐτολμίας τῶν πολεμίων καὶ λογισάμενοι, διότι τούτους οὐ δυνατὸν ἀνελεῖν ἄνευ τοῦ πολλὰς μυριάδας ἀποβαλείν τῶν ίδίων, σπονδὰς ἔθεντο πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους, καθ' ἂς ἔδει χωρίς κινδύνων ἀπελθείν 5

- 5 αὐτοὺς ἐκ τῆς Λἰγύπτου. οἱ μὲν οὖν ᾿Αθηναῖοι διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τυχόντες τῆς σωτηρίας ἀπῆλθον 463 ἐκ τῆς Λἰγύπτου, καὶ διὰ τῆς Λιβύης εἰς Κυρήνην ἀπελθύντες ἐσώθησαν παραδόξως εἰς τὴν πατρίδα.
- 6 αμα δὲ τούτοις πραττομένοις ἐν μὲν ταζς 'Αθήναις 10 Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου, δημαγωγὸς ἂν καὶ τὸ πλῆθος παροξύνας κατὰ τῶν 'Αρεοπαγιτῶν, ἔπεισε τὸν δῆμον ψηφίσματι μειῶσαι τὴν ἐξ 'Αρείου πάγου βουλήν, καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι. οὐ μὴν ἀθῷός γε διέφυγε τηλικούτοις ἀνο- 15 μήμασιν ἐπιβαλόμενος, ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἀναιρεθεἰς ἅδηλον ἔσχε τὴν τοῦ βίου τελευτήν.
- 78 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἦν ἄρχων Φιλοκλῆς, ἐν Ῥώμῃ δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διεδέξαντο Αὐλος Ποστούμιος Ῥηγοῦλος καὶ ∞ Σπόριος Φούριος Μεδιολανός. ἐπὶ δὲ τούτων Κορινθίοις καὶ Ἐπιδαυρίοις πρὸς 'Αθηναίους ἐνστάντος πολέμου, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς 'Αθηναῖοι, καὶ 2 γενομένης μάχης ἰσχυρᾶς ἐνίκησαν 'Αθηναῖοι. μεγάλω

2 διὰ τὸ (διότι ipse) τούτους οὐ δυνατὸν ἀνελείν ἄνευ P, om. v. 5 χινδύνου Pa ἀνελθεῖν cod. 11 Σοφωνίδου Meursius, Σιμωνίδου cod. 15 ἀθῷος (Wess.) Cobet et Sauppe, ἀθφόως cod. 16 ἐπιβαλλόμενος P 20 διεδέξατο P Αὐλος] Παῦλος f 21 Σπούφιος P φορόgιος PAF μεδιόλανος P 22 πρὸς Ἀθ. ἐ. π. PA, ἔ. π. πρὸς Ἀθ. cet. 23 καὶ γενομένης ** (eraso δὲ) P, γενομένης δὲ v.

δε στόλω καταπλεύσαντες πούς τους δνομαζομένους Αλιείς, ανέβησαν είς την Πελοπόννησον, και των πολεμίων ανείλον ούκ όλίγους. συστραφέντων δε των Πελοποννησίων και δύναμιν άξιόλογον άθοοι-5 σάντων, συνέστη μάχη πούς τούς Αθηναίους περί την δνομαζομένην Κεκουφάλειαν, καθ' ην πάλιν ένίκησαν 'Aθηναΐοι. τοιούτων δε εύημερημάτων αύτοις 3 γενομένων, τούς Αιγινήτας δρώντες πεφρονηματισμένους μέν ταζς προγεγενημέναις πράξεσιν, άλλο-10 τρίως δε έχοντας πρός αὐτούς, έγνωσαν καταπολεμήσαι. διό καί στόλον έπ' αύτούς άξιόλογον 4 άποστειλάντων των Άθηναίων, οί την Αίγιναν κατοικούντες, μεγάλην έμπειρίαν έχοντες και δόξαν τῶν κατὰ θάλατταν ἀγώνων, οὐ κατεπλάγησαν τὴν 15 ύπεροχήν των Άθηναίων, έχοντες δε τριήρεις ίκανας καί προσκατασκευάσαντες έτέρας, έναυμάχησαν, καί λειφθέντες απέβαλον τριήρεις έβδομήχοντα συντριβέντες δε τοις φρονήμασι δια το μέγεθος της συμφορας, ήναγκάσθησαν είς την Άθηναίων συντέλειαν 20 καταταχθήναι. ταῦτα μέν οὖν Λεωχράτης δ στρατηγός κατεπράξατο τοις Άθηναίοις, τούς πάντας

Άμα δὲ τούτοις πραττομένοις κατὰ τὴν Σικελίαν 5 Δουκέτιος δ τῶν Σικελῶν βασιλεὺς [ὤν], ἀνομασ-25 μένος τὸ γένος, ἰσχύων δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρό-464 νους, Μέναινον μὲν πόλιν ἔκτισε καὶ τὴν σύνεγγυς

διαπολεμήσας μηνας έννέα πρός τούς Αίγινήτας.

1 δὲ om. v. 2 Άλιεἰς] καὶ add. Steph. 5 συνέστη P, συνέβη v. 6 Κεκουφαλίαν cod. 7 δὲ om. P 9 μὲν Dind., μὲν ἐν cod. 19 τὴν PA, τὴν τῶν cet. 24 Δευκέτιος v. ῶν del. Dind., σύκ malim; ἀνονόμαστος ῶν Madvig 26 μεναΐνον P χώραν τοις κατοικισθείσι διεμέρισε, στρατευσάμενος δ' έπλ πόλιν άξιόλογον Μοργαντίναν, καλ χειρωσάμενος αὐτήν, δόξαν ἀπηνέγκατο παρά τοις όμοεθνέσι.

- 79 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἡρχε Βίων, ἐν Ῥώμῃ δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διε- s δέξαντο Πούπλιος Σερουίλιος Στροῦκτος καὶ Λεύκιος Λίβούτιος "Αλβας. ἐπὶ δὲ τούτων Κορινθίοις καὶ Μεγαρεῦσι περὶ χώρας δμόρου γενομένης ἀμφισβη-
- 2 τήσεως, είς πόλεμον αί πόλεις ένέπεσον. τὸ μὲν οὖν ποῶτον τὴν χώραν ἀλλήλων διετέλουν λεηλα-ν τοῦντες καὶ κατ' ὀλίγους συμπλοκὰς [καὶ μάχας μικρὰς] ποιούμενοι· αὐξομένης δὲ τῆς διαφορᾶς οἰ Μεγαρεῖς ἀεὶ μᾶλλον ἐλαττούμενοι καὶ τοὺς Κορινθίους φοβούμενοι, συμμάχους ἐποιήσαντο τοὺς 'Αθη-
- 3 ναίους. διὸ καὶ πάλιν τῶν πόλεων ἐφαμίλλων ταῖς 18 δυνάμεσι γενομένων, καὶ τῶν Κορινθίων μετὰ Πελοποννησίων ἀξιολόγῷ δυνάμει στρατευσάντων εἰς τὴν Μεγαρικήν, 'Αθηναῖοι συμμαχίαν ἔπεμψαν τοῖς Μεγαρεῦσιν, ἦς ἡγεῖτο Μυρωνίδης, ἀνὴρ ἐπ' ἀρετῆ θαυμαζόμενος· γενομένης δὲ παρατάξεως ἰσχυρᾶς ∞ ἐπὶ πολὺν χρόνον, καὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις ἑκατέρων ἐξισουμένων, τὸ τελευταῖον ἐνίκησαν 'Αθηναῖοι καὶ 4 πολλοὺς ἀνεῖλον τῶν πολεμίων. μετὰ δ' ὀλίγας ἡμέρας πάλιν γενομένης ἰσχυρᾶς μάχης ἐν τῆ λεγομένη Κιμωλία, πάλιν ἐνίκησαν 'Αθηναῖοι [καὶ πολ- 25

2 Μοςγαντίναν cod. 5 διεδέξατο Ρ 7 αιβας Ρ 10 την χ. ά. ΡΑ, ά. την χ. cet. 11 και μάχας del. Reiske 12 μικράς ποιούμενοι ΡΑ, ποιούμενοι μικράς cet. 15 πάιιν] πάλαι Madvig πόλεων] πολεμίων ν. 22 Άθηναιοι om. v. 25 και πολλούς..πολεμίων delevi

λούς άνείλον των πολεμίων. μετά δ' όλίγας ήμέρας πάλιν γενομένης ίσχυρας μάχης]... οί Φωκεϊς ένεστήσαντο πόλεμον πρός Δωριεζς, τούς προγόνους μέν Λακεδαιμονίων, οίκοῦντας δε πόλεις τρεϊς. Κυ-5 τίνιον καί Βοιόν καί Έρινεόν, κειμένας ύπο τόν λόφον τον δνομαζόμενον Παρνασσόν. το μεν ούν 5 πρώτον βία γειρωσάμενοι τούς Δωριείς, κατέσχον αύτων τάς πόλεις. μετά δε ταυτα Λακεδαιμόνιοι μεν Νικομήδην τον Κλεομένους έξέπεμψαν βοηθήσοντα 10 τοίς Δωριεύσι διά την συγγένειαν είγε δ' ούτος Λακεδαιμονίους μέν γιλίους πεντακοσίους, παρά δέ των άλλων Πελοποννησίων μυρίους. ούτος μέν ούν 6 έπίτροπος ών Πλειστώνακτος τοῦ βασιλέως παιδός όντος, μετά τοσαύτης δυνάμεως έβοήθησε τοις Δω-15 ριεῦσι, νικήσας δὲ τοὺς Φωκείς καὶ τὰς πόλεις άνακτησάμενος τούς τε Φωκείς και Δωριείς διήλ-165 λαξεν. Άθηναΐοι δε πυθόμενοι τούς Λακεδαιμονίους 80

καζεν. Αυηναίοι σε πουομενοι τους Δακεσαιμονιους Κ
τόν μέν πρός Φωκεϊς πόλεμον καταλελυκέναι, αύτούς
δε μέλλειν την είς οἶκον ἐπάνοδον ποιεϊσθαι, έγνωδαν ἐπιθέσθαι κατὰ την όδοιπορίαν τοις Δακεδαιμονίοις. ἐστράτευσαν οὖν ἐπ' αὐτούς, παραλαβόντες
τοὺς ᾿Αργείους καὶ Θετταλούς· καὶ πευτήκοντα μεν
ναυσί, στρατιώταις δε μυρίοις καὶ τετρακισχιλίοις
ἐπιβουλεύοντες αὐτοῖς κατελάβοντο τὰς περὶ την

1 μετὰ δ' όλίγας ήμέρας del. Dind. 2 πάλιν γ. ἰ. μάχης om. f ἐνέστησαν τὸν πολ. Ρ 4 κυντίνιον Ρα, κιντίβιον FJK 5 Βόιον Rhod., ἐρίβοιον Ρ, ἐρίβυον vel ἐρίνιον cet. Ἐρινεόν Rhod., ἐριναὶον cod. 6 οὖν] γὰρ Ρ 9 Κλεομένουξ] Κλεομβρότου Thuk. Ι 107 16 δωριεῖς καὶ φωκεῖς v. 19 ἐμποιεῖσθαι Ρ 24 ἐπιβουλεύοντες (vel ἐπιβαλοῦντες) Hertl., ἐπιβαλόντες cod. κατελάβοντο*] κατέλαβον cod. 2 Γεφάνειαν παφόδους. Λακεδαιμόνιοι δὲ πυνθανόμενοι τὰ κατὰ τοὺς 'Αθηναίους παφῆλθον τῆς Βοιωτίας εἰς Τάναγφαν. τῶν δὲ 'Αθηναίων παφαγενομένων εἰς τὴν Βοιωτίαν καὶ παφατάξεως γενομένης, ἰσχυφὰ συνέστη μάχη καὶ τῶν μὲν Θετταλῶν μεταβαλομένων ἐν τῆ μάχη πφὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τῶν δὲ 'Αθηναίων καὶ τῶν 'Αφγείων οὐδὲν ἦττον διαγωνιζομένων, ἔπεσον μὲν οὐκ ὀλίγοι παφ' ἀμφο-3 τέροις, νυκτὸς δ' ἐπιλαβούσης διελύθησαν. μετὰ δὲ

- ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις κομιζομένης ἀγορᾶς πολλῆς » ἐκ τῆς Ἀττικῆς, οί Θετταλοὶ κρίναντες ἐπιθέσθαι ταύτη, τῆς ὥρας δειπνοποιησάμενοι νυκτὸς ἀπήντων
- 4 τοις κομίζουσι τὰς ἀγοράς. τῶν δὲ παραφυλαττόντων Ἀθηναίων ἀγνοούντων καὶ προσδεξαμένων τοὺς Θετταλοὺς ὡς φίλους, συνέβη [καὶ] πολλοὺς καὶ 15 ποικίλους ἀγῶνας γενέσθαι περὶ τῆς ἀγορᾶς. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον οἱ Θετταλοί, προσδεχθέντες ὑπὸ τῶν πολεμίων διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἕκτεινον τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ συντεταγμένοι τοῖς τεθορυβημένοις
- 5 συμπλεχόμενοι πολλούς ἀνήφουν. οί δὲ κατὰ τὴν » στρατοπεδείαν ὄντες ἀΑθηναῖοι πυθόμενοι τὴν τῶν Θετταλῶν ἐπίθεσιν, ἦχον κατὰ σπουδήν, καὶ τοὺς Θετταλοὺς ἐξ ἐφόδου τρεψάμενοι πολὺν ἐποίουν
- 6 φόνον. ἐπιβοηθησάντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων τοῖς Θετταλοῖς συντεταγμένη τῆ δυνάμει, καὶ τοῖς στρα- ϫ τοπέδοις ὅλοις γενομένης παρατάξεως, συνέβη διὰ τὴν γενομένην φιλοτιμίαν πολλοὺς παρ' ἀμφοτέροις

1 γεφανίαν ΡΑ 5 ίσχυφᾶς cod., corr. Reiske μεταβαλλομένων ΡΑ 12 ταύτη Reiske, ταύτης cod. 15 καλ del. Dind. 27 άμφοτέφων Ρ

άναιφεθήναι. τέλος δὲ τῆς μάχης ἀμφίδοξον λαβούσης τὸ τέλος, συνέβη τούς τε Λακεδαιμονίους ἀμφισβητήσαι περί τῆς νίκης καὶ τοὺς ᾿Αθηναίους. τότε μὲν οὖν ἐπιλαβούσης νυκτὸς καὶ τῆς νίκης ἀμφιδό-5 ξου γενομένης, διεπφεσβεύοντο πφὸς ἀλλήλους καὶ τετφαμηνιαίους σπονδὰς ἐποιήσαντο.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι81 μὲν ἦρχε Μνησιθείδης, ἐν Ῥώμη δ' ὕπατοι κατεστάθησαν Λούκιος Λουκράτιος και Τίτος Οὐετούριος ¹⁶⁶Κιχωρίνος. ἐπὶ δὲ τούτων Θηβαίοι μὲν τεταπεινωμένοι διὰ τὴν πρὸς Ξέρξην αὐτοῖς γενομένην συμμαχίαν, ἐξήτουν δι' οὖ τρόπου δύναιντ' ἀν ἀναλαβεῖν τὴν πάτριον ἰσχύν τε καὶ δόξαν. διὸ καὶ 2 τῶν Βοιωτῶν ἀπάντων καταφρονούντων καὶ μηκέτι 15 προσεχόντων τοῖς Θηβαίοις, ἠξίουν τοὺς Λακεδαιμονίους τῆ πόλει συμπεριποιῆσαι τὴν ὅλην ἡγεμονίαν τῆς Βοιωτίας ἐπηγγέλλοντο δ' αὐτοῖς ἀντὶ ταύτης τῆς χάριτος ἰδία πολεμήσειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστε μηδεμίαν ἀνάγκην εἶναι τοῖς Σπαρτιάταις ἐπτὸς τῆς 20 Πελοποννήσου δύναμιν ἐξαγαγεῖν πεζήν. οἱ δὲ Λα- 8

20 Πεκοποντήσοα σοναμιν εξαγαγειν πεξην. Οι σε Λα- ε κεδαιμόνιοι κρίναντες συμφέροντα λέγειν αὐτούς, καὶ νομίζοντες τὰς Θήβας, ἐὰν αὐξήσωσιν, ἔσεσθαι τῆς τῶν 'Αθηναίων ῶσπερ ἀντίπαλόν τινα· διόπερ ἔχοντες τότε περὶ Τάναγραν ἕτοιμον καὶ μέγα στρα-25 τόπεδον, τῆς μὲν τῶν Θηβαίων πόλεως μείζονα τὸν περίβολον κατεσκεύασαν, τὰς δ' ἐν Βοιωτία πόλεις

6 τετραμηναίους cod., corr. Eich. 7 ένιαυσιαίου cod. 10 κιχωρίνος PA, κιχώριος L, κιχωρηνός cet. 12 άνεζήτουν v. (c. 21, 3 XII 38, 4) δύναιντ' άν Dind., δύναιντο cod. 16 ήγεμονίαν τῆς Βοιωτίας PAF, τῆς B. ἡγ. cet. 23 τῆς P. τῆ v. ἀντίπαλον P. ἀντίπολιν v.

DIODOBUS II.

ł

4 ήνάγκασαν ὑποτάττεσθαι τοις Θηβαίοις. οἱ δὲ 'Αθηναίοι τὴν ἐπιβολὴν τῶν Λακεδαιμονίων διακόψαι σπεύδοντες, δύναμιν ἀξιόλογον συνεστήσαντο, καὶ στρατηγὸν είλοντο Μυρωνίδην τὸν Καλλίου. οὖτος δὲ καταλέξας τῶν πολιτῶν τοὺς ἱκανοὺς παρήγγειλεν ⁵ αὐτοις, ἐκθέμενος ἡμέραν ἐν ἡ τὴν ἐκ τῆς πόλεως

- 5 ανάζευξιν ήμελλε ποιείσθαι. έπει δ' δ συντεταγμένος καιρός ήκε, καί των στρατιωτών τινες ού κατήντησαν πρός την ωρισμένην ημέραν, άναλαβών τούς προσεληλυθότας προήγεν είς την Βοιωτίαν. των δέ 10 ήγεμόνων τινές και των φίλων έφασαν δείν άναμένειν τούς καθυστεροῦντας, δ δὲ Μυρωνίδης, συνετός ών αμα καί δραστικός στρατηγός, ούκ έφησεν άναμενείν απεφαίνετο γαο τούς μέν έκουσίως καθυστερούντας της έξόδου και κατά την μάγην άγεννῶς 15 καί δειλώς έξειν, καί διά τοῦτο οὐδὲ τοὺς ὑπέο τῆς πατρίδος κινδύνους ὑποστήσεσθαι, τοὺς δ' έτοίμους κατά την συντεταγμένην ήμέραν παραγενηθέντας φανερούς είναι διότι και την έν το πολέμο τάξιν ού καταλείψουσιν. ὅπερ καί συνέβη γενέσθαι. 20 6 όλίγους γάρ προάγων στρατιώτας, και τούτους άρίστους ταις άνδραγαθίαις, παρετάξατο κατά την Βοιωτίαν πρός πολλαπλασίους, και κατά κράτος
- 82 Δοκεϊ δ' ή παράταξις αύτη μηδεμιας απολείπεσθαι 25

περιεγένετο των άντιταχθέντων.

6 συνθέμενος Hertl. 8 οὐκ ἀπήντησαν f 10 προεληλυθότας PAFHJL 11 δεῖν] μη add. P² 12 δ δξκαθυστεςοῦντας om. P 13 στρατηγόν cod., corr. Dind. ἀναμένειν cod. 15 καl] μη P² 16 οὐδξ om. v. 19 διότι] ὅτι P² 22 κατὰ] καὶ κατὰ P 23 καὶ eras. P 25 παράταξις^{*}] πρᾶξις cod.

των έν τοις έμπροσθεν χρόνοις γεγενημένων παρατάξεων τοῖς 'Αθηναίοις. ή τε γὰρ έν Μαραθῶνι γενομένη νίκη και το περί Πλαταιάς κατά Περσων προτέρημα και τάλλα τα περιβόητα των Αθηναίων 5 έργα δοκεί μηδέν προέχειν της μάχης ής ένίκησε Μυρωνίδης τούς Βοιωτούς. έχείνων γάο αί μέν 2 έγένοντο πρός βαρβάρους, αί δε συνετελέσθησαν μετ' άλλων συμμάχων, ταύτην δε την παράταξιν 467 Άθηναζοι μόνοι διακινδυνεύσαντες ένίκησαν καί 10 πρός Έλλήνων τούς άρίστους διηγωνίσαντο. δοχούσι 3 γάρ οί Βοιωτοί κατά τάς τῶν δεινῶν ὑπομονάς καί τούς πολεμικούς άγῶνας μηδενός λείπεσθαι τῶν άλλων ύστερον γοῦν αὐτοί Θηβαῖοι περί Λεῦπτρα καί Μαντίνειαν μόνοι πρός Λακεδαιμονίους απαντας 15 καί τούς συμμάγους παραταξάμενοι μεγίστην μέν δόξαν έπ' άνδρεία κατεκτήσαντο, της δ' Έλλάδος άπάσης ήγεμόνες άνελπίστως έγενήθησαν. των δε 4 συγγραφέων, καίπερ τῆς μάγης ταύτης ἐπιφανοῦς γεγενημένης, ούδείς ούτε τον τρόπον αύτης ούτε 20 την διάταξιν άνέγραψε. Μυρωνίδης μεν ούν έπιφανεί μάχη νιχήσας τούς Βοιωτούς ένάμιλλος έγενήθη τοις ποδ αύτοῦ γενομένοις ήγεμόσιν έπιφανεστάτοις, Θεμιστοχλεί χαι Μιλτιάδη και Κίμωνι. ό δὲ Μυρωνίδης μετὰ τὴν γενομένην νίκην Τάνα- 5 25 γραν μέν έκπολιορκήσας, περιείλεν αὐτῆς τὰ τείχη, τήν δε Βοιωτίαν απασαν έπιων έτεμνε και κατέφθειρε καί τοις στρατιώταις διελών τα λάφυρα πάντας ώφελείαις άδραις έχόσμησεν. οί δε Βοιωτοί83

1 πράξεων Ρ 6 τοῦς Βοιωτοῦς Ρ^a 13 γ' οὖν Ρ, οὖν ν. 19 οὐδὲ... οὐδὲ cod., corr. Dind. 27 και on. ν. 22*

παοοξυνθέντες έπι τη διαφθορά της χώρας, συνεστράφησαν πανδημεί, καί στρατεύσαντες ήθροισαν μεγάλην δύναμιν. γενομένης δε μάγης έν Οίνοσύτοις τής Βοιωτίας, και το δεινον άμφοτέρων ταις ψυγαίς έρρωμένως ύπομενόντων, διημέρευσαν έν τη 5 μάχη μόγις δε των Αθηναίων τρεψαμένων τούς Βοιωτούς, δ Μυρωνίδης πασών των κατά την Βοιω-2 τίαν πόλεων έγκρατής έγένετο πλήν Θηβών. μετά δε ταῦτα έχ τῆς Βοιωτίας ἀναζεύξας έστράτευσεν έπι Λοκοούς τούς δνομαζομένους Όπουντίους. τού-10 τους δε έξ έφόδου χειρωσάμενος, και λαβών δμή-3 ρους, ένέβαλεν είς την Παρνασίαν. παραπλησίως δε τοίς Λοχοοίς καί τούς Φωκείς καταπολεμήσας, καί λαβών δμήρους, ανέζευξεν είς την Θετταλίαν, έγχαλών μέν περί της γενομένης προδοσίας, προστάττων 15 δε καταδέγεσθαι τούς συγάδας των δε Φαρσαλίων

- 4 οὐ προσδεχομένων, ἐπολιόρκει τὴν πόλιν. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν πόλιν οὐκ ἠδύνατο βία χειρώσασθαι, τὴν δὲ πολιορκίαν πολὺν χρόνον ὑπέμενον οἱ Φαρσάλιοι, τὸ τηνικαῦτα ἀπογνοὺς τὰ κατὰ τὴν Θετταλίαν ἐπα-» νῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Μυρωνίδης μὲν οὖν ἐν ὀλίγῷ χρόνῷ μεγάλας πράξεις ἐπιτελεσάμενος περιβόητον ἔσχε τὴν δόξαν παρὰ τοῖς πολίταις. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.
- 84 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Καλλίου παρά μέν 'Ηλείοις όλυμπιὰς ήχθη μία πρός ταϊς όγδοήκοντα, καθ' ην ένίκα στάδιον Πολύμναστος Κυρηναΐος, έν

4 άμφοτέραις Ρ 8 Θηβαίων ΡΑ 12 Παρνασίαν Wurm et Madvig, παραλίαν Palmerius, φαρσαλίαν cod. 24 ένιαυτόν] υπατον Ρ (in marg. χρόνον Ρ¹)

Έρωμη δ' ύπηργον υπατοι Σερούιος Σουλπίκιος καλ Πούπλιος Ούολούμνιος 'Αμεντίνος. έπι δε τούτων 2 Τολμίδης δ τεταγμένος έπλ της ναυτικής δυνάμεως. άμιλλώμενος πρός την Μυρωνίδου άρετήν τε καί 168 5 δόξαν, έσπευδεν άξιόλογόν τι κατεργάσασθαι. διό 3 καί κατ' έκείνους τούς καιρούς μηδενός πρότερον πεπορθηκότος την Δακωνικήν, παρεκάλεσε τον δημον δηῶσαι τὴν τῶν Σπαρτιατῶν χώραν, ἐπηγγέλετο δε γιλίους δπλίτας παραλαβών είς τας τριήρεις μετά 10 τούτων πορθήσειν μέν την Λαχωνιχήν, ταπεινώσειν δε την των Σπαρτιατών δόξαν. συνγωρησάντων δε 4 των Αθηναίων, βουλόμενος λαθραίως πλείονας δπλίτας έξαγαγείν, τεγνάζεταί τι τοιούτον. οί μέν πολίται διελάμβανον αύτον καταλέξειν είς την στρατιάν 15 των νέων τους άχμάζοντας ταις ήλιχίαις και τοις σώμασιν εύρωστοτάτους· δ δε Τολμίδης σπεύδων μή μόνον τούς τεταγμένους χιλίους έξαγαγεϊν είς την στρατείαν, προσιών έκάστω των νέων και τη δώμη διαφερόντων έλεγεν ώς μέλλει καταλέγειν αυτόν. 20 χρεϊττον ούν έφησεν έθελοντήν στρατεύειν μαλλον η διά των καταλόγων άναγκασθηναι δοκείν. έπει δε 5 πλείους των τρισχιλίων τούτω τω λόγω συνέπεισεν έθελοντήν απογράφεσθαι, τούς δε λοιπούς ούκέτι σπεύδοντας έώρα, τότε τους ωμολογημένους χιλίους 25 κατέλεξεν έκ των άλλων. ως δ' αύτφ και τάλλα 6

πατελεζεν εκ των αλλων. ως ο αυτφ και ταλλα ο τὰ ποός την στρατείαν ήτοίμαστο, πεντήχοντα μέν

⁵ έσπευδεν om. v. 8 έπηγγέλετο PJL, έπηγγέλετο cet. 12 όπλ/τας Dind., πολ/τας cod. 14 στρατείαν v. (c. 48, 4) 16 εύφωστάτους v. 17 έξάγειν v. 18 στρατιάν cod., corr. Wess. 20 στρατεύειν μαλλον om. P 21 τῶν καταλόγων P¹, τὸν κατάλογον cet. 28 ἐθελοντί v.

τριήρεσιν ἀνήχθη καὶ τετρακισχιλίοις ὑπλίταις, καταπλεύσας δὲ τῆς Λακωνικῆς εἰς Μεθώνην, τοῦτο μὲν τὸ χωρίον εἶλε, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων βοηθησάντων ἀνέζευξε, καὶ παραπλεύσας εἰς τὸ Γύθειον, ἐκίνειον τῶν Λακεδαιμονίων, χειρωσάμενος δὲ καὶ ταύ- : την τὴν πόλιν καὶ τὰ νεώρια τῶν Λακεδαιμονίων

- 7 έμπρήσας, τὴν χώραν ἐδήωσεν. ἐκείθεν δὲ ἀναχθεὶς ἕπλευσε τῆς Κεφαλληνίας εἰς Ζάκυνθον· ταύτην δὲ χειρωσάμενος καὶ πάσας τὰς ἐν τῆ Κεφαλληνία πόλεις προσαγαγόμενος, εἰς τὸ πέραν διέπλευσε καὶ u κατῆρεν εἰς Ναύπακτον. ὁμοίως δὲ καὶ ταύτην έξ ἐφόδου λαβών, κατφκισεν εἰς ταύτην Μεσσηνίων τοὺς ἐπισήμους, ὑποσπόνδους ὑπὸ Λακεδαιμονίων
- 8 ἀφεθέντας· κατὰ γὰφ τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Είλωτας καὶ Μεσσηνίους πε- 15 πολεμηκότες ἐπὶ πλέον, τότε κρατήσαντες ἀμφοτέρων τοὺς μὲν ἐξ Ἰθώμης ὑποσπόνδους ἀφῆκαν, καθότι 169 προείρηται, τῶν δ' Είλώτων τοὺς αἰτίους τῆς ἀποστάσεως κολάσαντες τοὺς ἅλλους κατεδουλώσαντο.
- 85 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Σωσιστράτου 'Ρωμαΐοι 20 μεν ύπάτους κατέστησαν Πούπλιον Ουαλέριον Ποπλικόλαν και Γάιον Κλώδιον 'Ρήγιλλον. έπι δε τούτων Τολμίδης μεν περί την Βοιωτίαν διέτριβεν, 'Αθηναίοι δε Περικλέα τον Σαυθίππου, των άγαθων άνδρων, στρατηγον κατέστησαν, και δόντες αυτώ 25 τριήρεις πεντήκοντα και χιλίους δπλίτας έξέπεμψαν

4 Γύθιον cod. 8 et 9 Κεφαλην... v. 10 προσαγόμενος v. 18 et 15 μεσην... Ρ 16 τότε πεπολ. έπλ πλείον κρατ. FJK 21 πουπλικόλαν Ρ 22 Κλώδιον] Ούαλέςιον FM 24 άγαθῶν ἀνδςῶν] ἀπασῶν δυνάμεων Wurm

ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον. οὖτος δὲ τῆς Πελοποννήσου 2 πολλὴν ἐπόφθησεν, εἰς δὲ τὴν 'Ακαρνανίαν διαβὰς πλὴν Οἰνιαδῶν ἑπάσας τὰς πόλεις προσηγάγετο. οἰ μὲν οὖν 'Αθηναῖοι κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν πλεί5 στων πόλεων ἦρξαν, ἐπ' ἀνδρεία δὲ καὶ στρατηγία μεγάλην δόξαν κατεκτήσαντο.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Άρίστωνος Έωμαζοι 86 μέν κατέστησαν ύπάτους Κόιντον Φάβιον Ούιβουλανόν καί Λεύκιον Κορνήλιον Κουριτίνον. έπι δέ 10 τούτων 'Αθηναίοις και Πελοποννησίοις πενταετεϊς έγένοντο σπονδαί, Κίμωνος τοῦ Άθηναίου συνθεμένου ταύτας. κατά δε την Σικελίαν Ένεσταίοις 2 καί Λιλυβαίταις ένέστη πόλεμος περί χώρας της πρός τῷ Μαζάρῷ ποταμῷ· γενομένης δὲ μάγης ίσγυρᾶς 15 συνέβη πολλούς παρ' άμφοτέροις άναιρεθηναι καλ **πῆς φιλοτιμίας μὴ λῆξαι τὰς πόλεις. μετὰ δὲ τὴν** 3 πολιτογραφίαν την έν ταις πόλεσι γενομένην καί τόν άναδασμόν της χώρας, πολλῶν είκη καὶ ὡς έτυχε πεπολιτογραφημένων, ένόσουν αί πόλεις καί 20 πάλιν είς πολιτικάς στάσεις καί ταραχάς ένέπιπτον. μάλιστα δε το κακον έπεπόλασεν έν ταις Συρακούσαις. Τυνδαρίδης γάρ τις τούνομα, θράσους καί 4 τόλμης γέμων άνθρωπος, τὸ μὲν πρῶτον πολλοὺς τῶν πενήτων ἀνελάμβανε, καὶ σωματοποιῶν τούτους 25 έαυτῶ πρός τυραννίδα έτοίμους έποίει δορυφόρους. μετά δε ταῦτα ήδη φανερός ων ὅτι δυναστείας ὀρέ-

3 πλην Dind., πλησίον cod. (Thuk. I 111) 9 κουρητένον ΡΑ 12 Αίγεσταίοις cod., Σελινουντίοις Schubring 18 Λιλυβαίοις ν., Σελινουντίοις Benndorf, Άλικυαίοις Unger (XIII 54, 4) συνέστη Bek.

- 5 γεται, θανάτου κρίσιν ύποσγων κατεδικάσθη, άπαγομένου δε είς το δεσμωτήριον οι πολυωρηθέντες ύπ' αύτοῦ συνεστράφησαν καί τοις άπάγουσι τὰς γείρας έπέφερον. ταραγής δε γενομένης κατά την πόλιν, συνεστράφησαν οί χαριέστατοι των πολιτών, καί τούς νεωτερίσαντας συναρπάσαντες αμα το Τυν-470 δαρίδη ανείλον. πλεονάκις δε τούτου γινομένου. καί των ανδρών τυραννίδος έπιθυμούντων, δ δήμος έπηνέχθη μιμήσασθαι τούς Άθηναίους, και νόμον θείναι παραπλήσιον τῷ παρ' έχείνοις γεγραμμένω 10 87περί δστρακισμού. παρά γάρ Άθηναίοις Εκαστον των πολιτων έδει γράφειν είς δστρακον τουνομα τοῦ δοχοῦντος μάλιστα δύνασθαι τυραννεϊν τῶν πολιτών, παρά δε τοις Συραχοσίοις είς πέταλον έλαίας γράφεσθαι τον δυνατώτατον των πολιτων, 15 διαριθμηθέντων δε των πετάλων τον πλεϊστα πέταλα
- 2 λαβόντα φεύγειν πενταετῆ χρόνον. τούτῷ γὰρ τῷ τρόπῷ διελάμβανον ταπεινώσειν τὰ φρονήματα τῶν πλεἴστον ἰσχυόντων ἐν ταῖς πατρίσι· καθόλου γὰρ οὐ πονηρίας κολάσεις ἐλάμβανον παρὰ τῶν παρανο- » μούντων, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ αὐξήσεως τῶν ἀνδρῶν ἐποίουν ταπείνωσιν. οἱ μὲν οὖν ἀδηναἴοι τοῦτο τὸ γένος τῆς νομοθεσίας ἀνόμασαν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὀστρακισμόν, οἱ δὲ Συρακόσιοι πεταλισμόν.
- 8 ούτος δὲ ὁ νόμος διέμεινε παρὰ μὲν τοῖς 'Αθηναίοις 35 ἐπὶ πολὺν χρόνον, παρὰ δὲ τοῖς Συρακοσίοις κατε4 λύθη ταχὺ διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῶν μεγίστων

² δε P, τε v. 5 πόλιν] πύλην P 6 Τυνδαρίδηι P¹ in marg., Τυνδαρίωνι cet. 7 γενομένου v. 20 κολάσεις P, κόλασιν v.

άνδρων φυγαδευομένων οι γαριέστατοι των πολιτων καί δυνάμενοι διὰ τῆς ίδίας ἀρετῆς πολλὰ τῶν κοινων έπανορθουν άφίσταντο των δημοσίων πράξεων. καί διά τον άπο του νόμου φόβον ίδιωτεύοντες διε-5 τέλουν, έπιμελόμενοι δε της ίδίας ούσίας είς τουφήν άπέχλινον, οί δε πονηρότατοι των πολιτων και τόλμη διαφέροντες έφρόντιζον των δημοσίων και τα πλήθη πούς ταραγήν και νεωτερισμόν προετρέποντο. διόπερ 5 στάσεων γινομένων πάλιν, και των πολλων είς δια-10 φοράς έπτρεπομένων, πάλιν ή πόλις είς συνεχείς καί μεγάλας ένέπιπτε ταραγάς· έπεπόλαζε γάο δημαγωγών πλήθος καί συχοφαντών, καί λόγου δεινότης ύπό των νεωτέρων ήσκειτο, και καθόλου πολλοί τά φαῦλα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντὶ τῆς παλαιᾶς καὶ 15 σπουδαίας άγωγης ήλλάττοντο, και ταις μέν ούσίαις διά την είσηνην προέχοπτον, της δ' δμονοίας καί τοῦ δικαιοπραγεῖν όλίγη τις έγίνετο φροντίς. διόπερ 6 οί Συρακόσιοι μεταγνόντες τον περί του πεταλισμού νόμον κατέλυσαν, όλίγον χρόνον αὐτῷ χρησάμενοι. 20 καί τὰ μέν κατά την Σικελίαν έν τούτοις ήν.

Έπ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσικφάτους έν 'Ρώμη88
κατεστάθησαν ύπατοι Γάιος Ναύτιος 'Ρούτιλος καλ
Λεύκιος Μινούκιος Καφουτιανός. έπι δε τούτων
Περικλής δ τῶν 'Αθηναίων στρατηγός ἀποβὰς εἰς
25 Πελοπόννησον έδήωσε την τῶν Σικυωνίων χώφαν.
έπεξελθόντων δ' ἐπ' αὐτόν τῶν Σικυωνίων πανδη- 2
μει και μάχης γενομένης, δ Περικλής νικήσας και

8 ταφαχήν καί νεωτ. PAL, νεωτ. καί ταφαχήν cet. 15 διαγωγής ήφουντο f 17 έγένετο FA 22 Poυτίλιος cod., corr. Rhod. 23 μινούτιος P

πολλούς κατά την συγήν άνελων κατέκλεισεν αύτους 411 είς πολιορχίαν. προσβολάς δε ποιούμενος τοις τείγεσι, καί μή δυνάμενος έλειν την πόλιν, έτι δε καί των Λακεδαιμονίων αποστειλάντων βοήθειαν τοις πολιορχουμένοις, ανέζευξεν έχ της Σιχυώνος είς ι δε την Ακαρνανίαν πλεύσας και την των Οίνιαδών γώραν καταδραμών και λαφύρων πλήθος άθροίσας. 3 απέπλευσεν έχ τῆς Άχαρνανίας. μετὰ δὲ ταῦτα έλθών είς Χερρόνησον γιλίοις των πολιτών κατεχληρούχησε την χώραν. δμα δε τούτοις πραττομέ- 10 νοις Τολμίδης δ έτερος στρατηγός είς την Εύβοιαν παρελθών άλλοις χιλίοις πολίταις * * * την των 4 Ναξίων γην διένειμε. κατά δε την Σικελίαν Τυροηνων ληζομένων την θάλατταν, οί Συρακόσιοι ναύαρχον έλόμενοι Φάϋλλον έπεμψαν είς την Τυροη- 15 νίαν. ούτος δ' έκπλεύσας το μέν πρωτον νήσον την δνομαζομένην Αίθάλειαν έπόρθησε, παρά δε των Τυροηνών λάθρα γρήματα λαβών, απέπλευσεν είς την Σικελίαν ούδεν άξιον μνήμης διαπραξάμενος. 5 οί δε Συραχόσιοι τοῦτον μεν ώς προδότην χατα- η δικάσαντες έφυγάδευσαν, έτερον δε στρατηγόν καταστήσαντες Απελλην έξαπέστειλαν έπι Τυρρηνούς έγοντα τριήρεις έξήχοντα. ούτος δε την παραθαλάττιον Τυροηνίαν καταδραμών, απηρεν είς Κύρνον κατεγομένην ύπο Τυροηνών κατ' έκείνους τούς γρό- 25 νους. πορθήσας δε πλείστα της νήσου και την Αιθάλειαν χειρωσάμενος, έπανηλθεν είς τας Συρακούσας

3 δε καί Ρ, δε ν. 12 την] ταύτην και την coni. Wess. 18 Ναξίων] άναξίων Ρ 16 νησον] την νησον AFLM 17 et 26 Λίθαιίαν cod. αίχμαλώτων τε πληθος κομίζων και την άλλην ώφέλειαν άγων ούκ όλίγην. μετά δε ταῦτα Δουκέτιος 6 ό τῶν Σικελῶν ἀφηγούμενος τὰς πόλεις ἁπάσας τὰς όμοεθνεῖς πλην τῆς ⁽⁷Γβλας εἰς μίαν και κοινην 5 ῆγαγε συντέλειαν, δοαστικός δ' ῶν νεωτέφων ἀφέγετο πραγμάτων, και παφὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν ἀξιόλογον τὰς Μένας, ῆτις ἦν αὐτοῦ πατρίς, μετφκισεν εἰς τὸ πεδίον, και πλησίον τοῦ τεμένους τῶν ὀνομαζομένων Παλικῶν ἔκτισε 10 πόλιν ἀξιόλογον, ὴν ἀπὸ τῶν προειοημένων θεῶν ἀνόμαζε Παλικήν.

Έπει δε περί των θεών τούτων έμνήσθημεν, ούκ 89 άξιόν έστι παραλιπείν την περί το ίερον άρχαιότητά τε και την άπιστίαν και το σύνολον το περί τους 15 όνομαζομένους κρατήρας ίδίωμα. μυθολογοῦσι γὰρ το τέμενος τοῦτο διαφέρειν τῶν ἄλλων ἀρχαιότητι και σεβασμῷ, πολλῶν ἐν αὐτῷ παραδόξων παραδεδομένων. πρῶτον μεν γὰρ κρατήρες είσι τῷ μεγέ- 2 θει μεν οὐ κατὰ πῶν μεγάλοι, πηγὰς δ' ἐξαισίους 20 ἀναβάλλοντες ἐξ ἀμυθήτου τε βυθοῦ και παραπλήσιον ἕχοντες την φύσιν τοῖς λέβησι τοῖς ὑπὸ πυρὸς πολλοῦ καομένοις και τὸ ὕδωρ διάπυρον ἀναβάλλουσιν. ἕμφασιν μεν οὖν ἔχει τὸ ἀναβαλλόμενον 3 ὕδωρ ὡς ὑπάρχει διάπυρον, οὐ μην ἀκριβῆ την 25 ἐπίγνωσιν ἕχει διὰ τὸ μηδένα τολμῶν ἅψασθαι τούτου· τηλικαύτην γὰρ ἕχει κατάπληξιν ἡ τῶν ὑγοῶν

1 την eras. P 3 Σιχελιωτών cod., corr. Wess. 7 Μένας Müller frag. h. G. I 436; cf. 78, 5 et 91, 3] μινέας P, μεν Νέας v., μεν Νόας Palmerius 11 ώνύμασε P³ 15 ίδίωμα eras. P 17 παραδεδομένων] γεγενημένων F¹JM 19 πηγάς P, σπινθήρας v. 20 τε P, δε v. άναβολή ώστε δοχείν ύπο θείας τινός άνάγχης γίνε-472

- 4 σθαι τὸ συμβαίνου. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ θείου κατακόρου τὴν ὅσφρησιν ἔχει, τὸ δὲ χάσμα βρόμου πολὺν καὶ φοβερὸν ἐξίησι· τὸ δὲ τούτων παραδοξότερον, οῦτε ὑπερεκχείται τὸ ὑγρὸν οῦτε ἀπολείπει, κίνησιν s δὲ καὶ βίαν δεύματος εἰς ῦψος ἐξαιρομένην ἔγει
- 5 Φαυμάσιον. τοιαύτης δὲ Φεοπρεπείας ούσης περl τὸ τέμενος, οἱ μέγιστοι τῶν ὅρκων ἐνταῦθα συντελοῦνται, καὶ τοῖς ἐπιορκήσασι συντόμως ἡ τοῦ δαιμονίου κόλασις ἀκολουθεί· τινὲς γὰρ τῆς ὁράσεως 10 στερηθέντες τὴν ἐκ τοῦ τεμένους ἄφοδον ποιοῦνται.
- 6 μεγάλης δ' ούσης δεισιδαιμονίας, οΙ τὰς ἀμφισβητήσεις ἔχοντες, ὅταν ὑπό τινος ὑπεφοχῆς κατισχύωνται, τῆ διὰ τῶν ὅφκων τούτων ἀνακρίσει κρίνονται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ τέμενος ἕκ τινων χρόνων ἄσυλον 15 τετηρημένον, καὶ τοῖς ἀτυχοῦσιν οἰκέταις καὶ κυρίοις ἀγνώμοσι περιπεπτωχόσι πολλὴν παφέχεται βοήθειαν.
- 7 τοὺς γὰρ εἰς τοῦτο καταφυγόντας οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ δεσπόται βιαίως ἀπάγειν, καὶ μέχρι τούτου διαμένουσιν ἀσινεῖς, μέχρι ἀν ἐπὶ διωρισμένοις φι- ω λανθρώποις πείσαντες οἱ κύριοι καὶ δόντες διὰ τῶν ὅρκων τὰς περὶ τῶν ὁμολογιῶν πίστεις ἀπαγάγωσι.
 8 καὶ οὐδεἰς ἱστορεῖται τῶν δεδωκότων τοῖς οἰκέταις πίστιν ταύτην παραβάς. οὕτω γὰρ ἡ τῶν θεῶν δεισιδαιμονία τοὺς ὀμόσαντας πρὸς τοὺς δούλους 25 πιστοὺς ποιεῖ. ἔστι δὲ καὶ τὸ τέμενος ἐν πεδίω

2 γὰρ P, om. v. κατὰ κόρον Η, κατάκορον Reiske 3 τὸ δὲ — ἐξίησι om. Α 4 τὸ δὲ PAL, τὸ δὲ ởὴ cet. 6 ἐξαιρομένου Reiske 9 σύντομος v. 14 ἀνακρίσει Madvig, ἀναιρέσει cod., πίστει Reiske 21 οἱ κύριοι — πίστεις om. P 22 ἀπαγάγωσι Madvig, ἀπαλλαγῶσι cod. θεοπρεπεί κείμενον και στοαίς και ταϊς άλλαις καταλύσεσιν ίκανῶς κεκοσμημένον. περί μὲν οὖν τούτων ίκανῶς ἡμιν εἰρήσθω, πρός δὲ τὴν συνεχῆ τοῖς προιστορημένοις διήγησιν ἐπάνιμεν.

Ο γὰο Δουκέτιος τὴν Παλικὴν κτίσας καὶ περι-90 λαβών αὐτὴν ἀξιολόγῷ τείχει, κατεκληρούχησε τὴν ὅμορον χώραν. συνέβη δὲ τὴν πόλιν ταύτην διὰ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκη-τόρων ταχεῖαν λαβεῖν αὕξησιν. οὐ πολὺν δὲ χρόνον 2
10 εὐδαιμονήσασα κατεσκάφη, καὶ διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἀναγράψομεν ἐν τοῖς οἰκείοις γρόνοις.

Καί τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ῆν. 3 κατὰ δὲ τὴν ἹΓαλίαν μετὰ τὴν κατασκαφὴν τῆς
Συβάφεως ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ὕστερον ἔτεσιν ὀκτὰ πρὸς τοῖς πεντήκοντα Θετταλὸς συναγαγὰν τοὺς ὑπολοίπους τῶν Συβαφιτῶν ἐξ ἀφχῆς ὅκισε τὴν Σύβαφιν, κειμένην ἀνὰ μέσον ποταμῶν δυοῖν, τοῦ τε Συβάφιος καὶ Κράθιος. ἀγαθὴν δ' ἔχοντες 4
χώφαν ταχὺ ταῖς οὐσίαις προσανέβησαν. κατασχόντες δὲ τὴν πόλιν ἔτη ὀλίγα πάλιν ἐξέπεσον ἐκ τῆς Συβάφεως· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέφος ἀναγφάψαι πειφασόμε∂α κατὰ τὴν ἐχομένην βίβλον.

[Deest annus Ol. 82, 1:452 a. Chr.]

 25 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Ἀντιδότου Ῥωμαΐοι 91
 473 κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Ποστούμιον καὶ Μάρκοῦ Ὁράτιον. ἐπὶ δὲ τούτων Δουκέτιος [μὲν] ὁ τῶν

2 ίκανῶς] del. aut καλῶς 20 προσανέβησαν Ρ, om. AL, ἐπηύξησαν cet. 21 δὲ om. PAL ὅλίγα πάλιν Ρ, ξξ cet. (cf. XII 10, 2) 26 Λεύκιον] Λεύκιον Πόπλιον f 27 ὡράτιον cod. μὲν eras. P

Σικελών έχων την ηγεμονίαν Αίτνην μέν κατελάβετο, τον ήγούμενον αυτής δολοφονήσας, είς δε την Άχραγαντίνων γώραν άναζεύξας μετά δυνάμεως Μότυον φρουρούμενον ύπο των 'Ακραγαντίνων έπολιόσχησε των δε Άχραναντίνων και Συραχοσίων 5 έπιβοηθησάντων, συνάψας μάχην καί προτερήσας 2 έξήλασεν αμφοτέρους έκ των στρατοπέδων. και τότε μέν τοῦ χειμῶνος ένισταμένου διεχωρίσθησαν είς την οίκείαν, οί δε Συρακόσιοι τον στρατηγόν Βόλκωνα, της ήττης αίτιον όντα και δόξαντα λάθρα 10 συμπράττειν τῷ Δουκετίω, καταδικάσαντες ώς προδότην απέκτειναν. τοῦ θέρους δὲ άρχομένου στρατηγόν έτερον κατέστησαν, & δύναμιν άξιόλογον δόν-3 τες προσέταξαν καταπολεμήσαι Δουκέτιον. ούτος δè πορευθείς μετά της δυνάμεως κατέλαβε τον Δου-15 χέτιον στρατοπεδεύοντα περί τάς Νομάς. γενομένης δε παρατάξεως μεγάλης, και πολλών παρ' άμφοτέοοις πιπτόντων, μόγις Συρακόσιοι βιασάμενοι τούς Σικελούς έτρέψαντο, καί κατά την φυγήν πολλούς άνείλον. των δε διαφυγόντων οι πλείους μεν είς 20 τὰ ορούρια των Σικελων διεσώθησαν, όλίγοι δέ μετά Δουκετίου των αύτων έλπίδων μετέχειν προ-4 είλοντο. αμα δε τούτοις πραττομένοις Άκραγαντινοι τὸ Μότυον φοούριον κατεχόμενον ὑπὸ τῶν μετὰ Δουκετίου Σικελών έξεπολιόρκησαν, και την δύναμιν 25 άπαγαγόντες ποός τούς Συρακοσίους νενικηκότας ήδη κοινή κατεστρατοπέδευσαν. Δουκέτιος δε δια

5 Άχραγαντίνων και οπ. τ. 9 Βόλκονα AF 16 Νομάς] Νόας τεΙ Μενάς Dind. (cf. 88, 6) 18 μόλις cod. 19 την οπ. τ. 20 διαφευγόντων Ρ 22 δουκέτιον Ρ την ήτταν τοις όλοις συντριβείς, και των στρατιωτων αύτον των μεν καταλειπόντων, των δ' έπιβουλευόντων, είς την έσχάτην ήλθεν απόγνωσιν.

Τέλος δε θεωρών τούς ύπολοίπους φίλους μέλ-92 5 λοντας αύτῶ τὰς χείρας προσφέρειν, φθάσας αὐτούς παί νυπτός διαδράς άφίππευσεν είς τάς Συραπούσας. έτι δε νυκτός ούσης παρηλθεν είς την άγοραν των Συραχοσίων, και καθίσας έπι των βωμών ικέτης έγένετο της πόλεως, και έαυτόν τε και την χώραν 10 ής ήν κύριος παρέδωκε τοις Συρακοσίοις. του δε 2 πλήθους διὰ τὸ παράδοξον συρρέοντος είς την άγοράν, οί μεν άρχοντες συνήγαγον έχχλησίαν χαί προέθηκαν βουλήν περί τοῦ Δουκετίου τι χρή πράττειν. ένιοι μέν ούν των δημηγορείν είωθότων 3 15 συνεβούλευον κολάζειν ώς πολέμιον και περί των ήμαρτημένων την προσήχουσαν έπιθείναι τιμωρίαν. οί δε χαριέστατοι των πρεσβυτέρων παριόντες άπεφαίνοντο σώζειν τον ίκέτην, και την τύχην και την νέμεσιν των θεων έντρέπεσθαι. δείν γάρ σκοπείν 30 474 οὐ τί παθεῖν ἄξιός έστι Δουκέτιος, άλλὰ τί ποέπει πραξαι Συρακοσίοις. αποκτειναι γαρ τον πεπτωκότα τη τύχη μη προσηχον, σώζειν δ' αμα την πρός τούς θεούς εύσεβειαν καί τον ίκετην άξιον είναι της τοῦ δήμου μεγαλοψυχίας. ὁ δὲ δημος ῶσπερ 4 25 τινί μια φωνή σώζειν πάντοθεν έβόα τον ίκέτην. Συρακόσιοι μέν ούν απολύσαντες της τιμωρίας τον

1 τοῖς] ἐν P^3 2 καταλειπόντων PL, καταλιπόντων cet. 17 παφόντες cod., corr. Hertl. 19 δεῖν Eich., δεῖ cod. 23 εἶναι Eich., ἐστι cod. 24 post μεγαλοψυχίας in mg. τυγχάνειν add. P^1 25 τινί] τῆ f πάντοθεν ἐβόα] ἅπαντες ἐβόων f 26 οῦν add. Dind. Δουκέτιον [ίκέτην] έξέπεμψαν εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ ἐνταῦθα προστάξαντες καταβιοῦν τὴν ἰκανὴν 5 αὐτῷ χορηγίαν συναπέστειλαν.— Ἡμεζς δὲ παρόντες ἐπὶ τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ἀθηναίων στρα- 5 τείας ἐπὶ Κύπρον Κίμωνος ἡγουμένου, κατὰ τὴν ἐν ἀρχῆ πρόθεσιν αὐτοῦ περιγράφομεν τήνδε τὴν βίβλον.

1 ίκέτην del. Dind. 2 βιοῦν f Διοδώφου Σικελιώτου βιβλιοθήκης ίστορικῆς τα subscr. PA

Τάδε ἕνεστιν έν τῆ δωδεκάτη τῶν ⊿ιοδώφου βίβλων.

Περί τῆς Άθηναίων στρατείας ἐπί Κύπρον.

Περί τῆς ἀποστάσεως τῶν Μεγαρέων ἀπὸ ἀθηναίων.

Περί τῆς γενομένης μάχης περί Κορώνειαν Άθηναίοις καί Βοιωτοῖς.

5 Περί τῆς Άθηναίων στρατείας ἐπὶ τὴν Εὕβοιαν.

Πόλεμος κατὰ τὴν Σικελίαν Συφακοσίοις ποὸς Άκραγαντίνους.

Κτίσις κατὰ τὴν Ἰταλίαν Θουρίων καὶ στάσις πρός ἀλλήλους.

10 'Ως Χαρώνδας ὁ Θουρίνος νομοθέτης αίρεθεἰς πολλῶν ἀγαθῶν αίτιος ἐγένετο τῆ πατρίδι.

'Ως Ζάλευκος νομοθετήσας έν Λοκφοῖς μεγάλην δόξαν περιεποιήσατο.

'Ως Άθηναῖοι τοὺς Έστιαιεῖς ἐκβαλόντες ίδίους οἰκήτο-15 φας ἐξέπεμψαν.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Θουρίοις πρός Ταραντίνους. Περί τῆς γενομένης στάσεως ἐν τῆ Ῥώμη.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Σαμίοις πρός Μιλησίους. ⁵Ως Συρακόσιοι στρατεύσαντες ἐπί Πικηνούς τὴν πόλιν 20 κατέσκαψαν.

'Ως κατὰ τὴν Έλλάδα συνέστη πόλεμος δ κληθείς Κορινθιακός.

'Ως κατὰ τὴν Ιταλίαν τὸ τῶν Καμπανῶν ἔθνος συνέστη.

DIODORUS II.

Άπόστασις Ποτιδαίας καὶ Χαλκιδέων ἀπὸ Ἀθηναίων. 476 Περὶ τῆς γενομένης στρατείας Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ποτιδαιάτας.

Περί τής γενομένης στάσεως έν τοις Θουρίοις.

'Ως Μέτων ό Άθηναϊος πρῶτος ἐξέθηκε τὴν ἐννεακαιδεκαετηρίδα.

'Ως την έν Ίταλία 'Ηράκλειαν Ταραντίνοι έκτισαν.

'Ως ἐπὶ τῆς Ῥώμης Σπόριος Μαίλιος ἐπιθέμενος τυραννίδι ἀνηρέθη. 10

Περί τοῦ Πελοποννησιακοῦ κληθέντος πολέμου.

Περί τῆς γενομένης μάχης Βοιωτοίς πρός Πλαταιείς.

'Ως τῆς Μεθώνης πολιοφχουμένης ὑπὸ 'Αθηναίων Βρασίδας ὁ Σπαρτιάτης ἀριστεύσας ἐδοξάσθη.

'Ως 'Αθηναΐοι στρατεύσαντες έπι Λοκρούς πόλιν Θρόνιον 15 έξεπόρθησαν.

'Ως Λίγινήται ύπὸ Άθηναίων ἀνασταθέντες τὰς καλουμένας Θυρέας κατώκησαν.

⁶Ως Λακεδαιμόνιοι στρατεύσαντες είς την Άττικην τας κτήσεις κατέφθειραν. 20

Στρατεία Άθηναίων δευτέρα έπι τούς Ποτιδαιάτας.

Στρατεία Λακεδαιμονίων είς Άκαρνανίαν και ναυμαχία πρός Άθηναίους.

Στοατεία Σιτάλκου μέν είς Μακεδονίαν, Λακεδαιμονίων δέ είς τὴν Άττικήν. 25

Περί τῆς Λεοντίνων πρεσβείας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τῆς Γοργίου τοῦ πρεσβεύσαντος δεινότητος ἐν τοῖς λόγοις.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Λεοντίνοις πρός Συρακουσίους.

Άπόστασις Λεσβίων ἀπὸ Ἀθηναίων καὶ Πλαταιῶν ἅλω- 30 σις καὶ κατασκαφὴ ὑπὸ Λακεδαιμονίων.

Στάσις Κερπυραίων πρός άλλήλους.

1 Kognugalovs PL 8 de omnibus qui sequuntur versibus argumenti silet Bergmann 9 Málios L, Mánlios cet. 18 $\Theta v \rho \epsilon \dot{\alpha} s \nabla \cdot 30$ AG $\eta \nu \alpha (\omega r) \Theta \eta \beta \alpha (\omega r)$ AHJL ⁵Ως ²Αθηναίοι λοιμική νόσφ περιπεσόντες πολλούς ἀπέβαλον τῶν πολιτῶν.

'Ως Λακεδαιμόνιοι Ήράκλειαν έν τῆ Τραχῖνι πόλιν ἕκτισαν.

⁵Ως Άθηναῖοι πολλοὺς τῶν Ἀμβρακιωτῶν ἀνελόντες ἠρή-⁵ μωσαν τὴν πόλιν.

Περί τῶν Λακεδαιμονίων τῶν ἐν τῆ Σφακτηρία νήσφ αίχμαλώτων γενομένων.

Περί τής Ποστουμίου είς τον υίον γενομένης έπιτιμήσεως Ένεκα τής λειποταξίας.

¹⁰ Περί τοῦ γενομένου πολέμου Λακεδαιμονίοις καὶ 'Αθηναίοις ὑπὲρ τῶν Μεγαρέων.

> Πόλεμος Λακεδαιμονίοις και Άθηναίοις ύπες Χαλκιδέων. Μάχη κατά την Βοιωτίαν Άθηναίοις ποός Βοιωτούς.

Στρατεία Άθηναίων πρός τους ἐν τη̈ Λέσβφ φυγάδας. ¹⁵ Έκπτωσις Δηλίων ὑπὸ Ἀθηναίων.

Άλωσις Τοφώνης και κατασκαφή ύπο Άθηναίων.

'Ως 'Αθηναίων και Λακεδαιμονίων ίδια συνθεμένων συμμαχίαν άπηλλοτοιώθησαν αί λοιπαι πόλεις άπ' αύτῶν.

477 'Ως Δήλιοι κατήχθησαν δπό 'Αθηναίων εἰς τὴν πατοίδα.
 20 'Ως Λακεδαιμόνιοι πρός Μαντινεῖς καὶ 'Λργείους ἐπολέμησαν.

Βυζαντίων και Καλχηδονίων στρατεία είς την Βιθυνίαν.

Περί τῶν αίτιῶν δι' ὡς ἐπὶ Συραπούσας ἐστράτευσαν Άθηναϊοι.

11 ύπές AL, πεςί cet.

ΒΙΒΛΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

- Δικαίως άν τις ἀποφήσειε τὸν νοῦν ἐπιστήσας τῆ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀνωμαλία· οὕτε γὰρ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν οὐδὲν ὁλόκληρον εύρίσκεται δεδομένον τοῖς ἀνθρώποις οὕτε τῶν κακῶν αὐτοτελὲς ἄνευ τινὸς εὐχρηστίας. τούτου δὲ τὰς 5 ἀποδείξεις ἐξέσται λαμβάνειν ἐπιστήσαντας τὴν διάνοιαν ταῖς προγεγενημέναις πράξεσι, καὶ μάλιστα 2 ταῖς μεγίσταις. ἡ γὰρ Ξέρξου τοῦ Περσῶν βασι-
- λέως έπι την Έλλάδα στρατεία διὰ τὸ μέγεθος τῶν δυνάμεων τὸν μέγιστον ἐπέστησε φόβον τοῖς Έλλη- 10 σιν, ὡς ἂν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ μελλόντων πολεμεῖν, καὶ προκαταδεδουλωμένων τῶν κατὰ την Άσίαν Ἑλληνίδων πόλεων πάντες ὑπέλαβον και τὰς κατὰ
- 3 τὴν Ἑλλάδα τῆς ὁμοίας τύχης πειράσεσθαι. τοῦ δὲ πολέμου παρὰ τὴν προσδοκίαν τὸ τέλος λαβόντος 15 παράδοξον, οὐ μόνον τῶν κινδύνων ἀπελύθησαν οἰ τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦντες, ἀλλὰ καὶ δόξαν μεγάλην κατεκτήσαντο, καὶ τοσαύτης εὐπορίας ἐπληρώθη πᾶσα πόλις Ἑλληνίς, ὥστε πάντας θαυμάσαι τὴν

8 ή PAF, η τε cet. 10 ἐπέστησε φόβου PA, φ. ἐπ. cet. 12 κατὰ τὴν Ἀσίαυ Pa, ἐν τῆ Ἀσία f 13 καὶ eras. P 16 παφάδοξου del. Krebs

είς τούναντίον μεταβολήν. ἀπὸ τούτων γὰο τῶν 4 γρόνων έπι έτη πεντήχοντα πολλήν έπίδοσιν έλαβεν ή Έλλας ποός την εύδαιμονίαν. έν τούτοις γαο τοίς χρόνοις αι τε τέχναι δια την εύπορίαν ηθξήθησαν. 5 καί τότε μέγιστοι μνημονεύονται τεχνίται γεγονέναι, ών έστι Φειδίας δ άναλματοποιός. δμοίως δε καί τα κατά την παιδείαν έπι πολύ προέβη, και φιλοσοφία προετιμήθη και δητορική παρά πασι μέν 479 Έλλησι, μάλιστα δε Άθηναίοις. φιλόσοφοι μεν γάο 5 10 οί περί τον Σωχράτη και Πλάτωνα και Άριστοτέλην, φήτορες δε Περικλής και Ίσοκράτης και οί τούτου μαθηταί . όμοίως δε και άνδρες έπι στρατηγία διαβεβοημένοι, Μιλτιάδης, Θεμιστοπλής, 'Αοιστείδης, Κίμων, Μυρωνίδης και έτεροι πλείονες, 15 περί ων μαχρόν αν είη γράφειν. μάλιστα δε Άθη-2 ναΐοι τη τε δόξη και ανδρεία προκόψαντες διωνομάσθησαν καθ' δλην σχεδόν την οίκουμένην. έπι τοσούτο γάρ την ήγεμονίαν ηύξησαν, ώστε άνευ Λακεδαιμονίων και Πελοποννησίων ίδία μεγάλας 20 δυνάμεις Περσικάς και κατά γην και κατά θάλατταν κατηγωνίσαντο, καί την περιβόητον Περσών ήγεμονίαν έπι τοσούτον έταπείνωσαν, ώστε άναγκάσαι πάσας τὰς κατὰ τὴν Άσίαν πόλεις έλευθερωσαι κατά συνθήκας. άλλά περί μέν τούτων άκριβέστε- 2 25 00ν τὰ κατὰ μέρος ἀνεγράψαμεν ἐν δυσί βίβλοις, ταύτη τε καί τη πού ταύτης. νυνί δε έπι τάς προκειμένας πράξεις τρεψόμεθα, προδιορίσαντες τούς οίχείους τη γραφή χρόνους. έν μέν ούν τη πρό 3

7 τὰ om. v. καὶ] ἡ add. Reiske 10 Σωκράτην v. 14 καὶ om. v. 25 βυβλίοις Ρ 26 τε] μὲν Ρ^α, τε in mg. Ρ^b

ταύτης βίβλφ την ἀρχην ἀπὸ τῆς Ξέφξου στρατείας ποιησάμενοι διήλθομεν τὰς κοινὰς πράξεις ἐπὶ τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον Κίμωνος ἡγουμένου· ἐν ταύτη δὲ ἀπὸ τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ποιησάμενοι 5 διέξιμεν ἕως ἐπὶ τὸν ψηφισθέντα πόλεμον ὑπὸ 'Αθηναίων πρὸς Συρακοσίους.

3 'Επ' άρχοντος γάρ 'Αθήνησιν Εύθυδήμου 'Ρωμαΐοι μέν ύπάτους κατέστησαν Λεύκιον Κοΐντιον Κικιννατον καί Μάρκον Φάβιον Ούιβουλανόν. έπι 10 δε τούτων Άθηναΐοι διαπεπολεμηχότες ύπερ Αίγυπτίων πρός Πέρσας, και τάς ναῦς ἁπάσας ἀπολωλεκότες έν τη λεγομένη Προσωπίτιδι νήσω, βραχύν γρόνον διαλιπόντες έγνωσαν πάλιν πολεμείν τοις Πέρσαις ύπερ των κατά την 'Ασίαν Ελλήνων. καταρ- 15 τίσαντες δε στόλον τριήρων διαχοσίων, χαί στρατηγόν έλόμενοι Κίμωνα τόν Μιλτιάδου, ποοσέταξαν πλείν έπι Κύπρον και διαπολεμείν τοις Πέρσαις. 2 δ δε Κίμων αναλαβών τον στόλον πεποσμημένον άνδρῶν τε άρεταῖς καὶ χορηγίαις δαψιλέσιν ἔπλευσεν 20 είς την Κύπρον. κατ' έκείνους δε τους καιρούς τών Περσιχών δυνάμεων έστρατήγουν Άρτάβαζος καί Μεγάβυζος. 'Αρτάβαζος μέν την ήγεμονίαν έχων

2 έπ] ἕως έπὶ Dind. 3 ἐνιαυτὸν τῆς] χοόνον ἐνιαυτὸν xaì τὰς P (c. XI 1, 1 et 92, 5) 4 ἐπὶ Κύπρον om. P $K(\mu\omega voς - ἐπὶ Κύπρον om. A 8 γὰρ] δ' P Εὐθυδήμου]$ Εὐθύνου C.I.A IV 7 9 κουίντιον PAH 12 καὶ P, om. v. 13 λεγ. Πρ. νήσω] γενομένη ἐν προσωπήτιδι μάχηι (ἐν s. l., μάχηι in litura) P 16 τριήφων διακοσίων PAJL, δ. τρ. cet. 18 διαπολεμεῖν] βία πολεμεῖν P 20 τε eras. P 23 καὶ Μεγάβυζος. Άρτάβαζος add. Steph. μὲν] τοῦ ναυτικοῦ add, Dind.

358

۰.

έν τη Κύποω διέτριβεν, έχων τριήρεις τριαχοσίας. Μεγάβυζος δε περί την Κιλικίαν έστρατοπέδευε. πεζάς έχων δυνάμεις, ών δ άριθμός ήν τριάκοντα μυριάδων. δ δε Κίμων καταπλεύσας είς την Κύπρον 3 5 καί θαλαττοχρατών Κίτιον μέν και Μάριον έξεπολιόρχησε, καί τοις κρατηθείσι φιλανθρώπως προσηνέγθη μετά δε ταῦτα έκ Κιλικίας και Φοινίκης 480 προσφερομένων τριήρων τη νήσω. Κίμων έπαναγθείς και πόλεμον συγκρούσας πολλάς μέν των νεων 10 κατέδυσεν, έκατον δε σύν αύτοις τοις άνδράσιν είλε, τάς δε λοιπάς μέχρι της Φοινίκης κατεδίωξεν. οί 4 μέν ούν Πέρσαι ταις υπολειφθείσαις ναυσί κατέσυνον είς την νην, καθ' δν τόπον ήν Μεγάβυζος έστρατοπεδευχώς μετά της πεζης δυνάμεως. οί δε 15 Αθηναΐοι προσπλεύσαντες και τους στρατιώτας έκβιβάσαντες συνήψαν μάχην, καθ' ην Άναξικράτης μέν δ έτερος των στρατηγών λαμπρώς άγωνισάμενος ήρωικώς κατέστρεψε τον βίον, οι δε άλλοι κρατήσαντες τη μάχη και πολλούς άνελόντες έπανηλθον 20 είς τὰς ναῦς. μετὰ δὲ ταῦτα Άθηναῖοι πάλιν ἀπέπλευσαν είς την Κύπρον. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου.

Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Πεδιέως Ῥωμαΐοι μὲν 4 κατέστησαν ὑπάτους Μάρκον Οὐαλέριον Λακτοῦκαν 25 καὶ Σπόριον Οὐεργίνιον Τρίκοστον. ἐπὶ δὲ τούτων Κίμων δ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς θαλαττοκρατῶν

2 έστρατοπέδευσε ΡΑΗΚL(F) 5 Κίτιον] Κήτειον ΑΗ Μάριον Wess., μάλον Ρ, μαλον cet. 8 τριήρων om. FJM 9 και π. σ. π. μέν om. PAL 14 πεζής Dind., περσικής cod. 20 απέπλευσαν PAL, έπλευσαν cet. 25 σπούριου Ρ

έχειροῦτο τὰς κατὰ τὴν Κύπρον πόλεις. έν δὲ τῆ Σαλαμίνι Περσικής φρουράς ούσης άξιολόγου, χαί βελών καί δπλων παντοδαπών, έτι δε σίτου καί τῆς ἄλλης παρασχευῆς γεμούσης τῆς πόλεως, ἔχρινε 2 συμωέρειν ταύτην έκπολιορκήσαι. ούτω γάρ ύπε-5 λάμβανε μάλιστα της τε Κύπρου πάσης δαδίως κυριεύσειν καί τούς Πέρσας καταπλήξεσθαι, βοηθείν μέν τοις Σαλαμινίοις μή δυναμένους διά το θαλαττοκρατείν τούς Άθηναίους, έγκαταλιπόντας δε τούς συμμάχους καταφρονηθήσεσθαι, καθόλου δέ τον 10 όλον πόλεμον κριθήσεσθαι της Κύπρου πάσης βία 3 χειρωθείσης. ὅπερ καί συνέβη γενέσθαι. οί μεν γάρ Άθηναΐοι συστησάμενοι πολιορχίαν πρός τη Σαλαμίνι καθ' ήμέραν προσβολάς έποιουντο, οί δ' έν τη πόλει στρατιώται, έχοντες βέλη και παρασκευήν, 15 δαδίως από των τειχών ημύνοντο τούς πολιορχουν-4 τας. 'Αρταξέρξης δε δ βασιλεύς πυθόμενος τα περί την Κύπρον έλαττώματα, καί βουλευσάμενος μετά των φίλων περί τοῦ πολέμου, ἔκρινε συμφέρειν είρήνην συνθέσθαι πρός τούς Έλληνας. έγραψε 20 τοίνυν τοις περί Κύπρον ήγεμόσι καί σατράπαις. έφ' οἶς ἂν δύνωνται συλλύσασθαι πρός τοὺς Έλλη-5 νας. διόπεο οί περί τον Αρτάβαζον και Μεγάβυζον481 έπεμψαν είς τὰς Άθήνας πρεσβευτὰς τοὺς διαλεξομένους περί συλλύσεως. ύπαχουσάντων δε των 25 'Αθηναίων καί πεμψάντων πρέσβεις αύτοχράτορας. ών ήγειτο Καλλίας δ Ίππονίκου, έγένοντο συνθηκαι περί τῆς εἰρήνης τοῖς Άθηναίοις και τοῖς συμμάχοις

7 καταπλήξασθαι AFH 11 κριθήσεσθαι P², προκριθήσεσθαι cet. 22 δύναιντο f

Ol. 82, 4-83, 2 : 449-417 a. Chr.

πρός τούς Πέρσας, ων έστι τὰ κεφάλαια ταῦτα αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδας πόλεις ἁπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν 5 ὑδόν, μηδὲ ναῦν μαχρὰν πλεϊν ἐντὸς Φασήλιδος καὶ Κυανέων· ταῦτα δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν στρατηγῶν ἐπιτελούντων, μὴ στρατεύειν 'Αθηναίους εἰς πὴν χώραν, ἦς βασιλεὺς ['Αρταξέρξης] ἄρχει. συν- 6 τελεσθεισῶν δὲ τῶν σπονδῶν 'Αθηναΐοι τὰς δυνά-10 μεις ἀπήγαγον ἐκ τῆς Κύπρου, λαμπρὰν μὲν νίκην νενικηκότες, ἐπιφανεστάτας δὲ συνθήκας πεποιημένοι. συνέβη δὲ καὶ τὸν Κίμωνα περὶ τὴν Κύπρον διατρίβοντα νόσω τελευτῆσαι.

Έπ' ἄρχοντος δὲ 'Αθήνησι Φιλίσκου 'Ρωμαϊοι 5
15 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον 'Ρωμίλιον Οὐατικανὸν καὶ Γάιον Οὐετούριον Κιχώριον, 'Ηλεΐοι δὲ ἤγαγον όλυμπιάδα τρίτην προς ταις ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Κρίσων 'Ιμεραΐος. ἐπὶ δὲ τούτων 2 Μεγαρεῖς μὲν ἀπέστησαν ἀπὸ 'Αθηναίων, καὶ προς
20 Λακεδαιμονίους διαπρεσβευσάμενοι συμμαχίαν ἐποίησαν· οι δὲ 'Αθηναΐοι παροξυνθέντες ἐξέπεμψαν στρατιώτας εἰς τὴν τῶν Μεγαρέων χώραν, καὶ τὰς κτήσεις διαρπάσαντες πολλῆς ὡφελείας κύριοι κατέστησαν. τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως βοηθούντων τῆ
25 χώρα συνέστη μάχη, καθ' ἢν οι 'Αθηναΐοι υικήσαντες συνεδίωξαν τοὺς Μεγαρεῖς ἐντὸς τῶν τειχῶν. Ἐπ' ἄργοντος δ' 'Αθήνησι Τιμαργίδου 'Ρωμαΐοι 6

5 Φασιλίδος a 8 Άρταξέρξης delevi, Άρταξέρξης βασιλεύς v. 11 dè] τὰς add. FJK 15 βατικάνον Ρ, βατικανόν v. 18 Κρίσων] χρίσσων δ Ρ

μεν υπάτους κατέστησαν Σπόριον Ταρπήιον καί Αύλον Άστέριον Φοντίνιον. έπι δε τούτων Λακεδαιμόνιοι μέν είς την Αττικήν εμβαλόντες επόρθησαν πολλήν χώραν, και των φρουρίων τινά πολιορχήσαντες έπανῆλθον είς την Πελοπόννησου. Τολμίδης δε δ των Άθηναίων στρατηγός είλε Χαι-2 ρώνειαν. των δε Βοιωτών συστραφέντων και τοις περί τον Τολμίδην ένεδρευσάντων, έγένετο μάχη καρτερά περί την Κορώνειαν, καθ' ην Τολμίδης μέν μαχόμενος άνηρέθη, των δε άλλων 'Αθηναίων 10 οί μέν κατεκόπησαν. οί δε ζωντες έλήφθησαν. τη-482 λικαύτης δε συμφοράς γενομένης τοις Άθηναίοις. ήναγκάσθησαν άφείναι τὰς πόλεις ἁπάσας τὰς κατὰ την Βοιωτίαν αύτονόμους, ίνα τούς αίχμαλώτους άπολάβωσιν. 15

⁷ Ἐκ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Καλλιμάχου Ῥωμαῖοι μὲν κατέστησαν ὑπάτους Σέξτον Κοΐντιον ** Τριγέμινον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Ἐλλάδα τεταπεινωμένων τῶν Ἀθηναίων διὰ τὴν ἐν Βοιωτία περὶ Κορώνειαν ἡτταν, ἀφίσταντο πολλαὶ τῶν πόλεων 20 ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. μάλιστα δὲ τῶν κατοικούντων τὴν Εὕβοιαν νεωτεριζόντων, Περικλῆς [δὲ] αίρεθεἰς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὕβοιαν μετὰ δυνάμεως ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν Ἐστιαιῶν ἑλῶν κατὰ κράτος ἐξφκισε τοὺς Ἐστιαιεῖς ἐκ τῆς 25

1 σπούριον Ρ Ταρπέιον Ρα, Ταρπέτιον f 2 Άστέριον] Aternius fasti φοντείνιον Ρ 6 χερώνειαν ΡΑ 9 Κορώνειαν] χαιρώνειαν in mg. P¹ 14 ΐνα Cobet, είναι έαν cod. 17 Κοΐνπτιον Η τριγέμηνον Ρ 20 Κορώνειαν Wess., Χαιρώνειαν cod. 22 δε del. Reiske 24 Έστιαίων ΡΑ, Έστιαιέων cet. πατρίδος, τὰς δ' ἄλλας καταπληξάμενος ἀνάγκασε πάλιν πειθαρχεϊν Άθηναίοις. σπονδάς δ' ἐποίησαν τριακονταετεῖς, Καλλίου και Χάρητος συνθεμένων και τὴν εἰρήνην βεβαιωσάντων.

- Κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν Συρακοσίοις πρός 'Ακρα-8 γαντίνους συνέστη πόλεμος διὰ τοιαύτας αἰτίας. Συρακόσιοι καταπολεμήσαντες Δουκέτιον δυνάστην τῶν Σικελῶν, καὶ γενόμενον ἰκέτην ἀπολύσαντες τῶν ἐγκλημάτων, ἀπέδειξαν αὐτῷ τὴν τῶν Κορινθίων
 πόλιν οἰκητήριον. οὖτος δὲ ὀλίγον χρόνον μείνας 2 ἐν τῆ Κορίνθῷ τὰς ὁμολογίας ἔλυσε, καὶ προσποιησάμενος χρησμὸν ὑπὸ θεῶν αὐτῷ δεδόσθαι κτίσαι τὴν Καλὴν 'Ακτὴν ἐν τῆ Σικελία, κατέπλευσεν εἰς τὴν νῆσον μετά τινων οἰκητόρων. συνεπελάβοντο.
 δὲ καὶ τῶν Σικελῶν τινες, ἐν οἶς ἦν καὶ 'Αργωνί-
- δης δ των Έρβιταίων δυναστεύων. ούτος μέν ούν περί τον οίκισμον τῆς Καλῆς 'Ακτῆς ἐγίνετο. 'Ακρα- 3 γαντίνοι δὲ ἅμα μέν φθονοῦντες τοῖς Συρακοσίοις, ἅμα δ' ἐγκαλοῦντες αὐτοῖς ὅτι Δουκέτιον ὄντα κοι-20 νον πολέμιον διέσωσαν ἅνευ τῆς 'Ακραγαντίνων
- γνώμης, πόλεμον έξήνεγκαν τοϊς Συρακοσίοις. σχι- 4 ζομένων δε των Σικελικών πόλεων, και των μεν τοις Άκραγαντίνοις, των δε τοις Συρακοσίοις συστρατευόντων, ήθροίσθησαν παρ' άμφοτέροις δυνάμεις 25 άξιόλογοι. φιλοτιμίας δε μεγάλης γενομένης ταις πόλεσιν, άντεστρατοπέδευσαν άλλήλοις περι τον Ίμέραν ποταμόν, και γενομένης παρατάξεως ένίκησαν

¹² $\partial \epsilon \tilde{\omega} \nu$ PAFJK, $\tau \tilde{\omega} \nu \partial \epsilon \tilde{\omega} \nu$ cet. $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\omega}$ PAFL, $\dot{\epsilon} \alpha v \tau \tilde{\omega}$ cet. 13 $\tau \tilde{\eta}$ om. ∇ . 14 $\tau \iota \nu \omega \nu$ P, $\pi o \lambda \lambda \tilde{\omega} \nu$ ∇ . 15 $\partial \dot{\epsilon} \kappa \alpha \dot{\lambda}$] $\partial \dot{\epsilon}$ P 24 $\dot{\alpha} \mu \phi o \tau \dot{\epsilon} \varrho \omega \nu$ ∇ .

οί Συρακόσιοι, καὶ τῶν Άκραγαντίνων ἀνεϊλον ὑπέρ483 τοὺς χιλίους. μετὰ δὲ τὴν μάχην διαπρεσβευσαμένων περὶ συνθέσεως τῶν Ἀκραγαντίνων, οί Συρακόσιοι συνέθεντο τὴν εἰρήνην.

- 9 Καί τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν. 5 κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν συνέβη κτισθῆναι τὴν τῶν Θουρίων πόλιν δι' αἰτίας τοιαύτας. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις Ἑλλήνων κτισάντων κατὰ τὴν Ἰταλίαν πόλιν Σύβαριν, συνέβη ταύτην λαβεῖν ταχεῖαν αὕ-
- 2 ξησιν διὰ τὴν ἀφετὴν τῆς χώφας. κειμένης γὰφ ἀνὰ 10 μέσον δυεῖν ποταμῶν, τοῦ τε Κφάθιος καὶ τοῦ Συβάφιος, ἀφ' οὐ ταύτης ἔτυχε τῆς προσηγοφίας, οἰ κατοικισθέντες νεμόμενοι πολλὴν καὶ καφποφόφον χώφαν μεγάλους ἐκτήσαντο πλούτους. πολλοῖς δὲ μεταδιδόντες τῆς πολιτείας ἐπὶ τοσοῦτο προέβησαν, 15 ῶστε δόξαι πολὺ προέχειν τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, πολυανθφωπία τε τοσοῦτο διήνεγκαν, ῶστε τὴν πόλιν ἔχειν πολιτῶν τριάκοντα μυφιάδας. γενόμενος δὲ παφ' αὐτοῖς δημαγωγὸς Τῆλυς, καὶ κατηγοφῶν τῶν μεγίστων ἀνδφῶν, ἔπεισε τοὺς Συ- 20 βαφίτας φυγαδεῦσαι τοὺς εὐποφωτάτους τῶν πολιτῶν πολιτῶν τοιάκους τῶν πολιτῶν ποριτάτους τῶν πολιτῶν κατὰ τοὺς κατα κατηγοφῶν τῶν μεγίστων ἀνδφῶν, ἔπεισε τοὺς Συ- 20 βαφίτας φυγαδεῦσαι τοὺς εὐποφωτάτους τῶν πολιτῶν πριεῦσαι.
- 3 τῶν δὲ φυγάδων παρελθόντων εἰς Κρότωνα καl καταφυγόντων ἐπὶ τοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν βωμούς, ὁ μὲν Τῆλυς ἐξέπεμψε πρεσβευτὰς πρὸς τοὺς Κρο- 25 τωνιάτας, οἶς ἡν προστεταγμένον ἢ τοὺς φυγάδας
- 4 έκδοῦναι ἢ πόλεμον προσδέχεσθαι. συναχθείσης δὲ έκκλησίας καὶ προτεθείσης βουλῆς, πότερον χρη τοὺς

7 τοιαύτης Ρ 9 σούβαφιν Ρ 19 Τήλις A semper

· 364

ίκέτας έκδοῦναι τοῖς Συβαρίταις ή πόλεμον ύπομεϊναι πρός δυνατωτέρους, άπορουμένης τε της συγκλήτου καί τοῦ δήμου, τὸ μὲν πρῶτον ἔρρεπε ταῖς γνώμαις το πληθος πρός την απόδοσιν των ίκετων 5 διά τόν πόλεμον. μετά δε ταῦτα Πυθαγόρου τοῦ φιλοσόφου συμβουλεύσαντος σώζειν τούς ίκέτας, μετέπεσον ταις γνώμαις και τον πόλεμον ύπεο της των ίκετων σωτηρίας άνείλοντο. στρατευσάντων δ' 5 έπ' αύτούς των Συβαριτων τριάχοντα μυριάσιν άν-10 τετάγθησαν οί Κροτωνιαται δέχα μυριάσι, Μίλωνος τοῦ ἀθλητοῦ ἡγουμένου καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τοῦ σώματος δώμης πρώτου τρεψαμένου τοὺς καθ' αύτον τεταγμένους. δ γαρ άνηρ ούτος, έξάκις Όλύμ- 6 πια νενικηκώς και την άλκην άκόλουθον έχων τη 15 κατά τὸ σῶμα φύσει, λένεται ποὸς τὴν μάγην ἀπαν-484 τήσαι κατεστεφανωμένος μέν τοις Όλυμπικοις στεφάνοις, διεσπευασμένος δε είς Ηραπλέους σπευήν λεοντή και δοπάλω. αίτιον δε γενόμενον τής νίκης θαυμασθηναι παρά τοις πολίταις. των δε Κροτω-10 20 νιατων διά την δογήν ζωνοείν μέν μηδένα βουληθέντων, πάντας δε κατά την φυγήν τους ύποπεσόντας αποκτεινόντων, οί πλείους κατεκόπησαν. την δέ πόλιν διήρπασαν καί παντελώς ξρημον έποίησαν. ύστερον δε έτεσιν όχτω πρός τοις πεντήχοντα Θετ- 2 25 ταλοί συνώκισαν, καί μετ' όλίνον ύπο Κροτωνιατῶν έξέπεσον Γπέντε έτεσιν ύστερον του δευτέρου συν-

1 ίκέτας] οἰκέτας P^a, σικελιώτας a, ἰταλιώτας f ὑπομένειν P^a, ὑπομείνωσι a 16 Όλυμπικοῖς PAH, Όλυμπιακοῖς cet. 26 πέντε... συνοικισμοῦ delevi, cf. XI 90, 4 3 οικισμοῦ] κατὰ τοὺς ὑποκειμένους καιφούς [ἐπ' ἄρχοντος δ' Αθήνησι Καλλιμάχου συνφκίσθη]. καὶ μετὰ βραχὺ μετασταθείσα εἰς ἕτερον τόπον προσηγορίας ἑτέρας ἔτυχε, κτιστῶν γενομένων Λάμπωνος καὶ Ξενοκρίτου τοῦτον τὸν τρόπου. οἱ γὰρ τὸ δεύ- 5 τερου ἐκπεσόντες ἐκ τῆς πατρίδος Συβαρίται πρέσβεις ἔπεμψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ 'Αθηναίους, ἀξιοῦντες συνεπιλαβέσθαι τῆς κα-

4 θόδου και κοινωνήσαι τῆς ἀποικίας. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν οὐ προσέσχον αὐτοῖς, 'Αθηναῖοι δὲ συμπρά- 10 ξειν ἐπαγγειλάμενοι, δέκα ναῦς πληρώσαντες ἀπέστειλαν τοῖς Συβαρίταις, ὧν ἡγεῖτο Λάμπων τε και Ξενόκριτος. ἐκήρυξαν δὲ κατὰ τὰς ἐν Πελοποννήσω πόλεις κοινοποιούμενοι τὴν ἀποικίαν τῷ βουλομένω

- 5 μετέχειν τῆς ἀποικίας. ὑπακουσάντων δὲ πολλῶν 15 καὶ λαβόντων χρησμὸν παρὰ τοῦ ᾿Απόλλωνος, ὅτι δεῖ κτίσαι πόλιν αὐτοὺς ἐν τούτῷ τῷ τόπῷ, ὅπου μέλλουσιν οἰκεῖν μέτριον ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν ἔδοντες, κατέπλευσαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ καταντήσαντες εἰς τὴν Σύβαριν ἐζήτουν τὸν τόπον, ∞
- 6 δν δ θεός ην προστεταχώς κατοικείν. εύρόντες δε ούκ άπωθεν της Συβάρεως κρήνην ἀνομαζομένην Θουρίαν, ἔχουσαν αὐλὸν χάλκεον, ὃν ἐκάλουν οί ἐγχώριοι μέδιμνον, νομίσαντες εἶναι τοῦτον τὸν τόπον τὸν δηλούμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ περιέβαλον 25 τείγος, καὶ κτίσαντες πόλιν ἀνόμασαν ἀπὸ τῆς

1 έπ' ἄφχοντος δ' Άθήνησι Καλλιμάχου συνφπίσθη delevi 5 γὰφ Eich., δὲ cod., del. Wess. 13 κατὰ] καὶ κατὰ malim 15 ἀποιπίας] πολιτείας P (c. 59, 5) 18 μέτριον] μέτρω Schäfer (adde μὲν) ἀμετφεῖ P, ἀμετφή v. 20 τὸν add. Dind. 26 τείχος] τείχει in mg. P¹

κρήνης Θούριον. την δε πόλιν διελόμενοι κατά μεν 7 μηχος είς τέτταρας πλατείας, ών καλουσι την μέν μίαν 'Ηράκλειαν, την δε 'Αφροδισίαν, την δε Όλυμπιάδα, την δε Διονυσιάδα, κατά δε το πλάτος διεί-⁵ λον είς τρεῖς πλατείας, ὧν ή μεν ἀνομάσθη Ἡρώα, ή δε Θουρία, ή δε Θουρίνα. τούτων δε των στενωπων πεπληρωμένων ταζε οίχίαις ή πόλις έφαίνετο καλώς κατεσκευάσθαι. δλίγον δε γρόνον δμονοή-11 σαντες οί Θούριοι στάσει μεγάλη περιέπεσον ούκ 10 άλόγως. Οί γάρ προϋπάργοντες Συβαρίται τάς μέν άξιολογωτάτας άρχας έαυτοῖς προσένεμον, τὰς δ' εύτελεϊς τοις ύστεφον προσγεγραμμένοις πολίταις καί τάς γυναϊκας έπιθύειν τοις θεοις φοντο δείν πρώτας μέν τας πολίτιδας, ύστέρας δε τας μεταγενε 15 στέρας. πούς δε τούτοις την μεν σύνεγγυς τη πόλει γώραν κατεκληρούγουν έαυτοζς, την δε πόρρω κειμένην τοις έπήλυσι. γενομένης δε διαφοράς διά 2 τάς είρημένας αίτίας, οί προσγραφέντες ύστερον πολίται πλείους και κρείττονες όντες απέκτειναν 20 σχεδόν απαντας τούς προϋπάρχοντας Συβαρίτας, καί την πόλιν αύτοι κατώκησαν. πολλης δε ούσης και καλής χώρας, οίκήτορας έκ της Έλλάδος μεταπεμψάμενοι συγνούς, διενείμαντο την πόλιν και την γώραν έπ' ίσης ενεμον. οί δε διαμένοντες ταχύ πλούτους 3 25 μεγάλους έπτήσαντο, παί πρός τούς Κροτωνιάτας φιλίαν συνθέμενοι καλώς έπολιτεύοντο. συστησά-

3 Άφροδισιάδα v. 6 τούτων δὲ P^b, ὑπὸ δὲ τούτων cet. 7 ταῖς οἰκίαις Wess., τὰς οἰκίας cod. 19 ὄντες ἀπέκτειναν σχεδὸν PAHL, σχεδὸν ὄντες ἀπέκτειναν ἐγγὺς cet. μενοι δὲ πολίτευμα δημοκρατιχόν διείλον τούς πολίτας είς δέκα φυλάς, καὶ τὰς προσηγορίας ἀπάσαις περιέθηκαν ἐκ τῶν ἐθνῶν, τρεῖς μὲν ἀπὸ τῶν ἐκ Πελοποννήσου συναχθέντων ὀνομάσαντες ᾿Αρκάδα καὶ ᾿Αχαίδα καὶ ἘΗλείαν, τὰς ἴσας δὲ ἀπὸ τῶν ἔξω-s δεν ὁμοεθνῶν, Βοιωτίαν, ᾿Αμφικτυονίδα, Δωρίδα, τὰς δὲ λοιπὰς τέτταρας ἀπὸ τῶν ἄλλων γενῶν, Ἰάδα, ᾿Αθηναίδα, Εὐβοίδα, Νησιῶτιν. εῖλοντο δὲ καὶ νομοδέτην τὸν ἅριστον τῶν ἐν παιδεία θαυμαζομένων

- 4 πολιτῶν Χαφώνδαν. οὖτος δὲ ἐπισκεψάμενος τὰς 10 ἁπάντων νομοθεσίας ἐξελέξατο τὰ κράτιστα καὶ κατέταξεν εἰς τοὺς νόμους. πολλὰ δὲ καὶ ἰδια ἐπινοησάμενος ἐξεῦρε, περὶ ὡν οὐκ ἀνοίκειόν ἐστιν ἐπιμνησθῆναι πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀναγινωσκόντων.
- 12 Ποῶτον μὲν γὰο τοῖς μητουιἀν ἐπαγομένοις κατὰ 15 τῶν ἰδίων τέκνων ἔθηκε ποόστιμον τὸ μὴ γίνεσθαι 486 συμβούλους τούτους τῆ πατρίδι, νομίζων τοὺς κακῶς περὶ τῶν ἰδίων τέκνων βουλευσαμένους καὶ συμβούλους κακοὺς ἔσεσθαι τῆ πατρίδι. ἔφη γὰο τοὺς μὲν ποῶτον γήμαντας καὶ ἐπιτυχόντας δεῖν 20 εὐημεροῦντας καταπαύειν, τοὺς δὲ ἀποτυχόντας τῷ γάμῷ καὶ πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἁμαοτάνοντας ἄφρο-2 νας δεῖν ὑπολαμβάνεσθαι. τοὺς δ' ἐπὶ συκοφαντία καταγνωσθέντας προσέταξε περιπατεῖν ἐστεφανωμένους μυρίκη, ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς πολίταις φαίνωνται 25

2 άπάσας cod., corr. Dind. 9 τον. Θαυμαζόμενον ν. έν] έπι Hert. 12 παφεπινοησώμενος ν. 15 (έπ)εισαγομένοις Nauck 18 τέκνων del. Nauck 26 πεποιημένοι Ρ

τό πρωτεΐον της πονηρίας περιπεποιημένοι. διό καί

τινας έπι τούτω τω ένκλήματι καταδικασθέντας το μένεθος της ύβρεως ούκ ένεγκόντας έκουσίως έαυτούς έχ τοῦ ζῆν μεταστήσαι. οὖ συντελεσθέντος έφυναδεύθη πας έχ της πόλεως δ συχοφαντειν 5 είωθώς, καί τὸ πολίτευμα μακάριον είγε βίον τῆς τοιαύτης κακίας απηλλαγμένον. Εγραψε δε δ Χα- 3 ρώνδας και περί τῆς κακομιλίας νόμον έξηλλαγμένον καί τοις άλλοις νομοθέταις παρεωραμένον. ύπολαβών γάρ τούς άγαθούς άνδρας ένίστε διά την 10 πρός τούς πονηρούς φιλίαν καί συνήθειαν διαστρέφεσθαι τὰ ήθη πρός κακίαν, και την φαυλότητα καθάπερ λοιμικήν νόσον έπινέμεσθαι τον βίον των άνθρώπων καί νοσοποιείν τάς ψυχάς των άρίστων. κατάντης γάρ ή πρός τὸ χείρον όδός, δαδίαν ἔχουσα 15 την δδοιπορίαν. διό και των μετρίων πολλοί τοις ήθεσιν, ύπούλοις ήδοναζς δελεασθέντες, είς έπιτηδεύσεις χειρίστας περιώκειλαν ταύτην ούν την διαωθοράν άναστείλαι βουλόμενος δ νομοθέτης άπηγόοευσε τη των πονηρών φιλία τε καί συνηθεία 20 γρήσασθαι, καί δίκας έποίησε κακομιλίας, καί προστίμοις μεγάλοις απέτρεψε τούς άμαρτάνειν μέλλοντας. Εγραψε δε και ετερον νόμον από τούτου 4 **πρείττονα καί τοις παλαιοτέροις αύτοῦ νομοθέταις** ήμελημένου. ένομοθέτησε γάο των πολιτων τούς 25 [υίεῖς] απαντας μανθάνειν γράμματα, χορηγούσης τῆς πόλεως τοὺς μισθοὺς τοῖς διδασκάλοις. ὑπέλαβε

16 ύπούλοις om. F; καὶ add. P 17 ἐξώκειλαν in mg. P¹ 21 ἀπέτρεψε Hert., ἀπέγραψε PAHJKLF^{*}, ἐπέγραψε cet. 22 ἕγραψεν δὲ P, ἕγραψεν οὐν cet. ἀπὸ del. Wess., πολὺ vel ἔτι Reiske 25 υίεις om. P Diodobre II. 24

γάο τούς απόρους τοις βίοις, ίδία μη δυναμένους διδόναι μισθούς, άποστερήσεσθαι των καλλίστων 13 έπιτηδευμάτων. την γάο γραμματικήν παρά τάς άλλας μαθήσεις προέχρινεν δ νομοθέτης, και μάλα προσηκόντως. διὰ γὰρ ταύτης τὰ πλεϊστα καί γρη-5 σιμώτατα των πρός τόν βίον έπιτελείσθαι, ψήφους, έπιστολάς, διαθήχας, νόμους, τάλλα τὰ τὸν βίον 2 μάλιστα έπανορθοῦντα. τίς γάρ ἂν ἄξιον έγκώμιον διάθοιτο της των γραμμάτων μαθήσεως; διά γάρ τούτων μόνων οι μέν τετελευτηκότες τοις ζωσι δια-487 μνημονεύονται, οί δε μαχράν τοις τόποις διεστώτες τοις πλείστον απέγουσιν ως πλησίον παρεστωσι δια τών γεγραμμένων δμιλούσι. ταζς τε κατά πόλεμον συνθήχαις έν έθνεσιν ή βασιλεύσι ποός διαμονήν των δμολογιών ή διὰ των γραμμάτων ἀσφάλεια 15 βεβαιοτάτην έχει πίστιν καθόλου δε τάς χαριεστάτας των φρονίμων άνδρων άποφάσεις καί θεων χρησμούς, έτι δε φιλοσοφίαν και πασαν παιδείαν μόνη τηρεί και τοις έπιγινομένοις άει παραδίδωσιν

3 είς ἄπαντα τὸν αἰῶνα. διὸ καὶ τοῦ μὲν ζῆν τὴν 20 φύσιν αἰτίαν ὑποληπτέον, τοῦ δὲ καλῶς ζῆν τὴν ἐκ τῶν γοαμμάτων συγκειμένην παιδείαν. ὅθεν ὡς μεγάλων τινῶν ἀγαθῶν ἀποστερουμένους τοὺς ἀγοαμμάτους διωρθώσατο τῆ νομοθεσία ταύτῃ καὶ δημοσίας ἐπιμελείας τε καὶ δαπάνης ήξίωσε, καὶ 25

4 τοσούτον ύπεφεβάλετο τούς πρότεφον νομοθετήσαντας δημοσίω μισθώ τούς νοσούντας των ίδιωτών ύπο ίατφών θεφαπεύεσθαι, ώσθ' οί μέν τα σώματα

3 $\gamma \dot{\alpha} \varrho$] dè Reiske 10 $\mu \dot{e} \nu$ add. Bek.

θεφαπείας ήξίωσαν, δ δε τας ψυχάς τας ύπ' άπαιδευσίας ένοχλουμένας έθεφάπευσε, κάκείνων μεν των ίατφων εύχόμεθα μηδέποτε χφείαν έχειν, τοις δε της παιδείας διδασκάλοις έπιθυμουμεν απαντα 5 τον χφόνον συνδιατφίβειν. άμφότεφα δε τα προειφη-14 μένα πολλοί των ποιητων δι' έμμέτφου ποιήματος μεμαφτυφήκασι. την μεν καχομιλίαν έν τοϊσδε,

> όστις δ' όμιλῶν ήδεται κακοῖς ἀνής, οὐπώποτ' ἠοώτησα, γινώσκων ὅτι

τοιουτός έστιν οίσπερ ήδεται ξυνών

10

20

τὸν δὲ περὶ τῆς μητουιᾶς τεθέντα ἐν τούτοις, τὸν νομοθέτην φασὶν Χαρώνδαν ἔν τινι νομοθεσία τά τ' ἄλλα καὶ ταυτὶ λέγειν ὁ παισὶν αύτοῦ μητρυιὰν ἐπεισάγων

15 μήτ' εὐδοχιμείτω μήτε μετεχέτω λόγου παοὰ τοῖς πολίταις, ὡς ἐπείσακτον χαχὸν κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος. εἰτ' ἐπέτυχες γάο, φησί, γήμας τὸ πρότερον, εὐημερῶν κατάπαυσον, εἰτ' οὐκ ἐπέτυχες,

μανικόν τὸ πεῖφαν δευτέφας λαβεῖν πάλιν. ταῖς γὰφ ἀληθείαις ὁ δἰς ἐν τοῖς αὐτοῖς πφάγμασιν ἁμαφτάνων ἄφφων ἂν δικαίως νομισθείη. καὶ Φι- 2 λήμονος τοῦ κωμφδιογφάφου γφάφοντος τοὺς πολλάκις ναυτιλλομένους καὶ εἰπόντος

5 ἀμφοτέφας δὲ τὰς προειφημένας ν. 7 καχομιλίαν (κ supra χ) Ρ, κακομιλίαν ν. 8 ὅστις om. PAFKM 9 οῦπωστ Ρ, οῦπω Α, οῦποτ F 10 τοιοῦτόν ἐστὶν (in marg. ἕκαστος) Ρ 13 τ'] τε cod. ταυτί Bentley, ταῦτα cod. 14 αὐτοῦ ΡΑ 15 εὐδοκιμείσθω cod., corr. Herwerden 20 πείφας v. 23 τοὺς] εἰς τοὺς Meineke (fragm. com. Gr. IV p. 61) νόμω τεθαύμακ' ούκ έπει πέπλευκέ τις, άλλ' ει πέπλευκε δίς,

τὸ παραπλήσιον ἄν τις ἀποφαίνοιτο μὴ θαυμάζειν εἴ τις γεγάμηκεν, ἀλλ' εἰ δἰς γεγάμηκε· κρεῖττον γὰρ εἶναι δἰς ἑαυτὸν θαλάττη παραβαλεῖν ἢ γυναικί.

3 μέγισται γὰρ καὶ χαλεπώταται στάσεις ἐν ταζς οἰκίαις γίνονται διὰ μητρυιὰς τέκνοις πρὸς πατέρας, καὶ διὰ ταῦτα πολλαὶ καὶ παράνομοι πράξεις ἐν τοῖς θεάτροις τραγῷδοῦνται.

15 Ό δ' οὖν Χαφώνδας καὶ ἕτερόν τινα νόμον 10 ἀποδοχῆς ἀξιούμενον ἔγραψε, τὸν περὶ τῆς τῶν ὀρφανῶν φυλακῆς. οὖτος δ' ἐξ ἐπιπολῆς μὲν θεωρούμενος οὐδὲν φαίνεται περιττὸν ἔχειν οὐδὲ ἀποδοχῆς ἄξιον, ἀναθεωρούμενος δὲ καὶ μετ' ἀκριβείας ἐξεταζόμενος μεγάλην ἕχει σπουδήν τε καὶ δόξαν. 15

2 έγραψε γὰρ τῶν μὲν ὀρφανικῶν χρημάτων ἐπιτροπεύειν τοὺς ἀγχιστεῖς τοὺς ἀπὸ πατρός, τρέφεσθαι δὲ τοὺς ὀρφανοὺς παρὰ τοῖς συγγενέσι τοῖς ἀπὸ μητρός. αὐτόθεν μὲν οὖν ὁ νόμος οὖτος οὐδὲν ὁρᾶται περιέχων σοφὸν ἢ περιττόν, ἐξεταζόμενος δὲ 20 κατὰ βάθους εὑρίσκεται δικαίως ἂν ἄξιος ἐπαίνων. ζητουμένης γὰρ τῆς αἰτίας δι' ἢν ἅλλοις μὲν τὴν οὐσίαν, ἑτέροις δὲ τὴν τῶν ὀρφανῶν τροφὴν ἐπίστευσεν, ἐκφαίνεταί τις ἐπίνοια τοῦ νομοθέτου περιττή.
3 οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ μητρὸς συγγενεῖς οὐ προσήκοντες 25 τῆ κληρονομία τῶν ὀρφανῶν οὐκ ἐπιβουλεύσουσιν,

1 νόμω] νῶ μου Palmier, οἴ μοι Wess., ὅμως Meineke, νοῶν f. τεθαύμακα cod. οὐκ ἐπεὶ] οὐκέτ εἰ Dind. πέπλευκέν τις P, πέπλευκεν v. 2 δἰς πέπλευκε cod., correxi 3 θαυμάζειν Dind., θαυμάσειν cod. 11 τῶν om. f 15 τε om. v. 19 οὖτος om. v. 21 βάθος v. ἐπαίνου v.

οί δ' από τοῦ πατρός οίκεῖοι ἐπιβουλεῦσαι μέν οὐ δύνανται διά τὸ μὴ πιστεύεσθαι τοῦ σώματος, τῆς δ' ούσίας είς έκείνους καθηκούσης, έαν οί δροανοί τελευτήσωσιν η διά νόσον ή τινα άλλην περίστασιν. 5 αχριβέστερον οίχονομήσουσι τα χρήματα, ως ίδίας τάς έκ τῆς τύγης έλπίδας έγοντες. ἕτερον δὲ έθηκε 16 νόμον κατά των λιπόντων την έν πολέμω τάξιν ή τό σύνολον μή άναλαβόντων τὰ ὅπλα ὑπέρ τῆς πατρίδος. των γάρ άλλων νομοθετων κατά των τοιού-10 των τεθειχότων θάνατον το πρόστιμον, ούτος προσέταξε τούς τοιούτους έν τη άγορα έφ' ήμέρας τρείς καθήσθαι έν έσθήσι γυναικείαις. δ δε νόμος ούτος 2 αμα μέν φιλανθρωπότερός έστι των παρά τοις άλλοις, αμα δε λεληθότως το μεγέθει της ατιμίας 15 αποτρέπει τούς δμοίους τούτοις της ανανδρίας. χρεϊττον γάρ έστιν άποθανειν ή τοιαύτης ύβρεως έν τη πατρίδι πειραθήναι αμα δε και τούς άμαρτάνοντας ούκ ήφάνισεν, άλλὰ τη πόλει πρός τὰς πολεμικάς χρείας έτήρησε, διορθωσομένους τη διά 20 τῆς ὕβρεως χολάσει χαὶ σπεύδοντας έτέροις άνδραγαθήμασιν έξαλεϊψαι την προγεγενημένην αίσχύνην.

Διὰ δὲ τῆς ἀποτομίας τῶν νόμων διέσωσε τοὺς 3 νόμους δ νομοθέτης. προσέταξε γὰρ ἐκ παντὸς τρόπου πείθεσθαι τῷ νόμῷ, κἂν ἦ παντελῶς κακῶς 25 γεγραμμένος· διορθοῦν δὲ συνεχώρησε τὸν χρείαν ἔχοντα διορθώσεως. τὸ μὲν γὰρ ἡττᾶσθαι ὑπὸ νο- 4 μοθέτου καλὸν εἶναι ὑπελάμβανε, τὸ δὲ ὑπὸ ἰδιώτου

2 τὸ σῶμα Reiske, τὰ σώματα Cobet 7 λειπόντων P 19 διορθωσαμένους P 20 σπεύδοντας PAFL, σπεύσοντας cet. 24 η] μη P, ηι in mg. P¹ 27 ὑπέλαβε L, συνέλαβε A, συνυπελάμβανεν P, συνυπέλαβε FJK παντελώς άτοπον, καὶ εἰ ἐπὶ τῷ συμφέροντι γίνεται. καὶ μάλιστα διὰ τοῦ τοιούτου τρόπου τοὺς ἐν τοῖς 489 δικαστηρίοις τῶν παρανενομηκότων προφάσεις καὶ διανοίας ἀντὶ τῶν ῥητῶν εἰσάγοντας ἐκώλυσε ταῖς ἰδίαις εὑρησιλογίαις καταλύειν τὴν τῶν νόμων ὑπερ- 5

- 5 οχήν διὸ καί τινας τῶν τοιαύτας κατηγορίας πεποιημένων πρός τοὺς δικαστὰς τοὺς δικάζοντας περί τῆς τῶν παρανενομηκότων τιμωρίας εἰπεῖν ὅτι σώζειν
- 17 άναγκαζον η τον νόμον η τον άνδρα. τον δ' ουν Χαρώνδαν φασί παραδοξότατον νενομυθετηκέναι 10 περί της διορθώσεως των νόμων. όρωντα γαρ αυτόν έν ταζς πλείσταις πόλεσι δια το πληθος των έπιχειρούντων έπανορθοῦν τοὺς νόμους λυμαινομένους μεν τας προυπαρχούσας νομοθεσίας, εἰς στάσεις δὲ τὰ πλήθη προαγομένους, ἰδιόν τι καί παντελως 15
- 2 έξηλλαγμένον νομοθετῆσαι. προσέταξε γὰρ τὸν βουλόμενον διορθῶσαί τινα νόμον, ὅταν ποιῆται τὴν περὶ τῆς διορθώσεως συμβουλίαν, τὸν ἑαυτοῦ τράχηλον εἰς βρόχον ἐντιθέναι, καὶ μένειν ἄχρι ἂν ὅτου τὴν κρίσιν ὁ δῆμος περὶ τοῦ διορθουμένου 20 νόμου ποιήσηται, κἂν μὲν ἡ ἐκκλησία προσδέξηται τὸν ὕστερον γραφόμενον, ἀπολύεσθαι τὸν εἰσηγησάμενον, ἐὰν δὲ ἄκυρον ποιήσηται τὴν διόρθωσιν, παραχρῆμα θνήσκειν ὑπὸ τοῦ βρόχου σφιγγόμενον. 3 τοιαύτης δὲ κατὰ τὴν διόρθωσιν τῆς νομοθεσίας 25

2 διὰ add. Steph. τοὺς] τὰς aF 5 εὐǫησιλογίας PAH, εὐǫεσιλογίας cet. 6 καί τινος τῶν — δικαστὰς σχελιάζοντος περὶ — τιμωρίας εἶπεν Madvig 9 δ' οὖν] γοῦν v. 10 φησὶ PA 11 ὑρώντων P 12 διὰ del. Dind. 15 προσαγομένους cod., corr. Dind. 16 ἐνομοθέτησε cod., corr. Steph. 20 διορθωμένου PA ούσης, καί τοῦ φόβου τοὺς νεωτέρους νομοθέτας κολάζοντος, οὐδεὶς ἐτόλμα περὶ νόμων διορθώσεως φωνὴν προϊεσθαι· ἐν παντὶ δὲ τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῷ παρὰ τοῖς Θουρίοις τρεῖς οἰ πάντες ἰστοροῦνται ⁵ διορθωθῆναι διά τινας ἀναγκαίας περιστάσεις [ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τῆς διορθώσεως συμβουλίαν παραγενέσθαι]. νόμου γὰρ ὅντος, ἐάν τίς τινος ὀφθαλμὸν 4 ἐκκόψη, ἀντεκκόπτεσθαι τὸν ἐκείνου, ἑτερόφθαλμός τις ἐκκοπεἰς τὸν ὀφθαλμὸν καὶ στερηθεἰς ὅλης τῆς ¹⁰ ὁράσεως τῷ τὸν ἕνα ἀντεκκεκόφθαι τὸν δράσαντα ἔλαττον ὑπέλαβε πρόστιμον ἐκτίσαι· τυφλώσαντα γὰρ ἕνα τῶν πολιτῶν, εἰ τὸ κατὰ νόμον πρόστιμον ὁ πράξας ὑπομένοι, μὴ τετευχέναι τῆς ἴσης συμφορᾶς· δίκαιον οὖν εἶναι τὸν ἑτερόφθαλμον τὴν ὅρασιν ¹⁵ ἀφελόμενον ἀμφοτέρους ἐκκόπτεσθαι τοὺς ὀφθαλ-

μούς, εί μέλλει την ίσην ἀναδέχεσθαι τιμωρίαν. διὸ 5 καὶ περιαλγη γενόμενον τὸν ἑτερόφθαλμον ἀποτολμησαι λόγον ἐν ἐκκλησία διαθέσθαι περὶ τῆς ἰδίας συμφορᾶς, ἅμα μὲν τοῖς πολίταις ἀποδυρόμενον την
²⁰ ἰδίαν ἀτυχίαν, ἅμα δὲ συμβουλεύοντα τοῖς πλήθεσι διορθώσασθαι τὸν νόμον τέλος δὲ δόντα τὸν τράχηλον εἰς βρόχον καὶ ἐπιτυχόντα τῆ συμβουλία, ἀκυρῶσαι μὲν τὸν ὑπάρχοντα νόμον, βεβαιῶσαι δὲ τὸν

2 xolážovtos] xolvovtos Wurm 4 ίστοροῦνται Wurm(XI 89, 8), εἰσηγοῦνται cod. 5 διορθωθῆναι (cf. p. 376, 2et 14) del. aut διορθωταί Reiske, εἰσηγηταί (= Wurm) λέγονται Madvig ἐπὶ – παραγενέσθαι delevi (p. 874, 18)6 συμβουλίαν] ἢ παραγενέσθαι P¹, sed litura deletum10 τῶ (= Reiske) τὸν μὲν ἕνα (= Cobet) ἀντεκκενόσθαι(= Madvig)] τὸ μὲν ἀντεκιούψαι cod. δράσαντα PA; δ'add. cet. 11 ἐκτίσειν Madvig, del. Wess. 16 μέλλοι A22 και om. v. διοφθωθέντα, καί διαφυγείν τον τοῦ βρόχου θάνα-18τον. δεύτερος δὲ διωρθώθη νόμος ὁ διδοὺς έξου-490 σίαν τῆ γυναικί ἀπολύειν τον ἄνδρα καί συνοικείν φ ἀν βούληται. τῶν γὰρ προβεβηκότων τῆ ἡλικία τις, ἔχων γυναϊκα νεωτέραν και καταλειφθείς, συν-5 εβούλευε τοις Θουρίοις διορθῶσαι τον νόμον καί προσγράψαι τὴν καταλιποῦσαν ἄνδρα συνοικείν φ ἀν βούληται μὴ νεωτέρω τοῦ προτέρου· ὁμοίως δὲ κῶν ἀνὴρ ἐκβάλη γυναϊκα, μὴ γαμειν ἄλλην νεω-2 τέραν ταύτης τῆς ἐκβληθείσης. εὐστοχήσας δ' ἐν 10 τῆ συμβουλία και ἀχυρώσας τον πρότερον νόμον διέφυγε [μὲν] τον ἐκ τοῦ βρόχου κίνδυνον· τῆς δὲ γυναικός κωλυθείσης νεωτέρω συνοικῆσαι, πάλιν 3 ἔγημε τον ἀπολυθέντα. τρίτος δὲ νόμος διωρθώθη

- δ περί των αποπουεντα. υπιος σε νομος σταφοιου η δ περί των έπικλήρων, δ καί παρά Σόλωνι κείμενος. 15 έκέλευε γάρ τη έπικλήρω ἐπιδικάζεσθαι τον ἕγγιστα γένους, ώσαύτως δε καί την ἐπίκληρον ἐπιδικάζεσθαι τῷ ἀγχιστεῖ, ῷ ἦν ἀνάγκη συνοικεῖν ἢ πεντακοσίας ἐκτῖσαι δραγμάς εἰς προικός λόγον τη πε-
- 4 νιχρῷ ἐπικλήρῷ. ὀρφανὴ γάρ τις εὐγενὴς ἐπίκλη- 20 ρος, ἀπορουμένη παντελῶς τῶν κατὰ τὸν βίον καὶ διὰ τὴν πενίαν οὐ δυναμένη συνοικῆσαι, κατέφυγεν ἐπὶ τὸν δῆμον, καὶ μετὰ δακρύων ἐκθεμένη τὴν ἑαυτῆς ἐρημίαν τε καὶ καταφρόνησιν, πρὸς δὲ τούτοις ὑπογραψαμένη τὴν διόρθωσιν τοῦ νόμου, ῶστε 25

1 διαφυγείν P (διὰ τὸ φυγείν P¹), διὰ τοῦτο φυγείν v. τὸν ἀπὸ Reiske 10 αὐτῆς Α τῆς ἐκβληθείσης del. Hert. 12 μὲν οm. P 16 τῆ P¹, τῶ P² τὸν] τῶ* (eraso v) P 17 τῆ* ἐπικλήφω* (bis eraso v) P 18 $\mathring{\wp}$] ὄν Hert. 19 πενηχφῶ P 21 τῶν add. Dind. 23 καί vel 377, 3 δὲ del. Reiske 25 ὑπογφαψαμένης P

άντί τῆς ἐπτίσεως τῶν πενταχοσίων δραχμῶν γράψαι συνοιχείν κατ' ἀνάγκην τὸν ἄγχιστα γένους τῆ ἐπιδικασθείσῃ ἐπικλήρῷ· τοῦ δὲ δήμου διὰ τὸν ἔλεον ψηφισαμένου διορθῶσαι τὸν νόμον, ἡ μὲν ὀρφανὴ 5 τὸν ἐκ τοῦ βρόχου κίνδυνον ἐξέφυγεν, ὁ δ' ἀγχιστεὺς πλούσιος ἂν ἠναγκάσθη γῆμαι γυναϊκα πενιχρὰν ἐπίκληφον ἄνευ προιχός.

Λείπεται δ' ήμιν είπειν ύπερ της τοῦ Χαφών-19 δου τελευτης, καθ' ήν ίδιόν τι και παράδοξον αὐτῷ 10 συνέβη. ἐπι γὰο την χώραν ἐξιών μετὰ ξιφιδίου διὰ τοὺς ληστάς, και κατὰ την ἐπάνοδον ἐκκλησίας συνεστώσης και ταραχης ἐν τοῖς πλήθεσι, προσέστη πολυπραγμονῶν τὰ κατὰ την στάσιν. νενομοθετη- 2 κὼς δ' ἦν μηδένα μεθ' ὅπλου ἐκκλησιάζειν, και ἐπι-15 λαθόμενος ὅτι τὸ ξίφος παρέζωσται, παρέδωκεν ἐχθροῖς τισιν ἀφορμην κατηγορίας. ὧν ἑνὸς εἰπόντος 491 Καταλέλυκας τὸν ίδιον νόμον, Μὰ Δι', εἶπεν, ἀλλὰ κύριον ποιήσω· και σπασάμενος τὸ ξιφίδιον ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. ἕνιοι δὲ τῶν συγγραφέων την πρᾶξιν 20 ταύτην περιτιθέασι Διοκλεϊ τῷ Συρακοσίων νομοθέτη.

Ημεῖς δὲ ἀρχούντως τὰ περί Χαρώνδαν τὸν νο- 3 μοθέτην διεληλυθότες βραχέα βουλόμεθα καὶ περί Ζαλεύχου τοῦ νομοθέτου διελθεῖν διά τε τὴν δμοίαν
25 προαίρεσιν τοῦ βίου καὶ τὸ γεγονέναι τοὺς ἄνδρας ἐν πόλεσιν ἀστυγείτοσιν. Ζάλευχος τοίνυν ἦν τὸ 20 γένος ἐκ τῆς Ἰταλίας Λοχρός, ἀνὴρ εὐγενὴς καὶ κατὰ παιδείαν τεθαυμασμένος, μαθητὴς δὲ Πυθα-

6 πενηχράν P 12 προέστη ∇ . 17 είπεν Steph., είπειν cod.

γόρου τοῦ φιλοσόφου. οὖτος πολλῆς ἀποδοχῆς τυγγάνων έν τη πατρίδι νομοθέτης ήρέθη, και καταβαλόμενος έξ άρχης καινήν νομοθεσίαν ήρξατο πρώτον 2 περί των έπουρανίων θεών. εύθύς νάρ έν τω προοιμίω της όλης νομοθεσίας έφη δείν τούς κατοικούν- 5 τας έν τη πόλει πάντων πρωτον ύπολαβειν καλ πεπεϊσθαι θεούς είναι, και ταις διανοίαις έπισκοποῦντας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν διακόσμησιν καὶ τάξιν κρίνειν ού τύχης ούδ' άνθρώπων είναι ταῦτα κατασκευάσματα, σέβεσθαί τε τούς θεούς, ώς πάντων 10 των έν τω βίω καλων και άγαθων αίτίους όντας τοις άνθρώποις, έγειν δε και την ψυγην καθαράν πάσης κακίας, ώς των θεων ού γαιρόντων ταϊς των πονηρών θυσίαις τε καί δαπάναις, άλλά ταις τών άγαθῶν ἀνδρῶν δικαίαις τε καί καλαζς ἐπιτηδεύσεσι. 15 3 διά δε τοῦ προοιμίου προκαλεσάμενος τοὺς πολίτας

3 δια σε του προοιμιου προχαλεσαμενος τους πολιτας είς εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, ἐπέζευξε προστάττων μηδένα τῶν πολιτῶν ἐχθρον ἀκατάλλακτον ἔχειν, ἀλλ' οὕτω τὴν ἔχθραν ἀναλαμβάνειν ὡς ήξοντα πάλιν εἰς σύλλυσιν καὶ φιλίαν· τὸν δὲ παρὰ ταῦτα 20 ποιοῦντα διαλαμβάνεσθαι παρὰ τοῖς πολίταις ἀνήμερον καὶ ἄγριον τὴν ψυχήν. τοὺς δὲ ἄρχοντας παρεκελεύετο μὴ εἶναι αὐθάδεις μηδὲ ὑπερηφάνους, μηδὲ κρίνειν πρὸς ἔχθραν ἢ φιλίαν. ἐν δὲ τοῖς κατὰ μέρος νομοθετήμασι πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσ- 25 21 εξεῦρε μάλα σοφῶς καὶ περιττῶς. τῶν γὰρ ἄλλων

7 ἐπισκοπεῖν cod., corr. Steph. ex Stob. flor. 44, 20 9 τύχης] δὲ add. Reiske ταῦτα Dind., ταῦτα τὰ cod. 17 ἐπέζευξε] ἐπέζησεν Ρ² 20 παφὰ ταῦτα Ρ, παφ² αὐτὰ ν. 25 νομοθετήσας cod., corr. Steph. 26 σοφῶς F¹, σαφῶς cet. άπάντων άμαρτανουσών γυναιχών ἀργυριχάς ζημίας τεταχότων ούτος φιλοτέχνω προστίμω τὰς ἀκολασίας 492 αὐτῶν διωρθώσατο. ἔγραψε γὰρ οὕτω· γυναιχὶ ἐλευθέρα μὴ πλείω ἀκολουθεῖν μιᾶς θεραπαινίδος, 5 ἐὰν μὴ μεθύῃ, μηδὲ ἐξιέναι νυχτὸς ἐκ τῆς πόλεως εἰ μὴ μοιχευομένην, μηδὲ περιτίθεσθαι χρυσία μηδὲ ἐσθῆτα παρυφασμένην, ἐὰν μὴ ἑταίρα ἦ, μηδὲ τὸν ἄνδρα φορεῖν δαχτύλιον ὑπόχρυσον μηδὲ ἰμάτιον ἰσομιλήσιον, ἐὰν μὴ ἑταιρεύηται ἢ μοιχεύηται. διὸ 2 10 καὶ δαδίως ταῖς τῶν προστίμων αἰσχραῖς ὑπεξαιρέσεσιν ἀπέτρεψε τῆς βλαβερᾶς τρυφῆς καὶ ἀκολασίας τῶν ἐπιτηδευμάτων· οὐδεἰς γὰρ ἐβούλετο τὴν αἰσχρὰν ἀκολασίαν ὁμολογήσας καταγέλαστος ἐν τοῖς πολίταις εἶναι. πολλὰ δὲ καὶ ἅλλα τῶν συμβολαίων 8 15 καὶ τῶν ἅλλων τῶν κατὰ τὸν βίον ἀμφισβητουμέ-

- 15 και των ακκών των κατά του ριου αμφιορητουμε νων καλώς ένομοθέτησε, περί ων ήμιν μακοόν αν είη γράφειν καί τῆς ύποκειμένης ίστορίας ἀνοίκειον διόπερ ἐπὶ τὰ συνεχῆ τοις προειρημένοις ἀναβιβάσομεν τὸν λόγον.
- 20 Ἐπ' ἄρχοντος γὰρ ᾿Αθήνησι Λυσιμαχίδου Ῥω-22 μαΐοι μὲν ὑπάτους κατέστησαν Τίτον Μενήνιον καὶ Πόπλιον Σήστιον Καπετωλίνον. ἐπὶ δὲ τούτων διαφεύγοντες τὸν ἐν τῆ στάσει κίνδυνον Συβαρίται περὶ

1 ἀπάντων] περί add. P² 2 φιλοτέχνως P 4 πλείον FJK 5 πόλεως] πύλης aut οἰκίας Reiske 6 μοιχευομένη P²A, μοιχευσομένην Cobet 7 παφυφαμμένην PAL ή έταξοα FJK, έταιξεύοιτο (ευοιτο in lit.) P², έταξοαν cet. 8 ἐπίχουσον Cobet 10 ὑφεξαιφέσεσιν PAF 11 ἀπέστζεψε cod., corr. Dind. 18 ἀκολασίαν Reiske, κόλασιν cod., πρόφασιν Gomperz 15 ἀμφισβητούντων cod., corr. Steph. 21 μεηνήνιον P, μεσηνήνιον A 22 διαφυγόντες Eich., οἰ διαφυγόντες Hert. τόν Τράευτα ποταμόν κατφκησαν. και χρόνου μέν τινα διέμειναν, έπειθ' ύπό Βρεττίων έκβληθέντες

- 2 άνηρέθησαν. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα 'Αθηναΐοι τὴν Εὕβοιαν ἀνακτησάμενοι καὶ τοὺς Ἐστιαιεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλόντες ἰδίαν ἀποικίαν εἰς αὐτὴν ἐξέ- 5 πεμψαν Περικλέους στρατηγοῦντος, χιλίους δὲ οἰκήτορας ἐκπέμψαντες τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεκληρούχησαν.
- 23 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Πραξιτέλους όλυμπιὰς μὲν ἤχθη τετάρτη πρὸς ταϊς ὀγδοήποντα, καθ' 10 ἢν ἐνίπα στάδιον Κρίσων Ἱμεραῖος, ἐν δὲ τῆ Ῥώμῃ δέπα ἄνδρες κατεστάθησαν νομογράφοι, Πόπλιος Κλώδιος Ῥηγιλλανός, Τίτος Μινύπιος, Σπόριος Οὐετούριος, Γάιος Ἰούλιος, [Γάιος] Σουλπίπιος, Πόπλιος Σήστιος, Ῥωμύλος, Σπόριος Ποστούμιος Καλ- 15
- 2 βίνιος. οὖτοι τοὺς νόμους συνετέλεσαν. ἐπὶ δὲ τούτων Θούφιοι μὲν διαπολεμοῦντες πρὸς Ταφαντίνους τὰς ἀλλήλων χώφας ἐπόφθουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολλὰς μὲν μικρὰς μάχας 493 καὶ ἀκροβολισμοὺς ἐποιήσαντο, ἀξιόλογον δὲ πρᾶξιν 20 οὐδεμίαν συνετέλεσαν.
- 24 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Λυσανίου Ῥωμαϊοι πάλιν δέκα ἄνδρας νομοθέτας είλοντο, Ἄππιον Κλώδιον, Μάρκον Κορνήλιον, Λεύκιον Μινύκιον, Γάιον Σέργιον, Κόιντον Πόπλιον, Μάνιον Ῥαβο- 25

13 'Phyilavós A(F)K Mirovínios v.; Genucius fasti $\Sigma \pi \delta \rho \iota og$ om. A 14 Γάιος om. PA; Publius Liv. 3, 33 16 róμους] où add. Madvig 17 Ταφαντίνους P, Λεοντίrous A, Άκραγαντίνους HL, Οὐεντίνους FJKM 19 καί ante ποllàs del. Wurm 24 Μινούκιον v. 25 Πόπλιον] Poetilius Liv. 3, 35 et Dion. Hal. 11, 23 Μάνιαν] μαίνιον P

λήιον, Σπόριον Ούετούριον. ούτοι δε τούς νόμους 2 ούκ ήδυνήθησαν συντελέσαι. είς δ' έξ αύτων έρασθείς εύγενοῦς παρθένου πενιχρᾶς, τὸ μέν πρῶτον γρήμασι διαφθείραι την κόρην έπεβάλετο, ώς δ' ού 5 προσείγεν αύτῶ, ἐπαπέστειλε συχοφάντην ἐπ' αὐτήν, προστάξας άγειν είς δουλείαν. τοῦ δὲ συποφάντου 3 φήσαντος ίδίαν αύτοῦ είναι δούλην και πρός τὸν άρχοντα καταστήσαντος [δουλαγωγείν], προσαγαγών κατηγόρησεν ώς δούλης. τοῦ δὲ διακούσαντος 10 the nathyopias nai the norm syneloidartos, $i\pi i$ λαβόμενος δ συχοφάντης απηγεν ως ίδίαν δούλην. δ δε πατήρ της παρθένου παρών και δεινοπαθών, 4 ώς ούδείς αύτῷ προσείχε, παραπορευόμενος κατά τύχην παρά κρεοπώλιον, άρπάσας την παρακειμένην 15 έπι της σανίδος χοπίδα, ταύτη πατάξας την θυγατέρα απέκτεινεν, ίνα μή τῆς ὕβρεως λάβη πείραν, αύτος δ' έκ της πόλεως έκπηδήσας απηλθε ποος το στρατόπεδον τὸ ἐν τῷ Ἀλγίδφ καλουμένω τότε. ύπάρχον. καταφυγών δε έπι το πληθος και μετά 5 20 δακούων την κατ' αὐτὸν συμφοράν ἀπαγγείλας, απαντας ήγαγεν είς έλεον καί πολλήν συμπάθειαν. πάντων δ' έπιβοηθεῖν τοῖς ήτυχηχόσιν δρμησάντων, μετά των δπλων νυπτός είς την Ρώμην είσέπεσον. ούτοι μέν ούν κατελάβοντο λόφον τον όνομαζόμενον

2 ούκ om. A 3 πενηχοᾶς P¹ 4 δ' ού] οὐδεἰς PAL (cf. v. 18) 5 αὐτῷ ποοσεῖχεν PAL, ποοσεῖχεν ἐκείνη τούτῷ cet. συκοφάντας v. 6 ἄγειν εἰς δουλείαν] i. θ. δουλαγωγεῖν (v. 8) 8 κατατείναντος Hert. δουλαγωγουμένην Wurn, delevi (v. 6) 10 τῆς κατηγορίας PA, τὴν κατηγο ρίαν cet. 11 ἀπήγαγεν v. 14 παρὰ om. Peiresc. κρεωπόλιον v. 18 Άλγίδω] λαγαδίω cod., λαγωδίω Peir., corr. interpres 20 καθ' ἀὐτὸν Eich. 21 εἰς ἕλεον ἥγαγε v. 25 Αυτεντίνον. αμα δ' ήμέρα γνωσθείσης της των στρατιωτών μισοπονηρίας οι μέν δέχα νομογράφοι βοηθούντες τω συνάργοντι συνήγον πολλούς των νέων, ως διὰ τῶν ὅπλων χριθησόμενοι· μενάλης δ' έμπεσούσης φιλοτιμίας οί γαριέστατοι των πολιτών, 5 προορώμενοι το μέγεθος τοῦ χινδύνου, διεπρεσβεύ-494 σαντο ποός άμφοτέρους περί συλλύσεως, καί μετά πολλής σπουδής έδέοντο λήξαι τής στάσεως καί μή 2 περιβαλεϊν την πατρίδα μενάλαις συμφοραζς, τέλος δέ πεισθέντων άπάντων δμολογίας έθεντο πρός 10 άλλήλους, ώστε δέκα αίρεισθαι δημάργους μεγίστας έγοντας έξουσίας των κατά την πόλιν άργόντων, και τούτους ύπάρχειν οίονει φύλακας της των πολιτων έλευθερίας. των δε κατ' ένιαυτον γινομένων ύπάτων τον μέν ένα έκ των πατρικίων αίρεισθαι, 15 καί τον ένα πάντως άπο του πλήθους καθίστασθαι. έξουσίας ούσης τῷ δήμω καὶ ἀμφοτέρους τοὺς ὑπά-3 τους έχ τοῦ πλήθους αίρεῖσθαι. τοῦτο δ' ἔπραξαν ταπεινωσαι σπεύδοντες την των πατρικίων ύπερογήν. οί γάρ άνδρες ούτοι διά τε την εύγένειαν καί 20 τὸ μέγεθος τῆς ἐκ τῶν προγόνων αὐτοῖς παρακολουθούσης δόξης ωσεί τινες χύριοι της πόλεως ύπηρχον. έν δε ταις δμολογίαις προσέκειτο τοις άρξασι δημάργοις τον ένιαυτόν, άντικαθιστάναι πάλιν δημάργους τούς ίσους ή τοῦτο μή πράξαντας ζῶν-25 τας κατακαυθήναι· έαν δε οι δήμαρχοι μη συμφωνῶσι πρός ἀλλήλους, κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον

4 δ' έμπεσούσης Rhod., δὲ πεσούσης cod. 12 τὴν om. v. 17 ἀμφοτέρους τοὺς om. P 21 τῶν om. v. 27 κύριον εἶναι τὸ Madvig κείμενον μη κωλύεσθαι. την μεν οὖν ἐν Ῥώμη στάσιν τοιαύτης συλλύσεως τυχεῖν συνέβη.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Διφίλου 'Ρωμαζοι26 κατέστησαν ὑπάτους Κάγκον Όράτιον και Λεύκιον
Οὐαλέριον Τούρπινον. ἐπι δὲ τούτων, ἐν τῆ 'Ρώμη τῆς νομοθεσίας διὰ τὴν στάσιν ἀσυντελέστου γενομένης, οι ὑπατοι συνετέλεσαν αὐτήν· τῶν γὰρ καλουμένων δώδεκα πινάκων οι μὲν δέκα συνετελέσθησαν, τοὺς δ' ὑπολειπομένους δύο ἀνέγραψαν οι
¹⁰ ὕπατοι. και τελεσθείσης τῆς ὑποκειμένης νομοθεσίας, ταύτην εἰς δώδεκα χαλκοῦς πίνακας χαράξαντες οι ὕπατοι προσήλωσαν τοῖς πρό τοῦ βουλευτηρίου τότε κειμένοις ἐμβόλοις. ἡ δὲ γραφεῖσα νομοθεσία, βραχέως και ἀπερίττως συγκειμένη, διέμεινε θαυ-

15 μαζομένη μέχοι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν. – Τούτων δὲ 2 πραττομένων τὰ πλεϊστα τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην έθνῶν ἐν ἡσυχία ὑπῆρχε, πάντων σχεδὸν εἰρήνην ἀγόντων. οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι διττὰς συνθήκας εἰχον πρὸς τοὺς Ἐλληνας, τὰς μὲν πρὸς 'Αθηναίους καὶ
20 τοὺς συμμάχους αὐτῶν, ἐν αἶς ἦσαν αἱ κατὰ τὴν 'Ασίαν Ἑλληνίδες πόλεις αὐτόνομοι, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὕστερον ἐγράφησαν, ἐν αἶς τοὐναντίον ἦν γεγραμμένον ὑπηκόους εἶναι τοῖς Πέρσαις
495 τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν Ἑλληνίδας πόλεις. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ 3 κατὰ τὴν Σικελίαν τῶν 'Αθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμον

1 κωλυέσθων conicio 4 κάγκων ώράτιον Ρ, Μ. Horatius Liv. 3, 55 18 άγόντων] έχόντων Ρ 21 πόλεις Έλληνίδες Ρ χηδονίων μέν πεποιημένων συνθήχας ποός Γέλωνα, αὐτῶν δὲ τῶν κατὰ τὴν Σιχελίαν πόλεων Έλληνίδων τὴν ἡγεμονίαν Συραχοσίοις συγχεχωρηχυιῶν, καὶ τῶν 'Ακραγαντίνων μετὰ τὴν ἦτταν τὴν γενομένην πεοὶ τὸν Ἱμέραν ποταμὸν συλλελυμένων ποὸς 5

- 4 τούς Συρακοσίους. ήσύχαζε δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν Ίταλίαν ἔθνη καὶ Κελτικήν, ἔτι δ' Ἰβηρίαν καὶ τὴν ἄλλην σχεδὸν ἅπασαν οἰκουμένην. διόπερ πολεμικὴ μὲν καὶ ἀξία μνήμης πρᾶξις οὐδεμία συνετελέσθη κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, εἰρήνη δὲ μία συνετε- 10 λέσθη, καὶ πανηγύρεις καὶ ἀγῶνες καὶ θεῶν θυσίαι καὶ τἅλλα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν ἀνήκοντα παρὰ πᾶσιν ἐπεπόλαζεν.
- 27 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Τιμοχλέους Ῥωματοι μὲν κατέστησαν ὑπάτους Λαρίνον Ἐρμίνιον καὶ 15 Τίτον Στερτίνιον Στρούκτορα. ἐπὶ δὲ τούτων Σάμιοι μὲν πρὸς Μιλησίους περὶ Πριήνης ἀμφισβητήσαντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὑρῶντες δὲ τοὺς Ἀθηναίους ταῖς εὐνοίαις διαφέροντας πρὸς Μιλησίους, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῶν. οἱ δὲ Περικλέα προ- 20 χειρισάμενοι στρατηγὸν ἐξέπεμψαν ἐπὶ τοὺς Σαμίους
- 2 έχοντα τριήρεις τετταράχοντα. οὖτος δὲ πλεύσας ἐπί τε τὴν Σάμου* * παρεισελθών δὲ καὶ τῆς πόλεως ἐγκρατὴς γενόμενος κατέστησε δημοκρατίαν ἐν αὐτῆ. πραξάμενος δὲ παρὰ τῶν Σαμίων ὀγδοήκοντα τά- 25

3 συγκεχωρηκότων cod., corr. Wess. 10 κατὰ — συνετελέσθη om. L μία συνετελέσθη del. Dind. 11 πανήγυρις P 15 έρμίνιον P, έρμήνιον F 16 στρούκτογα P, στρούκτονα A, στρούκτωνα cet. 17 Πριήνης Canterus (ex Thuk. 1, 115), είζηνης cod. 23 τε del. Dind. δὲ om. v. 25 είσπραξάμενος (είς s. l. man. 2) P τάλαντα] καὶ πεντήκοντα ἅνδρας add. Wess. ex Thuk. 1, 115

λαντα, καί τούς ίσους δμήρους παίδας λαβών, τούτους μέν παρέδωκε τοις Απανίοις, αύτος δ' έν όλίγαις ήμέραις απαντα συντετελεκώς έπανήλθεν είς τὰς 'Αθήνας. ἐν δὲ τῆ Σάμφ στάσεως γενομένης, 3 5 καί των μέν αίρουμένων την δημοκρατίαν, των δέ βουλομένων την άριστοκρατίαν είναι, ταραγή πολλή την πόλιν έπειγε. των δ' έναντιουμένων τη δημοχρατία διαβάντων είς την 'Ασίαν καl πορευθέντων είς Σάρδεις πρός Πισσούθνην τόν των Περσων σα-10 τράπην περί βοηθείας, δ μέν Πισσούθνης έδωκεν αύτοις στρατιώτας έπτακοσίους, έλπίζων της Σάμου διά τούτου πυριεύσειν, οί δε Σάμιοι μετά των δοθέντων αύτοις στρατιωτών νυκτός πλεύσαντες είς την Σάμον έλαθόν τε [την πόλιν] παρεισελθόντες, 15 των πολιτων συνεργούντων, δαδίως τ' έχράτησαν τῆς Σάμου, καὶ τοὺς ἀντιπράττοντας αὐτοῖς ἐξέβαλον έχ της πόλεως. τους δ' δμήρους έχχλέψαντες έκ της Λήμνου καί τα κατά την Σάμον άσφαλισά-496 μενοι, φανερώς έαυτούς απέδειξαν πολεμίους τοις 20 Άθηναίοις. οί δε πάλιν Περικλέα προγειρισάμενοι 4 στρατηγόν έξέπεμψαν έπὶ τούς Σαμίους μετὰ νεῶν έξήποντα. μετὰ δὲ ταῦθ' δ μὲν Περιπλῆς ναυμαγήσας πούς έβδομήχοντα τριήρεις ένίχησε τούς Σαμίους, μεταπεμψάμενος δε παρά Χίων και Μυτιλη-25 ναίων ναῦς είκοσι πέντε μετὰ τούτων ἐπολιόρκησε

9 πισσούθνη PA 12 τούτων L 14 την πόλιν om. PA 15 τῶν π. συνεργούντων ΡΑ, συνεργ. τ. π. cet. τε κρα-τήσαντες (τες s. l. man. 2) Ρ αὐτῆς ἐκράτησαν (om. τῆς Σάμου) FK 16 καί del. Ρ² 21 στρατηγόν προχειρι-σάμενοι Ρ 22 ταῦδ² ὁ μὲν] τούτων Wurm 24 Μιτυλ. cod. 25 είκοσι πέντε Ρ, κẽ Α, πέντε καὶ είκοσι Wess. 25

DIODOBUS II.

5 την Σάμον. μετὰ δέ τινας ήμέρας Περικλης μεν καταλιπών μέρος της δυνάμεως έπι της πολιορκίας άνέζευζεν, άπαντήσων ταις Φοινίσσαις ναυσίν, άς

28 οί Πέρσαι τοις Σαμίοις ἦσαν ἀπεσταλκότες. οί δὲ Σάμιοι διὰ τὴν ἀνάζευξιν τοῦ Περικλέους νομίζον- 5 τες ἔχειν καιρόν ἐπιτήδειον εἰς ἐπίθεσιν ταις ἀπολελειμμέναις ναυσίν, ἐπέπλευσαν ἐπ' αὐτάς, καὶ νι-

2 κήσαντες τῆ ναυμαχία φρονήματος ἐπληφοῦντο. ὁ δὲ Περικλῆς ἀκούσας τὴν τῶν ἰδίων ἦτταν, εὐθὺς ὑπέστρεψε καὶ στόλον ἀξιόλογον ἤθροισε, βουλόμενος 10 εἰς τέλος συντρῦψαι τὸν τῶν ἐναντίων στόλον. ταχὺ δ' ἀποστειλάντων Ἀθηναίων μὲν ἑξήκοντα τριήρεις, Χίων δὲ καὶ Μυτιληναίων τριάκοντα, μεγάλην ἔχων δύναμιν συνεστήσατο τὴν πολιορκίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, συνεχεῖς ποιούμενος προσβολάς. 15

- 3 κατεσκεύασε δε και μηχανάς πρῶτος τῶν πρὸ αὐτοῦ τούς τε ὀνομαζομένους κριοὺς και χελώνας, 'Αρτέμωνος τοῦ Κλαζομενίου κατασκευάσαντος. ἐνεργῶς δε πολιορκήσας τὴν πόλιν και ταῖς μηχαναῖς καταβαλῶν τὰ τείχη κύριος ἐγένετο τῆς Σάμου. κολά- 20 σας δε τοὺς αἰτίους ἐπράξατο τοὺς Σαμίους τὰς εἰς τὴν πολιορκίαν γεγενημένας δαπάνας, τιμησάμενος
- 4 αὐτὰς ταλάντων διακοσίων. παρείλετο δὲ καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν καὶ τὰ τείχη κατέσκαψε, καὶ τὴν δημοκρατίαν καταστήσας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα. 25 ᾿Αθηναίοις δὲ καὶ Λακεδαιμονίοις μέχρι τούτων τῶν χρόνων αἱ τριακονταετεῖς σπονδαὶ διέμειναν

6 ἐπιτήδειον om. FJ 7 ἐπ' Hert., εἰς cod. 8 τῆς ναυμαχίας ⊽. 13 Μιτυλ. cod.

άσάλευτοι. καὶ ταῦτα μὲν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

Έπ' ἄργοντος δ' Άθήνησι Μυριγίδου Έωμαζοι 29 μέν κατέστησαν ύπάτους Λεύκιον Ιούλιον και Μάο-5 που Γεγάνιου, Ήλεῖοι δ' ήγαγου όλυμπιάδα πέμπτην ποδς ταις δνδοήχοντα, καθ' ην ένίκα Κρίσων Ίμεραΐος τὸ δεύτερον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν Δουκέτιος μέν δ γεγονώς των Σικελικών πόλεων ήγεμών την των Καλακτίνων πατρίδα κατέστησε, 10 καί πολλούς είς αὐτὴν οἰκίζων οἰκήτορας ἀντεποιήσατο μέν της των Σικελών ήγεμονίας, μεσολαβηθείς δε νόσω τον βίον κατέστρεψε. Συρακόσιοι δε πάσας 2 τάς των Σικελών πόλεις ύπηκόους ποιησάμενοι πλήν τῆς ὀνομαζομένης Τριναχίης, ἔννωσαν ἐπὶ ταύτην 15 στρατεύειν. σφόδρα γάρ υπώπτευον τούς Τριναχίους 497 αντιλήψεσθαι της των όμοεθνων Σικελων ήγεμονίας. ή δὲ πόλις αῦτη πολλούς καὶ μεγάλους ἄνδρας είχεν, άει το πρωτεΐον έσχηχυϊα των Σιχελιχών πόλεων. ἦν γὰο ἡγεμόνων ἡ πόλις αῦτη πλήρης 20 μέγα φρονούντων έπ' άνδρεία. διό και πάσας τας 3 δυνάμεις άθροίσαντες έκ των Συρακουσων και των συμμάγων πόλεων έστράτευσαν έπ' αὐτήν. οί δε Τρινάκιοι συμμάχων μέν ήσαν ξοημοι διά το τάς άλλας πόλεις ύπακούειν Συρακοσίοις, μέγαν δ' 25 άγῶνα συνεστήσαντο. έκθύμως γάρ έγκαρτεροῦντες

3 μυριοχίδου Ρ 5 γεγάντιον ΑΗJΜ, γεγάντην Ρ, γιγάντιον cet. 6 καθ' ην Ρ. ἐν ή ν. 7 δεύτερον] τρίτον Wess. 9 Καλλατίνων cod., corr. Casaub. 14 Τρινακίης suspectum cf. p. 353, 19 18 Σικελών PAL 23 *διὰ τὸ] διὰ δὲ cod. 24 *ὑπακούειν sive εἶναι ὑπηκόους] αῦ ὑπήκουον cod. δ' add. Reiske et Madvig τοις δεινοίς και πολλούς άνελόντες, ήρωικως μαχό-

- 4 μενοι πάντες κατέστρεψαν τον βίον. όμοίως δε και των πρεσβυτέρων οι πλείους έαυτους έκ τοῦ ζῆν μετέστησαν, οὐχ ὑπομείναντες τὰς ἐκ τῆς ἁλώσεως ὕβρεις. οι δε Συρακόσιοι τους πρότερον ἀηττήτους 5 γεγονότας νικήσαντες ἐπιφανῶς, τὴν μεν πόλιν ἐξανδραποδισάμενοι κατέσκαψαν, τών δε λαφύρων τὰ κράτιστα ἀπέστειλαν εἰς Δελφούς χαριστήρια τῷ δεῷ.
- 30 Έπ' ἄφχοντος δ' Άθήνησι Γλαυκίδου 'Ρωμαίοι 10 κατέστησαν ύπάτους Τίτον Κοίντιον και Άγφίππαν Φούφιον. έπι δε τούτων Συφακόσιοι δια τας πφοειφημένας εύημεφίας έκατον μεν τφιήφεις έναυπηγήσαντο, τον δε των ίππέων άφιθμον έποίησαν διπλάσιον έπεμελήθησαν δε και της πεξης δυνάμεως, 15 και χφημάτων παφασκευας έποιοῦντο, φόφους άδφοτέφους τοις ύποτεταγμένοις Σικελοις έπιτιθέντες. ταῦτα δ' ἕπραττον διανοούμενοι πασαν Σικελίαν έκ
 - 2 τοῦ κατ' ὀλίγον κατακτήσασθαι. ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις κατὰ τὴν Ἑλλάδα συνέβη τὸν Κοριν- 20 θιακὸν κληθέντα πόλεμον ἀρχὴν λαβεῖν διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. Ἐπιδάμνιοι κατοικοῦντες περί τὸν ᾿Αδρίαν, ἅποικοι δ' ὑπάρχοντες Κερκυραίων καὶ Κορινθίων, ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους. τῆς δ' ἐπικρατούσης μερίδος φυγαδευούσης πολλοὺς τῶν ἀν- 25 τιπραττόντων, οί φυγάδες ἀθροισθέντες καὶ παραλαβόντες τοὺς Ἰλλυριοὺς ἔπλευσαν κοινῆ μετ' αὐτῶν

11 Κόιντον ν. Άγρίπαν ΑΓ 12 φρούριου ΡΑΓΜ 13 μεν om. Ρ 22 περί Hert., έπι cod. 27 έπιευσαν τοὺς Ίλιυριούς ν.

έπι την Έπίδαμνον. στρατευσάντων δε των βαρ-3 βάρων πολλη δυνάμει, και την μέν χώραν κατασχόντων, την δε πόλιν πολιορκούντων, οί μεν Έπιδάμνιοι, καθ' έαυτούς ούκ όντες αξιόμαχοι, πρέσβεις 5 έπεμψαν είς Κέρχυραν, άξιοῦντες τοὺς Κερχυραίους συγγενεϊς όντας βοηθήσαι. ού προσεγόντων δ' αύτῶν, έποεσβεύσαντο πρός Κορινθίους περί συμμαγίας, καί μόνην έκείνην έποιήσαντο μητρόπολιν. αμα δε καί συνοίκους ήτοῦντο. οί δὲ Κορίνθιοι τοὺς μὲν Ἐπι- 4 10 δαμνίους έλεοῦντες, τοὺς δὲ Κερχυραίους μισοῦντες διὰ τὸ μόνους τῶν ἀποίχων μὴ πέμπειν τὰ χατειθισμένα ίερεια τη μητροπόλει, έχριναν βοηθείν τοις 498'Επιδαμνίοις. διόπεο αποίχους τε έξέπεμψαν είς την Έπίδαμνον καί στρατιώτας ίκανούς φρουρησαι την 15 πόλιν. έπι δε τούτοις οί Κερχυραΐοι παροξυνθέντες 5 άπέστειλαν πεντήχοντα τριήρεις καί στρατηγόν έπ' αύτῶν. οὖτος δὲ προσπλεύσας τῆ πόλει προσέταττε τούς μέν φυγάδας καταδέχεσθαι έπι δέ τούς φρουοούς Κορινθίους πρέσβεις απέστειλαν αξιούντες δι-20 καστηρίω κριθηναι περί της αποικίας, μη πολέμω. των δε Κορινθίων ού προσεχόντων αύτοις, συγκατέβησαν είς πόλεμον άμφότεροι, καί ναυτικάς δυνάμεις άξιολόγους κατεσκεύαζον καί συμμάγους προσελαμβάνοντο. δ μέν οὖν Κορινθιαχός ἀνομασθείς 25 πόλεμος συνέστη διὰ τὰς προειρημένας αίτίας. 'Ρω- 6 μαΐοι δε ποός Ούολούσχους διαπολεμοῦντες το μέν

18 φρουροῦντας f καταδέχεσθαι] τοὺς δὲ φρουροὺς καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀποπέμπειν ἐπὶ δὲ τοὺς Κορινθίους πρέσβεις Hert. (ex Thuc. I 26) 19 πρέσβεις om. Α ἀπέστειλεν Eich. ἀξιοῦντας L 20 μὴ PAL, καὶ μὴ cet. 26 Οὐολούσκους Rhod. (Liv. III 66), βολόμνους PA, Οὐολούμνους cet.

πφῶτον ἀχοοβολισμοὺς καὶ μικρὰς μάχας συνετέλουν, μετὰ δὲ ταῦτα παφατάξει μεγάλη νικήσαντες τοὺς πλείους τῶν πολεμίων κατέκοψαν.

- 31 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Θεοδώφου Ῥωματοι μὲν κατέστησαν ὑπάτους Μάρκον Γενύκιον καὶ 5 ᾿Αγρίππαν Κούρτιον Χίλωνα. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ μὲν τὴν Ἰταλίαν τὸ ἔθνος τῶν Καμπανῶν συνέστη, καὶ ταύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τοῦ πλησίον κειμένου πεδίου. κατὰ δὲ τὴν Ἀσίαν οί τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου βασιλεύσαντες, ὀνομα- 10 σθέντες δὲ Ἀρχαιανακτίδαι, ἦρξαν ἔτη δύο πρὸς τοῖς τετταράκοντα διεδέξατο δὲ τὴν ἀρχὴν Σπάρτα-2 κος, καὶ ἦρξεν ἔτη ἑπτά. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα
- Κορίνθιοι πρός Κερχυραίους διαπολεμοῦντες καὶ παρασκευασάμενοι ναυτικὰς δυνάμεις, συνεστήσαντο 15 ναυμαχίαν. οι μέν οὖν Κορίνθιοι ἔχοντες ναῦς ἑβδομήκοντα καλῶς ἐξηρτυμένας, ἐπέπλευσαν τοῖς πολεμίοις· οι δὲ Κερχυραΐοι τριήρεσιν ὀγδοήκοντα ἀντιταχθέντες ἐνίκησαν τῆ ναυμαχία, καὶ τὴν Ἐπίδαμνον ἐκπολιορκήσαντες τοὺς μὲν ἅλλους αἰχμα- 20 λώτους ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ Κορινθίους δήσαντες 3 εἰς φυλακὴν παρέδοσαν. μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν οί

μέν Κορίνθιοι καταπλαγέντες κατέπλευσαν είς Πελοπόννησον, οί δε Κερκυραϊοι θαλαττοκρατοῦντες τῆς 499 κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους θαλάττης ἐπέπλεον τοῖς Ko- 25 ρινθίων συμμάχοις καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐπόρθουν.

5 ύπάτους κατέστησαν ν. Γενύκιον ΡΑ, Γενίκιον cet. 6 Άγρίπαν ΑΓΚ Κόρτιον ΡΑ 7 Καμπανῶν] καππάδων Α, καπάδων F, καππαδόκων P 9 κειμένου delere malim 11 Άρχεανακτίδαι ΑL 20 πολιορκήσαντες cod., corr. Dind. 23 είς P, είς τὴν v.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διελθόντος 'Αθήνησι 32 μεν ήρχεν Εύθυμένης, έν Ῥώμη δ' άντι των ύπάτων γιλίαργοι κατεστάθησαν τρεῖς, Αὖλος Σεμπρώνιος, Λεύπιος 'Ατίλιος, Τίτος Κόιντος. έπι δέ 5 τούτων Κορίνθιοι μέν ήττημένοι τη ναυμαγία ναυπηγήσασθαι στόλον άξιολογώτερον έκριναν. διόπερ 2 ύλην πολλήν παρασκευασάμενοι και ναυπηγούς έκ τῶν πόλεων μισθούμενοι μετὰ πολλης φιλοτιμίας κατεσκεύαζον τριήρεις και ὅπλα και βέλη παντο-10 δαπά. καί καθόλου πάσας τὰς είς τὸν πόλεμον παρασκευάς ήτοίμαζον, καί τάς μέν έκ καταβολής τριήοεις έναυπηγούντο, τὰς δὲ πεπονηκυίας έθεράπευον, άλλας δε παρά των συμμάγων μετεπέμποντο. τό 3 δε παραπλήσιον και των Κερχυραίων ποιούντων, 15 καί ταις φιλοτιμίαις ούκ απολιμπανομένων, φανεοδς ήν δ πόλεμος αύξησιν μεγάλην ληψόμενος. ἅμα δε τούτοις πραττομένοις Άθηναΐοι συνώκισαν Άμφίπολιν, καί των οίκητόρων ούς μέν έκ των πολιτων κατέλεξαν, ούς δ' έκ των σύνεγγυς φρουρίων. Έπ' ἄργοντος δ' Άθήνησι Λυσιμάγου Έρωμαζοι33 80 μέν ύπάτους κατέστησαν Τίτον Κοΐντιον και Μάοκον Γεγάνιον Μακερίνον, Ήλείοι δ' ήγαγον όλυμπιάδα ξατην ποός ταις δηδοήκοντα, καθ' ην ένίκα στάδιον Θεόπομπος Θετταλός. έπὶ δὲ τούτων Κεο-

25 κυραΐοι μέν πυνθανόμενοι τῶν παρασκευαζομένων έπ' αὐτοὺς δυνάμεων τὸ πληθος, ἀπέστειλαν πρός

4 'Δτίλιος] καὶ add. v. 12 πεπονημένας FJK 13 τὸ δὲ*] om. v., τὸ Ρ; παφαπλήσιον δὲ Steph. 20 Δυσιμάχου Wess., Ναυσιμάχου cod. 21 κοΐνκτιον Ρ, κόιντον v. 22 μακέφνον cod., Macerinus Liv. 4, 8 et Dion. Hal. 11, 63

- 2 'Αθηναίους πρέσβεις άξιοῦντες αὐτοῖς βοηθῆσαι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Κορινθίων ποιησάντων, καὶ συναχθείσης ἐκκλησίας, διήκουσε τῶν πρέσβεων ὁ δῆμος, καὶ ἐψηφίσατο συμμαχεῖν Κερκυραίοις. διὸ καὶ παραχρῆμα μὲν ἐξέπεμψαν τριήρεις κατηρτισμένας δέκα, s μετὰ δὲ ταῦτα πλείους ἐπηγγείλαντο πέμψειν, ἐὰν
- 3 ή χρεία. οἱ δὲ Κορίνθιοι τῆς τῶν 'Αθηναίων συμμαχίας ἀποτυχόντες, ἐνενήκοντα μὲν αὐτοὶ τριήρεις ἐπλήρωσαν, παρὰ δὲ τῶν συμμάχων ἑξήκοντα προσελάβοντο. ἔχοντες οὖν ναῦς κατηρτισμένας ἑκατὸν 10 πεντήχοντα, καὶ στρατηγοὺς ἑλόμενοι τοὺς χαριε-500 στάτους, ἀνήνθησαν ἐπὶ τὴν Κέρχυραν, κεχρικότες
- 4 διὰ τάχους ναυμαχήσαι. οἱ δὲ Κερχυραίοι πυνθανόμενοι τὸν τῶν πολεμίων στόλον μὴ μαχρὰν ἀπέχειν, ἀντανήχθησαν τριήρεσιν ἑκατὸν εἰκοσι σὸν 15 ταῖς τῶν Ἀθηναίων. γενομένης δὲ ναυμαχίας ἰσχυρᾶς, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεκράτουν οἱ Κορίνθιοι, μετὰ δὲ ταῦτα τῶν Ἀθηναίων ἐπιφανέντων ἄλλαις εἰκοσι ναυσίν, ἂς ἀπεστάλκεσαν ἐν τῆ δευτέρα συμμαχία, συνέβη νικήσαι τοὺς Κερχυραίους. τῆ δ' ὑστεραία 20 πάντων τῶν Κερχυραίων ἐπιπλευσάντων οὐκ ἀνήγθησαν οἱ Κορίνθιοι.
- 34 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Ἀντιοχίδου Ῥωμαίοι κατέστησαν ὑπάτους Μάρκον Φάβιον καὶ Πόστουμον Αἰβούτιον Οὕλεκον. ἐπὶ δὲ τούτων, Ἀθηναίων 25 μὲν συνηγωνισμένων τοῖς Κερκυραίοις καὶ τῆς κατὰ τὴν ναυμαχίαν νίκης αἰτίων γενομένων, χαλεπῶς

19 συμμαχία] ἐκκλησία Madvig 21 πάντων] πάλιν Dind. 23 Άντιοχίδου PAL, Άντιλοχίδου cet. 24 Πόστουμνον Α, Ποστούμιον cet.

είχου ποὸς αὐτοὺς οἱ Κορίνθιοι. διόπεο ἀμύνεσθαι 2 σπεύδοντες τοὺς 'Αθηναίους, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῶν πόλιν Ποτίδαιαν, οὖσαν ἑαυτῶν ἄποικον. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ Περδίκκας ὁ τῶν Μακεδόνων βασι-5 λεύς, ἀλλοτρίως διακείμενος ποὸς 'Αθηναίους, ἔπεισε τοὺς Χαλκιδείς ἀποστάντας 'Αθηναίων τὰς μὲν ἐπὶ θαλάττη πόλεις ἐκλιπεῖν, εἰς μίαν δὲ συνοικισθῆναι τὴν ὀνομαζομένην Όλυνθον. οἱ δ' 'Αθηναΐοι τὴν 3 ἀπόστασιν τῶν Ποτιδαιατῶν ἀκούσαντες ἐξέπεμψαν 10 τριάκοντα ναῦς καὶ προσέταξαν τήν τε χώραν τῶν ἀφεστηκότων λεηλατῆσαι καὶ τὴν πόλιν πορθῆσαι. οἱ δὲ πεμφθέντες καταπλεύσαντες εἰς τὴν Μακεδονίαν κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ δήμου, συνεστήσαντο πολιορκίαν τῆς Ποτιδαίας. ἕνθα δὴ τῶν Κορινθίων 4

15 βοηθησάντων τοῖς πολιορχουμένοις δισχιλίοις στρατιώταις, δισχιλίους χαὶ ὁ δῆμος τῶν 'Αθηναίων ἐξέπεμψε. γενομένης δὲ μάχης περί τὸν ἰσθμὸν τὸν πλησίον τῆς Παλληνίων, χαὶ τῶν 'Αθηναίων νιχησάντων χαὶ πλείους τῶν τριαχοσίων ἀνελόντων, οί

20 Ποτιδαιάται συνεκλείσθησαν είς πολιορκίαν. άμα 5 δὲ τούτοις πραττομένοις ἔκτισαν οἱ 'Αθηναΐοι πόλιν ἐν τῆ Προποντίδι τὴν ὀνομαζομένην Λέτανον. κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Ῥωμαΐοι πέμψαντες ἀποίκους εἰς "Άρδεα τὴν χώραν κατεκληρούχησαν.

25

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Κράτητος Έωμαζοι 35 κατέστησαν υπάτους Κόιντον Φούριον Φόσον καί

11 πορθησαι] πολιοριήσαι Wurm 18 συνέστησαν Ρ 22 Λέτανον] Δρέπανον Cobet 23 οι Ρωμαίοι ν. είς Άρδεα] εί σαρδαία Ρ, είς σαρδέα ΑΗ 25 Κράτητος Böckh, Χάρητος cod. 26 φρούριον PAF φόσσον Ρ

Μάνιον Παπίριον Κράσσον. έπι δε τούτων κατά την Ίταλίαν οι τούς Θουρίους οίκοῦντες, έκ πολλών πόλεων συνεστηχότες, έστασίαζον ποδς άλλήλους. ποίας πόλεως άποίχους δει χαλείσθαι τους Θουρίους 2 καί τίνα κτίστην δίκαιον όνομάζεσθαι. οι τε γάο 501 Άθηναΐοι τῆς ἀποικίας ταύτης ἡμφισβήτουν, ἀποσαινόμενοι πλείστους οίκήτορας έξ 'Αθηνῶν έληλυθέναι, οί τε Πελοποννήσιοι, πόλεις ούκ όλίγας παοεσχηκέναι παρ' αύτων είς την κτίσιν των Θουρίων, την επινραφήν της αποιχίας εαυτοίς εφησαν δείν 10 3 προσάπτεσθαι. όμοίως δε καί πολλών άγαθών άνδρών κεκοινωνηκότων της αποικίας και πολλάς γρείας παρεσχημένων, πολύς ήν δ λόγος, έκάστου τῆς τιμῆς ταύτης σπεύδοντος τυχείν. τέλος δὲ τῶν Θουρίων πεμψάντων είς Δελφούς τούς έπερωτήσον- 15 τας τίνα χρή τῆς πόλεως οίκιστην άγορεύειν, δ θεός έχρησεν αύτον δείν κτίστην νομίζεσθαι. τούτω τω τρόπω λυθείσης τῆς ἀμφισβητήσεως τὸν Ἀπόλλω **πτίστην των Θουρίων ἀπέδειξαν, καὶ τὸ πληθος της** στάσεως απολυθέν είς την προϋπάρχουσαν δμόνοιαν 20 4 άποκατέστη. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα Άργίδαμος δ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς έτελεύτησεν ἄρξας έτη τετταράχοντα δύο, την δε άρχην διαδεξάμενος Αγις έβασίλευσεν έτη είχοσι έπτά.

36 Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Άψεύδους Έρωμαζοι 25

1 παπέϊριον Ρ Κράσον ν. τούτοις AFJK 3 συνεστηκότων Ρ 8 οί τε Πελοποννήσιοι Ρ, έτι δε (om. A, έτι δ' al Wess.) κατά την Πελοπόννησον ν. Πελοποννήσιοι] διά τὸ add. Steph., τῷ Reiske ὅλίγους AHJKL παφεσχημέναι Dind. 9 αὐτῶν ν. 14 τυχείν] ἐπιτυχεῖν f 17 αὐτῶν Α 25 Άψευδοῦς ΡΑ

κατέστησαν ύπάτους Τίτον Μενήνιον καλ Πρόκλον Γενάνιον Μαχερίνον. έπι δε τούτων Σπάρταχος μέν δ Βοσπόρου βασιλεύς έτελεύτησεν άρξας έτη έπτά, διεδέξατο δε την άργην Σέλευκος και έβασί-5 λευσεν έτη τετταράχοντα. έν δε ταις 'Aθήναις Mé- 2 των δ Παυσανίου μέν υίός, δεδοξασμένος δέ έν άστρολογία, έξέθηκε την δνομαζομένην έννεακαιδεκαετηρίδα, την άρχην ποιησάμενος άπο μηνός έν Άθήναις σχιροφοριώνος τρισχαιδεχάτης. έν δε τοίς 10 είσημένοις έτεσι τὰ άστοα την αποκατάστασιν ποιείται καί καθάπεο ένιαυτοῦ τινος μενάλου τον άνακυκλισμόν λαμβάνει. διό καί τινες αύτον Μέτωνος ένιαυτόν όνομάζουσι. δοκεί δε ό άνήο ούτος έν τη 3 προορήσει καί προγραφή ταύτη θαυμαστως έπιτε-15 τευχέναι. τα γαρ άστρα την τε κίνησιν και τας έπισημασίας ποιείται συμφώνως τη γραφη. διό μέχρι των καθ' ήμας χρόνων οι πλεϊστοι των Έλλήνων γρώμενοι τη έννεαχαιδεχαετηρίδι ού διαψεύδονται τῆς ἀληθείας. κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Ταραντίνοι 4 20 τούς την Σίοιν καλουμένην οίκοῦντας μετοικίσαντες έχ της πατρίδος και ίδίους προσθέντες οιχήτορας. έπτισαν πόλιν την δνομαζομένην Ηράπλειαν.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Πυθοδώρου Έωμαζοι 37 502 μέν ύπάτους κατέστησεν Τίτον Κοίντιον και Νίττον 25 Μενήνιον, 'Ηλεΐοι δ' ήγαγον όλυμπιάδα έβδόμην

1 Μενίνιον ΡΑ, Μενοίνιον FK, Μενοίτιον JΜ 4 έπτὰ Casaub. (c. 31, 1), έπτακαίδεκα Ρ, δεκαεπτά ν. Σέλευκος] Σάτυφος XIV 98, <u>1</u> <u>5</u> τεσσαφάκοντα Ρ, τέσσαφα ν. (τετταράκοντα τέτταρα Ρ XIV 93, 1) 9 σκειροφορίωνος Ρ 11 καί οπ. ν. άνακυλισμόν Dind, 22 όνομαζομένη βε-γομένην f 24 κοίνκτιον Ρ, κοινίτιον FK Νίττον] Agrippa Liv. 4, 13 25 Μενίνιον Α, Μενοίτιον FJK ποδς ταϊς δυδοήκοντα, καθ' ην ένίκα στάδιον Σώφοων 'Αμπρακιώτης. έπι δε τούτων έν τη Ρώμη Σπόριος Μαίλιος έπιθέμενος τυραννίδι άνηρέθη. 'Αθηναίοι δε περί Ποτίδαιαν νενικηκότες έπιφανεί μάχη, Καλλίου τοῦ στρατηγοῦ πεσόντος ἐν τη 5 παρατάξει, στρατηγον έτερον έξέπεμψαν Φορμίωνα. ούτος δε παραλαβών το στρατόπεδον και προσκαθήμενος τη πόλει των Ποτιδαιατών συνεχείς προσβολάς έποιείτο άμυνομένων δε των ένδον εύρώστως

- 2 έγένετο πολυχρόνιος πολιορκία. Θουκυδίδης δὲ ὁ 10 'Αθηναΐος τὴν ίστορίαν ἐντεῦθεν ἀρξάμενος ἕγραψε τὸν γενόμενον πόλεμον 'Αθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους τὸν ὀνομασθέντα Πελοποννησιακόν. οὖτος μὲν οὖν ὁ πόλεμος διέμεινεν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι ἑπτά, ὁ δὲ Θουκυδίδης ἔτη δύο πρὸς τοῖς εἴκοσι γέγραφεν 15 ἐν βίβλοις ὀκτώ, ὡς δέ τινες διαιροῦσιν, ἐννέα.
- 38 'Επ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησιν Εύθυδήμου 'Ρωμαζοι μέν άντι τῶν ὑπάτων τοεῖς χιλιάφχους κατέστησαν, Μάνιον Αἰμιλιανόν [κα]] Μάμεφπον, Γάιον 'Ιούλιον, Λεύκιον Κοΐντιον. ἐπι δὲ τούτων 'Αθηναίοις και 20 Λακεδαιμονίοις ἐνέστη πόλεμος ὁ κληθείς Πελοπον-νησιακός, μακφότατος τῶν ίστοφημένων πολέμων. ἀναγκαΐον δ' ἐστι και τῆς ὑποκειμένης ίστοφίας
 2 οἰκεῖον [τδ] προεκθέσθαι τὰς αἰτίας αὐτοῦ. 'Αθηναίοι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας ἀντεχόμενοι τὰ 25 ἐν Δήλω κοινῆ συνηγμένα χρήματα, τάλαντα σχεδον

³ Μαίλιος cf. p. 354, 9, μαίνιος P, μάνιος v. 4 περιφανεῖ f, προφανῶς Α 10 έγίνετο P 19 καὶ del. Rhod. Γάιον] καὶ add. v. 20 κοἶκτιον PF 21 συνέστη Bek. 22 μακρώτατος P πολέμων P, νόμων AL, ὡν ἴσμεν cet. (cf. XIII 107, 5) 24 τὸ delevi

όπταπισχίλια, μετήνεγκαν είς τὰς Άθήνας καὶ παρέδωκαν συλάττειν Περικλεϊ. ούτος δ' ήν εύγενεία καί δόξη καί λόνου δεινότητι πολύ προένων των πολιτων. μετά δέ τινα χρόνον άνηλωκώς άπ' αύτων 5 ίδία πληθος εκανόν χρημάτων και λόγον άπαιτούμενος είς άρρωστίαν ένέπεσεν, ού δυνάμενος των πεπιστευμένων αποδοῦναι τὸν απολογισμόν. αδη-3 μονοῦντος δ' αὐτοῦ περί τούτων, 'Αλκιβιάδης δ άδελφιδοῦς, ἀρφανὸς ὤν, τρεφόμενος παρ' αὐτῶ, παῖς 10 ων την ήλικίαν, άφορμην αύτω παρέσχετο της περί των χρημάτων άπολογίας. Θεωρων γάρ τον Θείον λυπούμενον έπηρώτησε την αίτίαν της λύπης. τοῦ δε Περιπλέους είπόντος, ότι την περί των χρημάτων απολογίαν αίτούμενος ζητω πως αν δυναίμην 15 αποδούναι τον περί τούτων λόγον τοις πολίταις, δ 'Αλκιβιάδης έφησε δείν αὐτὸν ζητείν μὴ πῶς ἀποδῷ τόν λόγον, άλλα πως μή αποδω. διόπεο Περικλής 4 503 αποδεξάμενος την τοῦ παιδός απόφασιν έζητει, δι' ού τρόπου τούς Άθηναίους δύναιτ' αν έμβαλεϊν είς 20 μέγαν πόλεμον. ούτω γάρ μάλιστα ύπελάμβανε διά την ταραγήν και τούς της πόλεως περισπασμούς και φόβους έχφεύξεσθαι τον άχριβή λόγον των χρημάτων. πρός δε ταύτην την άφορμην συνεβάλετ' αὐτῷ καί ταὐτόματον διὰ τοιαύτας αίτίας. τὸ τῆς Άθη-39 25 νας άγαλμα Φειδίας μέν κατεσκεύαζε. Περικλής δέ ό Ξανθίππου καθεσταμένος ην έπιμελητής. των δέ

1 όντωνισχίλια Ρ 6 άφωστείαν Ρ, άγωνίαν Hert. 7 έπιλογισμόν Ρ 16 ζητεΐν Ρ, οπ. cet. 17 μη PAL, σκοπεΐν μη cet. 23 συνεβάλετ' Hert. (cf. XI 21, 3), συνέβαινεν cod. 25 περικλεΐς Ρ

συνεργασαμένων τω Φειδία τινές διενεγθέντες ύπο των έχθρων τοῦ Περικλέους έκάθισαν έπὶ των των θεών βωμών. διά δε το παράδοξον προσκαλούμενοι έφασαν πολλά των ίερων χρημάτων έχοντα Φειδίαν δείξειν, έπισταμένου καί συνεργούντος του έπιμελη- 5 2 τοῦ Περικλέους. διόπερ έκκλησίας συνελθούσης περί τούτων, οί μεν έγθροι τοῦ Περικλέους έπεισαν τον δημου συλλαβείν του Φειδίαν, και αύτοῦ τοῦ Περικλέους κατηγόρουν *ίεροσυλίαν*. πρός δε τούτοις Άναξαγόραν τὸν σοφιστήν, διδάσκαλον ὄντα Περι- 10 κλέους, ώς άσεβοῦντα είς τοὺς θεοὺς έσυκοφάντουν· συνέπλεχον δ' έν ταις χατηγορίαις χαι διαβολαίς τόν Περικλέα, διὰ τόν φθόνον σπεύδοντες διαβαλεϊν 3 την τάνδοός ύπερογήν τε καί δόξαν. ό δε Περικλής, είδως τον δήμον έν μέν τοις πολεμικοις έργοις 15 θαυμάζοντα τούς άγαθούς άνδρας διά τάς κατεπειγούσας χρείας, κατά δε την είρηνην τούς αύτούς συχοφαντοῦντα διὰ τὴν σχολήν καί φθόνον, έκρινε συμφέρειν αύτῷ την πόλιν έμβαλεϊν είς μέγαν πόλεμον, δπως γρείαν έγουσα της Περικλέους άρετης 20 καί στρατηγίας μή προσδέγηται τάς κατ' αύτοῦ διαβολάς, μηδ' έχη σχολήν και χρόνον έξετάζειν άκρι-4 βῶς τὸν περί τῶν χρημάτων λόγον. ὄντος δὲ ψηφίσματος παρά τοις Άθηναίοις Μεγαρέας είργεσθαι

τῆς τε ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων, οἱ Μεγαρεῖς κατέ- 25 φυγον ἐπὶ τοὺς Σπαρτιάτας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι

1 διδαχθέντες Jos. Scaliger, διαβληθέντες Reiske 2 ἐπὶ τὸν τῶν θεῶν βωμόν cod., corr. Dind. τῶν θεῶν] τῶν δώδεκα θεῶν Meineke 3 διὰ δὲ*] δὲ om. A, post ἔφασαν ponunt PL, post παράδοξον cet. 4 πολλὰ PAL, ὅτι πολλὰ cet. 8 αὐτοὶ PAHF² 19 αὐτῷ PAJ

πεισθέντες τοις Μεγαρεῦσιν ἀπέστειλαν πρέσβεις ἐκ τοῦ προφανεστάτου ἀπὸ τῆς τοῦ χοινοῦ συνεδρίου ννώμης προστάττοντες τοις Άθηναίοις άνελειν τό κατά τῶν Μεγαρέων ψήφισμα, μή πειθομένων δε 5 αύτῶν ἀπειλοῦντες πολεμήσειν αὐτοῖς μετὰ τῶν συμμάγων. συναχθείσης οὖν περί τούτων έκκλησίας, 5 δ Περικλής, δεινότητι λόγου πολύ διαφέρων άπάντων των πολιτων, έπεισε τούς Άθηναίους μή άναιρεϊν τὸ ψήφισμα, λέγων ἀρχήν δουλείας είναι τὸ 10 πείθεσθαι παρά το συμφέρον τοις Λακεδαιμονίων 504 προστάγμασι. συνεβούλευεν ούν τὰ ἀπὸ τῆς χώρας κατακομίζειν είς την πόλιν και θαλαττοχρατούντας διαπολεμείν τοις Σπαρτιάταις. περί δε του πολέμου 40 πεφροντισμένως απολογισαμενος έξηριθμήσατο μέν 15 τὸ πληθος τῶν συμμάχων τη πόλει καὶ τὴν ὑπεροχήν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, πρός δὲ τούτοις τὸ πλήθος των μετακεκομισμένων έκ Δήλου γοημάτων είς τὰς Άθήνας, ἂ συνέβαινεν ἐκ τῶν φόρων ταϊς πόλεσι κοινή συνηθροϊσθαι κοινών δ' όντων τών 2 20 μυρίων ταλάντων άπανήλωτο πρός την κατασκευήν των προπυλαίων και την Ποτιδαίας πολιορκίαν τετρακισγίλια τάλαντα καί καθ' ξκαστον ένιαυτόν έκ τοῦ φόρου τῶν συμμάχων ἀνεφέρετο τάλαντα τετρακόσια έξήκοντα. γωρίς δε τούτων τά τε πομπε**ϊ**α 25 [σκεύη] καί τὰ Μηδικά σκῦλα πεντακοσίων ἄξια ταλάντων απεφήνατο, έν τε τοις ίεροις απεδείκνυεν 3 άναθημάτων τε πλήθος και το της Άθηνας άγαλμα

5 άπείλουν τε π. Ρ 19 κοινῶν δ' ὄντων τῶν] ἐκείνων δ' ὄντων Dind. 24 τὰ Wess., ἡ cod. πομπία ν. 25 σκευὴ cod., del. Dind. 26 ίεροῖς Reiske, ἔργοις cod. έχειν χουσίου πεντήκοντα τάλαντα, ώς περιαιφετῆς ούσης τῆς περί τὸν κόσμον κατασκευῆς. καί ταῦτα, ἀναγκαία εἰ καταλάβοι χοεία, χρησαμένους παρὰ τῶν θεῶν πάλιν ἀποκαταστήσειν ἐν εἰρήνη. τούς τε τῶν πολιτῶν βίους διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρή- s νην πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφέναι πρὸς εὐδαιμονίαν.

- 4 χωρίς δὲ τῶν χρημάτων τούτων στρατιώτας ἀπεδείκνυεν ὑπάρχειν τῆ πόλει χωρίς συμμάχων καὶ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις ὅντων ὑπλίτας μὲν μυρίους καὶ δισχιλίους, τοὺς δ' ἐν τοῖς φρουρίοις ὅντας καὶ 10 τοὺς μετοίκους ὑπάρχειν πλείους τῶν μυρίων ἑπτακισχιλίων, τριήρεις τε τὰς παρούσας τριακοσίας.
- 5 τούς δε Λακεδαιμονίους χρημάτων τε σπανίζειν άπεδείκνυε και ταις ναυτικαις δυνάμεσι πολύ λείπεσθαι τῶν 'Αθηναίων. ταῦτα διελθών και παροομήσας 15 τοὺς πολίτας εἰς τὸν πόλεμον, ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσέχειν τοῖς Λακεδαιμονίοις. ταῦτα δε φαδίως συνετέλεσε διὰ τὴν δεινότητα τοῦ λόγου, δι' ἢν 6 αἰτίαν ἀνομάσθη 'Ολύμπιος. μέμνηται δε τούτων

καί 'Αριστοφάνης ό τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητής, » γεγονώς κατὰ τὴν τοῦ Περικλέους ἡλίκίαν, ἐν τοἴσδε τοῖς τετραμέτροις,

ώ λιπερνητες γεωργοί, τάμά τις ξυνιέτω δήματ', εί βούλεσθ' άχοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.

3 ἀναγκαΐα cod., corr. Wess. καταλάβη P 4 τῶν Φεῶν PL, τὴν Φεὸν cet. 8 ὑπεδείκνυεν cod., corr. Dind. 21 τοῖσδε τοῖς A, δὲ τοῖς cet. 22 τετραμέτροις Canterus et Rhod., γεγραμμένοις (ἦν τάδε add. P) cod. 23 λιπερνῆτες] λιπερνήτεσι P, λιπερνῆτες ἦ AL, πένητες καὶ cet. (σοφάτατοι Aristoph. είρ. 603) τάμὰ δὴ ξυνίετε Aristoph. 24 ῥήματα εἰ βούλεσδε cod.

505 ποῶτα μὲν γὰο αὐτῆς ἦοχε Φειδίας ποάξας κακῶς, εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχη τῆς τύχης, ἐμβαλών σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ

5 πάντας Έλληνας δακοῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε·

καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις [Εὔπολις δ ποιητής] Περικλέης οὐλύμπιος

10

ήστραπτεν, έβρόντα, συνεκύκα την Έλλάδα. Εὔπολις δ' δ ποιητής

Πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν οῦτως ἐκήλει καὶ μόνος τῶν ἑητόφων τὸ κέντφον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκφοωμένοις.

Αίτίαι μέν ούν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου 41 15 τοιαῦταί τινες ὑπῆφξαν, ὡς Ἐφορος ἀνέγραψε. τῶν δ' ἡγουμένων πόλεων τοῦτον τὸν τρόπον εἰς πόλεμον ἐμπεσουσῶν, Λακεδαιμόνιοι μέν μετὰ τῶν Πελοποννησίων συνεδρεύσαντες ἐψηφίσαντο πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα πρεσ-20 βεύσαντες παρεκάλουν συμμαχεῖν αὐτοῖς, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν συμμάχους διαπρεσβευσάμενοι διακοσίαις τριήρεσιν ἔπεισαν βοηθεῖν, αὐτοὶ δὲ μετὰ τῶν Πελοποννησίων τὰς πεξὰς δυνά- 2 μεις διατάξαντες καὶ τἅλλα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον 25 ἡτοιμασμένοι πρῶτοι τοῦ πολέμου κατήρξαντο. κατὰ

γὰο την Βοιωτίαν ή τῶν Πλαταιέων πόλις αὐτόνομος ἦν καὶ συμμαχίαν εἶχε πρός 'Αθηναίους. ἐν 3

7 Εύπολις ό ποιητής delenda; cf. Cic. ad Attic. XII 6, 3
 et orat. 29 (Arist. Ach. 530) 8 όλύμπιος P 10 Εύπολις
 δὲ ὁ ποιητής add. Wess. 12 ούτος P 18 τὸ] τὸν P
 DIODORUS II.

ταύτη των πολιτών τινες καταλύσαι την αύτονομίαν βουλόμενοι διελέχθησαν τοις Βοιωτοις, έπαγγελλόμενοι την πόλιν ύπο την των Θηβαίων τάξειν συντέλειαν και παραδώσειν αύτοις τας Πλαταιάς, έαν

4 αὐτοὶ στρατιώτας πέμψωσι τοὺς βοηθοῦντας. διὸ 5 καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀποστειλάντων στρατιώτας ἐπιλέπτους τριαποσίους νυπτός, οἱ προδόται τούτους παρεισαγαγόντες ἐντὸς τῶν τειχῶν πυρίους τῆς πό-

5 λεως έποίησαν. οί δὲ Πλαταιεῖς βουλόμενοι τὴν πρὸς 'Αθηναίους συμμαχίαν διαφυλάττειν, τὸ μὲν 10 πρῶτον ὑπολαβόντες πανδημεὶ τοὺς Θηβαίους παρεῖναι, διεπρεσβεύσαντο πρὸς τοὺς κατειληφότας τὴν πόλιν καὶ παρεκάλουν συνθέσθαι σπονδάς· ὡς δ' ἡ νὺξ παρῆλθε, κατανοήσαντες ὀλίγους ὄντας, συνε-506 στράφησαν καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐκθύμως ἡγω- 15

- 6 νίζοντο. γενομένης δὲ τῆς μάχης ἐν ταῖς όδοῖς, τὸ μὲν πρῶτον οἱ Θηβαῖοι διὰ τὰς ἀρετὰς προείχον καὶ πολλοὺς τῶν ἀνθισταμένων ἀνήρουν· τῶν δ' οἰκετῶν καὶ τῶν παίδων ἀπὸ τῶν οἰκιῶν βαλλόντων τὰς κεραμίδας καὶ κατατιτρωσκόντων τοὺς Θη- 20 βαίους ἐτράπησαν· καὶ τινὲς μὲν αὐτῶν ἐκπεσόντες ἐκ τῆς πόλεως διεσώθησαν, τινὲς δὲ εἰς οἰκίαν τινὰ καταφυγόντες ἠναγκάσθησαν παραδοῦναι σφᾶς αὐ-
- 7 τούς. οί δὲ Θηβαϊοι παρὰ τῶν ἐκ τῆς μάχης διασωθέντων πυθόμενοι τὰ συμβεβηκότα, παραχρῆμα 25 πανδημεὶ κατὰ σπουδὴν ὥρμησαν. διὰ δὲ τὸ παράδοξον ἀνετοίμων ὄντων τῶν κατὰ τὴν χώραν, πολλοὶ

3 τάξειν] κατάξειν Reiske, ἄξειν Cobet 5 αὐτοἰ] αὐτοῖς Ρ 8 παφεισαγαγόντες PAJK, παφεισάγοντες cet. 16 γενομένης — όδοῖς om. L 26 πανδημεὶ om. FJK

,

μέν ἀνηρέθησαν, οὐκ ὀλίγοι δὲ ζῶντες συνελήφθησαν, ἅπασα δ' ή χώρα ταραχῆς καὶ διαρπαγῆς ἔγεμεν.

Οί δὲ Πλαταιεῖς διαπρεσβευσάμενοι πρός τοὺς 42 Θηβαίους ἠξίουν ἀπελθεῖν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν καὶ 5 ἀπολαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους. διὸ καὶ τῆς συνθέσεως ταύτης γεγενημένης οἱ μὲν Θηβαῖοι τοὺς αἰχμαλώτους ἀπολαβόντες καὶ τὴν λείαν ἀποδόντες εἰς τὰς Θήβας ἀπηλλάγησαν, οἱ δὲ Πλαταιεῖς πρός μὲν ᾿Αθηναίους ἔπεμψαν πρέσβεις περὶ βοηθείας, αὐτοὶ

- 10 δὲ τὰ πλείστα ἐκόμισαν εἰς τὴν πόλιν. ol δὲ 'Αθη- 2 ναίοι πυθόμενοι τὰ περὶ τὰς Πλαταιάς, παραχρῆμα ἐξέπεμψαν τοὺς ἰκανοὺς στρατιώτας· οὖτοι δὲ κατὰ σπουδὴν παραγενόμενοι, καὶ μὴ φθάσαντες τοὺς Θηβαίους, τὰ λοιπὰ τῶν ἀπὸ τῆς χώρας κατεκόμισαν 15 εἰς τὴν πόλιν, καὶ τέκνα καὶ γυναϊκας καὶ τὸν
- 15 εις την πολιν, και τεκνά και γουαικάς και του όχλου άθφοίσαντες έξαπέστειλαν είς τὰς 'Αθήνας. οί δε Λακεδαιμόνιοι κρίναντες καταλελύσθαι τὰς 3 σπουδὰς ὑπὸ τῶν 'Αθηναίων, δύναμιν ἀξιόλογου ήθφοισαν ἕκ τε τῆς Λακεδαίμουος καὶ παρὰ τῶν
- 20 άλλων Πελοποννησίων. συνεμάχουν δὲ τότε Λακε- 4 δαιμονίοις Πελοποννήσιοι μὲν πάντες πλην Αργείων οὖτοι δ' ήσυχίαν εἶχον· τῶν δ' ἐκτὸς τῆς Πελοποννήσου Μεγαρεῖς, Ἀμβρακιῶται, Λευκάδιοι, Φωκεῖς, Βοιωτοί, Λοκροί τῶν μὲν πρὸς Εὕβοιαν ἐστραμμέ-
- 25 νων οί πλείους, τῶν δ' ἄλλων 'Αμφισσείς. τοῖς δ' 5 'Αθηναίοις συνεμάχουν οί τὴν παράλιον τῆς 'Ασίας οἰχοῦντες Κᾶρες καὶ Δωριεῖς καὶ "Ιωνες καὶ Έλλησ-

12 ούτοι] ούτοι P 13 μη del. Reiske et Wurm 16 άθοοίσαντες PAFJ, συναθοοίσαντες cet. 19 παρά PAL, om. cet. (c. 67, 1 68, 4) 20 τότε] τοις Wurm 24 εύοιαν P 28*

πόντιοι καί νησιώται πάντες πλήν των έν Μήλω καί Θήρα κατοικούντων, δμοίως δε καί οί έπι Θράκης πλήν Χαλκιδέων και Ποτιδαιατών· πρός δε τούτοις Μεσσήνιοι μέν οί την Ναύπακτον οίκοῦντες καί Κερχυραζοι * * αί δ' άλλαι πασαι πεζούς στρα- 5 τιώτας έξέπεμπον. σύμμαχοι μεν ουν άμφοτέροις 6 ύπηργον οί προειοημένοι. Λακεδαιμόνιοι δε δύναμιν αξιόλογον προγειρισάμενοι την ήγεμονίαν έδωκαν Άρχιδάμφ τῷ βασιλεί. οὖτος δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ένέβαλεν είς την Άττικήν, τοις δε φρουρίοις 10 ποοσβολάς έποιεττο καί της χώρας πολλήν έδήωσε. των δ' 'Αθηναίων παροξυνομένων διά την της χώρας καταδρομήν, καί βουλομένων παρατάξασθαι τοις πολεμίοις, Περικλής στρατηγός ων καί την όλην ήγεμονίαν έγων παρεχάλει τούς νέους ήσυγίαν έγειν. 15 έπαγγελλόμενος άνευ κινδύνων έκβαλειν τους Λακε-

7 δαιμονίους έκ τῆς 'Αττικῆς. πληφώσας οὖν ἑκατὸν τριήρεις καὶ δύναμιν ἀξιόλογον εἰς τὰς ναῦς ἐνθέμενος, καὶ στρατηγὸν ἐπιστήσας Καρκίνον καὶ ἑτέρους τινάς, ἐξἑπεμψεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. οὖτοι 20 δὲ πολλὴν τῆς παραθαλαττίου χώρας πορθήσαντες καί τινα τῶν φρουρίων ἑλόντες κατεπλήξαντο τοὺς Λακεδαιμονίους. διὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς 'Αττικῆς δύναμιν ταχέως μεταπεμψάμενοι πολλὴν ἀσφάλειαν τοῖς 8 πολεμίοις παρείχοντο. τούτῷ δὲ τῷ τρόπῷ τῆς 'Ατ- 25 τικῆς ἐλευθερωθείσης, ὁ μὲν Περικλῆς ἀποδοχῆς

1 Μήλω] κύκλω Α 2 Θράκην cod., corr. Rhod. 4 μεσήνιοι Ρ την Dind., τον cod. 5 Κορκυραίοι Ρ] τούτων ναυτικόν παρείχοντο Χίοι, Λέσβιοι, Κερκυραίοι ex Thuc. II 9, 6 suppl. Wess. 19 Καρκίνον cod. 22 τινες Ρ (c. 50, 7) κατεπτήζαντο ν. 25 πολεμίοις Hermann, Πελοποννησίοις cod.

έτύγχανε παρά τοις πολίταις, ώς δυνάμενος στρατηγείν καί τοις Λακεδαιμονίοις διαπολεμείν.

- Έπ' ἄφχοντος δ' Άθήνησιν Άπολλοδώφου 'Ρω-43 μαΐοι κατέστησαν ὑπάτους Μάφκον Γεγάνιον καl
 5 Λούκιον Σέφγιον. ἐπλ δὲ τούτων ὁ τῶν Άθηναίων στφατηγὸς οὐ διέλιπε τὴν μὲν χώφαν τῶν Πελοπον-νησίων λεηλατῶν καὶ καταφθείφων, τὰ δὲ φφούφια πολιοφκῶν προσγενομένων δὲ αὐτῷ πεντήκοντα τφιήφων ἐκ τῆς Κεφκύφας, πολὺ μᾶλλον ἐπόφθει
 10 τὴν Πελοποννησίων χώφαν, καὶ μάλιστα τῆς παφα- θαλαττίου τὴν καλουμένην Άκτὴν ἐδήου καὶ τὰς ἐπαύλεις ἐνεπύφιζε. μετὰ δὲ ταῦτα πλεύσας ἐπὶ 2 Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς, τήν τε χώφαν κατέσυφε καὶ τῆ πόλει προσβολὰς ἐποιεῖτο. ἕνθα δὴ Βρασί-
- 15 δας δ Σπαφτιάτης, νέος μέν ἂν τὴν ἡλικίαν, ἀλκῆ δὲ καὶ ἀνδρεία διαφέρων, δρῶν τὴν Μεθώνην κινδυνεύουσαν ἐκ βίας ἁλῶναι, παραλαβών τινας τῶν Σπαρτιατῶν διὰ μέσου τῶν πολεμίων ἐσκεδασμένων ἐτόλμησε διεκπερᾶσαι, καὶ πολλοὺς ἀνελων παρεισέ-
- 20 πεσεν είς τὸ χωφίον. γενομένης δὲ πολιοφκίας, καὶ 3 τοῦ Βρασίδου λαμπρότατα κινδυνεύσαντος, 'Αθηναϊοι μὲν οὐ δυνάμενοι τὸ χωρίον ἑλεῖν ἀπεχώρησαν πρὸς τὰς ναῦς, Βρασίδας δὲ διασεσωκώς τὴν Μεθώνην διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας ἀποδοχῆς ἔτυχε 25 παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις. διὰ δὲ τὴν ἀνδραγαθίαν ταύτην φρονηματισθείς, πολλάκις ἐν τοῖς ὕστερον

1 στρατηγείν καl] στρατηγήματι Wurm; καταστρατηγείν καl τούς Λ. καl δ. Bezzel 2 τούς Λακεδαιμονίους καταπολεμεϊν L 4 Μεγάνιον ΑΚ 6 διέλειπε Α 7 δε Eich., τε cod. 9 Κορκύρας Ρ 18 μέσων malim, cf. XVII 28, 3 22 έλεϊν Ρ, άνελεϊν V.

χρόνοις παραβόλως άγωνιζόμενος μεγάλην δόξαν 4 άνδοείας άπηνένκατο. 'Αθηναΐοι δε περιπλεύσαντες είς την Ήλείαν την τε χώραν έπόρθουν καί Φειάν γωρίον 'Ηλείων έπολιόρχουν. έχβοηθησάντων δέ των Ήλείων, μάγη τε ένίχησαν και πολλούς άπο- 5 κτείναντες των πολεμίων είλον τὰς Φειὰς κατὰ κράτος. 5 μετά δε ταῦτα τῶν Ήλείων πανδημεί παραταξαμένων άπεκρούσθησαν είς τὰς ναῦς εἶτ' ἀποπλεύσαντες είς την Κεφαλληνίαν, και τούς ταύτην κατοι-508 κούντας είς την συμμαγίαν προσαγαγόμενοι, τον είς 10 44 τὰς 'Αθήνας πλοῦν ἐποιήσαντο. μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθηναΐοι στρατηγών προγειρισάμενοι Κλεόπομπον έξαπέστειλαν μετά νεών τριάκοντα, προστάξαντες τήν τε Εύβοιαν παραφυλάττειν καί Λοκροίς πολεμείν. δ δ' έκπλεύσας τήν τε παραθαλάττιον της Λοκρίδος 15 έδήωσε και πόλιν Θρόνιον έξεπολιόρχησε, τοις δ' άντιταξαμένοις των Λοχοων συνάψας μάχην ένίχησε περί πόλιν 'Αλόπην. Επειτα την προκειμένην της Λοκρίδος νῆσον, ἀνομαζομένην ἀΑταλάντην, ἐπιτείγισμα της Λοκρίδος κατεσκεύασε, πολεμών πρός 20 2 τούς έγχωρίους. Άθηναϊοι δ' έγκαλοῦντες Αίγινήταις

δς συνηργηκόσι Λακεδαιμονίοις ἀνέστησαν αὐτοὺς
 ἐκ τῆς πόλεως, ἐκ δὲ τῶν πολιτῶν οἰκήτορας ἐκπέμ ψαντες κατεκληρούχησαν τήν τε Λίγιναν καὶ τὴν

3 χώραν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῖς ἐκπεπτωκόσιν Αίγι- 25 νήταις ἔδωκαν οἰκεῖν τὰς καλουμένας Θυρέας διὰ

3 $\Phi \epsilon lav$ Palmerius (ex Thuc. II 25, 3), $\varphi \epsilon \varrho av$ P, $\varphi \epsilon \varrho lav$ v. 6 $\Phi \epsilon las$ Palm., $\varphi \epsilon \varrho as$ cod. 9 $K \epsilon \varphi a l \eta v lav$ v. 14 $\epsilon v o lav$ P¹ 18 $a l v \eta v$ P 19 $\delta v \varrho \mu a \zeta \varrho u \epsilon v \eta v$] δ ' add. Reiske 26 Oovgalas PHL, $\Theta v \varrho a las$ cet.

τό και τούς Άθηναίους δεδωκέναι τοις έκ Μεσσήνης έχβληθεῖσι κατοικεῖν Ναύπακτον. 'Αθηναῖοι δε Περικλέα μετά δυνάμεως έξέπεμψαν πολεμήσοντα τοῖς Μεγαρεῦσιν. οὖτος δὲ πορθήσας τὴν γώραν 5 καί τὰς κτήσεις αὐτῶν λυμηνάμενος μετὰ πολλῆς ώφελείας έπανηλθεν είς τας Άθήνας. Λακεδαιμόνιοι 45 δε μετα Πελοποννησίων και των άλλων συμμάγων ένέβαλον είς την Αττικήν το δεύτερον, έπιπορευόμενοι δε την γώραν έδενδροτόμουν και τας έπαύλεις 10 ένεπύριζον, καί πάσαν σχεδόν την γην έλυμήναντο πλην της καλουμένης Τετραπόλεως ταύτης δ' απέσγοντο διά τὸ τοὺς προγόνους αὐτῶν ἐνταῦθα κατω**κηκέναι καl τον Εύουσθέα νενικηκέναι την** δομήν έκ ταύτης ποιησαμένους. δίκαιον γαρ ήγουντο τοις 15 εψηργετηχόσι τους προγόνους, παρά των έχγόνων τάς προσηχούσας εύεργεσίας άπολαμβάνειν. οί δ' 2 'Αθηναΐοι παρατάξασθαι μέν ούκ έτόλμων, συνεχόμενοι δ' έντος των τειχων ένέπεσον είς λοιμικήν περίστασιν πολλού γάρ πλήθους και παντοδαπού 20 συνερουηχότος είς την πόλιν διά την στενογωρίαν εύλόγως είς νόσους ένέπιπτον, έλκοντες άέρα διεφθαρμένον. διόπεο ού δυνάμενοι τούς πολεμίους 3 έχβαλεῖν έχ τῆς χώρας, πάλιν ναῦς πολλὰς έξέπεμ-509 που είς Πελοπόννησου στρατηγόν έπιστήσαντες Περι-25 κλέα. ούτος δε πολλήν χώραν της παραθαλαττίου δηώσας καί τινας πόλεις πορθήσας, έποίησεν άπελθείν έκ της Άττικης τούς Λακεδαιμονίους. μετά δε 4

14 τοὺς εὐηργετηκότας Wess. 17 ἐτόλμαν Ρ 20 στεινοχωρίαν Ρ 21 ἐνέπεσον L, ἔπιπτον cet. 25 τῆς PAJL, τὴν τῆς cet. παραθαλαττίας v.

ταῦθ' οἱ 'Αθηναῖοι, τῆς μὲν χώρας δεδενδροχοπημένης, τῆς δὲ νόσου πολλοὺς διαφθειρούσης, ἐν ἀθυμία χαθειστήκεσαν, καὶ τὸν Περιχλέα νομίζοντες αἴτιον αὐτοῖς γεγονέναι τοῦ πολέμου δι' ὀργῆς εἶχον. διόπερ ἀποστήσαντες αὐτὸν τῆς στρατηγίας, καὶ s μικράς τινας ἀφορμὰς ἐγχλημάτων λαβόντες, έζη-

- 5 μίωσαν αὐτὸν ὀγδοήκοντα ταλάντοις. μετὰ δὲ ταῦτα πǫεσβείας ἀμοστείλαντες Λακεδαιμονίοις ἠξίουν καταλύσασθαι τὸν πόλεμον. ὡς δὲ οὐδεἰς αὐτοῖς πǫοσεἴχεν, ἠναγκάζοντο πάλιν τὸν Πεǫικλέα στǫατηγὸν 10 αἰρεῖσθαι. ταῦτα μὲν οὖν ἐπǫάχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.
- 46 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Επαμείνονος 'Ρωμαΐοι κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Παπίφιον καὶ Αὐλον Κορνήλιον Μακερίνον. ἐπὶ δὲ τούτων ἐν 15 μὲν ταῖς 'Αθήναις Περικλῆς ὁ στρατηγὸς ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ γένει καὶ πλούτῶ, πρὸς δὲ τούτοις δεινότητι λόγου καὶ στρατηγία πολὺ προέχων τῶν
 2 πολιτῶν. ὁ δὲ δῆμος φιλοτιμούμενος κατὰ κράτος ἑλεῖν τὴν Ποτίδαιαν, ἐξαπέστειλεν "Αγνωνα στρα- 20 τηγὸν ἔχοντα τὴν δύναμιν ἢν πρότερον εἶχε Περικλῆς. οὖτος δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στόλου καταπλεύ-

σας είς την Ποτίδαιαν παρεσκευάσατο τὰ πρός την πολιορκίαν μηχανάς τε γὰρ παντοδαπὰς παρεσκεύασε πολιορκητικὰς καὶ ὅπλων καὶ βελῶν πληθος, 25 ἔτι δὲ σίτου δαψίλειαν ἰκανην πάση τῆ δυνάμει.

1 δενδοοχοπημένης v. 2 διαφθειράσης Reiske 13 Έπαμείνωνος Palmerius, Έπαμινώνδου cod. 14 Παπείριον PA, Παπύριον cet. και om. P 20 άγνωνα P 23 παρεσκευάσαντο P 24 παρεσκεύασεν PAFJK, παρεσκευάσατο cet.; f. κατεσκεύασε 26 δαψηλείαν και ίκανήν P

προσβολάς δε ποιούμενος συνεχείς καθ' έκάστην ήμέραν διέτριβε πολύν χρόνον, ού δυνάμενος έλειν την πόλιν. οι μέν γαρ πολιορχούμενοι δια τον έχ 3 τῆς ἁλώσεως φόβον έρρωμένως ημύνοντο καί ταῖς 5 ύπεροχαίς των τειχων πεποιθότες έπλεονέκτουν. ή δ' έκ τοῦ λοιμοῦ νόσος τοὺς πολιορχοῦντας συνέγουσα πολλούς άνήρει, και το στρατόπεδον άθυμία κατείχεν. δ δ' Άγνων είδως τούς Άθηναίους δεδα- 4 πανηκότας είς την πολιορχίαν πλείω των γιλίων 10 ταλάντων καί χαλεπῶς διακειμένους πρός τούς Ποτιδαιάτας διὰ τὸ πρώτους ἀποστῆναι πρὸς τοὺς 510 Λακεδαιμονίους, έφοβείτο λύσαι την πολιορκίαν. διόπεο ήναγκάζετο διακαρτερείν και τούς στρατιώτας άναγκάζειν παρά δύναμιν βίαν προσάγειν τη 15 πόλει. έπει δε των πολιτων πολλοί διεφθείροντο 5 κατά τάς προσβολάς και κατά την έκ τοῦ λοιμοῦ νόσον, απολιπών μέρος της δυνάμεως έπι της πολιορχίας απέπλευσεν είς τας Αθήνας, αποβεβληχώς των στρατιωτών πλείους των γιλίων. απελθόντων 6 20 δε τούτων οί Ποτιδαιάται, τοῦ τε σίτου παντελῶς έχλιπόντος καί των κατά την πόλιν άθυμούντων. έπεχηρυχεύσαντο πρός τούς πολιορχοῦντας περί διαλύσεως. άσμένως δε κάκείνων προσδεξαμένων διαλύσεις έποιήσαντο τοιαύτας, απελθεϊν έκ της πόλεως 25 ἅπαντας τοὺς Ποτιδαιάτας, ἄλλο μὲν μηθὲν λαβόντας, έχοντας δε τούς μεν άνδρας ίμάτιον έν, τας δε γυναϊκας δύο. γενομένων δε τούτων των σπον-7

6 ή δ' έκ τοῦ λοιμοῦ νόσος*] τοὺς ἐκ λιμένος, ἡ δὲ νόσος libri (v. 16) 8 ἄγνων Ρ 16 τὰς om. Ρ 19 πλείω PL 21 ἐκλείποντος PF^{*}L 25 ἅλλο μὲν] ἀλλ' ὅμως P δών οί μέν Ποτιδαιάται πάντες μετά γυναικών καὶ τέκνων ἐξέλιπον τὴν πατρίδα κατὰ τὰς συνθήκας, καὶ παρελθόντες εἰς τοὺς ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς παρ' αὐτοῖς κατώκησαν· οί δ' Άθηναῖοι τῶν πολιτῶν εἰς χιλίους οἰκήτορας ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Ποτίδαιαν, 5 καὶ τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεκληρούχησαν.

- Άθηναΐοι δε Φοομίωνα στρατηγόν προγειρισά-47 μενοι μετά είχοσι τριήρων έξαπέστειλαν. ούτος δε περιπλεύσας την Πελοπόννησον είς Ναύπακτον κατῆρε, καί θαλαττοχρατῶν τοῦ Κρισαίου κόλπου 10 διεχώλυσε ταύτη πλεϊν τούς Λαχεδαιμονίους. Λακεδαιμόνιοι δε δύναμιν **άξιόλογον έξέπεμψαν με**τ' 'Αργιδάμου τοῦ βασιλέως. οἶτος δὲ παρελθών τῆς Βοιωτίας είς Πλαταιάς έστρατοπέδευσε. μελλόντων δ' αύτῶν δηοῦν την χώραν, καί παρακαλούντων 15 τούς Πλαταιείς αποστήναι των Άθηναίων, ως ού προσείχον αύτοις, έπόρθησε την χώραν και τάς 2 κατ' αὐτὴν κτήσεις έλυμήνατο. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πόλιν περιτειγίσας ήλπιζε τη σπάνει των άναγκαίων καταπονήσειν τούς Πλαταιεῖς οὐδὲν δ' ἦττον καί 20 μηχανάς προσάγοντες καί διά τούτων σαλεύοντες τὰ τείχη καί προσβολάς άδιαλείπτως ποιούμενοι διε-
- τέλουν. έπει δε ούδε δια των προσβολών ήδύναντο χειρώσασθαι την πόλιν, απολιπόντες την ίκανην 3 φυλακην έπανηλθον είς Πελοπόννησον. 'Αθηναίοι 25 δε στρατηγούς καταστήσαντες Ξενοφώντα και Φα-

2 ἐξέλειπον Ρ 14 ἐστρατοπέδευσε Dind., ἐστράτευσε cod. 18 κατ' αὐτὴν Ρ, κατὰ ταύτην ⊽. 22 ἀδιαλ/πτως Ρ 23 οὐδὲ διὰ τῶν] οὐ διὰ τῶν Ρ¹, οὐδ' ἐπὶ τῶν P³AL 24 ἀπολειπόντες Ρ

νόμαχον απέστειλαν έπί Θράκην μετά στρατιωτών γιλίων. ούτοι δε παραγενηθέντες είς Σπάρτωλον τῆς Βοττικῆς ἔτεμον τὴν χώραν, καὶ τὸν σῖτον ἐν γλόη διέωθειραν. προσβοηθησάντων δε τοῖς Βοτ-5 τιαίοις Όλυνθίων, ήττήθησαν ύπο τούτων μάχη. άνηρέθησαν δε των Άθηναίων οι τε στρατηγοί καί των στρατιωτών οί πλείους. ωμα δε τούτοις πρατ- 4 τομένοις Λακεδαιμόνιοι πεισθέντες ύπο 'Αμβοακιωτων έστράτευσαν είς Άχαρνανίαν. ήγούμενος δε ¹⁰ 511 τούτων Κνημος είχε στρατιώτας πεζούς χιλίους καί ναῦς ὀλίγας ποοσλαβόμενος δὲ καὶ παρὰ τῶν συμμάγων στρατιώτας τούς ίκανούς δκεν είς την Άκαρνανίαν και κατεστρατοπέδευσε πλησίον πόλεως της όνομαζομένης Στράτου. οί δε Άκαρνανες συστρα- 5 15 φέντες καί τοις πολεμίοις ένεδρεύσαντες πολλούς άπέκτειναν, καί συνηνάγκασαν τον Κυημον άπαγαγεϊν την δύναμιν είς τούς δνομαζομένους Οίνιάδας. Περί δε τούς αύτούς χρόνους Φορμίων ό των 48 'Αθηναίων στρατηγός έχων είχοσι τριήρεις περιέτυχε

20 ναυσί Λακεδαιμονίων έπτὰ πρός ταζς τετταράκοντα.
ναυμαχήσας δὲ πρός ταύτας τήν τε στρατηγίδα ναῦν τῶν πολεμίων κατέδυσε καὶ τῶν ἄλλων πολλὰς ἄπλους ἐποίησε, δώδεκα δὲ αὐτάνδρους εἶλε, τὰς δὲ λοιπὰς μέχρι τῆς γῆς κατεδίωξεν. οἱ δὲ Λακεδαι25 μόνιοι παρ' ἐλπίδας ήττηθέντες ταζς ὑπολειφθείσαις ναυσίν ἕφυγον εἰς Πάτρας τῆς 'Αχαΐας. αὕτη μὲν

2 Σπάστωλον Palmerius (Thuc. II 79, 2), Πάκτωλον cod. 3 έτεμνον Α 4 βοττικαίοις Ρ 6 τῶν Αθηναίων om. FJK 11 καl] τῶν add. Ρ 12 τοὺς ΡΑ, om. cet. 15 τοὺς πολεμίους ν. (XIX 68, 5 69, 1) 20 σαφάκοντα Ρ ούν ή ναυμαχία συνέστη περί τὸ Ῥίον καλούμενον. οί δ' Άθηναϊοι τρόπαιον στήσαντες και τῷ Ποσειδῶνι περί τὸν Ἰσθμὸν ναῦν καθιερώσαντες ἀπέπλευ-2 σαν είς πόλιν συμμαχίδα Ναύπακτον. Λακεδαιμόνιοι δ' ἑτέρας ναῦς ἐξέπεμψαν είς τὰς Πάτρας. s αὐται δὲ προσλαβόμεναι τὰς ἐκ τῆς ναυμαχίας περιλελειμμένας τριήρεις ήθροίσθησαν είς τὸ Ῥίον· είς τὸν αὐτὸν δὲ τόπον και τὸ πεζὸν στρατόπεδον τῶν Πελοποννησίων κατήντησε και πλησίον τοῦ στόλου 3 κατεστρατοπέδευσε. Φορμίων δὲ τῆ προγεγενημένη 10

- 3 κατεοτρατοπεσευσε. Φορμίων σε τη προγεγενημενη 16 νίκη φρονηματισθείς έτόλμησεν έπιθέσθαι ταζς πολεμίαις ναυσίν ούσαις πολλαπλασίαις. καί τινας αὐτῶν καταδύσας καὶ τῶν ἰδίων ἀποβαλὼν ἀμφίδοξον ἔσχε τὴν νίκην. μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθηναίων ἀποστειλάντων είκοσι τριήρεις, οἱ Λακεδαιμόνιοι φοβη- 15 θέντες ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κόρινθον, οὐ τολμῶντες ναυμαχεῖν. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.
- 49 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Διοτίμου 'Ρωμαζοι μέν ὑπάτους κατέστησαν Γάιον 'Ιούλιον καὶ Πρόκλον 20 Οὐεργίνιον Τρίκοστον, 'Ηλεῖοι δ' ἤγαγον ὀλυμπιάδα ὀγδόην πρός ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στά2 διον Σύμμαχος Μεσσήνιος ἀπὸ Σικελίας. ἐπὶ δὲ τούτων Κνῆμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων ναύαρχος ἐν τῆ Κορίνθῷ διατρίβων ἕκρινε τὸν Πειραιᾶ καταλα- 25 βέσθαι. ἐπυνθάνετο γὰρ μήτε ναῦς ἐν αὐτῶ κα-

1 ή add. Dind. 3 περί] τῷ περί Wurm 5 έτέρους P 11 πολεμικαϊς cod., corr. Dind. 20 ὑπάτους κατέστησαν PA, κατέστησαν ὑπάτους cet. 21 Οὐεργήνιον AF ἤγαγον P, ἦγον v. 23 μεσήνιος P

θειλχυσμένας υπάρχειν μήτε στρατιώτας είναι τεταγμένους έπὶ τῆς φυλακῆς τοὺς γὰρ 'Αθηναίους άμελῶς έχειν περί τῆς τούτου φυλακῆς διὰ τὸ μηδαμώς έλπίζειν τολμήσαι τινάς καταλαβέσθαι τόν 5 τόπον. διόπερ έν τοις Μεγάροις καθελκύσας τάς 3 νενεωλκημένας τετταράκοντα τριήρεις νυκτός έπλευσεν είς την Σαλαμίνα προσπεσών δ' άπροσδοχήτως 512 είς τὸ φρούριον τῆς Σαλαμίνος τὸ καλούμενον Βουδόριον, τρείς ναῦς ἀπέσπασε καὶ τὴν ὅλην Σαλα-10 μίνα κατέδραμε. των δε Σαλαμινίων πυρσευσάντων 4 τοίς κατά την Άττικήν, οί μέν Άθηναιοι δόξαντες τον Πειραιά κατειλήφθαι ταγέως έξεβοήθουν μετά πολλής ταραχής. γνόντες δε το γεγονός, ταχέως πληρώσαντες ναῦς ίκανὰς ἔπλεον εἰς τὴν Σαλαμῖνα. · 15 οί δε Πελοποννήσιοι της επιβολης διαψευσθέντες 5 άπέπλευσαν έχ τῆς Σαλαμινος είς την οίχείαν. οί δ' Άθηναΐοι, των πολεμίων αποπεπλευκότων, της μέν Σαλαμίνος έπιμελεστέραν φυλακήν έποιήσαντο

καὶ κατέλιπου φρουροὺς τοὺς ίκανούς, τὸν δὲ Πει-20 ραιᾶ κλείθροις καὶ φυλακαῖς ίκαναῖς διαλαβόντες ἀχύρωσαν.

Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Σιτάλκης ὁ τῶν 50 Θρακῶν βασιλεὺς παρειλήφει μὲν βασιλείαν ὀλίγην χώραν, διὰ δὲ τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν ἐπὶ 25 πολὺ τὴν δυναστείαν ηὕξησεν, ἐπιεικῶς μὲν ἄρχων τῶν ὑποτεταγμένων, ἀνδρεῖος δ' ἂν ἐν ταῖς μάχαις καὶ στρατηγικός, ἔτι δὲ τῶν προσόδων μεγάλην ποιούμενος ἐπιμέλειαν. τὸ δὲ τέλος ἐπὶ τοσοῦτον

3 τούτου] τοῦ Ρ; τὴν — φυλακήν Reiske 4 τολμήσειν Hert. 9 ὅλην Ρ; ἄλλην ν. 23 όλίγης χώρας ν. δυνάμεως προήλθεν, ώστε χώρας ἄρξαι πλείστης τών πρό αὐτοῦ βασιλευσάντων κατὰ τὴν Θράκην. 2 ἡ μὲν γὰρ παραθαλάττιος αὐτῆς ἀπὸ τῆς ᾿Αβδηριτών χώρας τὴν ἀρχὴν ἔχουσα διέτεινε μέχρι τοῦ ὅΤστρου ποταμοῦ, ἀπὸ δὲ θαλάττης εἰς τὸ μεσόγειον 5 πορευομένω τοσοῦτον εἶχε διάστημα, ώστε πεζὸν εῦζωνον όδοιπορῆσαι ἡμέρας δέκα τρεῖς. τηλικαύτης δὲ γώρας βασιλεύων ἐλάμβανε προσόδους καθ' ἕκα-

- 8 στον ένιαυτὸν πλείω χιλίων ταλάντων. κατὰ δὲ τοὺς ὑποκειμένους καιροὺς ἔχων πόλεμον ἤθροισεν 10 ἐκ τῆς Θράκης στρατιώτας πεζοὺς μὲν πλείους τῶν δώδεκα μυριάδων, ἱππεῖς δὲ πεντακισμυρίους. ἀναγκαῖον δ' ἐστὶ τοῦ πολέμου τούτου προεκθέσθαι τὰς αἰτίας, ἕνα σαφὴς ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος ὑπάρξῃ τοῖς ἀναγινώσκουσι. Σιτάλκης τοίνυν πρὸς 'Αθηναίους 15 φιλίαν συνθέμενος ὑμολόγησεν αὐτοῖς συμμαχήσειν τὸν ἐπὶ Θράκης πόλεμον. διόπερ βουλόμενος τοὺς Χαλκιδεῖς σὺν τοἱς 'Αθηναίοις καταπολεμῆσαι, πα-
- 4 φεσκευάζετο δύναμιν άξιόλογον. ἅμα δὲ καὶ πφὸς Πεφδίκκαν τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων ἀλλοτφίως 20 διακείμενος, ἕκφινε κατάγειν ἐπὶ τὴν Μακεδονικὴν βασιλείαν 'Αμύνταν τὸν Φιλίππου. δι' ἀμφοτέφας οὖν τὰς πφοειφημένας αἰτίας ἦν ἀναγκαῖον αὐτῷ συστήσασθαι δύναμιν ἀξιόλογον. ὡς δ' αὐτῷ τὰ πφὸς τὴν στφατείαν εὐτφεπῆ κατεσκεύαστο, πφοήγαγε 25 τὴν δύναμιν ἅπασαν, καὶ διελδὼν τὴν Θφάκην ἐνέ-5 βαλεν εἰς τὴν Μακεδονίαν. οἱ δὲ Μακεδόνες τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως καταπλαγέντες παφατάξασθαι 513

7 τρεισκαίδεκα
ν. 12 δυοκαίδεκα
ν. 20 Περδίκαν AF 25 στρατειάν P

μέν ούκ έτόλμησαν, έκκομίσαντες δε τόν τε σίτον και τῶν χρημάτων ὅσα δυνατόν ἦν είς τὰ καρτερώτατα φρούρια, μένοντες ἐν τούτοις ἡσυχίαν είχον. οι δε Θρῷκες καταγαγόντες τὸν 'Αμύνταν ἐπι τὴν 6 5 βασιλείαν τὸ μέν πρῶτον διὰ λόγων και πρεσβειῶν ἐπειρῶντο προσάγεσθαι τὰς πόλεις, ὡς δ' οὐδεἰς αὐτοῖς προσείχεν, εὐθὺς τῷ πρώτφ φρουρίφ προσβαλόντες κατὰ κράτος είλον. μετὰ δε ταῦτά τινες 7 τῶν πόλεων και τῶν φρουρίων διὰ τὸν φόβον 10 ἑκουσίως ὑπετάγησαν. πορθήσαντες δε πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν και πολλῆς ὡφελείας κύριοι γενόμενοι μετέβησαν ἐπι τὰς Ἑλληνίδας πόλεις τὰς τῶν Χαλκιδέων.

Τοῦ δὲ Σιτάλχου περί ταῦτα διατρίβοντος Θετ-51 15 ταλοί και Άχαιοί και Μάγνητες και οι ἄλλοι πάντες Έλληνες δσοι κατώχουν μεταξύ Μακεδονίας και Θερμοπυλῶν, συνεφρόνησαν και δύναμιν ἀξιόλογον κοινῆ συνεστήσαντο· εὐλαβοῦντο γὰρ μήποτε τοσαύταις μυριάσιν οι Θρᾶκες ἐμβάλωσιν αὐτῶν εἰς 20 τὴν χώραν, και κινδυνεύσωσι ταῖς πατρίσι. τὸ δ' 2 αὐτὸ καὶ τῶν Χαλκιδέων ποιησάντων, Σιτάλκης πυδύμενος τοὺς Έλληνας ἁδρὰς δυνάμεις συνηθροικέναι καὶ τοὺς στρατιώτας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἐνοχλουμένους, πρὸς μὲν τὸν Περδίκκαν διαλυσάμενος 25 ἐπιγαμίας ἐποιήσατο, τὰς δὲ δυνάμεις ἀπήγαγεν εἰς τὴν Θράκην.

1 είσχομίσαντες Dind., non Wess. 2 χαρτερότατα P 4 κατάγοντες Dind. 20 κινδυνεύσωσι PAHJKL, δυναστεύσωσι cet. 23 στρατιώτας] δρῶν add. Hert. ἐνοχλουμένους] ἐννοούμενος add. Bezzel 25 ἐπιγαμίαν f 26 τὴν om. ч.

- 52 [•] Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις Λακεδαιμόνιοι μὲν παραλαβόντες τοὺς ἐκ Πελοποννήσου συμμάχους εἰσέβαλον εἰς τὴν 'Αττικήν, ἔχοντος τὴν ἡγεμονίαν 'Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως, τὸν δὲ σἴτον ἐν τῆ χλόη διέφθειραν, καὶ τὴν χώραν δηώσαντες ἐπανῆλθον 5 2 εἰς τὰς πατρίδας. οἰ δ' 'Αθηναΐοι παρατάξασθαι μὲν οὐ τολμῶντες, ὑπὸ δὲ τῆς νόσου καὶ τῆς σιτοδείας πιεζόμενοι, κακὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον ἐλπίδας. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.
- 53 'Επ' ἄφχοντος δ' Άθήνησιν Εὐκλείδου 'Ρωμαῖοι κατέστησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλιάφχους τρεῖς, Μάφκον Μάνιον, Κόιντον Σουλπίκιον Πραιτέξτατον, Σεφούλιον Κοφνήλιον Κόσσον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν Λεοντίνοι, Χαλκιδέων μὲν ὄντες ἅποι- 15 κοι, συγγενεῖς δὲ 'Αθηναίων, ἔτυχον ὑπὸ Συφακοσίων πολεμούμενοι. πιεζόμενοι δὲ τῷ πολέμῷ, καὶ διὰ τὴν ὑπεφοχὴν τῶν Συφακοσίων κινδυνεύοντες ἁλῶναι κατὰ κφάτος, ἐξέπεμψαν πφέσβεις εἰς τὰς 'Αθήνας, ἀξιοῦντες τὸν δῆμον βοηθῆσαι τὴν ταχί- 20 στην καὶ τὴν πόλιν ἑαυτῶν ἐκ τῶν κινδύνων δύσα-
- 2 σθαι. ἦν δὲ τῶν ἀπεσταλμένων ἀρχιπρεσβευτὴς Γοργίας ὁ ἑήτωρ, δεινότητι λόγου πολὺ προέχων 51. πάντων τῶν καθ' ἑαυτόν. οὖτος καὶ τέχνας ἑητορικὰς πρῶτος ἐξεῦρε καὶ κατὰ τὴν σοφιστείαν το- 25 σοῦτο τοὺς ἅλλους ὑπερέβαλεν, ῶστε μισθὸν λαμ-

11 Εύκλείδου] Εύκλέους Wess. 13 Μάνιον] Manilius Liv. 4, 23 σουλπίκιον Ρ, σοντίκιον ν. 14 σεφούλιον Ρ, και σεφούλιον ν. κόσσον Ρ, κέσσον L, κέσσον Α, κένσον cet. 17 πολεμούμενοι – 18 Συφακοσίων om. Ρ 25 σοφιστίαν Ρ τοσοῦτα Ρ, τοσοῦτον ν.

βάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν μνᾶς ἑκατόν. οὖτος οὖν 3 καταντήσας εἰς τὰς 'Αθήνας καὶ παραχθεὶς εἰς τὸν δῆμον διελέχθη τοις 'Αθηναίοις περὶ τῆς συμμαχίας, καὶ τῷ ξενίζοντι τῆς λέξεως ἐξέπληξε τοὺς 'Αθη-5 ναίους ὅντας εὐφυεῖς καὶ φιλολόγους. πρῶτος γὰρ 4 ἐχρήσατο τοῖς τῆς λέξεως σχηματισμοῖς περιττοτέφοις καὶ τῆ φιλοτεχνία διαφέρουσιν, ἀντιθέτοις καὶ ἰσοκώλοις καὶ παρίσοις καὶ δμοιοτελεύτοις καί τισιν ἑτέροις τοιούτοις, ἂ τότε μὲν διὰ τὸ ξένον τῆς 10 κατασκευῆς ἀποδοχῆς ήξιοῦτο, νῦν δὲ περιεργίαν ἔχειν δοκεῖ καὶ φαίνεται καταγέλαστα πλεονάκις καὶ κατακόρως τιθέμενα. τέλος δὲ πείσας τοὺς 'Αθηυαίους συμμαχῆσαι τοῖς Λεοντίνοις, οὖτος μὲν θαυμασθεὶς ἐν ταῖς 'Αθήναις ἐπὶ τέχνῃ φητορικῆ τὴν 15 εἰς Λεοντίνους ἐπάνοδον ἐποιήσατο.

Άθηναίοι δὲ καὶ πάλαι μὲν ἦσαν ἐπιθυμηταὶ 54 τῆς Σικελίας διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, καὶ τότε δ' ἀσμένως προσδεξάμενοι τοὺς τοῦ Γοργίου λόγους ἐψηφίσαντο συμμαχίαν ἐκπέμπειν τοῖς Λεοντίνοις, 20 πρόφασιν μὲν φέροντες τὴν τῶν συγγενῶν χρείαν καὶ δέησιν, τῆ δ' ἀληθεία τὴν νῆσον σπεύδοντες κατακτήσασθαι. καὶ γὰρ οὐ πολλοῖς ἔτεσι πρότερον 2 τῶν τε Κορινθίων καὶ τῶν Κερκυραίων διαπολεμούντων μὲν πρὸς ἀλλήλους, φιλοτιμηθέντων δ' 25 ἀμφοτέρων συμμάχους λαβεῖν τοὺς Άθηναίους, προέκρινεν ὁ δῆμος συμμαχεῖν τοῖς Κερκυραίοις διὰ τὸ τὴν Κέρκυραν εὐφυῶς κεῖσθαι πρὸς τὸν εἰς Σι-

6 τοίς τῆς PAFL, τῆς cet. 8 όμοτελεύτοις cod., corr. Wess. 11 ἔχει Ρ καταγέλαστον — τιθ έμενον cod., corr. Reiske 12 δε om. v. 23. 26. 27 Κορχυρ. Ρ Diodobus II. 3 κελίαν πλοῦν. καθόλου γὰο οἱ 'Αθηναῖοι κατακτησάμενοι τὴν τῆς Φαλάττης ἡγεμονίαν καὶ μεγάλας πράξεις ἐπιτελεσάμενοι συμμάχων τε πολλῶν εὐπόοουν καὶ δυνάμεις μεγίστας ἐκέκτηντο καὶ χρημάτων τε πλῆθος ἕτοιμον παρέλαβον, μετακομίσαντες 5 ἐκ Δήλου τὰ κοινὰ χρήματα τῶν Ἑλλήνων, ὄντα πλείω τῶν μυρίων ταλάντων, ἡγεμόσι τε μεγάλοις καὶ διὰ στρατηγίαν δεδοκιμασμένοις ἐχρήσαντο, καὶ διὰ τούτων ἀπάντων ἤλπιζον καταπολεμήσειν μὲν τοὺς Λακεδαιμονίους, πάσης δὲ τῆς Ἑλλάδος τὴν 10 ἡγεμονίαν περιπεποιημένοι ἀνθέξεσθαι τῆς Σικελίας.515

4 διὰ ταύτας οὖν τὰς αἰτίας ψηφισάμενοι βοηθεῖν τοἰς Λεοντίνοις ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Σικελίαν ναῦς εἰκοσι καὶ [στρατηγοὺς] Λάχητα καὶ Χαροιάδην. οὖτοι δὲ πλεύσαντες εἰς τὸ Ῥήγιον προσελάβοντο ναῦς εἰκοσι 15 παρὰ τῶν Ῥηγίνων καὶ τῶν Χαλκιδέων ἀποίκων. ἐντεῦθεν δ' δρμώμενοι τὸ μὲν πρῶτον τὰς Λιπαραίων νήσους κατέδραμον διὰ τὸ συμμαχεῖν τοὺς Λιπαραίους τοῖς Συρακοσίοις, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ Λοκροὺς πλεύσαντες καὶ πέντε νεῶν Λοκρίδων κυριεύσαντες, 20

5 Μύλας φοούοιον ἐπολιόρκησαν. ἐπιβοηθησάντων δὲ τῶν πλησιοχώρων Σικελιωτῶν τοῖς Μυλαίοις ἐγένετο μάχη, καθ' ἢν 'Αθηναῖοι νικήσαντες ἀπέκτειναν μὲν πλείους τῶν χιλίων, ἐζώγρησαν δὲ οὐκ ἐλάττους τῶν ἑξακοσίων· εὐθὺς δὲ καὶ τὸ φρούριον ἐκπολιορ- 25

4 μεγίστας ἐκέκτηντο Reiske, ἐπιτελεσάμενοι μεγίστας ἐκέκτηντο πόλεις codices 13 είκοσι P (et Thuc. III 86, 1) ἑκατόν ν. 14 στρατηγούς om. P Χαριάδην Α, Χαβρίαν FK 15 είκοσι P, ἑκατόν ν. 16 και τῶν] και αὐτῶν Reiske, και τῶν ἄλλων conicio ἀποίκων PAL, ἀποίκων ὄντων cet. 21 Μύλας add. Cluverius (Thuc. III 90, 2) 22 Σικελῶν cod., corr. Wess. 25 και om. AFJKL κήσαντες κατέσχον. τούτων δὲ πραττομένων κατέ- 6 πλευσαν νῆες τετταράκοντα, ἂς ἀπέστειλεν ὁ δῆμος, κρίνων γενναιότερον ἅπτεσθαι τοῦ πολέμου· ἡγεῖτο δ' αὐτῶν Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς. ἀθροισθεισῶν 5 δὲ τῶν τριήρων εἰς ἕνα τόπον ἀξιόλογος ῆδη στόλος κατεσκεύαστο, συγκείμενος ἐκ τριήρων ὀγδοήκοντα. τοῦ δὲ πολέμου χρονίζοντος οἱ Λεοντῖνοι 7 διαπρεσβευσάμενοι πρός τοὺς Συρακοσίους διελύθησαν. διόπερ αί μὲν τῶν 'Αθηναίων τριήρεις 10 ἀπέπλευσαν εἰς τὴν οἰκείαν, οἱ δὲ Συρακόσιοι τοἰς Λεοντίνοις μεταδόντες τῆς πολιτείας ἅπαντας Συρακοσίους ἐποίησαν, καὶ τὴν πόλιν φρούριον ἀπέδειξαν τῶν Συρακοσίων. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν.

15 Κατά δὲ τὴν Ἐλλάδα Λέσβιοι μὲν ἀπέστησαν 55 ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. ἐνεκάλουν γὰο αὐτοῖς, ὅτι βουλομένων συνοικίζειν πάσας τὰς κατὰ τὴν Λέσβον πόλεις εἰς τὴν Μυτιληναίων πόλιν διεκώλυσαν. διὸ 2 καὶ ποὸς Λακεδαιμονίους ἀποστείλαντες ποεσβευτὰς
20 καὶ συμμαχίαν συνθέμενοι συνεβούλευον τοῖς Σπαρτιάταις ἀντέχεσθαι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας. ποὸς ταύτην δὲ τὴν ἐπιβολὴν ἐπηγγείλαντο πολλὰς τοιήρεις εἰς τὸν πόλεμον παρέξεσθαι. ἀσμένως δὲ 3 τῶν Λακεδαιμονίων ὑπαχουσάντων καὶ περὶ τὴν
25 κατασκευὴν τῶν τριήρων γινομένων, Ἀθηναῖοι φθά-

2 νῆες] ναῦς PAL 5 ἤδη] ὁ ἦδη P; f. ἦδη ὁ 6 ὁγδοήκοντα P, πεντήκοντα καὶ τρεῖς A, πεντήκοντα καὶ διακοσίων cet. 12 ἐποιήσαντο Hert. 17 τὰς κατὰ p. 422, 14 πεποίηκε om. L 18 Μιτυλην. cod. semper διεκώλυσαν P, διεκόμισαν v. 25 γενομένων v. et P¹ 91* 420

σαντες αύτων την παρασκευήν παραχοήμα δύναμιν έξέπεμψαν είς την Λέσβον, πληρώσαντες ναῦς τετταράχοντα καί στρατηγόν προγειρισάμενοι Κλεινιππί-ι δην. ούτος δε προσλαβόμενος βοήθειαν παρά των 4 συμμάγων κατέπλευσεν είς Μυτιλήνην. γενομένης δε ναυμαγίας οι μεν Μυτιληναΐοι λειφθέντες συνεκλείσθησαν είς πολιορχίαν, των δε Λακεδαιμονίων ψηφισαμένων βοηθείν τοις Μυτιληναίοις καί παρασχευαζομένων στόλον άξιόλογον, έφθασαν Άθηναζοι ναῦς ἄλλας σὺν δπλίταις γιλίοις ἀποστείλαντες εἰς 5 Λέσβον. τούτων δ' ήγούμενος Πάχης δ Έπικλήρου καταντήσας είς την Μυτιλήνην, και την προϋπάργουσαν δύναμιν παραλαβών, περιετείγισε την πόλιν καί συνεχείς προσβολάς έποιείτο ού μόνον κατά 6 γην, άλλα καί κατα θάλατταν. Λακεδαιμόνιοι δέ έξαπέστειλαν είς την Μυτιλήνην τριήρεις μέν τετταράχοντα πέντε χαί στρατηγόν Άλχίδαν, είς δε την 'Αττικήν είσέβαλον μετά των συμμάχων. έπελθόντες δε [καl] τούς παραλελειμμένους τόπους της Άττικης καί δηώσαντες την χώραν έπανηλθον είς την οίκείαν. 7 Μυτιληναΐοι δε τη σιτοδεία και τω πολέμω πιεζόμενοι καί στασιάζοντες πρός άλλήλους, καθ' όμολο-8 γίαν παρέδωκαν την πόλιν τοις πολιορχούσιν. έν δε ταις Άθήναις του δήμου βουλευομένου πως χοή προσενέγκασθαι τοις Μυτιληναίοις, Κλέων δ δημαγωγός, ώμος ών τον τρόπον και βίαιος, παρώξυνε

3 κλινιππίδην P 5 είς P, είς τὴν ∇ . 12 είς τὴν PA, είς ∇ . 13 δύναμιν] ἀξιόλογον add. P (at del. man. 1) 16 είς μὲν τὴν Μ. τριήρεις Dind. 17 σαράποντα P 19 καί om. PFJ 21 σιτωδεία P 24 πῶς P, ὡς ∇ . τον δημον, ἀποφαινόμενος δεϊν τοὺς Μυτιληναίους αὐτοὺς μὲν ήβηδὸν ἅπαντας ἀποπτεϊναι, τέπνα δὲ καὶ γυναϊκας ἐξανδραποδίσασθαι. τέλος δὲ πεισθέν- 9 των τῶν 'Αθηναίων κατὰ τὴν γνώμην τε τοῦ Κλέω-5 νος ψηφισαμένων, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Μυτιλήνην οί τὰ δοχθέντα τῷ δήμῷ δηλώσοντες τῷ στρατηγῷ. τοῦ δὲ Πάχητος ἀναγνόντος τὸ ψήφισμα ἡλθεν 10 ἐναντίον τῷ προτέρῷ ἕτερον. ὁ δὲ Πάχης γνοὺς τὴν μετάνοιαν τῶν 'Αθηναίων ἐχάρη, καὶ τοὺς Μυ-10 τιληναίους συναγαγὼν εἰς ἐπκλησίαν ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων, ἅμα δὲ καὶ τῶν μεγίστων φόβων. 'Αθηναΐοι δὲ τῆς Μυτιλήνης τὰ τείχη περιελόντες τὴν Λέσβου ὅλην πλὴν τῆς Μηθυμναίων ζώρας κατεκληρούχησαν. ἡ μὲν οὖν Λεσβίων ἀπόστασις 15 ἀπ' 'Αθηναίων τοιοῦτου ἔσχε τὸ τέλος.

Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Λακεδαιμόνιοι 56 τὰς Πλαταιὰς πολιορκοῦντες περιετείχισαν τὴν πόλιν καὶ στρατιώταις πολλοῖς παρεφύλαττον. χρονιζούσης δὲ τῆς πολιορχίας καὶ τῶν 'Αθηναίων μηδεμίαν 20 ἐξαποστελλόντων βοήθειαν, οἱ πολιορχούμενοι σιτοδεία τε συνείχοντο καὶ τῶν πολιτῶν ἐν ταῖς προσβολαῖς πολλοὺς ἀπεβεβλήκεσαν. ἀπορουμένων δ' 2 αὐτῶν καὶ βουλευομένων περὶ τῆς σωτηρίας, τοῖς μὲν πολλοῖς ἐδόκει τὴν ήσυχίαν ἄγειν, τοῖς δ' ἅλλοις 25 ὡς διαχοσίοις οὖσιν ἔδοξε νυχτὸς βιάσασθαι τοὺς φύλαχας καὶ διεχπεσεῖν εἰς τὰς 'Αθήνας. τηρήσαντες 3 517 οὖν ἀσέληνον νύχτα τοὺς μὲν ἅλλους ἕπεισαν εἰς

6 δηλώσαντες Ρ 8 πρότερον Α Έτερον Ρ, om. v. 22 αποβεβλήκεισαν cod. θάτερα μέρη προσβάλλειν τῷ περιτειχίσματι, αὐτοὶ δ' ἐτοιμασάμενοι κλίμακας, καὶ τῶν πολεμίων παραβοηθούντων ἐν τοῖς ἀπεστραμμένοις μέρεσι τῶν τειχῶν, αὐτοὶ διὰ τῶν κλιμάκων ἔτυχον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος, καὶ τοὺς φύλακας ἀποκτείναντες διέφυγον 4 εἰς τὰς Ἀθήνας. τῆ δ' ὑστεραία Λακεδαιμόνιοι μὲν παροξυνθέντες ἐπὶ τῷ δρασμῷ τῶν ἀπεληλυθότων ἐκ τῆς πόλεως, προσέβαλον τῆ πόλει τῶν Πλαταιέων καὶ πᾶσαν εἰσεφέροντο σπουδὴν βία χειρώσασθαι τοὺς πολιορκουμένους. οἱ δὲ Πλαταιεῖς καταπλαγέν-1 τες καὶ διαπρεσβευσάμενοι παρέδωκαν ἑαυτούς τε

5 καί την πόλιν τοις πολεμίοις. οί δ' ήγεμόνες τῶν Λακεδαιμονίων καθ' ἕνα τῶν Πλαταιέων προσκαλούμενοι ἐπηρώτων τί ἀγαθόν πεποίηκε τοις Λακεδαιμονίοις, ἑκάστου δὲ ὁμολογοῦντος μηθὲν εὐηργετη-1 κέναι, πάλιν ἐπηρώτων εί τι κακόν ἔδρασαν τοὺς Σπαρτιάτας· οὐδενὸς δ' ἀντιλέγοντος, πάντων κατέ-

- 6 γνωσαν θάνατον. διὸ καὶ τοὺς ἐγκαταλειφθέντας ἅπαντας ἀνεϊλον καὶ κατασκάψαντες ἐμίσθωσαν τὴν χώφαν αὐτῶν. Πλαταιεῖς μὲν οὖν τὴν πρὸς ᾿Αθη- » ναίους συμμαχίαν βεβαιοτάτην τηρήσαντες ἀδίκως ταῖς μεγίσταις συμφοφαῖς πεφιέπεσον.
- 57 ⁷ Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις ἐν τῆ Κερκύρα μεγάλη συνέστη στάσις καὶ φιλοτιμία διὰ τοιαύτας αἰτίας. ἐν τῷ περὶ Ἐπίδαμνον πολέμῷ πολλοὶ Κερ- ½ κυραίων αἰχμάλωτοι γενόμενοι καὶ καταβληθέντες εἰς τὴν δημοσίαν φυλακὴν ἐπηγγείλαντο τοῖς Ko-

8 προσέβαλλον Ρ τη πόλει om. Ρ 14 πεποίηκαν P (quod probat infra έδρασαν) 20 αὐτῶν om. v. 23 κορκύρα Ρ 24 φιλονικία P³ et Steph.

οινθίοις παφαδώσειν τὴν Κέφχυφαν, ἐἀν αὐτοὺς ἀπολύσωσιν. ἀσμένως δὲ τῶν Κοφινθίων πφοσδεξα- 2 μένων τοὺς λόγους, οἱ Κεφχυφαῖοι πφοσποιηθέντες λύτφα διδόναι διηγγυήθησαν ὑπὸ τῶν πφοξένων 5 ἱκανῶν τινων ταλάντων ἀφεθέντες. καὶ τηφοῦντες 3 τὴν [ὑπὸ] τῶν ὡμολογημένων πίστιν, ὡς κατήντησαν εἰς τὴν πατφίδα, τοὺς δημαγωγεῖν εἰωθότας καὶ μάλιστα τοῦ πλήθους πφοϊστασθαι συλλαβόντες ἀπέσφαξαν. καταλύσαντες δὲ τὴν δημοκφατίαν, μετ' 10 ὀλίγον χφόνον 'Αθηναίων βοηθησάντων τῷ δήμῷ, οἱ μὲν Κεφχυφαΐοι τὴν ἐλευθεφίαν ἀνακτησάμενοι κολάζειν ἐπεβάλοντο τοὺς τὴν ἐπανάστασιν πεποιημένους. οὖτοι δὲ φοβηθέντες τὴν τιμωφίαν κατέφυνον ἐπὶ τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς καὶ ἰκέται τοῦ δήμου

15 καί τῶν θεῶν ἐγένοντο. οί δὲ Κερκυραῖοι διὰ τὴν 4 πρὸς θεοὺς εὐσέβειαν τῆς μὲν τιμωρίας αὐτοὺς ἀπέλυσαν, ἐκ τῆς πόλεως δὲ ἐξέπεμψαν. οὖτοι δὲ πάλιν νεωτερίζειν ἐπιβαλόμενοι καὶ τειχίσαντες ἐν τῆ νήσω χωρίον ὀχυρὸν ἐκακοποίουν τοὺς Κερκυ20 ραίους. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Εὐθύνου Ῥωμαῖοι 58 κατέστησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλιάρχους τρεῖς, Μάρκον Φάβιον, Μάρκον Φαλίνιον, Λεύκιον Σε-

1 κύρκυρ. P (ut infra quater) 4 διεγγυήθησαν cod. ύπο Rhod., άπο cod. 5 ταλάντων. άφεθέντες δε και malim 6 ύπο del. Wess., ύπερ Reiske 9 κατέλυσάν τε την δημοκρατίαν. μετ' όλίγον δε χρόνον Reiske 12 κολάζειν P, και κολάζειν v. 15 ol δε K. — 21 ένιαυτόν unus exhibet P 16 θεούς] τούς θεούς Dind. 19 έκακοποιοῦντο P 22 Εύθυδήμου cod. 24 Φαλίνιον] Folius Liv. 4, 25 Λεύκιον P, και Λεύκιον v. ρουίλιον. έπὶ δὲ τούτων Άθηναῖοι χρόνον τινὰ τῆς νόσου τῆς λοιμικῆς ἀνειμένοι πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς

- 2 συμφοράς ένέπεσον. ούτω γάρ ύπὸ τῆς νόσου διετέθησαν, ῶστε τῶν στρατιωτῶν ἀποβαλείν πεζοὺς μὲν ὑπὲρ τοὺς τετραχισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τετραχο- 5 σίους, τῶν δ' ἄλλων ἐλευθέρων τε χαὶ δούλων ⁵¹¹ ὑπὲρ τοὺς μυρίους. ἐπιζητούσης δὲ τῆς ἱστορίας τὴν τῆς περὶ τὴν νόσον δεινότητος αἰτίαν, ἀναγ-3 καϊόν ἐστιν ἐχθέσθαι ταῦτα. προγεγενημένων ἐν τῷ χειμῶνι μεγάλων ὅμβρων συνέβη τὴν γῆν ἔνυ- 10 δρον γενέσθαι, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν κοίλων τόπων δεξαμένους πλῆθος ὕδατος λιμνάσαι καὶ σχεῖν στατὸν ῦδωρ παραπλησίως τοῖς ἑλώδεσι τῶν τόπων, θερμαινομένων δ' ἐν τῷ θέρει τούτων καὶ σηπομένων συνίστασθαι παχείας καὶ δυσώδεις ἀτμίδας, 15 ταύτας δ' ἀναθυμιωμένας διαφθείρειν τὸν πλησίον ἀέρα· ὅπερ δὴ χαὶ ἐπὶ τῶν ἑλῶν τῶν νοσώδη διά-
- 4 Φεσιν έχόντων δράται γινόμενον. συνεβάλετο δὲ πρὸς τὴν νόσον καὶ ἡ τῆς προσφερομένης τροφῆς κακία· ἐγένοντο γὰρ οἱ καρποὶ κατὰ τοῦτον τὸν 20 ἐνιαυτὸν ἔνυγροι παντελῶς καὶ διεφθαρμένην ἔχοντες τὴν φύσιν. τρίτην δὲ αἰτίαν συνέβη γενέσθαι τῆς νόσου τὸ μὴ πνεῦσαι τοὺς ἐτησίας, δι' ὧν ἀεὶ κατὰ τὸ θέρος ψύχεται τὸ πολὺ τοῦ καύματος· τῆς δὲ θερμασίας ἐπίτασιν λαβούσης καὶ τοῦ ἀέρος ἐμ- 25 πύρου γενομένου, τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων μηδε-5 μιᾶς ψύξεως γενομένης λυμαίνεσθαι συνέβαινε. διὸ

1 Σερουίλιον] Sergius Liv. 4, 25 2 αὐτὰς add. Reiske 3 διετάχθησαν Ρ, διεστάθησαν Α 4 πεζοὺς add. Dind. 8 τὴν add. Eich. τῆς om. v. 12 ὕδατος ΡΑ, ὑδάτων cet. καί τὰ νοσήματα τότε πάντα καυματώδη συνέβαινεν είναι διὰ τὴν ὑπεφβολὴν τῆς θεφμασίας. διὰ δὲ ταύτην τὴν αίτίαν οι πλεϊστοι τῶν νοσούντων ἔφφιπτον ἑαυτοὺς εἰς τὰ φφέατα καὶ τὰς κρήνας, ἐπι-5 θυμοῦντες αὐτῶν καταψύξαι τὰ σώματα. οι δ' Άθη- 6 ναῖοι διὰ τὴν ὑπεφβολὴν τῆς νόσου τὰς αίτίας τῆς συμφοφᾶς ἐπὶ τὸ θείον ἀνέπεμπον. διὸ καὶ κατά τινα χφησμὸν ἐκάθηφαν τὴν νῆσον Δῆλον, Ἀπόλλωνος μὲν οὖσαν ίεφάν, δοκοῦσαν δὲ μεμιάνθαι διὰ

10 τὸ τοὺς τετελευτηκότας ἐν αὐτῆ τεθάφθαι. ἀνασκά- 7 ψαντες οὖν ἁπάσας τὰς ἐν τῆ Δήλῷ θήκας μετήνεγκαν εἰς τὴν Ῥήνειαν καλουμένην νῆσον, πλησίον ὑπάρχουσαν τῆς Δήλου. ἕταξαν δὲ καὶ νόμον μήτε τίκτειν ἐν τῆ Δήλῷ μήτε θάπτειν. ἐποίησαν δὲ καὶ 15 παυήγυριν τὴν τῶν Δηλίων, γεγενημένην μὲν πρότερον, διαλιποῦσαν δὲ πολὺν χρόνον.

 Τῶν δ' 'Αθηναίων περί ταῦτ' ἀσχολουμένων 59
 Λακεδαιμόνιοι τοὺς Πελοποννησίους παραλαβόντες κατεστρατοπέδευσαν περί τὸν ἰσθμόν, διανοούμενοι
 ²⁰ πάλιν εἰς τὴν 'Αττικὴν εἰσβαλεῖν' σεισμῶν δὲ μεγάλων γινομένων δεισιδαιμονήσαντες ἀνέκαμψαν εἰς τὰς πατρίδας. τηλικούτους δὲ τοὺς σεισμοὺς συνέβη 2
 γενέσθαι κατὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὥστε και πόλεις τινὰς ἐπιθαλαττίους ἐπικλύσασαν τὴν θάλατ ²⁵ ₅₁₉ταν διαφθεῖραι, και κατὰ τὴν Λοκρίδα χερρονήσου καθεστώσης ὅῆξαι μὲν τὸν ἰσθμόν, ποιῆσαι δὲ νῆσον

¹ συνέβαινε. διὸ — καυματώδη om. P 5 αὐτῶν PJL, αὐτῶν cet. 8 νῆσον del. Cobet Δῆλον om. PAL 10 τὸ om. P 12 ξηνίαν PAF 19 περί] εἰς FJK 20 σεισμῶν δὲ μ. γ. PAL, γ. δὲ σ. μ. cet. 22 τοὺς σεισμοὺς συνέβη PA, συνέβη τ. σ. cet. 25 χερσον. マ.

3 τὴν ὀνομαζομένην 'Αταλάντην. ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις Λακεδαιμόνιοι τὴν Τραχῖνα καλουμένην ὅχισαν καὶ μετωνόμασαν Ἡράκλειαν διὰ τοιαύτας

- 4 τινάς αίτίας. Τραχίνιοι πρός Οίταίους όμόρους όντας έτη πολλά διεπολέμουν και τούς πλείους των 5 πολιτών απέβαλον. έρήμου δ' ούσης της πόλεως ήξίωσαν Δακεδαιμονίους όντας αποίκους έπιμεληθηναι της πόλεως. οί δε και διά την συγγένειαν και διά το τον Ήρακλέα, πρόγονον έαυτων όντα, έγκατωκηκέναι κατά τούς άρχαίους χρόνους έν τη Τρα-10
- 5 χίνι, ξγνωσαν μεγάλην αὐτὴν ποιῆσαι πόλιν. διὸ καὶ Λακεδαιμονίων μὲν καὶ τῶν Πελοποννησίων τετρακισχιλίους οἰκήτορας ἐκπεμψάντων, καὶ παρὰ [τε] τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τοὺς βουλομένους μετέχειν τῆς ἀποικίας προσεδέξαντο· οὖτοι δ' ἦσαν οὐκ 15 ἐλάττους τῶν ἑξακισχιλίων. διὸ καὶ τὴν Τραχῖνα μυρίανδρον ποιήσαντες, καὶ τὴν χώραν κατακληρουχήσαντες, ὡνύμασαν τὴν πόλιν Ἡράκλειαν.
- 60 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Στρατοκλέους έν 'Ρώμη άντι τῶν ὑπάτων χιλίαρχοι τρεῖς κατεστάθησαν, » Λεύκιος Φούριος, Σπόριος Πινάριος [και Γάιος Μέτελλος]. ἐπι δὲ τούτων 'Αθηναῖοι μὲν Δημοσθένη προχειρισάμενοι στρατηγόν μετὰ νεῶν τριάκοντα και στρατιωτῶν ίκανῶν ἐξαπέστειλαν. οὖτος δὲ προσ-

1 Άταλάντην] cf. 44, 2 4 τινας τοιαύτας V. 9 δντα om. a 11 μεγάλην αὐτὴν PA, αὐτὴν μ. cet. 12 Λακεδαιμόνιοι αὐτῶν μεν Reiske 13 ἐξέπεμψαν, παρὰ δὲ Reiske, ἐκπέμψαντες παρὰ Wurm και om. v. 14 τε delevi 16 και τὴν χώραν κατακληρουχήσαντες om. FK(L?)M 20 κατεστάθησαν τρεῖς V. 21 φρούριος PAF Σπόριος] Postumius, Lucius adde ex Liv. 4, 25 και Γάιος Μέτελλος om. PAL 23 στρατηγὸν om. AL 24 ἐξαπέστειλαν P, om. V.

λαβόμενος παρά των Κερχυραίων τριήρεις πεντεκαίδεκα καί παρά των Κεφαλλήνων καί Άκαρνάνων καί Μεσσηνίων των έν Ναυπάκτω στρατιώτας ξπλευσεν έπι την Λευκάδα. δηώσας δε την γώραν των 5 Λευκαδίων απέπλευσεν έπι την Αιτωλίαν και πολλάς αύτῶν χώμας έπόρθησε. τῶν δὲ Αἰτωλῶν συστραφέντων έπ' αὐτὸν ἐγένετο μάχη, καθ' ἢν 'Αθηναΐοι λειφθέντες είς Ναύπακτον άπεγώρησαν. οί 2 δε Αίτωλοί δια την νίκην έπαρθέντες, και προσ-10 λαβόμενοι Λακεδαιμονίων τρισχιλίους στρατιώτας, στρατεύσαντες έπὶ Ναύπακτον, κατοικούντων έν αὐτῆ τότε Μεσσηνίων, ἀπεκρούσθησαν. μετὰ δὲ 3 ταῦτα στρατεύσαντες έπὶ την δνομαζομένην Μολυχρίαν είλον την πόλιν. δ δε των Άθηναίων στρατη-15 γος Δημοσθένης εύλαβούμενος μή και την Ναύπακτον έκπολιορκήσωσι, χιλίους δπλίτας έξ 'Ακαρνανίας μεταπεμψάμενος απέστειλεν είς την Ναύπακτον. Δημοσθένης δε περί την Άκαρνανίαν διατρίβων 4 περιέτυχεν 'Αμπρακιώταις γιλίοις στρατοπεδεύουσι, 20 πρός ούς συνάψας μάγην σχεδόν πάντας άνειλε. 520 τῶν δ' ἐκ τῆς 'Αμπρακίας ἐπεξελθόντων πανδημεί, πάλιν δ Δημοσθένης τούς πλείους αὐτῶν ἀπέκτεινεν, ώστε την πόλιν σχεδον έρημον γενέσθαι. δ μέν 5 ούν Δημοσθένης φετο δειν έκπολιορκήσαι την 'Αμ-25 πραχίαν, έλπίζων διὰ την έρημίαν των άμυνομένων δαδίως αὐτην αίρήσειν. οί δ' 'Ακαρνανες φοβούμε-

2 Kegalývov AF 2 et 12 μ egyvíov P 11 et 13 stratevsarres] stratevsar P 13 Molúngelar FJK 15 et 17 týv N. Dind., tóv N. cod. 19 et infra $A\mu\beta\rho\alpha n$. A 20 nártas om. P. ánavtas L νοι μή τῆς πόλεως 'Αθηναίοι κυριεύσαντες βαρύτεροι πάροικοι γένωνται των 'Αμπρακιωτών, ούκ έωασαν

6 ἀχολουθείν. στασιαζόντων δ' αὐτῶν, οί μὲν Άκαρνᾶνες διαλυσάμενοι τοῖς Ἀμπραχιώταις συνέθεντο τὴν εἰρήνην εἰς ἔτη ἐχατόν, Δημοσθένης δ' ἐγχαταλειφθεἰς ὑπὸ τῶν Ἀχαρνάνων ἀπέπλευσε σὺν ταῖς εἴκοσι ναυσὶν εἰς Ἀθήνας. Ἀμπραχιῶται δὲ μεγάλη συμφορῷ περιπεπτωχότες παρὰ τῶν Δακεδαιμονίων φρουρὰν μετεπέμψαντο, φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους.

- 61 Δημοσθένης δὲ στρατεύσας ἐπὶ Πύλον ἐπεβάλετο 1 τοῦτο τὸ χωρίον τειχίσαι κατὰ τῆς Πελοποννήσου· ἔστι γὰρ ὀχυρόν τε διαφερόντως καὶ κείμενον ἐν τῆ Μεσσηνία, τῆς δὲ Σπάρτης ἀπέχον σταδίους τετρακοσίους. ἔχων δὲ τότε καὶ ναῦς πολλὰς καὶ στρατιώτας ἱκανούς, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις ἐτείχισε τὴν 1 Πύλον. Λακεδαιμόνιοι δὲ πυθόμενοι τὸν τειχισμὸν τῆς Πύλου συνήγαγον δύναμιν ἀξιόλογον οὐ μόνον
- 2 πεξήν, άλλὰ καὶ ναυτικήν. διὸ καὶ τριήρεσι μὲν ἐπὶ τὴν Πύλον ἔπλευσαν τετταράκοντα πέντε καλῶς κατεσκευασμέναις, πεζοῖς δὲ ἐστράτευσαν μυρίοις s καὶ δισχιλίοις, αἰσχρὸν ἡγούμενοι τοὺς τῆ ᾿Αττικῆ δηουμένη μὴ τολμήσαντας βοηθεῖν ἐν Πελοποννήσω
 3 χωρίον τειχίζειν καὶ καταλαμβάνεσθαι. οὖτοι μὲν οὖν ἡγουμένου Θρασυμήδους πλησίον τῆς Πύλου κατεστρατοπέδευσαν. ἐμπεσούσης δὲ ὁρμῆς τῷ πλή- s θει πάντα κίνδυνον ὑπομένειν καὶ βία χειρώσασθαι

5 είς om. v. 7 δὲ Ρ, δὲ ἐν ν. 11 τὴν Πελοπόννησον cod., corr. Reiske 12 ἔστι] ἔτι ΡΑ 13 μεσηνία Ρ Σπάφτης Palmerius (ex Thuc. IV 3, 2), Μεσσηνίας cod. 15 εἴκοσι Ρ 19 σαφάκοντα Ρ 23 χωφίον Dind., χώφαν cod.

την Πύλον, τὰς μέν ναῦς ἀντιπρώρους ἔστησαν τῷ στόματι τοῦ λιμένος, ὅπως διὰ τούτων ἐμφράξωσι τόν είσπλουν των πολεμίων, πεζη δ' έκ διαδογής προσβάλλοντες τω τείγει και φιλοτιμίαν την μεγί-5 στην είσφερόμενοι θαυμασίους άγῶνας συνεστήσαντο. είς δε την νησον την καλουμένην Σφακτηρίαν, πα- 4 ρατεταμένην δ' έπὶ μῆχος καὶ ποιοῦσαν εὕδιον τὸν λιμένα, διεβίβασαν τούς άρίστους των Λακεδαιμονίων και των συμμάγων. τοῦτο δ' ἔπραξαν ωθάσαι 10 βουλόμενοι τούς Αθηναίους προκαταλαβέσθαι την νήσον, εύφυως σφόδρα κειμένην πρός την πολιορδιημερεύοντες δ' έν ταις τειχομαχίαις και 5 χίαν. κατατιτρωσκόμενοι διὰ την ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπερογήν ούκ έληγον της βίας. διο πολλοί μέν αύτων 15 απέθνησκον, ούκ όλίγοι δε κατετραυματίζοντο πρός 521τόπον ώγυρωμένον βιαζόμενοι. οί δε Άθηναΐοι προ- 6 κατειλημμένοι χωρίον και φύσει καρτερόν, και βελών τε πλήθη και των άλλων των χρησίμων πολλην έγοντες αφθονίαν, έκθύμως ημύνοντο ήλπιζον 20 νάο ποατήσαντες της έπιβολης πάντα τον πόλεμον περιαγαγείν είς την Πελοπόννησον καί δηώσειν άνα μέρος την γώραν των πολεμίων. της δε πολιορχίας 62 άνυπέρβλητον την σπουδην έχούσης παρ' άμφοτέοοις, καί των Σπαρτιατών βίαν προσαγόντων τοις 25 τείχεσι, πολλοί μέν άλλοι κατά τάς άνδραγαθίας έθαυμάσθησαν, μεγίστης δε αποδοχής έτυχε Βρασί-

4 προσβαλόντες cod., corr. Eich. 5 συνεστήσαντο* (XV 86, 1), ύπεστήσαντο cod. 12 δ' έν Wess., δε cod. 18 πλήθη Ρ. πλήθει ν. 22 πολεμίων] Πελοποννησίων Α 24 βίαν Ρ. βία ν. προσαγαγόντων Steph.

2 δας. τῶν γὰο τριηφάρχων οὐ τολμώντων προσαγαγεῖν τῆ γῆ τὰς τριήρεις διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν τόπων, τριήραρχος ῶν ἐβόα καὶ παρεκελεύετο τῷ κυβερνήτῃ μὴ φείδεσθαι τοῦ σκάφους, ἀλλὰ καὶ βία προσάγειν τῆ γῆ τὴν τριήρη αἰσχρὸν γὰρ εἶναι s τοῖς Σπαρτιάταις τῆς μὲν ψυχῆς ἀφειδεῖν ἕνεκα τῆς νίκης, τῶν δὲ σκαφῶν φείδεσθαι καὶ περιορᾶν 3 Ἀθηναίους κρατοῦντας τῆς Λακωνικῆς. τέλος δὲ συναναγκάσαντος τὸν κυβερνήτην προσαγαγείν τὴν ναῦν, ἡ μὲν τριήρης ἐπώκειλεν, ὁ δὲ Βρασίδας ἐπι- 10 βὰς ἐπὶ τὴν τῆς νεῶς ἐπιβάθραν ἐκ ταύτης ἡμύνατο τὸ πλῆθος τῶν ἐκ' αὐτὸν συνδραμόντων Ἀθηναίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον τοὺς προσιόντας πολλοὺς ἀπέκτεινε, μετὰ δὲ ταῦτα πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἐπιφερομένων βελῶν πολλοῖς περιέπιπτεν ἐναντίοις τραύμασι. 15

- 4 τέλος δε δια των τραυμάτων αίματος έκχυθέντος πολλοϋ, καί δια τουτο λιποψυχήσαντος αύτου, ό μεν βραχίων προέπεσεν έκ της νεώς, ή δ' άσπις περιορυείσα και πεσούσα είς την θάλατταν ύποχείριος
- 5 έγένετο τοῖς πολεμίως. μετὰ δὲ ταῦτα οὖτος μὲν 20 πολλοὺς τῶν πολεμίων νεκροὺς σωρεύσας αὐτὸς ἡμι-Φανὴς ἐκ τῆς νεὼς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀπηνέχθη, τοσοῦτον τοὺς ἄλλους ὑπερβαλόμενος ἀνδρεία, ὥστε τῶν ἄλλων τοὺς ἀποβαλόντας τὴν ἀσπίδα θανάτῷ κολάζεσθαι, τοῦτον δ' ἐπὶ τῆ αὐτῆ αἰτία ἀπενέγκα- 25
 6 σθαι δόξαν. οἱ μὲν οὖν Δακεδαιμόνιοι συνεχεῖς προσβολὰς ποιούμενοι τῆ Πύλῷ, καὶ πολλοὺς ἀπο-

1 τριηράρχων] τριηριτῶν Dind. 2 τῆ γῆ προσάγειν ν. 4 και om. AL 5 τριήρην Ρ 9 προσάγειν Α .13 τῶν προσιόντων Reiske 17 λειποφ. cod.

βαλόντες στρατιώτας, έμενον χαρτερώς έν τοις δεινοῖς. θαυμάσαι δ' ἄν τις τῆς τύχης τὸ παράδοξον καί την ιδιότητα της περί την Πύλον διαθέσεως. Άθηναΐοι μέν γάο έκ της Λακωνικής άμυνόμενοι 7 5 τούς Σπαρτιάτας έχράτουν, Λαχεδαιμόνιοι δε την ίδίαν γώραν πολεμίαν έγοντες έκ της θαλάττης προσέβαλλον τοις πολεμίοις, και τοις μέν πεζη κρατοῦσι θαλαττοχρατείν συνέβαινε, τοῖς δὲ χατά θάλατταν πρωτεύουσι τῆς γῆς ἀπείργειν τοὺς πολεμίους. 10 199χοουιζούσης δε της πολιορχίας, και των Άθηναίων 63 ταις ναυσίν έπικρατησάντων καί σιτον είς την νην είσχομίζειν χωλυόντων, έχινδύνευον οι χατειλημμένοι έν τη νήσω τω λιμω διαφθαρηναι. διόπεο οί 2 Λακεδαιμόνιοι φοβηθέντες περί των απειλημμένων 15 έν τῷ νήσφ, πρεσβείας ἀπέστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας περί της καταλύσεως του πολέμου. ού συγκατατιθεμένων δ' αύτων ήξίουν άλλαγήν ποιήσασθαι των άνδρων καί λαβείν τούς ίσους των Άθηναίων των έαλωκότων άλλ' ούδε τοῦτο συνεχώρησαν οι Άθη-20 ναΐοι. διόπεο οι πρέσβεις παροησίαν ήγαγον έν ταΐς Άθήναις ώς δμολογούσι Λακεδαιμονίους κρείττους είναι, μή βουλόμενοι την άντίδοσιν των αίγμαλώτων ποιήσασθαι. οί δ' Άθηναΐοι τη σπάνει των άναγ-3 καίων καταπονήσαντες τούς έν τη Σφακτηρία παρέ-25 λαβυν αύτούς καθ' όμολογίαν. ήσαν δ' οί παραδόν-

6 πολεμίαν add. Hert. (ex Thuc. IV 12, 3) έχουσιν Madvig 7 ποοσέβαλον AF 11 γην] νησον Madvig 12 κατειλειμμένοι Ρ, καταλελειμμένοι Wurm 15 πρεσβείας PAL, πρεσβείαν cet.; f. πρέσβεις 19 ουδὲ Reiske, ουδὲν cod. τοῦτο] τούτω P (ut coniecit Reiske), τούτων v. 21 Λακεδαιμονίοις P, om. FK τες αύτοὺς Σπαρτιᾶται μὲν ἐκατὸν εἶκοσι, τῶν δὲ 4 συμμάχων ἐκατὸν ὀγδοήκοντα. οὖτοι μὲν οὖν ὑπὸ Κλέωνος τοῦ δημαγωγοῦ στρατηγοῦντος τότε δεθέντες ἥχθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὁ δὲ δῆμος ἐψηφίσατο αὐτοὺς φυλάττειν, ἐὰν βούλωνται Λακεδαιμόνιοι s λῦσαι τὸν πόλεμον, ἐὰν δὲ προκρίνωσι τὸ πολεμεῖν.

- 5 τότε πάντας τοὺς αἰχμαλώτους ἀποκτείναι. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ἐν Ναυπάκτῷ κατῷκισμένων Μεσσηνίων μεταπεμψάμενοι τοὺς ἀρίστους καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων τοὺς ἱκανοὺς προσθέντες, τούτοις παρέ- 10 δωκαν τὴν Πύλον φρουρείν· ἐνόμιζον γὰρ τοὺς Μεσσηνίους διὰ τὸ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας μἴσος ἐκθυμότατα κακοποιήσειν τὴν Λακωνικήν, ὁρμωμένους ἐξ ὀχυροῦ χωρίου. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Πύλον ἐν τούτοις ἦν.
- 64 'Αφταξέφξης δ' δ τῶν Πεφσῶν βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄφξας ἔτη τετταφάκοντα, τὴν δ' ἀφχὴν διαδεξάμενος Ξέφξης ἐβασίλευσεν ἐνιαυτόν. κατὰ δὲ τὴν Ίταλίαν Αἴκλων ἀποστάντων ἀπὸ Ῥωμαίων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτοκφάτοφα μὲν Αὖλον Ποστού- 20 2 μιον, ἵππαφχον δὲ Λεύκιον Ἰούλιον ἐποίησαν. οὖτοι δὲ μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀξιολόγου στφατεύσαντες εἰς τὴν τῶν ἀφεστηκότων χώφαν τὸ μὲν πφῶτον τὰς κτήσεις ἐπόφθησαν, μετὰ δὲ ταῦτα Αἴκλων ἀντιταχθέντων ἐγένετο μάχη, καθ' ἢν ἐνίκησαν οι Ῥωμαῖοι, 25 καὶ πολλοὺς μὲν τῶν πολεμίων ἀνεῖλον, οὐκ ὀλίγους

6 ἐἀν δὲ Dind., εἰ δὲ cod. 8 κατοικησαμένων cod., corr. Dind. 10 τοὺς PAL, om. cet. προσθέντες τούτοις P, om. v. 20 κατὰ] τῶν κατὰ Dind. τὸν om. P 21 οὖτοι] αὐτοι P 22 πολλῆς (aut ἀξιολόγου) del. Reiske, σολιτικῆς Madvig 23 τῶν ἀφ. τὴν χώραν v. δ' έζώγοησαν, λαφύρων δὲ πολλῶν ἐχυρ(ευσαν. μετὰ 3 δὲ τὴν μάχην οί μὲν ἀφεστηκότες διὰ τὴν ἦτταν καταπεπληγμένοι τοῖς Ῥωμαίοις ὑπετάγησαν, ὁ δὲ Ποστούμιος δόξας καλῶς διφκηκέναι τὰ κατὰ τὸν 5 πόλεμον, κατήγαγε τὸν εἰωθότα θρίαμβον. ἴδιον δέ τι καὶ παντελῶς ἄπιστόν φασι πρᾶξαι τὸν Ποστούμιον κατὰ γὰρ τὴν μάχην τὸν υίὸν αὐτοῦ διὰ τὴν προθυμίαν προεκπηδῆσαι τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς 523 δεδομένης τάξεως τὸν δὲ πατέρα τηροῦντα τὸ πά-10 τριον ἔθος τὸν υίὸν ὡς λελοιπότα τὴν τάξιν ἀποκτεῖναι.

Τούτου δε τοῦ έτους διελθόντος Αθήνησι μεν65 ήν ἄρχων Ίσαρχος, έν δε τη Ῥώμη καθειστήκεσαν ύπατοι Τίτος Κοΐντιος καὶ Γάιος Ἰούλιος, παρὰ δὲ 15 'Ηλείοις όλυμπιὰς ήχθη ένάτη και όγδοηκοστή, καθ' ήν ένίκα στάδιον Σύμμαγος το δεύτερον. έπι δέ τούτων 'Αθηναΐοι στρατηγόν καταστήσαντες Νικίαν τόν Νικηράτου, και παραδόντες αὐτῷ τριήρεις μέν έξήκοντα, δπλίτας δε τρισχιλίους, προσέταξαν πορ-20 θήσαι τούς Λακεδαιμονίων συμμάχους. ούτος δ' έπι 2 πρώτην την Μηλον πλεύσας την τε χώραν έδήωσε καί την πόλιν έφ' ίκανας ημέρας έπολιόρκησεν. αύτη γαο μόνη των Κυκλάδων νήσων διεφύλαττε τήν ποδς Λακεδαιμονίους συμμαγίαν, αποικος ούσα 25 τῆς Σπάρτης. δ δε Νικίας, γενναίως ἀμυνομένων 3 τῶν Μηλίων οὐ δυνάμενος έλειν την πόλιν, ἀπέπλευσεν είς Άρωπον της Βοιωτίας. ένταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπών παρῆλθεν εἰς την τῶν Τανανραίων

8 τῆς ὑπὸ add. Bhod. 13 ^{*}Ισαρχος] ⁷ππαρχος f 14 ποίνπτιος P¹, πόιντος P² Diodobus II. 28 χώραν μετά των όπλιτων, καί κατέλαβεν ένταῦθα δύναμιν έτέραν 'Αθηναίων, ής έστρατήγει Ἱππόνικος

- 4 δ Καλλίου. συνελθόντων δε είς ταὐτὸ τῶν στρατοπέδων ἀμφοτέρων, οὖτοι μεν ἐπεπορεύοντο τὴν χώραν πορθοῦντες, τῶν δε Θηβαίων ἐκβοηθούντων 5 συνάψαντες αὐτοῖς μάχην οί ᾿Αθηναῖοι καὶ πολλοὺς
- 5 ἀνελόντες ἐνίκησαν. μετὰ δὲ τὴν μάχην οἱ μεθ' Ἱππονίκου στρατιῶται τὴν εἰς ᾿Αθήνας ἐπάνοδον ἐποιήσαντο, Νικίας δὲ παρελθῶν ἐπὶ τὰς ναῦς παρέπλευσεν ἐπὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ τὴν παραθαλάττιον 10 χώραν πορθήσας προσελάβετο παρὰ τῶν συμμάχων τριήρεις τετταράκοντα, ῶστε τὰς πάσας ἔχειν αὐτὸν ναῦς ἑκατόν καταλέξας δὲ καὶ πεζοὺς στρατιώτας οὐκ δλίγους, καὶ δύναμιν ἀξιόλογον συστησάμενος,
- 6 ἕπλευσεν ἐπὶ τὴν Κόρινθον. ἀποβιβάσαντος δ' αὐ- 15 τοῦ τοὺς στρατιώτας, καὶ τῶν Κορινθίων ἀντιταχθέντων, οἱ 'Αθηναἴοι δυσὶ μάχαις ἐνίκησαν καὶ πολλοὺς τῶν πολεμίων ἀνελόντες τρόπαιον ἔστησαν. ἐτελεύτησαν δ' ἐν τῆ μάχη τῶν 'Αθηναίων εἰς ὀκτώ,
- 7 τῶν δὲ Κορινθίων πλείους τῶν τριαχοσίων. ὁ δὲ 20 Νικίας πλεύσας εἰς Κρομμυῶνα τήν τε χώραν ἐδήωσε καὶ τὸ φρούριον ἐχειρώσατο. εὐθὺς δ' ἐπαναζεύξας καὶ τειχίσας φρούριον ἐν τῆ Μεθώνῃ, φυλακὴν κατέλιπε τὴν τὸ χωρίον ἅμα φυλάξουσαν καὶ τὴν ἐγγὺς χώραν δηώσουσαν. αὐτὸς δὲ τὴν παραθαλάτ- 25

2 έτέρων cod., corr. Eich. 4 έπορεύοντο cod., corr. Reiske 12 σαράχοντα P^1 τὰς om. P 14 οὐχ όλίγους] οὐλίγους P^1 18 τρόπαιον ἔστησαν ante πολλοὺς exhibet v. 19 όπτώ] όλίγω ἐλάσσους πεντήχοντα Thuc. IV 44, 6 20 πλείους τῶν τριακοσίων] εἰς τριακοσίους και πλείους f; δώδεκα και διακόσιοι Thuc. 21 κρεμυῶνα P¹A 24 κατέλειπεν P¹ τιου πορθήσας ἐπανῆλθευ εἰς τὰς Ἀθήνας. μετὰ 8 δὲ ταῦτα ἐπὶ Κύθηφα ναῦς ἀπέστειλαυ ἑξήμουτα καὶ δισχιλίους ὅπλίτας, ὡν εἶχε τὴν στφατηγίαν 524Νικίας μετ' ἅλλων τινῶν. οὖτος δὲ στφατεύσας ἐπὶ 5 τὴν νῆσου καὶ προσβολὰς ποιησάμενος παφέλαβε τὴν πόλιν καθ' ὁμολογίαν. ἐν δὲ τῆ νήσφ καταλιπὼν φρουφὰν ἐξέπλευσεν εἰς τὴν Πελοπόννησου καὶ τὴν παφαθαλάττιου χώφαν ἐδήωσε. καὶ Θυφέας μὲν 9 κειμένας ἐν τοῖς μεθοφίοις τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς 10 ᾿Αφγείας ἐκπολιοφκήσας ἐξηνδφαποδίσατο καὶ κατέσκαψε, τοὺς δ' ἐν αὐτῆ κατοικοῦντας Λίγινήτας καὶ τὸν φρούφαρχον Τάνταλον Σπαφτιάτην ζωγφήσας ἀπήγαγεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας. οἱ δὲ ᾿Αθηναΐοι τὸν μὲν Τάνταλον δήσαντες ἐφύλαττον μετὰ τῶν ἅλλων 15 αἰχμαλάτων καὶ τοὺς Λἰγινήτας.

⁴Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις Μεγαρεῖς θλιβό-66 μενοι τῷ πολέμφ τῷ πρός τοὺς ⁴Αθηναίους καὶ τῷ πρὸς τοὺς φυγάδας διαπρεσβευομένων δὲ πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων, τῶν πολιτῶν τινες ἀλλοτρίως 20 ἔχοντες πρὸς τοὺς φυγάδας ἐπηγγείλαντο πρὸς τοὺς ⁴Αθηναίων στρατηγοὺς προδώσειν τὴν πόλιν. οί δὲ 2 στρατηγοί, ⁴Ιπποκράτης τε καὶ Δημοσθένης, συνθέμενοι περὶ τῆς προδοσίας, ἐξέπεμψαν νυκτὸς στρατιώτας ἑξακοσίους εἰς τὴν πόλιν, καὶ οί συνθέμενοι

2 έξήποντα] έπτὰ AL 8 Θυραίας cod. 10 Άργίας F πατέσπαψεν έξανδραποδισάμενος f 18 ἀπήγαγεν είς τὰς Άθήνας P, είς τὰς Άθήνας AL, είς τὰς Άθήνας έξέπεμψεν cet. 14 δήσαντες έφύλαττον P, om. v. 15 Δίγινήτας PAL, Δίγινήτας έν φυλαπη πατεπου cet. 16 Μεγαρείς PA, of M. cet.; cf. Thuc. IV 66, 1 έθλίβοντο M 20 τοὺς φυγάδας P, τοὺς ἅνδρας τοὺς φυγάδας v. 22 τε Thuc. IV 66, 3, μὲν cod., del. Sintenis παρεδέξαντο τούς Άθηναίους έντος τειχῶν. καταφανοῦς δὲ τῆς προδοσίας γενομένης κατὰ τὴν πόλιν, καὶ τοῦ πλήθους σχιζομένου κατὰ τὴν αῖρεσιν, καὶ τῶν μὲν συμμαχούντων τοις Άθηναίοις, τῶν δὲ βοηθούντων τοις Λακεδαιμονίοις, ἐκήρυξέ τις ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς βουλομένους τίθεσθαι τὰ ὅπλα μετὰ

- 8 'Αθηναίων καὶ Μεγαρέων. διόπερ τῶν Λακεδαιμονίων ἐγκαταλείπεσθαι μελλόντων ὑπὸ τῶν Μεγαρέων, συνέβη τοὺς φρουροῦντας τὰ μακρὰ τείχη καταλιπεῖν, εἰς δὲ τὴν καλουμένην Νίσαιαν, ὅπερ ἐστὶν ἐπίνειον τῶν Μεναρέων, καταφυγεῖν. περι-
- 4 ταφρεύσαντες δὲ αὐτὴν οἱ 'Αθηναῖοι ἐπολιόρχουν· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τῶν 'Αθηνῶν τεχνίτας προσλαβόμενοι περιετείχισαν τὴν Νίσαιαν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι φοβούμενοι μὴ κατὰ κράτος ἁλόντες ἀναιρεθῶσι, παρέδοσαν τὴν Νίσαιαν τοις 'Αθηναίοις καθ' ὁμολογίαν. καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Μεγαρέας ἐν τούτοις ἦν.
- 67 Βρασίδας δὲ δύναμιν ίκανὴν ἀναλαβὼν ἕκ τε Λακεδαίμονος καὶ παρὰ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων ἀνέζευξεν ἐπὶ Μέγαρα. καταπληξάμενος δὲ τοὺς ᾿Αθηναίους, τούτους μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς Νισαίας, τὴν δὲ πόλιν τῶν Μεγαρέων ἐλευθερώσας ἀποκατέστησεν εἰς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως διὰ Θετταλίας τὴν πορείαν ποιησάμενος ἦκεν εἰς Δῖον τῆς Μακεδονίας.
 2 ἐκείθεν δὲ παρελθὼν εἰς Ἄκανθον συνεμάχησε τοῖς 5

5 ἐκήρυξεν Ρ¹, ἐκήρυξαν Ρ² τις] τινας Ρ 10 Νησαίαν ΑΓJΚ, Νισαίαν cet. (et infra) 13 Άθηνῶν] Άθηναίων ν. 19 [κανήν] ἀξιόλογον L 20 παφὰ om. Ρ

Χαλκιδεύσι. και πρώτην μέν την Άκανθίων πόλιν τὰ μèν καταπληξάμενος, τὰ δὲ καὶ λόγοις φιλανθρώποις πείσας έποίησεν άποστηναι των Άθηναίων. έπειτα πολλούς και των άλλων των έπι Θράκης κα-5 τοιχούντων προετρέψατο χοινωνείν [μετά] της των Λακεδαιμονίων συμμαχίας. μετά δε ταῦτα Βρασί- 3 δας βουλόμενος ένεργότερον αψασθαι του πολέμου. μετεπέμπετο στρατιώτας έκ τῆς Λακεδαίμονος, σπεύδων άξιόλογον συστήσασθαι δύναμιν. οί δε Σπαρ-10 τιαται βουλόμενοι των Είλώτων τούς πρατίστους άπολέσθαι, πέμπουσιν έξ αύτῶν τοὺς μάλιστα πεφρονηματισμένους γιλίους, νομίζοντες έν ταζς μάγαις τούς πλείστους αύτῶν κατακοπήσεσθαι. Επραξαν 4 δέ τι καί άλλο βίαιον καί ώμόν, δι' ού ταπεινώσειν 15 ύπελάμβανον τούς Είλωτας έκήρυξαν γαρ άπογράφεσθαι των Είλώτων τούς άγαθόν τι πεποιηκότας τη Σπάρτη, και τούτους κρίναντες έλευθερώσειν έπηγγείλαντο άπογραψαμένων δε δισγιλίων, τούτους μέν προσέταξαν τοις πρατίστοις άποπτειναι 20 κατ' οίκου έκάστου. σφόδρα γάρ εύλαβοῦντο μήποτε 5 καιροῦ δραξάμενοι καὶ μετὰ τῶν πολεμίων ταγθέντες είς κίνδυνον άγάγωσι την Σπάρτην. ού μην άλλά τῷ Βρασίδα παραγενομένων πιλίων Είλώτων. έχ τε συμμάγων στρατολογηθέντων συνέστη δύνα-25 μις άξιόχρεως. διό καί θαρρήσας τω πλήθει των 68

5 μετὰ del. Rhod., τῆς μετὰ Wess. 7 ἐναφγότεφον PAL, ἐναφγέστεφον f 9 ἀξιολογώτεφον f 18 πλείους A 14 δέ τι] δ' ἕτι P δι' ού] διὰ τὸ P 15 ὑπολαμβάνειν P³, ἕμελλον A 20 ἐκάστους Beiske 24 ante συνέστη numerum deesse censet Dind. (cf. Thuc. IV 80, 5) 25 ἀξιόχρεως PLH, ἀξιόλογος cet.

στρατιωτών έστράτευσεν έπι την καλουμένην 'Αμφί πολιν. ταύτην δε την πόλιν πρότερον μεν έπεγεί οησεν οικίζειν Αρισταγόρας δ Μιλήσιος, Φεύνωι 2 Δαρείον τον βασιλέα των Περσων έχείνου δε τε λευτήσαντος, καί των οίκητόρων έκπεσόντων ύπ Θρακών των δνομαζομένων Ήδωνων, μετά ταυτι έτεσι δυσί πρός τοις τριάχοντα Άθηναιοι μυρίου οίκήτορας είς αὐτὴν έξέπεμψαν. δμοίως δε και τού των ύπό Θρακών διαφθαρέντων περί Δράβησκου διαλιπόντες έτη δύο πάλιν άνεκτήσαντο την πόλι 3 Άγνωνος ήγουμένου. περιμαχήτου δ' αὐτῆς πολλά κις γεγενημένης, έσπευδεν δ Βρασίδας κύριος γενέ σθαι της πόλεως. διο καί στρατεύσας έπ' αύτη άξιολόγω δυνάμει, καί στρατοπεδεύσας πλησίου της γεφύρας, τὸ μέν πρῶτον εἶλε τὸ προάστειον τῆς πόλεως, τη δ' ύστεραία καταπληξάμενος τους 'Αμφι πολίτας παρέλαβε την πόλιν καθ' δμολογίαν, ώστ έξειναι τῷ βουλομένω τὰ έαυτοῦ λαβόντα ἀπελθει 4 έκ τῆς πόλεως. εύθύς δὲ καὶ τῶν πλησιοχώρωι πόλεων πλείονας προσηγάγετο, έν αίς ήσαν άξιολογώταται Οίσύμη καί Γαληψός, ἀμφότεραι Θασίων άποικοι, καί Μύρκινον, Ήδωνικον πολισμάτιον έπεβάλετο δε και ναυπηγείσθαι τριήρεις πλείους έπί τω Στουμόνι ποταμφ, καί στρατιώτας έκ τε Λακεδαίμονος καί παρά των άλλων συμμάχων μετε-5 πέμπετο. κατεσκεύαζε δε και πανοπλίας πολλάς, και

9 δράβισκου Ρ 10 δύο] ένὸς δέοντι τριακοστῷ ἕτει Thuc. IV 102, 3 (cf. XI 70, 5 et XII 82, 3) πάλιν om. FK ἐκτήσαντο ν. 11 ⁷Αγνωνος Wess. (ex Thuc.), ³Απίωνος cod. 19 πύλεως] ἀμφιπόλεως Ρ 21 Οἰσύμη Thuc. IV 107, 3] σύμη cod. 25 παφὰ om. L

τοζς ἀόπλοις τῶν νέων ἀνεδίδου ταύτας, καὶ βελῶν καὶ σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων παρασκευὰς ἐποιεῖτο. ὡς δ' αὐτῷ πάντα παρεσκεύαστο, ἀνέζευξεν ἐκ τῆς ᾿Αμφιπόλεως μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ 5 παραγενόμενος εἰς τὴν καλουμένην ᾿Ακτὴν κατεστρατοπέδευσεν. ἐν ταύτῃ δ' ὑπῆρχον πέντε πόλεις, ὧν αἰ μὲν Ἑλληνίδες ἦσαν, ᾿Ανδρίων ἄποικοι, αἰ δὲ εἶχου ὅχλον βαρβάρων διγλώττων Βισαλτικόν. ταύτας δὲ γειρωσάμενος ἐστράτευσεν ἐπὶ πόλιν Το- 6

ταυτας σε χειρωσαμενος εστρατευσεν επι πολιν 10- 6 10 φώνην, αποικον μέν Χαλκιδέων, κατεχομένην δε ύπ' 'Αθηναίων. προδιδόντων δε τινων την πόλιν, ύπο τούτων είσαχθείς νυκτός έκράτησε της Τορώνης άνευ κινδύνων. τὰ μεν οῦν κατὰ τὸν Βρασίδαν μέχρι τούτου προέβη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

8 βισαλτικόν P (Thuc. IV 109, 4), βισσαλτικῶν v. 9 ταύτας Reiske, ταῦτα cod. 16 κατὰ τὴν Βοιωτίαν delevi (cf. p. 440, 5), post πραττομένοις posuit Dind.

βών τούς Βοιωτούς προνενοημένους την προδοσίαν, άπραπτος απηλθεν, Ίπποκράτης δε πανδημεί τους Άθηναίους άγαγων έπι το Δήλιον κατελάβετο το χωρίον, και φθάσας την έφοδον των Βοιωτων έτείγισε το Δήλιον. τούτο δε το χωρίον κείται μεν s πλησίον της Άρωπίας και των δρων της Βοιωτίας, 3 Πανώνδας δ' δ των Βοιωτών έγων την στρατηνίαν έξ άπασῶν τῶν κατὰ την Βοιωτίαν πόλεων μεταπεμψάμενος στρατιώτας ήπε πρός το Δήλιον μετά πολλής δυνάμεως. είχε γαο στρατιώτας πεζούς μέν 10 ού πολύ λείποντας των δισμυρίων, ίππεις δε περί 4 γιλίους. οί δ' Άθηναΐοι τῷ πλήθει μέν ὑπερείγον των Βοιωτων, ωπλισμένοι δε ούγ όμοίως τοις πο-

- λεμίοις. ἄφνω γάρ καί συντόμως έξεληλύθεσαν έκ της πόλεως, καί διὰ την σπουδην ύπηρχον άπαρά- 15
- 70 σχευοι. άμφοτέρων δε προθύμως ωρμημένων παρετάνθησαν αί δυνάμεις τόνδε τον τρόπον. παρά τοις Βοιωτοίς έτάχθησαν έπι το δεξιον κέρας Θηβαΐοι, 527 έπι δε το εύωνυμον Όργομένιοι, την δε μέσην άνεπλήρουν φάλαγγα Βοιωτοί· προεμάχοντο δε πάντων ω οί παρ' έκείνοις ήνίοχοι και παραβάται καλούμενοι. άνδρες έπίλεκτοι τριακόσιοι. 'Αθηναΐοι' δε διατάττοντες έτι την δύναμιν ηναγκάσθησαν συνάψαι 2 μάχην. γενομένης δε της παρατάξεως ίσχυρας, τό μέν πρώτον οί των Άθηναίων ίππεις άγωνιζόμενοι 25

1 τῆς προδοσίας Reiske 8 κατελάβετο τὸ*] κατελά-βετο Ρ, κατέλαβε τὸ ν. 6 ὄφων FJ, ὀφῶν cet. 7 Πα-γώνδας Thuc. IV 91] παντώδας Ρ, παντόδας AHLM, παν-τοιάδας cet. 18 δὲ] ἦσαν vel Ἐπῆρχον add. Dind. 14 συντόνως Wess. 16 ὡψμημένων F¹, ὀψωμένων cet. 21 παραβάται AL, παραιβάται cet.

λαμποῶς ἀνάγκασαν συγείν τοὺς ἀντιστάντας ίππείς. μετά δε ταύτα των πεζων διαγωνισαμένων οί ταγθέντες κατά τούς Θηβαίους Άθηναΐοι βιασθέντες έτράπησαν, οί δε λοιποί τούς άλλους Βοιωτούς 5 τρεψάμενοι καί συγνούς άνελόντες έφ' ίκανον τόπον έδίωξαν. οί δε Θηβαΐοι, διαφέροντες ταις των σω- 3 μάτων δώμαις, έπέστρεψαν άπό τοῦ διωγμοῦ, καί τοις διώχουσι των Άθηναίων έπιπεσόντες φυγείν ήνάγκασαν έπιφανεί δε μάχη νικήσαντες μεγάλην 10 απηνέγκαντο δόξαν πρός ανδρείαν. των δ' Άθη-4 ναίων οι μεν είς Άρωπόν, οι δε είς το Δήλιον κατέφυγον, τινές δε πρός την θάλατταν διέτειναν πούς τας ίδίας ναῦς, ἄλλοι δὲ κατ' ἄλλους ὡς ἔτυγε τόπους διεσπάρησαν. έπινενομένης δε της νυκτός 15 έπεσον των μέν Βοιωτων ού πλείους των πενταχοσίων, των δ' Άθηναίων πολλαπλάσιοι τούτων. εί μέν ούν ή νύξ μη προκατέλαβεν, οί πλείστοι των Άθηναίων αν έτελεύτησαν αύτη γάρ μεσολαβήσασα τὰς τῶν διωχόντων δρμὰς διέσωσε τοὺς 20 Φεύνοντας. δμως δε τοσούτο πληθος των άναιοε- 5 θέντων ήν, ώστε τούς Θηβαίους έκ της των λαφύρων τιμής τήν τε στοάν την μεγάλην έν άγορα κατασκευάσαι καί γαλκοίς άνδριασι κοσμήσαι, τούς δε ναούς και τας κατά την άγοραν στοάς τοις ὅπλοις 25 τοις έν των σχύλων προσηλωθείσι χαταχαλχώσαι. τήν τε των Δηλίων πανήγυριν από τούτων των γρημάτων ένεστήσαντο ποιείν. μετά δε την μάγην 6

8 διώχουσι τῶν] διώκουσιν Ρ 15 πενταχοσίων PAHLF (et Thuc. IV 101, 2), τετραχοσίων cet. 21 ήν post πλήθος praebet v. 24 τοις ὅπλοις post ναοὺς in cod., transp. Wurm οί μέν Βοιωτοί τῷ Δηλίφ προσβολὰς ποιησάμενοι κατὰ κράτος είλον τὸ χωρίον· τῶν δὲ φρουρούντων τὸ Δήλιον οί πλείους μὲν μαχόμενοι γενναίως ἀπέθανον, διαχόσιοι δὲ ῆλωσαν· οἰ δὲ λοιποὶ κατέφυγον εἰς τὰς ναῦς, καὶ διεχομίσθησαν μετὰ τῶν : ἄλλων εἰς τὴν ᾿Αττικήν. ᾿Αθηναΐοι μὲν οὖν ἐπιβουλεύσαντες τοῖς Βοιωτοῖς τοιαύτη συμφορῷ περιέπε-71 σον. κατὰ δὲ τὴν ᾿Ασίαν Ξέρξης ὁ βασιλεὺς ἐτελεύ-

- τησεν ἄφξας ένιαυτόν, ώς δ' ένιοι γφάφουσι, μῆνας δύο· τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος δ ἀδελφός » Σογδιανός ἡφξε μῆνας ἑπτά. τοῦτον δ' ἀνελών
- 2 Δαφείος έβασίλευσεν έτη δεκαεννέα. τῶν δὲ συγγοαφέων Αντίοχος ὁ Συρακόσιος τὴν τῶν Σικελικῶν 538 ίστορίαν εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν κατέστρεψεν, ἀρξάμενος ἀπὸ Κωκάλου τοῦ Σικανῶν βασιλέως, ἐν 15 βίβλοις ἐννέα.
- 72 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αμεινίου 'Ρωμαίοι μέν κατέστησαν ὑπάτους Γάιον Παπίριον καλ Λεύκιον 'Ιούνιον. έπι δε τούτων Σκιωναίοι μέν καταφρονήσαντες τῶν 'Αθηναίων δια τὴν περι το Δή- ω λιον ήτταν, ἀπέστησαν πρός τοὺς Λακεδαιμονίους και τὴν πόλιν παρέδωκαν Βρασίδα τῷ στρατηγοῦντι
 2 τῶν ἐπι Θράκης Λακεδαιμονίων. ἐν δε τῆ Λέσβω μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Μυτιλήνης ὑπ' 'Αθηναίων οι πεφευγότες ἐκ τῆς ἁλώσεως πολλοι τὸν ἀριθμὸν κο ὅντες και πάλαι μεν ἐπεχείρουν κατελθεῖν εἰς τὴν

6 οῦν οm. P 10 ὁ ἀδελφός om. f 11 ὀγδιανός cod., corr. Wess. 12 ἐννεαπαίδεπα Dind., $i\overline{\partial}$ P 17 δ' om. P¹ Άμινίου PAL 18 Παπύςιον F 19 Ιούνιον] παὶ ϊούνιον P, Iulius fasti Σπιωναΐοι P, Σιπνώνιοι v. 24 et 443, 3 Μιτυλ. cod.

Λέσβον, τότε δε συστραφέντες Άντανδρον κατέλαβον, κάκειθεν δρμώμενοι διεπολέμουν τοις κατέγουσι την Μυτιλήνην 'Αθηναίοις. έφ' οίς παροξυνθείς δ 3 δήμος των 'Αθηναίων έξεπεμψε στρατηγούς μετά 5 δυνάμεως έπ' αύτους 'Αριστείδην και Σύμμαχον. ούτοι δε καταπλεύσαντες είς την Λέσβον και προσβολάς ποιησάμενοι συνεχείς είλον την Άντανδρον, καί των φυγάδων τούς μέν απέκτειναν, τούς δ' έκ τῆς πόλεως ἐξέβαλον, αὐτοὶ δὲ φρουράν ἀπολιπόν-10 τες την φυλάξουσαν το γωρίον απέπλευσαν έκ της Λέσβου. μετὰ δὲ ταῦτα Λάμαχος ὁ στρατηγὸς ἔχων 4 δέκα τριήρεις έπλευσεν είς τον Πόντον, και καθορμισθείς είς Ηράπλειαν περί τον ποταμον τον όνομαζόμενον Κάλητα πάσας τὰς ναῦς ἀπέβαλε· μεγά-15 λων γάο δμβρων καταρραγέντων, καί του ποταμού βίαιον την καταφοράν τοῦ δεύματος ποιησαμένου,

τὰ σκάφη κατά τινας τραχείς τόπους προσπεσόντα τῆ γῆ διεφθάρη.

'Αθηναΐοι δὲ ποὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ἐνιαυ- 5 20 σίους ἐποιήσαντο κατὰ ταύτας τὰς ὑμολογίας, ῶστ' ἔχειν ἑκατέρους ὡν τότε κύριοι καθειστήκεσαν. συνιόντες δὲ πολλάκις εἰς λόγους ἄοντο δεῖν καταλῦσαι τὸν πόλεμον καὶ εἰς τέλος παύσασθαι τῆς ποὸς ἀλλήλους φιλοτιμίας. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἔσπευ-25 δον ἀπολαβεῖν τοὺς ἐν τῆ Σφακτηρία γενομένους αίγμαλώτους. τῶν δὲ σπονδῶν τὸν εἰρημένον τρόπου 6

1 κατελάβοντο conicio 3 ὁ δῆμος] ὁ add. P 5 σύμμαχον (λα supra συ man.³) P; Δημόδοκος Thuc. IV 75, 1 9 άπολειπόντες P¹ 14 Κάχητα cod., corr. Palmerius (Κάληκα Thuc. IV 75, 2) 21 τότε] ποτε Steph. 23 τὴν ...φιλοτιμίαν P 24 φιλοτιμίας AHLF³, φιλονειπίας cet. συντελεσθεισών, περί μέν των άλλων αύτοις δμολογούμενα πάντα ύπηρξε, περί δε της Σπιώνης ήμωισβήτουν αμφότεροι. γενομένης δε μεγάλης φιλοτιμίας τὰς σπονδὰς κατελύσαντο, περί δὲ τῆς Σκιώνης

- 7 διεπολέμουν πρός άλλήλους. κατά δε τουτον τόν : χρόνον καί Μένδη πόλις πρός τούς Λακεδαιμονίους άπέστη καί την φιλοτιμίαν την ύπεο της Σκιώνης ίσγυροτέραν έποίησε. διὸ καὶ Βρασίδας μὲν ἐκ τῆς Μένδης και τῆς Σκιώνης ἀποκομίσας τέκνα και νυ-529 ναϊκας καί τάλλα τὰ χρησιμώτατα φρουραϊς άξιο-10
- 8 λόγοις ήσφαλίσατο τὰς πόλεις, Άθηναΐοι δε παροξυνθέντες έπι τοις γεγονόσιν έψηφίσαντο πάντας τούς Σκιωναίους, όταν άλῶσιν, ήβηδὸν ἀποσφάξαι, καί δύναμιν έξέπεμψαν έπ' αύτούς ναυτικήν τριήρων πεντήκοντα τούτων δε την στρατηγίαν είχε Νικίας 15
- 9 και Νικόστρατος. ούτοι δε πλεύσαντες έπι πρώτην την Μένδην έχράτησαν της πόλεως προδόντων τινών αὐτήν την δε Σκιώνην περιετείχισαν, και προσκαθήμενοι τη πολιορχία συνεγείς προσβολάς έποιουντο.
- 10 οί δ' έν τη Σκιώνη φρουροί, πολλοί μέν τον άριθ- 20 μόν όντες, εύπορίαν δ' έχοντες βελών και σίτου καί της άλλης παρασκευής, δαδίως ημύνοντο τούς Άθηναίους, και στάσιν ύπερδέξιον έχοντες πολλούς κατετίτρωσκον. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τον ένιαυτόν. 25

Μετά δε ταῦτα 'Αθήνησι μεν ἦοχεν 'Αλκαΐος, έν 73

3 giloveinlag Steph. (M?) 2 Σιπυώνης Α 6 πόλις del. Cobet 7 φιλονεικίαν Steph. (ΗΜ?) 13 αποσφάξαι P, αποσφάξειν AJKL, αποσφάζειν cet. 20 µèv] ποòc add. AFL

.

Υφμη δε υπηρου υπατοι Όπίτερος Λουκρήτιος και Λεύκιος Σέργιος Φιδηνιάτης. έπι δε τούτων Άθηναϊοι τοις Δηλίοις έγκαλουντες στι λάθος ποός Λακεδαιμονίους συντίθενται συμμαχίαν, έξέβαλου
5 αὐτοὺς ἐκ τῆς νήσου και την πόλιν αὐτοι κατέσχου.
τοις δ' ἐκπεσοῦσι Δηλίοις Φαρνιάκης ὁ σατράπης ἔδωκεν οἰκειν πόλιν 'Αδραμύτιου. οι δ' 'Αθηναιοι 2 προχειρισάμενοι στρατηγον Κλέωνα τον δημαγωγόν, και δόντες ἀξιόλογον δύναμιν πεζήν, ἐξέπεμψαν εἰς
10 τοὺς ἐπι Θράκης τόπους. οὖτος δε πλεύσας εἰς Σκιώνην, κἀκείθεν προσλαβόμενος στρατιώτας ἐκ τῶν πολιορκούντων την πόλιν, ἀπέπλευσε και κατηρεν εἰς Τορώνην ἐγίνωσκε γὰρ τον μεν Βρασίδαν ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀπεληλυθότα, προς δε τῆ

άξιομάχους. πλησίον δὲ τῆς Τορώνης καταστρατο- 3 πεδεύσας και πολιορκήσας ἅμα κατὰ γῆν και κατὰ Φάλατταν, εἶλε κατὰ κράτος τὴν πόλιν, και τοὺς μὲν παίδας και τὰς γυναϊκας ἡνδραποδίσατο, αὐτοὺς 30 δὲ και τοὺς τὴν πόλιν φρουροῦντας αἰχμαλώτους λαβών, δήσας ἀπέστειλεν εἰς τὰς 'Αθήνας· τῆς δὲ πόλεως ἀπολιπὼν τὴν ἶκανὴν φρουρὰν ἐξέπλευσε μετὰ τῆς δυνάμεως, και κατῆρε τῆς Θράκης ἐπὶ Στουμόνα ποταμόν. καταστρατοπεδεύσας δὲ πλησίον 25 πόλεως 'Ηιόνος, ἀπεχούσης ἀπὸ τῆς 'Αμφιπόλεως

1 Όπίτερος AHL, ό πίτερος Ρ, ό πίνκτερος F, ό πίγκτε ρος cet.; Tricipitimus fasti λοκρήτιος Ρ 7 άδραμυτίνιον Ρ, άδραμάτιον Α, άτραμύτιον cet. (c. 77, 1) 10 Θράκην cod., corr. Dind. 17 αμα Ρ, om. FJ, ταιλα cet. 20 και del. Dind. 25 ήόνος Ρ, κίονος Α άπὸ Ρ, δ' άπὸ ν. 446

σταδίους ώς τριάχοντα, προσβολάς έποιεττο τω πο-74 λίσματι. πυθόμενος δε τον Βρασίδαν μετά δυνάμεως διατρίβειν περί πόλιν 'Αμφίπολιν, ανέζευξεν έπ' αύτόν. δ δε Βρασίδας ώς ήπουσε προσιόντας τούς πολεμίους, έχτάξας την δύναμιν άπήντα τοις 'Adnualous' γενομένης δε παρατάξεως μεγάλης, και των στρατοπέδων άγωνισαμένων άμφοτέρων λαμπρώς, τὸ μέν πρώτον ίσόρροπος ην ή μάγη, μετά δε ταύτα παρ' έκατέροις των ήγεμόνων φιλοτιμουμένων δι' έαυτων κρίναι την μάχην, συνέβη πολλούς » των άξιολόγων άνδρων άναιρεθηναι, των στρατηνών αύτούς καταστησάντων είς την μάγην και ύπεο της 2 νίκης άνυπέρβλητον φιλοτιμίαν είσενεγκαμένων. δ μέν ούν Βρασίδας άριστεύσας και πλείστους άνελων ήρωικώς κατέστρεψε τον βίον όμοίως δε και τού " Κλέωνος έν τη μάχη πεσόντος, άμφότεραι μεν αί δυνάμεις δια την άναργίαν έταράχθησαν, το τέλος δ' ένίκησαν οί Λακεδαιμόνιοι καί τρόπαιον έστησαν. οί δ' Άθηναζοι τούς νεκρούς ύποσπόνδους άνελόμενοι καί θάψαντες απέπλευσαν είς τας Αθήνας.» 3 είς δε την Λακεδαίμονα παραγενομένων τινών έκ τῆς μάχης καὶ τὴν Βρασίδου νίκην ἅμα καὶ τελευτην απαγγειλάντων, ή μήτηο του Βρασίδου πυνθανομένη περί των πραχθέντων κατά την μάχην έπηοώτησε, ποϊός τις γέγονεν έν τη παρατάξει Βρασίδας 1 των δ' αποκριναμένων ότι πάντων Λακεδαιμονίων άριστος, είπεν ή μήτηο τοῦ τετελευτηχότος ὅτι Βρα-

9 ήγουμένων AFHJ 12 αὐτοὺς v. 14 οὖν add. Dind. 25 γέγονεϋ παρὰ τῆ τάξει Ρ 26 ἀποκρινομένων PAF σίδας δ υίδς αὐτῆς ἦν ἀγαθὸς ἀνήǫ, πολλῶν μέντοι γε ἑτέǫων καταδεέστεǫος. τῶν δὲ λόγων τούτων 4 διαδοθέντων κατὰ τὴν πόλιν οἱ ἔφοǫοι δημοσία τὴν γυναϊκα ἐτίμησαν, ὅτι προέκρινε τὸν τῆς πατǫίδος 5 ἔπαινον τῆς τοῦ τέκνου δόξης. μετὰ δὲ τὴν εἰǫη- 5 μένην μάχην ἔδοξαν οἱ 'Αθηναΐοι τοῖς Λακεδαιμονίοις συνθέσθαι σπονδὰς πεντηκονταετεῖς ἐπὶ τοῖσδε· τοὺς μὲν αἰχμαλώτους παǫ' ἀμφοτέǫοις ἀπολυθῆναι, τὰς δὲ πόλεις ἀποδοῦναι τὰς κατὰ πόλεμον ληφθεί-10 σας. δ μὲν οὖν Πελοποννησιακός πόλεμος, διαμεί- 6 νας μέχοι τῶν ὑποκειμένων καιǫῶν ἔτη δέκα, τὸν εἰǫημένου τǫόπου κατελύθη.

Έπ' ἄφχοντος δ' Αθήνησιν 'Αφιστίωνος 'Ρωμαίοι 75 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοΐντιον και Αὐλον Κοφ15 νήλιον Κόσσον. ἐπί δὲ τούτων ἄφτι τοῦ πολέμου τοῦ Πελοποννησιακοῦ καταλελυμένου πάλιν ταφαχαί και κινήσεις πολεμικαί συνέβησαν κατὰ τὴν Έλλάδα διὰ τοιαύτας τινὰς αίτίας. 'Αθηναΐοι και Λακεδαι- 2 μόνιοι κοινῆ μετὰ τῶν συμμάχων πεποιημένοι σπον30 δὰς καὶ διαλύσεις, χωφίς τῶν συμμαχίδων πόλεων συνέθεντο συμμαχίαν. τοῦτο δὲ πφάξαντες εἰς ὑπό-νοιαν ἦλθον ὡς ἐπί καταδουλώσει τῶν ἄλλων Ἑλλή-νων ἰδία πεποιημένοι συμμαχίαν. διόπεφ αί μέγι- 3 σται τῶν πόλεων διεπφεσβεύοντο πρός ἀλλήλας καὶ
30 συνδιελέγοντο πεφι ὁμονοίας καὶ συμμαχίας κατὰ

9 άποδοῦναι Ρ, ἀπολυθῆναι ν.; ἀποδοθῆναι Wess. 18 Αριστίωνος Meursius, ἀρίστωνος cod. 14 Κοίντιον Α, Κοίνκτιον Ρ, Κοίγκτιον cet. ἀδίον Ρ¹, παῦίον Ρ² 17 συνέστησαν Hert. κατὰ τὴν Ἑλλάδα om. v. 18 διὰ] καὶ et sup. lin. διὰ Ρ 28 ἰδία Dind. (ex p. 856, 17), om. JK, ἰδίαν cet. πεποιημένοι ΡΑL, ποιησάμενοι cet.

των Άθηναίων και Λακεδαιμονίων. ήσαν δε προ-131 εστώσαι πόλεις ταύτης αί δυνατώταται τέτταρες. 4 Άργος, Θήβαι, Κόρινθος, Ήλις. εὐλόγως δ' ὑπωπτεύθησαν αί πόλεις συμφρονείν κατά της Έλλάδος διά τὸ προσγεγράφθαι ταις κοιναίς συνθήκαις. έξει- 5 ναι 'Αθηναίοις καλ Λακεδαιμονίοις, δπερ αν δοκή ταύταις ταις πόλεσι, προσγράφειν ταις συνθήκαις καί αφαιρείν από των συνθηκών. γωρίς δε τούτων 'Αθηναΐοι μέν διά ψηφίσματος έδωκαν δέκα άνδράσιν έξουσίαν έχειν βουλεύεσθαι περί των τη πόλει " συμφερόντων το παραπλήσιον δε και των Λακεδαιμονίων πεποιηκότων φανεράν συνέβη - γενέσθαι 5 των δύο πόλεων την πλεονεξίαν. πολλών δε πόλεων ύπακουουσων πρός την κοινην έλευθερίαν. και των μεν Άθηναίων καταφοονουμένων δια την περί το 5 Δήλιον συμφοράν, των δε Λακεδαιμονίων τεταπεινωμένων τη δόξη δια την αλωσιν των έν τη Σωαπτηρία νήσω, πολλαί πόλεις συνίσταντο, καl προñνον την των 'Αργείων πόλιν έπὶ την ηγεμονίαν. 6 έγει γάο ή πόλις αύτη μέγα άξίωμα διά τάς παλαιάς » πράξεις πρό γάρ τῆς Ηρακλειδῶν κατηλύσεως έκ

τῆς 'Αργείας ὑπῆρξαν σχεδὸν ἅπαντες οἰ μέγιστοι τῶν βασιλέων. πρὸς δὲ τούτοις πολὺν χρόνον εἰρήνην ἔχουσα προσόδους μεγίστας ἐλάμβανε, καὶ πλῆθος οὐ μόνον χρημάτων εἶχεν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν.» 7 οἱ δ' 'Αργεῖοι νομίζοντες αὐτοῖς συγχωρηθήσεσθαι τὴν ὅλην ἡγεμονίαν, ἐπέλεξαν τῶν πολιτῶν χιλίους

10 τῆ πόλει post ἔχειν exhibent FJK; ἔχειν del. Reiske βουλεύεσθαι om. F 20 ἔχει] εἶχε Dind. 21 καταλύσεως cod., corr. Wess. 23 δὲ Dind., τε cod. 26 αὐτοῖς P

τούς νεωτέρους και μάλιστα τοῖς τε σώμασιν ίσχύοντας καί ταις ούσίαις άπολύσαντες δε αύτους καί τῆς άλλης λειτουργίας καὶ τροφάς δημοσίας χορηνούντες προσέταξαν γυμνάζεσθαι συνεγείς μελέτας. 5 ούτοι μέν ούν διά την γορηγίαν και την συνεγή μελέτην ταχύ των πολεμικών έργων άθληταί κατεστάθησαν. Λακεδαιμόνιοι δε δρώντες έπ' αύτους 76 συνισταμένην την Πελοπόννησον και προορώμενοι τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου, τὰ κατὰ την ήγεμονίαν 10 ώς ήν δυνατόν ήσφαλίζοντο. και πρώτον μέν τούς μετά Βρασίδα κατά την Θράκην έστρατευμένους Είλωτας όντας γιλίους ήλευθέρωσαν, μετά δε ταῦτα τούς έν τη Σφακτηρία νήσω ληφθέντας αίχμαλώτους Σπαρτιάτας άτιμία περιβεβληκότες, ώς την 15 Σπάρτην άδοξοτέραν πεποιηκότας, απέλυσαν της άτιμίας. άκολούθως δε τούτοις τοις κατά τον πό- 2 λεμον έπαίνοις και τιμαΐς προετρέποντο τας προγεγενημένας άνδραγαθίας έν τοις μέλλουσιν άγωσιν ύπερβάλλεσθαι· τοῖς τε συμμάχοις ἐπιεικέστερον 20 προσεφέροντο, και ταις φιλανθρωπίαις τούς άλλο-182 τριωτάτους αύτων έθεράπευον. Άθηναζοι δε τού- 3 ναντίον τῷ φόβω βουλόμενοι καταπλήξασθαι τοὺς έν ύποψία άποστάσεως όντας, παράδειγμα πασιν άνέδειξαν την έκ των Σκιωναίων τιμωρίαν. έκπολιορ-

25 κήσαντες γάρ αὐτοὺς καὶ πάντας ἡβηδὸν κατασφάξαντες, παϊδας μὲν καὶ γυναϊκας ἐξηνδραποδίσαντο,

1 τούς μάλιστα νεωτέρους (νεωτάτους ν.) καί cod., corr. Dind. 11 Βρασίδου Dind. 14 προβεβληκότες cod., corr. Steph. 19 ύπερβαλέσθαι P³ 20 άλλοτριωτάτους P, άλλοτριούντας ν., άλλητριοφρονούντας Dind. 23 παραδείγματα P Diodobys II. 29 τήν δε νήσον οίκειν παρέδοσαν τοις Πλαταιεύσιν, έκπεπτωκόσι δι' έκείνους έκ της πατρίδος.

- 4 Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κατὰ τὴν Ἰταλίαν Καμπανοὶ μεγάλῃ δυνάμει στρατεύσαντες ἐπὶ Κύμην ἐνίκησαν μάχῃ τοὺς Κυμαίους καὶ τοὺς πλείους s τῶν ἀντιταχθέντων κατέκοψαν. προσκαθεζόμενοι δὲ τῆ πολιορκία καὶ πλείους προσβολὰς ποιησάμενοι κατὰ κράτος εἶλον τὴν πόλιν. διαρπάσαντες δ' αὐτὴν καὶ τοὺς καταληφθέντας ἐξανδραποδισάμενοι τοὺς [κανοὺς οἰκήτορας ἐξ αὐτῶν ἀπέδειξαν. 10
- 77 Ἐπ' ἄφχοντος δ' Ἀθήνησιν Ἀστυφίλου Ῥωμαϊοι κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Κοΐντιον καὶ Αὖλον Σεμπφώνιον, ἘΗλεῖοι δ' ἤγαγον ὀλυμπιάδα ἐνενηκοστήν, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον ἘΠτέφβιος Συφακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων Ἀθηναῖοι μὲν κατά τινα χφη-15 σμὸν Δηλίοις ἀπέδοσαν τὴν νῆσον, καὶ κατῆλθον εἰς τὴν πατρίδα οἱ τὸ Ἀδραμύτιον οἰκοῦντες Δήλιοι.
- 2 τῶν δὲ 'Αθηναίων οὐκ ἀποδόντων Λακεδαιμονίοις τὴν Πύλον, πάλιν αί πόλεις αὖται ποὸς ἀλλήλας διεφέροντο καὶ πολεμικῶς εἶχον. ὰ δὴ πυθόμενος 20 ὁ δῆμος τῶν 'Αργείων ἔπεισε τοὺς 'Αθηναίους φιλίαν
- 3 συνθέσθαι πρός τούς Άργείους. αύξομένης δὲ τῆς διαφορᾶς, οί μὲν Λακεδαιμόνιοι τοὺς Κορινθίους ἕπεισαν ἐγκαταλιπεῖν τὴν κοινὴν σύνοδον καὶ συμ-

8 κατὰ] περί ΡΑΗ 5 τοὺς add. Dind. 9 καταλειφθέντας PALF², έγκαταληφθέντας Hert. 11 άριστοφίλου PF³, άριστοφύλου cet., corr. Palmer. 12 Κοίντιου Α, κοίνκτιου Ρ, κοίγκτιου cet. Παῦλου P² 13 σεπρώνιου Ρ ήγου Α 17 οί τὸ] οί δὲ τὸ Ρ 'Αδραμύτιου ΡΑ, Άτραμύτιου cet. 18 τῶν δὲ] δὲ om. ΡΑ ἀποδιδόντων ν. Λακεδαιμονίοις om. ΡΑ 19 αὐται] αἶτε Ρ

Ol. 90, 1-2: 420-419 a. Chr.

μαχείν τοῖς Λακεδαιμονίοις. τοιαύτης δὲ ταφαχῆς γενομένης καὶ ἀναφχίας οὕσης, τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐν τούτοις ἦν. ἐν δὲ τοῖς ἐκτὸς τόποις 4 Λίνιᾶνες καὶ Δόλοπες καὶ Μηλιεῖς συμφρονήσαντες

- 5 δυνάμεσιν άξιολόγοις έστράτευσαν έπὶ τὴν Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχῖνι. ἀντιταχθέντων δὲ τῶν Ἡρακλεωτῶν, καὶ μάχης γενομένης ἰσχυρᾶς, ἡττήθησαν οἱ τὴν Ἡράκλειαν κατοικοῦντες. πολλοὺς δ' ἀποβαλόντες στρατιώτας, καὶ συμφυγόντες ἐντὸς τῶν
- 10 τειχῶν, μετεπέμψαντο βοήθειαν παρά τῶν Βοιωτῶν. ἀποστειλάντων δ' αὐτοῖς τῶν Θηβαίων χιλίους ὅπλίτας ἐπιλέκτους, μετ' αὐτῶν ἠμύνοντο τοὺς ἐπεστρατευκότας. ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις Ἐλύνθιοι 5 μὲν στρατεύσαντες ἐπὶ πόλιν Μηκύβερναν, φρου-15 ρουμένην ὑπ' Ἀθηναίων, τὴν μὲν φρουρὰν ἐξέβαλον,

533 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Ἀρχίου Ῥωμαζοι κα-78 τέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Παπίφιον Μουγιλανὸν καὶ Γάιον Σεφουίλιον Στροῦκτον. ἐπὶ δὲ τούτων
²⁰ Ἀργεῖοι μὲν ἐγκαλέσαντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι τὰ θύματα οὐκ ἀπέδοσαν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίω, πόλεμον αὐτοῖς κατήγγειλαν· καθ' ὃν δὴ χρόνον Ἀλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ἀργείαν ἔχων δύναμιν. τούτους δὲ οί Ἀρ- 2
²⁵ γεῖοι παφαλαβόντες ἐστράτευσαν ἐπὶ Τροιζῆνα, πόλιν σύμμαχον Λακεδαιμονίων, καὶ τὴν μὲν χώραν

6 Τραχινία cod., corr. Dind. 14 Μικύβερναν v. 18 Παπύριον F μουτιλάνον cod., corr. Rhod. 19 στράκτον Ρ 20 τοίς om. FJK Δακεδαιμονίοις] Ἐπιδαυρίοις Palmer. ex Thuc. V 53 23 εἰσέβαλεν v.

αύτοι δε την πόλιν κατέσχον.

λεηλατήσαντες, τὰς δὲ ἐπαύλεις ἐμπρήσαντες, ἀπηλλάγησαν είς την οίχείαν. οι δε Λακεδαιμόνιοι παροξυνθέντες έπι τοις είς τούς Τροιζηνίους παρανομήμασιν έγνωσαν διαπολεμεϊν πρός Άργείους. διό καί δύναμιν άθροίσαντες επέστησαν ήγεμόνα Άγιν 5 3 τον βασιλέα. ούτος δε μετά της δυνάμεως έστράτευσεν έπι τούς Άργείους, και την μέν χώραν έδήωσε. πλησίον δε της πόλεως άνανων την δύναμιν πορε-4 καλείτο τούς πολεμίους είς [την] μάγην. of δ' 'Aoγείοι προσλαβόμενοι στρατιώτας παρά μέν Ήλείων 10 τρισχιλίους, παρά δε Μαντινέων ού πολύ λειπομένους τούτων, προήγον έκ τῆς πόλεως τὸ στρατόπεδον. μελλούσης δε παρατάξεως γίνεσθαι, οί στρατηγολ παρ' άμφοτέροις διαπρεσβευσάμενοι τετραμηνιαίους 5 άνοχάς συνέθεντο. έπανελθόντων δε των στρατο-15 πέδων απράκτων είς την οίκείαν, δι' όργης είγον αί πόλεις αμφότεραι τούς συνθεμένους τας σπουδάς στρατηγούς. διόπερ οι μέν Άργειοι τοις λίθοις βάλλοντες τούς ήγεμόνας αποκτείνειν έπεχείρησαν. καί μόγις μετά πολλής δεήσεως το ζην συνεχώρησαν, 2 την δ' ούσίαν αύτων δημεύσαντες κατέσκαψαν τάς 6 οίκίας. οί δε Λακεδαιμόνιοι τον Αγιν έπεβάλοντο μέν πολάζειν, έπαγγειλαμένου δ' αύτοῦ διὰ τῶν καλών έργων διορθώσασθαι την άμαρτίαν, μόγις συνεχώρησαν, είς δε τόν λοιπόν χρόνον ελόμενοι 25 δέκα άνδρας τούς συνετωτάτους, παρακατέστησαν συμβούλους καί προσέταξαν μηδεν άνευ της τούτων

8 προσεχαλείτο FJK 9 την del. Hert. 11 πολύ] πολλοῦ Ρ; f. πολλῷ 14 τετραμηναίους cod. 20 μόλις cod. 23 τῶν] f. τινων 24 διοςθώσεοθαι Hert.

452

γνώμης πράττειν. μετά δε ταῦτα Άθηναίων άπο-79 στειλάντων κατά θάλατταν είς Άργος δπλίτας μέν γιλίους έπιλέκτους, ίππεζς δε διακοσίους, ών έστρατήγουν Λάγης και Νικόστρατος συνην δε τούτοις 5 και 'Αλκιβιάδης ίδιώτης ών διὰ την φιλίαν την ποδς Ήλείους και Μαντινεῖς συνεδρευσάντων δέ πάντων, έδοξε τὰς μέν σπονδὰς έᾶν χαίρειν, πρός δε τον πόλεμον δομήσαι. διο και τους ίδίους έκα- 2 στος στρατηγός παρώρμησε πρός του άγῶνα, καί 10 πάντων προθύμως ύπακουσάντων, έκτος της πόλεως 334 κατεστρατοπέδευσαν. έδοξεν οὖν αὐτοῖς πάντων πρώτον στρατεύειν έπ' Όρχομενόν της Άρκαδίας. διό καί παρελθόντες είς Άρκαδίαν, προσκαθεζόμενοι τη πόλει καθ' ημέραν έποιοῦντο προσβολὰς τοις 15 τείχεσι. χειρωσάμενοι δε την πόλιν κατεστρατοπέ- 3 δευσαν πλησίον Τεγέας, κεκρικότες και ταύτην πολιορκήσαι. των δε Τεγεατών άξιούντων τούς Λακεδαιμονίους βοηθήσαι κατά τάχος, οί Σπαρτιαται παραλαβόντες τούς ίδίους πάντας καί τούς συμμά-20 γους ήχον έπὶ την Μαντίνειαν, νομίζοντες ταύτης πολεμουμένης άρθήσεσθαι την της Τεγέας πολιορχίαν. οί δὲ Μαντινεῖς τοὺς συμμάχους παραλαβόντες, καὶ 4 αύτοι πανδημεί στρατεύσαντες, άντετάχθησαν τοις Λακεδαιμονίοις. γενομένης δε μάχης ίσχυρας, οί 25 μεν επίλεπτοι των Άργείων, γίλιοι τον αριθμον όντες, γεγυμνασμένοι δε καλώς τα κατά τον πόλεμον, έτρέψαντο τούς άντιτεταγμένους πρωτοι, καί

2 Άργο; Reiske, αὐτοὺς cod., Άργείους Wess. 5 διὰ] διὰ δὲ FJK, εί καὶ Ρ 16 πολιοφκήσειν ν. 19 καὶ τοὺς Ρ, καὶ ν. 5 διώκοντες πολύν έποίουν φόνον. οί δε Λακεδαιμόνιοι τάλλα μέρη τοῦ στρατεύματος τρεψάμενοι καί πολλούς άνελόντες ύπέστρεψαν έπ' αύτους έχείνους, [οδ] και τω πλήθει κυκλώσαντες ήλπιζον κα-6 ταπόψειν απαντας. των δε λογάδων τω μεν πλήθει 5 πολύ λειπομένων, ταζε δ' άνδραγαθίαις προεγόντων. δ μέν βασιλεύς των Λακεδαιμονίων προαγωνιζόμενος ένεκαρτέρησε τοις δεινοις, και πάντας αν άγειλεν. έσπευδε γάρ τοις πολίταις αποδούναι τας έπαννελίας, καί μέγα τι κατεργασάμενος διορθώσασθαι 10 την γενενημένην άδοξίαν ου μην είάθη νε την προαίρεσιν έπιτελέσαι. Φάραξ γάρ δ Σπαρτιάτης, είς ων των συμβούλων, άξίωμα δε μέγιστον έχων έν τη Σπάρτη, διεκελεύετο τοις λογάσι δουναι δίοδον, καί μή πρός άπεγνωκότας το ζην διακινδυ-15 7 νεύοντας πείραν λαβείν άτυχούσης άρετής. อ๊งิยง

- ηναγκάσθη κατὰ την ἀρτίως ξηθεϊσαν ἐπιταγην δοῦναι διέξοδον κατὰ την τοῦ Φάρακος γνώμην. οί μὲν οὖν χίλιοι τὸν εἰρημένον τρόπον ἀφεθέντες διελθεῖν διεσώθησαν, οί δὲ Λακεδαιμόνιοι μεγάλη ∞ μάχη νικήσαντες και τρόπαιον στήσαντες ἀπηλθον εἰς την οἰκείαν.
- 80 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἦρχεν 'Αντιφῶν, ἐν Ῥώμη δ' ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλίαρχοι τέτταρες κατεστάθησαν, Γάιος Φούριος 25 καὶ Τίτος Κοΐντιος, ἔτι δὲ Μάρκος Ποστούμιος καὶ

1 ἐποίουν φόνον PAL, φόνον ἐποίουν cet. 4 οῦ del. Reiske, οῦς Wess. 5 λογάδων Rhod., λοχαγῶν cod. 7 ποραγωνιζομένων Ρ 9 ἀποδοναι Ρ 12 φάραγξ Ρ 14 λογάσι Reiske, ἀρκάσι cod. 18 ἀποδοῦναι PAL 25 τέτταges — c. 81, 1 χιλίαρχοι om. Α φορύριος PF 26 κόινητος P

Αύλος Κορνήλιος. έπι δε τούτων Άργειοι και Λα-35 χεδαιμόνιοι διαποεσβευσάμενοι πρός άλλήλους είσηνην έποιήσαντο καί συμμαχίαν συνέθεντο. διόπερ 2 οί Μαντινεῖς ἀποβαλόντες τὴν ἀπὸ τῶν Ἀργείων 5 βοήθειαν ήναγκάσθησαν ύποταγήναι τοις Λακεδαιμονίοις. περί δε τούς αύτούς χρόνους έν τη πόλει των Άργείων οί κατ' έκλογην κεκριμένοι των πολιτών γίλιοι συνεφώνησαν, και την μέν δημοκρατίαν έγνωσαν καταλύειν, άριστοκρατίαν δ' έξ αύτων κα-10 θιστάναι. έχοντες δε πολλούς συνεργούς διά τό 3 προέχειν των πολιτων ταζς ούσίαις και ταζς άνδραγαθίαις, το μέν πρώτον συλλαβόντες τους δημαγωνείν είωθότας απέκτειναν, τούς δ' άλλους καταπληξάμενοι κατέλυσαν τούς νόμους και δι' έαυτῶν τά 15 δημόσια διώπουν. διαπατασχόντες δε ταύτην την πολιτείαν μήνας όχτω χατελύθησαν, του δήμου συστάντος έπ' αύτούς. διο και τούτων άναιρεθέντων ό δημος έχομίσατο την δημοχρατίαν. έγένετο δε καί 4 ττέρα κίνησις κατά την Έλλάδα και Φωκείς γάρ 20 πρός Λοκρούς διενεγθέντες παρατάξει έκρίθησαν διά την οίκείαν ανδρείαν ένίκησαν γάρ Φωκείς άνελόντες Λοκοών πλείους γιλίων. Άθηναζοι δέ 5 Νικίου στρατηγούντος είλον δύο πόλεις, Κύθηρα καί Νίσαιαν· τήν τε Μηλον έκπολιορκήσαντες * ήβη-25 δύν απέσφαζαν, παίδας δε και γυναϊκας έξηνδραποδίσαντο.

Καί τὰ μέν κατά τούς Έλληνας έν τούτοις ήν. 6

1 Παῦλος Ρ² 8 συνεφρόνησαν de la Barre 9 αὐτῶν Ρ 18 ἀνεκομίσατο Reiske 24 πολιορκήσαντες cod., corr. Dind.; adde πάντας (c. 76, 3) κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Φιδηνᾶται μέν, παραγενομένων είς τὴν πόλιν αὐτῶν πρέσβεων ἐκ τῆς Ῥώμης,

7 έπι μικραζε αίτίαις άνεζλον τούτους. έφ' οίς οί 'Ρωμαζοι παροξυνθέντες έψηφίσαντο πολεμεζν, και προχειρισάμενοι δύναμιν άξιόλογον είλοντο δικτά-s τωρα "Ανιον Αἰμίλιον και μετά τούτου κατά τὸ έθος

- 8 Αύλον Κορνήλιον Ιππαρχον. δ δ' Αἰμίλιος παρασκευασάμενος τὰ πρός τὸν πόλεμον, ἀνέζευξε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τοὺς Φιδηνάτας. ἀντιταξαμένων δὲ τῶν Φιδηνατῶν ἐγένετο μάχη ἐπὶ πολὺν χρόνον ια ἰσχυρά, καὶ πολλῶν παρ' ἀμφοτέροις πεσόντων ἰσόρροπος δ ἀγὼν ἐγένετο.
- 81 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Εὐφήμου ἐν Ῥώμη κατεστάθησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλίαρχοι Λεύκιος Φούριος, Λεύκιος Κοίντιος, Αὐλος Σεμπρώνιος. ἐπὶ 15 δὲ τούτων Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων στρατεύσαντες εἰς τὴν Ἀργείαν Ἱσιὰς χωρίον εἶλον, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀποκτείναντες τὸ μὲν φρούριον κατέσκαψαν, αὐτοὶ δὲ πυθόμενοι τοὺς Ἀργείους ἀκοδομηκέναι τὰ μακρὰ τείχη μέχρι τῆς θαλάττης,⁵⁵⁶ ἐπελθόντες τὰ κατεσκευασμένα τείχη κατέσκαψαν,
 - 2 καί τὴν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπάνοδον ἐποιήσαντο. 'Αθηναῖοι δ' ἑλόμενοι στρατηγὸν 'Αλκιβιάδην, καὶ δόντες αὐτῷ ναῦς εἰκοσι, προσέταξαν συγκατασκευάσαι τοῖς 'Αργείοις τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν. ἕτι γὰρ ἦσαν ἐν s ταραχαῖς διὰ τὸ πολλοὺς ὑπολελεῖφθαι τῶν τὴν

1 φιδηνηάται P², φειδινάται v. (et infra) 7 Παθίον P² 14 λούκιος φοούοιος PAF 15 Κοίντιος] κορίντιος PAHL, κορίνθιος F, κορίνκτιος JKM Αυλος] Παθλος P², και Αυλος f σεπρώνιος P 17 'Τσιάς Palmer. (ex Thuc. V 83, 2), ψιάς AHL, άγίας P, άγιάς cet. 26 τῶν add. Reiske

άριστοχρατίαν αίρουμένων. δ δ' ουν Άλχιβιάδης 3 καταντήσας είς την των Άργείων πόλιν, καί συνεδρεύσας μετά των την δημοχρατίαν προχρινόντων, έπέλεξε των Άργείων τούς μάλιστα δοκούντας τά 5 των Λακεδαιμονίων αίρεισθαι μεταστησάμενος δέ τούτους έκ τῆς πόλεως, καὶ συγκατασκευάσας βεβαίως την δημοκρατίαν, απέπλευσεν είς τας Άθήνας. τούτου δε τοῦ έτους λήγοντος Λακεδαιμόνιοι μετά 4 πολλής δυνάμεως έμβαλόντες είς την Άργείαν, καί 10 πολλήν της χώρας δηώσαντες, τούς φυγάδας των Άργείων κατώκισαν είς Όργεάς επιτειγίσαντες δε τοῦτο τὸ χωρίον ἐπὶ τῆς Άργείας, καὶ φρουροὺς τούς ίκανούς απολιπόντες, προσέταξαν κακοποιείν τούς Άργείους. άπελθόντων δε των Λακεδαιμονίων 5 15 έκ της Άργείας, Άθηναΐοι μέν συμμαχίαν έξέπεμψαν τοις Άργείοις τριήρεις τετταράχοντα, δπλίτας δέ γιλίους και διακοσίους. οι δ' Άργειοι μετά των Άθηναίων στρατεύσαντες έπὶ τὰς Όρνεὰς τήν τε πόλιν κατά κράτος είλον και των φρουρων και φυ-20 γάδων ούς μέν απέκτειναν, ούς δ' έξέβαλον έκ των Όρνεων. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τὸ πεντε-

καιδέκατον έτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Τῷ δ' ἑκκαιδεκάτῷ παρὰ μὲν Άθηναίοις ἦν ἄρ-82

χων 'Αρίμνηστος, έν Ῥώμη δ' άντι των ύπάτων 25 χιλίαρχοι κατεστάθησαν τέτταρες, Γίτος Κλαύδιος

1 αίφουμένων PALF³, αίφουμένους cet. 6 τούτους] τοὺς Ρ 10.ποιλήν] οὐ πολλήν Thục. VI 7, 1 12 τῆ Άργεία Schäfer 14 ἀπελθόντων – Άργείας om. Ρ 21 τὸ om. Ρ 23 ἑξκεδεκάτω Ρ παφὰ μὲν Άθηναίοις PA; παφ Ἀθηναίοις μὲν cet. 24 ἀφιστόμνητος Ρ, ἀφιστόμνηστος ν., corr. Wess. 25 κατ. τέσσαφες Ρ, τέσσαφες κατ. cet. καl Σπόφιος Ναύτιος, έτι δε Λούκιος Σέντιος καl Σέξτος Ίούλιος. έπι δε τούτων παφα μεν Ήλείοις ήχθη όλυμπιας πφώτη πρός ταις ένενήκοντα, καθ'

- 2 ήν ένίκα στάδιον Έξαίνετος 'Ακραγαντίνος. Βυζάντιοι δε και Καλχηδόνιοι παραλαβόντες Θράκας έστράτευσαν είς την Βιθυνίαν πολλοίς πλήθεσι, και την τε χώραν έπόρθησαν και πολλά των μικρών πολισματίων έκπολιορκήσαντες έπετελέσαντο πράξεις ώμότητι διαφερούσας πολλών γαρ αίχμαλώτων κρατήσαντες άνδρών τε και γυναικών και παίδων άπαν- w τας άπέσφαξαν.
- 3 Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κατὰ τὴν Σικελίαν Ἐγεσταῖοι πρὸς Σελινουντίους ἐπολέμησαν περί χώρας ἀμφισβητησίμου, ποταμοῦ τὴν χώραν τῶν δια-
- 4 φερομένων πόλεων δρίζοντος. Σελινούντιοι δε δια- 15 βάντες τὸ δείθρον τὸ μεν πρῶτον τῆς παραποταμίας βία κατέσχον, μετὰ δε ταῦτα και τῆς προσκειμένης χώρας πολλὴν ἀποτεμόμενοι κατεφρόνησαν τῶν ήδι-
- 5 κημένων. οί δ' Έγεσταΐοι παροξυνθέντες τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῶν λόγων πείθειν ἐπεβάλοντο μὴ ἐπι-» βαίνειν τῆς ἀλλοτρίας γῆς· ὡς δὲ οὐδεἰς αὐτοῖς προσεῖχεν, ἐστράτευσαν ἐπὶ τοὺς κατέχοντας τὴν 537 χώραν, καὶ πάντας ἐκβαλόντες ἐκ τῶν ἀγρῶν αὐτοὶ
- 6 την χώραν κατέσχον. γενομένης δε διαφοραζ μεγάλης άμφοτέραις ταις πόλεσι, στρατιώτας άθροίσαν- 25 τες δια των δπλων έποιουντο την κρίσιν. διόπερ

1 Sp. Naevius, T. Sergius Liv. 4, 85 2 Σέξτος] σέξιστος Ρ 5 χαληθόνιοι cod. 7 πολισμάτων ν. 8 έπετέλεσαν ν. 13 Αίγεσταῖοι Ρ (et infra) 16 τῆς παφαποταμίας — 20 πρῶτον om. Ρ 17 προκειμένης AFJK

άμφοτέρων παραταξαμένων έγένετο μάχη καρτερά, καθ' ην Σελινούντιοι νικήσαντες απέκτειναν των Έγεσταίων ούκ δλίγους. οί δ' Έγεσταΐοι ταπεινώ- 7 θέντες καί καθ' έαυτούς ούκ όντες άξιόμαγοι, τό 5 μέν πρώτον Άκραγαντίνους και Συρακοσίους έπειθον συμμαγήσαι αποτυγόντες δε τούτων εξέπεμψαν πρεσβευτάς είς την Καργηδόνα, δεόμενοι βοηθήσαι. ού προσεγόντων δ' αύτων, έζήτουν τινά διαπόντιον συμμαγίαν οίς συνήργησε ταὐτόματον. Λεοντίνων 83 10 γάρ ύπο Συρακοσίων έκ της πόλεως μετωκισμένων καί την πόλιν και την χώραν αποβεβληκότων, οί φυγάδες αύτῶν συστραφέντες ἔκριναν πάλιν τοὺς Άθηναίους προσλαβέσθαι συμμάχους, όντας συγγενείς. περί δέ τούτων χοινολογησάμενοι τοις έθνε- 2 15 σιν οίς συνεφρόνησαν, κοινή πρέσβεις έξέπεμψαν ποδς Άθηναίους, άξιοῦντες μέν βοηθήσαι ταϊς πόλεσιν αύτῶν ἀδικουμέναις, ἐπαγγειλάμενοι δὲ συγκατασκευάσειν αύτοῖς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν πράγματα. παραγενομένων οὖν είς τὰς Άθήνας τῶν 3 20 πρέσβεων, και των μέν Λεοντίνων την συγγένειαν προφερομένων και την προϋπάργουσαν συμμαγίαν. των δ' Έγεσταίων έπαγγελλομένων χοημάτων τε πληθος δώσειν είς τον πόλεμον καί συμμαγήσειν κατά των Συρακοσίων, έδοξε τοις Άθηναίοις έκπέμ-25 ψαι τινάς των άρίστων άνδρων καί διασκέψασθαι τὰ κατὰ τὴν νῆσον καὶ τοὺς Ἐγεσταίους. παραγε- 4 νομένων ούν τούτων είς την Έγεσταν, οί μέν Έγεσταΐοι χρημάτων πληθος επέδειξαν, τα μεν οίκοθεν,

12 τοὺς Dind., αὐτοὺς cod., αὖ τοὺς Reiske 24 ἔδοξε* (eraso ν) οὖν τοῖς Ρ 27 αἴγεσταν Ρ

τά δε παρά των άστυγειτόνων γρησάμενοι φανια-5 σίας ένεκεν. άνελθόντων δε των πρέσβεων και την εύπορίαν των Έγεσταίων άπαγγειλάντων, συνήλθεν ό δήμος περί τούτων. προτεθείσης δε τής βουλής περί τοῦ στρατεύειν έπὶ Σικελίαν, Νικίας μέν δ Νικηράτου, θαυμαζόμενος έπ' άρετη παρά τοις πολίταις, συνεβούλευε μή στρατεύειν έπι Σικελίαν 6 μή γάρ δυνατόν ύπάρχειν αμα τε Λακεδαιμονίοις διαπολεμείν και δυνάμεις μεγάλας έκπέμπειν διαποντίους, και των Έλλήνων μή δυναμένους κτή- " σασθαι την ήγεμονίαν έλπίζειν την μεγίστην των κατά την οίκουμένην νήσων περιποιήσασθαι, καί Καρχηδονίους μέν, έχοντας μεγίστην ήγεμονίαν καί πολλάκις ύπερ της Σικελίας πεπολεμηκότας, μή δεδυνήσθαι κρατήσαι τής νήσου, τούς δε 'Αθη-15 ναίους, πολύ λειπομένους τη δυνάμει των Καρηδονίων, δορίκτητον ποιήσασθαι την κρατίστην των

- 84 νήσων. πολλά δὲ καὶ ἄλλα διαλεχθέντος αὐτοῦ [περί] τῆς προκειμένης ὑποθέσεως οἰκεῖα, τῆς ἐναντίας γνώμης προεστηκώς ᾿Αλκιβιάδης, ἐπιφανέστατος²⁰ ᾿Αθηναίων, ἔπεισε τὸν δῆμον ἐπανελέσθαι τὸν πόλεμον. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὖτος δεινότατος μὲν εἰπεἰν τῶν πολιτῶν, εὐγενεία δὲ καὶ πλούτῷ καὶ στρατηγία
 - 2 διωνομασμένος. εὐθὺς οὖν ὁ δῆμος στόλον ἀξιόχοεων κατεσκεύασε, τοιάκοντα μὲν τοιήρεις παρὰ κ τῶν συμμάχων λαβών, ἰδίας δ' ἑκατὸν καταρτίσας.
 3 ταύτας δὲ 'κοσμήσας πᾶσι τοῖς εἰς πόλεμον χρησί-

2 άπελθόντων cod., corr. Dind.; f. έπανελθόντων 12 περιποιήσεσθαι Dind. 19 περί aut οίπεῖα del. Reiske 27 ταύτας δὲ κοσμήσας Dind., ταύτας ἐκόσμησε P³FJK, ταύτας τε κοσμήσας cet. χρησίμοις] καί add. P³FJK μοις κατέλεξεν δπλίτας είς πεντακισχιλίους, στρατηγούς δε τρεϊς έχειροτόνησεν έπι ταύτην την στρατηγίαν, 'Αλκιβιάδην και Νικίαν και Δάμαχον. 'Αθηναίοι μεν ούν περί ταῦτα ήσαν. — Ἡμεῖς δε πα- 4

Β φόντες έπὶ τὴν ἀφχήν τοῦ πολέμου τοῦ συστάντος ᾿Αθηναίοις καὶ Συφαχοσίοις, κατὰ τὴν ἐν ἀφχῆ πφόθεσιν τὰς ἑπομένας πφάξεις εἰς τὴν ἐχομένην βίβλον κατατάξομεν.

461

• :

